

قرآن مجید

LA NOBLA KORANO

El la araba originalo tradukis
Prof. D-ro Italo Chiussi

Copyright:
Eldonisto kaj tradukinto

2-a eldono 1970

Presita de la eldonejo

LA NOBLA KORANO

Serio „Oriento-Okcidento” n-ro 10
sub aŭspicioj de Universala Esperanto-Asocio
en konsultaj rilatoj kun UNESCO

Kopenhago 1970

ENKONDUKO

Pri la Serio Oriento-Okcidento

En la kadro de la konsultaj rilatoj kun U.N.E.S.C.O. establita en 1954, Universala Esperanto-Asocio iniciatis ankaŭ la Serion Oriento-Okcidento. La celo estas duobla: unuflanke, kontribui al la t.n. Granda Projekto pri la Reciproka Aprecado de la Orientaj kaj Okcidentaj Kulturaj Valoroj; aliflanke riĉigi la literaturon en la Internacia Lingvo per pliaj mondsignifaj verkoj.

La publikigo de La Nobla Korano en la araba originalo kun paralela Esperanta traduko, kiel la deka, jubilea, volumo de la Serio, estas per si mem unuaranga kultura evento. Krome, ĝi malfermas la pordon por grandskala penetrado de la Internacia Lingvo en la vastan mondon de la arabe parolantaj landoj. Koran gratulon al la brila tradukanto kaj sinceran dankon al la klarvida eldonisto.

Detaloj pri la Granda Projekto, ĝia evoluo kaj la partopreno de U.E.A. aperis en la Enkondukoj al antaŭaj volumoj. Ĉi tie necesas nur aldoni, ke en la ĵus publikigita libro Pritakso de la Granda Projekto pri Reciproka Aprecado de la Orientaj kaj Okcidentaj Kulturaj Valoroj (Appraisal of the Major Project on Mutual Appreciation of Eastern and Western Cultural Values 1957-1966, Unesco, Paris, 1968) la laboro de U.E.A. estas objektivite prezentita (ekzemple sur pp. 76,78) kun eksplicita rekono, ke "majstroverkoj de Orientaj kaj Okcidentaj literaturoj" jam estas publikigitaj en Esperanto en la Serio Oriento-Okcidento. Al ili aldoniĝas nun nova juvelo. Pluaj sekvos.

Prof. D-ro Ivo Lapenna
prezidanto de U.E.A.

Noto de la Eldonejo

La ĉi suban antaŭparolon al la Esperanta traduko de la Nobla Korano, farita de d-ro Italo Chiussi, verkis Lia Moŝto Sir Muhammad Zafrulla Khan, en la islama mondo vaste konata kaj aŭtoritata aŭtoro de multaj religiaj verkoj pri la Islamo kaj fama ekzegezisto. Sir Zafrulla Khan estas nuntempe juĝisto ĉe la Internacia Juĝejo en Hago, kies Vic-Prezidanto li ankaŭ estis siatempe; antaŭ kelkaj jaroj li prezidis la kunsidon de la Unuiĝintaj Nacioj kiel gvidanto de la Pakistana Deleĝitaro kaj li ankaŭ estis longan tempon la Ministro por eksteraj aferoj de sia lando.

ANTAŬPAROLO

Kara leganto

Assalamo alaikum va rahmatullahe
(kun vi estu la paco kaj la graco de Allah)

Mi rigardas kiel grandan honoron, ke mi estis petita de d-ro Italo Chiussi verki mallongan enkondukon por lia Esperanta traduko de la Nobla Korano.

Estas karakteriza aspekto de la Islamo, ke eĉ la nomo mem proklamas la esencon de tiu kredo: "Islam" signifas "submetiĝo" kaj "paco". Tiel ĝi substrekas la submetiĝon al la volo de Dio, kiel ilon por atingi la pacon, en ĉi tiu kaj en la venonta vivo.

La nomo nu estis donita de Dio mem al tiu kredo, ĝi estas Lia elekto: "Hodiaŭ Mi perfektigis por vi vian religion, kaj Mi plenumis Mian gracon por vi, kaj Mi elektis por vi la Islamon kiel religion" (5:4)*. Religio, antaŭ Allah, signifas tutan submetiĝon al Li. Tiu, kiu serĉas alian kredon, ol la submetiĝon al Li, kiel religion, sciu, ke ĝi neniam estos akceptita de Allah (3:86). Tiusence ĉiuj, kiuj tute submetiĝas al Allah, estas islamanoj (2:113). Kiam la Sinjoro postulis de Abraham: "Submetiĝu al Mi", Abraham respondis: "Mi submetiĝis al la Sinjoro de l' Universo". Tial Abraham estis piega Islamano. Tiel estis ĉiuj Profetoj kaj tiuj, kiuj kredis al ili, kiel ekzemple la disĉiploj de Jesuo.

Simile la atesto de la Islamo: "Ne ekzistas alia Dio ol Allah" (2:164; 59:23-24) klarigas la sencon de ĉiu fido: strebi por plaĉi al Li, por plenumi Lian volon, por atingi la proksimecon al Li, por akiri Lian amon (13:23; 92:21-22; 56:12; 3:32), por esti en ĉiuj aferoj kaj en ĉiu senco manifestajo de Liaj atributoj; tio

---

* Unua numero: ĉapitro; dua: verso. La citaĵoj estas ĉiuj el la "Nobla Korano".

devas esti la daŭra celo kaj objekto de tiu, kiu vere kredas, ke Allah estas la Ununura Adorinda. En ĉiuj aferoj, grandaj aŭ malgrandaj, tia homo havas nur unu deziron, lia plej profunda amo kaj sindono estas al Allah.

”Korano” signifas ”legata, recitata, proklamata”. Ankaŭ ĉi tiu nomo estas donita de Allah. Ekzemple: ”Vere Ni faris ĝin Skribo ofte legata, en lingvo araba, por ke vi komprenu” (43:4) aŭ aliloke: ”Vere Ni sendis ĝin – la Koranon arablingvan – por ke vi komprenu” (12:3). La nomo mem ”Korano” estas tial granda profetaĵo kaj pruvo de la fakto, ke la aŭtoro de la Libro estas Dio. La nomo esprimas ke la Libro estos ĉiam pli vaste legata, recitata, proklamata, en ĉiuj tempoj kaj en ĉiam pli vastaj regionoj. Tio ne estus ebla pere de nura homa strebado, por tio oni bezonas Dian helpon.

La Korano estas registraĵo de la parola revelacio konsentita per la Dia graco al la Profeto de la Islamo (la paco estu super li), dum preskaŭ dudek du jaroj, en la komenco de la sepa jarcento de la Kristana erao (610-632). Ĝi estis legata, recitata, proklamata en la originalo, t.e. en la vortoj mem de la revelacio, fare de amaso da homoj, kiuj estas multoblo de tiuj, kiuj iam kapablis atingi la originalon de ĉiu ajn alia Skribo en la lingvo, en kiu ĝi estis formulita.

La profetaĵo estis ne nur entenata en la Die elektita nomo de la Libro, ĝi ankaŭ estis klare esprimita dum la unuaj jaroj de la misio de la Sankta Profeto (la paco estu super li) en Mekko, kiam, laŭ la opinio de liaj malamikoj, ekzistis tre malgranda ŝanco, ke la Libro postvivu en Mekko, kaj tute certe ankoraŭ pli malgranda, ke ĝi povu esti disvastigata ekster tiu urbo. La revelacio anoncis: ”Kaj Ni vere donis al vi la ofte redirotajn sep versojn – la ĉapitron unuan, Al-Fāteha, la malfermantan – kaj la eminentan Koranon” (15:88). Ke la malfermantaj ĉapitroj estos ofte redirata, signifas la esencan kvaliton kaj karakteron de la Korano, kies Dia antaŭparolo kaj resumo ĝi estas. Kiam tiu revelacio estis farita al la Sankta Profeto (la paco estu super li), la Islamanoj estis malgranda komunumo kaj al ili ne estis permesate de la Kurajŝ kunveni publike por la Dia kulto. Hodiaŭ la ĉapitro Al-Fāteha estas recitata dum la ĉiutagaj kvin ritaj preĝoj fare de la kredantoj en la tuta mondo proksimume miliardon da fojoj laŭ prudenta takso.

Ĉi tiu ne estas tamen la plej taŭga okazo por detale komentarii ĝian amplekson kaj ĝiajn inspirigajn kvalitojn kaj karakterojn. Alia revelacio de la sama epoko anoncis: ”Vere, Ni sendis la Admonon kaj Ni certe estos gardanto super ĝi” (15:10).

La konservado de la Admono enhavis plurajn aspektojn. Rigardante ilin tre rapide, ni devas memori, ke la Korano estis revelaciita, peco post peco, dum pli ol dudek du jaroj, dum kiuj plej ofte la Profeto (la paco estu super li) kaj la Islamanoj tre malofte guis pacon kaj trankvilecon kaj tre malofte estis sen iu ajn zorgo aŭ aflikto. En Mekko ne ekzistis instruiteco, kaj ĝi ankaŭ poste ne estis tre vasta, kvankam ĉiam kreskanta, en Medino. La Profeto mem kapablis nek legi nek skribi (29:49). Papero kaj aliaj iloj por konservi raporton, kiuj estas kutimaj nuntempe, kaj kiujn ni rigardas kiel memkompreneblajn, praktike ne ekzistis aŭ ne estis haveblaj en Centra Arabujo antaŭ dekkvar jarcentoj.

La plej grava kaj certe centra aspekto de la konservado de la Admono estis la konservado de la teksto mem de la revelacio, nedifektebla kaj kompleta. La metodo estis, ke – kiam unu verso aŭ grupo da versoj estis revelaciitaj – la Profeto (la paco estu super li) venigis unu aŭ la alian, el inter malgranda grupo de kleraj Islamanoj, kiujn li elektis kiel skribistojn, kaj sciigis al li la tekston de la ricevita

revelacio; ĉi tiu tiam klopodis trovi ilojn por skribi ĝin, kiel eble plej bone li kapblis. La Profeto ankaŭ sciigis tiam la lokon de la verso aŭ de la versoj rilate al la cetera teksto de la Korano. La revelacio tiam estis proklamita kaj ĉiam kreskanta nombro da kredantoj lernis ĝin parkere. Poste ĝi estis intermetita en la recitadon de la Korano laŭ la sekvo asignita. Revelaciitaj partoj de la Korano tre ofte estis recitataj kaj deklamataj dum la ritaj preĝoj kaj en ĉiu alia taŭga okazo. La Profeto (la paco estu super li) mem tre ĝuis aŭskulti parkere recitatajn porciojn de la Korano.

Per la disvastigado de la Islamo, la nombro de tiuj, kiuj lernis parkere la tutan tekston de la Korano pligrandigis tre rapide kaj tiu praktiko decide firmiĝis.

Kiam la iloj por multobligi la skribitan tekston fariĝis haveblaj, oni fervore uzis kaj utiligis ilin, sed la ebleco, ĉiam pli kutima, havigi al si la manuskripton kaj pli malfrue-presitajn ekzemplerojn, ne forigis la neceson konservi la tekston en al homa memoro. Tute kontraŭe: ĝi plifaciligis lerni parkere la skribitan tekston. Lerni parkere estas esprimo de dankemo kaj respekto al la Sinjoro pro Lia abunda graco kaj kompatado, ĉar Li havigis al la homaro la grandegajn trezorojn de lumo kaj gvidado, kiujn enhavas la Korano. Tiel preciza kaj sekve tiel akurata kaj senmanka estas la memorado, ke la korekto de presita teksto devas esti certigata de du personoj, kiuj konservas la Koranon sekure en sia memoro, prefere ol inverse. Tiuj, kiuj plenumis la laboron necesan por lerni parkere la tutan tekston, estas ĉiam viglaj kaj atentaj por konservi ĝian memoriĝon kompleta kaj nedifektita. Ankoraŭ pli granda nombro da personoj posedas en sia memoro porciojn de la teksto.

Tiaj estis la iloj por konservi sendifekta la tekston de la Admono. La kaŭzo por la sukceso de tiu strebado, ordonita de Dio, malgraŭ la sennombraj okazaĵoj, kiuj instigis al aliaj rezultoj dum la jarcentoj, ne estis tamen iu speciala virto de la iloj adoptitaj, sed tute simple la graco kaj la kompatado de Allah, kiu havigis al la homaro tiujn ilojn kaj faris ilin efikaj.

La rezulto estas, ke la plej kritikaj kaj akurataj esploradoj faritaj de la okcidentaj orientalistoj certigis, ke la Korano estas, rilate al ĉiu vorto, kiun ĝi enhavas, precize tiel, kiel Mahometo (la paco estu super li) transdonis ĝin al la mondo kiel revelacion donitan al li. Tio certe estas la plenumiĝo de unu el la aspektoj de la Dia promeso ke la Admono estos tute gardata. Alia, same fundamenta aspekto estas, ke la lingvo, en kiu la Admono estis formulita, ĉiam devos plue esti vivanta kaj neniam fariĝos estingita kaj forgesita esprimo, ĉar aliokaze la signifo kaj la spirito de la Admono estus en danĝero. La klasika Araba lingvo tute kontentigas tiun postulon: ĝi estas hodiaŭ parolata, skribata kaj komprenata en multe pli vastaj regionoj ol antaŭ dekkvar jarcentoj kaj ĝi amasigis riĉan kaj abundan kaj multaspektan kulturan heredaĵon. Ankaŭ tio ne povus rezulti nur el homa strebado, ĝi estas la plenumiĝo de la Dia promeso.

La homa vivo kaj la homa societo estas dinamikaj. Novaj problemoj kaj novaj metodoj, pli vastaj konceptoj kaj novaj filozofiaj ideoj daŭre estiĝas. La Korano asertas, ke la gvidado, kiun ĝi enhavas, estas adekvata por ĉiuj tempoj kaj por ĉiuj cirkonstancoj. Tiusence la unika karaktero de la Korano, ke ĝi estas en sia tuta teksto parola revelacio kaj tiel laŭlitere la vorto de Dio, prezentas subliman signifon kaj gravecon. Kiel la Universo estas la esprimo de la Dia atributo de kredo, tiel la Korano estas la esprimo – inter aliaj – de la Dia atributo de gvidado kaj estas, kiel la Universo, viva. Ĝi liveras gvidadon en ĉiuj tempoj kaj en ĉiuj cir-

konstancoj. "Ĝi estas kiel bona arbo, kies radiko estas fortikega kaj kies branĉoj atingas la ĉielon. Ĝi estigas siajn fruktojn ĉie pro la dekreto de sia Sinjoro" (14: 25-26). Se nova interpreto estus necesa pro iu ajn neatendita cirkonstanco, la Dia kompato inspirus kaj vigligus la spiriton de iu el Liaj fervoraj servantoj per la bezonata prudento kaj kapabligus lin klarigi ĝin por la homaro. Tio okazis, kiel estis antaŭdirite de la Sankta Profeto (la paco estu super li) en ĉiu jarcento de la Islama erao, kaj liveris la daŭran manifestadon de la Dia promeso, ke la Admono estos tute sekura kaj gardata en ĉiuj tempoj.

La unua duono de la dudeka jarcento vidis senparalelan intelektan kaj sciencon progresadon kaj teknikan antaŭenpuŝon, kiu ŝajnas estiĝi tute novajn perspektivojn kaj aldoni novajn dimensiojn al la homa ekzistado. Sekve, ĉiuj valoroj, inkluzive de la moralaj kaj spiritaj, kiuj speciale koncernas la religion, estas submetataj al decida elprovo. Laŭ la Dia promeso, la gvidado, kiu estas necesa en tiu ĉi nia epoko, estis pretigita antaŭe, el la Korano, dum la lasta parto de la deknaŭa jarcento kaj komence de la dudeka fare de Die inspirita majstro kaj gvidanto, kiu estis elektita kiel atestanto de la vero de la Sankta Profeto (11:18), kaj en kies persono plenumiĝis la profetaĵo (62:4) de la dua, spirita, alveno de la Sankta Profeto (la paco estu super li). Tiel la Korano estas universala kaj eterna fonto de ĉioampleksanta gvidado. Ĝi provas konvinki racie kaj klarigante, tute ne aŭtoritate: "Ni donis en ĉi tiu Korano ĉiuspecajn similaĵojn por la homaro, por ke ili estu admonitaj. Korano araba, sen iu ajn malrekteco, por ke ili fariĝu justuloj" (39:28-29). Ke dum preskaŭ dekkvar jarcentoj la Korano daŭre antaŭiris de longe la bezonon de gvidado en ĉiuj aferoj, kaj neniam mankis en sia efiko, estas ne nur miriga tributo al ĝia tutenhava saĝo (54:6), sed ankaŭ pruvo senduba de ĝia deveno de la Saĝa, de la Ĉioscia (27:7).

Nek historio, nek arkeologio, nek eltrovo aŭ esploro en la pasinteco, nek la progreso en scienco kaj tekniko aŭ serĉado aŭ racie fundamentita spekulacio pri la estonteco iam kapablos liveri kontraŭdiron de la vero, kiun enhavas la Korano.

"... ĝi vere estas potenca Libro. Al ĝi ne alproksimiĝas la falso de antaŭe nek de malantaŭe. Tio estas revelacio de la Saĝa, de la Laŭdegenda." (41:42-43). "Jen la revelacio de la Donema, Pardonema. Libro, kies versoj estas vere klaraj, ĝi estas ofte legata, ĝi estas en araba lingvo, por popolo, kiu scias, portanta la bonan novaĵon kaj admonanta" (41:3-5). "La Spirito de Sankteco portis ĝin de via Sinjoro kune kun la vero por firmigi la kredantojn, kiel gvidilon kaj bonan novaĵon por la submetiĝintoj" (16:103). "La Donema instruis la Koranon" (55:2-3). "Ĉi tiu estas vere nobla Korano, en Libro bone gardata, kiun neniu alia povas tuŝi ol la puruloj, revelacio de la Sinjoro de l' Universo" (56:78-81).

La Korano estas nomata Admono (15:10), saĝa admono (3:59). "Vere venis al vi lumo de Allah kaj klara Libro, per kiu Allah gvidas tiun, kiu sekvas Lian plezuron por la afero de la paco, kaj Li kondukas ilin el la mallumo al la lumo per Sia dekreto, kaj gvidas ilin al la rekta vojo" (5:16-17). "Vere tiu ĉi Korano gvidas al tio, kio estas plej bona, kaj portas al la kredantoj, kiuj bonfaras, la bonan novaĵon, ke por ili estos granda rekompenco" (17:10). "Ho vi, homoj! Vere venis al vi la admono de via Sinjoro kaj la resanigo por tio, kio estas en la brusto, kaj gvidilo kaj kompato por la kredantoj" (10:58).

La gvidado, kiun enhavas la Korano, estas neelĉerpebla. "Diru (ho Profeto!) : "Se la maro estus inko por skribi la vortojn de mia Sinjoro, vere la maro sekiĝus, antaŭ ol finiĝos la vortoj de mia Sinjoro, eĉ se Ni aldonus ankoraŭfoje al ĝi unu

saman kvanton" (18:110). "Se ĉiuj arboj, kiuj estas sur la tero, estus plumoj, kaj la maro inko, kaj sep oceanoj estus aldonitaj al ĝi, tamen ne elĉerpiĝus la vortoj de Allah. Vere Allah estas ĉiopova, saĝa". La Korano asertas la veron de la antaŭaj revelacioj. "Vere Ni sendis la Toraon, en kiu estas gvidilo kaj lumo" (5:45). "Ni lasis Jesuon, la filon de Maria, sekvi iliajn piedsignojn, kiel plenumiĝon de tio, kio jam estis en la Toraon, kaj Ni donis al li la Evangelion, en kiu estas gvidilo kaj lumo kaj plenumiĝo de tio, kio jam estis antaŭ ĝi en la Toraon, gvidilo kaj admono por la justuloj" (5:47). Ĝi tamen substrekas la fakton, ke la antaŭaj revelacioj suferis interpoladojn kaj ŝanĝojn fare de la manoj de tiuj, kies devo estus gardi ilin (2:80; 3:79).

La Korano estas plenumiĝo de tio, kio estis revelaciita antaŭ ĝi kaj ĝi ankaŭ estas garantio super tio, montrante, kiam necese, la kripligon de la tekstoj aŭ de la signifoj fare de tiuj, kiuj asertas, ke ili sekvas kaj observas la veran kredon. "Ni sendis al vi la Libron kun la vero kiel plenumiĝon de tio, kio estis en antaŭa Skribo kaj kiel protekton por tio" (5:49). "Ho, popolo de la Skribo! Vere venis al vi Nia sendito por klarigi al vi multajn aĵojn el la Skribo, kiujn vi kaŝis, kaj por preterpasi multaĵn" (5:16). Tio, kio estis fundamenta en la antaŭaj revelacioj, troviĝas ankaŭ en la Korano (98:3-4). Tio, kio havis nur lokan aŭ paseman karakteron, estis forlasita aŭ forigita; kio estis esenca sed estis forgesita, tio estis restarigita, kaj tio, kio respondis al nova bezono, estis liverita. "La miskredantoj el la popolo de la Skribo kaj la idoloj ne deziras, ke estu sendita al vi io bona de via Sinjoro, sed Allah elektas per Sia graco, kiun Li volas, kaj Allah estas la fonto de granda graco. Ni ne nuligas verson aŭ forgesigas ĝin, antaŭ ol Ni donas alian pli valoran aŭ almenaŭ similan. Ĉu vi ne scias, ke Allah havas povon super ĉiuj aferoj?" (2:106-107). Tio, kaj eĉ pli multe ol tio estas en la Korano: gvidado, lumo, resanigo, saĝo. En ĝi la homaro povus trovi adekvatan kuracilon de ĉiu malbono, pro kiu ĝi suferas hodiaŭ, kaj kiu minacas detruigi ĝin morgaŭ. Ĝi estas "revelacio de Tiu, kiu kreis la teron kaj la altajn ĉielojn" (20:5), la Sinjoro de l' Universo (26:193; 32:3; 56:81; 69:44), la Ĉiopova, la Pardonema (36:6), la Ĉiopova, la Saĝa (39:2; 45:3; 46:3), la Ĉiopova, la Cioscia (40:3), la Donema, la Pardonema (41:3), la Saĝa, la Laŭdegenda (41:43).

La homaro estas ĉe la rando de senfunda abismo el blekeganta fajro. La sola ilo por atingi sekurecon estas "teni sin forte al la ŝnuro de Allah". "Ho vi, kredantoj! Respektegu Allahon per konvena respekto, kaj ne mortu, antaŭ ol vi estos submetiĝintaj! Tenu vin firme, ĉiuj kune, al la ŝnuro de Allah, kaj ne disiĝu, kaj memoru la favorojn de Allah kontraŭ vi, kiam vi estis malamiko. Poste Li kunigis viajn korojn per Sia graco, tiel ke vi fariĝis gefratoj, kvankam vi estis ĉe la rando de fajra foso, kaj Li protektis vin de ĝi. Tiel Allah evidentigas Siajn signojn al vi, por ke vi estu gvidataj. Estiĝu inter vi societo, kiu instigu al la bono kaj ordonu la justecon kaj malpermesu la malbonon. Nur tiuj estos sukcesaj (3:103-105). Havigi al tiuj, kiuj ne posedas la ilojn por atingi la vastajn kaj senlimajn trezorojn de saĝeco kaj gvidado, kiujn enhavas la Korano, eĉ malgrandan porcion da ili, signifas kontentigi la plej akran bezonon de la homo en la plej fatala cirkonstanco de lia sorto.

Neniu povas pretendi, ke li diris la lastan vorton pri la Korano. Kiel la Universo, ĝi estas senlima. Ĝi estas senkompare riĉa kaj multaspekta. Ekzemple la sep koncizaj versoj de la Fāteha, kiuj estis nomitaj la "resumo de la Korano". Plej eminentaj kaj famaj studuloj asertis, jarcento post jarcento, ke ĉiu legado de la Fāteha malkaŝas ĉiam pli riĉajn kaj profundajn verojn.

Eĉ per la plej bonaj haveblaj tradukoj, studulo devas perfektigi sian studadon per specialaj karakteroj, se li volas ricevi utilon per ĝi. La plej gravaj el ili estas respektigo kaj humileco. La Korano asertas esti la Vorto de Dio. Komencanto eble povas ne kredi al tio, sed li tamen devas memori kaj respekti tiun aserton, alie li nenion atingos per sia studado, krom seniluziigo. La Korano reagas kontraŭ tiu, kiu studadas ĝin, laŭ ties konduto kontraŭ la Korano mem. Se li komencas la studadon per la konvinko, ke ĝi estas simpla elpensajo, lia studado akiros nenium rezulton, krom la certigo de lia antaŭjuĝo. Li devas forigi el sia spirito ĉiun antaŭjuĝon kaj sincere deziri lerni kaj estimi.

Serĉanto devus elesperi saĝecon de Allah kaj li devus konservi sian sintenon de respektigo (71:14). La Korano postulas komprenemon kaj pripensadon kaj malfermitan spiriton fare de tiu, kiu elesperas utilon de ĝi (47:25). Ĝi respektas la prudenton de la leganto kaj postulas de li, ke li uzu ĝin. Ĝi estas, ekzemple, plena de metaforoj, similaĵoj kaj paraboloj diversspecaj. Ĝi plejofte atentigas pri naturaj fenomenoj kaj klarigas pere de la fizikaj kaj materiaj aĵoj la metafizikajn kaj spiritaĵojn.

Estas karakterize pri la Korano, ke ĝi liveras sian propran interpreton, kaj ke ĝi estas fida gvidanto ankaŭ tiurilate. Kiam fundamenta leĝo estas proklamita, ĝi estas neŝanĝebla (33:63; 35:44; 48:24). Ciu anonco, kiu ŝajne kontraŭdiras ĝin, devas esti akurate klarigita kaj interpretita. Ekzemple: "Ne estas ŝanĝo en la kreo de Allah" (30:31) estas fundamenta leĝo. Ni tamen legas ankaŭ: "Vi certe scias, kiuj el vi pekis kontraŭ la devo de la sabato. Ni diris al ili: "Estu simioj, forpelindaj!" (2:66), aŭ aliloke: "...tiuj, kiujn Allah malbenis, kaj kontraŭ kiuj Li koleris, kaj kiujn Li faris simioj kaj porkoj, kaj kiuj adoras la idolojn" (5:61). Estas evidente, ke "simioj" kaj "porkoj" en ĉi tiuj versoj signifas homojn havantajn ties kvalitojn.

Ankoraŭ: "Estas nenuligebla la dekreto super urbo, kiun Ni detruis, ke ili ne revenos" (21:96). "Kiam venas al iu el ili la morto, li diras: Ho mia Sinjoro! Resendu min, por ke mi agu bone pri tio, kion mi postlasis. Neni! Estas nur vortoj, kiujn li elparolas, kaj malantaŭ ili estas barilo ĝis la tago, en kiu ili estos vekitaj" (23:100-101). Estas do fundamenta leĝo, ke tiuj, kiuj demetas ĉi tiun vivon, ne revenas. Ni tamen legas en 2:260: "Allah igis lin kuŝi mortinta cent jarojn, poste Li vekis lin". El la kunteksto evidentiĝas tamen, ke Allah igis lin dormi, kaj revelaciis al li dum lia dormo la okazantaĵojn de la venontaj cent jaroj. En la tuj sekvanta verso (2:261), ni legas pri la peto de Abraham: "Sinjoro, montru al mi, kiel Vi revivigas la mortintojn", sed en tio evidente temas pri la revivigo de popoloj spirite mortintaj kaj tute ne pri la reveno en ĉi tiun mondon de iu ajn homo, kiu lasis ĝin. Ciam, kiam reveno al la vivo post la morto estas menciita, ĝi signifas spiritan reviviĝon de tiuj, kiuj ankoraŭ ne mortis. "Ho vi, kredantoj! Respondu al Allah kaj al la sendito, kiam li vokas vin, por ke Li revivigu vin".

La Korano, estante la Vorto de Allah, estas tute pura, kaj postulas de tiuj, kiuj volas penetri en ĝian plej profundan signifon, purecon de pensado, agado, celoj kaj projektoj (56:80). Ju pli granda la pureco de studanto de la Korano, des pli ampleksa kaj klara estos lia komprenado de ĝia signifo.

La Korano estas plej konciza sed tamen multaspekta, kaj ĝi senĉese postula profundan pripensadon (4:83). Se oni ne uzas tiun kapablon, tio estigas la serĉantan kaj tute eraran sekvon, ke ekzistas tre malmulte da ordo en la sekv-

de la Korano. Fakte, kiu pripensas kaj provas malkovri la ordon de la sekvo en la Korano, tiu estas riĉe rekompencata kaj malkovras ne nur ordon, sed aron da kontentigaj kaj revelaciantaj ordoj en la sekvo kaj en la interdependeco de ĝiaj versoj kaj ĉapitroj, en kompleta harmonio kun la esploro, kiun li entreprenis. Ankaŭ tiurilate la Korano estas do kiel la Universo. Por la teditaj okuloj de hazarda rigardanto, la pejzaĝo, kiun li trairas, eble prezentas senordan sekvon de natura beleco, sed li certe ne trovos iun ajn ordon en ĝi. Por la sperta okulo de geologo, botanikisto, herbokolektisto, pentristo, la sama pejzaĝo prezentas multenombrajn kaj tamen bone kunordigitajn aspektojn. Ekzistas perfekta harmonio en la Universo, oni ne povas trovi en ĝi malordon aŭ mankon (67:4-5). Same estas pri la Korano: en ĝi ne ekzistas kontraŭdiroj (4:83).

La celo de la Korano estas doni gvidadon al la homaro, por ke ĝi estu gvidata al la vojo, kiu kondukos ĝin al la Kreinto en stato de kompleta submetiĝo al Li, tiel plenumante la celon de la kreo. "Libro, kiun Ni sendis al vi, por ke vi konduku la homaron for de la mallumo al la lumo per la dekreto de ilia Sinjoro sur la vojon de la Ĉiopova, de la Laŭdegenda, de Allah, al kiu apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero" (14:2). Por tiu celo ĝi atentigas pri ĉiuspecaj fenomenoj kaj revelacias vastajn trezorojn de profundaj veroj, sed ĉio ĉi tamen estas nur por difinita celo kaj devas esti rigardata en tiu kunteksto.

Ekzemple, la Korano anoncas multajn historiajn faktojn por substreki la diversajn aspektojn de la gvidado, ĝi tamen ne estas historia libro. Ĝi atentigas pri diversaj fazoj de la kreo de la Universo (21:31) kaj de la homo (71:14; 32:8; 40:68) sed ĝi ne estas traktato pri kosmologio aŭ pri la origino de la specoj. "Estas Li Tiu, kiu kreis la nokton kaj la tagon kaj la sunon kaj la lunon. Ĉiu el ili ambaŭ ŝvebas en sia sfero" (21:34), "...kaj Li servigis ilin al vi, la sunon kaj la lunon senĉese revenantajn" (14:34), "... Li kreis la sunon kaj la lunon kaj la stelojn, kiuj servas laŭ Lia ordono. Ĉu ne apartenas al Li la kreo kaj la leĝo? Benata estu Allah, la Sinjoro de l' Universo!" (7:55). "Li servigis al vi la nokton kaj la tagon kaj la sunon kaj la lunon, kaj la steloj estas servemaj pro Lia ordono. Vere en tio estas signo por popolo komprenema" (16:13). La Korano tamen ne estas traktato pri astronomio.

Ĝi aludas al la leĝo, kiu revivigas la sekiĝintan teron per pluvo (7:58) kaj al la miriga sistemo, per kiu dolĉa kaj sala akvo estas en riveroj kaj oceanoj (25:54; 35:13), sed ĝi ne estas lernolibro pri meteorologio aŭ hidraŭliko.

"Vere Ni kreis la homon el pura argilo, poste Ni metis lin kiel spermoguton en sekuran restadejon, poste Ni faris la spermoguton buleto el koaguliĝinta sango, poste Ni faris la koaguliĝintan sangon peco da karno, poste Ni estigis el la peco da karno ostojn, poste Ni vestigis la ostojn per muskoloj, poste Ni elirigis ĝin al la lumo kiel novan kreitaĵon. Estu do laŭdegata Allah, la plej bona Kreinto!" (23:15). Tio estis revelaciita antaŭ dekkvar jarcentoj, la Korano tamen ne estas verko pri akuŝarto.

Ĝi mencias, ke al David kaj al Salomono estis instruita la metodo por fandi feron kaj kupron (34:11-14) kaj tio estis certigita antaŭ nelonge per la eltrovo de fonegoj, kiuj estis uzataj por tiu celo. La Korano tamen ne estas instruilo pri metalurgio. Ĝi admonas pri iam florantaj antikvaj civilizacioj, multe pli progresintaj, ol tiu en Centra Arabujo en la sepa jarcento de la Kristana erao, kiuj estis neniigitaj pro malobeo kaj malbonfarado de la popolo (30:10), kaj la eltrovo de iliaj restaĵoj en diversaj regionoj de Arabujo liveris la pruvon. Sed la Korano ne estas libro pri arkeologio.

Ĝi asertas, ke, kiam Faraono, kiu persekutis Moseon kaj la Hebreojn, preskaŭ atingis ilin, kaj li vidis la ondegon, kiu englutos lin, li petis kompaton de Dio kaj al li estis dirite, ke lia lastminuta pento ne utilos, sed: "Ni tamen volas savi hodiaŭ vian korpon, por ke vi mem estu signo por la posteuloj" (10:93). Tio estis certigita per la eltrovo de lia korpo en la jaro 1909. La Korano tamen ne okupiĝas pri egiptologio.

La profetaĵoj, kiujn enhavas la Korano, senĉese plenumiĝas en ĉiuj tempoj. Ĉio ĉi estas nur certigo de la celo de la Korano, kiu estis klarigita ĉi-supre.

Necesega ilo por profitdonanta studado de la Korano estas la preĝo. Tiu, kiu provas malkovri la veran signifon kaj la gvidadon, kiujn enhavas la Korano, ne povas ignori la neceson petegi inspiradon fare de la Cioscia (40:61; 29:70).

Al d-ro Italo Chiussi oni devas gratuli por lia entrepreno, verki tradukon de la Nobla Korano en la lingvon Esperanto, kiu devus fariĝi komuna dua lingvo en ĉiam pli vastaj regionoj, kaj tiel pavimi la vojon por la komprenado de la Korano por tiuj, kiuj ne havas taŭgan tradukon en sia propra lingvo, sed scipovas Esperanton. Tial ĝi estas altvalora faro. Traduki ne estas facila tasko. Interpreti el unu lingvo en alian prezentas eminentajn problemojn. Precipe pri la Korano, kiu estis difinita de famaj sciencistoj kiel "netradukebla", la malfacilaĵoj estas eĉ pli grandaj. La lingvo, la stilo, la koncizo kaj ekonomio de la esprimoj, la diversaj aspektoj, kiuj estas karakterizaj de la Korano, faras la taskon delikata kaj komplika.

D-ro Chiussi laboris diligente, per metodo de kontroloj kaj re-kontroloj, elpensitaj de li mem kaj de aliaj scienculoj, sur la tereno de ekzezo kaj de semantiko, por fari sian laboron kiel eble plej proksima al la spirito de la originalo, en la limoj de la homa kapablo. Lia laboro estis laboro karakterizita per amo, kaj estas la amo tiu, kiu liveras la plej veran kaj intiman konon.

Fervore oni devas esperi, ke la altvalora laboro de d-ro Chiussi estos entuziasme bonvenigita en ĉiuj rondoĵoj, en kiuj oni komprenas Esperanton. Ĝi certe estos elstara aldonajo por ĉiu Esperanta biblioteko, ĉu publika, ĉu privata.

La intereso pri la studado de la Korano vigliĝis tre intense en la lastaj jaroj inter la okcidentaj studuloj kaj pensuloj. Tio estas feliĉa evoluigo precipe en tempo, en kiu kritika studado de ĉiuj valoroj – ĉu materiaj, ĉu moralaj, ĉu spiritaj – ĉie progresas. Pro tiu progreso estiĝos ĉiam pli vasta intereso pri la valoroj, kiujn la Korano donacis rilate al ĉiuj cirkonstancoj de la homa strebado. Mi estas certa, ke la verko de d-ro Chiussi estos tre valora kontribuajo al tiu celo. Mi preĝas por ke tio efektiviĝu, kaj ke la laboro de d-ro Chiussi estu akceptita de Tiu, kiu faris la gvidadon de la Korano deviga por la homaro. Amen.

Hago, en Majo 1968

Zafullakhan

Zafulla Khan

Antaŭparolo de la tradukinto

Ĵus mi ektuŝis la klavaron de mia skribmaŝino por tajpi la lastan vorton de la Esperanta traduko de "La nobla Korano" kaj nun urĝas min la devo kiel eble plej rapide daŭrigi kaj fini mian laboron per ĉi tiu klariga "antaŭparolo", por ke mi ne subfalu al la tento bruligi la paĝojn, kiuj kviete kuŝas sur mia tablo, ordigitaj kaj pretaj por la eldonejo.

Estas du motivoj, kiuj malhelpas tiun agon: unue la kaŭzo mem de mia traduklaboro, nome la firma konvinko, ke la ekkono de "La Legaĵo" – kvankam nur pere de neperfekta kopio – estas utila kaj laŭdinda, kaj due la fakto, ke mi ne kuraĝas seniluziigi la eldoniston, kiu jam atendas mian manuskripton.

Restas tamen en mi akra sento de neadekvateco, ĉar – malgraŭ la riĉeco de la Esperanta lingvo, kiu eble faras ĉi tiun tradukon iusence eĉ pli taŭga ol kelkaj nacilingvaj (sen merito miaflanka) – mi tro evidente ne sukcesis traduki tiel adekvate, kiel mi esperis tute komence, la kolorojn kaj la forton de la bildoj, kiujn oni senpere perceptas el la araba originalo.

Bonvolu permesi al mi kelkajn rimarkojn pri mia metodo de traduko: La Korana lingvo estas, en sia mirinda fleksebleco, tiel riĉa je metaforoj intime kunligitaj kun la pensmaniero kaj kun la kutimoj de la araba popolo kaj ofte ankaŭ kun la okazintaĵoj de la originoj de la Islamo, ke tute laŭlitera traduko certe fariĝus malfacile komprenebla por alilingvanoj aŭ alilandanoj. Pro tio mi klopodis aranĝi tradukon, kiu respektu la intencojn de la originala teksto, tamen ankaŭ konsideru la okcidentan imagkapablon.

Laŭ la ĝenerala strukturo de la araba lingvo, estas kutime, ke la verboj liveras la radikojn de la diversaj "esprimunuoj" (kiel cetero en ĉiuj semidaj lingvoj, kies bazo estas pli ofte agoj ol statoj aŭ objektoj). La substantivoj kutime devenas de la verboj, tamen iufoje okazas la malo, kaj tio precipe pri esprimoj, kiuj estas proksimume klarigeblaj sed tute ne tradukeblaj, se per tio oni komprenas la paŭson de unu vorto per unu vorto. En tiuj okazoj mi preferis reteni la araban vorton en la teksto kaj klarigi ĝin per piednotoj (ekz. Ka'ba, Kibla, Umra, ktp).

Por ke la legado estu kiel eble plej malofte interrompita, mi tamen klopodis eviti inflacion da piednotoj, sed tio devigis min iufoje akcepti kompromisojn por uzi koncizajn esprimojn, kiuj nur neperfekte ebligas elvoki la originan intencon. Tio okazis ekzemple je la provo traduki du esprimojn, kiuj revenas tre ofte en la araba teksto kaj bedaŭrinde ne posedas paralelajn vortojn eĉ en la esprimriĉa Esperanta lingvo, nome: Rahmān kaj Rahīm. Ĉi-tiuj du vortoj estas la Diaj atributoj plej ofte citataj en la Korana teksto kaj signifas:

Rahmān: Dia atributo, kiu esprimas la senfinan radiadon de favoroj kaj graco, kiuj devenas propramove de Li por la tuta Universo kreita, ek de la komenco de la tempo, sen iu ajn merito flanke de la kreitaĵoj vivantaj aŭ nevivantaj, kiuj ricevas ilin. Mia traduko estas: Donema.

Rahīm: Dia atributo, kiu esprimas la fakton, ke Li distribuas favorojn kaj gracojn al la homoj kiel rezulton de iliaj preĝoj kaj bonfaroj, tamen laŭ Sia saĝa decido, t.e. celante la veran bonon de la preĝanta homo, tial do ne ĉiam sekvante lian propran intencon esprimitan per la preĝo. Ĉar parto de tiuj gracoj estas la pardono, mi tradukis per: Pardonema.

Per tiuj ĉi du ekzemploj mi intencis ankaŭ klarigi, kial mi kelkafoje en mia laboro ankaŭ uzis la principon "esperantigi" t.e. "belsonigi" la esprimojn, kiam tio ne riskis troe kripligi la signifon. Mia traduko – mi tion konfesas sen falsa hontemo – estis farita, ĉar mi intencis diskonatigi la noblan Libron en Esperantujo, kaj por tiu celo mi devis klopodi atingi belsonan kaj facile legeblan tekston sen tro multe da citaĵoj kaj klarigoj, kiuj plejfoje nur interrompus la plezuron de la legado, tamen ne aldonante ion esencan al la komprenebleco. Principe mi ankaŭ devis akcepti la fakton neforigeblan, ke iuj gramatikaj formoj, kiel ekzemple la "dualo", ne trovas sian respondan formon en Esperanto. Kiam estis necese esprimi la dualon, mi faris tion per la vorto "ambaŭ" aldonita al la persona pronomo.

Tre longe mi hezitis pri la elekto de la pronomo en la dua persono. En la Korana teksto ofte ekzistas grava diferenco inter la uzado de la ununombra kaj de la multenombra aŭ de la duala pronomo. Eble oni riproĉos ke mi elektis "modernan lingvon", forlasante kelkajn nuancojn, sed mi ne povis devigi min al la sistema uzado de la peza vorteto "ci", kiu ankaŭ en Esperanto estus tro nekutima por vivanta teksto, kiel miaopinie la Korano ĉiam estas.

Miaj intencoj estis honestaj kaj pro tio mi esperas ke la eraroj kaj la neadekvateco estos pardonitaj. Mi estus plene kontenta, se la legado de ĉi tiu traduko povus eĉ inciti la legantojn al la studado de la belega araba lingvo, por ke ili mem povu decidi ĉu mia provo sukcesis, almenaŭ duone, aŭ malsukcesis. Mi nur esperas ke mi ne meritos la verdikton, kiun miaj samlandanoj kutimas esprimi per la ŝerca itala vorto: "traduttore – traditore": (tradukinto – perfidulo).

Miajn plej elkorajn dankojn al s-ro Fazle Ilahi Anweri, Lagos (Nigerio), kiu helpis min en mia laboro per senĉesa morala subteno, konsilo kaj altvaloraj klarigoj kaj interpretado, kaj al d-ro Nassif Isaac, Cairo, kiu akurate kaj sindone kontrolis la tutan tradukon dum monatoj da inteligenta kaj diligenta laboro. Danke al la perado de la Universala Esperanto-Asocio mi sukcesis havigi al mi la plej altvaloran kunlaboron, kiun mi povis esperi rilate al la kontrolo de la lingva kvalito: prof. Gaston Waringhien, la prezidanto mem de la Akademio de Esperanto, akceptis la taskon tralegi mian tradukon kaj li prezentis al mi multajn rimarkojn kaj konsilojn, kiuj certe plibonigis la lingvan nivelon. Ankaŭ en ĉi tiu okazo mi sentas la devon prezenti al li mian plej sinceran dankon.

Prof. D-ro Italo Chiussi

PRI ĈI TIU LIBRO

La Korano (laŭlitere: La ofte legata) estas la sankta libro de la Islamanoj (Muslim-oj) kaj prezentas, kune kun la "Ahadīs" (Diroj) kaj la "Sunna" (Agoj) de la Profeto Mahometo, la skribitan fundamenton de la Islama religio, de la kredo je Allah* (la unu Dio). La Islamanoj ne deziras esti nomataj Mahometanoj, kiel estas kutime en Okcidento, ĉar ili rigardas Mahometon nur kiel Profeton, tute ne kiel Dian estaĵon aŭ ion adorindan.

Por doni kelkajn ĝeneralajn ideojn, kiuj povas helpi la komprenadon de la centra temo, jen iuj "Ahadīs", rilatantaj kun la formalaj kaj kun la esencaj aspektoj de la Islamo.

LA EKSTERA IDEO DE LA ISLAMO – LA RITOJ

1) La ses artikoloj de la fido

Raportis Omar, filo de Khatāb (Allah benu lin!): diris la sendito de Allah (la paco kaj la beno de Allah estu kun li!): tio, kio necesas por la fido estas, ke vi kredis je Allah kaj je Liaj anĝeloj kaj je Liaj Libroj kaj al Liaj Profetoj kaj al la Tago de la Lasta Juĝo kaj je Lia povo super la bono kaj la malbono. (Muslim)

1) La kvin kolonoj de la Islamo

Raportis Abdullah, filo de Omar: diris la sendito de Allah: la Islamo staras sur kvin (kolonoj): la atestado de la koro kaj de la lango, ke neniu alia Dio ekzistas ol Allah kaj ke Mahometo estas Lia sendito; plenumi la ritan preĝon; pagi la imposton por la malriĉuloj; plenumi la pilgrimon al la Domo; fasti en la monato Ramadān. (Bukhāri)

3) Pri la pozicio de Mahometo en la Islamo

Raportis Gabir: diris la sendito de Allah: al mi estas donitaj kvin distingiloj, kiuj ne estis donitaj al iu ajn antaŭe: respekto de Dio tiel granda kiel unumonata vojaĝo; por mi la tuta tero fariĝis moskeo kaj purigejo; la milita kaptajo fariĝis laŭleĝa, dum antaŭe ĝi neniam estis laŭleĝa; al mi estas donita la kapablo por propeti antaŭ Dio; la antaŭaj Profetoj estis senditaj ĉiu al sia propra popolo, mi male estas sendita al la tuta homaro. (Bukhāri)

---

* Elparolita: Allāh

ESENCAĴOJ DE LA ISLAMO

4) Citaĵo el la Nobla Korano (ĉapitro dudek-naŭa, verso 70a):
Tiujn, kiuj strebas por Nia afero, Ni gvidos sur Niajn vojojn. Vere Allah estas kun tiuj, kiuj bonfaras.

5) Raportis Anās: diris la sendito de Allah: diras Allah: kiam Mia servanto alproksimiĝas al Mi unu colon, Mi alproksimiĝas al li unu futon, kiam li alproksimiĝas al Mi unu futon, Mi alproksimiĝas al li unu klafton kaj, se li venas al Mi marŝante, Mi iras al li kurante. (Bukhāri)

6) Raportis Abu-Hurajra: diris la sendito de Allah: Vere diros Allah en la tago de la Juĝo: "Ho ido de la homo, Mi estis malsana kaj vi ne zorgis pri Mi" kaj tiu respondos: "Ho mia Sinjoro! Kiel mi povis zorgi pri Vi, dum Vi estas la Sinjoro de la ĉieloj?". Li diros: "Ĉu vi ne plu memoras, kiam tiu servanto Mia malsaniĝis, kaj vi ne zorgis pri li? Ĉu vi ne scias, ke, se vi estus irinta al li, vi trovus Min ĉe li? Ho ido de la homo, Mi petis manĝaĵon de vi kaj vi ne nutris Min". Tiu demandos tiam: "Ho mia Sinjoro, kiĉl mi povis nutri Vin, dum Vi estas la Sinjoro de la ĉieloj?" kaj Li respondos: "Ĉu vi ne plu memoras, kiam tiu servanto Mia petis manĝaĵon de vi, kaj vi ne nutris lin? Ĉu vi ne scias, ke, se vi estus nutrita lin, vi farus tion al Mi?". (Muslim)

7) Raportis Abu-Zarr: diris la sendito de Allah: kiam vi kuiras vian supon, aldonu akvon kaj zorgu pri via najbaro. (Muslim)

8) Raportis Abu-Hurajra: diris la sendito de Allah: la karitato neniam malpliigas la havaĵojn de iu ajn homo kaj la pardono nur pliigas lian honoron. Kiu ajn humiligas pro amo al Allah, tiun Allah altigas. (Muslim)

9) Citaĵo el la Nobla Korano (ĉapitro tria Āl-'Imrān", verso 32a)
"Diru: Se vi amas Allahon, sekvu min kaj Allah amos vin".

10) Hadīs (el la kolektoj Bukhāri kaj Muslim):
Diris la sendito de Allah: vere Allah posedas cent kvantojn da amo. El ili Li sendis unu al la Ĝinnoj, al la homoj, al la malsovaĝaj kaj al la sovaĝaj bestoj, al ĉiuj kune, kaj el ĝi estiĝis la tuta inklino kaj la tuta amo de la estaĵoj unu al la alia kaj al siaj idoj. Naŭdeknaŭ partojn Allah rezervis por ami Siajn servantojn en la tago de la reviviĝo.

11) Raportis Anās: diris la sendito de Allah: vere mi ĵuras per Tiu, en kies mano estas mia animo: neni el vi estas vera kredanto, kiu ne deziras al sia frato la samon, kion li deziras al si mem.

Rimarko de la tradukinto

Estas rekomendite al la islamanoj legi la Koranon kiel eble plej ofte kaj lerni ĝiajn instruojn tre akurate, ĉar ĝi prezentas la bazon mem de la kredo. Precipe en la Monato Ramadân oni devus legi ĝin tute kaj pro tio, laŭ la tradicio, la tuta libro estas dividita en tridek partojn, el kiuj ĉiu estas legenda dum unu tago de la monato. En ĉi tiu traduko la divido en partojn estas tial ankaŭ donita.

Aliaj dividon oni same devis respekti, nome tiun en "ruku-ojn", t.e. en sekciojn, interne de ĉiu ĉapitro, kiuj prezentas kompletajn, logike en si fermitajn pensunuojn. Tiun dividon la traduko tute simple esprimas per iomete pli da spaco inter la lasta verso de unu "ruku" kaj la unua de la sekvanta. Tio kaŭzas certan tipografian neregulecon, kiu tamen estas necesa, ĉar ĝi plenumas precizan funkcion.

Noto pri la dua eldono

La unua eldono (1969) de "La Nobla Korano" vekis – ne nur en la Esperantomovado – vastan eĥon kaj grandegan intereson. Ŝtatestroj kaj eminentuloj el la islama mondo pruvis, per siaj leteroj al la eldonisto kaj al la tradukinto, ke la publikigo de tiu verko povus liveri la bazon por estigi intensajn rilatojn inter Islamo kaj Esperantaj rondoj.

Post kvin monatoj ekde la apero la unua eldono tute elĉerpiĝis.

Ĉi tiu dua eldono, kiu tuj sekvas, ne estas refarita teksto. La ŝanĝoj de tre limigita amplekso, kiujn eldonisto kaj tradukinto rigardis necesaj, koncernas tute simple kelkajn esprimojn, kiuj, sub la vidpunkto de akurata kritiko, ŝajnis eble klarigindaj respektive plibonigindaj.

La araba teksto estas kontraŭe tute neŝanĝita, kaj korespondas al la originala prateksto.

Eldonisto kaj tradukinto

قرآن مجید

LA NOBLA KORANO

ALFABETA INDEKSO DE LA ĈAPITROJ

	Ĉapitro		Ĉapitro
'Abasa	80	Inšekāk	84
'Adejāt	100	Inšeräh	94
Ahkäf	46	Jä-Sin	36
Ahzäb	33	Jünus	10
Ä'lä	87	Jüsuf	12
'Alak	96	Jinn	72
Äl-Imrän	3	Kadr	97
An'äm	6	Käf	50
Anbijä	21	Käferün	109
Anfäl	8	Kahf	18
'Ankabüt	29	Kalam	68
A'räf	7	Kamar	54
'Asr	103	Käre'a	101
Bajjenä	98	Kasas	28
Bäkara	2	Käüsär	108
Balad	90	Kejama	75
Banī Isräil	17	Kurajš	106
Burüg	85	Lajl	92
Dahr	76	Lahab	111
Duhä	93	Lukmän	31
Duhän	44	Ma'äreğ	70
Fağr	89	Mä'eda	5
Falak	113	Marjam	19
Fäteha	1	Mä'un	107
Fath	48	Mo'min	40
Fätir	35	Mo'minün	23
Fil	105	Muddassir	74
Furkän	25	Mugädila	58
Gäseja	88	Muhammad	47
Gäseja	45	Mulk	67
Ĝumu'a	62	Mumtahana	60
Hadid	57	Munäfikün	63
Hağğ	22	Mursalät	77
Häkkä	69	Muzzammil	73
Hä-Mim-As-Sağda	41	Nabä	78
Hašr	59	Nağm	53
Hiğr	15	Nahl	16
Hüd	11	Naml	27
Huğurät	49	Näs	114
Humaza	104	Nasr	110
Ibrähim	14	Näze'ät	79
Ihläs	112	Nisä	4
Infetüär	82	Nüh	71

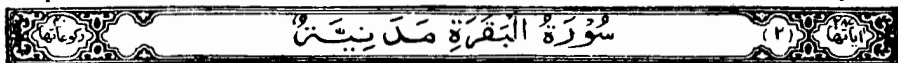
	Ĉapitro		Ĉapitro
Nūr	24	Takāsūr	102
Ra'd	13	Takvīr	81
Rahmān	55	Tatfīf	83
Rūm	30	Taūba	9
Sabā	34	Tīn	95
Sāffāt	37	Tūā-Hā	20
Sagda	32	Tūālāk	65
Sūād	38	Tūārek	86
Sūaff	61	Tūr	52
Şams	91	Vāke'a	56
Ş'arā	26	Zārejāt	51
Sūrā	42	Zilzāl	99
Tagābun	64	Zuhruf	43
Tahrīm	66	Zumar	39

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Estu laŭdegata Allah, Sinjoro de l' Universo,
3. la Donema, la Pardonema,
4. Majstro de la tago de la Lasta Juĝo.
5. Nur Vin ni adoras kaj nur ĉe Vi ni serĉas helpon.
6. Gvidu nin sur la rektan vojon,
7. sur la vojon de tiuj, al kiuj Vi donis Vian gracon, kiuj ne meritis Vian koleron, kiuj ne eraris.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
 مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alef Lām Mīm.**

الْم ②

3. Ĉi tiu estas la Libro, en kiu ne estas dubo, gvidilo por la justuloj,

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

4. por tiuj, kiuj kredas je la Nevideblaĵoj kaj levas la preĝon kaj distribuas almozojn el tio, kion Ni donacis al ili,

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

5. por tiuj, kiuj kredas je tio, kio estis revelaciita al vi, kaj je tio, kio estis revelaciita antaŭ vi, kaj firme kredas al la vivo venonta.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

6. Por ili estos la gvidado de ilia Sinjoro kaj ili estos sukcesaj.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑥

7. Vere tiuj, kiuj ne kredas — kaj por ili estas egale, ĉu vi ilin admonas aŭ ne admonas — ili ne volas kredi;

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

8. Allah sigelis iliajn korojn kaj iliajn orelojn kaj dika vualo kovras iliajn okulojn; por ili estos terura turmento.

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

9. Inter la homoj estas iuj, kiuj diras: "Ni kredas je Allah kaj al la Tago de la Juĝo", sed tamen ne estas kredantoj;

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

* v. la versjon 68an k.sekv.

Entute 28 ĉapitroj de la Korano komenciĝas per similaj mallongigoj. Laŭ iuj tradicioj ĉiu litero prezentas specialan atributon aŭ sencan intime ligitan kun la enhavo de la koncerna ĉapitro. Ĉi tie la klarigo kutime akceptata de la tri literoj Alef (A), Lām (L) kaj Mīm (M) estas: Mi, Allah, Ĉioscia.

10. ili volus trompi Allahon kaj la kredantojn, sed ili ne sukcesas trompi iun alian ol sin mem; ili tamen ne konscias tion;

11. en iliaj koroj estas malsano, kaj Allah pliiĝis tiun malsanon, kaj por ili estos dolora puno, ĉar ili mensogadis.

12. Kiam estas dirite al ili: "Ne estigu malpacon sur la tero", ili respondas: "Male, ni estas pacemuloj!"

13. Aŭskultu! Vere ili estas malpace-muloj, sed ili ne konscias tion.

14. Kiam estas dirite al ili: "Kredu vi, kiel jam aliaj kredis!", ili respondas: "Ĉu ni kredu kiel la stultuloj?". Aŭskultu! Vere ili mem estas stultuloj, sed ili ne scias tion.

15. Kiam ili renkontas la kredantojn, ili diras: "Ni kredas", sed kiam ili kaŝe kunvenas kun siaj delogistoj, ili diras: "Vere ni estas kun vi, vere ni nur mokadis".

16. Allah repagos ilin pro ilia mokado kaj lasos ilin progresi je ilia malpiegeco; ili vagados kiel blinduloj.

17. Estas ili tiuj, kiuj aĉetis eraradon kontraŭ gvidado, sed tiu komerco ne havigis al ili iun ajn profiton, ili certe ne estas gvidataj.

18. Ili similas al homo, kiu ekbruligis fajron: kiam ĝi ĉirkaŭe ĉion eklumigas, Allah forprenas ilian lumon kaj lasas ilin en la mallumo; ili nenion vidas:

19. surdaj, mutaj, blindaj; ili ne revenos.

20. Aŭ alie: kiel pluvego el la nuboj; en ĝi estas mallumo kaj tondro kaj fulmo; ili metas siajn fingrojn en siajn orelojn pro la fulmofrapo kaj timas la morton; Allah ĉirkaŭas la miskredantojn.

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ①

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۗ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ②

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا

نَحْنُ مُصْلِحُونَ ③

إِنَّا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ④

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِنَّا إِنَّمَا نَحْنُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن

لَّا يَعْلَمُونَ ⑤

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَسْبِ وَوَإِذَا حَلَّوْا إِلَى

شَيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّا نَحْنُ مُسْتَبْرِفُونَ ⑥

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ

يَعْمَهُونَ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا

رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ⑧

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ

مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ

لَا يَبْصِرُونَ ⑨

صَمٌّ بَكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَّا يَرْجِعُونَ ⑩

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ

يَجْعَلُونَ أَصَابَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُودًا

21. La fulmo preskaŭ forprenas ilian vidadon; kiam ĝi ilin eklumigas, ili iras en ĝia lumo, kaj kiam fariĝas mallume, ili haltas. Se Allah volus, Li forprenus ilian aŭdadon kaj ilian vidadon: vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

22. Ho vi homoj! Adoru vian Sinjoron, kiu kreis vin kaj tiujn, kiuj estis antaŭ vi, por ke vi estu ŝirmataj;

23. kiu faris por vi la teron kuŝejo kaj la ĉielon tegmento kaj sendis el la ĉielo akvon; poste Li sendis al vi nutraĵon el fruktoj. Do ne aldonu rivalojn al Allah; la veron vi ja konas.

24. Se vi tamen estas en dubo pri tio, kion Ni sendis al Nia servanto, vi alportu ĉapitron kiel estas tiu ĉi kaj voku viajn atestantojn* anstataŭ Allahon, se vi estas sinceraj.

25. Sed se vi ne faros tion – kaj vi neniam kapablos fari tion – timu la fajron, kies nutraĵo estas homoj kaj ŝtonoj** : ĝi estas pretigita por la miskredantoj.

26. Kaj vi, vi donu la bonan novaĵon al la kredantoj, ke por ili estos ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj. Ĉiam, kiam ili ricevos nutraĵon el iliaj fruktoj, ili diros: "Tio estas, kion ni kutimis ricevi antaŭe!" ĉar al ili estos donataj similaj donacoj. Tie estos por ili puraj edzinoj kaj tie ili restos por ĉiam.

27. Vere, Allah ne rifuzas doni klarigon eĉ pri aĵo tiel malgranda kiel muŝeto kaj eĉ pli malgranda. La kredantoj scias, ke tio estas la vero de ilia Sinjoro, sed la miskredantoj diras: "Kion intencas Allah per tiu klarigo?". Per tio Li sigelas la eraradon de multaj kaj per tio Li gvidas multajn, kaj Li ne erarigas iun alian ol la malobeemulojn,

* t.e: la rivalojn (idolojn)
 ** la idoloj mem

الْمَوْتُ وَاللَّهُ حَيُّ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾
 يَكْفُرُ الْبَرُّ بِخَطْفِ أَصَابِهِمْ كُلَّمَا آتَاهُمْ مَشْوَا
 فِيهِ ۗ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
 بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ۖ
 وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
 رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾
 وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
 بِسُورَةٍ مِثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
 النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾

وَيُبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
 ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۗ وَ
 أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾

28. kiuj rompis la aliancon kun Allah, post kiam estis interkonsentite pri ĝi, kaj detranĉis tion, kion Allah ordonis kunigi, kaj estigis malpacon sur la tero; ili estas la perdontoj.

29. Kial vi rifuzas kredi je Allah? Vi vere estis senvivaj kaj Li vivigis vin, poste Li lasis vin morti, poste Li revivigos vin kaj fine vi revenos al Li.

30. Li, kiu kreis por vi ĉion sur la tero kaj Sin poste turnis al la ĉielo kaj perfektigis sep ĉielojn; Li vere scias ĉion.

31. Kiam via Sinjoro diris al la anĝeloj: "Mi certe metos sur la teron anstataŭanton", ili diris: "Ĉu vi fakte volas meti sur ĝin iun, kiu estigas malpacon kaj verŝas sangon? Ni male laŭdegas Vin kaj gloras Vian sanktecon". Li tamen diris: "Vere Mi scias, kion vi ne scias".

32. Li instruis al Adam* ĉiujn nomojn, poste Li metis ilin antaŭ la anĝelojn kaj diris: "Eldiru al Mi tiujn nomojn, se vi estas sinceraj".

33. Ili respondis: "Ni gloras Vian sanktecon! Ni ne havas alian scion ol tiun, kiun Vi instruis al ni. Vere Vi estas ĉioscicia, saĝa! "

* Pri Adam la kredo Islama ne absolute asertas, ke li estis la unua homo sur la tero, sed nur la unua profeto, t.e. la unua homo al kiu estis donita revelacio kaj leĝo de Allah. Ĉirilate notu la version 37an ĉi-sube, en kiu la dualon (Adam kaj edzino) sekvas pluralo je la ordo "Eliru ĉiuj". Satano en Islamo estas kolektiva nomo por esprimi la malbonajn pasiojn kaj la malbonajn konsilojn de kunuloj, kaj oni ne rigardas Satanon vere ekzistanta persona kreitaĵo kiel en la kristana kredo.

إِنَّ لِلَّهِ لَا يَسْتَعِجِ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ
مَّا قَوْقَهَا فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٨﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٩﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَهْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٠﴾
هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ
اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾
قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

34. Li diris: "Ho Adam, eldiru al ili iliajn nomojn", kaj kiam li eldiris iliajn nomojn, Li diris: "Ĉu Mi ne diris al vi? Mi vere konas la Nevideblarojn en la ĉielo kaj sur la tero kaj t-on, kion vi mal-kaŝis kaj tion, kion vi kaŝis".

35. Kiam Ni diris al la anĝeloj: "Obeu Adamon!", ili ĉiuj obeis escepte de Iblis. Li rifuzis, fieregiĝis kaj fariĝis unu el la miskredantoj.

36. Kaj Ni diris: "Ho Adam! Vivu kune kun via virino en la ĝardeno kaj manĝu ambaŭ abunde, kiam vi deziras, sed ne iru apud tiun arbon, por ke vi ne fariĝu pekantaj".

37. Satano tamen igis ilin ambaŭ stumbli kaj li forpelis ilin de tie, kie ili estis, kaj Ni diris: "Eliru ĉiuj, iuj el vi estos malamikaj de la aliaj kaj por vi estos sur la tero restadejo kaj provizajoj por kelke da tempo".

38. Poste Adam ricevis de sia Sinjoro la vortojn de la preĝo kaj Li turnis Sin de-nove kompateme al li. Li vere estas kompatema, pardonema.

39. Ni diris: "Eliru de ĉi tie, vi ĉiuj, kaj ĉiam, kiam venos de Mi gvidado por vi, por tiuj, kiuj sekvas la gvidadon, ne plu estos timo nek malĝajeco.

40. Kaj la miskredantoj, kiuj rifuzas Ni-ajn signojn, estos loĝantoj de la fajro kaj tie ili restos por ĉiam".

قَالَ يَا آدَمُ أَنْخِطْ لَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

وَأَذَقْنَا لِلنَّاسِ لِكَيْفَاتِهِمُ اسْمَهُمْ وَإِلَادَهُمْ فَبِعِذْرِ اللَّهِ إِنِّي لَبِيسٌ
أَبِي وَاسْتَكْبَرَتْ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٧﴾

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٨﴾

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

41. Ho idoj de Izrael! Memoru la favorojn, kiujn Mi donis al vi. Plenumu la promeson, kiun vi faris al Mi, kaj Mi plenumos la promeson faritan al vi. Respektu nur Min!

42. KREDU JE TIO, kion Mi sendis kiel plenumiĝon de tio, kio jam estis ĉe vi, kaj ne estu vi la unuaj miskredantoj kaj ne vendu Miajn signojn kontraŭ malgranda prezo. Nur ĉe Mi vi serĉu rifuĝon!

43. Ne konfuzu la veron kun la falso kaj ne ruze kaŝu la veron, kvankam vi konas ĝin,

44. kaj levu la preĝon kaj donu almozojn kaj genufleksu kun la genufleksantoj.

45. Ĉu vi ordonas la virton al la homoj kaj vi mem forgesas tion, kvankam vi predikas la Skribon*? Ĉu vi do ne volas kompreni?

46. Serĉu helpon en pacienco kaj preĝo. Vere tio estas malfacila, krom por la humiluloj,

47. kiuj certe scias, ke ili renkontos sian Sinjoron kaj al Li revenos.

48. Ho idoj de Izrael! Memoru la favorojn, kiujn Mi donis al vi, kaj ke Mi altigis vin super ĉiuj nacioj!

49. Timu la tagon, en kiu neniu ricevos rekomencon destinitan al alia, kaj neniu propeto estos akceptita, kaj neniu claĉeto estos ricevita, kaj neniu helpo estos por ili.

* Skribo (kelkfoje ankaŭ Libro) signifas kutime la sanktajn librojn – nome la revelaciojn – kiuj estis senditaj al la homaro antaŭ la Korano. La frazo "popolo de la Skribo" (Ahlul-Kitāb) tamen signifas kutime Kristanojn kaj Judojn kune.

يٰۤاَيُّهَا سِرِّيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَ اَوْفُوا بِعَهْدِيْ اَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ فَاَهْبُوْهُنَّ ۝۴۱

وَ اٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا

اَوَّلَ كٰفِرِيْنَ بِهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ سُنًا قَلِيْلًا وَاِيَّايَ

فَاَتَّقُوْنِ ۝۴۲

وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبٰطِلِ وَ تَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ

تَعْلَمُوْنَ ۝۴۳

وَ اٰمِنُوْا الصَّلٰوةَ وَ اٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ اٰكَلُوْا مَعَ الرِّزْقِ ۝۴۴

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ

تَسْأَلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۴۵

وَ اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلٰوةِ وَ اِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلٰى

الْخٰشِعِيْنَ ۝۴۶

الَّذِيْنَ يٰظُنُوْنَ اَنْهُمْ مُّلقُوا رَبَّهُمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ

رٰجِعُوْنَ ۝۴۷

ع
و

يٰۤاَيُّهَا سِرِّيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَ اِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلٰى الْعٰلَمِيْنَ ۝۴۸

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ لَا

يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا يُوْحَدُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَآهُمْ

بِنَصْرَتِنَا ۝۴۹

50. Memoru, kiam Ni liberigis vin de la popolo de Faraono, kiu suferigis vin per terura turmento. Ili estis buĉintaj viajn idojn kaj kaptintaj viajn virinojn. En tio estis granda elprovo de via Sinjoro.

51. Memoru, kiam Ni disigis la maron kaj dronigis la popolon de Faraono kaj vi rigardadis.

52. Memoru, kiam Ni donis al Moseo la promeson por kvardek noktoj; vi poste prenis al vi la bovidon kaj vi estis pekuloj.

53. Poste Ni pardonis al vi, por ke vi estu dankemaj.

54. Memoru kiam Ni donis al Moseo la Skribon kaj la ekkonigilon por ke vi estu gvidataj.

55. Memoru, kiam Moseo diris al sia popolo: "Ho mia popolo! Vere vi pekis kontraŭ vi mem, ĉar vi prenis al vi la bovidon. Turnu vin al via Kreinto kaj subpremu viajn malbonajn emojn; tio vere estas plej bona por vi antaŭ via Kreinto". Kaj Li turnis Sin al ili kompateme. Vere Li estas kompatema, pardonema.

56. Memoru kiam vi diris: "Ho Moseo! Ni tute ne kredos al vi, se ni ne vidos la vizaĝon de Allah". Tiam vi estis frapitaj de la fulmo dum via rigardado.

57. Poste Ni ekstarigis vin denove el la morto, por ke vi estu dankemaj.

58. Ni ombrigis vin per nuboj kaj sendis al vi la manaon kaj la koturnojn: "Mangŭ la bonajn aĵojn, kiujn Ni donis al vi!". Kaj ili ne domaĝis Nin sed sin mem.

59. Memoru, kiam Ni diris: "Eniru tiun urbon kaj mangu abunde tiujn aĵojn, kiam ajn vi deziras, kaj eniru la pordon humile kaj diru: "Kompaton!" kaj Ni par-

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٠

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥١

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٢

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٣

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٤

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٥

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٦

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٧

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٨

وَأَذِّنْكُمْ مِنَ الْمَأْتِيَةِ وَأَخْرِجْكُمْ مِنَ الْمَدْيَنَةِ وَيُنزِلْ فِي قُلُوبِكُمْ الْحِكْمَ وَالنَّبِيَّ الَّذِي يَبْلُغُكُمْ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرِي فَقَدْ اتَّخَذَ مِنْ عِنْدِي ذَنْبًا عَظِيمًا ۝٥٩

donos al vi viajn pekojn kaj Ni honoros la bonfarantojn”.

60. La malbonfarantoj ŝanĝis la vorton, kiu estis dirita al ili, kun alia kaj Ni sendis kontraŭ ilin la punon el la ĉielo, ĉar ili estis malobeemaj.

61. Memoru, kiam Moseo petis trinkaĵon por sia popolo kaj Ni diris: ”Frapu la ŝtonon per via vergo” kaj el ĝi elfluis dekdu fontoj. Ĉiuj triboj sciis tiam, kie estas iliaj trinkejoj: ”Mangu kaj trinku la donacojn de Allah kaj ne fariĝu krimuloj sur la tero, estigante malpacon”.

62. Memoru, kiam vi diris: ”Ho Moseo! Ni neniam estos kontentaj per unukvalita manĝaĵo. Petu do vian Sinjoron, ke Li sendu tion, kion kreskigas la tero, ĝiajn vegetaĵojn kaj melonojn kaj grenon kaj lentojn kaj bulbojn”. Li diris: ”Ĉu vi volas aĉeti tion, kio estas malpli valora, kontraŭ tio, kio estas plej bona? Eliru do al iu ajn urbo kaj tie vi trovos, kion vi petas”. Kaj tiam super ilin venis humiligo kaj honto kaj la kolero de Allah. Tio okazis, ĉar ili ne volis kredi je la signoj de Allah, kaj ili mortigis la profetojn kontraŭirante la rajton, kaj malobeis, kaj pekis.

63. Vere, por la kredantoj, kaj por la Judoj kaj por la Kristanoj kaj por la Sabeoj*, do por tiuj, kiuj kredas je Allah kaj al la Tago de la Juĝo, kaj agas bone, estas la rekompenco de ilia Sinjoro kaj por ili ne plu estos timo nek malgajeco.

64. Memoru, kiam Ni faris aliancon kun vi kaj Ni estigis monton super vi: ”Prenu forte tion, kion Ni donis al vi, kaj memoru tion, kio estas en ĝi, por ke vi estu ŝirmataj”.

* Popolo kies kredo similis al tiu de la Judoj kaj de la Kristanoj. Ne konfuzu kun la Ŝebanoj.

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا ۚ قَالَ
لِكُلِّ أُنَاسٍ مَّشْرَبُهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنِتُّتِ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرَاهَا
وَتَنَائِبِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصْرِيهَا ۗ قَالَ أَتَسْتَبْدُونَ
الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۗ أَهِيْطُوا مِصْرًا ۚ فَإِنِ
لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ ۗ وَالْمَسْكَنَةُ
وَبَاءَ وَبِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكُ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكُ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَ
الضَّمِيْنَ مِنَ أُمَّنِ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِرِ وَعَمِلُوا
صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مِمَّا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾

65. Poste vi deflankiĝis de tiu alianco kaj, se ne estus la favoro kaj la kompato de Allah, vi estus pereintaj.

66. Vi certe scias, kiuj el vi pekis kontraŭ la devo de la sabato. Ni diris al ili: "Vi estu simioj forpelindaj! "

67. Ni faris tion ekzemplo por la ĉeestantoj kaj por la sekvontaj generacioj kaj lernilo por la justuloj.

68. Memoru, kiam Moseo diris al sia popolo: "Vere Allah ordonas al vi oferi bovinon". Ili respondis: "Ĉu vi mokas nin? ". Li tamen respondis: "Mi serĉas rifuĝon ĉe Allah kontraŭ la stulteco! "

69. Ili diris: "Petu vian Sinjoron, ke Li klarigu al ni, kiun bovinon Li intencas". Li diris: "Vere Li diras, ke tiu bovino ne estas juna nek maljuna sed plenkreska, inter la du ekstremoj. Faru, kiel estas ordonite al vi! "

70. Ili diris: "Petu vian Sinjoron, ke Li klarigu al ni, kia estas ĝia koloro". Li diris: "Vere Li diras, ke tiu bovino estas flava, purkolora, plezuro por la rigardantoj".

71. Ili diris: "Petu vian Sinjoron, ke Li klarigu al ni, kiu bovino tiu estas; vere ĉiuj bovinoj estas por ni egalaj, kaj se Allah volas, ni estos gvidataj".

72. Li diris: "Vere Li diras, ke tiu bovino ne estas al kutimiĝinta fari la laborojn de la tero kaj plugi kaj alporti akvon por la kamparo, ĝi estas senmanka, unukolora". Ili tiam diris: "Nun vi atingis la veron" kaj ili oferis ĝin, kvankam ili ne emis fari tion.

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ
مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا
بَقَرَةً قَالُوا أَنَّى نَجِدُهَا نَاهِرَةً قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصَ وَلَا بَكَرٌ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٧٠﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٧١﴾

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٢﴾

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا النَّسْ

ئِجُ حَتَّىٰ يَأْتِيَ قَدْ جُبِّحُوا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٣﴾

73. Memoru, kiam vi mortigis homon kaj poste malkonsentis pri tiu ago kaj Allah malkaŝis tion, kion vi estis kaŝintaj.

74. Kaj Ni diris: "Frapu lin per iom de ĝi*". Tiel Allah revivigas la mortintojn kaj Li montras Siajn signojn, por ke vi komprenu.

75. Poste malmoliĝis viaj koroj, ĝis ili farigis kvazaŭ ŝtonoj kaj eĉ pli malmolaj. Vere inter la ŝtonoj estas iuj, el kiuj elfluas riveroj, kaj aliaj, el kiuj, kiam ili disfendiĝas, akvo elfluas, kaj aliaj, kiuj humiliĝas pro la amo al Allah. Allah ne ignoras, kion vi faras.

76. Ĉu vi esperas, ke ili estos fidelaj al vi? Certe iuj el ili aŭdas la vortojn de Allah, poste tordas ilin, kvankam ili komprenis kaj kvankam ili sciis.

وَأِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَأَازَرْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٣﴾

فَقَلْنَا أَصْرَبُوهُ بَعْضُهُمْ لَكَ يَبْحَى اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٤﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ إِلَّا نَهْرٌ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٥﴾

أَفَتَضْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرِفُونَكَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾

* Ekzistas pluraj interpretoj de ĉi tiu frazo. La plej ofte akceptataj estas la sekvantaj: 1) Punu lin (la incitinton de la murdo de la verso 73a) per parto de la ofendo (farita al la murdito). Laŭ tiu interpreto temas pri grava okazintaĵo de la dua Hiĝra jaro. Islamano estis murdita de grupo de Judoj kaj la ordono estas nun: mortigu lin. Tiu puno tamen estus nur kontraŭ parto de la ofendo, ĉar murdo ne povas esti repagita tute en ĉi tiu vivo. Plua puno atendas la ofendinton en la vivo venonta. 2) Trafu lin (Jesuo) per parto de morto (t.e. per ŝajna morto). Tiu interpreto rilatas al la kredo Islama, laŭ kiu Jesuo Kristo ne mortis fakte per la kruco – ĉar tiu morto hontiga ne povas esti akceptita por nobla Profeto kia estis Jesuo – sed vekigis poste de ŝajna-morto. Laŭ tiu senco ankaŭ la antaŭa verso aludas la mortigon de Jesuo, provitan de Judoj. 3) Trafu lin (la murdinton) per parto de ĝi (de la buĉita bovino – vidu versojn 68 ĝis 72). Per tio oni volas esprimi, ke Dio ordonis al la popolo reveki la mortinton por mallonga tempo por ke li povu akuzi sian murdinton. Tio estis miraklo por montri ke la graco de Dio ebligis bonan rezulton de fero, kiun la Judoj estis plenumintaj malvolonte (vidu ankaŭ: "La Sankta Biblio" – Readmono, 21:1-9).

77. Kiam ili renkontas la kredantojn, ili diras: "Ni kredas" kaj, kiam ili kaŝe kunvenas inter si mem, ili diras: "Ĉu vi volas malkaŝi al ili, kion Allah malkaŝis al vi, por ke ili disputu pri tio kun vi antaŭ via Sinjoro?". Ĉu vi do ne volas kompreni?

78. Ĉu vi ne scias, ke Allah scias ĉion, kion vi kaŝas kaj kion vi faras malkaŝe?

79. Inter ili estas malkleruloj, kiuj ne konas la Libron alie ol per onidiroj. Ili nur divenas.

80. Ve al tiuj, kiuj skribas la Libron per siaj manoj, kaj poste asertas, ke ĝi venas de Allah por vendi ĝin kontraŭ malalta prezo! Ve al ili pro tio, kion ili skribis per siaj manoj, kaj ve al ili pro tio, kion ili pernegocis!

81. Ili diras: "La fajro ne tuŝos nin krom dum malmultaj tagoj". Diru: "Ĉu vi ricevis de Allah promeson? Tiukaze certe Li ne rompos Sian promeson. Sed ĉu ne estas male tiel, ke vi parolas pri Allah, kion vi ne scias?".

82. Jen! Tiuj, kiuj agas malbone kaj estas implikitaj en siaj pekoj, estos loĝantoj de la fajro kaj tie ili restos por ĉiam,

83. kaj tiuj, kiuj kredas kaj agas bone, estos loĝantoj de la Paradizo kaj tie ili restos por ĉiam,

84. Memoru, kiam Ni faris aliancon kun la idoj de Izrael: "Ne adoru iun alian ol Allahon, kaj estu afablaj al viaj gepatroj kaj al la parencoj kaj al la orfoj kaj al la malriĉuloj, kaj diru al la homoj bonajn vortojn, kaj levu la preĝon, kaj donu almozojn". Poste vi turnis vin for, krom malmultaj el vi, kaj vi foriris.

وَأَذَانًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضَمِهِمْ إِلَىٰ بَعْضِ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾

وَمِنْهُمْ أَصْفِيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَاثِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٧٩﴾

قَوْلِيلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَمَتًّا قَلِيلًا قَوْلِيلٌ لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ إِلَيْهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٨٠﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَعْلَمُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

85. Memoru, kiam Ni faris aliancon kun vi: "Ne verŝu sangon kaj ne forpelu iujn el vi el la domoj". Kaj vi certigis kaj atestis tion.

86. Tamen vi estas tiaj, ke vi mortigas unu la alian kaj forpelas iujn el vi el la domoj, konkurante unu kun la alia je peko kaj ofendo kaj, kiam ili venas al vi kiel mallibereuloj, vi elaçetas ilin, kvankam jam antaŭe estis malpermesite forpeli ilin. Ĉu vi kredas nur al unu parto de la Libro kaj ne kredas al la alia? Ne estos rekompenco por tiuj el vi, kiuj nenion plenumas krom hontindaĵoj en ĉi tiu vivo, kaj en la tago de la reviviĝo ili estos senditaj al plej grava turmento. Allah ne ignoras, kion vi faras.

87. Estas ili tiuj, kiuj açetis la vivon ĉi tiean kontraŭ la vivo venonta. Ilia puno neniam malpliĝos kaj por ili ne estos helpo.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٥﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَى تَقْتُلُوهُمْ وَهِيَ مُحْرَمَةٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ أَفْتَوْا مِنْ بَعْضِ الْكُتُبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ فَاِجْرَاءِ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَسَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُبْصَرُونَ ﴿٨٧﴾

88. Ni vere donis al Moseo la Libron kaj poste Ni igis senditojn sekvi lin kaj Ni donis al Jesuo, la filo de Maria, signojn evidentajn, kaj Ni fortigis lin per la spirito de sankteco. Ĉu vi volas esti ribelemaj, ĉiufoje kiam venas al vi senditoj? Ĉu vi volas rifuzi iujn el ili kaj mortigi aliajn?

89. Ili diris: "Niaj koroj estas implikitaj". Jen! Allah malbenis ilin pro ilia nekredemo. Tre malmulte ili kredas.

90. Kiam venis al ili la Libro de Allah kiel plenumiĝo de tio, kio jam antaŭe estis ĉe ili — kaj ili estis petintaj venkon kontraŭ la miskredantoj — kaj kiam venis al ili aĵo konata, ili rifuzis ĝin. La malbeno de Allah sur la miskredantojn!

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْتُلُونَ ﴿٩٠﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٩١﴾

91. Malbona estas tio, kontraŭ kio ili vendas siajn animojn, nome ke ili ne kredas je tio, kion Allah sendis, pro envio, ĉar Allah sendis Sian favoron al tiuj el Siaj servantoj, kiujn Li mem elektis. Ili amasigas koleron super koleron. Por la miskredantoj estos hontiga puno.

92. Kiam estas dirite al ili: "Kredu je tio, kio estis revelaciita de Allah" ili diras: "Ni kredas je tio, kio estas sendita al ni" kaj ili ne kredas je tio, kio venis post ĝi, kvankam tio estas la vero kaj la plenumiĝo de tio, kio jam estis ĉe ili. Diru: "Kial vi mortigis la profetojn de Allah antaŭe, se vi estis kredantoj?"

93. Vere Moseo venis al vi kun signoj evidentaj kaj poste vi tamen prenis al li la bovidon kaj estis pekuloj.

94. Kiam Ni faris aliancon kun vi kaj Ni estigis monton super vi: "Tenu forte, kion Ni donis al vi, kaj aŭskultu!" ili diris: "Ni aŭdas sed ni malobeas". Iliaj koroj estis sorbintaj la amon al la bovido pro ilia miskredemo. Diru: "Malbona estas tio, kion al vi ordonas via kredo, se vi tute je io ajn kredas".

95. Diru: "Se la loĝejo en la vivo venonta estos nur por vi, escepte de la aliaj homoj, tiam vi sopiru la morton, se vi estas since-raj".

96. Neniam ili ĝin sopiros, pro tio, kion faris iliaj manoj. Allah konas la malbonfarantojn.

97. Vi trovos ilin eĉ pli avidaj je vivo, inter la homoj, ol la idolanoj mem. Ĉiu el ili deziras, ke al li estu konsentitaj mil jaroj. Tamen eĉ tio ne sufiĉus por savi ilin de la puno. Allah vidas, kion ili faras.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ
فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الْكٰفِرِينَ ﴿٩١﴾

بِسْمَا اسْتَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَكْفُرُوْا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
بَعِيْثًا اَنْ يَنْزِلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ ۗ فَبَاۗءُ وَاِعْظَبُ عَلٰى غَضِبِ اللّٰهِ بِنِيبِ اَعْلَابِ
مُهَيِّنٍ ﴿٩٢﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُوْمِنُ بِمَا
اَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُوْنَ بِمَا وَّرَاۗهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ يُقْتَلُوْنَ اِنِّيۡۤ اَرَى اللّٰهَ
مِنْ قَبْلِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْۢ بَعْدِهَا وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾

وَإِذْ اخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَّرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ خُذُوْا
مَا اَتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمِعُوْا ۗ قَالُوْا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَاَشْرَيْنَا فِىۡ قُلُوْبِهِمْ الْعِجْلَ ۗ يَكْفُرْهُمْ قُلْ بِسْمَا
يٰۤاْمُرْكُمۡ بِهٖ اِيْمٰنُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٥﴾

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدّٰرُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنّوْا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٦﴾

وَلٰكِنْ يَّتَمَنُّوْهُ اَبَدًاۗ اِمَّا كَذَمْتَ اَيْدِيَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾

98. Diru: "Kiu estas malamiko de Gabrielo — vere li mem sendis tion en viajn korojn laŭ la permeso de Allah kiel plenumiĝon de tio, kio jam estis ĉe Li kaj kiel gvidilon kaj kiel bonan novaĵon por la justuloj —

99. kiu estas malamiko de Allah kaj de Liaj anĝeloj kaj de Gabrielo kaj de Miĥaĉelo, vere Allah mem estas malamiko de la miskredantoj.

100. Vere Ni sendis al vi signojn evidentajn kaj neniu rifuzis ilin krom la malobe-emuloj.

101. Ĉu u iuj el ili ĉiam rifuzis la aliancon, post kiam ĝi estis farita? Jen! La plejmultaj el ili ne kredas!

102. Kiam venis al ili sendito de Allah kiel plenumiĝo de tio, kio jam estis ĉe ili, iuj el tiuj, al kiuj la Skribo estis donita, ĵetis tiun Libron de Allah post siajn dorsojn, kvazaŭ ili ne estus sciintaj.

103. Kaj ili sekvis tion, kion la delogistoj jam preferis sub la regno de Salomono. Salomono mem ne estis miskredanto, sed la delogistoj estis, kaj ili instruis al la popolo la magion. Kaj ili ankaŭ sekvis tion, kion sendis la du anĝeloj el Babilono Hārūt kaj Mārūt. Tiuj tamen ne instruis iun ajn, krom dirante: "Vere ni ambaŭ estas nur elprovo, do ne rifuzu nin". Poste ili lernis de ambaŭ tion, kio disigis la viron de lia virino. Ili tamen ne malbonfaris al iu ajn krom laŭ la permeso de Allah. Male ili lernis tion, kio malbonfaras kaj neutilas. Vere ili lernis, ke la komercantoj de tiuj aĵoj ne partoprenis en la vivo venonta. Malbone estas fordoni siajn animojn! Ho, se ili estus sciintaj!

104. Ho se ili estus kredintaj kaj agintaj juste! Tiam la rekompenco de Allah estus plej granda. Ho se ili estus sciintaj!

وَلْيَعْلَمَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا إِذْ أُودِعَهُمْ سِجْنَهُمْ لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَالَّذِينَ
يَبْذُرُونَ بَذْرَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْتَرَهُمُ اللَّهُ بَصِيرًا

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ
وَمِيكَائِيلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
الْفَاسِقُونَ ﴿١٠١﴾

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَل
الْكَرْهَمُ لَا يَوْمُونَ ﴿١٠٢﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَهُمْ نَبَأَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ أَنْ كُتِبَ
اللَّهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعْلَمُونَ
النَّاسِ الرَّحِيحَةَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ
هَارُونَ وَمَارُونَ وَمَا يَعْلَمِينَ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
يَقُولُوا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَمُونَ مِنْهُمَا
مَا يَفْعَلُونَ بِهِنَّ بَيْنَ أَلْمَةِ وَرُوحَةٍ وَأَهُمْ بِضَارِبِينَ

105. Ho kredantoj! Ne diru "Ra'ená" sed "Unzurná"* kaj aŭskultu: por la miskredantoj estos dolora puno.

106. La miskredantoj el la popolo de la Skribo, kaj la idoloj, ne deziras, ke estu sendita al vi io bona de via Sinjoro, sed Allah elektas per Sia graco, kiun Li volas, kaj Allah estas la fonto de granda graco.

107. Ni ne nuligas verson aŭ forgesigas ĝin, antaŭ ol Ni donas alian pli valoran aŭ almenaŭ similan. Ĉu vi ne scias, ke Allah havas povon super ĉiuj aferoj?

108. Ĉu vi ne scias, ke Allah posedas la suverenecon de la ĉielo kaj de la tero? Krom Allah ne estas por vi protektanto nek helpanto.

109. Ĉu vi volas peti de via sendito tion, kio estas petita de Moseo antaŭe? Kiu fordonas sian kredon kontraŭ miskredo, tiu deflankiĝas de la rekta vojo.

110. Multaj el la popolo de la Skribo — pro envio — volas ĝi miskredantoj vin, kiuj jam kredas, kvankam al ili la vero estis evidentigita. Tamen vi pardonu kaj turnu vin for de ili, ĝis Allah sciigos al vi Sian dekreton. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

111. Kaj levu la preĝon kaj donu almozojn; la bonon, kiun vi faras, vi retrovos ĉe Allah. Vere Allah vidas, kion vi faras.

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعْلَمُونَ مَا بِيضُهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ تَفْوَ وَ لَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَشَوْبَةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَاسْمَعُوا وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٧﴾

مَا يَدْعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَاءَ
أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٨﴾

مَا تَسْتَعْجِلُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٠﴾

أَمْ تَرْيَدُونَ أَنْ نَسْأَلَكُمْ كَمَا سَأَلْنَا مَوْسَى مِنْ
قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءً

السَّبِيلِ ﴿١١١﴾

وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كَقَارِئِهِمْ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْرِضُوا وَأَصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٢﴾

* Ambaŭ vortoj havas preskaŭ la saman signifon kaj estas uzataj kutime por altiri la atenton, kiam oni volas diri ion gravan (Ra'ená - rigardu! Unzurná - aŭskultu!). La Judoj tamen kutimis mise elparoli la vorton ra'ená parolante kun la Profeto, por moki lin, dirante "ra'ina", kio signifas "tromemfida stultulo". La Korano do ordonas eviti tiun vorton, kiu povus esti miskomprenon.

112. Ili diras: "Neniu eniros la Paradizon krom la Kristanoj aŭ la Judoj". Tiaj estas iliaj vanaj deziroj. Diru: "Alportu vian pruvon, se vi estas sinceraj".

113. Ne! Kiu sin submetas al Allah kaj bonfaras, tiu ricevos la rekompencan de nia Sinjoro kaj por ili ne plu estos timo nek malgajeco.

114. La Judoj diras: "Neniu pruvon havas la Kristanoj", kaj la Kristanoj diras: "Neniu pruvon havas la Judoj"; ili tamen ĉiuj observas la saman Skribon. Tiel jam parolis la nesciantoj, tute simile. Allah juĝos ilin en la tago de la reviviĝo pro tio, pri kio ili malkonsentis.

115. Kiu pli pekas ol tiu, kiu malhelpas la laŭdadon de la nomo de Allah en Liaj sanktejoj kaj klopodas detrui ilin? Ili ne devus eniri ilin krom respektigante. Por ili estas en ĉi tiu vivo nur honto kaj en la vivo venonta estos grava puno.

116. Al Allah apartenas la Oriento kaj la Okcidento. Ĉie, kien vi turnas vin, tie Li estas. Vere Allah estas grandanima, ĉioscia.

117. Ili diras: "Allah prenis al si filon". Ne! Sankta Li estas! Lja estas ĉio, sub la ĉielo kaj sur la tero. Cio obeas al Li.

118. La Kreinto de la ĉieloj kaj de la tero. Ĉiufoje, kiam Li dekretas ion, Li nur diras al ĝi: "Estu!" kaj ĝi estas.

119. La nesciantoj diras: "Kial Allah ne parolas al ni aŭ ne donas signojn?". Jam antaŭe iuj tiel parolis kiel ili. Similaj estas iliaj koroj. Vere Ni evidentigis la signojn por la popolo firme kredanta;

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تَقَدَّمُوا لِنَفْسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرًا تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ لَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٣﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلْمِزُونَ الْكُذِبَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٥﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٦﴾

وَاللَّهُ الشَّرِيفُ الْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَآءَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٗ فُتُوٰنٌ ﴿١١٨﴾

بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٩﴾

120. vere Ni sendis vin kun la vero kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admonanton kaj vi ne estos devigata respondi pri la loĝantoj de l' infero.

121. Neniam konsentos kun vi la Judoj nek la Kristanoj, krom se vi sekvos ilian kredon. Diru: "Vere la gvidilo de Allah estas unika". Se vi tamen, post kiam al vi venis la scio, volos sekvi iliajn malbonajn dezirojn, por vi ne estos ĉe Allah protektanto nek helpanto.

122. Tiuj, al kiuj Ni donis la Libron, proklamas ĝin laŭvere. Estas ili tiuj, kiuj kredas je ĝi. La miskredantoj estos la perdantoj!

123. Ho vi idoj de Izrael! Memoru la gradojn, kiujn Mi donis al vi, kaj ke Mi altiĝis vin super ĉiuj nacioj!

124. Timu la tagon, en kiu neniuj ricevos la rekompencon destinitan al alia, kaj ne estos akceptita elaĉeto de ili, kaj neniuj propego estos utila, kaj neniuj helpo estos por ili!

125. Memoru, kiam elprovis Abrahamon Lia Sinjoro per Siaj vortoj kaj li eltenis tiun elprovon. Li diris: "Mi faros vin gvidanto de la gentoj" kaj Abraham demandis: "Kio estos pri mia idaro?". Li respondis: "Mia alianco ne koncernas la pekemulojn".

126. Memoru, kiam Ni faris la Domon kunvenejo por la gentoj kaj rifugejo. "Elektu la restadejon de Abraham kiel preĝejon!" kaj Ni ordonis al Abraham kaj Ismael: "Purigu Mian Domon por la ĉirkaŭirantoj kaj por la meditanoj kaj por la genufleksantoj kaj terenkuŝigantoj".

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنْزِيلًا
آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٢٠﴾
إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٢١﴾

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَاللَّيِّنُ
اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۗ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٢﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَتَّى تَتَلَوْنَهَا ۖ وَاللَّيِّنُ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٣﴾
يَبْنَئِي أَسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٤﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا ۚ
لَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ ۗ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٥﴾

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّتْهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۗ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ قَالَ
لَا يَتَّبِعُكَ مِنْهَا الْمُطَغِينُ ﴿١٢٦﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا ۗ وَاتَّخِذُوا
مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّا ۖ وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٧﴾

127. Memoru, kiam Abraham diris: "Faru ĉi tiun lokon paca kaj donu fruktojn al tiuj el ĝiaj loĝantoj, kiuj kredas je Allah kaj al la tago de la Juĝo". Kaj Li diris: "Ankaŭ la miskredanton Mi lasos en kontento por kelke da tempo, poste Mi puŝos lin al la puno de la fajro; tio estas malbona destino!"

128. Memoru, kiam Abraham kaj Iŝmael starigis la fundamenton de la Domo: "Nia Sinjoro, akceptu tion de ni, vere Vi estas la Cioaŭda, la Cioscia,

129. nia Sinjoro, faru nin kaj nian idaron submetiĝemaj al Vi. Montru al ni la vojojn de la adorado kaj turnu Vin kompateme al ni; vere Vi estas la Kompatema, la Pardone-ma.

130. Nia Sinjoro, estigu inter ili senditon el ilia mezo, kiu montru al ili Viajn signojn kaj instru al ili la Libron kaj la saĝon kaj purigu ilin; vere Vi estas la Ciopova, la Saĝa!"

131. Kiu deturnos sin de la religio de Abraham, krom la stultuloj kontraŭ si mem? Lin Ni vere elektis en ĉi tiu vivo kaj vere li estos en la vivo venonta inter la justuloj.

132. Kiam lia Sinjoro diris al li: "Submetiĝu!", li diris: "Mi submetiĝis al la Sinjoro de l' Universo!"

133. La samon rekomendis Abraham kaj Jakob al siaj filoj: "Ho filoj! Vere Allah elektis por vi ĉi tiun religion, do ne mortu, antaŭ ol vi estos submetiĝintaj".

134. Ĉu vi ĉeestis, kiam alproksimiĝis la morto al Jakob? Tiam li diris al siaj filoj: "Kion vi adoras post mi?" kaj ili respondis: "Ni adoras la Dion de vi kaj de viaj prapatroj Abraham kaj Iŝmael kaj Isaak, la Dion ununuran, kaj al Li ne submetiĝos".

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الشَّرْبِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٧﴾

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٩﴾

رَبَّنَا وَابْتِخِمْ لَنَا نَبِيًّا مِنْهُمْ يُبَلِّغُهُم آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٠﴾

وَمَنْ يَرْعُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَكَانَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣١﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسَلْتُ رَبِّي الْعَالَمِينَ ﴿١٣٢﴾
وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُوتُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَبُذُ الْهَلْكَ وَاللَّهُ أَبَاكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

135. Tiu popolo jam estas pasinta; por ili estas tio, kion ili meritis, kaj por vi estos tio, kion vi meritos, kaj vi ne estos devigataj respondi pri iliaj agoj.

136. Ili diras: "Fariĝu Judoj aŭ Kristanoj por ke vi estu gvidataj". Diru: "Ne! Sekvu vi la religion de Abraham la justulo: li ne niam estis idolano".

137. Diru: "Ni kredas je Allah kaj je tio, kion Li sendis al ni, kaj je tio, kion Li sendis al Abraham kaj Iŝmael kaj Isaak kaj Jakob kaj al ilia idaro, kaj je tio, kio estis donita al Moseo kaj al Jesuo, kaj je tio, kio estis donita al la profetoj de ilia Sinjoro. Ni neniel distingas inter ili kaj ni submetiĝas al Li".

138. Se ili kredos laŭ la ekzemplo, kiel vi kredis, tiam vere ili estos bone gvidataj, sed, se ili deturnos sin, ili estigos skismon; tamen Allah sufiĉos por vi kontraŭ ili. Li estas la Cioaŭda, la Cioscia.

139. Ni akceptas la religion de Allah; kiu estas pli taŭga ol Allah por instrui la religion? Ni adoras Lin.

140. Diru: "Ĉu vi disputos kun ni pri Allah? Li estas via Sinjoro kaj ankaŭ nia Sinjoro. Ni havas niajn verkojn kaj vi havas viajn kaj ni estas sincere submetiĝintaj al Li".

141. Ĉu vi dirus, ke Abraham kaj Iŝmael kaj Isaak kaj Jakob kaj ilia idaro estis Judoj aŭ Kristanoj? Diru: "Ĉu vi tion pli bone scias ol Allah? Kiu estas pli pekema ol tiu, kiu kaŝas la pruvojn ricevitajn de Allah? Allah ne ignoras kion vi faras!".

142. Tiu popolo jam estas pasinta; por ili estas tio, kion ili meritis, kaj por vi estos tio, kion vi meritos, kaj vi ne estos devigataj respondi pri iliaj agoj.

* Fino de la 1-a parto

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٦﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

فَإِنْ آمَنُوا بِبَيِّنَاتٍ مَّا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ تَسِكْفِيهِمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٨﴾

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً زُورًا نَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٩﴾

قُلْ اتَّخَذْتُمْ نِيَافِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٤٠﴾

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

١٤
١٣
١٢

143. La stultuloj el la popolo diras: "Kio turnis ilin for de la orientado, kiun ili observis?". Diru: "Al Allah apartenas la Oriento kaj la Okcidento, Li gvidas, kiun Li volas, sur la rektan vojon".

144. Tiel Ni faris vin elektita popolo, por ke vi estu gardantoj super la homaro kaj por ke la sendito estu gardanto super vi. Kaj Ni nur difinis tiun orientadon, kiun vi observis, por distingi la sekvantojn de la sendito disde tiuj, kiuj turniĝis sur siaj kalkanoj. Vere tio estas malfacila krom por tiuj, kiujn Allah gvidas, kaj Allah ne permesos, ke via kredo fariĝu vana. Vere Allah estas kompatema, pardonema kontraŭ la homoj.

145. Vere Ni vidas vin turni ofte viajn vizaĝojn al la ĉielo; jen Ni turnos vin al direkto, kiu plaĉas al vi. Turnu viajn vizaĝojn al la Sankta Moskeo kaj, kie ajn vi estos, turnu viajn vizaĝojn al ĝi. Kiuj ricevis la Libron, scias ke ĝi estas la vero de ilia Sinjoro. Allah ne ignoras, kion ili faras.

146. Eĉ se vi donus al tiuj, kiuj ricevis la Libron, iun ajn signon, ili neniam observus vian orientadon, kaj vi ankaŭ ne observus ilian orientadon, nek iuj el ili observus la orientadon de aliaj, sed se vi sekvus – post kiam vi ricevis la veran scion – iliajn vanajn dezirojn, vere tiam vi estus malbonfaranto.

147. Tiuj, kiuj ricevis de Ni la Libron, konas ĝin, kiel ili konas siajn filojn, kaj vere iuj el ili kaŝas la veron, kvankam ili konas ĝin.

148. La vero venas de via Sinjoro. Do vi ne estu dubantoj.

سَيَقُولُ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ

الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

النَّاسِ وَكَانَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا

الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا

عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَوُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ

قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِن

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٥﴾

وَلَكِن آتَيْنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا يَتَّبِعُونَ

قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتِهِمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ

قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَكِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٦﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ

وَإِن فَرِحْنَا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٧﴾

وَإِن الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿١٤٨﴾

149. Ĉiu havas celon, kiun li deziregas, do vi konkuru unu kun la alia pri la bonaj verkoj. Kie ajn vi estos, Allah kunvenigos vin ĉiujn. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

150. De kie ajn vi venos, turnu viajn vizaĝojn al la Sankta Moskeo; sendube tio estas la vero de via Sinjoro. Allah ne ignoras, kion vi faras.

151. De kie ajn vi venos, turnu viajn vizaĝojn al la Sankta Moskeo kaj, kie ajn vi estos, turnu viajn vizaĝojn al ĝi, por ke la gentoj ne havu argumentojn kontraŭ vi — krom la malpieguloj inter ili — sed ne timu ilin, male, respektigu nur Min, por ke Mi perfektigu Mian favoron al vi kaj por ke vi estu gvidataj.

152. Tiel Ni sendis al vi el via mezo senditon, kiu montras al vi Niajn signojn kaj purigas vin kaj instruas al vi la Libron kaj la saĝon kaj instruas al vi tion, kion vi ne sciis.

153. Memoru Min kaj Mi memoros vin, kaj danku Min kaj ne estu sendankaj.

154. Ho vi kredantoj, serĉu helpon per pacienco kaj preĝo; vere Allah estas kun la pacienculoj;

155. kaj ne diru, pri tiuj, kiuj estas mortigitaj por la afero de Allah, ke ili estas mortintaj. Ne! Ili vivas, sed vi ne perceptas ilin.

156. Ni elprovas vin per iom da timo kaj da malsato kaj da perdo de havaĵoj kaj de vivo kaj de fruktoj; donu tamen la bonan novaĵon al la pacienculoj,

157. kiuj diras, kiam iu malfeliĉo trafas ilin: "Vere ni apartenas al Allah kaj vere ni revenos al Li".

وَلِكُلِّ وُجْهَةٌ هُوَ مُوْتَبِهَةٌ فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۗ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ تُشْطِرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٠﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ تُشْطِرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ يُسَلِّمُ الْإِنسَانُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۗ وَلَا تَمْرُقْنِي ۗ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥١﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥٢﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاسْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٣﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٤﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ ۗ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٥﴾

وَلِنَبِيٍّ كُفِّرَ بَشَرًا مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٧﴾

158. Sur ilin venos la beno kaj la graco de ilia Sinjoro kaj ili estos gvidataj.

159. Vere la montetoj As-Safā kaj Al-Marva* estas memorigaĵoj pri Allah, do por tiu, kiu plenumos la pligrimon al la Domo aŭ la Umra-on**, ne estos peko ĉirkaŭiri ilin ambaŭ. Kiu pli bonfaros ol estas devo, tiu sciu: vere Allah estas ŝatema, ĉioscia.

160. Vere, kiuj kaŝas la signojn manifestitajn kaj la gvidilon, kiujn Ni sendis, post kiam Ni manifestis ilin al la gentoj, tiujn Allah malbenos kaj tiujn ĉiuj riproĉos.

161. Al tiuj tamen, kiuj pentos kaj pliboniĝos kaj proklamos la veron, Mi turnos Min kompateme, ĉar Mi estas la Kompatema, la Pardonema.

162. Vere sur la miskredantojn, kiuj restos tiaj ĝis la morto, falos la malbeno de Allah kaj de la anĝeloj kaj de la gentoj ĉiuj kune.

163. Sub ĝi ili restos ĉiam; ilia puno neniam malgraviĝos kaj por ili ne estos prokrasto.

164. Via Dio estas la sola Dio; krom Li ne ekzistas alia Dio, Li estas la Donema, la Pardonema.

165. Vere estas signoj, por la gentoj, kiuj komprenas, en la kreo de la ĉieloj kaj de la tero kaj en la alternado de la nokto kaj de la tago kaj en la ŝipoj, kiuj sulkas la maron por la utilo de la homoj, kaj en la akvo, kiun Allah sendas el la ĉielo kaj per kiu Li vivigas la teron sekiĝintan – kaj sur ĝin Li dissendas bestojn ĉiuspecajn – kaj en la alternado de la ventoj kaj de la nuboj, kiuj estas devigataj servi inter la ĉielo kaj la tero.

* Du montetoj en Mekko, proksime de la Ka'ba

** v. verson 197an

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ لَمَن حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبُيُوتِ وَاللَّهِ
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْجَنَّةُ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ لَكَ آتُونَ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ
عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٢﴾

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٦٣﴾

وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٤﴾
إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ
النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا
بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ
وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Malgraŭ tio estas inter la homoj iuj, kiuj aldonas rivalojn al Allah, kaj donas al ili amon, kiel la amon al Allah. La kredantoj tamen ankoraŭ pli amas Allahon, kaj, se la malbonfarantoj sciis, kiam ili vidis Lian punon, ili komprenus, ke ĉiu povo apartenas al Allah kaj ke Allah estas severa je la puno.

167. Se tiuj, kiuj gvidas, repuŝus siajn sekvantojn – kaj ili vidus la punon kaj iliaj ligiloj ĉiuj estos tranĉitaj! –

168. la sekvantoj dirus: "Se ni nur povus reiri, ni repuŝus ilin, kiel ili repuŝis nin". Tiel Allah montros al ili iliajn farojn; por ili estos doloro kaj ne estos savo de l' fajro.

169. Ho vi homoj! Manĝu tion, kio estas permesita kaj bona sur la tero, kaj ne sekvu la piedsignojn de Satano; vere li estas via evidenta malamiko,

170. vere li ordonas al vi nur malbonon kaj hontindaĵojn kaj faras, ke vi parolu pri Allah ion, kion vi ne scias.

171. Kiam estas dirite al ili: "Sekvu tion, kion Allah sendis", ili diras: "Ne! Ni sekvos tion, en kio ni trovis niajn prapatrojn". Kiel? Eĉ se iliaj prapatroj nenion komprenis kaj ne estis gvidataj?

172. La miskredantoj similas al iu, kiu nenion aŭdas krom vokon aŭ krion*. Surdaj, mutaj, blindaj, ili nenion komprenas.

173. Ho vi kredantoj, manĝu la bonajn aĵojn, kiujn Ni donis al vi, kaj danku Allahon, se estas Li Tiu, kiun vi adoras.

* Kutime oni interpretas ĉi tiun frazon: "...similas al homoj ĉirkaŭantaj iun, kiu vokas la bestojn, kiuj nur komprenas krion, sed ne komprenas vorton".

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُجْبُونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٦﴾
 إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّاءُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَّبِعَا مَنِ هُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٨﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلًّا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦٩﴾
 إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧١﴾
 وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الذِّبْذِبِ يَعْبُثُ بِمَا يُكْسِبُ إِلَّا دَعَاءُ وَبِدَاءُ صُمْرٍ بَدَّكُمْ عَنِّي فَهَمُّ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلًّا مِنْ طَرَفَيْ مَسْرَفِنَا وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Vere Li malpermesis al vi ĉian mortintajon kaj sangon kaj viandon porkan kaj tion, super kio alia nomo estis vokita ol tiu de Allah. Kiu tamen estas puŝata de neceso — ne pro avido aŭ ekscesemo — por li tio ne estos peko. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

175. Kiuj kaŝas tion, kion Allah sendis el la Libro, kaj vendas ĝin kontraŭ malalta prezo, tiuj plenigas sian ventron per nenio alia ol per fajro, kaj Allah ne parolos al ili en la tago de la reviviĝo, kaj Li ne purigos ilin kaj por ili estos dolora puno.

176. Ili estas tiuj, kiuj vendas la gvidadon kontraŭ la erarado kaj pardonon kontraŭ puno; kiom granda estas ilia nekompreno de la fajro!

177. Tio estas, ĉar Allah sendis la Libron kun la vero, kaj certe tiuj, kiuj malkonsentas pri la Libro, iris malproksimen sur la vojo de la skismo.

178. Virto ne signifas turni vin orienten aŭ okcidenten, sed kredi je Allah kaj al la vivo venonta kaj je la anĝeloj kaj je la Libro kaj al la profetoj, kaj doni monon por la parencoj kaj por la orfoj kaj por la malriĉuloj kaj por la vojirantoj kaj por la almuzuloj kaj por la elaceto de la malliberuloj, kaj levi preĝon, kaj doni almozojn, kaj respekti la aliancojn ĉiam, kiam ili estas faritaj; kaj havi firmecon en malriĉo kaj en malsano kaj en milittempo. Kiuj tiel agas, tiuj estas sinceremuloj kaj justuloj.

179. Ho vi kredantoj, al vi estas ordonite repagi murdon laŭrajte: liberulon pro liberulo, sklavon pro sklavo, virinon pro virino; tamen se indulgo estos konsentita al iu ajn fare de lia frato, tiam la persekuto estu farita juste kaj la kulpulo pagu al li la murdopagon volonte. Tio estas por vi de via Sinjoro plifaciligilo kaj graco. Por la ofendantoj post tio estos dolora puno.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ أَنبَيْتَةَ وَالذَّمَّ وَاللَّحْمَ الْخَنِيزِ
وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ ذَلِكَ
فَلَا أَنَّم عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَشْتَرُونَهُ بِهٖ تَسَاءَلُونَ لِقَاءَ أُولَئِكَ مَا
يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا
يَكْلِمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُرَىٰ لَهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابِ بِالْغَيْرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٧﴾

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ
وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالسُّكَّانَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنِينَ بِعَهْدِهِمْ
إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ
وَالصَّغَارِ وَجِينَ النَّبَأِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصَ
فِي الْقَتْلِ أَلْحَبًا بِالْحَبْرِ وَالْعَبْدَ بِالْعَبْدِ
وَالرَّحْلَةَ بِالرَّحْلِ وَالرَّحْلَةَ بِالرَّحْلِ
مَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْئًا فَاتَّبَاعُ
بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاؤُهُ

180. En la leĝo de la repago estas vivo por vi prudentuloj, por ke vi evitu la malbonon.

181. Al vi estas ordonite, kiam alproksimiĝas por iu el vi la morto – se li postlasas havaĵojn – testamenti por la gepatroj kaj por la parencoj laŭ justeco; tio estas devo por la justuloj.

182. Sur tiuj, kiuj poste ŝanĝos, kion ili aŭdis, restos la kulpo. Vere Allah estas ĉio-aŭda, ĉioscia.

183. Kiu tamen timos de la testamentanto partiecon aŭ maljustecon kaj pro tio sin intermetos pacigante, tiu ne pekos; vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

184. Ho vi kredantoj! Al vi estas ordonite fasti, kiel estis ordonite al tiuj, kiuj estis antaŭ vi, por ke vi evitu la malbonon.

185. Tio validas por fiksita nombro da tagoj; sed kiu el vi estas malsana aŭ en vojaĝo, tiu fastu poste por la sama nombro da tagoj; kaj por tiuj, kiuj ne kapablas fari tion krom per grava ofero, estos eble alie plenumi ilian devon, nome nutri malriĉulon. Kaj por tiu, kiu faros bonon, pli ol estas devo, des pli bone estos por li; kaj fasti estas bone por vi, se nur vi komprenas tion.

186. Estas la monato Ramadān, en kiu estis sendita al vi la Korano kiel gvidilo por la homaro kaj kiel evidenta signo kaj ekkonigilo. Kiu el vi estos hejme en tiu monato, tiu fastu. Kiu tamen estos malsana aŭ en vojaĝo, tiu fastu poste por la sama nombro da tagoj. Allah volas faciligi kaj ne malfaciligi vian taskon, kaj Li volas, ke vi plenumu la nombron da tagoj kaj laŭdegu Allahon, ĉar Li gvidis vin, kaj ke vi estu dankaj.

إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ عَدَابُ الْيَوْمِ ۝١٨٠
وَ لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ۝١٨١

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ
خَيْرًا وَالْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۝١٨٢
مَنْ بَدَّلَهُ بَدَأَ مَا سَبَعَهُ فَإِنَّمَا أَثْمٌ عَلَى الَّذِينَ
يُؤَدُّونَهُ إِنِ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝١٨٣

مَنْ خَافَ مِنْ مُّوْضٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنِ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝١٨٤

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝١٨٥
أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ
فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ
لَّهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝١٨٦

187. Kiam Miaj servantoj demandas vin pri Mi: vere Mi estas proksima, Mi ĉiam respondas al la preĝo de preĝanto, kiam li petas, do aŭskultu Min kaj kreu je Mi, por ke vi sekvu la ĝustan vojon.

188. Estas permesite al vi unuiĝi kun viaj edzinoj dum la nokto de la fasto. Ili estas vesto por vi kaj vi estas vesto por ili. Allah scias, ke vi estis agintaj maljuste kontraŭ vi mem, kaj Li turnis Sin kompateme al vi kaj konsentis al vi faciligon. Tiel nun unuigu kun ili kaj serĉu tion, kion ordonis al vi Allah, kaj manĝu kaj trinku, ĝis vi kapablos distingi la blankan fadenon disde la nigra fadeno je la tagiĝo. Poste plenumu la faston ĝis la nokto, kaj ne unuigu kun ili, kiam vi restas en la moskeoj*. Tiuj estas la baroj de Allah, kaj vi ne eĉ alproksimiĝu al ili. Tiel Allah manifestas Siajn signojn por la homoj, por ke ili forbaru la malbonon.

189. Ne formanĝu unu de la alia la havaĵojn kaj ne proponu ilin kiel subaĉeton al la aŭtoritatuloj, por formanĝi maljuste parton de la proprajoj de aliaj.

190. Ili demandas vin pri la novaj lunoj. Diru: "Ili estas mezurilo de la tempo por la homoj kaj por la pilgrimo". Ne estas virto eniri la domojn de malantaŭe**, sed vere estas virto respektigi Allahon. Do eniru la domojn tra iliaj pordoj, kaj respektigu Allahon, por ke vi estu sukcesaj,

* t.e.: en la lastaj dek tagoj de la tempo de fasto, kiam la preĝado kaj la meditado intensiviĝas.

** Aludo al superstiĉa kutimo de la tiamaj Araboj

شَهْرٍ مَّضَىٰ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى
لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ مَن سَبَدَ
مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصِّمُوهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ
سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ
الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتَلَكُمُ الْعِدَّةُ
وَلِتُكْبَرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢١٨﴾
وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يُرْسُدُونَ ﴿٢١٩﴾

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِيَابِسٌ لَّكُمْ وَانْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَاوْنَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالَّذِينَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَىٰ الْبَيْتِ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عُلْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْبُرُوهَا كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٢٠﴾
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْنُوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢١﴾

191. kaj batalu por la afero de Allah kontraŭ tiuj, kiuj batalas kontraŭ vi, sed neniam ekscesu. Vere Allah ne amas la ekscesantojn.

192. Mortigu ilin, kie ajn vi ilin trovos, kaj forpeli ilin de ĉie, de kie ili vin forpelis, ĉar la persekuto estas pli malbona ol la mortigo. Tamen ne batalu kontraŭ ili apud la Sankta Moskeo, ĝis ili ne batalos kontraŭ vi apud ĝi. Tamen, se ili atakos vin, mortigu ilin. Tio estu la repago por la miskredantoj.

193. Se ili tamen forlasos, vere Allah estas kompatema, pardonema.

194. Batalu kontraŭ ili, ĝis estos libera la religio de Allah. Se ili tamen forlasos, tiam ne estos permesite al vi agi malamike krom kontraŭ la malbonfarantoj.

195. Sanktan monaton pro sankta monato; estu repago por sanktaĵoj; kaj tiujn, kiuj vin ofendis, vi repagu en la sama kvanto, kiel ili vin ofendis. Respektegu Allahon kaj sciu, ke Allah estas kun la justuloj.

196. Donu almozojn por la afero de Allah kaj ne jetu vin mem en pereon per viaj propraj manoj, kaj agu bone; vere Allah amas la bonfarantojn.

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٩١﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا
تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٢﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَادْرَأُوهُمْ مِنْ
حَيْثُ أَدْرَأْتُمْ وَالْفَنَاءُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ
فِيهِ فَإِنْ قَاتَلْتُمُوهُمْ فَادْرَأُوهُمْ كَمَا دَرَأَ الْكُفْرَانَ ﴿١٩٣﴾

فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٤﴾
وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٥﴾

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ
فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٩٦﴾
وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٧﴾

197. Plenumu la pilgrimon kaj la Umra-on* pro amo al Allah, sed, se tio neblas, tiam oferu tion, kio estas pli facila; kaj ne razu viajn kapojn, antaŭ ol la ofero estos atinginta sian destinon. Kiuj el vi estas malsanaj aŭ havas iun malsanon en sia kapo, tiuj elpagu per fasto aŭ almozoj aŭ ofero. Kaj kiam vi estas sekuraj, kiuj el vi volas plenumi la Umra-on kune kun la pilgrimo, tiuj proponu oferon tre facilan. Kiuj tamen ne tion kapablas plenumi, tiuj fastu dum la pilgrimo tri tagojn kaj sep post via reveno, nome entute dek tagojn. Tio validas por tiuj, kies familio ne loĝas apud la Sankta Moskeo. Respektegu Allahon kaj sciu, ke Allah estas severa je la puno.

198. La monatoj por la pilgrimo estas konataj; do kiu decidis plenumi tiam la pilgrimon, ne ekposedu virinon kaj ne peku kaj ne estigu malpacon dum la pilgrimo. Allah scias, kion ajn bonan vi faras. Prezigu provizajojn, sed la plej bona provizajo estu la justeco. Respektegu nur Allahon, ho vi prudentuloj!

199. Ne estas peko por vi serĉi la gracon de via Sinjoro, kaj, kiam vi revenos de Araĝat, vi memoru Allahon en Ma'sar-al-Harām** kaj memoru, kiel Li gvidis vin, kvankam vi antaŭe estis erarantaj.

200. Poste revenu de tie, de kie la gentoj revenas, kaj serĉu pardonon ĉe Allah; vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

201. Kiam vi estos plenumintaj la ritojn de la adorado, memoru Allahon kiel faris viaj prapatroj kaj eĉ pli intense. Inter la homoj estas iuj, kiuj diras: "Nia Sinjoro, donu al ni en ĉi tiu vivo la bonajn aĵojn". Neniu el ili tamen partoprenos en la vivo venonta.

* Umra = "malgranda pilgrimo", kiu, male de la "granda pilgrimo" (Haĝĝ), povas esti plenumata ne nur je fiksita tempo, sed kiam oni volas.

** valo, resp. monteto apud Mekko

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أُمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ

وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٠١﴾
 الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ ۖ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ ۚ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ نَعْنَبُهُ اللَّهُ ۚ وَتَزَودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَٰٓأُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿٢٠٢﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَسَّ الضَّالِّينَ ﴿٢٠٣﴾

ثُمَّ آيِسُوا مِنْ حَيْثُ آفَأَصَ النَّاسُ وَاسْتَعْمَرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠٤﴾
 فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْاسِكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۚ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حِسَابٍ ﴿٢٠٥﴾

202. Aliaj inter ili diras: "Nia Sinjoro, donu al ni bonajn aĵojn en ĉi tiu vivo kaj en la vivo venonta kaj ŝirnu nin kontraŭ la puno de l' fajro!"

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٢﴾

203. Por ili estos ilia parto de propraĵoj laŭ ilia merito. Allah estas rapida je l' juĝo.

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

204. Memoru Allahon dum la difinita nombro da tagoj; kiu tamen rapidos kaj post du tagoj foriros, tiu ne pekos; ankaŭ tiu, kiu pli longe restos, ne pekos. Tio estas por la justuloj. Respektegu Allahon kaj sciŭ, ke vi estos kunvenigitaj al Li.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي

يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ

لِمَنِ اتَّقَى وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجْعَلُ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَ هُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

205. Inter la homoj estas iu, kies parolado pri ĉi tiu vivo eble plaĉus al vi kaj li vokas Allahon kiel atestanton pri tio, kio estas en lia koro. Li tamen estas la plej malpacema el la malpacemuloj.

وَ إِذَا تَوَلَّى سَلَ فِي الْأَرْضِ يُفْسِدُ فِيهَا وَ يُهْلِكُ

الْحَرْتَ وَ النَّسْلَ وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

206. Kian, li estas estro, li klopodas estigi malpacon en la lando kaj neniigi la rikolton kaj la idaron; tamen Allah ne amas la malpacon.

وَ إِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ

جَهَنَّمُ وَ كَيْسُ الْبِهَادُ ﴿٢٠٧﴾

207. Kiam estas dirite al li: "Respektegu Allahon", lia fiereco puŝas lin al plua pekado. Pro tio la Infero estos lia sorto; malbona estas tiu destino!

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

وَ اللَّهُ رءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

208. Inter la homoj estas iuj, kiuj eĉ vendus sin mem pro la dezirego plaĉi al Allah; Allah estas kompatema kontraŭ Siaj servantoj.

يَتَّخِفُوا اللَّهَ وَ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً وَ لَا

تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

209. Ho vi kredantoj, eniru en la submetiĝon tute kaj ne sekvu la piedsignojn de Satano. Vere li estas evidenta malamiko.

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

210. Se vi tamen poste stumblos, post kiam vi estos ricevintaj la signojn evidentajn, ti-am sciŭ, ke Allah estas ĉiopova, saĝa.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ

الْعَمَاءِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ قَضَى الْأَمْرَ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

211. Ĉu ili atendas ion alian, ol ke Allah venu al ili en la ombro de la nuboj kun la anĝeloj kaj decidu pri la afero? Al Allah revenas ĉio.

الْأُمُورِ ﴿٢١١﴾

سَلِّ بِنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بِدِينِهِ

212. Demandu la idojn de Izrael, kiom da signoj evidentaj Ni donis al ili. Kontraŭ tiu, kiu ŝanĝas la donacon de Allah, post kiam ĝi venis al li, Allah estos severa je l' puno.

وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١٢﴾

213. Bela fariĝis ĉi tiu vivo por la miskredantoj, kaj ili mokadas la kredantojn, sed la justuloj staros super ili en la tago de la reviviĝo. Allah donas sen limigo al tiuj, kiujn Li elektas.

رُحِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٣﴾

214. La homaro estis unu socio; tiam Allah vekis profetojn kiel portantojn de la bona novaĵo kaj admonantojn, kaj Li sendis kun ili la Libron kun la vero por juĝi inter la homoj pri tio, pri kio ili malkonsentis. Kaj jen pri tio – pro reciproka envio – malkonsentis tiuj, kiuj estis ricevintaj ĝin, post kiam ĝi venis al ili. Tiam Allah gvidis per Sia ordono la kredantojn al la vero, por ke ili ne malkonsentu pri ĝi. Allah gvidas, kiun Li volas, sur la rektan vojon.

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٤﴾

215. Ĉu vi pensas, ke vi eniros la Paradizon ne atinginte la kondiĉon de tiuj, kiuj venis antaŭe? Malriĉo kaj malfeliĉo trafis ilin kaj ili estis skuegataj, ĝis la sendito kaj la kredantoj kriis: "Kiam venos la helpo de Allah?". Vere la helpo de Allah estas proksima.

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ مَسْتَكْبِرِينَ أَبَاسًا وَالضَّرَاءُ وَرَزُلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ﴿٢١٥﴾

216. Ili vin demandas, kion ili donacu. Diru: "Kion ajn bonan vi donacas, estu por la gepatroj kaj por la parencoj kaj por la orfoj kaj por la malriĉuloj kaj por la vojirantoj, kaj, kion ajn bonan vi faras, Allah scias".

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالسَّلَامِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٦﴾

217. Estas ordonite al vi batali, eĉ se vi malŝatas tion. Efektive estas eble, ke vi malŝatos ion, kio estas plej bona por vi, kaj ankaŭ, ke al vi plaĉos io, kio estas malbona por vi. Allah scias, sed vi ne scias.

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا

218. Ili demandas vin pri la batalo en la sankta monato. Diru: "Tiu batalo estas malbona, sed deflankigi de la afero de Allah kaj miskredi je Li kaj je la Sankta Moskeo kaj forpeli la gentojn for de ĝi, estas pli malbone antaŭ Allah kaj la persekuto estas pli malbona ol la mortigo. Ili ne ĉesos batali kontraŭ vi, antaŭ ol ili estos delogintaj vin for de via kredo, supoze ke ili sukcesos. Kiuj el vi estos delogitaj for de sia kredo kaj mortos kiel miskredantoj, ties agoj estos vanaj en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, ili estos loĝantoj de l' fajro kaj tie ili restos ĉiam.

219. Vere tiuj, kiuj kredas kaj faris la Elmigron kaj batalas por la afero de Allah, esperas je la graco de Allah. Allah estas senkulpigema, pardonema.

220. Ili demandas vin pri la vino kaj pri la hazardludado. Diru: "En ambaŭ estas grava peko kaj ankaŭ ia utilo por la homoj, sed la peko estas pli grava ol la utilo". Kaj ili demandas vin, kiom ili elspezu (kiel almozon). Diru: "Tion, je kio vi povas seniĝi". Tiel Allah evidentigas por vi la signojn, por ke vi pripensu,

221. en la vivo ĉi tiea kaj en la venonta. Kaj ili demandas vin pri la orfoj. Diru: "Bonfari al ili estas plej bone. Kaj se vi havas rilatojn kun ili, tiam ili estu viaj fratotoj. Allah distingas la malpacemulon disde la pacemulo. Se Allah ne volus, vi ne estus sukcesintaj. Vere Allah estas ĉiopova, saĝa.

222. Ne edziĝu al idolaninoj, antaŭ ol ili fariĝos kredantinoj. Eĉ kredanta sklavino estas pli bona ol idolanino, eĉ se tiu tre plaĉas al vi. Kaj ne edzinigu kredantinojn al idolanoj, antaŭ ol ili fariĝos kredantoj. Vere eĉ kredanta sklavo estas pli bona ol idolano, eĉ se tiu tre plaĉas al vi. Ili vokas al la fajro kaj male Allah vokas al la Paradizo kaj al la pardono laŭ Sia ordono, kaj Li evidentigas Siajn signojn por la homoj, por ke ili memoru.

شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٨﴾
يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالسُّجُدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَأْتِيكُمُ الْيَقَاتُ يَأْتِيكُمُ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ انْتَبَهَوْا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا لِي بِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا لَأَكْبَرُ مِنَ نَفْعِهِمَا وَأَلَّا يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ الْعَفْوَ كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحُهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُمُ فَاغْوَاكُمُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَكَوَسَّاءُ اللَّهُ لَاعْتَمَدَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا مَآةَ مُؤْمِنَةٍ خَيْرٌ مِّن مَّشْرُكَةٍ وَلَوْ اَعْبَدْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

223. Ili demandas vin pri la menstruoj. Diru: "Tio estas domaĝa, do ne alproksimiĝu al la edzinoj dum la menstruo kaj ne unuiĝu kun ili, antaŭ ol ili estos puriĝintaj. Kiam ili estos puriĝintaj, tiam unuiĝu kun ili, per kie Allah ordonis al vi. Vere Allah amas tiujn, kiuj turnas sin al Li, kaj la purulojn.

224. Viaj edzinoj estas por vi kampo, do alproksimiĝu al via kampo, kiam vi deziras, sed antaŭe bonfaru por la utilo de viaj animoj kaj respektigu Allahon kaj sciuj, ke vi renkontos Lin". Vi donu al la kredantoj la bonan novaĵon.

225. Ne faru Allahon objekto de viaj juroj, ke vi estos virtaj kaj justaj kaj pacemaj ĉe la gentoj. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

226. Allah ne postulos pravigon de vi pro malatenteco je viaj juroj, sed Li postulos pravigon pro tio, kion estos meritintaj viaj koroj. Allah estas senkulpigema, indulgema.

227. Por tiuj, kiuj juras, ke ili eksedziĝos de siaj edzinoj, estu atendo maksimuma de kvar monatoj, kaj, se poste ili revenos, ili sciuj, ke Allah estas senkulpigema, pardonema.

228. Se ili male firme decidis eksedziĝi, ili sciuj, ke Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

229. La edzinoj en tiu kondiĉo devos atendi por si mem tri menstruojn, kaj ne estos permesite al ili kaŝi tion, kion Allah kreis en ilia utero, se ili kredas je Allah kaj al la vivo venonta. Kaj iliaj edzoj havas pli grandan rajton repreni ilin, kiam ili estas gravedaj, se ili deziras repaciĝon. Rajtoj estas reciprokaj kaj similaj laŭ justeco, tamen la viroj havas ian privilegion. Allah estas ĉiopova, saĝa.

حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبِدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَ لَوْ
أَجْبَلْتُمْ أَوْلِيَّكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكَةِ وَاللَّهُ يَدْعُوا
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْوَةِ بِأَذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى لَا فَاعِلَ لَهَا
النِّسَاءُ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ النَّوَّافِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٤﴾

نِسَاءكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ
قَدْ مَوَّلَا نَفْسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّكْفَرُونَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٥﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾
لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ نَرْصُصَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَاءَ وَفَإِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٩﴾
وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَ
لَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتَسِبْنَ مَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَحْصَانِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتْهُنَّ أَعْنَ
يَرْدِهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ

230. Eksedziĝo povas esti deklarita dufoje; poste tamen, aŭ reprenu ilin konvene aŭ forsendu ilin konvene. Ne estas permesite al vi repreni ion el tio, kion vi donis al ili, krom se vi ambaŭ timas, ke vi ne kapablos respekti la barojn de Allah. Se vi tamen timas, ke ili ne kapablos respekti la barojn de Allah, tiam ne estos peko por ambaŭ, se ŝi donos ion kiel elpagon. Tiuj estas la baroj de Allah, do ne transpaŝu ilin. Tiuj, kiuj transpaŝas la barojn de Allah, estas malbonfarantoj.

231. Kiam li poste estos eksedziĝinta la trian fojon, ŝi ne estos permesita al li, antaŭ ol ŝi estos edziniĝinta al alia viro. Se ĉi tiu tamen denove estos eksedziniĝinta ŝin, tiam ne estos peko, se ili ambaŭ revenos unu al la alia, se ili estos certaj, ke ili kapablos respekti la barojn de Allah. Tiuj estas la baroj de Allah, kiujn Li klarigas al la sciantoj.

232. Kiam vi eksedziĝis kaj la virinoj alproksimiĝas al la fino de la tempo konsentita, aŭ reprenu ilin konvene aŭ forsendu ilin konvene, kaj ne reprenu ilin pekeme por ilia malutilo. Kiu tion faras, tiu pekos kontraŭ si mem. Kaj ne moku pri la dekretoj de Allah, kaj memoru la favorojn, kiujn Allah donis al vi, kaj kion Li sendis al vi el la Libro, kaj la saĝon, per kiu Li admonis vin, kaj respektu Allahon kaj sci, ke Allah scias ĉion.

233. Kiam vi eksedziĝis kaj la virinoj atingis la finon de la tempo konsentita, ne malhelpu ilin edziniĝi al alia viro, se ili ambaŭ konsentis pri tio konvene. Tiu estas admono por tiu el vi, kiu kredas je Allah kaj al la vivo venonta. Tio estas pli bona kaj konvena por vi. Allah scias, sed vi ne scias.

الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّيْجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٣٠﴾

الطَّلَاقِ مَرَّتَيْنِ فَمَا سَأَلْتُمْ لَمْ يَنْكِحُوا بِأَرْبَابِكُمْ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ نِكَاحًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهَا تِلْكَ
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوا هَآءِهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣١﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَيْثُ تَنكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَتَسَوَّهْنَ
ضِرَارًا لِنَعْتَدَنَّ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْتَدُوا أَيَّتُهَا اللَّهُ هُزُوا وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يُعْظِمُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣٣﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصَلُوهُنَّ
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُعْظَى بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَزْكَ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ

234. La patrinoj mamnutru siajn infanojn du jarojn — tio estas por tiu, kiu volas kompletigi la mamnutradon — kaj tiu, kies devo estas provizi, provizu manĝaĵojn kaj vestaĵojn laŭrajte. Neniu estu ŝargata super sia kapablo. Nek la patrino nek la patro estu devigataj suferi pro la infano kaj la samo validas por iliaj heredantoj. Se ili tamen decidis kune post konsilo kaj konsento ^{ĉesigi} la mamnutradon, tio ne estos peko por ambaŭ. Se vi tamen volas, ke suĉigistino mamnutru viajn infanojn, tio ne estos peko por vi, kondiĉe ke vi pagu tion, pri kio estis konsentite laŭrajte. Respektegu Allahon kaj sciuj, ke Allah vidas, kion vi faras.

235. Por tiuj el vi, kiuj mortos postlasante edzinojn: la edzinoj atendu por si mem kvar monatojn kaj dek tagojn. Kiam ili estos atingintaj la finon de la atendo, tiam ne estos peko por ili io ajn, kion ili faros por si mem laŭrajte. Allah atente observas, kion vi faras.

236. Ne estos peko por vi proponeti pri geedziĝo al tiaj virinoj aŭ gardi tian intencion — Allah scias, ke vi pensas pri ili — sed ne konkludu sekrete kontrakton kun ili, krom se vi diros justan vorton. Kaj ne decidu pri geedziĝo, antaŭ ol la tempo priskribita estos pasinta. Sciuj, ke Allah scias ĉion, kio estas en viaj koroj, do evitu tion kaj sciuj, ke Allah estas senkulpigema, pacienca.

237. Ne estos peko por vi ekdezigi de virinoj, kiujn vi ne estos tuŝintaj kaj al kiuj vi ne estos promesintaj doton. Tamen provizu ilin: la riĉuloj laŭ siaj havaĵoj kaj la malriĉuloj laŭ siaj havaĵoj, donu konvenan provizaĵon. Tio estas devo por la justuloj.

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
إِذَا رَأَى أَنْ يُرْتَضَعْنَ وَالرَّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا نُضَآءُ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدِيَّةٍ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَمَرَآ
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَنْدُونَ أَوْلَادًا يَرْضِعْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا إِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٦﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَزَمْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمًا اللَّهُ أَنْتُمْ سَتَدُرُّوهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِوَاَ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكُتْبَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

فَأَحَدُ رُوَاهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمِمَّا عَوَّدْتُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ

238. Se vi eksedziĝos de virinoj, kiujn vi ne estas tuŝintaj sed al kiuj vi jam estas promesintaj doton, tiam vi donu la duonon de tio, kion vi estas promesintaj, krom se ŝi – aŭ tiu, en kies povo estas la kontrakto de geedziĝo – rezignos. Kaj via rezigno estos simila al pieco. Ne forgesu bonfari reciproke. Vere Allah vidas, kion vi faras.

239. Observu la preĝojn kaj la preĝon mezan kaj staru humile antaŭ Allah.

240. Kiam vi timos danĝeron, vi preĝu starante aŭ rajdante, sed, kiam vi estos sekuraj, tiam memoru Allahon, kiel Li instruis al vi, kion vi ne sciis.

241. Tiuj el vi, kiuj mortos postlasante edzinojn, provizu ilin por unu jaro, tiel ke ili ne devu eliri el la domo. Se ili tamen eliros propramove, tiam ne estos peko por vi io ajn, kion ili faros por si mem laŭrajte. Allah estas ĉiopova, saĝa.

242. Por la eksedzinigitaj virinoj estu provizite konvene. Tio estas devo por la justuloj.

243. Tiel Allah klarigas al vi Siajn dekretojn, por ke vi komprenu.

244. Ĉu vi ne vidis tiujn, kiuj fuĝis for de siaj domoj, milope, timante la morton? Al ili diris Allah: "Mortu! ", poste Li revivigis ilin. Vere Allah estas indulgema je Sia graco kontraŭ la homoj, sed la plej multaj el ili ne dankas.

245. Batalu por la afero de Allah kaj sciui, ke Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

قَدْرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْحَسِينِينَ ﴿٢٣٨﴾

وَأَنْ كَلَّفْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيُصَفِّ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٩﴾

حُفُوظًا عَلَى الصَّلَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى وَالْوُصُومِ
لِللَّهِ قِيَّتِينَ ﴿٢٤٠﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا إِذْأْتِ الْيَمِينُ فَأَذْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا تَكُونُوا تَعْمَلُونَ ﴿٢٤١﴾

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُسُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةَ
رِزْوَانِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْعَوْلِ غَيْرِ الْخُرَاجِ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٤٢﴾

وَاللْمُطَلَّاتِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢٤٣﴾

كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَّرَ الْمَوْتَ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٥﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِيعٌ
عَلَيْكُمْ ﴿٢٤٦﴾

246. Kiu volas pruntedoni al Allah profite, por ke Li redonu multoblon? Allah malpliigas kaj pliigas kaj al Li vi revenos.

247. Ĉu vi ne vidis la estrojn de la idaro de Izrael post Moseo, kiam ili diris al unu el siaj profetoj: "Metu super ni reĝon por ke ni batalu por la afero de Allah" kaj li diris: "Ĉu ne estas kredeble, ke vi ne batalos, se al vi estas ordonite batali?" Ili diris: "Kial ni ne batalus por la afero de Allah, se ni estas forpelitaj el niaj domoj kaj for de niaj infanoj?". Tamen, kiam estis ordonite al ili batali, ili turnis sin for, krom malmultaj el ili. Allah konas la malbonfarantojn.

248. Ilia profeto diris al ili: "Vere Allah metis super vi Tālūton* kiel reĝon" kaj ili respondis: "Kiel li povas havi suverenecon super ni? Ni estas pli indaj reĝi, ol li estas, kaj li ne posedas abundajn propraĵojn!". Li diris: "Vere Allah lin elektis super vi kaj pliigis lian scion kaj lian staturon". Allah donas Sian povon al tiu, al kiu Li volas. Allah estas indulgema, ĉioscia.

249. Ilia profeto diris al ili: "Vere la signo de lia suvereneco estas, ke al vi estos donita kesto, en kiu estas la paco por vi kaj heredaĵo de la idaro de Moseo kaj de Aaron. La anĝeloj portos ĝin. Vere en ĝi estas signo por vi, se vi estas kredantoj".

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ
لَهُ أَضَاعًا كَثِيرَةً ۗ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۗ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٦﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ لَهُمْ آتَانَا فَكَانَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا
فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٧﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَعْيُنُ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٨﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ ۚ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٩﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ بِتَابِعِكُمْ

* Gideon

250. Kaj kiam Tālūt eliris kun la trupoj, li diris: "Vere Allah vin elprovos ĉe rivero; kiu trinkos el ĝi ne estos inda je mi, kaj kiu ne gustumos el ĝi, estos inda je mi krom tiu, kiu prenos manplenon da ĝi". Ili tamen ĉiuj trinkis el ĝi, krom malmultaj el ili, kaj, kiam ili transiris ĝin, – li kune kun la kredantoj – ili diris: "Hodiaŭ ni ne havas forton kontraŭ Gālūt* kaj liaj trupoj". Tiuj tamen, kiuj certe sciis, ke ili iam renkontos Allahon, diris: "Ofte venkis malgranda grupo kontraŭ granda grupo laŭ la dekretoj de Allah". Allah estas kun la persistemuloj.

251. Kiam ili antaŭeniris kontraŭ Gālūton kaj liajn trupojn ili diris: "Ho nia Sinjoro, verŝu persistemon sur nin kaj firmigu niajn paŝojn kaj helpu nin kontraŭ la popolo miskredanta".

252. Ili venkis laŭ la permeso de Allah kaj David mortigis Gālūton kaj Allah donis al li la suverenecon kaj la saĝon kaj instruis al li, kion Li volis, kaj, se Allah ne estus modereginta la homojn, iujn kontraŭ la aliaj, la tero estus pleniĝinta je malpaco. Allah tamen estas indulgema kontraŭ la homoj.

253. Tiuj estas la signoj de Allah. Ni proklamos ilin al vi laŭvere, kaj vi vere estas unu el la senditoj.

* Fino de la 2-a parto

بَنَّهُمْ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا بِالْيَوْمِ
بِحَالَتِهِمْ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَکْبَتُ فَتَنَّهُ كَثِيرَةً يَا ذُن
اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥٠﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أقدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾
تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

* Goljat

254. Tiujn senditojn Ni plialtigis, kelkajn el ili super aliaj, al iuj el ili Allah parolis kaj iujn Li plialtigis je l' rango. Kaj Ni donis al Jesuo, filo de Maria, signojn evidentajn kaj plifortigis lin per la spirito de sankteco. Kaj se Allah volus, tiuj, kiuj venis poste, ne estus disputintaj, post kiam al ili venis la pruvoj evidentaj. Ili tamen mal-konsentis: inter ili estis iuj, kiuj kredis, kaj aliaj, kiuj rifuzis kredi. Kaj se Allah volus, ili ne estus disputintaj. Allah tamen faras tion, kion Li projektis.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا
عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ
مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا
قَطًّا ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٤﴾

255. Ho vi kredantoj! Donu tion, kion Ni donis al vi, antaŭ ol venos la tago, en kiu ne estos eble komerci kaj ne plu validos amikeco nek propeto; la miskredantoj estas malbonfarantoj.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ ۗ وَلَا شَفَاعَةٌ
وَ الْكُفْرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٥﴾

256. Allah! Ne ekzistas alia Dio ol Li, la Vivanta, la Sendependa kaj Ciosubtenanta; nek dormobezono nek dormo venkas Lin. Kio estas en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio apartenas al Li. Kiu povas propeti ĉe Li sen Lia permeso? Li scias, kio estas antaŭ kaj malantaŭ la homoj, kaj ili nenion komprenas el Lia scio ol tion, kion Li volas. Lia regno enhavas la ĉielojn kaj la teron kaj la regado de ambaŭ ne lacigas Lin. Li estas la Eminenta, la Grandega.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ
ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۗ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ
عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۗ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۗ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٦﴾

257. Ne estu perforto je la religio; vere distingigas evidente la vero de la eraro. Kiu rifuzos la instruon de la delogistoj kaj kredos je Allah, tiu certe ekkaptos fortan tenilon, kies rompo neblas. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

258. Allah estas la protektanto de la kredantoj. Li gvidas ilin el la mallumo al la lumo; kontraŭe, amikoj de la miskredantoj estas la delogistoj, kiuj ilin logas for de la lumo al la mallumo. Ili estos loĝantoj de l' fajro; tie ili restos por ĉiam.

259. Ĉu vi ne vidis tiun*, kiu disputis kun Abraham pri lia Sinjoro, ĉar Allah donis al li la regnon? Kiam Abraham diris: "Estas la Sinjoro, kiu igas vivi kaj morti" li respondis: "Mi ja igas vivi kaj morti!". Abraham diris: "Vere Allah alportas la sunon el la oriento, do portu vi ĝin el la okcidento!". Tiam la miskredanto estis konfuzita. Allah ne gvidas la malbonfaranton.

260. Aŭ kiel tiu** kiu preterpasis urbon*** fahlintan sur siajn tegmentojn? Li diris: "Kiam Allah revivigos ĝin post ĝia detruo?". Allah igis lin kuŝi mortinta cent jarojn, poste Li vekis lin kaj demandis lin: "Kiom da tempo vi restis ĉi tie?". kaj li diris: "Mi restis unu tagon aŭ eĉ nur parton de unu tago". Li diris: "Ne! Vi restis cent jarojn. Nun rigardu viajn manĝaĵojn kaj trinkaĵojn, ili ne malboniĝis, sed rigardu vian azenon! Ni faris tion, por ke vi estu signo por la homoj. Kaj rigardu nun la ostojn de la azeno, kiel Ni ilin kunigis kaj kovras per karno!". Kiam tio fariĝis evidenta por li, li diris: "Mi scias, ke Allah havas povon super ĉiuj aferoj!".

261. Memoru, kiam Abraham diris: "Sinjoro, montru al mi, kiel Vi revivigos la mortintojn?" Li diris: "Ĉu vi ankoraŭ ne kredas?" kaj li respondis: "Jes, sed mi nur petas tion por trankviligi mian koron". Li diris tiam: "Do elektu kvar birdojn kaj logu ilin al vi, poste metu pecon el ĉiu el ili mal-kune sur po unu monteton, poste voku ilin kaj ili venos al vi fluge. Kaj sciuj, ke Allah estas ĉiopova, saĝa".

* Nimrod

** Jehezkel

*** Jeruzalemo

اللَّهُ وَإِلَى الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ لَهُمُ الظُّلُمَاتُ ۗ يُخْرِجُوهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالنَّفْسِ مِنَ الشَّرْقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ قَبِهُتِ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٩﴾
أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُغِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى جِنْدِكَ وَانْجَعَلْكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَعَلَّكُمْ أَتَّعَبْتُمْ لَهَا قَالِ أَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنُّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ

سَعْيًا وَأَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

262. Tiuj, kiuj donas el siaj proprajoj por la afero de Allah, similas al grajno kiu estigas sep spikojn kaj en ĉiu el ili estas po cent grajnoj. Allah plimultigas, kion Li volas. Allah estas indulgema, ĉioscia.

263. Tiuj, kiuj donas el siaj proprajoj por la afero de Allah kaj ne levas poste riproĉojn kaj ofendojn, ricevos la rekompencan de sia Sinjoro kaj por ili plu ne estos timo nek malgajeco.

264. Ĝentila parolo kaj pardono estas pli bonaj ol donaco, kiun sekvas ofendo. Allah estas memsufiĉa, pacienca.

265. Ho vi kredantoj, ne igu vanaj viajn donacojn per riproĉoj kaj ofendoj kiel iu, kiu disdonas siajn havaĵojn, por ke la homoj vidu, sed ne kredas je Allah kaj al la vivo venonta; tiu similas al glata ŝtonego kovrita per iom da tero: pluvego falanta sur ĝin lasas ĝin nuda. Tiaj homoj ne havos iun ajn avantaĝon pro sia merito. Allah ne gvidas la popolon miskredantan.

266. Tiuj, kiuj disdonas el siaj havaĵoj, deziregante plaĉi al Allah kaj plifortigante siajn animojn, similas al ĝardeno sur alta grundo: pluvego falanta sur ĝin estigas duoblan rikolton; se tamen ne falas pluvego, tiam venas la roso. Allah vidas, kion vi faras.

267. Ĉu iu el vi dezirus, ke estu por li ĝardeno plena je palmoj kaj vinberarboj, sub kiu fluas riveroj, enhavanta ĉiuspecajn fruktojn por li – kaj apenaŭ en ĝi la maljuneco atingu lin kiam li havos ankoraŭ malaĝajn idojn – kaj ke tiam falu sur ĝin uragano kaj ke la fajro detruu ĝin? Tiel Allah evidentigas por vi Siajn signojn, por ke vi pripensu.

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ بِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٢﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَذَكَّرُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٣﴾
قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ عَوَىٰ حَلِيمٌ ﴿٢٦٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي كَانَتِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَتَضَلَّ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَمَرَّكُ صَدَأٌ لَا يُفِيدُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٥﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْيِئَتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ حَبَّةٍ يَرْبُوَّةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَيُّودٌ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَنْفَاءٍ تُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضِعْفًا ۖ فَاصَابَهَا عَصَاٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ

268. Ho vi kredantoj, distribuu la bonajn aĵojn, kiujn vi gajnis kaj kiujn Ni eltiris por vi el la tero, kaj ne elektu el ili – por disdoni ilin – la malbonajn, kiujn vi ne prenis por vi mem krom fermante unu okulon! Sciuj, ke Allah estas memsufiĉa, laŭdeghda.

269. Satano minacas vin per malriĉeco kaj ordonas al vi hontindaĵojn; Allah kontraŭe promesas al vi Sian pardonon kaj Siajn graĉojn. Allah estas indulghema, ĉioscيا.

270. Li donas la saĝon al tiu, al kiu Li volas, kaj, kiu ricevis la saĝon, tiu vere ricevis abundan riĉecon; tion tamen nur pripensas la prudentuloj.

271. Kion ajn vi disdonas aŭ kiun ajn promeson vi faras, Allah scias; por la malbonfarantoj ne estos helpantoj.

272. Se vi donos almozojn malkaŝe, estos bone; se vi tamen donos ilin kaŝe kaj al la malriĉuloj, tio estos pli bona por vi kaj Li forprenos de vi viajn kulpojn. Allah atente observas, kion vi faras.

273. Ne estas via devo gvidi ilin, sed Allah gvidas, kiun Li volas. Ĉio bona, kion vi disdonas, estas por vi mem. Disdonu nur por vidi Allahon! Ĉio bona, kion vi disdonas, estos redonita al vi kaj vi ne havos malavantaĝon.

274. Tiuj almozoj estos por la malriĉuloj, kiuj ne povas provizi por si mem, ĉar ili batalas por la afero de Allah kaj ne povas vojaĝi komercante en la lando. La nesciantoj kredas pro ilia sinteno, ke ili estas bonhavaj: ili ne petas insiste almozon de la homoj. Kion ajn bonan vi disdonas, vere Allah scias.

الْأَيْتُ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ٤١
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا الْحَيْثُ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْنَا بِأَجْدِيهٖ إِلَّا أَنْ تُعْضُوا فِئَةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَسِيدٌ ٤٢
الشَّيْطٰنُ يَدْعُكُمْ الْفَقْرَ وَيَا مُرْمِكُمْ بِالْفِتْنٰتِ وَاللَّهُ
يَجِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٤٣
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ٤٤
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ٤٥
إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَبِعَيْنَاهِمْ وَإِنْ تَحْفَوْهَا وَ
تَوَلَّوْهَا الْفُقَرَاءُ فَهِيَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٤٦
لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلٰكِنْ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تظَلَمُونَ ٤٧
لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِحْثَانًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ٤٨

275. Tiuj, kiuj disdonas el siaj propraĵoj nokte aŭ tage, kaŝe aŭ malkaŝe, trovas sian rekompencan ĉe sia Sinjoro kaj por ili ne plu estos timo nek malgajeco.

276. La uzuristoj ekstaros en la tago de la Juĝo, kiel ekstaras tiu, kiun Satano frapis per frenezo. Tio estas, ĉar ili diras: "Komerco similas al postuli procentegon". Tamen Allah permesis la komercon kaj malpermesis la procentegon. Do tiuj, kiuj ricevas admonon de sia Sinjoro kaj rezignas, estos pardonitaj kaj ilia ofero estos ĉe Allah. Tiuj tamen, kiuj fariĝas rekulpaj, estos loĝantoj de l' fajro kaj tie ili restos por ĉiam.

277. Allah forigos la procentegon kaj pliiĝos la bonfaradon. Allah ne amas la miskredanton kaj la pekulon, kiuj estas obstinaj.

278. Vere por la kredantoj kaj por la bonfarantoj kaj la preĝantoj kaj la almozdonantoj estos la rekompenco ĉe ilia Sinjoro kaj por ili plu ne estos timo nek malgajeco.

279. Ho vi kredantoj! Respektegu Allahon kaj forigu la restajon de la procentego, se vi vere estas kredantoj!

280. Se vi tamen ne faros tion, tiam atendu la atakon de Allah kaj de Lia sendito. Se vi poste pentos, tiam restos por vi viaj propraĵoj. Ne faru malbonon kaj vi ne ricevos malbonon.

281. Se la ŝuldanto havas malfacilaĵojn, konsentu al li prokraston ĝis plifaciligo; se vi tamen nuligos la ŝuldon, estos ankoraŭ pli bone por vi. Se vi scius!

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٥﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٩﴾

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُجُورٌ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

282. Timu la tagon, en kiu vi revenos al Allah: tiam ĉiu ricevos la repagon, kiun li estos meritinta, kaj por neniu estos maljusteco.

283. Ho vi kredantoj! Kiam vi prenos unu de la alia prunton ĝis difinita tempo, fiks ĝin skribe, kaj skribisto fiks ĝin en via ĉesto laŭvere. La skribisto ne rifuzu skribi, kiel Allah instruis al li, do li skribu kaj la pruntoprenanto daktu kaj respektigu Allahon, sian Sinjoron, kaj li ne kaŝu ion ajn. Se tamen la pruntoprenanto estas simplanima aŭ malforta aŭ nekapblas dikti, tiam daktu lia kuratoro laŭvere. Vi voku du el viaj viroj kiel atestantojn, kaj se du viroj ne estas haveblaj, tiam voku unu viron kaj du virinojn, kiuj ŝajnas taŭgaj al vi kiel atestantinoj, tiel ke se unu el ili forgesos, la alia povos memori ĝin; kaj la atestantoj ne rifuzu, kiam ili estos vokitaj, kaj ili ne malŝatu skribi ĝin, malgrande aŭ grande, kune kun la difinita tempo. Tio estas justa antaŭ Allah kaj deviga por la atestantoj kaj taŭga, por ke vi ne forgesu. Escepto estas permesita, se temas pri komercado de varoj, kiujn vi interŝanĝas en via ĉesto. Tiukaze ne estos peko, se vi ne fikso ĝin skribe. Kaj havu atestantojn, kiam vi vendos unu al la alia. Ne estiĝu malutilo por la skribisto nek por la atestanto. Se vi faros tion, tio estos pro via malobeemo. Respektigu Allahon; Allah instruas vin; Allah scias ĉion.

284. Se vi estos en vojaĝo kaj ne trovos skribiston, tiam estu donita garantiaĵo por gardi. Se iu el vi konfidos ion al la alia, tiam tiu, al kiu la garantiaĵo estas konfidita, redonu ĝin kaj respektigu Allahon, sian Sinjoron. Ne kaŝu la atestantojn. Estas peko, se la koro de tiu, kiu ĝin kaŝas. Allah scias, kion vi faras.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَفَافُهُ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آخِلٍ مُّسْتَمِرًّا فَالْتَبَوْهُ وَلَا تَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبًا بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيحًا أَوْ ضِعْفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ رَضَوْنَ مِنَ الشَّهَادَةِ أَن تَضَلَّ أَحَدُهُمَا فَتَذَكَّرْ أَحَدُهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْب الشَّهَادَةَ إِذَا مَأْذُونًا وَلَا تَتَّبِعُوا أَن تَكْتُمُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَن تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ سُونٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٣﴾

وَأَن كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً فَإِن أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةُ

285. Al Allah apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Ĉu vi malkaŝos aŭ kaŝos tion, kio estas en viaj animoj, Allah postulos pravigon de vi pri ĝi. Li pardonos, kiun Li volas, kaj punos, kiun Li volas. Allah vere havas povon super ĉiuj aferoj.

286. La sendito kredas je tio, kio estas sendita al li de lia Sinjoro kaj same la kredantoj. Ĉiu kredas je Allah kaj je Liaj anĝeloj kaj je Liaj Libroj kaj al Liaj senditoj: "Ni neniel distingas inter Liaj senditoj". Kaj ili diras: "Ni aŭdas kaj ni obeas. Donu al ni Vian pardonon, nia Sinjoro, kaj al Vi estos nia reveno".

287. Allah ne ŝarĝos iun ajn animon super ĝia kapablo, kaj por ĉiu kaj kontraŭ ĉiu estos nur tio, kion li estos meritinta. "Nia Sinjoro, ne punu nin, se ni forgesis aŭ eraris kaj ne postulu pravigon de ni, nia Sinjoro, kiel Vi postulis de tiuj, kiuj venis antaŭ ni. Nia Sinjoro, ne metu sur nin ion, kion ni ne kapablas elteni; pardonu kaj senkulpigu nin kaj havu kompaton al ni! Vi estas nia Majstro, do helpu nin kontraŭ la popolo miskredanta".

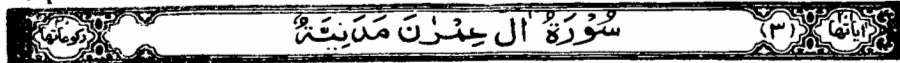
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ أَثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿٢٨٥﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا
مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ بِمَا سَبَّحَكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٨٦﴾

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ
كُلٌّ أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَنْفِرُوا
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَبِعْنَا وَأَطَعْنَا أَفْرَأَكَ
رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٧﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْمَوْلَى

فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٨﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef Lām Mīm**

3. Allah! Ne ekzistas alia Dio ol Li, la Vianta, la Sendependa, la Ĉiosubtenanta.

4. Li sendis al vi la Libron kun la vero kiel plenumiĝon de tio, kio venis antaŭe, kaj antaŭe Li sendis la Toraon kaj la Evangelion kiel gvidilon por la homoj, kaj jen Li sendis la ekkonigilon.

5. Vere por tiuj, kiuj nekredas je la revelacioj de Allah, estos severa puno; Allah estas ĉiopova, la Posedanto de la repago.

6. Vere nenio estas kaŝebla antaŭ Allah, aŭ en la ĉielo aŭ sur la tero.

7. Estas Li Tiu, kiu vin formas en la utero, kiel Li volas. Ne ekzistas alia Dio ol Li, la Ĉiopova, la Saĝa.

8. Estas Li Tiu, kiu sendis al vi la Libron, en kiu estas versoj nemiskompreneblaj – tiuj estas la bazo de la Libro – kaj aliaj, kiuj estas alegoriaj. Tiuj homoj, en kies koroj estas pekemo, prenas tiujn versojn, kiuj estas alegoriaj, pro sia emo al disigo kaj interpretado. Neniu tamen scias ilian interpretadon krom Allah kaj krom la firmuloj en la scio, kiuj diras: "Ni kredas je ĝi; ĉio venas de nia Sinjoro". Tion tamen riprenas nur la prudentuloj.

* v. la verson 34an k.sekv.

** Mi, Allah, Ĉioscia

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ①

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ②

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ③ هُ مِنْ قَبْلُ هُدًى

لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ④

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑤

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑥

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ⑦ لَإِلَهِ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَلْجٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ
إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ

مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑨

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ

9. Nia Sinjoro, ne permesu, ke niaj koroj eraru, post kiam Vi gvidis nin; konsentu al ni Viaflanke la gracon; Vi vere estas la Konsentanta.

10. Nia Sinjoro, Vi certe kunvenigos la homaron en la tago, pri kiu ne ekzistas dubo. Vere Allah ne rompas la promeson.

11. Vere al la miskredantoj neniom utilos la havaĵoj aŭ la filoj antaŭ Allah. Ili estos nutraĵo de l' fajro,

12. ĝuste kiel la popolo de Faraono kaj tiuj, kiuj estis antaŭe. Ili rifuzis Niajn signojn, do Allah trafis ilin pro iliaj kulpoj. Allah estas severa en la punado.

13. Diru al la miskredantoj: "Vi estos venkitaj kaj kunigitaj en la inferon. Kiel malbona estos tiu kuŝejo!"

14. Vere jam estis signo por vi en la du armeoj, kiuj batalis: la unua por la afero de Allah, kaj la alia miskredanta; ĉi tiuj kredis, ke la aliaj estas duoble plimultaj ol ili mem. Allah do plifortigas per Sia helpo, kiun Li volas. En tio estas lernilo por tiuj, kiuj havas okulojn.

15. Estis plibeligita por la homoj la amo al la plezuroj, al la virinoj kaj al la filoj kaj al la propraj amasigitaj el oro kaj argento kaj al la ĉevaloj bone dresitaj kaj al la bestaroj kaj kamparoj. Tio tamen estas nur provizaĵo por ĉi tiu vivo, sed estas Allah Tiu, ĉe kiu estos belega loĝejo.

16. Diru: "Ĉu mi donu al vi pli bonan novaĵon ol jenan?" Por tiuj, kiuj respektegas sian Sinjoron, estos ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj – tie ili restos ĉiam – kaj en kiuj estos por ili puraj edzinoj kaj la bonvolo de Allah. Allah vidas la servantojn,

لَدُنكَ رَحْمَةً ۗ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٩﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ أَلَيْسَ فِيهِ إِنْ أَلَلَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ أَلْبَعَادَ ﴿١٠﴾
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ﴿١١﴾
 كَذَابٍ أَلِيٍّ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۗ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾
 قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتَابُونَ وَنَحْشُرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْإِهَادُ ﴿١٣﴾
 قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالْآخَرَىٰ كَافِرَةٌ ۗ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنُ ۗ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٤﴾
 رُتِبَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ ۗ وَالْحَرْثُ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الْمَآبِ ﴿١٥﴾
 قُلْ أَوْفَيْتُكُمْ بِعَهْدِي ۗ فَمَنْ ذَٰلِكُمُ الَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جُنَّتْ يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۗ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۗ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

17. kiuj diras: "Nia Sinjoro, vere ni kredas, do pardonu al ni niajn pekojn kaj protektu nin kontraŭ la puno de l' fajro",

18. la persistemajn, la sincerajn, la obee-
majn, la almozdonemajn, tiujn, kiuj petas
pardonon antaŭ la tagiĝo.

19. Allah certigas, ke ne ekzistas alia Dio ol
Li — same la anĝeloj kaj tiuj, kiuj posedas
la veran scion — , ke ne ekzistas alia Dio ol
Li, la Ciopova, la Saĝa.

20. Vere, la sola religio antaŭ Allah estas la
Islamo*. Tiuj, kiuj ricevis la Skribon, mal-
konsentas, pro jaluzo, post kiam al ili venis
la scio. Kiu rifuzas la signojn de Allah, tiu
sciis, ke Allah estas rapida je l' juĝo.

21. Se ili disputas kun vi, diru: "Ni submeti-
giĝis al Allah kaj same niaj sekvantoj" kaj
diru al la ricevintoj de la Skribo kaj al la
malkleruloj: "Ĉu vi ankaŭ submetiĝis?".
Se ili estus submetiĝintaj, ili estus gvida-
taj. Se ili tamen turnas sin for, vi devas nur
transdoni la senditaĵon. Allah vidas Siajn
servantojn.

22. Al tiuj, kiuj rifuzas la signojn de Allah
kaj mortigas la profetojn maljuste, kaj mor-
tigas la predikantojn de la justeco inter la
homoj, vi anoncu doloran punon.

23. Estas ili tiuj, kies verkoj estos vanaj en
ĉi tiu kaj en la venonta vivo kaj por ili ne
estos helpantoj.

24. Ĉu vi ne vidis tiujn, al kiuj estis donita
parto de la Skribo? Ili estis vokitaj al la
Libro de Allah, por ke estu juĝite super ili,
kaj jen, iuj el ili turnas sin for malŝatante.

* Submetiĝo, sindonemo, paco

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَنَا
عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

الضَّالِّينَ وَالضَّالِقِينَ وَالْقَسْبِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٨﴾

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَابِأً بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا
بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ
الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ۗ أَسَلْتُمْ ۗ فَإِنْ
أَسَلْتُمْ فَقَدْ هَدَيْتُمْ ۗ وَإِنْ كُنتُمْ لِقَائِهِ فَسَبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
يَغْيِرُ حَتَّىٰ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ لَبِئْسَ لَهُمْ بَعْدَآبِ الْبِئْسِ ﴿٢٢﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

الْمَرَّتْ إِلَىٰ الدِّينِ ۗ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فِرْقًا مِّنْهُمْ وَ
هُم مُّضَوُّونَ ﴿٢٤﴾

25. Tio estas, ĉar ili diras: ”La fajro ne tuŝos nin krom dum malmultaj tagoj”. Iliaj mensogoj trompis ilin eĉ en ilia kredo.

26. Kiel? Kiam Ni kunigos ilin en la tago, pri kiu ne estas dubo, kaj ĉiu ricevos tion, kion li estos meritinta, ili ne ricevos maljustecon.

27. Diru: ”Ho Allah, Majstro de la suverenececo. Vi donas la suverenecon al kiu Vi volas kaj Vi forprenas la suverenecon de kiu Vi volas kaj Vi plialtigas kiun Vi volas kaj Vi humiligas kiun Vi volas. En Via mano estas la bono. Vere Vi havas povon super ĉiuj aferoj.

28. Vi faras la nokton tago kaj la tagon nokto kaj Vi vekas la mortintojn al la vivo kaj lasas la vivantojn morti kaj Vi donas al kiu Vi volas, sen limigo.

29. La kredantoj ne prenu miskredantojn kiel amikojn prefere ol aliajn kredantojn. Kiu tion faras, ne estas amiko de Allah, escepte se vi estas singardemaj kontraŭ ili. Allah mem protektas vin kaj al Allah estos la reveno.

30. Diru: ”Ĉu vi kaŝas aŭ malkaŝas tion, kio estas en viaj brustoj, Allah scias, kaj Li scias tion, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Allah havas povon super ĉiuj aferoj”.

31. En la tago, en kiu ĉiu animo trovos antaŭ si kunigitajn ĉiujn siajn bonajn kaj ĉiujn siajn malbonajn agojn, ĝi deziros, ke estu pli granda spaco inter si mem kaj la malbonaĵoj. Allah mem protektos vin. Allah estas senkulpigema, pardonema kontraŭ la servantoj.

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ نَّسْتَأْذِنَكَ اَيَّامًا مَّعْدُوْرَةً
وَعَزَّوْهُمْ فِيْ دِيْنِهِمْ مَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٣٥﴾

كَذٰلِكَ اِذَا جَعَلْنٰهُم لِيَوْمٍ اَلرَّيْبِ فِيْهِ وَوَقَّيْتُ
كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾

تٰلِ الْاٰمِرُ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكُ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمَلِكُ مَن تَشَاءُ وَتُعْزِّمُ مَن تَشَاءُ وَتَذَلُّ مَن
تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٧﴾

تُوَلِّجُ الْاَيْلُ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارُ فِي الْاَيْلِ
وَ تَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَ تَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاۓٓا مِّنْ دُوْنِ
الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَمَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ
فِيْ شَيْءٍ اِلَّا اَنۢ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰةً ۗ وَيَحْذَرُكُمْ
اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَ اِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣٩﴾

قُلْ اِنۢ نُّحْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تَبْدُوْهُ يَغْلِبْهُ
اللّٰهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَ
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا
ۗ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ تَوَدُّ نَوٰنَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهَا
اَمَدًا بَعِيْدًا ۗ وَيَحْذَرُكُمْ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللّٰهُ دَوَّٰفٌ

بِالْعِبَادِ ﴿٤١﴾

قُلْ اِنۢ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ

32. Diru: "Se vi amas Allahon, vi sekvu min; tiam Allah amos vin kaj pardonos al vi viajn pekojn. Allah estas senkulpige-ma, pardonema".

33. Diru: "Obeu Allahon kaj la senditon". Se ili tamen turnas sin for, sciuj, ke Allah ne amas la miskredantojn.

34. Vere Allah elektis Adamon kaj Noan kaj la idaron de Abraham kaj la genton de Imrān super ĉiuj nacioj,

35. unu rason, unu genton devenintan de la alia. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

36. Memoru, kiam la edzino de Imrān diris: "Sinjoro, mi vere dediĉas al Via servado tion, kio estas en mia utero. Akceptu ĝin de mi. Vere Vi estas ĉioaŭda, ĉioscia".

37. Kiam ŝi estis naskinta, ŝi diris: "Sinjoro, mi naskis inon – Allah tamen bone sciis, ki-on ŝi naskis – knabo ne estas same kiel ino, sed mi nomis ŝin Maria kaj mi rekomendas ŝin kaj ŝian idaron al Vi kontraŭ Satano la Stonumita".

38. Ŝia Sinjoro do akceptis ŝin favore kaj kreskigis ŝin fortika kaj elektis Zeharjan ŝia zorganto. Kiam Zeharja eniris ŝian ĉambron, li ĉiam trovis tie mangaĵojn kaj li demandis: "Ho Maria, de kie vi havas ĉi tion?" kaj ŝi respondis: "Tio venas de Allah". Vere Allah donas al kiu Li volas, sen limigo.

39. Tiam preĝis Zeharja al sia Sinjoro dirante: "Mia Sinjoro, konsentu al mi puran idon plej bonan. Vere Vi estas la Aŭdanto de la preĝoj".

40. Vokis lin la anĝeloj, kiam li staris preĝante en sia ĉambro: "Sciuj, ke Allah donas al vi la bonan novaĵon de Jahja kiel certigon de la vorto de Allah: nobla kaj pura, profeto inter la justuloj".

اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

الْكُفْرِينَ ﴿٣٣﴾
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِن بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾
إِذ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا
فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَىٰ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَوٰ كَالْأُنثَىٰ وَإِنِّي
سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتُهَا
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٣٧﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا
وَوَكَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَرِيْمُ أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُ زَكَرِيَّا رَبِّهِ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن
لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾
فَتَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ

41. Li diris: "Sinjoro, kiel mi povas ricevi filon? Vere la aĝo jam subigis min kaj mia edzino estas nefekunda". Li respondis: "Tiel estas, ke Allah faras, kion Li volas".

42. Li diris: "Sinjoro, donu al mi signon". Li respondis: "Via signo estu, ke vi ne parolu al la homoj tri tagojn krom per gestoj. Kaj memoru vian Sinjoron intense kaj laŭdegu Lin vespere kaj frumatene".

43. Memoru, kiam la anĝeloj parolis: "Ho Maria, vere Allah preferis kaj purigis vin kaj elektis vin super la virinoj de ĉiuj nacioj,

44. ho Maria, obeu vian Sinjoron kaj terenkuŝigu kaj genufleksu kun la genufleksantoj".

45. Tiu anonco, kiun Ni revelaciis al vi, venas de la Nevideblaĵo. Vi ne estis inter ili, kiam ili jetis lotante la sagojn por la prizorgo de Maria, kaj vi ne estis inter ili, kiam ili disputis.

46. Kiam la anĝeloj diris: "Ho Maria, vere Allah donas al vi per Sia vorto bonan novaĵon: lia nomo estu "la Mesio", Jesuo, filo de Maria, honorata en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, fakte Diproksimulo.

47. Li parolos al la homoj el la lulilo kaj kiam li estos plenkreskulo: li estos justulo".

48. Ŝi diris: "Sinjoro, kiel mi havos filon, se neniu viro tuŝis min? " kaj Li respondis: "Tiel Allah kreas, kion Li volas: kiam Li ion dekretas, Li nur diras al ĝi: "Estu! " kaj ĝi estas.

49. Li instruos al li la Libron kaj la saĝon kaj la Toraon kaj la Evangelion".

وَسَيَدَا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣١﴾
قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

وَأَمْرَانِي عَاقِرُهُ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٣٢﴾
قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَاذْكُرْ ذَكَكَ كَثِيرًا وَتَسْمِعُ بِالصَّيْحَةِ

وَالنَّبَاةِ ﴿٣٣﴾

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٤﴾

يَمْرُؤُا اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّكَعِينَ ﴿٣٥﴾

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٣٦﴾

إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ فَاسْمِعِي السَّيْحَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَجِجْهَا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٣٧﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي النَّهْدِ وَكَهَلَاذَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٨﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسُنِي بِشْرُهُ

قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٩﴾

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٠﴾
وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ إِنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

50. Kaj Li sendis lin al la idoj de Izrael: "Vere mi venas al vi kun signo de via Sinjoro: vidu, ke mi formos por vi birdon el argilo, poste mi blovetos sur ĝi kaj ĝi fariĝos birdo vivanta laŭ la ordono de Allah, kaj mi resanigos la blindulojn kaj la leprulojn, kaj mi revivigos la mortintojn laŭ la ordono de Allah, kaj mi sciigos al vi, kion vi manĝu kaj kion vi rezervu en viaj domoj; vere en tio estas signo por vi, se vi estas kredantoj.

51. Mi certigos tion, kio estis antaŭ mi, la Toraon, kaj permesos al vi ion el tiuj aĵoj, kiuj estis malpermesitaj, kaj mi venas al vi kun signo de via Sinjoro. Respektegu Allah-on kaj obeu min;

52. vere Allah estas mia kaj via Sinjoro, vi adoru Lin. Tiu estas la rekta vojo".

53. Kiam Jesuo perceptis ilian nekredon, li diris: "Kiu volas esti mia helpanto ĉe Allah? ". La disĉiploj respondis: "Ni estos viaj helpantoj ĉe Allah, ni kredas je Allah, kaj vi atestu, ke ni estas submetiĝintaj.

54. Nia Sinjoro, ni kredas je tio, kion Vi sendis, kaj ni sekvas la senditon. Do enskribu nin inter la atestantojn".

55. Ili projektis, sed ankaŭ Allah projektis; Allah tamen estas la plej lerta projektanto.

56. Kiam Allah diris; "Ho Jesuo, Mi igos vin morti kaj levos vin al Mi kaj purigos vin je la ruĝoj de la miskredantoj kaj metos viajn disĉiplojn super la miskredantojn ĝis la tago de la reviviĝo. Tiam estos via reveno al Mi kaj Mi juĝos super vi ĉiuj pri tio, pri kio vi malkonsentis".

57. Rilate al la miskredantoj: Mi punos ilin per severa puno en ĉi tiu kaj en la venonta vivo kaj por ili ne estos helpantoj.

مَنْ رَبِّكُمْ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفَعُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبَرُهُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنْتِمْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِلَّا حِلَّ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عَيْسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾
رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكْرُوهًا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْبَاكِرِينَ ﴿٥٥﴾
إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِبِي إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعْدِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنِّي

58. Rilate al la kredantoj kaj bonfarantoj: Li elpagos al ili ilian tutan salajron: Allah ne amas la pekulojn.

59. "Tio, kion Ni proklamas al vi, estas el la revelacioj kaj el la saĝa admono".

60. Vere Jesuo similas ĉe Allah al Adam. Li formis tiun el tero, poste diris al li: "Estu!" kaj li estis.

61. La vero de via Sinjoro; do ne estu dubanto.

62. Al tiuj nun, kiuj disputas pri la vera scio, kiu venis al vi, vi diru: "Venu, ni voku niajn kaj viajn filojn, niajn kaj viajn edzinojn, nian kaj vian genton, poste ni preĝu sindoneme kaj ni alvoku la malbenon de Allah sur la mensogulojn".

63. Vere nur tiu estas la vera anonco, vere ne niu alia ol Allah estas adorinda kaj vere Allah estas la Ciopova, la Saĝa.

64. Se ili turnos sin for, sciuj, ke Allah konas la malpacemulojn.

65. Diru: "Ho popolo de la Skribo! Venu ĉi tien al la parolo, kiu estas la sama por ni kaj por vi: "ke ni ne adoru iun alian ol Allahon kaj ne aldonu ion al Li kiel rivalon, kaj ne faru unu la alian kiel Sinjoron anstataŭ Allah". Se ili tamen turnas sin for, diru: "Atestu, ke ni submetiĝis!"

66. Ho popolo de la Skribo, kial vi disputas pri Abraham? La Torao kaj la Evangelio estis senditaj nur post li. Ĉu vi ne komprenas?

67. Rigardu! Estas vi tiuj, kiuj disputis pri tio, kion vi sciis; sed kial vi disputas pri tio, kion vi ne scias? Allah scias, sed vi ne scias.

الذِينَ وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٨﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٦٠﴾

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ

تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦١﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٢﴾

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَآبَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ

نِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ

لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦٣﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٤﴾

﴿٦٥﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٦﴾

قُلْ يَا هَلْهُ الْكِتَابُ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ

أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا

بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا

بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٧﴾

يَا هَلْهُ الْكِتَابُ لِمَ تُحَاجُّونَ فِيهِ إِنْ هُوَ إِلَّا أَنْزَلَتْ

التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلَ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

هَآئِنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَّجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ

تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ

68. Abraham ne estis Judo nek Kristano, sed li estis justulo kaj submetiĝinto. Li ne estis idolano.

69. Certe proksimumoj de Abraham estas tiuj, kiuj lin sekvis, kaj ĉi tiu profeto kaj la kredantoj. Allah estas la protektanto de la kredantoj.

70. Iuj el la popolo de la Skribo emus erarigi vin, sed ili sukcesas erarigi nur sin mem, kaj ili ne komprenas.

71. Ho vi, popolo de la Skribo! Kial vi rifuzas la signojn de Allah, kvankam vi estis atestantoj?

72. Ho vi, popolo de la Skribo! Kial vi miksas la veron kun la falso kaj intence kaŝas la veron?

73. Diras iuj el la popolo de la Skribo: "Kredu komence de la tago je tio, kio estis sendita al la kredantoj, kaj rifuzu ĝin poste, por ke ili forlasu".

74. Vi kredu nur al tiu, kiu sekvas vian religion. Diru: "La vera gvidado, la gvidado de Allah estas, ke al ĉiu estis donita la samo kiel al vi, por ke ili ne disputu kun vi antaŭ via Sinjoro". Diru: "Vere la kredo estas en la mano de Allah. Li konsentas ĝin al kiu Li volas. Allah estas indulgema, ĉioscيا.

75. Li elektas per Sia graco tiun, kiun Li volas. Allah estas la Posedanto de granda indulgemo".

76. Inter la popolo de la Skribo estas iu, kiu redonus al vi ĉiun ajn trezoron, kiun vi konfidis al li, kaj ankaŭ estas iu, kiu ne redonus al vi eĉ unu dinaron, kiun vi konfidis al li,

أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٩﴾

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٠﴾

وَدَّتْ كَلْبَةَ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوِ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٧١﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٢﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾

وَقَالَتْ كَلْبَةُ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمُّو بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا بِهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ ﴿٧٤﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُجَازَؤْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُودِّعُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُودِّعُ

se vi ne postulus ĝin persiste. Tio estas, ĉar ili diras: "Ni ne havas iun ajn devon kontraŭ la malkleruloj". Ili intence diras mensogon kontraŭ Allah.

77. Ne! Kiu plenumas sian devon al Li kaj respektegas Lin, tiu sciu: Allah amas la justulojn.

78. Tiuj, kiuj fordonas ia aliancon kun Allah kaj siajn jurojn kontraŭ malalta prezo, ne partoprenos en la vivo venonta kaj Allah ne parolos al ili nek rigardos ilin en la tago de la reviviĝo, kaj Li ne purigos ilin, kaj por ili estos dolora puno.

79. Kaj vere inter ili estas iuj, kiuj per siaj langoj distordas la Skribon, por ke vi supozu, ke io venas el la Skribo, kvankam ĝi ne venas el la Skribo, kaj ili diras: "Tio venas de Allah". Tamen ĝi ne venas de Allah. Ili intence diras mensogon kontraŭ Allah.

80. Ne konvenas al iu ajn, al kiu Allah donis la Libron kaj la aŭtoritaton kaj la profetadon, poste diri al la homoj: "Estu miaj servantoj, anstataŭ esti servantoj de Allah" sed kontraŭe: "Estu perfektaj en la instruado de la Libro kaj en ĝia studado".

81. Nek konvenas al li ordoni al vi, ke vi prenu la anĝelojn aŭ la profetojn kiel viajn Sinjorojn. Ĉu li ordonos al vi miskredi, post kiam vi submetiĝis?

82. Memoru, kiam Allah faris kun ili la aliancon de la profetoj: "Kion ajn Mi donos al vi el la Libro kaj el la saĝo, poste venos al vi sendito, kiel plenumiĝo de tio, kio estas ĉe vi: do vi kredu al li kaj helpu lin". Li diris: "Ĉu vi konsentas kaj akceptas tion sub tiu kondiĉo?" kaj ili respondis: "Ni konsentas". kaj tiam Li diris: "Do atestu ĝin, kaj Mi estos kun vi kiel atestanto".

إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْبَيْعَةِ وَلَا يَرْكَبُ لَهُمْ وَا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفُرِيقًا يَلُونُ السِّنَّتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيُنَا بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٨١﴾

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيَةَ وَالنِّسَاءَ أَرْبَابًا ۗ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٢﴾

وَأَذِ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَتَنْصُرْتَهُ قَالَ ءَأَقْرَضْتُمْ

83. Kiu tamen post tio turnas sin for, tiu estas pekulo.

84. Ĉu ili serĉas alian kredon ol tiun de Allah? Ĉio tamen submetiĝis al Li en la ĉielo kaj sur la tero, aŭ propramove aŭ ne; kaj ĉiuj revenos al Li!

85. Diru: "Ni kredas je Allah kaj je tio, kio estas sendita al ni, kaj je tio, kio estis sendita al Abraham kaj al Ismael kaj al Isaak kaj al Jakob kaj al la idaro; kaj je tio, kio estis donita al Moseo kaj al Jesuo kaj al la profetoj fare de ilia Sinjoro. Ni neniel distingas inter iuj el ili, kaj ni submetiĝis al Li"

86. Kiu serĉas alian kredon ol la Islamon, sciuj: neniam ĝi estos akceptita de li, kaj en la tago de la Juĝo li estos unu el la perdantoj.

87. Kiel gvidos Allah popolon, kiu miskredis? Tamen ĝi jam kredis kaj atestis, ke la sendito estas vera, kaj jam al ili venis signoj evidantaj! Allah ne gvidas la popolon malbonfarantan.

88. La repago por ili estos, ke sur ilin falos la malbeno de Allah kaj de la anĝeloj kaj de ĉiuj homoj.

89. Ili restos sub ĝi. Ilia puno ne estos mildigita kaj por ili ne estos prokrasto,

90. krom por tiuj, kiuj poste pentos kaj pliboniĝos. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

91. Vere tiuj, kiuj miskredas, post kiam ili kredis, kaj poste des pli miskredas, ilia puno ne estos akceptita. Estas ili la erarantoj.

92. Vere la miskredantoj, kiuj mortos en tia stato, eĉ de unu el ili ne estus akceptita tuta mondo el oro, se li proponus ĝin kiel elaĉeton. Por ili estos dolora puno kaj por ili ne estos helpantoj.

وَ أَخَذَتْهُمُ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ اِصْرِيْٓۤ اَثٰۤمًاۗۙ اَقْرٰۤنًاۙ قَالَ

فَاَشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِيْنَۙ ﴿٣٧﴾

فَمَنْ تَوَلٰٓىۤ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَۙ ﴿٣٨﴾

اَفْخَيَّرَ دِيْنَ اللّٰهِ يَبْعُوْنَ وَاَلَهُۥٓ اَسْلَمَۙ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ

وَ الْاَرْضِ طَوْعًا وَّ كَرْهًاۙ وَاِلَيْهِۙ يَرْجِعُوْنَۙ ﴿٣٩﴾

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَّمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَّمَا اُنزِلَ عَلٰٓى اٰرِبٰٓئِهِمْ

وَ رَاسُلَيْهِمْ وَاَسْلَخْنَا وَاِيعْقُوْبَ وَاَلْاَسْبَاطَ وَّمَا

اُوْتِيَۤا مُوسٰى وَعِيسٰى وَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ

بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ وَّ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَۙ ﴿٤٠﴾

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ

وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَۙ ﴿٤١﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْاۙۤ اَبَدًاۙ اِيْمَانِهِمْ وَا

شْهَدُوْاۙ اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّ جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَاَللّٰهُ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَۙ ﴿٤٢﴾

اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَ الْمَلٰٓئِكَةِ

وَ النَّاسِ اَجْمَعِيْنَۙ ﴿٤٣﴾

خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۙ لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَا

لَا هُمْ يَنْظُرُوْنَۙ ﴿٤٤﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ

اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌۙ ﴿٤٥﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْاۙۤ بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ اٰزْدٰۤا كُفْرًاۙ

لَنْ نُّقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰلُوْنَۙ ﴿٤٦﴾

* Fino de la 3-a parto

93. Vi neniam atingos la virton, antaŭ ol vi disdonos el tio, kion vi avidas; kion ajn vi disdonas, Allah scias.

94. Ĉiu ajn manĝaĵo estis permesita al la ido de Izrael krom tio, kion Izrael malpermesis al si mem, antaŭ ol la Tora estis sendita. Diru: "Alportu do la Toraon kaj legu ĝin, se vi estas sinceraj"

95. Kiu ajn tamen poste elpensas mensogojn kontraŭ Allah, tiuj estas pekuloj.

96. Diru: "Allah diras la veron, do sekvu la kredon de Abraham la justulo; li ne estis idolano".

97. Vere la unua Domo, kiu estis fondita por la homoj, estis tiu en Bakka*, benata, kaj gvidilo por ĉiuj nacioj.

98. En ĝi estas signoj evidantaj, ĝi estis la restadejo de Abraham. Kiu ĝin eniras, tiu havas pacon. Por tiu, kiu iel ajn povos trovi la vojon por iri pilgrime al ĝi, tio estas devo antaŭ Allah. Kiu rifuzos, tiu sciu, ke Allah vere estas sendependa de ĉiuj kreitaĵoj.

99. Diru: "Ho popolo de la Skribo! Kial vi rifuzas la signojn de Allah, kvankam Allah vidas, kion ajn vi faras?"

100. Diru: "Ho popolo de la Skribo! Kial vi deflankigas de la vojo de Allah la kredantojn? Vi emus fari ĝin malrekta, kvankam vi estis atestantoj. Allah ne ignoras, kion vi faras.

101. Ho kredantoj, se vi kredos al iuj el la ricevintoj de la Skribo, ili faros vin miskredantoj, post kiam vi estis kredantoj.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا وَهُمْ كَفَارٌ فَلَنْ يَتَّقِبَلُ
مِنْ أَحَدٍ يَهُودٍ قِيلُ الْأَرْضِ ذَهَابًا وَلَوْ أَفْنَدَى بِهِ

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩٣﴾
لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ ۗ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

كُلِّ السَّعَادَةِ كَانَ جِلًّا لِيُنْفِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
رِسْرَائِيلَ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُزَلَّ الشُّرُوءُ
قَدْ قَاتُوا بِالْتُّورَةِ قَاتُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٥﴾
فَمَنْ أَفْنَدَى عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٧﴾

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٨﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
أَمِنًا ۗ وَبِنَدَى عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٩﴾
قُلْ يَاهَا الْاَلْكَذِبِ اِمْرُؤُكَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾

قُلْ يَاهَا الْاَلْكَذِبِ اِمْرُؤُكَ تَكْفُرُونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوَجًا ۗ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

* La valo de Mekko

102. Kiel vi povas miskredi kvankam la signoj de Allah estis montritaj al vi kaj Lia sendito estas inter vi? Kiu tenos sin al Allah, vere tiu estos gvidata, tiu estos sur la rekta vojo.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٢﴾
وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنَادُونَ عَلَى اللَّهِ بِ
فَيْكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٣﴾

103. Ho vi, kredantoj! Respektegu Allah-on per konvena respekto kaj ne mortu, antaŭ ol vi estos submetiĝintaj!

104. Tenu vin firme, ĉiuj kune, al la ŝnuro de Allah kaj ne disiĝu, kaj memoru la favorojn de Allah kontraŭ vi kiam vi estis malamikoj. Poste Li kunigis viajn korojn per Sia graco, tiel ke vi fariĝis gefratoj, kvankam vi estis ĉe la rando de fajra foso, kaj Li protektis vin de ĝi. Tiel Allah evidentiĝas Siajn signojn al vi, por ke vi estu gvidataj.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَتَّى تَقْتَهُ وَكَلِمَاتُ
تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكَانَتْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٠٥﴾

105. Estiĝu inter vi societo, kiu instigu al la bono kaj ordonu la justecon kaj malpermesu la malbonon. Nur tiuj estos sukcesaj.

وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
السَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾

106. Ne estu kiel tiuj, kiuj malkonsentas kaj disputas, post kiam al ili venis la signoj evidentaĵoj. Por ili estos grava puno

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

107. en la tago, en kiu iuj vizaĝoj blankiĝos kaj aliaj vizaĝoj nigriĝos. Al tiuj, kies vizaĝoj estos nigraj, estos dirite: "Cu vi miskredis, post kiam vi kredis? Do gustumu la punon pro via miskredo".

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٨﴾

108. Tiuj, kies vizaĝoj estos blankaj, estos en la graco de Allah kaj tie ili restos por ĉiam.

109. Tiuj ĉi estas la revelacioj de Allah, kiujn Ni vere proklamas al vi. Allah ne volas maljustecon por la nacioj.

110. Al Allah apartenas ĉio en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj al Allah ĉio revenos.

111. Vi estas la plej bona popolo, sendita por la bono de la homaro; vi ordonas la bonon kaj malpermesas la malbonon kaj kredas je Allah. Se ankaŭ la popolo de la Skribo kredus, vere ankaŭ por ĝi estus pli bone. El ili iuj kredas, sed la plej multaj ribelas.

112. Ili ne kapablos kaŭzi grandan malutilon kontraŭ vi; se ili batalos kontraŭ vi, ili turnos siajn dorsojn. Por ili ne estos hel-po.

113. Sur ilin venos humiligo, kie ajn ili estos troveblaj, krom en la alianco kun Allah aŭ kun la homoj. Ili ekscitis la koleron de Allah kaj sur ilin falos la honto. Tio estas, ĉar ili rifuzis la signojn de Allah kaj maljuste mortigis la profetojn. Tio estas, ĉar ili malobeis kaj pekis.

114. Ili ne estas ĉiuj egalaj. Inter la popolo de la Skribo estas kelkaj, kiuj respektas la aliancon: ili proklamas la vortojn de Allah en la horoj de la nokto kaj terenkuŝigas.

115. Ili kredas je Allah kaj al la vivo venonta, kaj ordonas la justecon kaj malpermesas la malbonon kaj konkuras reciproke pri la bono. Ili estas justuloj.

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فِئْتَى رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزَلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٩﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١١٠﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١١﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى وَإِن يُقَاتِلْكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١١٢﴾

خُرِيتَ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ إِنْ مَا تَفْعَلُوا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْتَاهِ الْبَيْتِ وَهُمْ يَسْتَعِذُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا بِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

116. Kion ajn bonan ili faros, tio ne estos rifuzata. Allah konas la justulojn.

بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

117. Neniom utilos al la miskredantoj iliaj propraj kaj iliaj filoj kontraŭ Allah. Ili estos loĝantoj de l' fajro kaj tie ili restos por ĉiam.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

118. Tio, kion ili disdonas en ĉi tiu vivo, estas kvazaŭ vento, en kiu estas glacia malvarmo; ĝi trafas la rikolton de la kampo de la popolo pekema kaj neniigas ĝin. Ili ne pekis kontraŭ Allah, sed kontraŭ si mem.

مَثَلٌ مَّا يَنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

119. Ho vi, kredantoj! Ne preferu amikojn krom el via gento. Ili dezirus, ke vin trafu malfeliĉo. Jen, la malamo manifestiĝis el iliaj buŝoj, tamen tio, kion iliaj brustoj kaŝas, estas eĉ pli malbona. Ni vere klarigis al vi la pruvojn, se vi estas komprenemaj.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُونَكُمْ جَبَالًا وَّوُدًّا وَمَا عَيْنَتْمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

120. Ho vi! Vi amas ilin sed ili ne amas vin, kaj vi kredas je la tuta Libro. Kiam ili vin renkontas, ili diras: "Ni kredas", sed kiam ili estas solaj, ili de kolero mordas siajn fingrojn kontraŭ vi. Diru: "Mortu pro via furiozo!". Vere Allah konas la internon de la brustoj!

هَاتُمْ أَوْلَاءٌ تَحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا
عَضُوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْعِظِ قُلْ مُؤْتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

121. Se okazas al vi io bona, ili suferas, kaj se male okazas malbono, ili gojas pro tio. Se vi tamen estos persistemaj kaj justaj, iliaj intrigoj neniom malutilos al vi. Allah neniigos iliajn verkojn.

إِنْ تَسْسَكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تَصِيبْكُمُ
سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ نَصَبُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

122. Memoru, kiam vi frumatene lasis vian familion kaj konfidis al la kredantoj iliajn postenojn por la batalo*. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

وَأَذَعَدَتْ مِنَ أَهْلِكَ تَبَوَّءُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ

* Uhud

123. Memoru, kiel du el via grupo malkuraĝiĝis, kvankam Allah estas ilia amiko. Je Allah konfidu la kredantoj!

124. Vere Allah helpis vin ĉe Badr, kiam vi estis malfortaj. Respektigu Allahon, por ke vi estu dankaj.

125. Memoru, kiam vi mem parolis al la kredantoj: "Ĉu ne sufiĉas al vi, ke via Sinjoro venis por helpi vin kun tri mil anĝeloj?"

126. Jen! Se vi estas persistemaj kaj justaj kaj ili venas kontraŭ vin antaŭenpuŝe, tiam via Sinjoro venos por helpi vin kun kvin mil anĝeloj elektitaj.

127. Tion Allah nur dekretis kiel bonan novaĵon por vi, kaj por ke viaj koroj trankviligu per tio. Nur de Allah la Ciopova kaj la Saĝa venas helpo,

128. por fortranĉi iujn el la miskredantoj aŭ por humiligi ilin, por ke ili sensukcese reiru".

129. Ne koncernas vin, ĉu Li turnos Sin al ili aŭ punos ilin, ĉar ili estis pekemaj.

130. Kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero, apartenas al Allah. Li pardonas al kiu Li volas, kaj punas kiun Li volas. Allah estas senkulpigema, pardonema.

131. Ho vi, kredantoj! Ne nutru vin el la procentego, kiu duobligas la duoblon, sed respektigu Allahon, por ke vi estu sukcesaj.

132. Timu la fajron, kiu estas pretigita por la miskredantoj.

133. Obeu Allahon kaj la profeton, por ke estu kompatu por vi.

لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَيَعْلَمُ ۗ ﴿١٢٣﴾

إِذْ هَبَّتْ ظُلُمَاتٍ مِّنكُمْ أَنْ تَفْسَلُوا وَاللَّهُ وَبِهِمَا

وَعَلَى اللَّهِ قُلُوبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٤﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا

اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَ كُمْ

رَبُّكُمْ بِشِثَةِ الْفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿١٢٦﴾

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوَهِيمٍ

هَٰذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٧﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ

وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٨﴾

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا

خَآئِبِينَ ﴿١٢٩﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

فَاتَّهَمُ ظَالِمُونَ ﴿١٣٠﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن

يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً

وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٢﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٣﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٤﴾

134. Konkuru reciproke pri la pardono de via Sinjoro kaj pri la Paradizo – kiu estas tiel vasta kiel la ĉieloj kaj la tero kune – , kiu estas pretigita por la justuloj,

135. kiuj almozdonas – aŭ en abundo aŭ en malabundo – kaj subpremas la koleron kaj pardonas al la homoj – Allah amas la bonfarantojn –

136. kaj kiuj – se ili faris ion malbonan aŭ pekon kontraŭ si mem – memoras Allahon kaj petas senkulpigon pro siaj pekoj – kiu alia povas pardoni la pekojn ol Allah? – kaj ne persistas intence en tiaj agoj.

137. Ilia rekompenco estos la pardono de ilia Sinjoro kaj ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj. Tie ili restos ĉiam: kiel estas bona la rekompenco de la bonfarantoj!

138. Antaŭe venis al vi multaj ordonoj; do iru sur la tero kaj rigardu, kiel finiĝis la negantoj!

139. Tio ĉi estas pruvo por la homoj kaj gvidilo kaj admono por la justuloj.

140. Ne laciĝu kaj ne ĉagreniĝu; vi certe venkos, se vi estas kredantoj.

141. Se vi ricevis vundon, certe la popolo miskredanta jam ricevis ankaŭ similan vundon. Tiajn tagojn Ni igas alterni por la homoj, por ke Allah rekonu la kredantojn kaj elektu el vi atestantojn – Allah ne amas la pekulojn – ,

142. kaj por ke Allah purigu la kredantojn kaj neniigu la miskredantojn.

143. Ĉu vi imagas, ke vi eniros en la Paradizon, antaŭ ol Allah estos distinginta la batalintojn kaj la persistemulojn el vi?

144. Vi kutimis deziri tiun morton, antaŭ ol vi renkontis ĝin: nun vi vidis ĝin, ĉar vi atente rigardis.

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظَّيْمِينَ
الْعَبِثَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَىٰ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ جَنَّةِ
مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿١٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾
وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ تَسْأَلُوا قَرْحًا فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾

وَلِيُنَجِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكُفْرِينَ ﴿١٤٢﴾
أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٣﴾

145. Mahometo estas nur sendito. Vere antaŭ li aliaj senditoj jam pasis; se li mortus aŭ estus mortigita, ĉu vi irus returne? Kiu iras returne, neniel malutilas al Allah. Allah rekompencos la dankemulojn.

146. Neniu havas la rajton morti sen la permeso de Allah – permeso kun difinita tempo. Kiu deziras la rekompencon de ĉi tiu vivo, tiu ricevos ĝin de Ni kaj, kiu deziras la rekompencon de la vivo venonta, tiu ricevos ĝin de Ni. Ni rekompencos la dankemulojn.

147. Iam estis iu profeto, kun kiu multaj trupoj batalis. Ili ne timis tion, kion ili povus renkonti batalante por la afero de Allah, kaj ili ne malfortiĝis kaj ne humiliĝis. Allah amas la persistemulojn.

148. Ili ne diris eĉ unu vorton krom: "Nia Sinjoro, pardonu al ni niajn pekojn kaj la erarojn de nia konduto kaj firmigu niajn paŝojn kaj helpu nin kontraŭ la popolo miskredanta".

149. Allah donas al ili la rekompencon en ĉi tiu vivo kaj ankaŭ belegan rekompencon en la vivo venonta. Allah amas la bonfarantojn.

150. Ho vi, kredantoj! Se vi obeos la miskredantojn, ili ordonos al vi turniĝi sur viaj kalkanoj kaj vi estos perdantoj.

151. Ne! Allah estos via protektanto. Li estas la plej bona helpanto.

152. En la korojn de la miskredantoj Ni jetis teruron, ĉar ili aldonis al Allah rivalojn, kvankam Li ne donis al ili la rajton fari tion. Ilia loĝejo estos la fajro; malbona estos la loĝejo de la pekuloj!

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُلْقِيَهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٥﴾

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْ تَأْتِ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصَرَ اللَّهُ شَيْئًا وَيَجْزِي
اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٦﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا
مُؤَجَّلَاتٍ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَّزِي
الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٧﴾

وَكَانَ مِنْ رَبِّي قَتْلٌ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا
وَهَبْنَا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الضَّعِيفِينَ ﴿١٤٨﴾
وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَتَبَّتْ أقدَامَنَا وَأَنْصَرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٩﴾

كَانَهُمْ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥١﴾
بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٢﴾
سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا

153. Allah plenumis Sian promeson, kiam vi rompis ĝin – kaj Li permesis tion – ĝis vi ŝanceliĝis kaj malkonsentis pri la ordono, kaj poste vi malobeis, kiam Li montris al vi, kion vi amis. Inter vi estas iuj, kiuj deziras ĉi tiun vivon, sed aliaj deziras la vivon venontan. Poste Li turnis Sin for de vi por elprovi vin. Certe Li jam pardonis al vi. Allah estas indulgema en Sia graco kontraŭ la kredantoj.

154. Memoru, kiam vi fuĝis kaj neniu turnis sin al la alia kaj la sendito vokis vin reen. Do Li donis al vi ĉagrenon kiel repagon por ĉagreno, por ke vi ne plendu pro tio, kion vi ĵus perdis, nek pro tio, kion vi akiris. Allah bone scias, kion vi faras.

155. Poste Li sendis al vi la pacon post la ĉagreno, dormeton, kiu trafis iujn el vi, dum la aliaj zorgis pri si mem, ĉar ili opiniis malguste pri Allah kaj pensis sen vera scio. Ili diris: "Ĉu ni havos avantaĝon el ĉi tiu afero?". Diru: "Ĉiuj aferoj apartenas al Allah". Ili kaŝas en siaj memoroj tion, kion ili ne malkaŝas al vi. Ili diras: "Se ni havus iun avantaĝon el ĉi tiu afero, ni ne estus mortigitaj ĉi tie". Diru: "Se vi estus restintaj en viaj domoj, certe estus elirintaj al sia morto tiuj, al kiuj estis ordonite batali". Por ke Allah juĝu pri tio, kio estas en viaj brustoj, kaj purigu tion, kio estas en viaj koroj. Allah konas la internon de la brustoj.

156. Vere Satano faligis – pro io, kion ili faris – tiujn, kiuj turnis siajn dorsojn en la tago, en kiu koliziis la du armeoj*. Allah tamen ilin certe senkulpigis. Vere Allah estas senkulpigema, indulgema.

بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ
وَأَنْتَ مَشْوَى الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُرْتُمْ بِآذِنِهِ
كَتَبَ إِذَا فَخِشْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمَنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

إِذْ تَصُودُونَ وَلَا تَلُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتَابَكُمْ عَمَّا بَعِمَ لِيَكِيلًا
تَحَرَّوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا آصَابَكُمْ وَاللَّهُ جَبَّارٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِ أَمْنًا نِعَاسًا يُغَشِّئُ
طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بَيِّوتِكُمْ لَرَزَّ الَّذِينَ الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيَحْصِصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ ﴿٥٦﴾

* Uhud

157. Ho vi, kredantoj! Ne estu kiel la mis-kredantoj, kiuj diras pri siaj fratoj, kiam ĉi tiuj trairis la landon aŭ iris al la milito: "Se ili restus kun ni, ili ne estus mortigitaj aŭ mortigitaj". Tion faris Allah por estigi en iliaj koroj doloron. Allah donas vivon kaj morton. Allah vidas, kion vi faras.

158. Kiam vi estos mortigitaj aŭ mortos por la afero de Allah, sciuj: la pardono de Allah kaj Lia graco estas preferindaj al ĉiuj aĵoj, kiujn vi amasigas.

159. Kiam vi mortos aŭ estos mortigitaj, sciuj: al Allah vi ĉiuj estos kunvenigitaj.

160. Per la graco de Allah vi estas malsevera kontraŭ ili; se vi estos severa, malmolkora, ili estus disigintaj de vi; vi do pardonu al ili kaj petu pardonon por ili kaj petu ilian konsilon pri la regado. Kiam vi tamen estos decidinta, tiam konfidu je Allah. Allah vere amas la konfidantojn.

161. Se Allah helpos vin, neniu venkos vin, sed, se Li forlasos vin, kiu helpos vin poste? Pro tio la kredantoj konfidu je Allah.

162. Ne konvenas al profeto trompi. Kiu trompas, tiu devas kunporti en la tago de la reviviĝo, kion li deprenis. Poste estos donite al ĉiu laŭ merito kaj ne estos por li maljusteco.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرُبًا لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ بِعِيِّ وَيْمِيئٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٨﴾

وَلِينَ تَقْتُلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَعْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٩﴾

وَلِينَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ إِلَى اللَّهِ تَحْسَبُونَ ﴿١٦٠﴾

فَمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لِنْتُ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٦١﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُغْلَ وَ مَنْ يُغْلَلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوْفَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٣﴾

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ

163. Ĉu tiu, kiu celas la plezuron de Allah, similas al tiu, kiu meritas la koleron de Allah kaj kies loĝejo estos la infero? Malbona estas tiu loĝejo!

164. Por ili estas rangoj ĉe Allah kaj Allah vidas, kion ili faras.

165. Vere Allah donis al ili favoron, ĉar Li vekis inter ili senditon, kiu instruu al ili la Libron kaj la saĝon; antaŭe ili estis en evidenta erarado.

166. Kiel? Se vin trafas malfeliĉo – kaj vi jam kaŭzis la duoblon – vi demandas: "De kie venas tio?". Diru (ho sendito): "Tio venas de vi mem". Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

167. Tio, kio trafis vin en la tago, en kiu koliziis la du armeoj*, estis pro la ordono de Allah, por ke Li rekonu la kredantojn,

168. kaj por ke Li rekonu la hipokritulojn. Estis dirite al ili: "Venu, batalu por la afero de Allah kaj repuŝu la malamikon". Ili tamen respondis: "Se ni kapablu batali, ni certe sekvus vin". En tiu tago ili estis pli proksimaj al la malkredo ol al la kredo. Ili diris per siaj buŝoj tion, kio ne estis en iliaj koroj. Allah scias, kion ili kaŝas.

169. Ili diras pri siaj fratoj, dum ili restas malantaŭe: "Se ili sekvus nin, ili ne estus mortigitaj". Diru: "Repuŝu do la morton for de vi mem, se vi estas sinceraj".

170. Ne kredu, ke la mortigitoj por la afero de Allah estas mortintaj. Ne! Ili vivas apud sia Sinjoro. Ili ricevas donacojn

وَمَا وَدَّ أَنْ يَهْتَمُّ وَ يَنْسَ الْغَيْبِ ۝

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا

مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيهِمْ وَ

يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ

لَيْفٍ ضَلُّوا مُبِينِينَ ۝

أَوْ لَوْ أَنَّ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا

قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَا ذُنَّ اللَّهِ

وَلْيَعْلَمِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَاقضُوا عَهْدَهُمْ تَعَالَوْا

قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ فِتْنَةً

لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ

يَقُولُونَ يَا فَوَاحِشَهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ

أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانُهُمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا

قَاتِلُوا قُلْ فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ ۝

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ

أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَدُّونَ ۝

فَرِحِينَ بِمَا أَنْتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ يَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ

* Uhud

171. kaj estas feliĉaj pro tio, kion donas al ili Allah el Sia graco, kaj plenaj je ĝojo pro tiuj, kiuj sekvas ilin, sed ankoraŭ ne atingis ilin, ĉar por ili plu ne estos timo nek malgajeco.

172. Ili estas plenaj je ĝojo pro la favoro de Allah kaj pro Lia graco kaj ĉar Allah ne forgesas la rekompencan por la kredantoj,

173. kiuj sekvas la vokon de Allah kaj de la sendito, kiam ili estas vunditaj – granda rekompenco estos por tiuj, kiuj bonfaras kaj agas juste –,

174. al kiuj la homoj diras: "Vere grupiĝis ĉirkaŭ vi homoj, do timu ilin". Tio tamen nur fortigas ilian kredon kaj ili diras: "Allah sufiĉas al ni kaj bonega estas nia Protekto".

175. Ili revenis kun la favoro kaj kun la graco de Allah, kaj malfeliĉo ne tuŝis ilin, kaj ili celis nur la plezuron de Allah. Allah estas la Donanto de granda graco.

176. Vere estas Satano tiu, kiu teruras siajn amikojn, do ne timu ilin, sed respektigu Min, se vi estas kredantoj.

177. Ne malgajiĝu pro tiuj, kiuj subfalis al la miskredo; vere ili neniel malutilos Allahon. Allah ne permesos, ke ili partoprenu je la vivo venonta, kaj por ili estos terura turmento.

178. Vere, kiuj aĉetis miskredon kontraŭ kredo, tiuj neniel malutilos Allahon, kaj por ili estos dolora puno.

179. Ne imagu la miskredantoj, ke la prokrasto estas por ilia avantaĝo: la prokrasto, kiun Mi konsentis, nur efikas por la pliigo de ilia kulpo. Por ili estos puno humiliga.

لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧١﴾

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَكْتُبُ لَهُمْ الصَّالِحَاتِ ﴿١٧٢﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَارِعُ ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٣﴾
الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٤﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧٥﴾
وَاتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٦﴾
إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۗ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا اللَّهَ ۚ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٧﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ الْأَلَّا يُجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْأَبْدَانِ ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٩﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِغُوا لَهُمْ خَيْرًا لِنَفْسِهِمْ ۗ إِنَّمَّا نُطِغُوا لَهُمْ لَيْذًا ۚ وَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٨٠﴾

مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ

180. Allah ne estus lasinta la kredantojn en la kondiĉo, en kiu estas vi, ĝis Li distingis la malbonulojn disde la bonuloj, kaj neniam Allah estus volinta malkaŝi al vi la Nevideblajn, sed Allah elektas el Siaj senditoj, kiun Li volas. Do kredu je Allah kaj al Liaj senditoj. Se vi kredos kaj estos justaj, por vi estos granda rekompenco.

181. Ne imagu la homoj, kiuj estas avaraj je tio, kion Allah donis al ili el Sia graco, ke tio estas bona por ili. Ne! Tio estas malbonega. En la tago de la reviviĝo ĝi estos trudita al ili kvazaŭ peza punjugo. Al Allah apartenas la heredaĵo de la ĉieloj kaj de la tero. Allah atente observas, kion vi faras.

182. Certe Allah aŭdas la parolon de tiuj, kiuj diras: "Vere Allah estas malriĉa, kaj ni estas riĉaj". Ni fikso skribe, kion ili diras kaj iliajn provojn mortigi maljuste la profetojn. Ni diros: "Gustumu la punon de la brulado!"

183. Tio estas pro la agado de viaj manoj. Sciu, ke Allah ne estas maljusta kontraŭ la servantoj.

184. Al tiuj, kiuj diras: "Vere Allah ordonis al ni, ke ni ne kredu al iu ajn sendito, antaŭ ol li proponos oferaĵon, kiu estu nutraĵo de l' fajro", vi diru: "Jam antaŭ ol mi, venis al vi senditoj kun pruvoj evidentaj kaj kun tio, kion vi mencias. Kial vi provis mortigi ilin, se vi estas sinceraj?"

185. Se ili kulpigas vin pri mensogo, vere ankaŭ estis kulpigitaj pri mensogo simile ĉiuj senditoj antaŭaj al vi, kiuj venis kun pruvoj evidentaj kaj kun skriboj de saĝeco kaj kun la Libro lumiganta.

حَتَّى يَبَيِّنَ الْحَيِّثَ مِنَ الظَّالِمِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطِيعَكُمْ
عَلَى الْعَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ
فَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُوفُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿١٨٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنهَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨١﴾

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِعَبْرَةٍ وَنَقُولُ دُفُوعًا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَالِمٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدَ الْيَتِيمَا إِلَّا نَوْهًا مِنْ رُسُلِهِ
حَتَّى يَأْتِيَنا بِقرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ فَلَمَّا قَتَلْتَهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِرُسُلِهِمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْعُورِ ﴿١٨٦﴾

186. Ĉiu homo gustumos la morton kaj vi ricevos vian rekompencan en la tago de la reviviĝo. Kiu do estas eltirita el la fajro kaj kondukita al la ĝardeno, tiu vere estos atinginta sian celon. Ĉi tiu vivo estas nur trompa plezuro.

187. Vi estos certe elprovataj en viaj havaĵoj kaj en viaj personoj, kaj vi certe aŭdos multajn ofendojn de tiuj, kiuj antaŭ vi ricevis la Skribon, kaj de la idolanoj. Se vi tamen estos persistaj kaj justaj, vere tia estas la ĝusta konduto en la vivo.

188. Memoru, kiam Allah faris aliancon kun la ricevintoj de la Skribo: "Malkaŝu ĝin al la homaro, ne kaŝu ĝin!". Ili tamen ĵetis ĝin malantaŭ siajn dorsojn kaj vendis ĝin por malalta prezo. Malbona estas tio, kion ili aĉetis!

189. Ne imagu, ke tiuj, kiuj ĝojas pro siaj agoj kaj deziras esti laŭdataj pro tio, kion ili ne faris – ne imagu, ke ili estos sekuraj de la puno. Por ili estos dolora puno.

190. De Allah estas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

191. Vere en la kreo de la ĉieloj kaj de la tero kaj en la alternado de la nokto kaj de la tago estas signoj por la prudentuloj,

192. kiuj memoras Allahon starante aŭ kuŝante surflanke, kaj pripensas pri la kreo de la ĉieloj kaj de la tero: "Sinjoro, ne vane Vi kreis tion, Vi estas sankta, savu nin de la puno de l' fajro!".

193. Nia Sinjoro, tiun, kiun Vi puŝas en la fajron, vere Vi hontigis. La pekuloj ne havos helpanton.

لَتَبْلُوُنَّ فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَّلَسْتُمْ مِّنَ الَّذِيْنَ
اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَدْنٰى
كَثِيْرًا وَّاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا اِنَّ ذٰلِكَ مِّنْ عَزْمِ
الْاُمُوْرِ ﴿١٨٦﴾

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَنَبِيْنٰهُ
لِلنّٰسِ وَلَا تَكْفُرُوْنَ فَبَدُوْهُ وَّسَرَّاءَ ظُهُوْرِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٧﴾
لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَا اٰتُوْا وَيَحِبُّوْنَ اَنْ
يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسِبَنَّهٗمْ بِمَعَارِفٍ مِّنْ
الْعَدَابِ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨٨﴾

وَاللّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَّاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿١٨٩﴾

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الْاَيِّمِ
وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾
الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيْسًا وَّقَعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سَهْنًا فَصَلِّ عَلَيْنَا رَبَّنَا ﴿١٩١﴾
رَبَّنَا اِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْرَجْتَهُ وَاَمَّا
لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾
رَبَّنَا اِنَّا سَبَعْنَا مَنَادِيًا يَتَادِرُ لِّلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمَنُوْا
بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَّكُفْرَ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَّتَوْفَقْنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

194. Nia Sinjoro, ni vere aŭdis iun vokanton al la kredo: "Kredu je via Sinjoro" kaj ni kredis. Nia Sinjoro, pardonu al ni niajn pekojn kaj forigu niajn erarojn kaj aligu nin – kiam ni mortos – al la justuloj.

195. Nia Sinjoro, donu al ni, kion vi promesis per viaj senditoj, kaj ne hontigu nin en la tago de la reviviĝo. Vere, Vi ne rompas la promeson.

196. Respondis al ili ilia Sinjoro: "Vere Mi ne permesos, ke vaniĝu la faro de la farantoj, el vi, aŭ viro aŭ virino. Ciu devenas de la alia. Kaj rilate al tiuj, kiuj elmigris kaj kiuj estis forpelitaj de siaj domoj kaj estis persekutitaj pro Mia afero kaj batalis kaj estis mortigitaj, Mi vere forprenos de ili iliajn erarojn kaj kondukos ilin en la ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj: tio estos la rekompenco de Allah. Ĉe Allah estos belega rekompenco.

197. Ne trompu vin la prospera komerco de la miskredantoj:

198. tio estas malgranda gajno; poste ilia loĝejo estos la infero; kiom malbonega restadejo!

199. Por tiuj tamen, kiuj respektegas sian Sinjoron, estos ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos por ĉiam; tio estos la donaco de Allah; kaj tio, kio estas ĉe Allah, estas multe pli bona por la justuloj.

200. Certe estas inter la popolo de la Skribo iuj, kiuj kredas je Allah kaj je tio, kio estis sendita al vi, kaj je tio, kio estis sendita al ili mem, humiluloj antaŭ Allah. Ili ne vendas la signojn de Allah por malalta prezo. Por ili estos rekompenco de ilia Sinjoro. Vere Allah estas rapida je l' juĝo!

201. Ho vi, kredantoj! Estu persistemaj kaj konkuru en persistemo kaj estu viglaj kaj respektigu Allahon, por ke vi estu sukcesaj!

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿١٩٤﴾

فَأَسْتَجِبْ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِجُ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾

لَا يَغْرِبُكَ قَلْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ بِئْسَ الْمَهَادُ ﴿١٩٧﴾
لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْآبَرَارِ ﴿١٩٨﴾

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكُفْرِ لَسَنٌ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾
بِآيَاتِهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَصْدُرُوا وَصَابَرُوا وَرَاطَبُوا وَنَدَّ
عُتُورًا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٠١﴾

سُورَةُ النِّسَاءِ مَدَنِيَّةٌ

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ho vi, homoj, respektigu vian Sinjoron, kiu kreis vin el unu estaĵo; el tiu Li kreis alian kunulinon kaj igis ambaŭ naski multajn virojn kaj virinojn; kaj respektigu Allahon, per kies nomo vi reciproke petas favorojn, kaj respektu viajn patrinojn. Vere Allah gardas vin.

3. Donu iliajn propraĵojn al la orfoj kaj ne miksu viajn malbonajn havaĵojn kun iliaj bonaj. Ne konsumu iliajn propraĵojn kune kun viaj. Tio vere estus grava peko.

4. Se vi timas, ke vi ne kapablos agi juste kontraŭ la orfoj, tiam edziĝu al virinoj, kiuj plaĉas al vi, du aŭ tri aŭ kvar*; se vi tamen timas, ke vi ne kapablos agi juste, tiam nur unu aŭ nur tiun, kiun posedas via mano dekstra**. Tiel vi povos eviti la maljustecon.

5. Donu volonte al la virinoj iliajn dotojn; se ili tamen forlasos ion por vi, tiam ĝu tion agrable kaj trankvile.

6. Ne donu al la stultuloj la havaĵojn, kiujn Allah donis al vi por via vivteno; male, nur tiu ilin el tiuj havaĵoj kaj vestu ilin kaj parolu al ili per konvenaj vortoj.

* En ĉi tiu verso estas fiksita la principo de la poligamio: permeso edziĝi al maksimume kvar virinoj, kaj tio precipe kiel ilo por forigi maljustecon kontraŭ la orfoj, kiuj estis tre multnombraj post la militoj.

** sklavinoj

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ ذَقِيبًا ①

وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَيْثُ بِالْغَلَبِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ②

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِنْهُنَّ وَتِلْكَ أَرْبَعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ③

وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدْقَتِهِنَّ زِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَاكْفُوهُنَّ هُنَّ مَرْثِيَّاتٌ ④
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِسْمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑤

وَأَبْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا

7. Elprovu la orfojn, ĝis ili estos edzigeblaj, sed kiam vi perceptos, ke ili jam estas plenaĝaj, tiam redonu al ili iliajn proprajojn kaj ne konsumu tiujn vi mem malŝpareme kaj rapide, ĉar ili estas plenkreskaj; kiu estas riĉa, tiu forlasu tute; kiu estas malriĉa, tiu uzu tiujn laŭ justeco; kiam vi redonas la proprajojn al ili, tiam prenu atestantojn en ilia ĉeesto. Allah sufiĉas por la juĝo.

8. Al la viroj apartenas parto de tio, kion postlasas la gepatroj kaj la parencoj, kaj al la virinoj ankaŭ parto de tio, kion postlasas la gepatroj kaj la parencoj — ĉu multe aŭ malmulte —, difinita parto.

9. Se poste partoprenas aliaj parencoj kaj orfoj aŭ malriĉuloj je la heredaĵo, tiam donu al ili iom da tio kaj diru al ili konvenajn vortojn.

10. Timu tiuj, kiuj postlasas malfortajn idojn, se ili havas zorgojn pri ili: ili respektigu Allahon kaj diru justajn vortojn.

11. Tiuj, kiuj maljuste uzas por si mem la proprajojn de la orfoj, nur plenigas siajn ventrojn per fajro, kaj ili eniros en la flamojn.

12. Allah ordonas al vi pri viaj idoj: vira ricevu la samon kiel du virinaj; se tamen estos nur virinaj, pli ol du, tiam ili ricevu du trionojn de la heredaĵo; se estas nur unu, ŝi ricevu la duonon. Por la gepatroj estu po sesono de la heredaĵo, se la mortinto havas idon; se li tamen ne havas idon kaj la gepatroj estas la heredantoj, tiam ricevu la patrino trionon; se li havas gefratojn, tiam ricevu la patrino sesonon, post kiam ĉiuj heredaj donacoj aŭ ŝuldoj estos pagitaj. El viaj gepatroj kaj idoj vi ne scias, kiu estas pli proksima al vi. Tiu estas ordono de Allah. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

إِسْرَافًا وَيَدَارًا أَنْ يَكْفُرُوا وَمَنْ كَانَ عَيْتًا فَلْيُتَعَفَّفْ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ①

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا

تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ②

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ

فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ③

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا

حَاقُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ④

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ غُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ

فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ⑤

يُؤْتِيهِمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ ۚ إِنَّ

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ

وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِابْنَتَيْهِ لِكُلِّ

وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ

يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنُ آبَائِكُمْ وَأَبْنَاؤِكُمْ لَا تَدْرُونَ

إِيَّاهُمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلِيمًا حَكِيمًا ⑥

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ

وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لهنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

13. Por vi estu duono de la heredaĵo de viaj edzinoj, se ili ne havas infanon; se ili tamen havas infanon, tiam vi ricevu kvaronon de la heredaĵo, post kiam ĉiuj heredaĵoj donacoj aŭ ŝuldoj estos pagitaj; viaj edzinoj tamen ricevu kvaronon de via heredaĵo, se vi ne havas infanon; se vi male havas infanon, tiam ili ricevu okonon de via heredaĵo, post kiam ĉiuj heredaĵoj donacoj aŭ ŝuldoj estos pagitaj; se viro aŭ virino ne havas gepatrojn nek gefilojn, sed havas fraton aŭ fratinojn, tiam ricevu ili po sesonon. Se ili tamen estas pli multenombraj, tiam ili dividu inter si ĝuste unu trionon, post kiam ĉiuj heredaĵoj donacoj aŭ ŝuldoj estos pagitaj, sen malavantaĝo por iu ajn el ili. Tiu estas la ordono de Allah. Allah estas ĉioscia, saĝa.

14. Tiuj estas la limoj de Allah; tiun, kiu obeas Allahon kaj Lian senditon, Li kondukos en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj; tie li restos por ĉiam, kaj tio estas granda feliĉo.

15. Tiun, kiu male rifuzas obei Allahon kaj Lian senditon kaj transpaŝas Liajn limojn, Li kondukos en la fajron, kie li restos por ĉiam. Por li estos hontiga puno.

16. Se iu el viaj virinoj plenumos hontindaĵojn, estu vokitaj kvar atestantoj el vi; se ĉi tiuj atestos, tiam vi fermu la kulpu-linon en la domo, ĝis ŝin atingos la morto aŭ Allah estigos rimedon por ŝi.

17. Se du viroj el vi plenumos tian agon, tiam punu ilin ambaŭ; se ili tamen pentos kaj pliboniĝos, tiam pardonu al ili; vere Allah estas kompatema, pardonema.

18. Vere la pardono de Allah estas por tiuj, kiuj nescie agas malbone kaj poste tuj pentas. Al ili turnas Sin Allah, kom-pateme. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ النُّسْنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ تَوْصُونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّكْرُ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الشُّكْرِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّتُهُ
مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٦﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعْتَدِ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
فِي النَّارِ خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّهَا فَجَاحِشَةٌ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٨﴾

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْوُهُمَا فَإِنَّ نَابَأَ وَأَصْلَحًا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ﴿١٩﴾

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْلَمُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

19. La pardono ne estas por tiuj, kiuj ĉiam agas malbone ĝis la fino, kiam, se la morto alproksimiĝas al iu el ili, tiu diras: "Vere nun mi pentas", nek por tiuj, kiuj miskredante mortas. Por ili Ni pretiĝis doloran punon.

20. Ho vi, kredantoj! Al vi ne estas permesite heredi de virinoj kontraŭ ilia volo, nek estas al vi permesite teni ilin malrajte por preni de ili parton de tio, kion vi antaŭe donis al ili, krom se ili laŭ publika scio plenumis hontindaĵojn. Do agu juste kontraŭ ili. Se vi malŝatas ilin, jen pripensu, estas eble, ke vi malŝatas ion, en kion Allah metis grandegan bonon por vi.

21. Se vi deziros ŝanĝi edzinon kontraŭ alia, kaj vi jam donis al ŝi trezoron, ne forprenu de ŝi ion ajn; ĉu vi volus forpreni de ili per mensogo kaj evidenta peko?

22. Kiel vi povus forpreni ion ajn de ili? Vi vere fariĝis unu kun ili, kaj ili ricevis de vi firman promeson!

23. Ne edziĝu al virinoj al kiuj viaj patroj antaŭe edziĝis, krom se tio jam okazis*. Tio estas vere hontindaĵo, skandala, malbonega kutimo!

24. Estas malpermesitaj al vi viaj patrinoj kaj viaj fratinoj, la fratinoj de via patro kaj de via patrino, kaj la filinoj de viaj fratoj kaj fratinoj, viaj nutristinoj kaj laktofratinoj kaj la patrinoj de viaj edzinoj kaj la duonfilinoj – kiuj estas sub via protekto – de viaj edzinoj, kun kiuj vi jam unuiĝis (se vi tamen ankoraŭ ne unuiĝis kun ili, tiam ne estas peko por vi). Krom tio la virinoj de viaj filoj, kiuj naskiĝis de vi; same estas malpermesite samtempe posedi du fratinojn, krom se tio jam okazis. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

*

Fino de la 4-a parto

* t.e.: antaŭ la revelacio de ĉi tiu malpermeso

وَكَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنَّ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتَدُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا
وَلَا تَنْصَلُوهُنَّ لِتُدْهِبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَمَا تَعْرَفْنَ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ٢٠

وَأَنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ رَوْحٍ مَكَانَ رَوْحٍ لَا
أَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ فَنَطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَكَ بِهَيْئَاتِنَا وَرِثَمَاتِنَا ٢١
وَكَيفَ تَأْخُذُونَكَ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ
وَأَخَذَنْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ٢٢

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفُ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ٢٣
حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَالُكُمْ وَعَوْدَتُهُمْ
وَحَلَائِلُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ
الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَالُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ
نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ وَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

25. Malpermesitaj ankaŭ estas al vi virinoj, kiuj havas alian edzon, krom tiuj, kiujn posedas via mano dekstra. Tio estas dekreto de Allah por vi. Ciuj aliaj estas permesitaj al vi, por ke vi ilin serĉu per la iloj de viaj propraĵoj, tamen por edziĝi al ili kaj ne adulte. Pro la ĝojoj, kiujn vi ricevos de ili, donu al ili doton, kiel estas ordonite. Ne estos tamen kulpo por vi, se vi reciproke konsentos alie ol ordonite. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

26. Kiu el vi ne posedos sufiĉe da propraĵoj por edziĝi al liberaj kredantaj virinoj, tiu edziĝu al tiuj, kiujn posedas lia mano dekstra, nome al kredantaj sklavinaj. Allah konas vian kredon. Ciu el vi estas de la alia, do edziĝu al ili se ilia gento permesas, kaj donu al ili doton laŭ justeco, se ili estas ĉastaj, ne adultas kaj ne havas amantojn kaŝe. Se tamen ili plenumos hontindaĵon, post kiam ili edziniĝis, tiam ili ricevu la duonon de la puno, kiu estas ordonita por libera virino. Tio validas por tiu el vi, kiu timas la punon. Se vi tamen estos sindetenemaj, estos eĉ pli bone por vi. Allah estas senkulpigema, pardonema.

27. Allah volas klarigi al vi tion kaj gvidi vin sur la vojojn de tiuj, kiuj estis antaŭe, kaj turni Sin al vi; Allah estas ĉioscia, saĝa.

28. Allah volas turni Sin al vi kompare al tiu sed tiuj, kiuj sekvas la malbonajn dezirojn, volas deklini vin malproksimen de la rekta vojo.

29. Allah volas senŝarĝigi vin; fakte la homoj estis kreitaj malfortaj.

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٥﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُجَلَ لَكُمْ فَمَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا
اسْتَنْعَمُوا بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الرِّضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٢٦﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَاتَّكُوهُنَّ يَأْذِنَ أَهْلُهُنَّ وَاتُّوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّهُنَّ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيبَ الَّتِي كُنْتُمْ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾
وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَاتِ أَنْ يُبَيِّنُوا مِيلًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وِجْلَ الْإِنْسَانِ ضِعْفًا ﴿٣٠﴾

30. Ho vi, kredantoj! Ne formangu reciproke viajn propraĵojn malvirte! Vi povas komerci, konsentante unu kun la alia. Kaj ne mortigu unu la alian. Vere Allah estas pardona al vi.

31. Tiun, kiu tiel agas peke kaj malbonfaran- te, Ni puŝos en la fajron. Tio estas facila por Allah.

32. Se vi detenos vin de la plej gravaj el la malpermesitaĵoj, Ni evitos al vi la plej gra- vajn malfeliĉojn kaj kondukos vin al loko honora.

33. Ne deziregu la havaĵojn, per kiuj Allah distingas iujn el vi disde la aliaj. La viroj ri- cevu sian parton laŭ merito, kaj la virinoj ricevu sian parton laŭ merito. Petu de Al- lah Lian gracon. Vere Allah bone konas ĉiujn aferojn.

34. Ni elektis vin heredantoj de tio, kion postlasos viaj gepatroj kaj parencoj, kaj vi donu ion al tiuj, kun kiuj vi faris rilatojn* Vere Allah atestas pri ĉiuj aferoj.

35. La viroj respondos pri la virinoj, ĉar Allah distingas iujn disde la aliaj, kaj ĉar la viroj disdonas por la virinoj el siaj pro- praĵoj. Do virtaj virinoj estas la obeemaj kaj tiuj, kiuj ne malkaŝas la sekretojn de siaj edzoj, per la helpo de Allah; tiujn, pri kiuj vi supozas, ke ili malobeos, vi admonu, lasu ilin solaj en la lito kaj batu ilin. Se ili tiam obeos al vi, ne persistu en la perseku- to; vere Allah estas eminenta, grandega.

36. Se vi timas malkonsenton inter la ge- edzoj, tiam elektu juĝanton el lia gento kaj juĝanton el ŝia gento. Se ĉi tiuj do vo- las atingi paciĝon, Allah pacigos ilin am- baŭ. Vere Allah estas ĉioscia, ĉiokona.

* edzoj resp. edzinoj

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ
كَأَنَّهُ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَجِدُوا كِبَارًا مَاتَهُمْ عَنْهُ نَكَفَرْ عَنْكُمْ سِيَّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا
اكتسبنَّ ۖ وأسألوا الله من فضله ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۖ فَالضَّلِحْتُ
قَنْتَتْ حِفْظًا لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فِعْظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَسَاجِعِ
وَاصْرِبُوهُنَّ ۚ فَإِنْ أَطَعْتُمُ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَرِيمًا ۝

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا ۚ مِنَ
أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنَ أَهْلِهَا ۚ إِنَّ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ

37. Adoru Allahon kaj ne aldonu al Li riva-
lojn, kaj faru bonon al viaj gepatroj kaj pa-
rencoj kaj al la orfoj kaj al la malriĉuloj kaj
al la najbaro, kiu estas parenco, kaj al la naj-
baro, kiu estas fremdulo, al la kunulo je via
flanko kaj al la vojiranto kaj al tiuj, kiujn
posedas via mano dekstra. Vere Allah ne a-
mas la fieregajn nek la fanfaronemajn,

38. kiuj estas avaraj kaj instigas la homojn
al la avareco kaj kaŝas, kion Allah donis al
ili per Sia graco. Ni pretigis por la miskre-
dantoj hontigan punon,

39. kaj ankaŭ por tiuj, kiuj donas almozojn
nur, por ke la homoj vidu ilin, sed ne kredas
je Allah kaj al la vivo venonta, kaj por tiuj,
kies kunulo estas Satano. Vere malbonega
kunulo!

40. Kio okazus al ili, se ili kredus je Allah
kaj al la vivo venonta, kaj disdonus tion,
kion Allah donis al ili? Allah konas ilin bo-
ne.

41. Vere Allah ne faras maljustajon eĉ tiel
malgrandan kiel polvo, kaj bonan agon Li
duobligas multajn fojojn, kaj Li donas gran-
dan rekompencan.

42. Kaj kiel estos, kiam Ni elektos el ĉiu po-
polo atestanton kaj vin elektos kiel atestan-
ton kontraŭ ili?

43. En tiu tago deziros la miskredantoj kaj
tiuj, kiuj estos malobeintaj la senditon, ke
la tero estu ebenigita super ili*, sed ili ne
kapablos kaŝi antaŭ Allah iun ajn okazin-
tajon.

اللَّهُ بَيْنَهُمَا لَمَرًا ۗ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٧﴾
وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِأَوْلَادِ النَّبِيِّينَ
إِحْسَانًا ۚ وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِيِّينَ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَأَلِيمٌ
بِمَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَبِخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُعِينًا ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ يَبْتغُونَ أَمْوَالَهُمْ رِبَاءًا مِنَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا
فَسَاءَ قَرِينًا ﴿٤٠﴾

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوِ آتَمُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَأَنْفَقُوا
مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٤١﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٢﴾

كَلَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٣﴾

يُؤَمِّدُ يَوْمَئِذٍ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ سَأَلْنَا
بِهِمُ الْأَرْضَ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ
مِمَّا تَعْلَمُونَ ۖ مَا تَقُولُونَ وَلَا حُبَّ الْآعَابِرِينَ سَبِيلِ

* t. e.: ke oni ne plu povu trovi ilian tombon.

44. Ho vi, kredantoj! Ne alproksimiĝu al la preĝo, se vi estas ebriaj; detenu vin, ĝis vi komprenos, kion vi parolas; ne alproksimiĝu al la preĝo malpuraj, – krom en vojaĝo, – ĝis vi estos puriĝintaj. Se vi estas malsanaj aŭ en vojaĝo aŭ iu el vi venas de la necesejo aŭ vi ĵus unuiĝis kun viaj virinoj kaj vi ne trovas akvon, tiam prenu puran sablon, frotu per ĝi vian vizaĝon kaj viajn manojn. Vere Allah estas kompatema, senkulpigema.

45. Ĉu vi ne vidis tiujn, al kiuj estis donita porcio de la Libro? Ili aĉetas la eraradon por si kaj deziras, ke ankaŭ vi eliru el la ĝusta vojo.

46. Allah plej bone konas viajn malamikojn; Allah sufiĉas kiel amiko kaj Allah sufiĉas kiel helpanto.

47. Inter la Judoj estas iuj, kiuj distordas la Parolon el ĝia senco kaj diras: "Ni aŭdas, sed ni malobeas" kaj "aŭdu ne estante aŭdata!" kaj "ra'enā* bonvole!". Tiel ili distordas la Parolon kaj kalumnias la religion. Se ili estus dirintaj: "Ni aŭdas kaj obeas" kaj "aŭdu!" kaj "unzurnā!" estus pli bone kaj juste por ili. Tamen Allah malbenis ilin pro ilia miskredo; ili vere kredas tre malmulte.

48. Ho vi, al kiuj estis donita la Skribo! Kredu je tio, kion Ni sendis kiel plenumigon de tio, kio jam estis ĉe vi, antaŭ ol Ni neniigos la estrojn kaj turnos ilin sur iliajn dorsojn aŭ malbenos ilin, kiel Ni malbenis la genton de la sabato. La ordono de Allah plenumiĝos.

49. Vere Allah ne pardonos, se al Li estos aldonitaj rivaloj, tamen Li pardonos, al kiu Li volas, ĉion, kio estos pli malgrava ol tio. Kiu aldonas rivalojn al Allah, tiu plenumas grandegan pekon.

* v. la noton al 2:105

كَيْ تَغْسِلُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ اَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ اَوْ جَاءَ
اِحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ اَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَا
يَدَيْكُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٤٤﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ
الضَّلٰلَةَ وِبُرْيٰدٍ اَنْ تَضَلُّوْا السَّبِيْلَ ﴿٤٥﴾
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَاَكْفٰى بِاللّٰهِ وِاٰيٰتِهٖٓ وَكَفٰى
بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحٰذِرُوْنَ الْكَلِمَةَ عَن مَّوٰضِعِهٖٓ
وَيَقُوْلُوْنَ سَبَعْنَا وَعَصَبْنَا وَاَسْعَ عَيْرُ مَسْجَعٍ وَّ
رَاعِنَا لِيَا بِالسِّيْتِهِنَّ وَطَعْنَا فِي الَّذِيْنَ وَاَوٰنَاهُمْ
قَالُوْا سَبَعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَسْعَ وَاَنْظُرْنَا لَكَ اَنْ خَيْرًا
لَّهُمْ وَاَقْوَمًا وَاَلَكُنْ لَعْنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ اَنْ تَطِيْسَ وُجُوْهُكُمْ فَرَدُّهَا عَلٰى
اَدْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا اَحْبَبَ السَّبْتِ وَاَكَانَ
اَمْرًا لِّلّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٨﴾

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖٓ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَاَمْنَ يُشْرِكُ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْتَرٰى
اِسْتَاْ عَظِيْمًا ﴿٤٩﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ بِاللّٰهِ يَزْكُوْنَ

50. Ĉu vi ne vidis tiujn, kiuj senkulpigas sin mem? Ne! Allah estas Tiu, kiu senkulpigas, kiun Li volas. Ili ne suferos eĉ joteton da maljusteco.

مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ قَتِيلًا ﴿٥٠﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ

51. Rigardu, kiel ili elpensas mensogon kontraŭ Allah. Tio sufiĉas kiel peko evidenta.

إِسْمًا مَّيْنًا ﴿٥١﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ

أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٥٢﴾

52. Ĉu vi ne vidis tiujn, al kiuj estis donita porcio de la Libro? Ili kredas je idoloj kaj je falsaj dioj, kaj ili diras pri la miskredantoj: "Tiuj estas pli bone gvidataj sur la vojo, ol la kredantoj!"

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلَكِ فَإِذَا لَا يَأْتُونَ النَّاسَ

53. Estas tiuj, kiujn Allah malbenis; kaj por tiu, kiun Allah malbenas, vi ne trovos helpanton.

نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ

مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

54. Ĉu ili partoprenas je la suvereneco? Tiam ili ne donus al la homoj eĉ tiom multe, kiel la sulketo de daktilkerno.

مِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَصَلَّاهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ؕ وَ

55. Aŭ ĉu ili envias la homojn pro tio, kion Allah donis al ili per Sia graco? Jen Ni donis al la gento de Abraham la Skribon kaj la saĝon kaj grandegan regnon.

كَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا

56. Inter ili iuj kredis je tio, kaj aliaj tur- nis sin for de ĝi; la infero estas tamen sufiĉa por bruligi ilin.

لَهُ الْعَذَابُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ

فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَدَدْخَلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٨﴾

57. Ni baldaŭ puŝos en la fajron tiujn, kiuj rifuzas Niajn signojn. Tuj, kiam ilia haŭto estos brulinta, Ni donos al ili alian haŭton, por ke ili gustumu la punon. Vere Allah estas ĉiopova, saĝa.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ؕ

59. Vere Allah ordonas vin redoni la garantiaĵojn al tiuj, kiuj estas indaj je ili, kaj, kiam vi juĝos inter la homoj, vi juĝu laŭ justeco; vere Allah invitas vin al belegaĵoj; vere Allah estas ĉioaŭda, ĉiovida.

60. Ho vi, kredantoj, obeu Allahon kaj obeu Lian senditon kaj tiujn el vi, kiuj posedas la regadon; kaj kiam vi malkonsentas pri io, proponu ĝin al Allah kaj al la sendito, se vi kredas je Allah kaj al la vivo venonta. Tio estos la plej bona kaj la plej konvena solvo.

61. Ĉu vi ne vidis tiujn, kiuj ŝajnigas kredon je tio, kio estas sendita, kaj je tio, kio jam estis sendita antaŭe? Ili serĉas la rajton ĉe la falsaj dioj, kvankam estis ordonite, ke ili ne aŭskultu ilin; fakte Satano volas erarigi ilin malproksimegen.

62. Kaj kiam estas dirite al ili: "Venu al tio, kion Allah sendis, kaj venu al la sendito", tiam vi vidas, ke malvole la hipokrituloj turnas sin for,

63. kaj nun, post kiam ilin trafis malfeliĉo pro iliaj malbonaj agoj, ili venas al vi kaj juras: "Per Allah! Ni nur intencis bone kaj paceme".

64. Estas ili tiuj, pri kiuj Allah bone scias, kio troviĝas en iliaj koroj; do turnu vin for de ili, kaj admonu ilin kaj diru al ili vortojn, kiuj penetru en iliajn animojn.

65. Ni sendis nur senditon, por ke oni obeu al li laŭ la dekreto de Allah, kaj se ili estus venintaj al vi ĉiufoje, kiam ili pekis kontraŭ siaj animoj, kaj se ili estus plorpetintaj pardonon de Allah, kaj se estus plorpetinta por ili la sendito, ili trovus Allahon kompatema, pardonema.

إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيمًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٦٠﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّكِمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٦١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٦٢﴾

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ بِحَلْفُونَ أَنَّهُمْ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْإِحْسَانَ وَتَوَفَّىٰهَا ﴿٦٣﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٦٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ

وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَحِيمًا ﴿٦٥﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ

66. Kaj ne, per via Sinjoro! Ili ne kredis, ĝis ili vin elektis juĝanto pri la objekto de sia disputo, kaj poste ili ne plu trovis en siaj koroj iun kontraŭparolon pri via decido kaj sindone submetiĝis.

67. Se Ni estus ordoninta al ili: "Mortigu vin mem" aŭ "Eliru el viaj domoj", ili ne estus farintaj tion, krom malgranda parto de ili; se ili tamen estus farintaj tion, pri kio ili estis ordonitaj, vere estus plej bone por ili kaj plifortigante.

68. Tiam Ni estus doninta Niaflanke al ili grandan rekompencan

69. kaj Ni estus gvidinta ilin sur la rektan vojon.

70. Kiu obeos Allahon kaj la senditon, tiu vere estos inter tiuj, al kiuj Allah donis Sian gracon, nome la profetoj, la veramantoj, la atestantoj kaj la justuloj; tiuj estas la plej bonaj kunuloj.

71. Tio estas per la graco de Allah; kaj Allah scias tute sufiĉe.

72. Ho vi, kredantoj, estu singardemaj! Militiru en grupo aŭ iru ĉiuj kune.

73. Certe estas iu inter vi, kiu restos malantaŭe kaj diros – se trafos vin malfeliĉo –: "Vere Allah donis al mi Sian gracon, ĉar mi ne estis tie kun ili"

74. kaj – se vi ĝuas la gracon de Allah – ti am li diros, kvazaŭ ne estus inter vi kaj li amikeco: "Ho, se mi estus estinta kun ili! Mi certe gajnas grandan sukceson!"

75. Batalu do por la afero de Allah tiuj, kiuj estas pretaj doni ĉi tiun vivon kontraŭ la vivo venonta. Kiu batalas por la afero de Allah, ĉu li estos mortigita, ĉu li venkos, vere Ni baldaŭ donos al li grandan rekompencan.

وَيَسُبُّوا تَسْلِيمًا ۝

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنْبِيئًا ۝

وَإِذَا لَا تَنبَهُهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۝

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا شُبَّانًا أَوْ نَفَرًا وَاجْتَبِعُوا ۝

وَأَنْ مِنْكُمْ لَمَنْ يَبْغِضُنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مَوْجِبَةٌ قَالَتْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَكُمْ شَهِيدًا ۝

وَلَمِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَذَلِكَ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ بَلِيتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ

فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ

76. Kio okazis al vi, ke vi ne batalas por la afero de Allah kaj de la malfortaj – viroj, virinoj, infanoj – , kiuj diras: ”Nia Sinjoro, elirigu nin de ĉi tiu urbo! Ĝiaj loĝantoj subpremas nin. Donu al ni de Vi protektanton kaj donu al ni de Vi helpanton!”?

77. La kredantoj batalas por la afero de Allah, kaj la miskredantoj batalas por la afero de la falsaj dioj. Batalu do kontraŭ la amikoj de Satano! Vere la strategio de Satano estas malforta!

78. Ĉu vi ne vidis tiujn, al kiuj estis dirite: ”Haltigu viajn manojn kaj levu preĝojn kaj donu almozojn”?. Tamen, kiam al ili estis ordonite batali, tiam iuj el ili timis la homojn, kiel ili timis Allahon aŭ eĉ pli kaj diris: ”Nia Sinjoro, kial Vi ordonis al ni batali? Ĉu Vi ne konsentos al ni prokraston por kelke da tempo?”. Diru: ”La avantaĝo de ĉi tiu vivo estas malgranda, kaj la vivo venonta estas plej bona por la justuloj. Vi ne suferos eĉ joteton da maljusteco.

79. Kie ajn vi estos, la morto atingos vin, eĉ se vi estos en altaj kasteloj. Se ilin trafas bona, ili diras: ”Tio venas de Allah”, kaj se ilin trafas malbono, ili diras: ”Tio venas de vi”. Diru tiam (ho sendito!): ”Ĉio venas de Allah! ”. Kio okazis al ĉi tiu popolo? Ili estas tiel malproksimaj de la kompreno!

80. Kio ajn bona vin trafas, venas de Allah, kaj kio ajn malbona vin trafas, venas de vi mem. Ni sendis vin al la homoj kiel senditon. Allah sufiĉas kiel atestanto.

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۗ وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا آلِئِنَّ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٧﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۗ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۗ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ لَّفُلُّوا مَتَاعَ الدُّنْيَا فَلَيْلٍ ۗ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧٨﴾

إِن مَّا تَكُونُوا يَدْرِكِكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بَرَجٍ مُّشِيدَةٍ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكُمْ ۖ قُلْ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٧٩﴾

مَا أَصَابَكُم مِّن حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكُم مِّن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكُمْ ۖ وَأرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۖ وَكُنِّي بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

81. Kiu obeas la senditon, fakte obeas Allahon, kaj kiu turnas sin for – nu, Ni ne sendis vin al ili kiel gardanton.

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَوَازًا
ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿٨١﴾

82. Ili diras: "Ni estos obeemaj", sed kiam ili diras de vi, iuj el ili elpensas la malon de tio, kion vi diris. Allah tamen ĉion enskribas, kion ili elpensis; do turnu vin for de ili, kaj konfidu je Allah. Allah sufiĉas kiel garantianto.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَّرُوا مِنَ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

83. Ĉu ili ne volas pripensi pri la Korano? Se ĝi estus de alia ol de Allah, ili trovus en ĝi multajn kontraŭdirojn.

وَكَذَلِكَ ﴿٨٢﴾
أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

84. Kiam atingas ilin novaĵo pri sekureco aŭ pri timo, ili publikigas ĝin; sed se ili estus ĝin proponintaj al la sendito aŭ al tiuj el ili, kiuj havas la regadon, certe ĝin komprenus tiuj, kiuj kapablas klarigi ĝin. Kaj se ne estus la graco de Allah sur vi, vi ĉiuj estus sekvintaj Satanon, krom malmultaj.

لَوْجُدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ

85. Batalu do por la afero de Allah; pri neniu vi devos respondi ol pri vi mem. Kaj incitu la kredantojn; verŝajne Allah haltigos la atakon de la miskredantoj; Allah estas pli forta kaj pli severa je l' puno.

عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَا تَبْعَثُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الدِّينِ

86. Kiu intervenos por justa afero, parto-prenos en ĝi, kaj kiu intervenos por maljusta afero, same partoprenos en ĝi. Allah havas vere povon super ĉiuj aferoj.

كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿٨٥﴾

87. Kiam vi estos salutataj per bondeziro, reŝanĝu ĝin per pli granda aŭ almenaŭ per egala. Vere Allah kutimas registri ĉiujn aferojn.

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٨٦﴾

88. Allah! Ne ekzistas alia Dio ol Li. Vere Li kunvenigos vin en la tago de la reviviĝo, pri kiu ne estas dubo. Kiu estas pli verdiranta en sia parolo ol Allah?

وَإِذَا حُيِّبْتُمْ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فَاجْتَنِبُوا
بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْرُدُّوهَا
إِنِ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٨﴾

89. Kio okazis al vi, ke vi disiĝis en du partiojn kontraŭ la hipokrituloj? Allah forpelis ilin pro tio, kion ili meritis. Ĉu vi volas gvidi iun, kiun jam Allah lasis eraradi? Pro tiu, kiun Allah lasas eraradi, vi ne trovos vojon.

90. Ili deziras, ke vi miskredu, kiel ili miskredas, por ke vi estu egalaj. Do ne prenu iun el ili kiel amikon, ĝis li forlasos por eniri la vojon de Allah; kaj se ili ne ŝanĝiĝos, tiam kaptu kaj mortigu ilin, kie ajn vi trovos ilin; kaj ne prenu iun el ili kiel amikon aŭ helpanton,

91. krom la anojn de la popolo, kun kiu vi havas aliancon, kiuj venas al vi, ĉar ili malŝatas en siaj brustoj batali kontraŭ vi aŭ kontraŭ sia popolo. Se Allah volus, Li donus al ili povon super vi, kaj ili batalus kontraŭ vi. Tial, se ili restas malproksime de vi kaj ne batalas kontraŭ vi kaj proponas al vi la pacon, tiam Allah ne permesos, ke vi eniru la vojon kontraŭ ili.

92. Vi trovos aliajn, kiuj deziras pacon kun vi kaj kun sia popolo. Ciam, kiam ili rekomencas per malamikeco, ili refalas en ĝin. Se ili do ne restos malproksime de vi, nek proponos pacon al vi kaj ne haltigos siajn manojn, tiam vi kaptu kaj mortigu ilin, kie ajn vi ilin trovos. Super ili Ni konsentis al vi ĉian regadon.

93. Al neniu kredanto estas permesite mortigi kredanton krom erare. Kiu mortigos kredanton erare, elpagu per liberigo de sklavo kredanta kaj per monpuno al la heredantoj el lia gento, krom se ili rezignas. Se tamen la mortigito apartenis al popolo malamika kaj la mortiginto estas kredanto, ĉi tiu elpagu per liberigo de sklavo kredanta. Se la mortigito apartenis al popolo, kun kiu

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَلْتَرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٩٠﴾

وَذُوَا لُو تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا ﴿٩١﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمِ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
أَوْ جَاءَهُمْ حَصْرٌ مِّنْ صُدُورِهِمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ امْتَرَ لُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا
إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩٢﴾

سَيِّدُونَ وَآخَرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُذُومًا إِلَىٰ الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ
فَخُذُوا لَهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْفُسُوهُمْ وَأُولِيكُمْ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿٩٣﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ قَوْمِيَّةٌ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ آلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدِيٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ قَوْمِيَّةٌ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَلَدِيَةٌ

vi havas aliancon, tiam elpagu per monpuno al liaj heredantoj kaj per liberigo de kredanta sklavo. Kiu tion ne povas, fastu du sinsekvajn monatojn. Tio estas la pardonemo de Allah. Allah estas ĉioscيا, saĝa.

94. Por tiu, kiu mortigos vole kredanton, la repago estos la infero, por ke li restu tie ĉiam, kaj Allah koleros kontraŭ li kaj malbenos lin kaj pretigos por li gravan punon.

95. Ho vi, kredantoj! Kiam ajn vi eliros por la afero de Allah, elserĉu akurate kaj ne diru al ĉiu, kiu proponas al vi pacsaluton: "Vi ne estas kredanto", deziregante la havaĵojn de ĉi tiu vivo; fakte, ĉe Allah estas abundo da havaĵoj. Tiel vi kutimis antaŭe, tamen poste Allah verŝis sur vin Sian favoron. Do elserĉu akurate. Allah bone scias, kion vi faras.

96. Kiuj el la kredantoj estos restintaj ekster la danĝero – krom la invalidoj –, ne estos egalaj al tiuj, kiuj riskas siajn proprajn kaj sian vivon por la afero de Allah. Plialtigis Allah je l' rango la batalantojn per havaĵoj kaj vivo super la restintoj. Al ĉiu Allah promesis bonon, kaj Allah distingas la batalantojn disde la restintoj per granda rekompenco,

97. rangoj ĉe Si kaj pardonon kaj graco. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

98. Al tiuj, kiujn la anĝeloj mortigos, dum ili estas pekuloj kontraŭ si mem, ili diros: "Kion vi deziras?" ; ili respondos: "Ni estis malfortaj en la lando"; kaj la anĝeloj diros: "Ĉu ne estas la tero de Allah sufiĉe vasta, por ke vi elmigru aliloken?". Estas ili tiuj, kies restadejo estos la infero; malbonega estas tiu destino.

مُسَلَّمَةً إِلَىٰ آهْلِهَا وَتَحْرِيرَ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۗ مَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٤﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُّؤْمِنًا مُّتَعَدًّا فَجَزَاءُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَعَذَابُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَلَعْنَةُ وَاَعْدَاءُ لَهُ عَدَابًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِتَّوْا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَ الْيَوْمِ السَّلَامَ لَسْتَ مُّؤْمِنًا ۗ تَبَتُّعُونَ عَرَضَ الْحَيَوتِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَارِفُ كَثِيرَةٌ ۗ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٦﴾

لَا يَسْتَوِي الْقُعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرِ أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۗ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقُعْدِينَ دَرَجَةً ۗ وَكَذَلِكَ وَعَدَ اللَّهُ الْخَشِيصَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقُعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٧﴾

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمًا لِّنِ أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ مَا أُوهِدْتُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٨﴾

99. Escepto estos la malfortaj – viroj, virinoj, infanoj – , kiuj ne kapablas elpensi rimedon, nek trovi sian vojon.

100. Estas ili tiuj, al kiuj baldaŭ Allah indulgos; kaj Allah estas indulgema, senkulpigema.

101. Kiu elmigros por la afero de Allah, trovos sur la tero multajn rifuĝejojn kaj abundajn provizojn. Kiu lasos sian hejmon kaj elmigros al Allah kaj al Lia sendito kaj estos atingita de la morto, vere lia rekompenco estos afero de Allah. Allah estas senkulpigema, pardonema.

102. Kiam vi vojaĝas en la lando, ne estos peko por vi mallongigi la preĝon, se vi timas, ke la miskredantoj surprizos vin. Vere la miskredantoj estas viaj evidentaj malamikoj.

103. Kiam vi (ho sendito) estos inter ili kaj gvidos la preĝon, staru iuj el ili kun vi, sed ili prenu siajn armilojn; kiam ili terenkuŝigos, ili sin tenu malantaŭ vi, kaj aliaj, kiuj ankoraŭ ne preĝis, preĝu kun vi, sed ili ankaŭ prenu singardon kaj tenu siajn armilojn. La miskredantoj certe ĝojus, se vi ne zorgus pri viaj armiloj kaj pakajoj, ataki vin neatendite. Ne estos peko por vi, se, ĉagrenate de la pluvo aŭ malsanaj, vi demetos viajn armilojn. Tamen prenu singardon. Vere Allah pretigas por la miskredantoj hontigan punon.

إِلَّا الْمُسْتَغْفِرِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٩﴾

فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا
غَفُورًا ﴿١٠٠﴾

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠١﴾

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِنَّ الْكُفْرَانَ كَانُوا كَلِمًا عَدُوًّا مُبِينًا ﴿١٠٢﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقْبِتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَسَاتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكُمْ وَلْيَأْخُذُوا جُنُودَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِنَتُمْ

فَيَسْبُلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَ بِكُمْ أذى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُبِينًا ﴿١٠٣﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْرُكُوا اللَّهَ تَيْمَاءً وَقُوعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ

104. Kiam vi finos la preĝon, tiam priprenu pri Allah starante, sidante aŭ kuŝante flanke. Kiam vi estos sekuraj, plenumu la preĝon, ĉar la preĝo je difinitaj tempoj estas devo por la kredantoj.

105. Ne ĉesu persekuti la popolon miskredantan; se vi suferos, ili suferu, kiel vi suferas. Vi esperu de Allah, kion ili ne esperas. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

106. Ni vere sendis al vi la Libron kun la vero, por ke vi juĝu inter la homoj, kiel Allah instruis vin. Do ne disputu por la malfideluloj,

107. kaj petu pardonon de Allah. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

108. Ne defendu tiujn, kiuj trompas sin mem. Vere Allah ne amas la trompistojn nek la pekulojn.

109. Ili kaŝas sin de la homoj, sed ili ne sukcesos kaŝi sin de Allah. Li estas kun ili, kiam ili kaŝe intrigas, kion Li malŝatas. Allah ĉirkaŭas, kion ili faras.

110. Jen! Vi defendis ilin en ĉi tiu vivo, sed kiu defendos ilin de Allah en la tago de la reviviĝo, aŭ kiu estos protektanto por ili?

111. Kiu malbonfaros aŭ pekos kontraŭ si mem, poste tamen petos pardonon de Allah, tiu trovos Allahon senkulpigema, pardonema.

112. Kiu faros pekon, tiu faros ĝin kontraŭ si mem. Allah estas ĉioscia, saĝa.

113. Kiu faros eraron aŭ pekon kaj kulpigos pri tio nekulpulon, tiu vere ŝarĝigos per kalumnio kaj evidenta peko.

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿١٠٤﴾
وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِعَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْمِنُونَ

فَأَنَّهُمْ يَأْمِنُونَ كَمَا تَأْمِنُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾
وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَاتًا أَثِيمًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِنْ يَبْتَئُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ هَيِّطًا ﴿١٠٩﴾
هَآءَنتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٣﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهتَبْتَ ظَالِمًا

١٥
١١

١٦
١٢

114. Se ne estus super vi (ho sendito) la graco de Allah kaj Lia favoro, iuj el ili estus provintaj devojigi vin, sed ili ne sukcesis devojigi alian ol sin mem, kaj ili neniel povas malutili al vi. Allah sendis al vi la Libron kaj la saĝon kaj Li instruis al vi, kion vi ne sciis. Vere la graco de Allah por vi estas granda.

مَنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّونَكُمْ مِنْ شَيْءٍ أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُن تَعْلَمُونَ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

115. Nenio bona estas en la plejmulto el iliaj sekretaj interparoladoj, krom se ili rekomendas almozojn aŭ bonfaron aŭ paciĝon inter la homoj. Al tiu, kiu tion faras deziregante plaĉi al Allah, baldaŭ Ni donos grandan rekompencan.

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

116. Tiun, kiu kontraŭstaras la senditon, kiam li estos montrinta al li la vojon de la gvidado, kaj sekvos alian vojon ol tiun de la kredantoj, Ni elĵetos en la inferon. Malbonega estas tiu destino!

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

117. Allah ne pardonos, se estos aldonitaj al Li rivaloj, tamen Li pardonos, al kiu Li volas, ĉion ajn, kio estas malpli malbona. Kiu aldonas al Allah rivalojn, vere eraras per grandega eraro.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

118. Ili alpreĝas, krom Lin, nur senvivajn aĵojn kaj ili alpreĝas nur Satanon, la ribelinton,

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْئًا مِمَّا يَدْعُونَ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

119. kiun Allah malbenis, kaj kiu diris: "Mi certe forprenos iujn el Viaj servantoj!

120. Mi vere erarigos ilin, vere mi estigos en ili vanajn dezirojn, kaj mi ordonos al ili kaj ili enranĉos* la orelojn de la bestaro, kaj mi ordonos al ili kaj ili misformas la kreitaĵojn de Allah". Kiu prenos kiel patronon Satanon anstataŭ Allahon, vere tiu kaŭzos al si mem evidentan perdisjon.

وَلَا ضَلَالَةٌ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَبُونَ وَلَا مَرْتَبٌ لَهُمْ فَلَيبَسْتَكُنْ أَدَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَبٌ لَهُمْ فَلَيبَسْتَكُنْ خَلْقِ اللَّهِ ط وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا ﴿١١٩﴾

* Antaŭislama superstiĉo, kiun la Korano kondamnas

يَعُدُّهُمْ وَبِمَنِيَّتِهِمْ ط وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا

121. Li faras promesojn al ili kaj estigas en ili vanajn dezirojn; tamen tio, kion Satano promesas, estas nur trompo.

122. Ilia restadejo estos la infero, kaj ili ne trovos rimedon kontraŭ ĝi.

123. La kredantojn kaj bonfarantojn Ni kondukos en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos ĉiam kaj eterne. Tio estas certa promeso de Allah; kaj kiu estas pli verdiranta en Sia parolo ol Allah?

124. Ne okazos laŭ viaj deziroj nek laŭ la deziroj de la popolo de la Skribo; kiu agas malbone, tiu ricevos la repagon pro tio, kaj por si mem li ne trovos krom Allahon protektanton nek helpanton.

125. Kiuj agas bone – ĉu viro, ĉu virino – kaj estas kredantoj, tiuj iros en la Paradizon kaj por ili ne estos eĉ tiom multe da maljusteco, kiel en la sulketo de daktilkerno.

126. Kiu havas pli bonan religion ol la submetiĝinto al Allah, la bonfaranto kaj la sekvanto de la kredo de Abraham la justulo? Allah prenis Abrahamon kiel amikon.

127. Al Allah apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Allah vere ĉirkaŭas ĉiujn aferojn.

128. Ili demandas vin pri la virinoj. Diru: "Allah instruis vin pri ili". Kio al vi estis instruita en la Libro, tio koncernas la orfinojn, tiujn, al kiuj vi ne donas ion, kio estis ordonita al vi, kun kiuj vi tamen deziregas edziĝi, kaj la malfortajn infanojn, kaj vi praktiku justecon kontraŭ la orfoj. Kion ajn bonan vi faras, vere Allah scias.

عُرُوًّا ۝۱۲۱

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا

مَجِيصًا ۝۱۲۲

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۝۱۲۳

لَيْسَ بِأَمَانَتِكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَتَّخِذْ

سُوًّا يُجْزَى بِهِ وَلَا يُجَدُّ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا ۝۱۲۴

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أُولَٰئِكَ وَهُوَ

مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ

نَقِيرًا ۝۱۲۵

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ صِلَةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ

اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۝۱۲۶

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۲۷

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِنُكُمْ فِيهِنَّ وَ

مَا يَنْتَظِرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي نِسَاءِ الَّذِينَ لَا

تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوَالِدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ

بِالنِّسَابِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ

129. Kaj se iu virino timos malbonan traktadon aŭ indiferentecon de sia edzo, ne estos peko por ambaŭ, se ili provos repaciĝon inter si. La repaciĝo estas la plej bona. La homoj estas inklinaĵoj al la avido. Do agu bone kaj estu respektegemaĵoj. Vere Allah bone scias, kion vi faras.

130. Vi neniam kapablos esti perfekte senpartia inter viaj edzinoj, eĉ se vi tion deziregas. Ne inkliniĝu tute al unu el ili, lasante la alian kvazaŭ suspendita. Se vi repaciĝos kaj respektegos, vere sciuj: Allah estas senkulpigema, pardonema.

131. Kaj se ili desiros unu de la alia, Allah faros ilin sendependaj per Sia abundeco. Vere Allah estas malavara, saĝa.

132. Al Allah apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Kaj vere Ni ordonis al tiuj, al kiuj estis donita la Skribo antaŭ vi, kaj al vi, respektigi Allahon. Kaj se vi rifuzos, tiam sciuj, ke estas de Allah ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Vere Allah estas memsufiĉa, laŭdegenda.

133. Al Allah apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Allah sufiĉas kiel defendanto.

134. Se Li volas, Li povas forpreni vin, ho homoj, kaj alporti aliajn. Allah havas povon super tio.

135. Kiu deziras la rekompencon de ĉi tiu vivo, sciuj, ke ĉe Allah estas la rekompenco de ĉi tiu kaj de la venonta vivo. Allah estas ĉioaŭda, ĉiovida.

عَلَيْهَا ﴿١٢٩﴾

وَلِإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِن بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِن تُحْسِنُوا
وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٠﴾

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا تَسْلُوا كُلَّ النَّيْلِ فَمَنْ دَرَاهَا كَالْمَعْلُوقَةِ وَإِن
تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٣١﴾
وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كِلَايِمَيْنِ سَعْيَهُ وَكَانَ اللَّهُ
وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٢﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ
وَإِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَبِيدًا ﴿١٣٣﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيْلًا ﴿١٣٤﴾

إِن يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ قَدِيرًا ﴿١٣٥﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ بِالْفِئْتِ شُهَدَاءَ
لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن

136. Ho vi, kredantoj! Estu firmaj en respekto de la justeco kiel atestantoj antaŭ Allah, ĉu kontraŭ vi mem, ĉu kontraŭ viaj gepatroj aŭ parencoj, ĉu vi estas riĉaj aŭ malriĉaj; Allah estas proksima al ambaŭ. Do ne sekvu la vanajn dezirojn, agu juste. Se vi kaŝos aŭ evitos la veron, vere Allah bone scias, kiel vi agas.

137. Ho vi, kredantoj! kreu je Allah kaj al Lia sendito kaj je la Libro, kiun Li sendis al Sia sendito, kaj je la Skribo, kiun Li sendis antaŭe. Kiu tamen ne kredas je Allah kaj je la anĝeloj kaj je Liaj Libroj kaj al Lia sendito kaj al la vivo venonta, tiu vere eraras per grandega eraro.

138. Vere tiujn, kiuj kredos, kaj poste miskredos, poste ree kredos, kaj poste ree miskredos, kaj eĉ plifirmiĝos je la miskredo, certe neniam Allah pardonos nek gvidos sur la vojon.

139. Sciigu al la hipokrituloj, ke por ili estos dolora puno.

140. Al tiuj, kiuj prenos miskredantojn kiel amikojn anstataŭ kredantojn: Ĉu ili serĉas ĉe ili honoron? Vere ĉiuj honoroj apartenas al Allah.

141. Li vere jam malkaŝis al vi (ho sendito!) en la Libro, ke, kiam vi aŭdos, ke la revelacioj de Allah estas rifuzataj kaj mokataj, vi ne plu sidu kun ili, ĝis ili ŝanĝos sian temon. Alie vi estus similaj al ili. Vere Allah kuniĝos ĉiujn hipokritulojn kaj miskredantojn en la infernon,

142. tiujn, kiuj atendas novaĵojn pri vi. Se al vi estos konsentita de Allah la venko, ili diros: "Ĉu ni ne estis kun vi?" Se tamen la miskredantoj havos sukceson, ili diros al ĉi tiuj: "Ĉu ni ne helpis kaj defendis vin kontraŭ la kredantoj?" Do Allan juĝos inter vi en la tago de la reviviĝo. Neniam lasos Allah la miskredantojn venki kontraŭ la kredantoj.

يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِمَا تَصْنَعُوا
الهُوَىٰ أَنْ تَعْدُوا لَهُ وَإِنْ تَلَوَّا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَبِآيَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
أُزِدُوا الْفِرَارَ لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُعْفِ عَنْهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٨﴾
بَشِيرِ الْمُنَافِقِينَ بَأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٩﴾

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ
اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُوا بِمَعَهُمْ
حَتَّىٰ يَخْرُجُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِذَا كُنْتُمْ إِذَا أَنتَلْتَهُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿١٤١﴾

الَّذِينَ يَرْتَابُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَنْتَعِمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاللَّهُ بِحُلْمِ بَيْنَتِكُمْ يَوْمَ الْقِسْمَةِ لَنْ يُجْعَلَ اللَّهُ

143. La hipokrituloj klopodas trompi Allahon, sed Allah repagos ilin pro ilia trompo. Kiam ili staras por la preĝo, ili staras malvolonte, montras sin al la homoj kaj ne memoras Allahon, krom tre malmulte,

144. ŝanceliĝante tien kaj reen, apartenante nek al tiu nek al ĉi tiu. Tiu, al kiu Allah permesas eraradi, neniam trovos la vojon.

145. Ho vi, kredantoj! Ne prenu la miskredantojn kiel amikojn anstataŭ kredantojn! Ĉu vi volas doni al Allah pruvon evidentan kontraŭ vi mem?

146. Certe la hipokrituloj estos en la plej granda profundo de l' fajro, kaj vi ne trovos iun helpanton por ili.

147. Krom tiuj, kiuj pentos kaj pliboniĝos kaj sin tenos al Allah kaj estos sinceraj pri sia obeemo al Allah. Ili estas kun la kredantoj, kaj baldaŭ Allah konsentos al la kredantoj grandan rekompenccon.

148. Kial Allah punus vin, se vi estas dankaj kaj kredantaj? Allah estas ŝatema, ĉioscia.

* Fino de la 5-a parto

149. Allah ne amas la disvastigon de malbondiroj per babilado, krom se iun trafis maljusteco. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

150. Ĉu vi malkaŝas, ĉu vi kaŝas bonan agon aŭ pardonas malbonan agon, sciuj: Allah estas kompatema, ĉiopova.

لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝٤٣

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ

وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝٤٤

مُذَبَذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ ۝٤٥

وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ فَلَنْ نَحْدِلَ لَهُ سَبِيلًا ۝٤٦

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ

دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ

سُلْطَانًا مُّبِينًا ۝٤٧

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ

تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝٤٨

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا

دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي

اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝٤٩

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَ

كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝٥٠

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا

مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَبِيحًا عَلِيمًا ۝٥١

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَوْا عَنْ سُوءٍ

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝٥٢

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ

يُفْعِرُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضِ

151. Kiuj ne kredas je Allah kaj al Liaj senditoj, kaj dezirus distingi inter Allah kaj Liaj senditoj kaj diras: "Je io ni kredas, ion alian ni rifuzas" kaj volus elekti mezan vojon,

وَنَكْمُ يَبْعِضُ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخَذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَوِيلًا ﴿٥١﴾

152. tiuj estas vere miskredantoj. Ni pretigis por la miskredantoj hontigan punon.

أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٢﴾

153. Tiuj, kiuj kredas je Allah kaj al Liaj senditoj kaj neniel distingas inter ĉi tiuj, al ili baldaŭ estos donita la rekompenco. Allah estas senkulpigema, pardonema.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَمْ يَقُولُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاحِدًا ۗ كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٣﴾

154. La popolo de la Skribo postulas, ke vi malsuprenvenigu Libron de la ĉielo, kaj vere ili postulis de Moseo eĉ agon pli gravan ol tiun. Ili diris: "Montru al ni la vizaĝon de Allah". Tiam frapis ilin la fulmo pro ilia peko. Poste ili prenis la bovidon, post kiam ili ricevis signojn evidentajn, tamen Ni pardonis eĉ tion, kaj Ni donis al Moseo evidentan povon.

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ الْكَبِيرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا آرِنَا اللَّهُ جَهَنَّمَ فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٥٤﴾

155. Farante aliancon kun ili, Ni estigis la monton super ili kaj diris al ili: "Eniru la pardon humilege", kaj Ni diris al ili: "Ne transpaŝu la dekreton de la sabato", kaj Ni konkludis kun ili firman aliancon.

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٥٥﴾

156. Poste ili rompis sian aliancon kaj rifuzis la signojn de Allah kaj maljuste mortigis la profetojn kaj diris: "Niaj koroj estas implikitaj" – Ne! Allah sigelis tiujn pro ilia miskredo, tiel ke ili kredis nur tre malmulte,

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَتَوَلَّوْهُمْ الْأَنْبِيَاءَ بَعِيرِحِيٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٦﴾

157. pro ilia miskredo kaj ĉar ili diris grandan kalumnion kontraŭ Maria,

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿٥٧﴾

158. kaj pro ilia anonco: "Ni mortigis la Mesion, Jesuon, filon de Maria, senditon de Allah". Tute kontraŭe, ili ne frapmortigis nek mortigis lin per la kruco, sed li nur tiel ŝajnis al ili; vere tiuj, kiuj malkonstentis pri tio, estas en dubo. Ili ne havas certan scion, sed nur sekvas supozon pri tio. Pri tio ili ne atingis certecon.

159. Ne! Allah male suprenlevis lin al Si. Allah estas ĉiopova, saĝa.

160. Inter la popolo de la Skribo ne estas iu ajn, kiu ne kredus je tio antaŭ sia morto. En la tago de la reviviĝo li (Jesuo) estos atestanto kontraŭ ili.

161. Pro tio, pro la kulpoj de la Judoj, Ni malpermesis al ili iujn bonajn aĵojn, kiuj antaŭe estis permesitaj, kaj ĉar ili devojigas multajn de la afero de Allah,

162. kaj ĉar ili prenis procentegon, kvankam tio estis malpermesita, kaj ĉar ili maljuste formanĝis la posedaĵojn de la homoj. Por la miskredantoj inter ili Ni pretigis doloran punon,

163. sed al tiuj, kies scio bone enradikiĝis, kaj al la kredantoj, kiuj kredas je tio, kio estis sendita al vi, kaj je tio, kio estis sendita antaŭ vi, kaj levas la preĝon kaj disdonas almozojn kaj kredas je Allah kaj al la vivo venonta, al tiuj Ni donos grandan rekompencan.

164. Vere Ni sendis revelacion al vi, kiel Ni antaŭe sendis al Noa kaj al la profetoj post li; kaj Ni sendis revelacion al Abraham kaj Iŝmael kaj Isaak kaj Jakob kaj al la gentoj kaj al Jesuo kaj Ijob kaj Jona kaj Aaron kaj Salomono, kaj Ni donis al David la psalmojn.

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿٥٨﴾

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٩﴾
وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الْإِلَهِ يَوْمَئِذٍ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿٦٠﴾

فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿٦١﴾
وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْرَهُمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٦٢﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٣﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ سُرُورًا ﴿٦٤﴾

165. Estas iuj senditoj, pri kiuj Ni antaŭe ĉion klarigis al vi, kaj aliaj senditoj, pri kiuj Ni ne klarigis ion ajn al vi – tamen Allah parolis al Moseo malkaŝe –,

166. senditoj, alportantoj de bonaj novaĵoj kaj admonantoj, por ke la homoj ne havu kaŭzon protesti kontraŭ Allah nek kontraŭ la senditoj. Allah estas ĉiopova, saĝa.

167. Allah tamen atestas, ke, kion Li sendis al vi, Li sendis tute konscie, kaj ankaŭ la anĝeloj estas atestantoj. Allah sufiĉas kiel atestanto.

168. La miskredantoj kaj tiuj, kiuj devojigas de la afero de Allah, vere eraris per grandega eraro.

169. Vere, la miskredantojn kaj la malbonfarantojn vere Allah ne pardonos, nek gvidos sur la vojon,

170. krom sur la vojon de l' infero, por ke ili restu tie ĉiam kaj eterne. Tio estas facila por Allah.

171. Ho vi, homoj! Al vi vere venis sendito kun la vero de via Sinjoro, do kredu: tio estas pli bona por vi. Se vi tamen rifuzos, tiam vere sciu: al Allah apartenas ĉio, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero. Allah estas ĉioscia, saĝa.

172. Ho vi, popolo de la Skribo! Ne troigu je via religio, sed diru pri Allah nur la veron. Vere la Mesio Jesuo, filo de Maria, estis sendito de Allah kaj bona novaĵo de Li, kiun Li sendis al Maria, kaj graco de Li, do kredu je Allah kaj al Liaj senditoj kaj ne diru: "Tri". Forlasu do, estos pli bone por vi. Vere Allah estas Dio ununura. Malkonvenas al Lia sankteco havi filon. Al Li apartenas ĉio, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero. Allah sufiĉas kiel defendanto.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْوِيمًا ﴿١٦٥﴾

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ﴿١٦٦﴾

لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ يَعْلَمُ
وَالْمَلَكُ يُشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٩﴾

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٧٠﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧١﴾

يَا هَلْ الْكِنُزِ لَا تَعْلَمُونَ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُونَ عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُنزِلَتْ إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحُ قُدُّسٍ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثًا مِمَّا
خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

173. Nek la Mesio nek la diproksimaj anĝeloj iam rifuzos esti servantoj de Allah; kiu rifuzos adori Lin kaj fierigos, – Li kunigos ilin ĉiujn ĉe Si.

174. Al tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, Li donos ilian rekompencan kaj eĉ pli multe pro Sia graco; tiujn, kiuj estos rifuzintaj kaj fierigitaj, Li punos per dolora puno. Ili ne trovos por si mem, krom Allahon, protektanton nek helpanton.

175. Ho vi, homoj! Vere venis al vi de via Sinjoro evidenta pruvo kaj Ni sendis al vi helan lumon.

176. Do la kredantojn kaj tiujn, kiuj firme sin apogas al Li, Li kondukos pro Sia graco kaj pro Sia favoro kaj Li gvidos ilin sur la rektan vojon.

177. Ili demandas vin pri la instruo. Diru: "Allah instruis vi pri la persono, kiu ne havas gepatrojn nek infanojn. Kiam viro mortas kaj ne postlasas infanojn, sed li havas fratinojn, ŝi ricevu la duonon de la heredaĵo, kaj li heredu de ŝi, se ŝi ne havas infanojn. Sed se estas du fratinoj, tiam ili ricevu du trionojn de la heredaĵo. Se estas fratoj kaj fratinoj, tiam ricevu ĉiu vira la parton de du virinaj. Allah klarigas tion al vi, por ke vi ne devojiĝu. Allah bone scias ĉiuj aferojn.

۲۳
ع
۳

بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝۲۳
لَنْ يَسْتَنْفِكَ السَّيِّحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلِكَةُ الْمُتَقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْفِكَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرُ فَيَسْخَرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيعًا ۝۲۴
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَبُوْنِهِمْ اَجْرُهُمْ
وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَكْبَفُوْا وَ
اسْتَكْبَرُوْا فَبِعَدَابِهِمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۲۵ وَلَا يَجِدُوْنَ
لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وِلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ۝۲۶
يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهٰنٌ مِّنْ سَرِّكُمْ وَ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ۝۲۷
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهِ فَبِعَدَابِهِمْ
فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَّيَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ صِرَاطًا
مُّسْتَقِيْمًا ۝۲۸
يَسْتَفْتُوْنَكَ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ اِنْ اٰمَرُوْا
هٰذَا لَيْسَ لَكَ وِلْدٌ وَّلَدٌ وَّلَهٗ اٰخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِيْثُهَا اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهَا وِلْدٌ ۝۲۹ اِنْ كَانَتَا اِثْنَتَيْنِ
فَلِهٰمَ الثَّلَاثُ مِمَّا تَرَكَ وَاِنْ كَانُوْا اِخْوَةً رِّجَالًا
وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنثٰيَّتَيْنِ بِمِثْلِ اللّٰهِ
لَكُمْ اِنْ تَضَلُّوْا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۳۰

۲۳
ع

سُورَةُ الْمَائِدَةِ مَدِينَةُ
 (5) مَائِدَاتُهَا

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ho vi, kredantoj! Respektu la aliancojn. Permesitaj estas al vi la bestoj kvarpedaj krom tio, kio estis dirita al vi; ne estos permesite al vi ĉasi dum la pilgrimo. Vere Allah ordonas, kion Li volas.

3. Ho vi, kredantoj! Ne profanu la signojn de Allah, nek la sanktan monaton, nek la bestojn de la oferbuĉo, nek tiujn kun la girlando, nek la vojaĝantojn al la Domo sankta, kiuj deziregas la gracon de sia Sinjoro kaj Lian plezuron. Kiam vi estos depointaj la vestaĵoj de la pilgrimo, vi povas ĉasi. La malamikeco de popolo, kiu devigis vin resti malproksime de la sankta moskeo, ne igu vin ekscesi, kaj vi helpu unu la alian pri justeco kaj pieco; tamen vi ne helpu unu la alian pri peko kaj eksceso. Respektegu Allahon, vere Allah estas severa je la puno.

4. Estas malpermesita al vi ĉia mortintaĵo, kaj la sango, kaj la karno porka, kaj ĉio, super kio alia nomo estas vokita ol tiu de Allah, kaj ĉio sufokita, kaj ĉio mortbatita kaj elĵetita aŭ mortigita per kornofrapo, kaj ĉio maĉita de sovaĝa besto, — do ĉio krom tio, kion vi buĉis, — kaj ĉio oferita sur la altaro al la idoloj; ne elserĉu vian sorton per sagoj; tio estas malobeo. Hodiaŭ la miskredantoj malasperas forigi vian religion, do ne timu ilin sed respektegu Min. Hodiaŭ Mi perfektigis por vi vian religion, kaj Mi plenumis Mian gracon por vi, kaj Mi elektis por vi la Islamon kiel religion. Kiu tamen estos puŝata de malsato — sen intenco pekemo, — tiam li sciu: Allah estas senkulpigema, pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ عَلَىٰ الضَّيِّدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَاتِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ ۖ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ أَنْ تَعْبُدُوهُمُ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ النَّبَاتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْوَدَةُ وَالْمُنْتَرِيَةُ ۖ وَالنَّطِيخَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّرْتُمْ وَمَا ذُخِيَ عَلَى النَّصِيبِ ۖ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَيْدِي ۖ ذُكِّرْتُمْ فَنَسُوا الْيَوْمَ يَمِيسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۖ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ۖ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ۖ مَنِ اصْطَرَفِي مَخْصَصَةً غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمِهِ ۖ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ④

* v. la verson 113an k.sekv.

5. Ili demandos vin, kio estas permesita al ili. Diru: "Ĉio bona estas permesita al vi, kaj ĉio, kion vi instruis al la rabobestoj kapti, dresante ilin por la ĉaso kaj instruante al ili, kion Allah instruis al vi. Manĝu do el tio, kion vi kaptis por vi mem, kaj eldiru la nomon de Allah super ĝi, kaj respektigu Allahon. Vere Allah estas rapida je l' juĝo.

6. Hodiaŭ estas permesita al vi ĉio bona; kaj la manĝaĵoj de tiuj, al kiuj estis donita la Skribo, estas permesitaj al vi, kaj viaj manĝaĵoj estas permesitaj al ili. Permesitaj al vi estas ĉastaj kredantinoj kaj ĉastaj virinoj el tiuj, al kiuj la Skribo estis donita antaŭ ol al vi, se vi donos al ili doton, en vera geedziĝo, ne adulte nek prenante konkubinon. Kiu rifuzos la kredon, vere ties verko estos neniigita kaj li estos unu el la perdantoj en la vivo venonta.

7. Ho vi, kredantoj! Kiam vi stariĝas por la preĝo, vi lavu vian vizaĝon kaj viajn manojn ĝis la kubutoj, kaj tuŝetu vian kapon, kaj la-vu viajn piedojn ĝis la maleoloj. Kiam vi estas malpuraj, purigu vin; se vi tamen estas malsanaj aŭ en vojaĝo, aŭ iu el vi venas de la neceso, aŭ vi ĵus unuigis kun la virinoj kaj vi ne trovas akvon, tiam prenu puran sablon kaj frotu per ĝi vian vizaĝon kaj viajn manojn. Allah ne volas konduki vin en malfacilaĵojn, tute kontraŭe, Li volas purigi vin kaj plenumi Sian gracon por vi, por ke vi estu dankaj.

8. Memoru la favorojn de Allah al vi kaj la aliancon, kiun Li konkludis kun vi, kiam vi diris: "Ni aŭdas kaj ni obeos", kaj respektigu Allahon. Vere Allah bone scias, kio estas en la brustoj.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ لَا
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَسْكَنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑤
الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَحْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنْ

الْخَاسِرِينَ ⑥

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑥
وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي وَثَّقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

9. Ho vi, kredantoj! Estu persistemaj pri la afero de Allah, atestante en justeco, kaj ne instigu vin la malamikeco de iu popolo agi alie ol juste. Estu justaj; tio estas pli konforma al la respektego, kaj respektegu Allahon. Vere Allah bone scias, kion vi faras.

10. Allah promesis al la kredantoj kaj al la bonfarantoj, ke por ili estos pardono kaj granda rekompenco.

11. La miskredantoj kaj la rifuzantoj de Niaj signoj estos loĝantoj de l' infero.

12. Ho vi, kredantoj! Memoru la favorojn de Allah al vi, kiam iu popolo provis levi siajn manojn kontraŭ vi. Li tamen haltigis iliajn manojn for de vi. Respektegu Allahon. Je Allah fidu la kredantoj.

13. Vere Allah faris aliancon kun la idoj de Izrael. Kaj Ni estigis el ili dekdu estrojn. Kaj Allah diris: "Vere Mi estas kun vi, se vi levas la preĝon kaj donas almozojn kaj kredas al Niaj senditoj kaj subtenas ilin kaj donas al Allah libervolan prunton. Mi forprenos de vi viajn pekojn kaj kondukos vin en la ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj. Kiu tamen el vi poste denove miskredos, tiu vere deflankiĝos de la rekta vojo.

14. Do Ni malbenis ilin, ĉar ili rompis sian aliancon, kaj Ni malmoligis iliajn korojn. Ili distordas la vortojn el ilia ĝusta senco kaj forgesas iom el tio, per kio ili estis admonitaj. Kaj vi ne ĉesos malkovri perfidon ĉe ili, krom malmultaj el ili. Do pardonu kaj turnu vin for de ili. Vere Allah amas la bonfarantojn.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أُعْدِلُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَاحِقُهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ﴿١٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطُورَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَبِيًّا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَنتُمْ
الضَّلُوعَ وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٤﴾

فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
فَيْسِيَّةً يَجْرِفُونَ الْكَلِمَةَ عَنِ مَوَاضِعِهَا وَسَوَاءٌ حَقًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِبَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا

15. Ankaŭ kun tiuj, kiuj diras: "Ni estas Kristanoj", Ni faris aliancon, sed ili forgesis iom el tio, pri kio ili estis admonitaj. Pro tio Ni estigis malamikecon kaj malamon inter ili ĝis la tago de la reviviĝo. Baldaŭ Allah sciigos al ili, kion ili faris.

16. Ho popolo de la Skribo! Vere venis al vi Nia sendito por klarigi al vi multajn aĵojn el la Skribo, kiujn vi kaŝis, kaj por preterpasi multajn. Vere venis al vi lumo de Allah kaj klara libro,

17. per kiu Allah gvidas tiun, kiu sekvas Li-an plezuron por la afero de la paco, kaj Li kondukas ilin el la mallumo al la lumo per Sia dekreto, kaj gvidas ilin al la rekta vojo.

18. Vere estas miskredantoj tiuj, kiuj diras: "Vere Allah estas la Mesio, filo de Maria". Diru: "Kiu do povus ion ajn kontraŭ Allah, se Li intencus neniiĝi la Mesion, la filon de Maria, kaj lian patrinon kaj ĉion, kio estas sur la tero? De Allah estas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ. Li kreas, kion Li volas. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

19. Diras la Judoj kaj la Kristanoj: "Ni estas filoj de Allah kaj Liaj preferatoj". Diru: "Kial do Li punas vin pro viaj pekoj? Ne! Vi estas nur homidoj el tiuj, kiujn Li kreis". Li senkulpigas, kiun Li volas, kaj punas, kiun Li volas, kaj de Allah estas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ, kaj al Li estos la reveno.

20. Ho vi popolo de la Skribo! Vere venis al vi Nia sendito, por klarigi al vi post intertempo de la serio de la senditoj, por ke vi ne diru: "Ne venis al ni iu ajn portanto de bona novaĵo aŭ admonanto". Vere venis al vi portanto de bona novaĵo kaj admonanto. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٥﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٦﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٧﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ذُو الْعَرْشِ الْعَلِيِّ ﴿١٩﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

21. Memoru, kiam Moseo diris al sia popolo: "Ho mia popolo! Memoru la favorojn de Allah al vi, kiam Li estigis el via mezo profetojn kaj faris vin reĝoj kaj donis al vi, kion Li neniam donis antaŭe al iu ajn gento.

22. Ho mia popolo, eniru la sanktan landon, kiun Allah destinis por vi, kaj ne turnu viajn dorsojn, alie vi fariĝos perdantoj".

23. Ili diris: "Ho Moseo! Vere en ĝi estas gigantoj, kaj ni neniam eniros ĝin, tiel longe dum ili ne estos elirintaj el ĝi. Tamen, kiam ili eliros el ĝi, ni ĝin eniros".

24. Diris du el tiuj, kiuj respektigas Allahon kaj al kiuj Li donis Sian favoron: "Eniru do la pardonon kontraŭ ilin; kiam vi estos enirintaj ĝin, vi estos venkantoj. Konfidu je Allah, se vi estas kredantoj".

25. Ili diris: "Ho Moseo! Neniam ni eniros ĝin, dum ili estas en ĝi. Iru do vi kaj via Sinjoro kaj batalu ambaŭ. Ni restos kaj sidos ĉi tie".

26. Li diris: "Mia Sinjoro, mi havas povon nur super mi mem kaj mia frato; disigu nin do de la popolo ribelema".

27. Li diris: "Ĝi vere estos malpermesita al ili por kvardek jaroj; ili vagados sur la tero. Ne ĉagreniĝu pro la popolo ribelema".

28. Anoncu al ili laŭvere la rakonton de la du filoj de Adam, kiam ili alportis oferon, kaj de unu el ili ĝi estis akceptita kaj de la alia ĝi ne estis akceptita; kaj unu diris: "Vere mi mortigos vin". La alia respondis: "Vere Allah akceptas nur de la justuloj.

29. Eĉ se vi levos vian manon por mortigi min, ni ne levos mian manon por mortigi vin. Vere mi respektigas Allahon, la Sinjoron de l' Universo,

وَاذْ قَالَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ أذكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا ۖ وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يَبُوتْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

يَقُومُوا ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خِسِرِينَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا لَنُتَدَخَّلُهَا حَتَّىٰ نَخْرُجَ مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا إِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

قَالَ رَجُلٌ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهَا ادْخُلُوا عَلَيْهَا الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكَبُوا عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَعَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤﴾

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنُتَدَخَّلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَاتِلَا إِنَّا هَهُنَا قُعُودُونَ ﴿٢٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافِرْقُبَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٧﴾

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

30. vere mi volas, ke vi portu mian pekon kun via peko, kaj ke vi estu unu el la loĝantoj de l' fajro. Tio estas la rekompenco de la pekuloj”.

31. Tamen lia animo puŝis lin mortigi sian fraton kaj li mortigis lin kaj li fariĝis unu el la perdantoj.

32. Tiam Allah sendis korvon, kiu skrapis la teron, por montri al li, kiel li povas kaŝi la kadavron de sia frato. Li diris: ”Ho ve al mi! Ĉu mi eĉ ne kapablas esti kiel ĉi tiu korvo, kaj kaŝi la kadavron de mia frato? ”. Tiam li fariĝis pentema.

33. Pro tiu kaŭzo Ni dekretis al la idoj de Izrael, ke, se iu mortigos homon – krom pro murdo de alia, aŭ ĉar li kreis malpacon sur la tero, – estu, kvazaŭ li estus mortiginta la tutan homaron. Kaj se iu savos la vivon de alia, tiam estu, kvazaŭ li estus savinta la vivon de la tuta homaro. Vere venis al ili Niaj senditoj kun evidentaĵoj signoj. Tiam vere multaj el ili post tio tamen plenumis ekscesojn sur la tero.

34. Vere la repago por tiuj, kiuj militas kontraŭ Allah kaj Lia sendito kaj provas krei malpacon sur la tero, estu, ke ili estu mortigitaj aŭ krucumitaj, aŭ ke al ili estu fortranĉitaj manoj kaj piedoj pro ilia malobeco, aŭ ke ili estu forpelitaj el la lando. Tio estas honto en ĉi tiu vivo; kaj por ili estos grava puno en la vivo venonta,

35. krom por tiuj, kiuj pentas, antaŭ ol vi kaptos ilin. Sciu, ke Allah estas senkulpige-ma, pardonema.

36. Ho vi, kredantoj! Respektigu Allahon kaj serĉu la unuigon kun Li kaj fervoru por Lia afero, por ke vi estu sukcesaj.

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِآثِمِي وَإِنَّمَا فَتَكُونُ مِنْ
أَخْطِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسَهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣١﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلِي مَا بَخَرْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ

مِنَ التَّائِبِينَ ﴿٣٢﴾

مِنَ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ
كَثُرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَسُرُّونَا ﴿٣٣﴾

رَأَمَّا جَزَاُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَكَانُوا
أَنْ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا الْبِرَّ لِأَوْسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

37. Vere de la miskredantoj — eĉ se ili posedus ĉion, kio estas sur la tero kaj eĉ la duoblon por elaĉeti sin de la puno en la tago de la reviviĝo — nenio estos akceptita kaj por ili estos dolora puno.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

38. Ili dezira . fuĝi el la fajro kaj ili ne sukcesos fuĝi el ĝi kaj por ili estos ĉiama puno.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَا هُمْ بِخارجِينَ
مِنْهَا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾

39. De la ŝtelisto kaj de la ŝteistino vi detranĉu la manojn kiel puno pro tio, kion ili meritis, kaj kiel ekzemplo de Allah. Allah estas ĉiopova, saĝa.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَ اللَّهِ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾
فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَ أَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

40. Al tiu tamen, kiu post sia peko pentos kaj pliboniĝos, vere Allah turnos Sin; vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

أَلَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

41. Ĉu vi ne scias, ke de Allah estas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero? Li punas, kiun Li volas, kaj Li pardonas, al kiu Li volas. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِنْ
قُلُوبُهُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَ سَمِعُوا لِلْكَذِبِ

42. Ho vi, sendito! Ne ĉagrenu vin tiuj, kiuj estas rapide sklavigitaj de la miskredo, kiuj diras per siaj buŝoj: "Ni kredas", kies koroj tamen ne kredas. Inter la Judoj estas iuj, kiuj aŭskultas ĉiun mensogon, aŭskultas por transdoni al la gentoj, kiuj ankoraŭ ne venis al vi. Ili distordas la vortojn el ilia ĝusta senco kaj diras: "Se tio estos alportita al vi, tiam prenu ĝin, sed se ĝi ne estos alportita al vi, tiam gardu vin!". Al tiu, kiun Allah volas elprovi, nenio utilos kontraŭ Allah. Estas ili tiuj, kies korojn Allah ne volis purigi. Por ili estos honto en ĉi tiu vivo kaj grava puno en la vivo venonta.

سَمِعُوا لِقَوْلِهِمْ أَحْرَبِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْفَرُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَفْقَهُونَ إِنْ أُنزِلَتْ هَذَا مَخْرُوجًا
وَ إِنْ لَمْ تُنَزَّلْ فَأَحْذَرُوا وَ مَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسِوَهُ
لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٢﴾
سَمِعُوا لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ

43. Ili kutimas aŭskultadi la mensogon, avidi malpermesitaĵojn. Kiam ili venos al vi, vi juĝu inter ili aŭ turnu vin for de ili. Se vi turnos vin for de ili, ili neniel sukcesos malutili al vi. Do juĝu inter ili laŭ justeco. Vere Allah amas la justulojn.

44. Kiel tamen ili volas elekti vin juĝanto, kvankam ili posedas la Toraon, en kiu estas la juĝo de Allah? Poste tamen ili turnas sin for; ili tute ne estas kredantoj.

45. Vere Ni sendis la Toraon, en kiu estas gvidilo kaj lumo. La profetoj, kiuj estis obe-emaj, juĝis per ĝi inter la Judoj; same la sciantoj kaj la kleruloj, ĉar al ili estis donita la tasko gardi la Libron de Allah, kaj ili estis ĝiaj atestantoj. Do ne timu la homojn sed Min, kaj ne fordonu Miajn revelaciojn por malalta prezo. Tiuj, kiuj ne juĝas laŭ tio, kion Allah sendis, estas miskredantoj.

46. Ni dekretis en ĝi: vivon pro vivo, okulon pro okulo, nazon pro nazo, oreilon pro orelo, denton pro dento, justan repagon pro vundo. Kiu tamen forlasos, por li tio estos elpago de liaj pekoj. Tiuj, kiuj ne juĝas laŭ tio, kion Allah sendis, estas peku-
loj.

47. Ni lasis Jesuon, la filon de Maria, sekvi iliajn piedsignojn, kiel plenumigon de tio, kio jam estis en la Torao, kaj Ni donis al li la Evangelion, en kiu estas gvidilo kaj lumo kaj plenumigo de tio, kio jam estis antaŭ ĝi en la Torao, gvidilo kaj admono por la justuloj.

فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَيفَ يَحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ تَمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّاتِينَ وَالْأَحْبَارَ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ تَقْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لِي وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورًا وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٧﴾

وَلِيُعَلِّمَهُمُ الْإِنْجِيلَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ

48. Juĝu la popolo de l' Evangelio laŭ tio, kion Allah sendis en ĝi; tiuj, kiuj ne juĝas laŭ tio, kion Allah sendis, estas ribelantoj.

49. Ni sendis al vi la Libron kun la vero kiel plenumigon de tio, kio jam estis en antaŭa Skribo kaj kiel protekton por tio. Do juĝu inter ili laŭ tio, kion Allah sendis, kaj ne sekvu iliajn vanajn dezirojn, turnante vin for de tio vera, kio venis al vi. Al ĉiu el vi Ni ordonis Diajn leĝon kaj vojon. Kaj se Allah volus, Li estus farinta vin unu popolo, tamen Li volas elprovi vin per tio, kion Li donis al vi. Do konkuru reciproke pri la bonaj faroj. Al Allah estos la reveno de vi ĉiuj. Li sciigos al vi tion, pri kio vi malkonsentis.

50. Tiel juĝu inter ili per tio, kion Allah sendis, kaj ne sekvu iliajn vanajn dezirojn, sed estu singardema, por ke ili ne devojigu vin de iom el tio, kion Allah sendis al vi. Se ili tamen turnos sin for, sciu, ke Allah intencas trafi ilin pro iuj el iliaj pekoj. Multaj vere estas malobeemaj.

51. Ĉu ili deziras denove la leĝaron de la tempo de la nescio? Kiu estas pli bona juĝanto ol Allah por popolo firme kredanta?

52. Ho vi, kredantoj! Ne prenu Judojn aŭ Kristanojn kiel amikojn. Ili estas amikoj unu de la alia. Kiu el vi prenos ilin kiel amikojn, vere li estos unu el ili. Vere Allah ne gvidas la popolon pekeman.

53. Vi vidis tiujn, en kies koroj estas mal-sano, kuri al ili; ili diras: "Ni timas, ke mal-feliĉo trafos nin. Alportu Allah al ni la venkon aŭ okazaĵon de Si mem". Tial ili pentos pro tio, kion ili kaŝis en siaj animoj.

يُحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
مِنَ الْكِتَابِ وَهُدًى وَإِسْلَامًا عَلَيْهِمْ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ
جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٩﴾

وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحِدًا مِنْهُمْ أَنْ يَقْبَضُوا مِنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَأَنْ تَوَلَّوْا فَعَلِمَ أَنَّكُمْ يَبْرُدُونَ أَنْ يَصِيبَهُمْ مِنْ بَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥٠﴾

أَفَحُكْمَ الْحَاكِمِينَ تَتَّبِعُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَمَا آتَى
مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نخشع أن نصيبنا ذريرة فنعسى الله أن يأتي
بالفتح أو أمر من عندنا فيصيحوا على ما أسرؤا في
الفسية ندمين ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ هَدَى

54. Diros la kredantoj: "Ĉu estas ili tiuj, kiuj ĵuris per Allah, per solenaj ĵuroj, ke ili vere estas kun vi?". Vanaj estas iliaj verkoj kaj ili farigos perdantoj.

55. Ho vi, kredantoj! Kiu turnos sin for de vi, tiu sciu: baldaŭ sendos Allah alian popolon, kiun Li amas kaj kiu Lin amas, bonaniman kontraŭ la kredantoj kaj severan kontraŭ la miskredantoj. Ili militos por la afero de Allah kaj ne timos la riproĉojn de la riproĉanto. Tia estas la graco de Allah: Li donas ĝin, al kiu Li volas. Allah estas malavara, ĉioscia.

56. Vere amikoj de Allah estas Lia sendito kaj la kredantoj, kiuj levas la preĝon kaj donas almozojn; ili estas piuloj.

57. Kiu prenos kiel amikojn Allahon kaj Lian senditon kaj kredantojn, sciu: vere estos la sekvantoj de Allah tiuj, kiuj venkos.

58. Ho vi, kredantoj! Ne prenu kiel amikojn por vi tiujn, kiuj mokas la religion kaj ŝercas pri ĝi, el tiuj, al kiuj estis donita la Skribo antaŭ vi, nek la miskredantojn. Respektegu Allahon, se vi estas kredantoj.

59. Tiuj, kiuj mokas kaj ŝercas, kiam vi vokas al la preĝo, ili estas vere popolo, kiu ne komprenas.

60. Diru: "Ho popolo de la Skribo! Ĉu vi nin nur riproĉas, ĉar ni kredas je Allah kaj je tio, kion Li sendis al ni, kaj je tio, kion Li estis sendinta antaŭe, aŭ ĉar la plejmultaj el vi estas ribelantoj?"

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْمَسَاحِقِ وَأَقْرَبُوا
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا لَا يَحْكُمُونَ إِلَّا بِالْحَكْمِ الَّذِي
أَنْزَلْنَا وَإِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا
رِسَالَاتِ الْبُرُوقِ ۚ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعْدَتِهِ عَلَى الْمُكْفِرِينَ يَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُدُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاغِبُونَ ۝

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا وَبَنِيكُمْ
هُزُومًا وَلِجَاةً مِنَ الَّذِينَ آوَوْا إِلَيْكُمْ مِنَ الْفَارِ
قِ أُولَئِكَ وَابْتِغُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُومًا وَلِجَاةً
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قِيمَةَ لَّا يَعْقِلُونَ ۝

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْتُلُونَ نَفْسًا الَّتِي آتَيْنَاهُ وَمَا أَنْزَلْ
إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلْ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ۝

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مَنُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ
لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ سَرْمَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝
وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا

61. Diru: "Ĉu mi instruu vin pri tiuj, kies repago de Allah estos eĉ pli malbona ol tiu?"
Kiujn Allah malbenis, kaj kontraŭ kiuj Li koleris, kaj kiujn Li faris simioj kaj porkoj, kaj kiuj adoras la idolojn? Ĉi tiuj estas en eĉ pli malbona situacio kaj eraradis malproksimegen for de la rekta vojo.

62. Kiam ili venas al vi, ili diras: "Ni kredas" kaj kontraŭe ili eniras miskredante kaj eliras tute same. Allah bone scias, kion ili kaŝas.

63. Vi vidas, kiom multaj el ili konkuras en peko kaj eksceso kaj mangado de malpermesitaĵoj. Malbona vere estas tio, kion ili faras!

64. Kial ne malpermesas al ili la religiuloj kaj la sciantoj de la Skribo iliajn pekajn parolojn kaj la mangadon de malpermesitaĵoj? Malbona vere estas tio, kion ili faras.

65. La Judoj diras: "La mano de Allah estas ligita". Iliaj manoj estu ligitaj kaj ili estu malbenitaj pro iliaj diroj. Ne! Liaj manoj estas ambaŭ tute malfermitaj; Li disdonas, kiel Li volas; tio, kio estis sendita al vi de via Sinjoro, vere nur pliiĝos por multaj el ili la malpiegecon kaj la miskredon. Ni semis inter ili malamikecon kaj malamoniĝis la tago de la reviviĝo. Ĉiam, kiam ili ekbruligos fajron por la milito, Allah estingos ĝin. Ili nur deziregas malfeliĉon sur la tero. Allah ne amas la malpacemulojn.

66. Se la popolo de la Skribo estus kredinta kaj respektiginta, Ni certe estus forpreninta de ili ilian malbonon kaj kondukinta ilin en la ĝardenojn de la feliĉo.

67. Kaj se ili estus sekvintaj la Toraon kaj la Evangelion kaj tion, kio estis sendita al ili de ilia Sinjoro, ili certe ĝuus la bonajn aĵojn, kiuj estas super ili kaj sub iliaj piedoj. Inter ili estas iuj, kiuj estas moderaj, sed multaj el ili — ho, malbone estas, kiel ĉi tiu: agas!

بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾
وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَسْعَوْنَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِنَّمَا
وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلُعُوا فِيمَا قَالُوا بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يَنْفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَلِيُزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ
رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِتَابَ بَيْنَهُمُ الْعَادُوتِ
وَالْبَعْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كَلِمًا أَوْ قَدُوا تَأْسَرًا

لِيُحَرِّبَ أَطْفَالَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا نَأْتِيهِمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا
إِلَيْهِمْ مِنَ رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ

أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

68. Ho vi, sendito! Anoncu tion, kio estis sendita al vi de via Sinjoro; se vi ne faras tion, vi ne anoncas Liajn senditaĵojn. Allah protektos vin de la homoj. Vere Allah ne gvidas la popolon miskredantan.

69. Diru: "Ho popolo de la Skribo, vi ne havos subtenaĵon, antaŭ ol vi sekvos la Toraron kaj la Evangelion kaj tion, kio estis sendita al vi de via Sinjoro". Tamen tio, kio estis sendita al vi de via Sinjoro, nur pliigos por multaj el ili la malpiegecon kaj la miskredon. Do ne ĉagreniĝu pro la popolo miskredanta.

70. Vere por la kredantoj kaj la Judoj kaj la Sabeoj* kaj la Kristanoj, kiuj kredas je Allah kaj al la tago venonta, plu ne estos timo nek malgajeco.

71. Vere Ni faris aliancon kun la idoj de Izrael kaj sendis al ili senditojn, sed ĉiam, kiam venis al ili sendito kun io, kion iliaj animoj ne deziris, unujn el ili ili kulpigis pri mensogo kaj aliajn ili provis mortigi.

72. Kaj ili opiniis, ke ili ne estos punitaj, kaj fariĝis blindaj kaj surdaj. Poste Allah turnis Sin kompateme al ili, tamen multaj el ili same fariĝis blindaj kaj surdaj. Allah bone vidas, kion ili faras.

73. Vere estas miskredantoj tiuj, kiuj diras: "Vere Allah estas la Mesio, la filo de Maria", kvankam la Mesio diris: "Ho idoj de Izrael! Adoru Allahon, kiu estas mia kaj via Sinjoro". Vere al tiu, kiu aldonas rivalojn al Allah, Allah rifuzos la Paradizon kaj lia restaĵo estos la fajro. Por la pekuloj ne estos helpantoj.

74. Vere estas miskredantoj tiuj, kiuj diras: "Allah estas la tria el tri"; ne ekzistas alia Dio, ol la Dio ununura. Se ili ne ĉesigos siajn dirojn, tiam la miskredantojn inter ili atingos dolora puno.

وَإِلَّا نُجِيبَ وَمَا أَنْزَلِ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَكَيْرَبِّدَنْ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلِ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّامِتُونَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كَلَّمْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ
فَرَيْنُوا كَذِبًا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

وَحَسِبُوا إِلَّا نَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾
لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَوَمَا مِنْ
إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَّخَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ الْيَوْمِ ﴿٧٣﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

* v. 2:63 (noton)

75. Ĉu ili ne volas turni sin al Allah kaj peti pardonon de Li? Allah estas senkulpigema, pardonema.

76. La Mesio, la filo de Maria, estis nur sendito; antaŭ li jam estis aliaj senditoj kaj lia patrino estis verama; ambaŭ kutimis manĝi manĝaĵojn. Rigardu, kiel Mi klarigas al ili la signojn, kaj rigardu poste, kiel ili turnas sin for.

77. Diru: "Ĉu vi volas adori krom Allahon tion, kio ne havas la povon utili aŭ malutili al vi? Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia".

78. Diru: "Ho popolo de la Skribo, ne troigu je via kredo, kontraŭ la vero, kaj ne sekvu la malbonajn dezirojn de la popolo, kiu devojiĝis antaŭe, kaj multajn devojiĝis, kaj malproksimegen devojiĝis de la rekta vojo.

79. Tiuj el la idoj de Izrael, kiuj estis miskredantoj, estis malbenitaj de la buŝoj de David kaj de Jesuo, filo de Maria. Tio estis, ĉar ili malobeis kaj pekegis.

80. Ili ne malhelpis unu al la alia la malbonaĵojn, kiujn ili plenumis. Malbonega estis tio, kion ili faris.

81. Vi vidas, multaj el ili prenas miskredantojn kiel amikojn. Vere estas malbonega tio, kion ili faris por si mem, tiel ke Allah kole-ris kontraŭ ili; kaj en la puno ili restos por ĉiam.

82. Se ili estus kredintaj je Allah kaj al la profetoj kaj je tio, kio estis sendita, ili ne prenus ilin kiel amikojn; multaj tamen estas malobeemaj.

قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقَةٌ كَانَ نَايِبًا لِّأَكْثَرِ النَّاسِ
أَنْظُرْ كَيْفَ نَبَّيْنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّى يُؤْمَكُونَ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغَاؤُا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَنِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لَعْنَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
رَبِّهِمْ وَمِنْ يَدَيْهِمْ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
عَنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
فَعَلْتُمْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا هُمُ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُ
وَدُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٢﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ

83. Vi trovos, ke el ĉiuj homoj la plej akraj malamikoj de la kredantoj estas la Judoj kaj la idolanoj. Kaj vi trovos certe, ke la plej amikecaj al la kredantoj estas tiuj, kiuj diras: "Ni vere estas Kristanoj". Tio estas, ĉar inter ili estas religiuloj kaj monaĥoj, kaj ĉar ili ne estas fieruloj.

تَفِيضٌ مِنَ الذَّمِّ مَعَ مَنَاعَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾
وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾

* Fino de la 6-a parto

84. Kiam ili aŭdas tion, kio estis sendita al la sendito, vi vidas iliajn okulojn pleniĝi de larmoj pro la vero, kiun ili rekonis. Ili diras: "Nia Sinjoro, ni kredas, do enskribu nin inter la atestantojn".

فَأَنبَأَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جُمِعَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خُلِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

85. Kial ni ne kredus je Allah kaj je tio, kio venis al ni de la vero? Ni vere deziregas, ke nia Sinjoro faru nin justuloj.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

86. Do Allah rekompencos ilin – pro tio, kion ili diris – per ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos ĉiam. Tiu estos la rekompenco de la bonfarantoj.

وَكُلُوا مِن مَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

87. Kiuj miskredos kaj rifuzos Niajn signojn, tiuj estos loĝantoj de l' infero.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَدْتُمْ مِنَ الْآيْمَانِ فَكَقَارَنَهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ
مِّنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ لِسْوَتِهِمْ أَوْ تَحْرِيرِ
رَقَبَةٍ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَقَارَنَهُ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

88. Ho vi, kredantoj! Ne malpermesu la purajn aĵojn, kiujn Allah permesis al vi, sed ankaŭ ne transpaŝu la limojn. Allah vere ne amas la transpaŝantojn.

89. Manĝu kion Allah donis al vi: permesitaĵojn, purajn; respektigu Allahon, Lin, je kiu vi kredas.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

90. Allah ne postulos pravigon de vi pro nepripensita vorto en viaj juroj, sed Li faros tion pro la intencoj en viaj juroj; la pentofaro estos tiam nutri dek malriĉulojn per la sama kvanto, per kiu vi nutras viajn familianojn aŭ vesti ilin, aŭ liberigi unu sklavon.

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن

Por tiu, kiu ne povas fari tion: fasti tri tagojn. Tiu estas pento pro viaj juroj neplenumitaj, post kiam vi faris ilin. Do plenumu viajn jurojn. Tiel Allah klarigas al vi Siajn revelaciojn, por ke vi estu dankaj.

91. Ho vi, kredantoj! Vere la vino, la hazardludo, kaj la idoloj, kaj la sagoj* estas hontindaĵoj, verko de Satano; do evitu ilin, por ke vi estu sukcesaj.

92. Vere deziras Satano estigi inter vi malamikecon kaj malamon per vino kaj hazardludo, por malproksimigi vin de la pensoj pri Allah kaj de la preĝo. Ĉu vi lasos lin malproksimigi vin?

93. Obeu Allahon kaj la senditon kaj estu singardemaj. Se vi turnos vin for, sciuj, ke la devo de Nia sendito estas anonci publike.

94. Por la kredantoj kaj bonfarantoj ne estos peko manĝi, se ili estos respektigemaj kaj kredos kaj bonfaros, poste ankoraŭ respektigos kaj kredos, poste denove respektigos kaj bonfaros. Allah amas la pacemulojn.

95. Ho vi, kredantoj! Allah elprovas vin rilate al iu afero, nome la ĉasajo, kiun povas atingi viaj manoj aŭ viaj lancoj, por ke Allah rekonu tiujn, kiuj respektigas Lin sekrete. Por tiu, kiu poste ankoraŭ pekos, estos dolora puno.

ذَكَرَ اللَّهُ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ

فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ

فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَأَصْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَمَنُوا ثَمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلْبُوتَكُمْ اللَّهُ شَيْءٌ مِنَ الصَّيْدِ

تَنَالَهُ آيِدْيُكُمْ وَمِمَّا حَكُمَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ

بِالْغَيْبِ مَن أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ

وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَبِدًا نُّجَزَاءُ مِثْلَ مَا قَتَلَ مِنَ

التَّعْمَرِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هُدًى لِّبَلِّغِ الْكَعْبَةَ

أَوْ كِفَارَتَهُ طَعَامٌ مُسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيًّا مَّا

لَيْدُونَ وَبِأَلْ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفًا وَمَن عَادَ

فَبَدَّلْنَا اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَ

لِلسَّيَّارَةِ وَحَرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دَمْتُمْ حُرْمًا

وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَ

الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ

* Kiujn oni ĵetis por diveni la sorton

96. Ho vi, kredantoj! Ne mortigu ĉasajon dum via pilgrimo. Kiu el vi ĝin intence mortigos, repagu per simila besto kiel la mortigita, el sia bestaro, laŭ la sentenco de du justuloj el vi, kaj la ofero estu alportita al la Ka'ba*; aŭ la puno estu nutri malriĉulojn aŭ fasti, por ke li gustumu la punon pro sia ago. Allah pardonas la pasintajojn. Tiun tamen, kiu repekas, Allah punas. Allah vere estas ĉiopova, la Majstro de la puno.

97. Permesitaj estas al vi la ĉasajoj de la maro kaj ĝiaj manĝaĵoj, kiel provizaĵo por vi kaj la vojaĝantoj. Malpermesita estas tamen al vi la ĉasajo de la lando dum via pilgrimo. Respektu Allahon, Lin, al kiu vi ĉiuj estos kunvenigitaj.

98. Allah faris la Ka'ban domo sankta, subteno por la homoj; same la sanktan monaton kaj la oferbuĉojn kaj la girlandojn. Tio estas, por ke vi sciu, ke Allah scias tion, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, kaj ke Allah scias ĉiujn aferojn.

99. Sciu, ke Allah estas severa je l' puno, kaj ke Allah estas senkulpigema, pardone-ma.

100. La sendito havas nur la devon anonci. Allah scias, kion vi malkaŝas kaj kion vi kaŝas.

101. Diru: "Ne estas egalaj la malbono kaj la bono", ankaŭ se la kvanto de la malbono mirigos vin. Respektu Allahon, ho vi prudentuloj, por ke vi estu sukcesaj.

* La plej antikva preĝejo, konstruita de Abraham, kies sola restaĵo, la nigra ŝtono, (aerolito?), troviĝas en Mekko, enmasonita en la nuna t.n. "Ka'ba".

اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٦﴾

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٧﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٨﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيْبُ وَلَوْ أَحْبَبَكَ لَثَرَةُ الْخَيْرِثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْقِحُونَ ﴿٩٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ سُؤَالُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّ لَكُمْ عَمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠٠﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَائِثٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَآكَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٢﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلُوهَا كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن صَلَ إِذَا اهْتَدَىٰ ثُمَّ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٤﴾

102. Ho vi, kredantoj! Ne demandu pri aferoj, kiuj estus malagrablaj, se ili estus malkaŝitaj. Se vi tamen demandas pri ili en la tempo, en kiu estas sendata al vi la Korano, ili fariĝas evidentaj por vi. Allah ne zorgis pri ili. Allah estas senkulpigema, pardonema.

103. Vere jam iuj demandis pri tio antaŭe, tamen poste ili fariĝis miskredantoj.

104. Allah nenion ordonis pri "Bahira" aŭ "Sa'eba" aŭ "Vasila" aŭ "Hām"*; sed la miskredantoj elpensis mensogon kontraŭ Allah, kaj la plej multaj el ili ne komprenas.

105. Kiam estas dirite al ili: "Venu al tio, kion Allah sendis, kaj al la sendito", ili diras: "Al ni sufiĉas tio, ĉe kio ni trovis niajn prapatrojn". Ankaŭ se iliaj prapatroj nenion sciis kaj ne estis gvidataj?

106. Ho vi, kredantoj, gardu vin! Ne malutilos al vi la eraranto, kiam vi mem estos gvidataj; la reveno de vi ĉiuj estos al Allah. Tiam Li malkaŝos al vi, kion vi faris.

107. Ho vi, kredantoj! Necesas atesto inter vi, kiam alproksimiĝas al iu el vi la morto en la tempo de la testamento; du justuloj el vi aŭ du fremduloj, se vi vojaĝas tra la lando kaj vin trafas la malfeliĉo de la morto: haltigu ilin post la preĝo. Ili ĵuru per Allah, se vi dubas: "Ni ne ricevos per tio ĉi iun ajn gajnnon, eĉ se temas pri parenco, kaj ni ne kaŝos la ateston de Allah; vere, alie ni estus pekuloj".

108. Se tamen estus eksciite, ke ambaŭ estas kulpaj pri mensogo, tiam alvenu du aliaj anstataŭe, el tiuj, kontraŭ kiuj la du atestis. Tiam ĵuru la du novaj per Allah: "Vere nia atesto estas pli laŭvera ol tiu de la du aliaj, kaj ni ne kaŝas; vere, alie ni estus pekuloj".

* Diversspecaj bestoj (kameloj kaj kaproj), kiuj estis speciale respektataj de la arabaj idolanoj.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنُ ذَوْا عَدَلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرٍ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرْكُمْ فَصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسَبُونَهَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمِينَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ نَسًا وَلَا لَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَئِن الْأَشْيَاءِ ﴿١٠٢﴾

فَإِنْ عَشَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمْ اسْتَحَقَّ أَثْمًا فَأَخْرَجَ يَقُومِينَ مَقَامُهَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَادُ يَفْقَهُونَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَئِن الْغَافِلِينَ ﴿١٠٣﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَحْتَفُوا إِنْ تَرَدُّ أَيَّمَانُ بَعْدَ أَيَّمَانِهِمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا بِعَ ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٤﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجِنْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِإِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٠٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَدْتَنِيكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ فَخَفَّ بِكَ عَلَى النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكَفَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقَ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ كطَيْرًا بِأَذْنِي وَتُتْرَىٰ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ

109. Tiel estos pli versaĵne, ke ili donos sian ateston laŭvere, aŭ ke ili timos, ke estos demandita alia atesto post la ilia. Respektegu Allahon kaj aŭskultu! Allah ne gvidas la popolon malobeeman.

بِأَذْنِيَّ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٩﴾

وَأُوحِيَتْ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ اصْنُوا فِيَّ وَبِرَسُولِي
قَالُوا أَمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١١٠﴾

110. En la tago, en kiu Allah kunvenigos la senditojn, Li diros: "Kiun respondon vi ricevis?"; ili diros: "Ni nenion scias. Vere Vi estas la Scianto de la Nevideblaĵoj".

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ التَّقْوَى
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

111. Kiam Allah diros: "Ho Jesuo, filo de Maria! Memoru Mian favoron al vi kaj al via patrino, kiel Mi fortigis vin per la spirito de la sankteco; vi parolis al la homoj el la lulilo, kaj kiam vi estis plenkreskulo; kaj Mi instruis al vi la Skribon kaj la saĝon kaj la Toraon kaj la Evangelion; kiel vi formis el argilo birdon laŭ Mia ordono, poste vi blovetis sur ĝin kaj ĝi fariĝis birdo laŭ Mia ordono. Kaj vi sanigis la blindulojn kaj la leprulojn laŭ Mia ordono; kaj vi revivigis la mortintojn laŭ Mia ordono; kaj Mi forklinis la idojn de Izrael for de vi, kiam vi venis al ili kun evidentaj signoj. Tiam diris la miskredantoj inter ili: "Tio nenio alia estas ol evidenta magio".

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَحْمِلَ تَوَلُّوبًا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٢﴾
قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا إِلَّا وَاوَلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً
مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٣﴾

112. Kiam Mi revelaciis al la disĉiploj, ke ili kredu je Mi kaj al Mia sendito, ili diris: "Ni kredas. Atestu, ke ni estas submetiĝintaj".

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَّلَهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُمُ
يَأْتِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِلَّا عَذَابَ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٤﴾

113. Kiam la disĉiploj diris: "Ho Jesuo, filo de Maria! Ĉu kapablas via Sinjoro sendi al ni tablon kovritan el la ĉielo?", li diris: "Respektegu Allahon, se vi estas kredantoj".

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُوا مِنِّي وَآمِي الْهَيْبِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحِجِّي إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٥﴾

114. Ili diris: "Ni deziras manĝi el ĝi, por ke trankviliĝu niaj koroj, kaj ni sciu, ke vi parolis al ni laŭvere, kaj ni estu atestantoj".

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُمْ فِيهِمْ فَلَمَّا

115. Diris Jesuo, filo de Maria: "Ho Allah, nia Sinjoro, sendu al ni tablon kovritan el la ĉielo, por ke ĝi estu por ni festo, por la unua el ni kaj por la lasta, kaj signo de Vi; provizu nin, ĉar Vi estas la plej bona provizanto".

تَوَفَّيْنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٥﴾

إِنْ تَعَدَّيْتَهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٦﴾

116. Diris Allah: "Vere Mi sendos ĝin al vi; kiu el vi tamen poste miskredos, vere Mi punos lin per puno, per kiu Mi nenium alian el ĉiuj gentoj iam antaŭe punis".

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَفْعَعُ الصَّادِقِينَ صُدُقَهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿١١٧﴾

117. Kiam Allah diros: "Ho Jesuo, filo de Maria! Ĉu vi diris al la homoj: "Prenu min kaj mian patrinon kiel Diojn, krom Allahon?"", li respondo: "Sankta estas Vi! Neniam mi povus diri, kion mi ne rajtas. Se mi estus dirinta tion, Vi certe scius. Vi scias, kio estas en mia animo, kaj mi ne scias, kio estas en Vi. Vere Vi estas la Scianto de la Nevidblajoj.

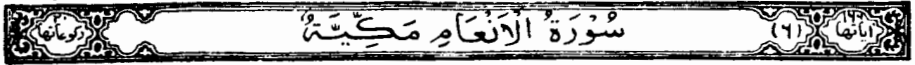
لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٨﴾

118. Nenion mi diris al ili krom tio, kion Vi ordonis al mi: "Adoru Allahon, mian Sinjoron kaj vian Sinjoron", kaj mi estis atestanto por ili, dum mi estis inter ili; ek de tiam, kiam Vi prenis mian animon, Vi estas la Gardanto super ili. Vi estas atestanto de ĉiuj aferoj.

119. Se Vi punas ilin, ili estas Viaj servantoj, kaj se Vi pardonas ilin, Vi estas la Cio-pova, la Saĝa".

120. Diris Allah: "Tiu estas tago en kiu utilos por la sinceruloj ilia sincereco. Por ili estos ĝardenoj sub kiuj fluas riveroj. Tie ili restos ĉiam kaj eterne. Ili plaĉos al Allah kaj Li plaĉos al ili. Tio estas grandega feliĉo.

121. De Allah estas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio kio estas inter ili ambaŭ. Li havas povon super ĉiuj aferoj.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, La Donema, la Pardonema.

2. Estu laŭdegata Allah, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron, kaj estigis la mallumon kaj la lumon; tamen la miskredantoj aldonas rivaĵojn al sia Sinjoro.

3. Estas Li Tiu, kiu kreis vin el argilo; poste Li fiksas la tempon; kaj alia tempo estas konata apud Li. Kaj tamen vi ankoraŭ dubas!

4. Li estas, Allah, en la ĉielo kaj sur la tero. Li konas viajn videblaĵojn kaj viajn kaŝitaĵojn kaj Li scias, kion vi meritis.

5. Se al ili venas eĉ unu sola signo el la signoj de ilia Sinjoro, ili turnas sin for.

6. Vere ili forĵetis la veron ĉiufoje, kiam ĝi venis al ili; tamen baldaŭ estos anoncita al ili tio, kion ili mokadis.

7. Ĉu ili ne vidis, kiel Ni neniigis kelkajn gentojn antaŭ ili? Ni establis ilin sur la tero, kiel Ni neniam establis vin, kaj Ni sendis super ilin nubojn kun abunda pluvo, kaj Ni igis flui riverojn sub ili. Poste tamen Ni neniigis ilin pro iliaj pekoj, kaj poste Ni vekis post ili alian genton.

8. Eĉ se Ni estus sendinta Libron el pergameno, kiun ili povus tuŝi per siaj manoj, tamen la miskredantoj estus dirintaj: "Ci tio nur estas evidenta magio".

9. Ili diras: "Kial ne estas sendita al li anĝelo?". Se tamen Ni estus sendinta anĝelon, ilia afero estus decidita; tiam ili ne estus havintaj prokraston.

* v. la version 137an k.sekv.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

الظُّلُمِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ②

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ

فُصِحَّ عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ③

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ

وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ④

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

مُعْرِضِينَ ⑤

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَا أَيُّهَا

النَّبِيُّ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑥

الَّذِينَ بَرَأَكُمْ مِنْ تُبَاهِيهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٍ مَكَرَهُمْ

فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ نَسِكُنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

ضُرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاهْلِكَنْهُمْ

بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ⑦

وَلَوْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَسَوْهُ بِإِيدِيهِمْ

لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑧

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقِضَ

الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ⑨

10. Se Ni estus elektinta anĝelon, Ni tamen estus forminta lin kiel homon, kaj certe Ni estus vestinta lin same, kiel ili estas.

11. Vere aliaj senditoj estis mokitaj antaŭ vi, sed la mokantoj el ili estis ĉirkaŭitaj de tio, kion ili mokis.

12. Diru: "Iradu sur la tero, kaj rigardu kiel finiĝis la negintoj".

13. Diru: "De kiu estas tio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero? ". Diru: "De Allah! " Li ordonis al Si mem kompaton. Li certe kunvenigos vin en la tago de la reviviĝo, pri kiu ne estas duĥo. Tiuĵ, kiuj ruinigas siajn animojn, ne volas kredi.

14. De Li estas tio, kio loĝas en la nokto kaj en la tago. Li estas la Cioaŭda, la Ĉioscia.

15. Diru: "Ĉu mi prenus iun alian ol Allahon, la Kreinton de la ĉieloj kaj de la tero, kiel protektanton? Li, kiu nutras min kaj ne bezonas nutraron? ". Diru: "Al mi estis ordonite esti la unua, kiu submetiĝas". Do ne estu idolano.

16. Diru: "Veremi timas – se mi malobeus mian Sinjoron – la punon de la terura tago".

17. Al tiu, kiu ricevos indulgon en tiu tago, vere estos montrita graco. Tio estas grandega feliĉo.

18. Se Allah trafas vin per malfeliĉo, neniu povas forpreni ĝin ol Li; kaj se Li ĝojigas vin per feliĉo, do sciu, ke Li havas povon super ĉiuj aferoj.

19. Li estas la Superega super Siaj servantoj; Li estas la Saĝa, la Ĉioscia.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأُوا بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَخَاقَ يَٰلُدِّيْنَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١١﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

قُلْ لَسَنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلُوبٌ نَّكَتُ عَلَى
ذُنُوبِهِ الرِّجْسَةَ لِيَجْزِيَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْبَيْعَةِ لَأَرْبِيبٍ
فِينَا الَّذِينَ حَسِبُوا أَنَّهُمْ فَهُمْ لَا يَوْمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْتِ وَالتَّهَابِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٤﴾
قُلْ أَعْيَرَ اللَّهُ تَخَذَ وَلِيًّا فَاظْهَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُضِعُّمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَن أَلُونَ
أَوَّلَ مَن أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾
مَنْ يُصِرْ فَعَنَّهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَاطِنُ ﴿١٧﴾

وَأَن تَسْتَسْكِنَ اللَّهُ بِضِرِّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأَن تَسْتَسْكِنَ بِخَيْدٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

وَهُوَ الْغَافِرُ فَوقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٩﴾
قُلْ أَمَّا شَيْءُ الْكِبَرِ شَهَادَةٌ قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي
وَبَيْنَكُمْ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ
وَمَنْ بَلَغَ أَبَيْتَكُمْ لَشَهِدُونَ أَن مَّعَ اللَّهُ إِلَهَةٌ

20. Diru: "Kio estas plej grava kiel atestaĵo?". Diru: "Allah estas atestanto inter mi kaj vi. Al mi estis revelaciita ĉi tiu Korano, por ke mi admonu vin kaj ĉiujn, kiujn ĝi atingos. Ĉu vi vere volas anonci, ke krom Allah ekzistas aliaj Dioj?". Diru: "Mi ne anoncos tion". Diru: "Vere Li estas la Dio ununura, kaj mi estas malproksima de tio, kion vi adoras".

21. Tiuj, al kiuj Ni donis la Libron, rekonas ĝin, kiel ili rekonas siajn filojn. Tiuj, kiuj ruinigas siajn animojn, ne kredas.

22. Kiu estas pli maljusta ol tiu, kiu elpensas mensogojn kontraŭ Allah aŭ negas Liajn signojn? La pekuloj ne sukcesos.

23. En unu tago Ni kunvenigos ilin ĉiujn kaj Ni diros al la idoloj: "Kie estas la kunuloj, kiujn vi supozis ekzisti?".

24. Poste ili ne havos alian pretekston, ol diri: "Per Allah, nia Sinjoro, ni ne estis idoloj".

25. Rigardu, kiel ili mensogas kontraŭ si mem, kaj kiel tio, kion ili elpensis, forlasis ilin.

26. Inter ili estas iuj, kiuj aŭskultas vin, sed Ni metis vualojn sur iliajn korojn, tiel ke ili ne komprenas, kaj surdecon en iliajn orelojn. Eĉ se ili vidus ĉiun signon, ili ne kredus je ĝi; kontraŭe, ili disputos kun vi, kiam ili venos al vi; la miskredantoj diros: "Tio ne estas io alia, ol la fabeloj de la praaĵoj".

27. Ili malhelpas aliajn veni al ĝi, kaj restas ili mem malproksime de ĝi; kaj se ili ruinigas iun, tio estas nur ili mem; ili tamen ne komprenas tion.

أَخْرَجْتُمْ قُلُوبَهُمْ فَلَا اشْهَادَ لَهُمْ وَإِنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدِ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

الَّذِينَ اتَّيَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ لَمْ يَكُونُوا ﴿٦١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَابِقًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شِرْكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٣﴾

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٦٤﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ تَاكَاثُفًا يَفْتَرُونَ ﴿٦٥﴾

وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكْتَةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا

كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٦﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٧﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَئِنَّا نُرَدُّوْا لَأَكْذِبُ رَبَّنَا وَإِنَّا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

بَلْ بَدَأَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّوْا لَعَادُوا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٦٩﴾

28. Se vi nur vidus, kiel ili estos starigitaj antaŭ la fajro. Tiam ili diros: "Ho! Se nur ni povus esti resenditaj! Ni ne plu negus la signojn de nia Sinjoro kaj ni estus kredantoj!"

29. Ne! Por ili fariĝis klara nur tio, kion ili kutimis kaŝi antaŭe. Sed se ili estus resenditaj, ili certe revenus al la malpermesitaĵoj; vere ili estas mensoguloj.

30. Ili diras: "Ne ekzistas alia vivo ol ĉi tiu, kaj ni ne estos revivigitaj".

31. Se vi nur vidus, kiel ili estos starigitaj antaŭ sia Sinjoro! Li diros al ili: "Ĉu la vero ne estas ĉi tiu?" Ili respondos: "Jes, per nia Sinjoro". Li diros: "Tiam gustumu la punon, ĉar vi estis miskredantoj".

32. Vere estos perdantoj tiuj, kiuj negas la renkonton kun Allah. Kiam tamen la horo neatendita venos super ilin, ili diros: "Ho ve al ni! ĉar ni malzorgis pri ĉi tiu horo!" Kaj ili portos sur siaj dorsoj la ŝarĝojn. Ĉu ne estas malbonega ilia ŝarĝo?

33. Ĉi tiu vivo nenio alia estas ol ludo kaj amuzado. Vere la loĝejo en la vivo venonta estos pli bona por la justuloj. Ĉu vi ne komprenas?

34. Ni bone scias, vin ĉagrenas tio, kion ili diras; fakte ili ne rifuzas vin; tio, kion la pekuloj rifuzas, estas la revelacioj de Allah.

35. Certe antaŭ vi estis kulpigitaj pri mensogo aliaj senditoj; tamen, kvankam ili estis kulpigitaj kaj persekutitaj, ili estis paciencaj, ĝis venis al ili Nia helpo. Kaj neniu sukcesis ŝanĝi la vortojn de Allah. Vere venis al vi novaĵoj de aliaj senditoj.

36. Se ilia malbonvolo malĝojigas vin, se vi povus trovi malfermajon en la teron aŭ ŝtuparon al la ĉielo por alporti al ili sig-

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نحنُ بِمُتَعَدِّينَ ﴿٢٨﴾
وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ

﴿٢٩﴾ تَكْفُرُونَ

كَذَّابِينَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّى إِذَا جَاءَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لِمَ نَحْسُرُنَا عَلَى مَا فَطَرْنَا فِيهَا مَا
وَهُمْ بِمُحْسِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا
يُرَدُّونَ ﴿٣٠﴾

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَاللَّذَاتِ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣١﴾

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْفُرُونَكَ وَلكِنَّ الظَّالِمِينَ يَأْتِي اللَّهَ بِجَحْدُونَ ﴿٣٢﴾
وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَى مَا كَذَّبُوا
وَأُودُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِي الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٣﴾

وَإِن كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَاتِنَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ
اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ

non, vi tion farus. Se Allah volus, Li jam estus gvidinta ilin al la rekta vojo. Do ne estu ankaŭ vi malklerulo!

37. Vere nur komprenas tiuj, kiuj aŭskultas. La mortintojn Allah revekos, poste ili revenos al Li.

38. Ili diras: "Kial ne estis sendita signo al li de lia Sinjoro?" Diru: "Vere Allah havas la povon sendi signon, sed la plej multaj el ili ne scias tion".

39. Ne ekzistas iuj bestoj sur la tero, nek birdoj flugantaj per siaj flugiloj, kiuj ne estus en societoj similaj al via. Ni nenion preteratentis en la Libro. Poste ili estos kunvenigitaj al sia Sinjoro.

40. Tiuj, kiuj rifuzis Niajn signojn, estas surdaj kaj mutaj en la mallumo. Allah arigas, kiun Li volas, kaj Li direktas al la rekta vojo, kiun Li volas.

41. Diru: "Kion vi pensas? Kiam falos sur vin la puno de Allah aŭ kiam atingos vin la Horo, ĉu vi vokos iun alian ol Allahon, se vi estas sincera?"

42. Ne! Nur Lin vi vokos kaj tiam Li forprenos de vi tion, pro kio vi vokis, se Li volos, kaj vi forgesos tion, kion vi estis aldonintaj al Li".

43. Vere antaŭ vi Ni jam sendis iujn al la popoloj, poste Ni afliktis la popolojn per malriĉeco kaj malfeliĉo, por ke ili humiliĝu.

44. Kial do ili ne humiliĝis, kiam Nia puno falis sur ilin? Sed iliaj koroj estis malmoliĝintaj, kaj Satano beligis al ili tion, kion ili faris.

45. Kiam ili forgesis tion, kio estis memorigita al ili, Ni malfermis por ili la pordojn de ĉiuj aferoj, ĝis Ni ekprenis ilin subite,

قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أُمَّةٌ مِثْلُكُمْ مَا فَزَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَن يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِرَاءَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابَ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ غَيْرِ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ لَنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَسْأَلُونَ مَا تُنْشَرُونَ ﴿٤١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْتُم بِأَلْسِنَتِكُمْ وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

قُلْ إِرَاءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَحَمَّ

post kiam ili ĝojis pro tio, kio estis donita al ili, kaj Ni jetis ilin en malesperon!

46. Tiam la restaĵo el la popolo malbonfaranta estis disigita; estu laŭdegata Allah, la Sinjoro de l' Universo!

47. Diru: "Kion vi imagas? Se Allah forprenus vian aŭdadon kaj vian vidadon kaj sigelus viajn korojn, kiu Dio alia ol Allah povus redoni ilin al vi? ". Rigardu, kiel Ni variigas la signojn. Tamen poste ili turnas sin for.

48. Diru: "Kion vi imagas? Kiam la puno de Allah neatendita aŭ malkaŝita falos sur vin, ĉu estos neniigita iu alia ol la popolo pekema? ".

49. Ni nur sendis la senditojn kiel portantojn de bonaj novaĵoj kaj kiel admonantojn. Por tiuj, kiuj kredas kaj pentas, vere plu ne estos timo nek malgajeco.

50. Tiujn tamen, kiuj rifuzis Niajn signojn, atingos la puno, ĉar ili estas malobeemaj.

51. Diru: "Mi ne diras al vi: "Ĉe mi estas la trezoroj de Allah", nek "Mi scias la Nevideblaĵojn", nek mi diras al vi: "Mi vere estas anĝelo". Mi observas nur tion, kio estis revelaciita al mi". Diru: "Ĉu blindulo kaj vidanto estas egalaj? Ĉu vi ne volas pripensi? ".

52. Do admonu per ĝi tiujn, kiuj timas esti kunvenigitaj al sia Sinjoro – ili tamen ne havos protektanton aŭ propetanton –, por ke ili fariĝu justuloj.

53. Ne forpelu tiujn, kiuj vokas sian Sinjoron matene kaj vespere, deziregante vidi Lin. Vi ne estos devigita respondi pri ili, kaj ili ne estos devigitaj respondi pri vi. Se vi forpelos ilin, vi mem estos pekulo.

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظُرْ

كَيْفَ نَصَرْتُ الْأَيْتُ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَعَثَ اللَّهُ

جَهَنَّمَ هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا

يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ لَا

تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَنْذِرِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخَسَّرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ

يَتَّقُونَ ﴿٥١﴾

وَلَا تُطْرِدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَنَىٰ

يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ

وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَكَفَرُوا

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ

مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ

54. Simile Ni elprovis iujn el ili, por ke ili diru: "Ĉu estas ili tuj, al kiuj inter ni Allah estis favora?" Ĉu Allah ne konas la dankemulojn?

55. Kiam venos al vi tiuj, kiuj kredas je Niaj signoj, diru: "La paco estu kun vi! Via Sinjoro devigis Sin al kompato; se iu el vi pro nescio malbonfaros, kaj pentos, kaj pliboniĝos, tiam sciui, ke Li estas la Senkulpigema, la Pardonema".

56. Pro tio Ni klarigos la signojn, tiel ke la vojo de la pekuloj fariĝos evidenta.

57. Diru: "Estas malpermesite al mi adori tiujn, kiujn vi vokas aldone al Allah". Diru: "Mi ne sekvos viajn malbonajn dezirojn. Alie mi devojiĝus, kaj ne estus gvidata".

58. Diru: "Vere mia pruvo estas la evidentaj signoj de mia Sinjoro. Vi male negas ilin. Tio, kion vi deziras akceli, ne estas en mia povo. Nur ĉe Allah estas la decido. Li klarigas la veron kaj Li estas la plej bona juĝanto".

59. Diru: "Se tio, kion vi dezirus akceli, estus en nia povo, tiam la afero estus decidebla inter mi kaj vi". Allah konas la pekulojn.

60. Ĉe Li estas la ŝlosilo de la Nevideblajoj, neniu konas ĝin krom Li kaj Li scias ĉion, kio estas sur la tero kaj en la maro, kaj ne falas eĉ folio sen Lia scio, kaj ne estas grajno en la mallumo de la tero kaj nenio verda aŭ seka ekzistas, kiuj ne estas registritaj en klara Libro.

61. Estas Li Tiu, kiu forprenas viajn animojn nokte, kaj scias, kion vi faras tage. Poste Li restarigas vin en tio, por ke la fiksita tempo estu plenumita; tiam vi revenos al Li, poste Li sciigos al vi, kion vi faris.

بِالشَّكْرِينَ ﴿٦١﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَيَاتِ وَالرَّسَائِلَ لِقَوْلِهِمْ رَبِّهِمْ إِنَّمَا يُشْرِكُ بِنِعْمَةِ رَبِّنَا اللَّهُ فَأَكْفُرُوا بِهَا وَأَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَادِينَ ﴿٦٣﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَلِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ﴿٦٤﴾

قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٥﴾

وَإِنَّمَا مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ أَوْ رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمَّعٌ ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

ذَٰلِكَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً

62. Li estas la Eminent super Siaj servantoj kaj Li sendas gardantojn por vi, ĝis la morto venos por ĉiu el vi. Niaj senditoj* forprenas lian animon, kaj ili ne eraras.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّقَهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦٢﴾

63. Poste ili estos resenditaj al Allah, ilia vera Sinjoro. Aŭskultu! Lia estas la juĝo, kaj Li estas la plej rapida el la juĝantoj.

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقِّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ﴿٦٣﴾

64. Diru: "Kiu liberigos vin de la danĝeroj de la tero kaj de la maro, kiam vi vokos Lin humile kaj sekrete dirante: Se Li liberigus nin de ĉi tio ni certe estus dankemaj?"

قُلْ مَنْ يُبْعَثُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَئِنْ أُنجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ

65. Diru: "Allah liberigos vin de tio kaj de ĉiu malĝojo kaj tamen vi aldonas rivalojn al Li".

مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٤﴾

66. Diru: "Li havas la povon malsuprenigi la punon sur vin el supre aŭ el sub viaj piedoj, aŭ por konfuzi vin disigante, kaj por igi vin gustumi la perforton unu de la alia". Rigardu, kiel Ni pligrandigas la signojn, por ke ili komprenu!

قُلِ اللَّهُ يُبْعَثُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْكِرُونَ ﴿٦٥﴾

67. Via popolo (ho sendito) rifuzis ĝin, kvankam ĝi estas la vero. Diru: "Mi ne estas gardanto super vi".

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

68. Por ĉiu profetaĵo estas fiksita tempo; vi baldaŭ scios.

وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

69. Kiam vi vidos tiujn, kiuj faras vanajn parolojn pri Niaj signoj, turnu vin for de ili, ĝis ili okupiĝos pri alia parolo. Kaj se Satano igas vin forgesi, tiam ne plu sidu, kiam vi rememoros, kun la popolo pekema.

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۗ قُلْ لَنْتُ عَلَيْكُمْ

70. La justuloj ne devos iel respondi pri ili, sed ili devas admoni ilin, por ke ili resagiĝu.

يُؤَكِّدُ ۗ لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرَّرٌ وَسُوفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِمَّا

يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَتَّبِعْهُ بَعْدَ الذِّكْرِ ۗ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

* La anĝeloj

71. Kaj lasu tiujn, kiuj rigardas sian religion nur kiel ludon kaj amuzadon, kaj kies vivo estas ruinigita. Admonu per ĝi, por ke eĉ ne unu animo pereu pro siaj agoj. Ĝi ne trovos protektanton aŭ protopetanton krom Allahon; kaj neniu elaçeto estos akceptita de ĝi, eĉ se ĝi ĝin proponos. Estas ili tiuj, kiuj estas liveritaj al la neniigo pro siaj agoj. Por ili estos trinkaĵo el bolanta akvo, kaj terura turmento, ĉar ili estas miskredantoj.

72. Diru: "Ĉu ni alvoku krom Allahon tion, kio ne povas helpi nek malhelpi nin, kaj ĉu ni turmu nin sur niaj kalkanoj, post kiam Allah gvidis nin, kiel iu, kiun la Satanoj delogis, lasante lin konfuzitan en la lando, kaj kiu havas kunulojn, kiuj vokas lin al la gvidado dirante: "Venu al ni?" ". Diru: "Vere la gvidado de Allah estas la sola gvidado, kaj al ni estis ordonite, ke ni submetiĝu al la Sinjoro de la Universo,

73. kaj ke ni levu la preĝon kaj ke ni respektigu Lin. Li estas Tiu, al kiu vi estos kunvenigitaj".

74. Li estas Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron laŭ vero, kaj en la tago, en kiu Li diras: "Estu", ĝi* estos. Lia vorto estas la vero. De Li estos la suvereneco en la tago, en kiu estos blovate en la trumpeton. La Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Videblaĵoj. Li estas la Saĝa, la Cioscia.

75. Kiam Abraham diris al sia patro Aazar: "Ĉu vi prenas idolojn kiel Diojn? Vere mi vidas vin kaj vian popolon en evidenta erarado".

76. Tiel Ni montris al Abraham la regnon de la ĉieloj kaj de la tero, por ke li fariĝu firme kredanta.

* t.e.: la lasta Juĝo.

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لُغِبًا وَّلَهُمْ آذَنَةٌ مِّنَ الْجَنَّةِ ۚ ذُكِّرُوا وَلَٰكِن يَلْفُوفُونَ
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَبِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۗ وَإِن تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَيْمِيمٍ وَعَلَابٌ
أَلِيمٌ ۗ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤١﴾

قُلْ اٰنۡدَعُوۡا مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنۡفَعُنَا وَّلَا يَضُرُّنَا
وَ نُرۡدُّ عَلٰۤى اَعۡقَابِنَا بَعۡدَ اِذۡ هَدٰنَا اللّٰهُ كَالَّذِيۡ
اَسۡتَوۡبَتُوۡهُ الشَّيۡطٰنُ فِى الْاَرۡضِ حَيۡرٰنًا لَّا اَصۡحٰبُ
يَدۡعُوۡنَهٗ اِلَى الْهُدٰى اِنۡتَبٰهُ ۗ كُلُّ اِنۡ هَدٰى اللّٰهُ
هُوَ الْهُدٰى ۗ وَاٰمَرَنَا لِنَسۡمُرَ لِيۡلَآئِ الْعٰلَمِيۡنَ ﴿٤١﴾

وَأَن آقِنُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوا ۗ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٤٢﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ
يَقُولُ لَنْ يَكُونَ لَهُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٤٣﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَنَّهُ اتَّخَذَ أَصْنَامًا آلِهَةً
إِنِّي أَرَىٰكَ وَ قَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٤٤﴾

وَكَذٰلِكَ نُرِيۡ اِبۡرٰهِيۡمَ مَلَكُوۡتَ السَّمَوٰتِ
وَ الْاَرۡضِ وَ يَكُوۡنُ مِنَ الْمُوۡقِنِيۡنَ ﴿٤٥﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكُوكُبَ ۗ قَالَ هٰذَا اِسۡرَآءِيۡ

77. Kiam la nokto malsupreniris sur lin, li vidis stelon. Li diris: "Jen mia Sinjoro! ", sed, kiam ĝi subiris, li diris: "Mi ne amas la aĵojn subirantajn".

78. Kiam li vidis la lunon suprenirantan kaj brilantan, li diris: "Jen mia Sinjoro! ", sed, kiam ĝi subiris, li diris: "Se mia Sinjoro ne gvidas min, mi certe fariĝos ano de la popolo eraranta".

79. Kiam li vidis la sunon suprenirantan kaj brilegantan, li diris: "Jen mia Sinjoro, tiu estas la plej granda", sed, kiam ĝi subiris, li diris: "Ho mia popolo! Ni vere liberigis de tiuj, kiujn vi aldonas al Dio kiel rivalojn.

80. Vere mi turnis mian vizaĝon submetigante al Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron, kaj mi ne estas idolano".

81. Lia popolo disputis kun li. Li diris: "Ĉu vi disputas kun mi pri Allah? Tamen Li vere gvidis min. Mi ne timas, ke vi aldonos rivalojn al Li, krom se Li volas tion. Mia Sinjoro ampleksas per Sia scio ĉiujn aferojn. Ĉu vi ne volas memori?"

82. Kial mi devus timi, ĉar vi aldonas rivalojn al Li, se vi mem ne timas aldoni rivalojn al Allah, por kiuj Li neniam donis al vi iun rajton? Kiu do el la du partioj havas pli grandan rajton ricevi la sekurecon, se vi scias? "

83. La kredantoj, kiuj ne miksas sian kredon kun maljusteco: por ili estos la sekureco kaj la gvidado.

84. Tiu estas la argumento, kiun Ni donis al Abraham kontraŭ lia popolo: "Ni plialtigas je rango, kiun Ni volas. Vere via Sinjoro estas la Saĝa, la Cioscia".

فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا سَرَ أَلْجَمْرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا سِرِّي فَفَلَمَّا أَفَلَ

قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي سِرِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

الضَّالِّينَ ﴿٧٨﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رِيقِي هَذَا الْكَبِيرُ

فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُفُومُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٩﴾

إِنِّي وَجِيفٌ وَجِيهُ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٠﴾

وَحَاجَةٌ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ

هَدَيْتُهُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يُنْشَأَ

رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨١﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ

أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا

فَأَنَّى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ

لَهُمُ الْآمَنُ وَهُمْ صُهَيْدُونَ ﴿٨٣﴾

وَأُولَئِكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ

دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ إِنْ رَبُّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا

هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

85. Ni donis al li Isaakon kaj Jakobon, ĉiun el ili Ni gvidis; kaj Noan Ni gvidis antaŭe kaj ankaŭ lian idaron, Davidon kaj Salomonon kaj Ijobon kaj Jozefon kaj Moseon kaj Aaronon. Tiel ni rekompencas la bonfaran-tojn.

86. Ni gvidis Zeĥarjan kaj Johanon kaj Jesu-on kaj Elijan; ĉiu el ili estis justulo.

87. Ni gvidis Iŝmaelon kaj Jesajan kaj Jonan kaj Loton; ilin ĉiujn Ni levis super la gen-tojn.

88. Kaj Ni levis iliajn prapatrojn kaj ilian idaron kaj iliajn fratojn, kaj Ni elektis ilin, kaj Ni gvidis ilin al la rekta vojo.

89. Tiu estas la gvidado de Allah. Per ĝi Li gvidas, kiun Li volas el Siaj servantoj. Se ili estus aldonintaj rivalojn al Li, nenio estus utilinta al ili el tio, kion ili faris.

90. Estas ili tiuj, al kiuj Ni donis la Libron kaj la suverenecon kaj la profetadon. Se ili tamen rifuzas tion, ne gravas, ĉar vere Ni konfidis ĝin nur al popolo, kiu ne estas miskredanta.

91. Estas ili tiuj, kiujn Allah gvidis, do sek-vu ilian gvidadon. Diru: "Mi ne postulos de vi rekompencan por ĝi. Tio nur estas memorigajo por la tuta homaro".

92. Ili inalĝuste taksas Allahon, kiam ili diras: "Allah nenion revelaciis al iu ajn". Diru: "Kiu revelaciis la Libron, kun kiu Moseo venis, lumon kaj gvidadon por la homaro, kvankam vi agas pri ĝi, kvazaŭ ĝi estus paperĉifonoj, kiujn vi montras, dum vi kaŝas multe da ĝi? Kaj al vi estis instru-ita io, kion nek vi nek viaj prapatroj sci-is". Diru: "Allah!". Poste lasu ilin, por ke ili amuziĝu babilante.

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِبْرَاهِيمَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكَوْنًا فَضَلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

ذَلِكَ هَدَى اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا

بِهَا بِكْفِيرِينَ ﴿٨٩﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْبَدُوا قُلْ لَا أَجْعَلُ لَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا مِن شَيْءٍ قُلْ مَن أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ قُرْآنًا مَّعْبُودًا وَيَتَذَكَّرُونَ وَيَتَّقُونَ كَثِيرًا وَعَلَّمْنَاهُم مَّا لَمْ يَعْلَمُوا

أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ لَمْ يَزِدْهُمْ فِي حُوزِهِمْ لِيُعْبَوْا ﴿٩١﴾

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكٌ مُصَدِّقٌ لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَن حَوْلَهَا وَالَّذِينَ

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ

93. Tiu ĉi estas Libro, kiun Ni revelaciis, benplena, plenumiĝo de tio, kio estis antaŭe kaj helpilo por admoni la Patrino de la urboj* kaj de ĉiuj ĉirkaŭe. Kiuj kredas al la vivo venonta, tiuj kredas je ĝi, kaj ili akurate plenumas la preĝon.

94. Kiu estas pli maljusta ol tiu, kiu elpensas mensogon kontraŭ Allah, aŭ diras: "Ĝi estis revelaciita al mi kaj nenio estis revelaciita al li", kaj kiu diras: "Mi sendos ion similan al tio, kion Allah sendis"? Kaj se vi nur povus vidi, kiam Allah malbonfarantoj estas en la agonio de la morto, kaj la anĝeloj etendas siajn manojn, dirante: "Liveru viajn animojn!" En tiu tago estos donita al vi la puno de la malfeliĉo pro tio, kion vi malvere diris kontraŭ Allah, kaj ĉar vi malŝate turnis vin for de Liaj signoj.

95. Kaj nun venu al Ni unuope, kiel Ni vin kreis unufoje, kaj vi postlasis, kion Ni donis kaj konsentis al vi, kaj Ni ne vidas apud vi kiel propetantojn tiujn, pri kiuj vi asertis, ke ili estas rivaloj de Dio je viaj aferoj. Nun vi estas detranĉitaj unu de la alia, kaj vin forlasis tio, kion vi elpensis.

96. Vere estas Allah Tiu, kiu ĝermigas la grajnon kaj la daktilkernojn. Li estigas vivantojn el mortintoj kaj mortintojn el vivantoj. Tiu estas Allah! De kio vi do turnas vin for? .

97. Li estigas la tagiĝon; Li kreis la nokton por ripozi kaj la sunon kaj la lunon por mezuri la tempon. Tiu estas la dekreto de la Ĉiopova, la Cioscia.

98. Estas Li Tiu, kiu kreis por vi la stelojn, por ke vi havu gvidilon en la mallumo sur la tero kaj sur la maro. Vere Ni detale klarigis la signojn por la popolo scianta.

* Mekko

يُحَاوِطُونَ ﴿٩٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَوَيَّرَ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا النَّفْسَ الْيَوْمَ تُجْرُونَ وَعَذَابُ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ عِبْرَةٌ لِّكُلِّ ذِي عِلْمٍ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ تَبْرَأْتُمْ مَا خَلَقْنَاكُمْ وَإِنَّمَا تَهُونُ لَكُمْ وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُفَّ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ

لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ فَالْتَمْتُمْ تَرَعُونَ ﴿٩٥﴾¹¹
 إِنَّ اللَّهَ فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَالِقَ تُوَفَّقُونَ ﴿٩٦﴾

فَالِقِ الْأُصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكُمْ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٥﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٧﴾
 وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

99. Estas Li Tiu, kiu estigis vin el unu persono kaj kaŭzis, ke ekzistu por vi hejmo kaj loĝejo. Vere Ni detale klarigis la signojn por la popolo komprenanta.

100. Estas Li Tiu, kiu sendas akvon el la ĉielo. Ni estigas per ĝi ĉiuspecajn kreskaĵojn, kaj Ni estigas kun ili verdan foliaron, el kiu Ni estigas grenon. Kaj el la daktilpalmo – sub ĝiaj branĉoj – kreskas daktilspikoj. Kaj Ni estigas ĝardenojn de vinberarboj, kaj olivarbojn kaj granatarbojn – similajn kaj malsimilajn. Rigardu la fruktojn, kiel ili fruktas, kaj kiel ili maturiĝas. Vere en tio estas signoj por la popolo kredanta.

101. Ili igas la Ĝinnoj* rivaloj de Allah, kvankam Li kreis ilin; kaj ili atribuas al Li filojn kaj filinojn kontraŭ la vera scio. Li estas sankta kaj eminenta super tio, kion ili atribuas al Li!

102. La Kreinto de la ĉielo kaj de la tero! Kiel Li povas havi idon, ne havinte edzinon? Li ja kreis ĉiujn aĵojn kaj Li ĉion scias!

103. Tiu estas Allah, via Sinjoro. Ne ekzistas alia Dio ol Li, la Kreinto de ĉiuj aĵoj. Adoru Lin. Li estas la Gardanto de ĉiuj aferoj.

104. La okuloj ne atingas Lin, sed Li atingas la okulojn. Li estas la Nekonebla, la Ciokonanta.

105. Pruvoj vere venis de via Sinjoro, do, se iu vidas, tio estas por lia bono; se iu farigas blinda, tio estas kontraŭ li; mi ne estas via gardanto.

106. Tiel Ni variigas la signojn, sed ili diras: "Vi bone lernis", kaj Ni klarigas ĝin por la popolo scianta.

* v. detalan klarigon en ĉapitro 34a "Sabā", verso 13a

بَنَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِمَّنْ النَّخْلُ وَمِمَّنْ طَلْحًا قِنَوانٌ ذَاتِيبَةٍ

وَجَنَّتِ مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ وَالرَّيْحَانِ مُمْتَسِيبًا وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠١﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَدٌ لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٢﴾

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٣﴾

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٤﴾

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٥﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَدِينَتْ وَلِنُبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ يُعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ

107. Sekvu tion, kio estis revelaciita al vi de via Sinjoro. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Turnu vin for de la idolanoj.

108. Kaj se Allah volus, ili ne estus aldonintaj rivalojn al Li. Kaj Ni ne faris vin gardanto super ili, kaj vi ne estas super ili gardanto.

109. Ne insultu tiujn, kiujn ili alvokis aldone al Allah, por ke ili ne insultu Allahon venĝe en sia nescio. Tiel Ni igis iliajn agojn ŝajni bonaj. Poste al ilia Sinjoro fariĝos la reveno, kaj Ni sciigos ilin pri tio, kion ili faris.

110. Ili ĵuras per Allah siajn plej gravajn ĵurojn, ke, se venus al ili signo, ili kredus je ĝi. Diru: "Certe, estas signoj ĉe Allah, sed kio komprenigas vin, ke — kiam la signoj venas — tamen ili ne kredas?"

111. Ni konfuzos iliajn animojn kaj iliajn okulojn, ĉar ili ne kredis je ĝi unufoje, kaj Ni lasos ilin vagadi en sia peko kiel blindulojn.

* Fino de la 7-a parto

112. Eĉ se Ni sendus al ili anĝelojn kaj igus la mortintojn paroli al ili kaj kunvenigus ĉiujn aĵojn al ili vidalvide, ili ne kredus, krom se Allah volus. Tamen ili kondutas malprudente.

113. Tiel Ni estigis kontraŭ ĉiu profeto malamikon, Satanon de la homoj kaj de la Ginnoj. Ili sugestas unu al alia falsajn parolojn por trompi. Se via Sinjoro estus volinta, ili ne estus farintaj tion; do lasu ilin ĉe iliaj elpensajoj,

114. por ke la koroj de tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, turnu sin al ĝi, kaj por ke al ili plaĉu tio, kaj por ke ili plue meritu, kion ili meritas.

حَفِظًا ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٨﴾

وَاتَّقُوا بِاللَّهِ جَهْدَ إِيمَانِهِمْ لِنِ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُونَ أَيَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَتَقْلِبُ فُؤَادَهُمْ أَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَدَّرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

وَلَوْ أَنَّا زَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا يُولِيُونَنَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَكَانَ أَكْثَرُهُمْ يُجَاهِلُونَ ﴿١١١﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۗ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَدَّرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

وَلِيَضْحَكُوا إِلَيْهِ أَفِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيُرْضَوْهُ وَيَقْتَرُوا مَا هُمْ مُقْتَرُونَ ﴿١١٣﴾

أَفْعَبِدَ اللَّهُ ابْتِغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ وَلَا تُكُونَنَّ مِنَ السَّابِقِينَ ﴿١١٤﴾

وَنَتَّكَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لَ

115. Ĉu mi serĉus kiel juĝanton iun alian ol Allahon? Li ja sendis al vi la Libron klarigitan! Kaj tiuj, al kiuj Ni donis la Libron, scias, ke ĝi estis sendita de via Sinjoro kun la vero. Do ne estu dubanto.

116. La vorto de via Sinjoro plenumiĝis en vereco kaj justeco. Lian vorton neniu kapablos ŝanĝi. Li estas la Cioaŭda, la Cioscia.

117. Se vi sekvas la plej multajn el tiuj, kiuj estas sur la tero, ili dektinos vin de la vojo de Allah. Ili sekvas nur tion, kion ili divenas, kaj ili nur mensogas.

118. Vere via Sinjoro bone konas tiujn, kiuj deflankiĝas de Lia vojo, kaj Li konas la gvidatojn.

119. Manĝu do tion, super kio estis alvokita la nomo de Allah, se vi estas kredantoj je Liaj signoj.

120. Kial vi ne manĝus tion, super kio estis alvokita la nomo de Allah? Vere Li klarigis al vi, kion Li malpermesis al vi – krom se vi estas devigitaj – kaj certe multaj deturnas aliajn per siaj malbonaj deziroj kontraŭ la vera scio. Vere, via Sinjoro bone konas la ekscesantojn.

121. Evitu la malkaŝitajn kaj la kaŝitajn pekojn. Vere tiuj, kiuj gajnas pekojn, estos punitaj pro tio, kion ili estos gajnintaj.

122. Ne manĝu tion, super kio ne estis alvokita la nomo de Allah: tio vere estas malobeo. Vere la Satanoj instigas siajn amikojn, por ke ili disputu kun vi. Se vi obeos ilin, vi aldonos rivalojn al Dio.

123. Ĉu povas tiu, kiu mortis, kaj estis poste revivigita de Ni, kaj al kiu Ni donis lumon por iri inter la homoj, esti egala al

لِكَلِمَتِهِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

وَأَنْ تُطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

إِلَيْهِ ۗ وَإِنْ كَثِيرًا يَلْفُظُونَ بِأَهْوَابِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

وَدَرَوْا ظَاهِرَ الْإِسْحَامِ وَأَبَاطِنَهُ إِنْ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِسْمَ سَيَجْرُونَ بِمَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ

ع ١٢١ لِيُجَادِلُوكُمْ ۗ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمَسْجُورُونَ ﴿١٢٢﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا ۖ يَنْشِيءُ بِهِ فِي النَّارِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِمُخَارِجٍ مِنْهَا ۗ كَذَلِكَ نُزِّنُ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آلَ لِيَدُومِ فِيهَا لِيَمْنُوا

tiu, kies kondiĉo estas, ke li troviĝas en mallumo, el kiu li ne povas eliri? Tiel estis farite por la miskredantoj, ke ŝajnu bonaj iliaj agoj.

124. Tiel Ni ankaŭ igis, en ĉiuj urboj, la plej grandajn el ties pekuloj intrigi; ili tamen intrigas nur kontraŭ si mem, sed ili ne komprenas tion.

125. Kiam venas al ili signo, ili diras: "Ni neniam kredos, ĝis estos donita al ni la samo kiel al la senditoj de Allah". Allah bone scias, kiel Li donas Siajn senditajn. Humiliĝo estos por tiuj, kiuj intrigas antaŭ Allah, kaj severa turmento pro ilia intriga-do.

126. Tiel Allah gvidas, kiun Li volas; Li plilargigas lian bruston por la Islamo kaj Li devojigas, kiun Li volas, mallargigante kaj fermante lian bruston, kvazaŭ li suprenirus en la ĉielon. Tiel Allah punas la miskredantojn.

127. Tiu estas la vojo de via Sinjoro, la rekta. Vere Ni klarigis la signojn al la popolo admonita.

128. Por ili estas la Domo de la paco de ilia Sinjoro, kaj Li estas ilia protektanto pro tio, kion ili faris.

129. En la tago, en kiu Li kunvenigos ĉiujn, Li diros: "Ho vi, aro de Ginnoj! Vi vere klopodis akiri multajn homojn! ". Kaj iliaj amikoj inter la homoj diros: "Ho nia Sinjoro! Ni profitis unu de la alia kaj nun ni atingis la limtempon, kiun Vi difinis por ni". Li diros: "La fajro estu via loĝejo. Tie vi ĉiam restos, krom se Allah aliĝ volos". Vere via Sinjoro estas la Saĝa, la Cioscia.

130. Tiel Ni metis iujn el la malbonfarantoj super la aliajn pro tio, kion ili meritis.

فِيهَا وَمَا يَنْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢٤﴾
وَإِذَا جَاءَهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَاثِمًا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْغَيْبَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِعًا ۖ يَنْتَضِرُ الْجِنُّ قَدِ
اسْتَكْشَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِمَّن
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ
خَلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿١٢٩﴾

وَكَذَلِكَ نُؤْتِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿١٣٠﴾

يَنْتَضِرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ الْمَآءَ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ

131. "Ho vi aro de Ĝinnoj kaj de Homoj! Ĉu ne venis al vi senditoj el via mezo, kiuj anoncis al vi Miajn signojn kaj admonis vin pri la renkonto de ĉi tiu tago?" Ili diros: "Ni atestas kontraŭ ni mem". Kaj la vivo de ĉi tiu mondo trompis ilin. Kaj ili atestos kontraŭ si mem, ĉar ili estis miskredantoj.

132. Tio estas, ĉar via Sinjoro ne volis detruji maljuste la urbojn, dum iliaj loĝantoj ankoraŭ ne estis admonitaj.

133. Por ĉiuj rangoj estos laŭ tio, kion ili faris. Via Sinjoro ne malzorgas pri tio, kion ili faris.

134. Via Sinjoro estas memsufiĉa, plena je graco. Li povus neniigi vin, se Li volus, kaj estigi post vi, kion Li volus, kiel Li estigis vin el idaro de alia popolo.

135. Certe, tio, kio estis promesita al vi, okazos, kaj vi ne povas malhelpi ĝin.

136. Diru: "Agu, kiel eble plej bone vi povas. Mi vere same agas. Baldaŭ vi scios, al kiu apartenos la rekompenco de la Restadejo". Certe la malbonfarantoj ne prosperos.

137. Ili asignis al Allah iom el tio, kion Li estigas el la kamparo kaj el la gregoj, kaj ili diris: "Tio estas por Allah" – tiel ili imagas – kaj: "Tio estas por niaj idoloj". Tamen tio, kio estas por la idoloj, ne atingas Allahon, sed tio, kio estas por Allah, atingas la idolojn. Malbone estas, kiel ili juĝas!

138. Tiel la idoloj igis la mortigon de la idoj ŝajni bela al la idolanoj, por ruinigi ilin kaj por konfuzi ilin pri la religio. Se Allah volus, ili ne farus tion; do lasu ilin ĉe iliaj elpensajoj.

يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنفُسِنَا وَعَرَّهْتُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾
ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ أَهْلَهَا غَفْلُونَ ﴿١٣٢﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٣﴾

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُم مِّنْ ذُرِّيَّتِهِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٤﴾

إِنْ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٥﴾
قُلْ يَوْمَ يَقُولُوا عَمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَايِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْطِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٦﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْبِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَدَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا

139. Ili diras: "Ĉi tiuj rikolto kaj gregoj estas malpermesitaj. Neniu devas mangi el ili krom tion, kion ni volas" — tiel ili imagas — kaj estas bestaro, kies dorsoj estas malpermesitaj, kaj bestaro, super kiu la nomo de Allah ne estas alvokita, elpensante mensogon kontraŭ Li. Li postulos de ili pravigon pro tio, kion ili elpensis.

140. Ili diras: "Kio estas en la ventroj de ĉi tiuj bestoj, tio estas rezervita por niaj viroj kaj malpermesita al niaj virinoj". Se ĝi tamen naskiĝas mortinta, ili ĉiuj partoprenas. Li punos ilin pro ilia aserto. Li vere estas la Saĝa, la Cioscia.

141. Vere estas perdantoj tiuj, kiuj malsaĝe mortigas siajn idojn kontraŭ la vera scio, kaj malpermesas, kion Allah konsentis al ili, elpensante mensogon kontraŭ Allah. Ili vere devojiĝis kaj ne estas gvidataj.

142. Estas Li Tiu, kiu estigas ĝardenojn, murzonitajn kaj nemurzonitajn, kaj daktil-palmojn kaj grenkampojn, kies fruktoj estas diversspecaj, kaj olivarbon kaj granatarbon, similajn kaj malsimilajn. Manĝu el la fruktoj de ĉiu, kiam ĝi fruktas, sed pagu Lian rajton* en la tago de la rikolto kaj ne transpaŝu la limojn. Vere Li ne amas la transpaŝantojn.

143. El la gregoj Li kreis iujn por ŝarĝo kaj aliajn por buĉado. Manĝu el tio, kion Allah donis al vi, kaj ne sekvu la piedsignojn de Satano. Li vere estas via evidenta malamiko.

144. El la gregoj Li kreis ok parojn: du ŝafajn, du kaprajn. Diru: "Ĉu Li malpermesis ambaŭ virajn aŭ virinajn aŭ tion, kio troviĝas en la ventroj de la virinaj? In-formu min per via scio, se vi estas sinceraj".

مَنْ تَشَاءُ يَرْزُقْهُمْ وَانْعَامَ حَرَمْتَ طُهُورَهَا وَانْعَامَ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِمْ سَجِيذَاتُ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِلَّذِينَ
رَمَحْنَاهُمْ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ سَجِيذَاتُ بِهِمْ وَصَفَاهُمْ إِنَّهُ كَيْدٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
عَبْرًا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرِ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُغْتَلَابًا كُلَّهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَانَ
مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرَ
وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٢﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةٌ وَقَرَشٌ كُلُّوا مِنْهَا رَزَقَكُمْ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٤٣﴾

تَمْيِيبَةُ أَرْوَاحٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ فَلِئَلَّا يَذْكُرِيَ حَرَمَ أُمَّ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا
اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ يُخَوِّنُ بِعِلْمٍ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٤﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلَّذِكُورِ

* la parton por la malriĉuloj

145. Du kamelajn kaj du bovajn. Diru: "Ĉu Li malpermesis ambaŭ virajn aŭ ambaŭ virinajn aŭ tion, kio troviĝas en la ventroj de la virinaj? Ĉu vi ĉeestis, kiam Allah dekretis tion?". Kiu estas pli maljusta ol tiu, kiu peke elpensas mensogon kontraŭ Allah, por devojigi la homojn kontraŭ la vera scio? Vere Allah ne gvidas la popolon malbonfarantan.

146. Diru: "Mi ne trovas en tio, kio estis revelaciita al mi, iun manĝaĵon malpermesitan por manganto, krom ĉia mortintaĵo aŭ verŝita sango aŭ karno porka – fakte tio estas malpura – aŭ profanaĵo, super kiu alia nomo estis alvokita ol tiu de Allah. Kiu tamen estas devigata de la neceso – ne pro malobeo kaj ne ekscesante – tiam tiu sciu: via Sinjoro estas la Senkulpigema, la Pardonema.

147. Al la Judoj Ni malpermesis ĉiun beston havantan ungegojn; kaj de la bovoj kaj ŝafoj kaj kaproj Ni malpermesis al ili la grasajon – krom tiu, kiu troviĝas en iliaj dorsoj – aŭ la internaĵojn aŭ tion, kio estas miksitaj kun ostoj. Tiu estis la puno pro ilia ribelemo. Vere Ni estas verama.

148. Se ili kulpigas vin pri mensogo, vi diru: "Via Sinjoro estas plena je kompato ampleksega, tamen Lia kolero ne estos deturnita for de la kulpa popolo.

149. Tiuj, kiuj aldonas rivalojn al Dio, diros: "Se Allah estus volinta, ni ne aldonus rivalojn al Li, nek niaj prapatroj estus farintaj tion, nek ni malpermesus ion ajn". Tiel kulpigis pri mensogo tiuj, kiuj estis antaŭe, ĝis ili gustumis Nian koleron. Diru: "Ĉu vi havas iun ajn scion? Tiam montru ĝin al ni. Vi sekvas nur supozojn kaj vi nur mensogadas".

150. Diru: "De Allah estas la argumento, kiu trafas la celon. Se Li estus volinta, Li estus gvidinta vin ĉiujn".

حَرَّمَ أَمْرَ الْاُنْتَيْنِ اَمَّا اَسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ اَرْحَامُ
الْاُنْتَيْنِ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ اِذْ وَضَعْنَا لِهَذَا
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُغَيِّبُ النَّاسَ
بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

قُلْ لَا اَجِدُ فِي مَا اُوْحِيَ اِلَيَّ حَرْمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ
اِلَّا اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَسْفُوحًا اَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ
فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اِهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٦﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرْمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْعَنَمِ حَرْمًا عَلَيْهِمْ شُحُومُهُمَا اِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا اَوِ الْحَوَايَا اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنَمٍ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِغَيْرِهِمْ ۗ وَاِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿١٤٧﴾

فَاِنَّ كَذِبَكَ فَعَلَّ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَلَا
يُرَدُّ بِاسْمِهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٨﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اَشْرَكْنَا وَّ
لَا اٰبَاؤُنَا وَّ لَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَاسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لِنَّا اِنْ تَسْتَبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَّ
اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٩﴾

قُلْ قَلْبِي لِهٖ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
اٰجْمَعِينَ ﴿١٥٠﴾

قُلْ هَلْ هُمْ شُهَدَاءُ كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللَّهَ

151. Diru: "Alportu viajn atestantojn, kiuj atestu, ke Allah malpermesis ĉi tion". Se ili atestas, ne atestu vi kun ili, nek sekvu la malbonajn inklinojn de tiuj, kiuj negas Niajn signojn, kaj de tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta kaj aldonas rivalojn al sia Sinjoro.

152. Diru: "Mi rediros al vi, kion via Sinjoro malpermesis al vi; ke vi aldonu ion ajn kiel rivalon al Li, kaj ke vi ne estu afablaj al viaj gepatroj, kaj ke vi mortigu viajn idojn pro timo de mizero. Estas Ni, kiu provizas por vi kaj por ili. Ne alproksimiĝu al malbonaj agoj, malkaŝitaj aŭ kaŝitaj, kaj ne mortigu la vivon, kiun Allah sanktigis, krom laŭrajte*. Tion Li dekretis por vi, por ke vi komprenu.

153. Ne alproksimiĝu al la propraĵoj de orfo, escepte juste, ĝis li atingos plenkreskan aĝon. Donu ĝustan mezuron kaj pezon laŭrajte. Ni nur ŝarĝas ĉiun animon laŭ ĝia kapablo. Kiam vi parolas, estu justaj, eĉ se temas pri parencoj. Plenumu la aliancon kun Allah. Tion Li dekretis por vi, por ke vi memoru".

154. Kaj: "Tiu estas mia vojo, la rekta, do sekvu ĝin, kaj ne sekvu aliajn vojojn, por ke ili ne devojigu vin el Lia vojo. Tion Li dekretis por vi, por ke vi estu sekuraj".

155. Poste Ni donis al Moseo la Skribon – plenumante la favoron al li, kiu bonfaris, kaj la klarigon de ĉiuj aferoj kaj la gvidadon kaj la gracon – por ke ili kredu al la renkonto kun sia Sinjoro.

156. Tiu ĉi estas la Libro, kiun Ni sendis, plena de benoj, do sekvu ĝin kaj estu sin-gardemaj por ke estu kompato por vi,

حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرِيهَم يَعْطُونَ ﴿٥١﴾

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْدُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَضَعْتُ لَكُمْ لَعْنَةً تَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأُولُو الْكَيْفَالِ وَالْيَتِيمَانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعِدُوا وَتَوْكَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَيَعْهَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَضَعْتُ لَكُمْ لَعْنَةً تَذَكَّرُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ تَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَضَعْتُ لَكُمْ لَعْنَةً تَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعْنَةً

تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾

* Laŭ la leĝo de la lando.

157. por ke vi ne diru: "Vere la Libro estis sendita nur por du popoloj antaŭ ni, kaj ni nesciis, kiel ili ĝin studis",

158. aŭ por ke vi ne diru: "Se la Libro estus sendita al ni, ni estus certe pli bone gvidataj ol ili". Tiam vere venis al vi evidentaj signoj de via Sinjoro kaj gvidado kaj graco. Kiu do estas pli malbonfaranta ol tiu, kiu rifuzas la signojn de Allah kaj turnas sin for de ili? Ni repagos tiujn, kiuj turnas sin for de Niaj signoj, per terura turmento, ĉar ili turnis sin for.

159. Ĉu ili atendas ion alian ol, ke anĝeloj venu al ili, aŭ ke via Sinjoro venu, aŭ ke iuj el la signoj de via Sinjoro venu? En la tago, en kiu iuj signoj de via Sinjoro venos, neniom utilos al iu ajn animo kredi je ili, se ĝi ne estos kredinta antaŭe aŭ meritinta ion bonan per sia kredo. Diru: "Atendu, ni ankaŭ atendas!"

160. Vere tiuj, kiuj estigis skismojn en sia religio, kaj dividiĝis en sektojn, vi nenion komunan havas kun ili. Certe ilia afero venos antaŭ Allahon, tiam Li sciigos al ili, kion ili faris.

161. Kiu faros bonan agon, tiu ricevos la deoblon, kaj kiu faros malbonan agon, tiu ricevos nur similan repagon, kaj al ili ne estos farita maljusteco.

162. Diru: "Rilate al mi, mia Sinjoro gvidis min al la rekta vojo, al la vera religio, al la religio de Abraham la justulo. Li ne estis idolano".

163. Diru: "Vere mia preĝo kaj mia ofero kaj miaj vivo kaj morto apartenas al Allah, la Sinjoro de l' Universo.

164. Li ne havas rivalojn. Tiel al mi estas ordonite kaj mi estas la unua submetiĝinto".

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً ۗ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّفَ عَنْهَا سَجَجَىٰ الَّذِينَ يَصِدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصِدُّونَ ﴿٥٨﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٠﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦١﴾
قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قَبِيًّا ۚ صِرَاطَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٢﴾
قُلْ إِن صَلَائِي وَمَنَاسِكِي وَهَيَائِي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾

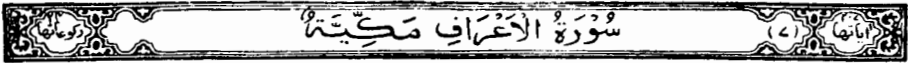
لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٤﴾

165. Diru: "Ĉu mi serĉu alian Sinjoron ol Allahon? Li estas la Sinjoro de ĉiuj aĵoj. Ĉiu animo povas peki nur kontraŭ si mem kaj neniu animo ŝarĝita povas porti la ŝarĝon de alia. Poste al via Sinjoro estos via reveno kaj Li sciigos al vi tion, pri kio vi kutimis disputi.

166. Estas Li Tiu, kiu igis iujn el vi sekvan-toj de aliaj sur la tero kaj plialtigis je rango iujn el vi super la aliajn, por elprovi vin per tio, kion Li donis al vi. Vere via Sinjoro estas rapida je l' puno kaj certe Li estas la Senkulpigema, la Pardonema.

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٥﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْحَقَابِ ﴿١٦٦﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef Lām Mim Sūād**.

3. Ĉi tio estas Libro sendita al vi – do ne estu en via brusto hezito pri ĝi – por ke vi admonu per ĝi, kaj ĝi estu incitilo por la kredantoj.

4. Sekvu tion, kio estis sendita al vi de via Sinjoro kaj ne sekvu alian protektanton ol Lin. Kiom malmulte vi memoras!

5. Kiom multajn urbojn Ni detruis! Nia puno venis sur ilin nokte, aŭ kiam ili dormis tagmeze.

6. Tiel, kiam Nia puno venis sur ilin, ili nur kriis: "Ni vere estis malbonfarantoj! "

7. Ni certe demandas tiujn, al kiuj tiaj estis senditaj, kaj Ni certe demandas la senditojn,

8. kaj certe Ni informos ilin laŭ la scio, ĉar Ni neniam forestis.

9. La pesado en tiu tago estos vera; kaj tiuj, kiuj pezos multe, estos sukcesaj;

10. tiuj, kiuj pezos malmulte, estos ruinigitaj siajn animojn, ĉar ili estis malpiegaj kontraŭ Niaj signoj.

11. Vere Ni vin metis sur la teron kaj estigis sur ĝi la provizaĵojn por vi. Kiom malmulte vi dankas!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

التَّصْوِطِ ②

كُتِبَٰنَا نَزَّلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِيُنذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ③

اتَّبِعُوا مَا نَزَّلَ إِلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ
أَوْ لِيَأْسَٰئُ قَبِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ④

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا بَٰئِسًا يُبَٰئِسُ ٱللَّوٓءُونَ
فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَٰئِسًا إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ⑤

فَلَنَسْأَلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ ٱلرَّسُولِينَ ⑥
فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِهِ ۖ وَمَا كُنَّا غَٰفِينَ ⑦

وَٱلْوَزْنَ يَوْمَئِذٍ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَنْ نَّقَلَتْ مَوَٰزِينَهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ⑧

وَمَنْ حَقَّتْ مَوَٰزِينُهُ فَأُولَٰئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ⑨

وَلَقَدْ كَلَّمْنَا فِي ٱلْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَٰيِشَ ۖ
قَبِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ⑩

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَٰئِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ ۖ فَسَجَدُوا ۖ إِلَّا ٱبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ⑪

* v. la version 47an k.sekv.

** Mi, Allah, Cioscia, Verama

12. Vere Ni kreis vin, poste Ni formis vin, poste Ni diris al la anĝeloj: "Surgenuiĝu antaŭ Adam!". Kaj ili surgenuiĝis, krom Iblis. Li ne volis esti unu el la submetiĝantoj.

13. Dio diris: "Kio malhelpis vin submetiĝi, kiam Ni ordonis tion al vi?". Li respondis: "Mi estas supera al li. Vi kreis min el fajro kaj Vi kreis lin el argilo".

14. Dio diris: "Eliru for de ĉi tie! Ne konvenas al vi fieriĝi ĉi tie. Eliru! Vi certe estas unu el la malsuperegaj!".

15. Li diris: "Konsentu al mi prokraston ĝis la tago, kiam ili estos starigitaj!".

16. Dio diris: "Vere vi estos unu el tiuj, al kiuj estas konsentita prokrasto".

17. Li diris: "Ĉar Vi dekretis, ke mi estu pereonta, mi embuskos kontraŭ ili sur Via rekta vojo.

18. Poste mi venos sur ilin de antaŭe kaj de malantaŭe kaj de ilia dekstra kaj de ilia maldekstra flanko, kaj Vi ne trovos multajn el ili dankaj.

19. Dio diris: "Eliru for de ĉi tie, malŝatata kaj ekzilita! Kiu ajn sekvos vin el ili, Ni certe plenigos la inferon per vi ĉiuj.

20. Kaj, ho vi, Adam! Loĝu vi kaj via edzino en la ĝardeno kaj manĝu, kie ajn vi ambaŭ volas, sed ne alproksimiĝu al tiu arbo, por ke vi ne fariĝu pekantoj".

21. Satano tamen flustris al ili malbonajn sugestojn por sciigi al ili tion, kio estis kaŝita el ilia honto, kaj diris: "Via Sinjoro malpermesis al vi tiun arbon nur por ke vi ne fariĝu anĝeloj aŭ por ke vi ne viŝu eternon".

22. Kaj li ĵuris al ili: "Vere mi estas sincera konsilanto por vi".

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَجِدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ

خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا أُوعِدْتَنِي لِأَفْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ

الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَا تَبِينَ لَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ

شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَنْ نَبْعَثَكَ

مِنْهُمْ لِأَمَلْتَنَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

وَيَا دَرُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِمِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ

الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاَسَبَهُمَا إِنْ كُنْتُمَا لِنَزْحَاتِكُمَا

فَدُلُّهُمَا بِنُورِهِ فَلَمَّا دَاخَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

23. Tiel li ruze igis ilin malobeemaj kaj, kiam ili gustumis el la arbo, ilia honto evidentiĝis al ili kaj ili komencis kolekti la foliojn de la ĝardeno sur sin mem, kaj ilia Sinjoro vokis ilin: "Ĉu mi ne malpermesis al vi tiun arbon kaj diris al vi: Satano estas via evidenta malamiko?"

سَوَاءُهُمَا وَطَفِقًا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرُقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٣﴾

24. Ili ambaŭ diris: "Nia Sinjoro, ni pekis kontraŭ ni mem; se vi ne pardonas nin kaj ne havas kompaton por ni, ni certe estos el la perdantoj".

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٤﴾

25. Li diris: "Eliru! Iuj el vi estos malamikoj de la aliaj, kaj por vi estos sur la tero restadejo kaj provizaĵo por kelke da tempo".

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

26. Li diris: "Tie vi vivos kaj tie vi mortos kaj de tie vi estos forportitaj".

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ho idoj de Adam! Vere Ni sendis al vi vestojn por kovri vian honton kaj por ornami vin, sed la vesto de la virto estas la plej bona. Tio estas unu el la signoj de Allah por ke ili memoru.

يَبْنِي آدَمَ قَدْ آتَيْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُزَيِّنُ سَوَاتِيمَكُمْ وَيُرِيَا وَرِيثًا وَلِبَاسِ الثَّقْوَىٰ ذَلِكُمْ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ho idoj de Adam! Ne lasu Satanon devojigi vin, kiel li forpelas viajn prapatrojn for de la ĝardeno, senigante ilin je iliaj vestoj por montri al ili ilian honton. Vere li vidas vin, li kaj lia tribo, de kie vi ne vidas ilin. Ni igis la Satanojn esti amikoj de la miskredantoj.

يَبْنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آبَاكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِيمَهُمَا إِنَّهُ يُرْكَمُ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

29. Kiam ili faras abomenindaĵon, ili diras: "Ni trovis niajn prapatrojn ĉe ĝi, kaj Allah ordonis ĝin al ni". Diru: "Neniam Allah ordonas abomenindaĵojn. Do, ĉu vi volas diri pri Allah, kion vi ne scias?"

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

30. Diru: "Mia Sinjoro ordonis la justecon. Fiksu vian atenton al ĉiu moskeo kaj alvoku Lin sincere en la kredo. Kiel Li vin kreis, tiel vi revenos.

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا مِنْهُ حَيْثُ رَزَقْنَاكُمْ لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ يَكْفُرُ بِالْمُسْرِفِينَ ﴿٣٠﴾

31. Iujn Li gvidis, kaj por aliaj la erarado fariĝis normo. Vere ili prenis Satanojn kiel amikojn krom Allahon kaj ili imagas, ke ili estas gvidataj.

32. Ho idoj de Adam! Atentu pri viaj ornamoj en ĉiu moskeo kaj manĝu kaj trinku sed ne transpaŝu la limojn. Li vere ne amas la transpaŝantojn.

33. Diru: "Kiu malpermesis la ornamaĵojn, kiujn Allah estigis por Siaj servantoj kaj la bonajn aĵojn, kiujn Li provizis?". Diru: "Tio estas por la kredantoj en ĉi tiu vivo, kaj ekskluzive por ili en la tago de la reviviĝo". Tiel Ni klarigas la signojn por la popolo scianta.

34. Diru: "Vere mia Sinjoro malpermesis la malbonajn agojn, ĉu publikajn, ĉu kaŝitajn, kaj la pekon kaj la maljustajn transpaŝojn kaj, ke estu aldonita al Allah kiel rivalo tio, por kio ne estis sendita iu ajn rajtigo, kaj ke vi diru pri Allah, kion vi ne scias".

35. Por ĉiu popolo estas difinita limtempo; kiam venos ilia limtempo ili ne povos malfrui eĉ unu momenton kaj ili ankaŭ ne povos akceli ĝin.

36. Ho idoj de Adam! Se venas al vi senditoj el via mezo, klarigante al vi Miajn signojn, por tiuj, kiuj respektegas Dion kaj bonfaras, ne estos plu timo, nek malgajeco.

37. Tiuj, kiuj rifuzas Niajn signojn kaj turnas sin for de ili, estos loĝantoj de l' fajro, kaj tie ili ĉiam restos.

38. Kiu do estas pli maljusta, ol tiu, kiu elpensas mensogon kontraŭ Allah aŭ rifuzas Liajn signojn? Por ili estos la sorto dekretita de Ni laŭ la Libro, ĝis venos al ili Niaj senditoj* por forpreni iliajn animojn

* Anĝeloj

مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُقْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

يَبْنَؤُا دَرَمَ خَذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَشَرِبُوا وَلَا تَمْرُقُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ السُّرْفِينَ ﴿٣٣﴾

قُلْ مَنْ حَزَمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ بَيْنَ يَدَيْنِ أَمْوَالِ الْيَتِيمِ الَّذِي أَنصَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٦﴾

يَبْنَؤُا دَرَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَبْضُونَ عَلَيْكُمْ أَيْتِي فَمَن أَتَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٨﴾

فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

kaj diros: "Kie estas tio, kion vi kutimis alvoki krom Allahon?". Ili respondos: "Ili foriris de ni", kaj ili atestos kontraŭ si mem, ĉar ili estis miskredantoj.

39. Li diros: "Eniru la fajron kun la nacioj de la Ginnoj kaj de la homoj, kiuj jam pasis antaŭ vi". Ĉiufoje, kiam popolo eniras, ili malbenas siajn kunulojn, ĝis ĉiuj estas enirintaj; kaj diras la lasta el ili pri la unua: "Nia Sinjoro, tiuj devojigis nin, donu do al ili la duoblan turmenton de la fajro". Li diros: "Por ĉiuj estos duoblo, sed vi ne scias".

40. Tiam diros la unuaj al la lastaj: "Vi do neniel estas superaj al ni je la graco; gustumu do la turmenton pro tio, kion vi meritis".

41. Por tiuj, kiuj rifuzas Niajn signojn kaj turnas sin for de ili, ne malfermiĝos la pordejoj de la ĉielo, kaj ili ne eniros la Paradizon, antaŭ ol kamelo eniros kudriltruon. Tiel Ni repagos la ofendintojn.

42. Por ili estos kuŝejo en la infero, kaj super ili estos simila kovrilo. Tiel Ni repagos la malbonfarintojn.

43. La kredantoj kaj la bonfarantoj – kaj Ni ne ŝarĝas iun animon trans ĝia kapablo – estos logantoj de l' Paradizo kaj tie ili restos por ĉiam.

44. Kaj Ni forprenos de iliaj brustoj ĉiun ajn malammon. Sub ili fluos riveroj, kaj ili diros: "Estu laŭdegata Allah, kiu nin gvidis al ĉi tio; kaj ni ne estus trovintaj gvidadon, se Allah ne gvidus nin. Vere venis la senditoj de nia Sinjoro kun la vero!" kaj al ili estos anoncote: "Tio ĉi estas la Paradizo, kiu estas konsentita al vi pro tio, kion vi faris".

يَأْتِيهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَٰئِ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا آذَرْتُمُوهَا فِيهَا جَبِينًا قَالَتْ لَأُخْرِيَهُم بِأُولَئِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَارْتِهِمْ عَلَٰبًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

وَقَالَتْ أُولَئِهِمْ لَأُخْرِيَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ فَضْلٍ فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَتَّبِعُهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْجَافِرِينَ ﴿٤٢﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٤﴾

وَنُرَعِّنَا فِيهَا صُورَهُمْ مِن غَيْرِ تَبْدِيلٍ مِّن تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تَتْلُمُوا الْجَنَّةَ أَوْ رَتَّبُوهَا

45. Kaj la loĝantoj de l' Paradizo krios al la loĝantoj de l' fajro: "Jen, ni trovis la veron, kiun nia Sinjoro promesis al ni. Ĉu ankaŭ vi trovis la veron, kiun via Sinjoro promesis al vi?". Ili diros: "Jes". Tiam krios inter ili anoncanto: "La malbeno de Allah sur la malbonfarantojn,

46. kiuj deklinis de la vojo de Allah kaj provis distordi ĝin kaj ne kredis al la vivo venonta!"

47. Inter ambaŭ grupoj estos dividilo, kaj sur la altrando estos homoj, kiujn ĉiuj rekonos pro iliaj distingiloj*. Ili vokos la loĝantojn de l' Paradizo, dirante: "La paco estu kun vi!". Ĉi tiuj ankoraŭ ne eniris la Paradizon, kvankam ili tion esperas.

48. Kiam ili turnos sian rigardon al la loĝantoj de l' fajro, ili diros: "Nia Sinjoro, ne aligu nin al la popolo malbonfarinta!"

49. kaj la loĝantoj de la altrando vokos la homojn, kiujn ili rekonos pro iliaj distingiloj, kaj diros: "Via multenombro neniom utilis al vi kaj neniom utilis al vi via fierco.

50. Ĉu estas ili tiuj, pri kiuj vi ĵuris, ke Allah ne konsentis al ili gracon? Eniru la Paradizon; por vi plu ne estos timo nek malgajejo".

51. Kaj la loĝantoj de l' fajro vokos la loĝantojn de l' Paradizo, dirante: "Verŝu sur nin iom da akvo aŭ el tio, kion Allah donis al vi", kaj ili respondos: "Vere Allah malpermesis ambaŭ al la miskredantoj,

52. kiuj prenis sian religion kiel ludilon kaj amuzajon, kaj kiujn la vivo de ĉi tiu mondo

* Laŭ la tradicio, temas pri la Profetoj, kiuj ĝuos apartan rangon en la vivo venonta.

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾
وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ النَّارَانَ قَدْ وَجَدْنَا
مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَمَهْلُومٌ وَمَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَنَ مَوَدِّنٌ بَيْنَهُم مِّن لَّغْوِ اللَّهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٣٩﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِئْسَ لَهُمْ وَاوَدًا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ إِن سَلَّمَ عَلَيْكُمْ
لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْعَمُونَ ﴿٤٠﴾

وَلِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسْمِهِمْ
قَالُوا مَا آخَضَكُمْ جَعَلَكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْكُبُونَ ﴿٤٢﴾
أَهْوَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَبَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٣﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ فَيصُورُوا عَلَيْهَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَتًّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَزَمَهَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَبَتْهُمْ أَهْوَاؤُهُ
الدُّنْيَا فَايَوْمَ نُنَسِّهِمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٤٥﴾

malsaĝigis". Kaj en tiu tago Ni forgesos ilin, kiel ili forgesis en ĉi tiu tago la renkonton, kaj kiel ili kutimis negi Niajn signojn.

53. Kaj Ni vere donis al ili Libron, kiun Ni deklaris — scie — gvidilo kaj graco por la popolo kredanta.

54. Ĉu ili atendas ion alian ol ĝian plenumigon? En la tago, kiam venos ĝia plenumigo, diros tiuj, kiuj antaŭe ĝin forgesis: "La senditoj de nia Sinjoro vere venis kun la vero. Ĉu ni havas propetantojn, kiuj propetas por ni? Aŭ ĉu ni povus esti resenditaj, por agi alie ol ni kutimis agi?". Vere ili ruinigis siajn animojn, kaj ilin forlasis tio, kion ili elpensis.

55. Jen, via Sinjoro estas Allah, kiu kreis en ses tagoj la ĉielojn kaj la teron, poste sidigis sur la tronon; li jetas la vualon de la nokto sur la tagon, kiun ĝi sekvas rapide. Kaj Li kreis la sunon kaj la lunon kaj la stelojn, kiuj servas laŭ Lia ordono. Ĉu ne apartenas al Li la kreo kaj la leĝo? Benata estu Allah, la Sinjoro de l' Universo!

56. Voku vian Sinjoron humile kaj kaŝe. Li ne amas la ekscesantojn.

57. Ne estigu malpacon sur la tero post ĝia ordigo, kaj voku Lin respektige kaj esperante. Vere la graco de Allah estas proksima al la pacemuloj.

58. Estas Li Tiu, kiu sendas antaŭ Sia favoro la ventojn kiel portantojn de la bona novaĵo, ĝis Ni puŝas ilin, kiam ili portas pluvo-plenajn nubojn, al mortinta regiono; poste Ni sendas sur ĝin la akvon kaj tiel Ni estigas el ĝi ĉiusecajn fruktojn. Tiel Ni elirigos la mortintojn, por ke vi memoru.

وَلَقَدْ جَنَّبَهُمْ بِكُتُبٍ فَوَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ عُلُوقِ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ سُورَهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفَعَاءَ فَيُشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُوزَدُ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْبَيْتَ الْكَبِيرَ يُظَلِّبُهُ حَبِيبَاتٍ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنُّجُومِ صَغُرَاتٍ بِأَمْرِ إِلَهِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٥﴾

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا نَقَالًا سَفَّاهًا لِبَلَدٍ لَدَيْهِ وَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ النَّوْثَىٰ لَعَنَّاكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

وَأَنْبَلُدُ الصَّيْبَ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِأَذْنِ رَبِّهِ ه وَالَّذِي خَبْتَهُ لَا يَخْرُجُ إِلَّا لَبَدًا لَذَلِكَ نَصَرَفَ الْإِلَهِيَّتِ

59. Kaj pri la bona tero sciuj: ĝiaj kreskaĵoj kreskas laŭ la dekreto de ĝia Sinjoro. Se ĝi tamen estas malbona, la kreskaĵoj burĝonas nur mizere. Tiel Ni variigas la signojn por la popolo dankema.

يَقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. Vere Ni sendis Noan al lia popolo, kaj li diris: "Ho mia popolo! Adoru Allahon; vi ne havas alian Dion ol Lin. Vere mi timas por vi la punon de la tago terura".

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي صَلَاتٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾
قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي صَلَوةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ

61. Diris la estroj de lia popolo: "Vere ni vidas vin en evidenta eraro".

الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

62. Li respondis: "Ho mia popolo! En mi ne estas eraro; kontraŭe, mi estas sendito de la Sinjoro de l' Universo.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

63. Mi portas al vi la senditaĵojn de mia Sinjoro kaj mi konsilas vin sincere, kaj mi scias pere de Allah tion, kion vi ne scias.

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ فَتُنذَرُونَ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

64. Ĉu vi miras, ĉar venis al vi la admono de via Sinjoro pere de homo el via mezo, por ke li admonu vin, kaj por ke vi fariĝu justuloj, kaj por ke vi trovu kompaton?"

فَكَذَّبُوهُ فَأَعْجَبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَآخَرُونَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾

65. Tamen ili kulpigis lin pri mensogo, tiam Ni savis lin kaj tiujn, kiuj estis kun li en la arkeo kaj Ni dronigis tiujn, kiuj rifuzis Niajn signojn. Vere ili estis blinda popolo.

وَأِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

66. Al la Aadanoj Ni sendis ilian fraton Hūd-on. Li diris: "Ho mia popolo, adoru Allahon. Vi havas neniun alian Dion ol Lin. Ĉu vi ne volas esti justaj?"

قَالَ أَسْمَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

67. Diris la estroj miskredantaj de lia popolo: "Vere ni vidas vin trempita en malsaĝeco, kaj vere ni juĝas vin mensogulo".

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

68. Li respondis: "Ho mia popolo, ne estas malsaĝeco en mi; kontraŭe, mi estas sendito de la Sinjoro de l' Universo.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾
أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ

69. Mi alportas al vi la bonan novaĵon de mia Sinjoro, kaj por vi mi estas sincera konsilanto.

بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ وَرَأَاكُمْ فِي الْخَلْقِ بَعْضَةً فَأَذْكُرُوا
الَّذِينَ اللَّهُ لَعَنَكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

70. Ĉu vi miras, ĉar venis al vi la admono de via Sinjoro pere de homo el via mezo, por ke li admonu vin? Memoru, kiam Li igis vin heredantoj de la popolo de Noa, kaj igis vin pli grandaj je staturato. Memoru la bonfarojn de Allah, por ke vi estu sukcesaj”.

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبِدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٧٠﴾

71. Ili diris: ”Ĉu vi venis al ni, por ke ni adoru Allahon, nur Lin, kaj forlasu tion, kion kutimis adori niaj prapatroj? Alportu tion, pri kio vi minacas, se vi estas verama!”.

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَصَبٌ
أُتِيَاجِدُ لِيُؤْتِيَنِي فِي آسَاءِ سَبِيئَتُهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّظِيرِينَ ﴿٧١﴾

72. Li respondis: ”Vere jam falis sur vin la puno kaj la kolero de via Sinjoro. Ĉu vi volas disputi kun mi pri nomoj, kiujn vi nomis – vi kaj viaj prapatroj –, por kiuj Allah ne sendis iun pravigon? Atendu do, mi vere ankaŭ atendos kun vi”.

فَأَجِئْتُهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

73. Poste Ni savis lin kaj tiujn, kiuj estis kun li, pro Nia kompatato, kaj Ni fortranĉis la lastan restaĵon de tiuj, kiuj rifuzis Niajn signojn kaj ne estis kredantoj.

وَالِ نَمُودَ أَخَاهُمْ ضَلِيحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنَ إِلٰهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَسْوَهَا بِمُؤْمِنٍ فَإِنَّكُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ ﴿٧٣﴾

74. Al la Tamūdoj Ni sendis ilian fraton Sü-ālehon. Li diris: ”Ho mia popolo, adoru Allahon, vi ne havas alian Dion ol Lin. Vere venis al vi evidenta signo de via Sinjoro – tiu kamelino de Allah, signo por vi. Lasu ĝin paŝti sur la tero de Allah kaj neniel malutilu al ĝi, alie trafus vin dolora puno.

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَخِفُّونَ مِنْ سُهولِهَا فُصُولًا وَمِنْجُونِ
الْجِبَالِ بِيُونَاةٍ فَأَذْكُرُوا الَّذِي اللَّهُ لَا تَعْمَلُونَ فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

75. Kaj memoru, kiam Li igis vin heredantoj de la Aadanoj, kaj Li asignis al vi restadegojn en la lando; vi konstruas palacojn en ĝiaj ebenaĵoj kaj elfosas loĝejojn en la montoj. Memoru la bonfarojn de Allah kaj ne estigu krime malfeliĉon sur la tero”.

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ
اسْتَضَعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَنْ يَعْلَمُونَ أَنَّ صَلِيحًا
مُرْسَلًا مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

76. Diris la estroj fieregaj de lia popolo al tiuj, kiuj estis rigardataj kiel malfortaj – tiuj estis la kredantoj –: ”Ĉu vi opinias, ke Sü-

ĉaleh estas sendito de lia Sinjoro? ”. Ili respondis: ”Vere ni kredas je tio, kun kio li estas sendita”.

77. Tiam diris la fieruloj: ”Ni ne kredas je tio, je kio vi kredas”.

78. Poste ili buĉis la kamelinon, ribelante kontraŭ la ordono de sia Sinjoro kaj diris: ”Ho Süĉaleh, alportu al ni tion, pri kio vi minacas, se vi estas unu el la senditoj”.

79. Poste ekkaptis ilin la tertremo, kaj la matenon sekvantan ili kuŝis mortintaj sur la plankoj en siaj domoj.

80. Tiam li turnis sin for de ili kaj diris: ”Ho mia popolo, mi vere portis al vi la senditajon de mia Sinjoro kaj proponis al vi sinceran konsilon, sed vi ne amas la sincerajn konsilantojn”.

81. Kaj memoru, kiam Lot diris al sia popolo: ”Ĉu vi volas plenumi hontindaĵon, kianneni iam plenumis antaŭe en la mondo?”

82. Vi alproksimiĝas volupte virojn, anstataŭ virinojn. Nu! Vi estas popolo diboaĉa”.

83. Sed la respondo de lia popolo estis nur: ”Forpelu ilin el via urbo. Ili vere estas homoj, kiuj volas esti puraj”.

84. Tiam Ni savis lin kaj lian familion, krom lia edzino: ŝi estis inter tiuj, kiuj restis malantaŭe.

85. Poste Ni sendis sur ilin pluvegon de ŝtonoj. Rigardu do, kiel finiĝas la pekuloj!

86. Kaj al la Madjanitoj Ni sendis ilian fratton Sü'ajbon, kiu diris: ”Ho mia popolo!

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنَّكُمْ بِهِ كَأُولِيكُمْ
فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ

إِتِّينًا يَمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿٧٨﴾
فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا

رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَمْ تُحِبُّوا التَّصْحِيحِينَ ﴿٧٩﴾

وَلَوْ طَآذِ قَالَ لِقَوْمِيهٖ أَتَأْتُونَ الْفَآحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ

بِهَآ مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِيهٖ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ

مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَآسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَآئِبِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَآقِبَةُ

الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَالَّذِي مَدَّ يَدَيْنَآ أَحَآهُمْ سُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّآسَ أَشْيَآئَهُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَآحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِرَأْسِ صِرَاطٍ مُّوعَدُونَ وَاصْبُرْ

عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَنّٰنٌ بِهِ وَتَتَّبِعُونَهَا ۖ عَٰجِبًا

adoru Allahon, vi ne havas alian Dion ol Lin. Al vi venis evidenta signo de via Sinjoro. Tial donu plenajn mezurojn kaj pezojn, kaj ne malpliigu ion ajn por la homoj, kaj ne estigu malpacon sur la tero post ĝia ordiĝo. Estas pli bone por vi, se vi estas kredantoj.

87. Kaj ne embusku sur ĉiu vojo minacante kaj klopodante devojigi de la afero de Allah tiujn, kiuj kredas je Li, kaj provante kripligi ĝin. Kaj memoru, kiam vi estis malmultaj kaj Li plimultigis vin. Rigardu, kiel finiĝas la malpacemuloj!

88. Se estas inter vi partio, kiu kredas je tio, kun kio mi estis sendita, kaj alia partio, kiu ne kredas, vi estu paciencaj, ĝis Allah juĝos inter ni. Li estas la plej bona juĝanto”.

* Fino de la 8-a parto

89. Diris la estroj fieregaj de lia popolo: ”Certe ni forpelos vin, ho Su'ajb, kaj kun vi la kredantojn, el nia urbo, aŭ vi revenu al nia kredo”. Li diris: ”Ankaŭ, se ni tion ne emas?”

90. Fakte ni estus elpensintaj mensogon kontraŭ Allah, se ni revenus al via kredo, post kiam nun Allah savis nin de ĝi. Ne konvenas al ni reveni al ĝi, krom se Allah, nia Sinjoro, volus. Nia Sinjoro ampleksas ĉiujn aferojn per Sia scio. Je Allah ni konfidas. Nia Sinjoro, decidu inter ni kaj nia popolo laŭvere. Vi vere estas la plej bona Decidanto”.

91. Diris la estroj miŝkredantaj de lia popolo: ”Se vi sekvos Su'ajbon, vi certe estos el la perdantoj”.

92. Tiam ekkaptis ilin tertremo, kaj la matenon sekvantan ili kuŝis mortintaj sur la plankoj en siaj domoj,

وَأَذُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَشَرْتُمْ وَأَنْظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمِنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ
بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُغْرِقَنَّكَ
يَشْعِيبَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا آلُ شُعَيْبٍ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ قَدْ

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
إِذْ بَخَعْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رُبْنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا لَنُكْفِرَنَّكُمْ إِذَا أَلْحَسْتُمْ ﴿٩٠﴾

فَأَخَذَ لَهُمُ الرَّجْفَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعًا ﴿٩١﴾
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَفْعَلُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَفِي
وَصَحَّتْ لَكُمْ كَلِمَةُ رَبِّي عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمِيهِ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

93. tiuj, kiuj kulpigis Ŝu'ajbon pri menso-go farigis, kvazaŭ ili neniam estus loĝintaj tie — tiuj, kiuj kulpigis Su'ajbon —, ili estis el la perdantoj.

94. Tiam li turnis sin for de ili kaj diris:

”Ho mia popolo, vere mi portis al vi la senditajon de mia Sinjoro kaj donis al vi sinceran konsilon. Kiel mi afliktiĝus pro popolo miskredanta?”

95. Kiam Ni sendis profeton al iu urbo, Ni ĉiam frapis ĝiajn loĝantojn per malfeliĉo kaj ĉagreno, por ke ili humiliĝu.

96. Poste Ni aliigis la malbonan en bonan kondiĉon, ĝis ili plimultiĝis kaj diris: ”Vere ankaŭ niaj prapatroj suferis malĝojon kaj ĝojon”. Poste Ni ekkaptis ilin neatendite, kaj ili tion ne rimarkis.

97. Se la gentoj de tiuj urboj estus kredintaj kaj estintaj justaj, vere Ni estus malfermintaj por ili la benon de la ĉielo kaj de la tero, sed ili rifuzis, kaj pro ilia peko Ni ekkaptis ilin.

98. Ĉu estis certaj la gentoj de tiuj urboj, ke ne falos sur ilin Nia puno nokte, dum ili dormas?

99. Aŭ ĉu estis certaj la gentoj de tiuj urboj, ke ne falos sur ilin Nia puno matene, dum ili amuziĝas?

100. Ĉu ili estas sekuraj kontraŭ la dekreto de Allah? Neniu povas kredi sin sekura kontraŭ la dekreto de Allah, krom la popolo de la perdantoj.

101. Ĉu ne iĝis evidente por tiuj, kiuj heredis la landon post aliaj antaŭaj loĝantoj, ke, se Ni volus, Ni povus trafi ilin pro iliaj pekoj kaj sigeli iliajn korojn, ĉar ili ne komprenas?

ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٤﴾

فَأَخَذْنَا أَهْلَ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿٩٥﴾
أَوَ مَن أَهْلَ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَعْفٌ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٦﴾
فَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٩٧﴾

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ آهْلِهَا
أَن لَّوْ شَاءَ أَصْبَنَهُم بِذُنُوبِهِمْ وَلَنُنَجِّئَنَّ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فِيهِمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٩٨﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۗ وَلَقَدْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۗ كَذَٰلِكَ يَصْغَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿٩٩﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۗ وَإِن وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٠﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۗ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠١﴾

102. Tiuj estis la urboj, pri kiuj Ni donis al vi novaĵojn, kaj al ili jam venis iliaj senditoj kun signoj evidantaj. Nur, ili ne volis kredi je tio, kion ili antaŭe rifuzis. Tiel Allah sigelas la korojn de la miskredantoj.

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٢﴾
حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٣﴾

103. Ĉe la plej multaj el ili Ni ne trovis respekton de la alianco; male la plej multajn el ili ni trovis malpieguloj.

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٤﴾

104. Poste, post ili, Ni sendis Moseon kun Niaj signoj al Faraono kaj al liaj estroj, sed ili malbonfaris kontraŭ ili. Rigardu do, kiel finiĝis la malpacemuloj!

فَأَلْفَعْنَا عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٤﴾
وَنَزَعْنَا يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٥﴾

105. Moseo diris: "Ho Faraono! Vere mi estas sendito de la Sinjoro de l' Universo!

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

106. Konvenas al mi ne diri ion alian pri Allah, ol la veron. Vere mi venis al vi kun evidantaj signoj de via Sinjoro. Lasu do la idojn de Izrael foriri kun mi".

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَيُّ تَأْمُرُونَ ﴿١٠٦﴾

107. Li respondis: "Se vi venis kun signoj evidantaj, tiam montru ilin, se vi estas verama".

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ﴿١٠٦﴾

108. Li do ĵetis sian vergon kaj jen! Ĝi evidente estis serpento.

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١٠٧﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن

كُنَّا نَحْنُ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

109. Poste li eltiris sian manon kaj jen! Ĝi estis blanka por la rigardantoj.

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١٠٩﴾

قَالُوا بئسوسى إماماً أن تلبى وإماماً أن تكون نحن

الْمُتَلَقِينَ ﴿١١٠﴾

110. Diris la estroj de la popolo de Faraono: "Vere, ĉi tiu estas lerta sorĉisto!

قَالَ الْقَوَاهِ فَلَمَّا الْقَوَاهِ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

وَأَسْرَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١١﴾

111. Li volas elirigi vin el via lando. Kion vi intencas fari? "

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن ألقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ

تَلْفُفُ مَا يَأْكُلُونَ ﴿١١٢﴾

112. Ili diris: "Lasu lin kaj lian fraton atendi, kaj sendu invitantojn al la urboj,

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

113. por ke ili konduku al vi ĉiujn lertajn sorĉistojn".

فَعَلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُغِيرِينَ ﴿١١٤﴾

114. Venis al Faraono la sorĉistoj kaj ili diris: "Ĉu certe ni ricevos rekompencan, se ni venkos?"

وَأَفِي السَّحَرَةُ بِمُحَدِّثِينَ ۝١١٤

115. Li respondis: "Jes! Kaj vi estos tiam certe la plej proksimaj al mi".

قَالُوا أَمْثَلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝١١٥

116. Ili diris: "Ho Moseo! Aŭ vi ĵetu, aŭ ni ĵetos unue!"

قَالَ فِرْعَوْنُ أَمْثَلُكُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنْ

117. Li respondis: "Ĵetu vi!" kaj, kiam ili ĵetis, ili ensorĉis la okulojn de la popolo kaj timigis ilin kaj estigis grandan magion.

هَذَا لَكُمْ مَكْرُومُهُ فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۝١١٦ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝١١٧

118. Kaj Ni revelaciis al Moseo: "Ĵetu vi vian vergon!", kaj jen! Ĝi englutis ĉion, kion ili estis ensorĉintaj.

لَا قِطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافِ نَمِّ الْأُمَمِيِّنَ أَجْمَعِينَ ۝١١٨

119. Tiel la vero estis starigita, kaj iliaj verkoj estis montritaj vanaj.

قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝١١٩

120. Tiuj estis venkitaj kaj ili reiris hontemaj.

وَمَا تَنْفَعُ مَتًّا إِلَّا أَنْ أَمْثَلُ بِأَيْتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا ۝١٢٠

121. Kaj la sorĉistoj estis kvazaŭ devigitaj terenkuŝiĝi.

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقْنَا مُسْلِمِينَ ۝١٢١

122. Ili diris: "Ni kredas je la Sinjoro de l' Universo,

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذُوا مِوسَى وَقَوْمَهُ

123. la Sinjoro de Moseo kaj de Aaron!"

يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَيَذَرُكَ وَالْهَيْكَلُ قَالَ

124. Diris Faraono: "Vi kredis, antaŭ ol ni tion permesis al vi. Vere tiu estas konspiro, kiun vi elpensis en la urbo, por elirigi ĝiajn loĝantojn; tamen vi baldaŭ lernos.

سَنُقَاتِلُ أبنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ

125. Pro via malobeo mi ordonos fortranĉi viajn manojn kaj piedojn, poste mi igos krucumi vin".

قَاهِرُونَ ۝١٢٢

126. Ili diris: "Vere ni tiam reiros al nia Sinjoro.

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ

127. Vi nur venĝas kontraŭ ni, ĉar ni kredis je la signoj de nia Sinjoro, kiam ili venis al ni. Nia Sinjoro, verŝu persistemon sur nin kaj igu nin morti kiel submetiĝintoj".

الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۝١٢٣

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝١٢٤

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِينَا وَمِنْ بَعْدِ مَا

جِئْتَنَا ۝١٢٥ قَالَ عَلَىٰ رِبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ وَ

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْلَمُونَ ۝١٢٦

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَانِ وَنَقَصْنَا مِنْ

128. Diris la estroj de la popolo de Faraono: "Ĉu vi toleros, ke Moseo kaj lia popolo estigu malpacon en la lando, kaj forlasu vin kaj viajn Diojn?". Li respondis: "Ni volas mortigi iliajn filojn kaj kapti iliajn virinojn. Certe ni havas povon super ili".

129. Moseo diris al sia popolo: "Serĉu helpon ĉe Allah kaj estu persistemaj. Vere la tero estas de Allah. Li heredigas ĝin, al kiu Li volas el Siaj servantoj, kaj la eliro estas por la justuloj".

130. Ili diris: "Ni suferis persekuton, antaŭ ol vi venis al ni, kaj post via alveno". Li diris: "Via Sinjoro baldaŭ nenigos vian malamikon kaj Li faros vin regantoj en la lando por vidi, kiel vi kondutas".

131. Vere Ni trafis la popolon de Faraono per malsatego kaj malabundo de fruktoj, por ke ili estu admonitaj.

132. Tamen, kiam venis al ili la abundo, ili diris: "Tio estas por ni", kaj kiam trafis ilin malfeliĉo, ili atribuis ĝin al Moseo kaj al tiuj, kiuj estis kun li; tamen, ĉu la kaŭzo de ilia malfeliĉo ne estis apud Allah? Tamen la plej multaj el ili ne scias tion.

133. Ili diris: "Ne gravas, kiun ajn signon vi portas por konverti nin, ni ne kredos al vi".

134. Tiam Ni sendis al ili uraganon kaj akridojn kaj pedikojn kaj ranojn kaj sangon — signojn evidentajn — sed ili fieriĝis kaj fariĝis popolo pekema.

135. Kiam falis sur ilin la puno, ili tamen diris: "Ho Moseo! Petu por ni vian Sinjoron laŭ Lia promeso al vi; se vi forigos la punon for de ni, ni certe kredos al vi, kaj ni lasos la idojn de Izrael foriri kun vi".

136. Kiam Ni tamen forprenis de ili la punon por kelke da tempo, kiun ili devis plenumi, jen! Ili rompis sian promeson.

التَّشْرِيَتْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٨﴾
 فَإِذَا جَاءَتْهُمْ أَحْسَنُهَا قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنَّا لَهُمْ
 سَيِّئَةٌ يَظُنُّوْنَ وَأَيُّوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ إِلَّا إِنَّمَا
 طَرِهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّا لَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢٩﴾
 وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَتَا بِهَا
 فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٠﴾
 فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ
 وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَائِتِ مَفْضَلَتٍ فَأَسْتَكَبُوا
 وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣١﴾
 وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
 بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۗ لِيَن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَ
 لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٢﴾
 فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ آجَلٍ هُم بِلَعْوِهِ
 إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٣﴾
 فَاتَّخَذْنَا مِنْهُم مَّقَرِّفِينَ فِي الْبَيْرِ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٤﴾
 وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ
 الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَتَمَّتْ
 كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۗ بِمَا صَبَرُوا
 وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
 يَعْرِشُونَ ﴿١٣٥﴾
 وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ

137. Tiam Ni punis ilin kaj dronigis ilin en la maron, ĉar ili rifuzis Niajn signojn kaj ignoris ilin.

138. Ni donis al la popolo*, kiu estis rigardata kiel malforta, la orientan parton de la lando** kiel heredaĵon, kaj la okcidentan parton same, kiujn Ni jam benis. Tiel plenumiĝis la gracoplena vorto de via Sinjoro por la idoj de Izrael, ĉar ili estis persistemaj; kaj Ni detruis ĉion, kion Faraono kaj lia popolo estis farintaj, kaj kion ili starigis.

139. Ni kondukis la idojn de Izrael trans la maron, kaj ili venis al iu popolo, kiu estis dediĉita al siaj idoloj. Ili diris: "Ho Moseo! Faru por ni Dion, kiel tiuj havas Diojn". Li respondis: "Vere vi estas popolo nescia.

140. Vere tio, en kio ili troviĝas, detruigoŝ, kaj tio, kion ili faras, estas vana".

141. Li diris: "Ĉu mi serĉu por vi alian Dion ol Allahon? Li tamen plialtigis vin super ĉiuj nacioj".

142. Memoru, kiam Ni liberigis vin de la popolo de Faraono, kiu vin suferigis per la plej grava turmento, kiu mortigis viajn filojn, kaj kaptis viajn virinojn. En tio estis grava elprovo de via Sinjoro.

143. Poste Ni konsentis al Moseo tridek noktojn kaj kompletigis ilin per pluaj dek. Tiel plenumiĝis la limtempo de lia Sinjoro: kvardek noktoj. Kaj diris Moseo al sia frato Aaron: "Anstataŭu min ĉe mia popolo, kaj gvidu ilin, kaj ne sekvu la vojon de la malpacemuloj".

144. Kiam Moseo venis al la renkontiĝo kun Ni, kaj lia Sinjoro parolis al li, li diris: "Mia Sinjoro, montru Vin al mi, por ke mi povu

* de Moseo
** Palestinon

يَعْلَمُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۗ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٧﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مَثَبٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبِطُلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٨﴾

قَالَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ إِلَهًا ۗ وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٩﴾

وَأِذْ أَنْجَبْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِدُونَ نِسَاءَكُمْ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٤٠﴾

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ

فَنَمَّ مِيقَاتِ رَبِّهِ ۗ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۗ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ

سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤١﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ

إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَفْرَزَ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا ۗ

فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٣﴾

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَامِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا

rigardi Vin". Li respondis: "Neniam vi vidos Min, sed rigardu la monton: se ĝi restos senmova, kie ĝi estas, vi vidos Min". Kaj kiam lia Sinjoro Sin rivelaciis sur la monto, Li disrompis ĝin kaj Moseo falis teren, svenante. Kiam li vekigis, li diris: "Sankta estas Vi! Mi konvertiĝas al Vi kaj mi estas la unua kredanto!".

145. Li diris: "Ho Moseo! Vere Mi elektis vin inter la homoj per Mia sendaĵo kaj Mia vorto. Prenu do, kion Mi donis al vi, kaj estu danka".

146. Kaj Ni skribis sur la tabuloj pri ĉiuj aferoj — admonon kaj klarigon de ĉiuj aferoj: "Tiel tenu ilin firme, kaj ordonu al via popolo akcepti la plej bonan parton de ili. Baldaŭ Mi montros al vi la estontan loĝejon de la malpieguloj".

147. Mi tamen volas deklini de Miaj revelacioj la maljustajn fierulojn de la lando; eĉ se ili vidus ĉiujn signojn, ili ne kredus je ili; kaj eĉ se ili vidus la vojon de la justeco, ili ne akceptus ĝin kiel sian vojon; se ili tamen vidas la vojon de la erarado, ili akceptas ĝin kiel sian vojon. Tio estas, ĉar ili rifuzis Niajn signojn kaj kutimis ignori ilin.

148. La verkoj de tiuj, kiuj rifuzas Niajn signojn kaj negas la renkonton de la vivo venonta, estos vanaj. Ĉu ili povas esti rekom-pencitaj pro io alia ol pro siaj agoj?

149. La popolo de Moseo faris dum lia for-esto el siaj ornamaĵoj blekantan bovidon — bildon. Ĉu ili ne vidis, ke ĝi vere ne kapablas paroli al ili, aŭ gvidi ilin al iu ajn vojo? Ili prenis ĝin kaj fariĝis pekuloj.

150. Kiam ili pentis kaj komprenis, ke ili eraris, ili diris: "Se nia Sinjoro ne havus kompaton al ni kaj ne pardonus al ni, ni estus perdantoj".

لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذْنَا يَقْوَةَ وَأَمْرَ قَوْمِكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنَاتِنَا
سَاءُ رِيكُمُ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

سَاءَ صَرِفٌ عَنِ الْيَتِيمِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَبِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يَجْزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَآتَخَذَ قَوْمٌ مِّن مِّن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاهُ الْمُرَبَّرُونَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي اعْمَلْتُمْ أَمْرًا بِيكُمُ
وَالْتَقَى الْأَلْوَابَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أَمْرٍ أَنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشِيتْ بِي الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي وَاَدْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ

151. Kiam Moseo revenis al sia popolo, kolerla kaj indignanta, li diris: "Malbona estas tio, kion vi faris dum mia foresto. Ĉu vi volas akceli la verdikton de via Sinjoro?"
Kaj li jetis la tabulojn kaj prenis sian fraton je lia kapo kaj tiu ĉi diris: "Filo de mia patrino, vidu la popolon! Ili rigardis min kiel malfortan kaj preskaŭ ili mortigis min. Do ne lasu la malamikojn ĝojegi super mi, kaj ne aligu min al la popolo malbonfaranta".

152. Moseo diris: "Mia Sinjoro, pardonu al mi kaj al mia frato kaj konsentu al ni la aliron al Via graco, ĉar Vi estas la plej Pardonema el la Pardonemaj".

153. Tiujn, kiuj prenis la bovidon, atingos la kolero de ilia Sinjoro kaj honto en ĉi tiu vivo. Tiel Ni punas la mensgulojn.

154. Sed pri tiuj, kiuj faras malbonon kaj poste pentas pro tio kaj kredas, sciui: via Sinjoro estas la Senkulpigema, la Pardonema.

155. Kiam la kolero de Moseo kvietigis, li prenis la tabulojn kaj en ilia skribaĵo estis gvidilo kaj graco por tiuj, kiuj respektegas sian Sinjoron.

156. Tiam elektis Moseo el sia popolo sepdek virojn por la renkontiĝo kun Ni, sed kiam ilin ekkaptis tertremo, li diris: "Mia Sinjoro, se Vi volus, Vi povus neniigi ilin kaj ankaŭ min. Ĉu Vi volas neniigi min pro tio, kion faris la stultuloj inter ni? Vere tio nur estas elprovo venanta de Vi. Per ĝi Vi erarigas, kiun Vi volas, kaj Vi gvidas, kiun Vi volas. Vi estas nia Protektanto, do pardonu kaj havu kompaton al ni! Vi estas la plej bona el la Kompatemaj.

157. Dekretu por ni bonon en ĉi tiu vivo kaj en la venonta. Ni vere turnis nin pente al vi". Li diris: "Mi trafas per Mia puno,

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾
إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الصِّغَارَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْضِرِينَ ﴿١٥٢﴾
وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا
أَمْنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَابُ وَفِي
سُجُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ ﴿١٥٤﴾
وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشًا قُلْنَا
أَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ ارْحَمْنِي إِنَّهُمُ
كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنِّي
إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ إِنَّتَ وَرَبُّنَا فَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

وَأَكْتَبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْتَهُمُ الَّذِينَ يَتَّقُونَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾
الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَخْيَرَ الَّذِي بَعَدَ رُسُلَهُ
مَلَكُوتًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيَجْلِبُ لَهُمُ السُّبُطِ
وَيَجْزِيهِمْ عَنِيبَتِ الْخَبِيثِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ

kiun Mi volas, sed Mia graco ĉirkaŭas ĉiujn aferojn. Mi do dekretos ĝin por tiuj, kiuj estas justuloj kaj disdonas almozojn, kaj por tiuj, kiuj kredas je Niaj signoj”.

158. Por tiuj, kiuj sekvas la senditon, la profeton, kiu ne scipovas legi nek skribi, kiun ili trovas menciita apud si mem en la Torao kaj en la Evangelio – li ordonas al ili la justecon kaj malpermesas al ili la malbonon, kaj li permesas al ili la bonajn aĵojn, kaj li malpermesas al ili la malbonajn, kaj li forprenas de ili iliajn ŝarĝojn kaj iliajn ligilojn, kiuj estis sur ili – tiuj do, kiuj kredas al li kaj subtenas kaj helpas lin kaj sekvas la lumon, kiu estis sendita kune kun li, tiuj prosperos.

159. Diru: ”Ho homoj! Vere mi estas sendita al vi ĉiuj de Allah, al kiu apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Aŭskultu! Ne ekzistas alia Dio ol Li. Li donas la vivon kaj la morton. Kредu do je Allah kaj al Lia sendito, la profeto, kiu ne scipovas legi nek skribi, kiu kredas je Allah kaj al Lia vorto, kaj sekvu lin, por ke vi estu gvidataj”.

160. Inter la popolo de Moseo estas gento, kiu trovas la gvidadon pere de la vero kaj agas juste per ĝi.

161. Ni dividis ilin en dekdu tribojn, kaj Ni revelaciis al Moseo, kiam lia popolo postulis de li trinkaĵon: ”Frapu la ŝtonon per via vergo”, kaj el ĝi elfluis dekdu fontoj. Kaj ĉiu tribo konis tiam sian trinkejon. Kaj Ni ombrigis ilin per nuboj, kaj sendis al ili la manaon kaj la koturmojn: ”Mangu la bonajn aĵojn, kiujn Ni konsentis al vi”. Kaj ili ne malutilis al Ni, sed al si mem.

162. Kiam estis dirite al ili: ”Loĝu en ĉi tiu urbo kaj mangu tiujn aĵojn – kie ajn vi volas – kaj petu kompaton, kaj eniru la pordon humile. Ni pardonos al vi. Vere Ni plimultigos la bonfarantojn”;

عَزَّوَجَلَّ وَنَصْرُوهُ وَأَتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ
١٩
بِيعَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاعِلُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الَّذِي الَّذِي يُدْعَى مِنْ بِلَادِهِ وَأَتَّبَعَهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾
وَمَنْ قَوْمٌ مَوْسَىٰ أَنَّهُ يُهَيِّدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾
رَفَعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا

إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اصْرَبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ وَاتْرَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَ وَالسَّلْوَ كُلُّوا مِنْ طِبْتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

وَأَذَيْنَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سِرًّا لِلدَّٰحِينَينَ ﴿٣٤﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مِنَ السَّمَاءِ يَمَسُّونَهَا فَيَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَافِزَةً لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ يَعْبُدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِينَتَانَهُمْ يَوْمَ

163. tiam la maljustuloj anstataŭigis la vorton, kiu estis dirita al ili, per alia. Tial Ni sendis sur ilin la juĝon el la ĉielo, ĉar ili malbonfaris.

سَيِّئِهِمْ شُرَكَاءَ وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذِبًا
نَبَلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾

164. Demandu ilin pri la urbo, kiu estis ĉe la marbordo, kiam ili profanis la sabaton; kiel la fiŝoj venis amase al ili en ilia sabato, tamen en la tago, en kiu ili ne solenigis la sabaton, ili ne venis. Tiel Ni elprovis ilin, ĉar ili estis malobeemaj.

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا
يُهْلِكُهُمْ أَوْ مَعْبُدُهُمْ عَدَابًا شَدِيدًا قَالُوا
مَعْدِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَعَلَاهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾

165. Kiam gento inter ili diris: "Kial vi predikas al popolo, kiun Allah volas neniigi aŭ frapi per severa turmento?", ili respondis: "Por senkulpigo antaŭ via Sinjoro, kaj por ke ili fariĝu justuloj".

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخَذْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
عَنِ الشُّرْءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا بَيِّنًا بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Kiam ili forgesis tion, per kio ili estis admonitaj, Ni savis tiujn, kiuj malhelpis la malbonon, kaj Ni trafis la malbonfarantojn per dolora puno, ĉar ili estis malobeemaj.

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِبَعَثَنَّا عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يُسْوِئُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٦﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

167. Kiam ili persistis je tio, kio estis malpermesita, Ni diris al ili: "Estu simioj forpelindaj!".

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّةً مِنْهُمْ الضَّالُّونَ وَمِنْهُمْ
دُونَ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

168. Kaj memoru, kiam via Sinjoro anoncis, ke Li volas sendi kontraŭ ili ĝis la tago de la reviviĝo iujn, kiuj suferigu ilin per severa turmento. Vere via Sinjoro estas rapida je l' juĝo, kaj vere Li estas senkulpigema, pardonema.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُعَذِّبُنَا وَإِنَّا
يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ الْمُرِيدُونَ عَلَيْهِمْ مُتَنَادٍ
الْكِتَابِ إِنَّ لَا يَقُولُوا عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۗ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ حَيْرٌ لِلَّذِينَ يَسْتَفْتُونَ أَفَلَا
تَعْتَلُونَ ﴿١٦٩﴾

169. Ni dividis ilin sur la tero en gentojn. Inter ili estas justuloj kaj aliaj; kaj Ni provis ilin per bono kaj malbono, por ke ili revenu.

170. Sekvis ilin aliaj idaroj, kiuj heredis la Skribon; ili tamen prenas la proprajojn de ĉi tiu mizera mondo, kaj diras: "Estos pardonite al ni". Tamen, kiam similaj proprajoj denove venas al ili, ili denove prenas ilin. Ĉu ne estis konsentite kun ili pri la aianco

de la Libro, ke ili nenion diru pri Allah ol la veron? Kaj ili legis tion, kio estas en ĝi. La loĝejo en la vivo venonta estos plej bona por la justuloj. Ĉu vi ne komprenas?

171. Pri tiuj, kiuj tenas sin al la Libro kaj levas la preĝon, sciuj: vere Ni ne vavigos la rekompencon destinitan por la pacemuloj.

172. Kiam Ni skuis la monton super ili, kvazaŭ ĝi estus tendo, kaj ili kredis, ke ĝi falos sur ilin: "Tenu forte, kion Ni donis al vi, kaj memoru tion, kio estas en ĝi, por ke vi estu sekuraj!".

173. Kiam via Sinjoro estigis el la idoj de Adam – el iliaj lumboj – ilian idaron, kaj faris ilin atestantoj kontraŭ si mem: "Ĉu Mi ne estas via Sinjoro?" , ili diris: "Certe, ni atestas tion!". Tio estas, por ke vi en la tago de la reviviĝo ne diru: "Vere tion ni ne sciis"

174. aŭ por ke vi ne diru: "Vere estas nur niaj prapatroj, kiuj estis antaŭe idolanoj, sed ni estas sekvanta generacio. Ĉu vi volas neniigi nin pro tio, kion faris la mensuguloj?"

175. Tiel Ni klarigas la signojn, por ke ili revenu.

176. Rakontu do al ili la historion de tiu, al kiu Ni donis Niajn signojn, kiu tamen preterglitis ilin; tiam Satano sekvis lin, kaj li estis unu el la erarantoj.

177. Se Ni estus volonta, Ni povus elekti lin per la signoj, sed li inklinis al la tero kaj sekvis sian malbonan instinkton. Li similas pro tio al hundo; se vi forpelas ĝin, ĝi eltiras sian langon, se vi ignoras ĝin, ĝi eltiras sian langon. Tiel estas pri la gentoj, kiuj rifuzas Niajn signojn. Donu tial al ili la klarigon, por ke ili resagiĝu.

وَالَّذِينَ يُسْتَكُونُونَ بِالْكُتُبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ طَرِيقًا
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ تَفَقَّأْنَا الْجِبَالَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا
فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَإَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ
شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ
هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٣﴾

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبَاطِلُونَ ﴿١٧٤﴾
وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٥﴾

وَإِنَّ عَلَيْهِم نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿١٧٦﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَوْفَعْنَاهُ بِهَا وَلَنَجَّيْنَاهُ إِلَى الْأَرْضِ
وَإِشْبَعَهُ حُورًا مِّنْهُ لَنُفِثَ بِهِم كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن نَجَّيْتَهُ عَلَيْهِ
يَلْهَثُ أَوْ تَرَكَهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٧﴾
سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٧٨﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلَّهُ فَاُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٩﴾

178. Malbonege estas por tiuj, kiuj negas Ni-ajn signojn; kontraŭ si mem ili pekas.

179. Tiu, kiun Allah gvidas, estas gvidata kaj tiu, kiun Li lasas eraradi, estas pereonta.

180. Vere Ni kreis por la infero multajn Ĝinnoj kaj homojn, kiuj havas korojn, kiuj ne komprenas, kaj okulojn, kiuj ne vidas, kaj orelojn, kiuj ne aŭdas. Ili estas kiel la brutaro: jen! Ili eĉ estas pli malproksimen erarintaj, ili vere estas senzorguloj.

181. Al Allah apartenas la plej belaj nomoj, do voku Lin per ili kaj turnu vin for de tiuj, kiuj uzas malvirte Liajn nomojn. Ili estas punitaj laŭ siaj agoj.

182. Inter tiuj, kiujn Ni kreis, estas gento, kiu agas laŭ la vero kaj tiel agas juste.

183. Tiujn, kiuj negis Niajn signojn, Ni puŝos al ilia ruiniĝo, tiel ke ili ne scias.

184. Mi konsentos al ili longdaŭran prokraston. Certe Mia plano estas grandega.

185. Ĉu ili ne pripensis, ke ilia samtribano ne estas posedata de la malbona spirito? Li nur estas klara admonanto.

186. Ĉu ili ne vidis la regnon de la ĉieloj kaj de la tero kaj ĉiujn aĵojn, kiujn Allah kreis, kaj ke baldaŭ finiĝos ilia vivo? Kion do ili volas poste kredi?

187. Ne estos gvidanto por tiu, kiun Allah erarigas; kaj ilin Li firmigas en ilia malpiegeco kaj ili vagadas kiel blinduloj.

188. Ili demandas tion pri la Horo, kiam ĝi alvenos. Diru: "Vere tion scias nur mia Sinjoro. Neniu povas sciigi tion gustatempe krom Li. Peze ĝi ŝarĝas la ĉielojn kaj la teron. Nur neatendite la Horo venos sur vin".

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ ۗ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٨﴾

وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آسَاءِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٩﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨٠﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨١﴾

وَأُمْلِكُ لَهُمْ إِنْ يَكِدُوا مِنِّي ﴿١٨٢﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٣﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٤﴾

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٥﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُحِيطُ بِهَا سِوَاهَا إِلا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآ تَأْتِيكُمْ إِلا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

Ili demandos vin (ho sendito), ĉu vi estas scivola pri ili. Diru: "Tion scias nur Allah, sed la plej multaj el la homoj ne scias".

189. Diru: "Mi ne havas povon utili aŭ malutili al mi mem, krom laŭ la volo de Allah, kaj, se mi konus la sekretojn, mi certigus al mi la uzon de la bonaj aĵoj, kaj min ne estus atinginta ia ajn malbono. Mi nur estas admonanto kaj portanto de la bona novaĵo por popolo kredanta.

190. Estas Li Tiu, kiu kreis vin el unu homo, kaj el li formis lian edzinon, por ke li posedu ŝin. Kiam tio okazis, ŝi portis malgrandan ŝargon kaj povis iri kun ĝi. Kiam ŝi fariĝis peza, ambaŭ preĝis al Allah, sia Sinjoro: "Se vi donos al ni bonan idon, ni vere estos dankaj".

191. Kiam Li donis al ili bonan idon, ili atribuis la ricevitan favoron al la idoloj. Allah tamen estas ege supera al tio, kion ili adoras.

192. Ĉu ili volas adori tiujn, kiuj nenion povas krei, kaj kiuj estas mem kreitaĵoj?

193. Ili ne povas doni al ili ian helpon, nek ili mem povas helpi sin.

194. Se vi vokas ilin al la gvidado, ili ne sekvas vin. Por ili estas tute egale, ĉu vi vokas ilin aŭ silentas.

195. Tiuj, kiujn vi vokas anstataŭ voki Allahon, estas servantoj kiel vi, do voku ilin kaj igu ilin respondi al vi, se vi estas sincere raj.

196. Ĉu ili havas piedojn por iri aŭ manojn por preni aŭ okulojn por vidi aŭ orelojn por aŭdi? Diru: "Voku viajn idolojn, poste konspiru kontraŭ mi kaj ne konsentu al mi pacon.

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا لِيَنْفُسِي نَفَعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنْتُ مِنَ الْخَائِبِينَ
وَمَا مَسْنَى السُّوءِ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ٢٢٣

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّهَا حَمَلًا
خَفِيَهَا فَكَرَتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِينَ ٢٢٤
فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٢٥

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ٢٢٦
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ٢٢٧
وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَاءَ عَلِيمٌ
أَدْعُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ٢٢٨

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٢٩
أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ آيٌ يُبْطِئُونَ بِهَا؟
أَمْ لَهُمْ آيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا؟ قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرِهِمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ٢٣٠
إِنَّ وَرَى اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الضَّالِّينَ ٢٣١

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ

197. Vere mia protektanto estas Allah, kiu sendis la Libron; kaj Li protektas la justulojn.

وَلَا أَنفُسَهُمْ يَبْصُرُونَ ﴿٩٧﴾

198. Tiuj, kiujn vi vokas anstataŭ voki Lin, ne kapablas helpi vin nek helpi sin mem”.

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْعَوْنَ وَأَتَرَاهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩٨﴾

199. Kaj se vi vokas ilin al la gvidado, ili ne aŭdas, kaj vi vidas ilin rigardi vin, sed ili ne vidas.

حَدِّ الْعُقُورِ وَأَمْرًا بِالْعُرْفِ وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٩٩﴾
وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٠﴾

200. Estu pacienca kaj ordonu justecon kaj turnu vin for de la nesciantoj!

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿١٠١﴾

201. Kiam malbona frustrado de Satano instigas vin, serĉu rifugon ĉe Allah. Vere Li estas ĉioaŭda, ĉioscia.

وَأَخْوَانَهُمْ يَمْدُدُّ لَهُمْ فِي النَّارِ لَمْ لَا يَقْصِرُونَ ﴿١٠٢﴾

202. La justuloj, kiam ilin trafas malfeliĉo de Satano kaj ili memoras, jen! Tiam ili vidas,

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهُمْ أَفَلَا تَأْتَا

203. kaj iliaj fratoj helpas ilin daŭrigi sian eraron, kaj ili ne laciĝas.

أَشْتَعُ مَا يُؤْتَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَافِيرًا مِنْ رَبِّكُمْ

وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٣﴾

204. Se vi ne portas al ili signon, ili diras: ”Kial vi ĝin ne elpensas? ”. Diru: ”Mi nur sekvas tion, kio estas revelaciita al mi de mia Sinjoro”. Tiuj estas pruvoj de via Sinjoro kaj gvidilo kaj graco por popolo kredanta.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ﴿١٠٤﴾

205. Kiam la Korano estas proklamata al vi, aŭskultu ĝin kaj silentu, por ke vi meritu kompaton.

وَإِذْ لَرَزَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ

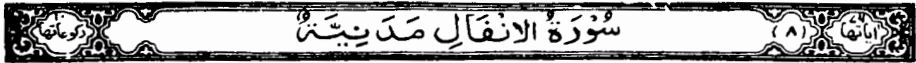
مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٠٥﴾

206. Memoru vian Sinjoron en via animo, humile kaj timante, sen laŭtaj vortoj, matene kaj vespere, kaj ne estu unu el la senzorguloj.

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ

وَيَسْجُدُونَ لَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿١٠٦﴾

207. Vere tiuj, kiuj estas proksimaj al via Sinjoro, ne turnas sin fierege for de Lia servo, sed laŭdegas Lin surgenuiĝante.

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ili demandas vin pri la batalakirajo. Diru: "La batalakirajo apartenas al Allah kaj al la sendito. Do respektigu Allahon kaj ordigu la aferojn amikece inter vi, kaj obeu Allahon kaj Lian senditon, se vi estas kredantoj".

3. Vere estas kredantoj nur tiuj, kies koroj tremas, kiam Allah estas nomata, kaj kies kredo kreskas, kaj kiuj fidas je sia Sinjoro, kiam Liaj signoj estas proklamataj al ili,

4. kiuj levas la preĝon kaj disdonas per al-mozoĵ, kion Ni donis al ili.

5. Tiuj estas la veraj kredantoj. Por ili estas rangoj ĉe ilia Sinjoro kaj pardono kaj honora provizajo.

6. Memoru, kiel via Sinjoro elirigis vin el via domo por la vero: iuj el la kredantoj disiĝis.

7. Ili disputas kun vi pri la vero, kvankam ĝi estas evidenta, kvazaŭ ili estus puŝataj al la morto kaj ĝin jam vidus.

8. Memoru, kiam Allah promesis al vi, ke unu el la du trupoj falos en vian povon; vi volis, ke estu tiu senarma; Allah tamen deziris manifesti la veron per Siaj vortoj kaj tranĉi la radikojn de la miskredantoj,

9. por manifesti la veron kaj neniigi la falson, kvankam la pekuloj ne deziris tion.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَاتِ بَيْنَكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ

رَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③

الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ ⑥

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدَّدُونَ أَنْ لَا يَكُونَ ذَاتِ السُّؤَالِ لَكُمُ وُجُوهٌ

اللَّهُ أَنْ تُحِثُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑧

يُحِثُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑨
إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبُّكُمْ فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ

10. Memoru, kiam vi petegis la helpojn de via Sinjoro kaj Li respondis al vi: "Mi vere subtenos vin per mil anĝeloj sin sekvantaj en ordigitaj vicoj".

11. Allah faris tion nur kiel bonan novajon, kaj por ke trankviliĝu per ĝi viaj koroj; neniel alie estas helpo ol ĉe Allah. Vere Allah estas ĉiopova, saĝa.

12. Memoru, kiam Li implikis vin en dormon – kvazaŭ sekureco venanta de Li – kaj Li sendis al vi akvon de la ĉielo, por ke ĝi purigu vin kaj forprenu de vi la hontindaĵojn de Satano, kaj plifortigu viajn korojn, kaj plifirmigu viajn paŝojn.

13. Memoru, kiam via Sinjoro anoncis al la anĝeloj: "Mi vere estas kun vi, do firmigu la kredantojn. Mi jetoŝ terurón en la korojn de la miskredantoj. Do frapu ilin supre de la nuko kaj fortranĉu la ekstremajojn de iliaj fingroj! "

14. Tio estis, ĉar ili obstine malobeis Allah-on kaj Lian senditon. Tamen, pri tiu, kiu obstine malobeas Allahon kaj Lian senditon, sci: Allah vere estas rapida je l' puno.

15. Tio – do gustumu ĝin – por la miskredantoj estos la turmento de l' fajro.

16. Ho vi, kredantoj! Kiam vi renkontas la miskredantojn venantajn kiel armeo, ne turnu viajn dorsojn al ili.

17. Kiu turnas sian dorson en tiu tago – krom se li iras returne al la batalo aŭ aliĝas al alia trupo – li vere fariĝas inda je la kolero de Allah, kaj lia loĝejo estos la infero. Malbonega estas tiu destino!

18. Ne vi, sed Allah mortigis ilin, kaj ne vi sed Allah jetis, kiam vi jetis, por pruvi por la kredantoj grandan gracon de Si mem. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

يَأْتِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْفِقِينَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَيُنزِلُ فِيهِ قُلُوبَكُمْ

﴿١١﴾ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٢﴾

إِذْ يُغَشِّيكُمُ التُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ

السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ

وَلِيُرِيظَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُنَزِّلَ فِيهِ الْقَدَمَ ﴿١٣﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتُنُوا الَّذِينَ

أَمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا

فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ

اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٥﴾

ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا رَحْمًا

فَلَا تُولُوهُمْ الْاُدْبَارَ ﴿١٧﴾

وَمَنْ يُؤْتِيهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرًا إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِقَالِ أَوْ

مَتَجِدْزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ

رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ

بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوْهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فهُوَ

19. Tio okazis, por ke Allah vanigu la verkojn de la miskredantoj.

20. Se vi serĉas decidon, vere jam venis al vi la decido, kaj se vi rezignos, estos pli bone por vi; kaj se vi rekomencos vian batalon kontraŭ li, Ni ree subtenos lin; neniom utilos al vi via nombro, eĉ se ĝi estas tre granda; fakte sciuj: Allah estas kun la kredantoj.

21. Ho vi, kredantoj! Obeu Allahon kaj Li an senditon kaj ne turnu vin for de Li, ĉar vi aŭdas.

22. Ne estu kiel tiuj, kiuj diras: "Ni aŭdas", kaj tamen ne aŭdas.

23. La plej malbonaj estaĵoj antaŭ Allah estas la surdmutuloj, kiuj ne komprenas.

24. Se Allah estus koninta ion bonan en ili, Li donus al ili la aŭdadon, kaj se Li estus farinta ilin aŭdantaj, ili turnus sin for de Li malŝatante.

25. Ho vi, kredantoj! Respondu al Allah kaj al la sendito, kiam li vokas vin, por ke Li revivigu vin, kaj sciuj, ke Allah penetras inter la homon kaj lian koron, kaj antaŭ Lin vi estos kunvenigitaj.

26. Timu la malfeliĉon, kiu ne trafos nur tiujn el vi, kiuj malbonfaris*. Sciuj, ke Allah estas severa je l' puno.

27. Memoru, kiam vi estis malmultaj, vi estis rigardataj kiel malfortaj en la lando en via timo, ke la gentoj povus fortreni vin. Sed Li ŝirmis vin kaj plifortigis vin per Sia helpo, kaj donis al vi la bonajn aĵojn, por ke vi estu dankaj.

* Noto: t.e.: "sed ankaŭ, foje, tiujn, kiuj ne malbonfaris ili mem, sed toleris tion kaj tiel fariĝis kunkulpaj".

خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَدُّوا نَعْدًا وَإِنْ تَغَىٰ عَنْكُمْ فَنتَنَّمُهُ
شَيْئًا وَلَوْ كُفِّرْتُمْ ۗ وَآتَىٰ اللَّهُ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا
عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ۙ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۙ

إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ۙ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۙ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَٰهٌ يُحْشَرُونَ ۙ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۙ

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ
بِنَصْرِهِ ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۙ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۙ

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آمَاكُمُ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۙ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ

28. Ho vi, kredantoj! Ne agu malfidele kontraŭ Allah kaj la sendito kaj kontraŭ via kredado, dum vi scias,

فَوَقَانَا وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾

29. kaj sciu, ke viaj propraĵoj kaj viaj idoj estas nur tento, kaj ke ĉe Allah estos la granda rekompenco.

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ الْمُنْكَرِينَ ﴿٣١﴾

30. Ho vi, kredantoj! Se vi respektegas Allahon, Li donos al vi distingilon, kaj forprenos de vi vian malbonecon kaj pardonos al vi. Allah estas la Posedanto de grandega graco.

وَإِذَا تَتَلَا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَعَيْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا آيَاتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٢﴾

31. Memoru, kiam la miskredantoj intrigis kontraŭ vi, por kapti aŭ mortigi vin aŭ forpeli vin. Ili projektis kaj Allah ankaŭ projektis, sed Allah estas la pli bona Projektanto.

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ابْعَثْ بَعْدَآءِ إِلَيْنَا ﴿٣٣﴾

32. Kiam Niaj signoj estas proklamataj al ili, ili diras: "Certe ni aŭdas, kaj, se ni volus, ni certe povus diri la samon. Tio ja nur estas la fabeloj de la praavoj".

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾

33. Memoru, kiam ili diris: "Ho Allah! Se vere tio estas la vero venanta de Vi, pluvigu sur nin ŝtonojn el la ĉielo, aŭ donu al ni doloran turmenton".

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يُصِدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ

34. Allah tamen ne volis puni ilin, ĉar vi estis inter ili, kaj Allah ne volis puni ilin, ĉar ili serĉis pardonon.

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

35. Kiun senkulpigon ili nun havas, por ke Allah ne punu ilin, ĉar ili malhelpas aliajn ĉe la sankta moskeo, kvankam ili ne estas ĝiaj kultantoj? Ĝiaj kultantoj estas nur la justuloj, sed la plej multaj el ili ne scias tion,

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدُّقًا

فَذَرُوا الْعَذَابَ إِن كُنْتُمْ تُكْفِرُونَ ﴿٣٦﴾

36. kaj ilia preĝo antaŭ la domo estas nenio alia ol fumi kaj aplaŭdi: "Gustumu do la turmenton, ĉar vi estis miskredantoj!".

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً

ثُمَّ يَعْلَمُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُجْرِمُونَ ﴿٣٧﴾

37. Vere la miskredantoj disdonas siajn propraĵojn, por deklini de la afero de Allah. Ili

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهُ جُنَيْعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

certe plue disdonas ilin, poste ili pentas pro tio, poste ili estos venkitaj. La miskredantoj estos kunvenigitaj en la inferon,

38. por ke Allah disigu la malbonulojn disde la bonuloj, kaj kunigu la malbonulojn unu kun la alia, kaj amasigu ilin ĉiujn kune, kaj jetu ilin en la inferon. Vere ili estos la perdantoj.

39. Parolu al la miskredantoj: se ili forlasos, al ili estos pardonitaj la pasintaĵoj. Se ili tamen returne iros, tiam ili sciuj, ke al la pravoĵ jam estis donita ekzemplo.

40. Batalu kontraŭ ili, ĝis ne plu estos persekuto, kaj la religio de ĉiuj estos tiu de Allah. Se ili tamen forlasos, sciuj, ke Allah bone vidas, kion ili faras.

41. Se ili turnas sin for, sciuj, ke Allah estas via protektanto; kiel bonega protektanto kaj kiel bonega helpanto!

* Fino de la 9-a parto

42. Kaj sciuj, ke el ĉio, kion vi akiras en batalo, kvinono apartenas al Allah kaj al la sendito kaj al la parencoj kaj al la orfoj kaj al la malriĉuloj kaj al la vojiranto, se vi kredas je Allah kaj je tio, kion Ni sendis al Nia servanto en la tago de la decido, en la tago, en kiu la du armeoj renkontiĝis* – Allah havas povon super ĉiuj aferoj –,

43. kiam vi estis ĉi-flanke kaj ili estis tiuflanke de la valo, kaj la karavano estis sub vi kaj, se vi estus volintaj konsenti pri io, vi certe estus malkonsentintaj pri la tempo. Tamen okazis, kiel estis necese, por ke Allah okaziĝu tion, kio devis okazi; kaj por ke mortu, kiu jam mortis per signo evidenta, kaj por ke vivu, kiu jam vivis, per signo evidenta. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

* Batalo apud Badr

أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٣٨﴾
 قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوا يَغْفِرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَعودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾
 وَقاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّذِينَ كَلَهُ اللهُ فَإِنْ انتَهَوْا فَإِنَّ اللهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٠﴾
 وَاِنْ تَوَلَّوْا فاعْلَمُوا اَنَّ اللهَ مَوْلَكُمْ يُغْنِمُ الْوَالِيَّ وَيُغْنِمُ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

وَاعْلَمُوا اَنَّا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ لِلَّهِ خُصْمَةً
 وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسْكِيْنِ
 وَابْنِ السَّبِيْلِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَآآءَزَلْنَا
 عَلٰى عِبَدِنَا يَوْمَ الْفُرْقٰنِ يَوْمَ الْتَفَقَّ الْجَمْعِيْنَ وَاللّٰهُ
 عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٢﴾

اِذْ اٰتٰنَا بِالْعُدُوِّ الدِّيْنِيَّةِ وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقَصْوٰى
 وَالرَّكْبِ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاٰخْتَلَفْتُمْ فِي
 الْمِيْعٰدِ وَلٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا لَمْ يَهْلِكْ
 مِنْ هٰلِكَ عَنْ بَيْتِنَا وَبِجَبِيْ مِنْ حٰجِي عَنْ بَيْتِنَا وَاِنَّ
 اللهَ لَسَبِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٤٣﴾

اِذْ يُرِيكَهُمُ اللهُ فِيْ مَنَامِكَ قَلِيْلًا وَلَوْ اَرَادْتُمْ اَنْ
 كُفِّرُوْا لَقَسَلْتُمْ وَّلَتْنَا زَعْمَكُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنْ اللهُ سَلَمٌ
 اِنَّهُ عَلِيْمٌ بِذٰاتِ الضُّلُوْمِ ﴿٤٤﴾
 وَاِذْ يُرِيكُوْهُمْ اِذْ التَّقَيْنَ فِىْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
 يُقَلِّلُكُمْ فِىْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا

44. Memoru, kiam Allah montris al vi la mal-amikojn malmultaj en songo. Se Li estus montrinta ilin multaj, vi estus malkuraĝiĝintaj kaj disputintaj pri la afero; sed Allah savis vin. Vere Li bone konas la internon de la brustoj.

45. Kaj memoru, kiam, en la tempo de la renkonto, Li montris ilin al vi malmultaj por viaj okuloj, kaj montris vin al ili malmultaj por iliaj okuloj, por ke Allah okazu aferon, kiu devis okazi. Al Allah revenas ĉiuj aferoj.

46. Ho vi, kredantoj! Kiam vi renkontas armeon, estu persistaj kaj memoru Allahon ofte, por ke vi estu sukcesaj.

47. Obeu Allahon kaj Lian senditon kaj ne disputu unu kun la alia, por ke vi ne malkuraĝiĝu, kaj por ke la forto ne forlasu vin. Estu persistaj. Vere Allah estas kun la persistemuloj.

48. Ne estu kiel tiuj, kiuj eliris fanfarone el siaj domoj, por esti vidataj de la gentoj, kaj deflankigas de la afero de Allah. Allah ĉirkaŭas ĉion, kion ili faras.

49. Kiam Satano igis iliajn agojn ŝajni bonaj al ili kaj diris: "En ĉi tiu tago neniu povas fari ion ajn kontraŭ vi, ĉar mi estas via subtenanto". Sed kiam la du armeoj vidis unu la alian, li turnis sin malantaŭen sur siaj kalkanoj kaj diris: "Mi nenion havas por fari kun vi. Mi vidas, kion vi ne vidas. Mi timas Allahon. Allah estas severa je l' puno! "

50. Kiam diris la hipokrituloj kaj tiuj, en kies koroj estas malsano: "Ilia religio trompis ilin! ". Kiu tamen konfidis je Allah, sciue vere Allah estas ĉiopova, saĝa.

51. Se vi povus vidi, kiel la anĝeloj forprenas la animojn de la miskredantoj, batante

﴿ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَازَعُوا فَعَشَلُوا مَثَبًا
رِيحًا وَاصِبُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَ
رِيََاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ عَظِيمٌ ﴿٤٧﴾

﴿ وَإِذْ ذَرَبْنَا لَّهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ اتَّ
الْفِئْتَيْنِ نَكَصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾

﴿ إِذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُوَ لَاءٌ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾

﴿ وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

﴿ كَذَابٍ أَلْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ

iliajn vizaĝojn kaj dorsojn, kaj dirante: "Gustumu do la punon de la brulado!"

52. Tio estas pro la faroj de iliaj manoj. Sciu, ke Allah neniam estas maljusta kontraŭ la servantoj.

53. Kiel estis la popolo de Faraono kaj tiuj antaŭ ili: ili rifuzis la signojn de Allah. Tial Allah punis ilin pro iliaj pekoj. Vere Allah estas ĉiopova, severa je ĉi puno.

54. Tio estas, ĉar Allah neniam ŝanĝus gradon, kiun Li sendis al iu popolo – krom se ili ŝanĝas siajn proprajn animojn – kaj ĉar Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

55. Kiel estis la popolo de Faraono kaj tiuj antaŭ ili. Ili rifuzis la signojn de sia Sinjoro. Tial Ni neniigis ilin pro iliaj pekoj kaj Ni dronigis la popolon de Faraono. Ili ĉiuj estis malbonfarantoj.

56. Vere la plej malbonaj estaĵoj antaŭ Allah estas la miskredantoj, ĉar ili miskredas;

57. tiuj, kun kiuj vi faris aliancon; poste ili rompas sian aliancon ĉiufoje, kaj ili ne respektegas Dion.

58. Tial, kiam vi kaptas ilin en batalo, dispelu kun ili ankaŭ iliajn sekvantojn, por ke ili estu admonitaj.

59. Kiam vi timas perfidon de iu popolo, rejetu al ili aliancon. Vere Allah ne amas la perfidulojn.

60. Ne lasu la miskredantojn supozati, ke ili superis Nin. Vere ili ne venkos.

61. Armu vin kontraŭ ili kaj kolektu, kion ajn vi kapablas rilate al batalantoj kaj rajdistaro, tiel ke tiuj teruru la malamikon de

قَوِيَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ
حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

كَذَٰبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ

فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ لَّيِّنٍ ﴿٥٤﴾

إِن شِئَ الدَّوَابُّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾

فَأَمَّا تَشَقُّقُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَسَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرِ الْيَهُودَ عَلَى
سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِذْ نُهُمُ
لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾

وَاعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْحَيْلِ تُرْهِمُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ

مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفُ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

Allah kaj vian malamikon kaj krom ili ankaŭ aliajn, kiujn vi ne konas; Allah konas ilin. Ĉio, kion vi disdonas por la afero de Allah, estos redonita al vi, kaj vi ne suferos maljustecon.

62. Se ili inkliniĝas al la paco, faru la ŝamon kaj konfidu je Allah. Vere Li estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia.

63. Se ili tamen intencas trompi vin, vere Allah sufiĉas al vi. Estas Li Tiu, kiu subtenas vin per Sia helpo kaj per la kredantoj.

64. Kaj Li unuigis iliajn korojn. Eĉ se vi uzus ĉion sur la tero, vi ne estus sukcesinta unuigi iliajn korojn, sed Allah unuigis ilin. Vere Li estas ĉiopova, saĝa.

65. Ho vi, Profeto! Allah sufiĉas por vi kaj por tiuj kredantoj, kiuj sekvas vin.

66. Ho vi, Profeto! Incitu la kredantojn al la batalo. Eĉ se estas nur dudek persistemaj inter ili, ili venkos ducent, kaj se estas nur cent, ili venkos mil miskredantojn, ĉar tiuj estas popolo, kiu ne komprenas.

67. Sed nun Allah plifaciligis vian taskon, ĉar Li scias, ke en vi estas malforto. Do se inter vi estas cent persistemuloj, ili venkos du cent, kaj se estas inter vi mil, ili venkos du mil per la permeso de Allah. Allah estas kun la persistemuloj.

68. Ne konvenas al profeto posedi militkapitulojn, antaŭ ol li devos batali en la lando. Vi volas la proprajojn de ĉi tiu mondo, Allah tamen volas por vi la vivon venontan. Allah estas ĉiopova, saĝa.

69. Se ne estus leĝo de Allah, tiam grava malfeliĉo estus trafinta vin pro tio, kion vi prenis.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٧﴾
وَأَنْ تَرِيدُوا أَنْ يُخَدَّعَكُمْ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ

الَّذِي آتَىٰكَ بِبَصْرِهِ وَأَلْمُومِينَ ﴿٣٨﴾
وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٠﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٤١﴾

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٢﴾

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ آسْرَىٰ خَتَرٌ يَتَخَنَ فِي
الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٣﴾

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَسَأَلْتُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ
عَدَابًا عَظِيمًا ﴿٤٤﴾

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٥﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَنْ فِي آيَدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ

70. Mangu tion, kion vi kaptis, kiel estas permesite kaj bone, kaj respektegu Allah-on. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

71. Ho vi, Profeto! Diru al tiuj militkaptitoj, kiuj estas en viaj manoj: "Se Allah vidas bonon en viaj koroj, Li donos al vi ion pli bonan ol tio, kio estas forprenita de vi, kaj Li pardonos vin. Allah estas senkulpigema, pardonema".

72. Se ili tamen intencas perfidon kontraŭ vi, vere ili jam perfidis antaŭe kontraŭ Allah. Li donis al vi povon super ili, kaj Allah estas ĉioscia, saĝa.

73. Vere la kredantoj, kiuj elmigris kaj batalis per siaj proprajoj kaj per sia tuta animo por la afero de Allah kaj gastigis kaj helpis, tiuj estas amikoj unu de la alia. Tamen la kredantoj, kiuj ne elmigris, vi neniel devos respondi pri iliaj proprajoj, ĝis ili elnigros. Se ili tamen serĉas vian helpon je la religio, tiam via devo estas helpi, krom kontraŭ iu popolo, kun kiu vi havas aliancon. Allah vidas, kion vi faras.

74. La miskredantoj, ili estas ankaŭ amikoj unu de la alia. Se vi ne faros tion, estos grava malfeliĉo kaj granda malpaco en la lando.

75. La kredantoj, kiuj elmigris kaj batalis por la afero de Allah kaj gastigis kaj helpis, tiuj estas veraj kredantoj. Por ili estos pardonono kaj honora provizajo.

76. Tiuj, kiuj poste kredas kaj elmigras kaj batalas kaj estas kun vi, ili estas el vi. La samsanguloj estas pli proksimaj unu al la alia en la Libro de Allah, ol la aliaj. Vere Allah scias ĉiujn aferojn.

إِنْ يَعلَمِ اللهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا تُوَكِّمُوا خَيْرًا مِمَّا أَنْدَ مِنْكُمْ وَيَعْفُو لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

وَأَنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَّبِعُهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا وَإِنْ اسْتَنْصَرْتُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ التَّصَرُّاتُ عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ أَلَّا تَعْلَمُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٤٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْوُوا وَتَصَرَّوْا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٥﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ

فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدِينَةٌ (٩)

revelaciita en Medino

1. Tio estas liberigo venanta de Allah kaj de Lia sendito, rilate al tiuj idolanoj, kun kiuj vi konkludis aliancon.

2. Tial vojaĝu en la lando kvar monatojn, kaj sciuj, ke vi ne povas neniigi la projekton de Allah, kaj ke Li, Allah, humiligos la miskredantojn.

3. Kaj jen proklamaĵo de Allah kaj de Lia sendito al la homoj – en la tago de la granda pilgrimo – ke Allah liberigis de la idolanoj kaj same Lia sendito. Se vi do pentos, tio estas pli bona por vi. Se vi tamen forturnas vin, tiam sciuj, ke vi ne povas neniigi la projekton de Allah. Kaj anoncu al la miskredantoj doloran turmenton.

4. Krom tiuj el la idolanoj, kiuj konkludis aliancon kun vi kaj neniam perfidis vin kaj neniam subtenis iun ajn kontraŭ vi. Observu la aliancon kun ili. Al tiuj estu fidelaj ĝis la fino de la limtempo. Vere Allah amas la justulojn.

5. Kiam estos pasintaj la monatoj malpermesitaj, mortigu la idolanojn, kie ajn vi trovos ilin kaj kaptu ilin kaj kontraŭstaru ilin, embuskante. Se ili tamen pentos kaj levos la preĝon kaj disdonos almozojn, tiam lasu al ili ilian vojon libera. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

* v. la verson 104an: notu, ke ĉi tiu ĉapitro ne komenciĝas per la kutima alvoko (Je la nomo...). Tio estas interpretita per la klarigo, ke ne temas pri memstara ĉapitro, sed nur pri la daŭrigo de la ĉapitro "Al-Anfāl". Laŭ aliaj tradicioj, la nomo de ĉi tiu ĉapitro ankaŭ estas "Al-Barā'a" (la liberigo) (el verso 1a).

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ①

فَيُخَوِّفُ فِي الْأَرْضِ آذِيبَةَ الْأَشْهَرِ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ مُخْرِجُ الْكُفْرِينَ ②

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ آلِيمٍ ③

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَهُمْ لَمْ يَظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَيْهِمْ

عَاهَدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّ يَتِيمًا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ④
فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُواهُمْ وَأَعِدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرصِدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

وَإِن أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْنِ عُنُقَهُ مِمَّنْهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ⑥

6. Se unu el la idolanoj petas de vi protekton, ricevu lin, ĝis li kapablos ekkompreni la vorton de Allah, poste lasu lin atingi sian celon de sekureco. Tio estas, ĉar ili estas popolo nescianta.

كَيْفَ يَكُونُ لِلشَّارِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ السَّجْدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

7. Kiel povas esti alianco inter la miskredantoj kaj Allah kaj Lia sendito, krom por tiuj, kun kiuj vi konkludis aliancon apud la sankta moskeo? Se ili estas fidelaj al vi, vi estu fidelaj al ili. Vere Allah amas la justulojn.

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
ذِمَّةً يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى ذُلُّهُمْ
وَآكْرَهُمْ فَيُقُونَ ﴿٥﴾

8. Kiel? Ja, se ili venkus vin, ili ne respektus interkonsenton nek parencecon. Ili estus afablaj kun vi per sia buŝo, sed iliaj koroj estus kontraŭ vi. La plej multaj el ili estas perfidaj.

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥﴾

9. Ili vendas la signojn de Allah por malalta prezo kaj devojigas de Lia afero. Vere malbonega estas tio, kion ili faras.

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ﴿٦﴾

10. Ili respektas, rilate al tiu, kiu konfidas je ili, nek aliancon nek parencecon. Ili vere estas transpaŝantoj.

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَفَخَرَكُمُ
فِي الدِّينِ وَنَفَضُوا الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

11. Se ili tamen pentos kaj levos la preĝon kaj disdonos almozojn, tiam vi estu iliaj fraĵoj en la kredo. Ni klarigas la signojn por popolo scianta.

وَإِنْ كُنْتُمْ أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا إِنَّتَهُ الْكُفْرُ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿٧﴾

12. Se ili tamen rompos siajn jurojn, kvankam ili havas aliancon, kaj atakas vian kredon, tiam batalu kontraŭ la estroj de la miskredo – fakte ili ne respektas la juron –, por ke ili forlasu.

إِلَّا تَقَاتِلُوا قَوْمًا تَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ وَهِيَ بِأَخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ اتَّخَشَوْهُمْ فَانَّهُ
أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

13. Ĉu vi ne volas batali kontraŭ popolo, kiu rompis siajn jurojn kaj volis forpeli la senditon, kvankam estis ili tiuj, kiuj unue komencis agi kontraŭ vi? Ĉu vi timas ilin? Tamen Allah estas pli inda je respekto, se vi estas kredantoj.

فَاتَلَوْهُمْ يُعَدُّ بِهُمْ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَبِجُزْءِهِمْ وَيَضْرِبُكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيُفْضِرُ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

14. Batalu kontraŭ ili: Allah punos ilin per viaj manoj kaj humiligos ilin kaj helpos vin

وَيَذْهَبُ عَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ

kontraŭ ili kaj resanigos la korojn de la popolo kredanta.

15. Li forigos la koleron el iliaj koroj. Allah turnas Sin favore al tiu, al kiu Li volas. Allah estas ĉioscia, saĝa.

16. Ĉu vi imagas, ke vi estas forlasitaj, kvankam Allah ankoraŭ ne distingis tiujn el vi, kiuj batalis por Lia afero kaj kiuj ne prenis ion ajn kiel amikon krom Allahon kaj Lian senditon kaj la kredantojn? Allah bone scias, kion vi faras.

17. Ne konvenas al idolanoj konservi la moskeojn de Allah, dum ili ankoraŭ atestas kontraŭ si mem la miskredon. Estas ili tiuj, kies verkoj estos vanaj kaj ili restos por ĉiam en la fajro.

18. Konvenas, ke konservu la moskeojn nur tiu, kiu kredas je Allah kaj al la tago venonta kaj levas la preĝon kaj disdonas almozojn kaj neniun timas, krom Allahon. Estas ili tiuj, kiuj estos gvidataj.

19. Ĉu vi rigardas la trinkigon de la pilgrimuloj kaj la zorgon pri la sankta moskeo samvaloraj kiel la kredon je Allah kaj al la vivo venonta kaj la bataladon por la afero de Allah? Tiuj aferoj ne estas samvaloraj antaŭ Allah. Allah ne gvidas la popolon malbonfarantan.

20. Tiuj, kiuj kredas, elmigras kaj batalas por la afero de Allah per siaj propraj fortoj kaj per sia animo, ili okupos la plej altan rangon apud Allah, kaj ili estos sukcesaj.

21. Ilia Sinjoro anoncas al ili Sian gracon kaj Sian bonvolon kaj la Paradizon, kie estos porĉiama ĝojo.

22. Tie ili restos eterne. Vere, apud Allah estos grandega rekompenco.

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَنْ يُعْلِمَ اللَّهُ الَّذِينَ يُحَدِّثُوا
 مِنْكُمْ وَلَمْ يُخَذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
 لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
 مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يُعْمَرُوا مِثْلَ اللَّهِ شَهِيدِينَ
 عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ
 فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

إِنَّمَا يُعْمَرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
 أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
 فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ ﴿٢١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
 أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

23. Ho vi, kredantoj! Ne prenu viajn patrojn kaj fratojn kiel amikojn, se ili preferas la miskredon al la kredo. Kiu el vi tion faras, tiu estas malbonfaranto.

24. Diru: "Se viaj patroj kaj filoj kaj fratoj kaj edzinoj kaj parencoj kaj propraĵoj, kiujn vi kolektis, kaj la negoco, kies pereon vi timas, kaj la hejmoj, kiujn vi amas, estas pli karaj al vi ol Allah kaj Lia sendito kaj la batalo por Lia afero, tiam atendu, ĝis Allah venos kun Sia juĝo. Allah ne gvidas la popolon malobeeman.

25. Vere Allah jam helpis vin en multaj batalkampoj kaj en la tago de Hunajn, kiam via granda nombro igis vin tromemfidaj – tamen ĝi neniel helpis vin – kaj la lando, malgraŭ sia amplekso, fariĝis mallarĝa por vi, kaj vi tiam turnis vin for fuĝante.

26. Tiam Allah sendis Sian pacon al Sia sendito kaj al la kredantoj kaj Li sendis armeojn, kiujn vi ne vidis*, kaj punis la miskredantojn.

27. Poste Allah turnas Sin favore al kiu Li volas. Allah estas senkulpigema, pardonema.

28. Ho vi, kredantoj! Vere la miskredantoj estas malpuraj. Tial ili ne alproksimiĝu post ĉi tiu jaro al la sankta moskeo. Se vi timas la malriĉecon, sciu, ke Allah vin riĉigos per Sia graco, se Li volas. Vere Allah estas ĉioscisa, saĝa.

29. Batalu kontraŭ tiuj el la popolo de la Skribo, kiuj ne kredas je Allah kaj al la vivo venonta, kaj ne rigardas malpermesita tion, kion Allah kaj Lia sendito malpermesis, kaj ne sekvas la veran religion, ĝis ili donos la tributon libervole kaj humile.

* de anĝeloj

مَنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ

اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الفَاسِقِينَ ﴿٣١﴾

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ

مُذَبِّبِينَ ﴿٣٢﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْمُشْرِكُونَ بَحْسٌ لَا يَفْرُقُوا

السِّنَجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٥﴾

فَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ

30. Diras la Judoj, ke 'Uzajr* estas la filo de Allah, kaj la Kristanoj diras, ke la Mesio estas la filo de Allah. Tia estas la vorto de iliaj buŝoj. Ili imitas la vorton de tiuj, kiuj miskredis antaŭe. La malbeno de Allah falu sur ilin! Kiel ili estas misgvidataj!

31. Ili prenis siajn klerulojn kaj monaĥojn kiel Sinjorojn apud Allah, kaj la Mesion, la filon de Maria. Tamen estis ordonite al ili adori nur la ununuran Dion. Ne ekzistas alia Dio, ol Li. Li estas tro sankta kompare kun tio, kio estas aldonita al Li kiel rivalo!

32. Ili dezirus estingi la lumon de Allah per siaj buŝoj, tamen Allah nur volas perfektigi Sian lumon, eĉ se tio ne plaĉas al la miskredantoj.

33. Estas Li Tiu, kiu sendis Sian senditon kun la gvidilo kaj kun la vera kredo, por igi ĝin venki super ĉiuj aliaj religioj, eĉ se tio ne plaĉas al la idolanoj.

34. Ho vi kredantoj! Vere la plej multaj el la kleruloj kaj el la monaĥoj formangas la proprajojn de la homoj per la falso, kaj devojigas de la afero de Allah. Al tiuj, kiuj amasigas oron kaj arĝenton, sed tion ne uzas por la afero de Allah, vi anoncu doloran turmenton.

35. En la tago, en kiu ĉio ĉi estos bruligata en la fajro de l' infero, kaj iliaj fruntoj kaj iliaj flankoj kaj iliaj dorsoj estos brulmarkitaj: "Tio estas, kion vi amasigis por vi mem, do gustumu, kion vi amasigis!"

36. Vere la nombro de la monatoj ĉe Allah estas dekdu laŭ la leĝo de Allah ekde la tago, kiam Li kreis la ĉielojn kaj la teron. Kvar el ili estas sanktaj. Tiu estas la ĉiama religio. Do ne peku je tio, kaj batalu kontraŭ la idolanoj ĉiuj kune, kiel ili batalas kontraŭ vi ĉiuj kune, kaj sciuj, ke Allah estas kun la justuloj.

* Ezra

عَنْ يَدِهِ وَهُمْ صَغِيرُونَ ﴿٣٠﴾
 وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرِيُّ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
 ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَتَلَّهُمُ اللَّهُ أَنْ يُولُوكُمْ ﴿٣١﴾
 لِتَتَّخِذُوا أَجْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾
 يَرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
 إِلَّا أَنْ يَتَّخِذَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٣﴾
 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
 عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
 لِيَآكُلُوا أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
 وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
 أَلِيمٍ ﴿٣٥﴾
 يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
 وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
 فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٦﴾
 إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
 اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
 ذَلِكَ الدِّينُ الْقَائِمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ

37. Vere enmeti krommonaton estas pliigo de la miskredo. Pro tio la miskredantoj eraras. Ili permesas tion en iu jaro kaj malpermesas ĝin en alia jaro, por konkordi je la nombro de la monatoj, kaj ili permesas, ki-on Allah malpermesis. La malboneco de iliaj agoj fariĝas bela laŭ ili. Allah ne gvidas la popolon miskredantan.

38. Ho vi, kredantoj! Kio okazas al vi? Vi ja falas peze sur la teron, kiam estas dirite al vi: "Eliru por la afero de Allah!". Ĉu vi kontentiĝus per ĉi tiu vivo anstataŭ per la vivo venonta? Tamen la ĝojo de ĉi tiu vivo, kompare kun la vivo venonta, vere estas malgranda.

39. Se vi ne eliras, Li trafos vin per dolora puno, kaj Li elektos alian popolon anstataŭ elekti vin, kaj vi certe ne malutilos al Li. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

40. Se vi ne helpas lin, sciuj, ke Allah lin helpis tiam, kiam la miskredantoj lin forpelis kaj kun li unu solan kunulon, kiam ambaŭ estis en groto kaj li diris al sia kunulo: "Ne malĝoju. Allah vere estas kun ni". Allah sendis Sian pacon sur lin, kaj plifortigis lin per armeoj, kiujn vi ne vidis, kaj Li humiligis la vorton de la miskredantoj. La vorto de Allah estas la eminenta. Allah estas ĉiopova, saĝa.

41. Eliru, ĉu peze aŭ malpeze armitaj, kaj batalu per viaj proprajoj kaj per viaj animoj por la afero de Allah. Tio estas plej bona por vi; ho, se vi nur sciuj!

42. Se temus pri proksima gajno kaj mallonga vojaĝo, ili certe estus sekvintaj vin, sed la laciga vojaĝo ŝajnis al ili tro longa. Tamen ili ĵuros per Allah: "Se ni povus, ni estus elirintaj kun Vi". Ili pereigas siajn animojn, kaj Allah scias, ke ili estas mensoguloj.

وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَمَا قَاتَلْتُمُوهُمْ كَمَا قَاتَلُوا اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُخَلِّفُونَ فِيهَا عَمَّا وَبَعَدُ وَإِيجَارًا وَمَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيَجْلُؤُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ذُرِّيَّةَ لَهُمْ سَوَاءٌ

عَمَّا لَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُمُوا إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْكُمْ بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٩﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابَ آبَاءِ الْيَمِينِ وَيَسْتَبْدِلْ وَاكْفَرُوا
بِكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾
إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَهُ تَرَوُّهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤١﴾

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾
لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكُمْ وَ
لَكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

43. Allah forprenu de vi viajn zorgojn! Kial vi permesis al ili resti malantaŭe, ĝis tiuj, kiuj estis sinceraj, estis konataj de vi, kaj vi ekkonis la mensogulojn?

لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٣﴾

44. La kredantoj je Allah kaj al la vivo venonta ne petas vian permeson por batali per siaj proprajoj kaj per siaj animoj. Allah bone konas la justulojn.

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعُونَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٤﴾

45. Petas vian permeson nur tiuj, kiuj ne kredas je Allah kaj al la vivo venonta. Ili-aj koroj dubas kaj ili ŝanceliĝas en sia dubo.

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٥﴾

46. Se ili intencus eliri, ili certe estus armitaj sin konvene, sed al Allah ne plaĉis ilia eliro: tial Li retenis ilin, kaj estis dirite: "Si- du kun la sidantaj! "

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٦﴾

47. Se ili elirus kun vi, ili nur estus pliiĝintaj viajn zorgojn kaj estus kurintaj tien kaj reen en via mezo, kaj inter vi estas iuj, kiuj estus atentintaj pri ili. Allah bone konas la malbonfarantojn.

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِن كَرِهَ
اللَّهُ انْتِعَابَهُمْ فَتَبَطَّحَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿٤٧﴾

48. Vere ili jam antaŭe klopodis estigi malpacon kaj intrigi kontraŭ vi, ĝis venis la vero kaj venkis la intenco de Allah, kvankam tio ne plaĉis al ili.

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوا إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعِفُوا
خَلْقَكُمْ يَبْعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۗ وَفِيكُمْ سَعَّوُنَ لَهُمْ

49. Inter ili estas iuj, kiuj diras: "Lasu nin malantaŭe, kaj ne tentu nin". Aŭskultu! La elprovo jam atingis ilin. Vere la infero ĉirkaŭas la miskredantojn.

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ

50. Se vin trafas feliĉo, tio malĝoĝiĝas ilin, kaj se vin trafas malfeliĉo, ili diras: "Vere ni jam antaŭe prenis la antaŭrimedojn", kaj ili turnas sin for kaj ĝojas.

حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٤٩﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اضْحَنِي لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ أَلَا فِي

51. Diru: "Nenio povas trafi nin ol tio, kion Allah dekretis por ni. Li estas nia protektanto kaj je Allah fidu la kredantoj".

الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾
إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُنَّ ۗ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ

52. Diru: "Vi atendas por vi nur unu el la du bonegaj aĵoj; ni kontraŭe nur atendas, ke Allah trafu vin per puno per si mem aŭ

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْنَا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿٥١﴾

per niaj manoj. Do atendu: ni atendas kun vi”.

53. Diru: ”Disdonu do, volonte aŭ nevolonte, de vi nenio estas akceptita, ĉar vi vere estas popolo malobeema”.

54. La akcepto de iliaj donacoj estas malhelpata nur, ĉar ili ne kredas je Allah kaj al Lia sendito kaj ili nur malfervore venas al la preĝo kaj ili nur malvolonte disdonas siajn almozojn.

55. Ne miru pri iliaj propaĝoj aŭ iliaj idoj. Allah volas nur puni ilin en ĉi tiu vivo, kaj Li volas, ke iliaj animoj foriru, dum ili ankoraŭ estas miskredantoj.

56. Ili ĵuras per Allah, ke ili vere apartenas al vi, tamen ili ne apartenas al vi, sed ili estas popolo timema.

57. Se ili trovus rifuĝejon aŭ grotojn aŭ neston, ili certe kurus tien avide.

58. Inter ili estas iuj, kiuj riproĉas vin pro la almozoj. Se ili ricevas ilin, ili estus kontentaj, sed ĉar ili ne ricevas ilin, jen, ili estas ĉagrenitaj.

59. Se ili almenaŭ estus kontentaj pro tio, kion donas al ili Allah kaj Lia sendito! Kaj se ili almenaŭ dirus: ”Al ni sufiĉas Allah. Allah donas al ni el Sia graco kaj same Lia sendito. Vere al Allah ni nin turnas, petegante”.

60. La almozoj estas nur por la malriĉuloj kaj por la mizeruloj, por la oficistoj, okupitaj per sia administrado kaj por tiuj, kies koroj devas esti konkeritaj, kaj por la liberigo de sklavoj, kaj por la ŝuldantoj, kaj por la afero de Allah, kaj por la vojirantoj: tio estas dekreto de Allah. Allah estas ĉioscia, saĝa.

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِيَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيُدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿٥٤﴾

قُلْ أَنْتَقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِفْكُكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٥﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كُرْهُونَ ﴿٥٦﴾

فَلَا تُنْجِيكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنْفُسَهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٧﴾

وَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَيْسَ لَكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ
لِكِتْمَتِهِمْ قَوْمٌ يُفْرِقُونَ ﴿٥٨﴾

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَلْعَنُونَ ﴿٦٠﴾
وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ

61. Inter ili estas iuj, kiuj ofendas la Profeton kaj diras: "Li estas nur orelo"*. Diru: "Ja, orelo por via bono; li kredas je Allah kaj li kredas al la kredantoj kaj estas pardono por la kredantoj inter vi". Por tiuj, kiuj ofendas la senditon de Allah, estos dolora puno.

62. Ili ĵuras al vi per Allah por plaĉi al vi; tamen Allah kaj Lia sendito estas superaj al tio. Tial ili plaĉus al Li, se ili estus kredantoj.

63. Ĉu ili ne scias, ke por tiu, kiu ofendas Allahon kaj Lian senditon, estos la fajro de l' infero, en kiu li restos por ĉiam? Tio estas la plej granda humiligilo.

64. La hipokrituloj timas, ke estos sendita al ili ĉapitro por anonci al ili, kio estas en iliaj koroj. Diru: "Moku do! Allah vere evidentigas ĉion, kion vi timas".

65. Se vi demandas ilin, certe ili diras: "Vere ni nur babilis kaj ŝercis". Diru: "Ĉu pri Allah kaj Liaj signoj kaj Lia sendito vi ŝercis?"

66. Ne provu senkulpigi vin pri tio, ke vi fariĝis nekredantoj, post kiam vi estis kredantoj. Se Ni pardonas al iuj el vi kaj punas aliajn, tio okazas, ĉar ili estis kulpaj.

67. La hipokrituloj kaj la hipokritulinoj, imitante unu la alian, ordonas la malbonon kaj malpermesas la bonon kaj fermas siajn manojn; ili forgesis Allahon kaj Li forgesis ilin. Vere la hipokrituloj estas malobeemaj.

68. Allah promesis al la hipokrituloj kaj al la hipokritulinoj kaj al la miskredantoj la fajron de l' infero, kie ili restos por ĉiam. Tio sufiĉos por ili. Allah malbenis ilin. Por ili estos porĉiama turmento,

* t.e.: li spionas

إِنَّمَا إِلَهُ الْبَنِي إِسْرَائِيلَ وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَالِمٌ خَبِيرٌ ﴿٦١﴾
 إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
 عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَيْنِ
 وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٢﴾

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُدْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنُوبُنَا
 قُلْ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَرَحْمَةً يَّالِئِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُدْذُونَ رَسُولَ
 اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

يُحْفَوْنَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحْسَنُ
 أَنْ يُرْضَوْا إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾
 لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِّنْ جِبَادِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَأَن
 لَهُ تَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْجَزَاءُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾
 يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخْرِضُوا إِنْ أَرَادَ اللَّهُ مُخْرَجًا
 مَّا تَحَدَّرُوا ﴿٦٦﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
 قُلْ أَيْبَا اللَّهُ وَأَبِيئِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿٦٧﴾
 لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ تَعْفَ عَن
 ظُلْمِكُمْ مِنَ اللَّهِ لَأِنَّكُمْ لَكَايِفَةٌ ﴿٦٨﴾
 الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
 بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

69. kiel por tiuj, kiuj estis antaŭ vi. Ili estis pli fortaj ol vi kaj pli riĉaj je propraj kaj idoj. Ili ĝojis pro sia sorto, ĝuste kiel ĝojis pro sia sorto tiuj antaŭ vi, kaj vi babilas, kiel ili kutimis babili. Estas ili tiuj, kies verkoj estos vanaj en ĉi tiu kaj en la venonta vivo. Ili estos la perdantoj.

70. Ĉu ne atingis la novaĵo tiujn, kiuj estis antaŭ ili – la popolon de Noa kaj de Aad, kaj la Tamŭdojn kaj la popolon de Abraham kaj la loĝantojn de Madjan kaj de la urboj detruitaj? Al ili venis senditoj kun evidentaĵoj. Allah do ne volis fari al ili maljustaĵon, tamen ili faris al si mem maljustaĵon.

71. La kredantoj kaj la kredantinoj estas amikoj unu de la alia. Ili ordonas la bonon kaj malpermesas la malbonon kaj levas la preĝon kaj disdonas almozojn kaj obeas Allahon kaj Lian senditon. Estas ili tiuj, al kiuj Allah estos kompatema. Allah estas ĉiopova, saĝa.

72. Allah promesis al la kredantoj kaj al la kredantinoj ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj – ili tie restos por ĉiam – kaj belegajn loĝejojn en la Paradizo eterna. La bonvolo de Allah estas grandega. Tio estas la plej granda feliĉo.

73. Ho vi, Profeto! Batalu kontraŭ la miskredantoj kaj la hipokrituloj. Estu severa kontraŭ ili. Ilia restadejo estos la infero. Malbonega estas la destino!

74. Ili ĵuras per Allah, ke ili nenion diris; sed kontraŭe ili diris vorton de miskredo, kaj ili fariĝis ree miskredantoj, post kiam ili akceptis la Islamon. Ili provis atingi, kion ili ne estis atingintaj, kaj ili tial nutris sian malamon nur, ĉar Allah (kaj Lia sendi-

سُوا اللّٰهِ فَنَسِيهِمْ اِنَّ السُّفِٰٓٔيْنَ هُمُ الْفٰٓسِقُوْنَ ﴿٦٩﴾
وَعَدَ اللّٰهُ السُّفِٰٓٔيْنَ وَالنَّفِٰٓٔيْنَ وَالْكٰٓفِرَآءَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٧٠﴾

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا فَاسْتَسَعَوْا بِخِلَآئِقِهِمْ فَاَسْتَمْتَعْنٰمْ بِخِلَآئِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخِلَآئِقِهِمْ وَخَضْتُمْ كَالَّذِيْنَ خَاصُّوْا اُولٰٓئِكَ حِطَّتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَاَلْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٧١﴾
اَلَمْ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ تَوَجَّحُوْا وَاَعَادُوْا وَاَتَمُوْهُ وَاَقْوَمُوْا اِبْرٰٓهِيْمَ وَاَصْحٰٓبَ نَدِيْنِ وَاَلْوٰٰٓٔٔتِ اٰتٰتِهِمْ رُسُلَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيْظْلِمَهُمْ وٰلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٧٢﴾

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يٰٓاَمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيَطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرُسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٧٣﴾

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَدٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنٌ طَيِّبَةٌ فِى جَدٰتٍ عَدٰنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللّٰهِ اَلْبَرُّ ذٰلِكَ هُوَ

بِئَعْرِ الْفُوْرِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٤﴾

to) igis ilin riĉaj per Sia graco. Se ili nun pentos, estos pli bone por ili; se ili tamen poste turnos sin for, tiam Allah punos ilin per dolora turmento en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, kaj por ili ne estos sur la tero protektanto nek helpanto.

75. Inter ili estas iuj, kiuj promesis al Allah: "Se Li donus al ni iom el Sia graco, ni certe disdonus almozojn kaj estus justuloj".

76. Sed kiam Li donis al ili Sian gracon, ili fariĝis avaraj je tio kaj sin turnis for malŝatante.

77. Tiel Li repagis ilin per hipokriteco, kiu restas en iliaj koroj ĝis la tago, en kiu ili renkontos Lin, ĉar ili ne plenumis por Allah tion, kion ili promesis al Li, kaj ĉar ili mensogadis.

78. Ĉu ili ne scias, ke Allah konas iliajn sekretojn kaj iliajn konfidencajn interparolojn, kaj ke Allah estas la plej bona konanto de la Nevideblajoj?

79. Pri tiuj, kiuj riproĉas tiujn el la kredantoj, kiuj disdonas libervole la almozojn, kaj tiujn, kiuj nenion trovas por disdoni ol sian salajron, — kaj tial ili mokas ilin —, sciu: Allah repagos ilin pro ilia mokado kaj por ili estos dolora puno,

80. Ĉu vi petas pardonon por ili, ĉu vi ne petas pardonon por ili; eĉ se vi petos pardonon por ili sepdekfoje, Allah ne pardonos ilin. Tio estas, ĉar ili rifuzis la kredon je Allah kaj al Lia sendito. Allah ne gvidas la popolon malpiegan.

81. Tiuj, kiuj restis malantaŭe, ĝojis pro sia sidado hejme malantaŭ la sendito de Allah kaj ne inklinis al la batalo per siaj proprajoj

يَأْتِيهَا التِّيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٠﴾

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا يَكُ خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَكُ عَذَابًا لِيَسَاءَ لَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ دِينٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٥١﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَنْ لَا تُكْفِرُوا بِنَصْرِهِمْ وَكَانُوا مِنَ الَّذِينَ يَصِلُونَ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ جَحَلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا هُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٣﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِقَاحًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥٤﴾

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٥٥﴾

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَسْتَفْرِضُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٧﴾ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ

nek per siaj animoj por la afero de Allah, kaj ili diris: "Ne eliru en ĉi tiu varmego!". Diru: "La fajro de l' infero estas eĉ pli varma". Se ili nur komprenus!

82. Ili havas malmulton por ridi kaj multon por plori kiel repagon por tio, kion ili meritis.

83. Se Allah igas vin reiri hejmen al iuj el ili, kaj ili petas de vi permeson eliri, diru: "Neniam vi eliros kun mi kaj neniam vi batalos kun mi kontraŭ iu ajn malamiko. Al vi plaĉis sidi hejme la unuan fojon, do sidu nun kun la sidantoj".

84. Ne preĝu por iu el ili, kiu mortas, kaj ne staru apud lia tombo. Vere ili rifuzis la kredon je Allah kaj al Lia sendito, kaj ili mortis malobeemaj.

85. Ne miru pri iliaj propraĵoj aŭ idoj. Allah deziras nur puni ilin per tiaj aĵoj en ĉi tiu vivo, kaj iliaj animoj foriros dum ili ankoraŭ estas miskredantoj.

86. Se estas sendata ĉapitro, kiu anoncas: "Kredu je Allah kaj batalu kun Lia sendito", tiam petas de vi la riĉuloj inter ili permeson, dirante: "Lasu nin kun tiuj, kiuj sidas hejme".

87. Ili estas kontentaj, ĉar ili estas kun tiuj, kiuj restas malantaŭe, kaj iliaj koroj estas sigelitaj, kaj ili ne komprenas.

88. Tamen la sendito kaj la kredantoj kun li batalis per siaj propraĵoj kaj per siaj animoj; estas ili tiuj, por kiuj estos bono, kaj ili estos sukcesaj.

89. Por ili Allah pretigis ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos ĉiam. Tio estas la plej granda feliĉo.

كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ

حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨٢﴾

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا

مَعِيَ عَنْ وَايٍ إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْبُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٤﴾

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَّأ

هُمْ فَسَيُقُونَ ﴿٨٥﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

وَإِذَا أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ

رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقُعُودِينَ ﴿٨٧﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٨﴾

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ

90. Venis iuj Araboj de la dezerto kun pretekstoj, por ke oni liberigu ilin de tio, kaj tiuj, kiuj mensogis pri Allah kaj Lia sendito, restis hejme. Dolora puno trafos tiujn el ili, kiuj estas miskredantoj.

91. Ne estos riproĉo kontraŭ la malfortaj kaj la malsanaj kaj tiuj, kiuj ne trovas ion por disdoni, se ili estas sinceraj al Allah kaj al Lia sendito. Ne estos riproĉo kontraŭ la bonfarantoj. Allah estas senkulpigema, pardonema.

92. Ne estos riproĉo kontraŭ tiuj, kiuj venis al vi, por ke vi faru ilin rajdistoj, kaj vi diris: "Mi ne trovas ion por fari vin tiaj". Tiam ili turnis sin for kaj iliaj okuloj pleniĝis je larmoj pro ĉagreno, ĉar ili nenion trovis por disdoni.

93. Vere estos riproĉo nur kontraŭ tiuj, kiuj petas de vi permeson, kvankam ili estas riĉaj. Ili estas kontentaj, ĉar ili estas kun la restintoj. Allah sigelis iliajn korojn, tiel ke ili ne scias.

*

Fino de la 10-a parto

94. Ili prezentos pretekstojn, kiam vi revenos al ili. Diru: "Ne prezentu pretekstojn: mi malgraŭ tio neniam kredos al vi, Allah jam instruis nin pri viaj aferoj. Allah kaj Lia sendito rigardas viajn agojn. Poste vi revenos al la Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la revelacio, kaj Li sciigos al vi, kion vi kutimis fari.

95. Kiam vi revenos al ili, ili juro al vi per Allah, ke vi devas lasi ilin. Do lasu ilin. Ili fakte estas malpuraĵo kaj ilia loĝejo estos la infero, kiel repago pro iliaj meritoj.

المُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾
 اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ جَهَنَّمَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
 خُلِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩١﴾

وَ جَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
 وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
 الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا
 لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
 اللهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٣﴾

وَلَا عَلَى الَّذِينَ اِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لِيُخِلَّاهُمْ قُلْتَ لَا
 اِجْدُ مَا اَحْمِلُهُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْيَنُهُمْ تَقِيصُ مِنْ
 الدَّمِيعِ حَرْبًا اَلَا يَجِدُوْا مَا يَنْفِقُوْنَ ﴿٩٤﴾

اِنَّا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَاذِنُوْكَ وَهُمْ
 اَغْنِيَاءُ رَضُوْا بِاَنْ يَكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
 اللهُ عَلَى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٥﴾

يَعْتَذِرُونَ اِيْنَكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِيْنَهُمْ قُلْ
 لَا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُوْصِيَ لَكُمْ قَدْ نَبَاْنَا اللهُ مِنْ
 اَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّوْنَ
 اِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنذِرْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾

سَيُخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا اِنْقَلَبْتُمْ اِيْنَهُمْ لِتُرَوُّوْا

96. Ili juro al vi, ke vi povas esti kontentaj pri ili. Se vi tamen ankaŭ estus kontentaj pri ili, Allah ne estus kontenta pri la popolo malpiega.

97. La Araboj de la dezerto estas la plej malbonaj miskredantoj kaj hipokrituloj, kaj ili inklinas al la ignorado de la ordonoj, kiujn Allah sendis al Sia sendito. Allah estas ĉioscia, saĝa.

98. Inter la Araboj de la dezerto estas iuj, kiuj rigardas siajn almozojn deviga elpago, kaj ili nur atendas, ke vin trafu malfeliĉo. Tamen nur ilin trafos malfeliĉo. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

99. Tamen inter la Araboj de la dezerto estas iuj, kiuj kredas je Allah kaj al la vivo venonta, kaj ili rigardas siajn almozojn ilo por alproksimiĝi al Allah kaj al la benoj de Lia sendito. Aŭskultu! Vere tio estas por ili ilo por alproksimiĝi. Baldaŭ Allah enrigos ilin en Sian favoron. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

100. La antaŭaj, la unuaj el la elmigrintoj kaj el la helpantoj, kaj tiuj, kiuj ilin plej konvene sekvis: Allah estas kontenta pri ili kaj ili estas kontentaj pri Li. Por ili estos ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj. Tie ili restos por ĉiam kaj eterne. Tio estas la plej granda feliĉo.

101. Inter la Araboj de la dezerto, kiuj loĝas ĉirkaŭ vi, estas hipokrituloj, kiel ankaŭ inter la loĝantoj de Medino. Ili estas obstinaj en sia hipokriteco. Vi ne konas ilin, sed Ni konas ilin. Ni punos ilin dumaniere, poste ili estos liveritaj al terura turmento.

102. Aliaj konfesis siajn pekojn. Ili miksis bonan agon kun alia, malbona. Baldaŭ Al-

عَنْهُمْ فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ أَنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَهُمْ
جَهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٧﴾

الْأَعْرَابِ أَشَدُّ لَفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٨﴾
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرْتَضِ
بِهِمُ الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٩٩﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَواتِ الرَّسُولِ
الَّذِينَ هُمْ قُرْبَىٰ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنِ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٠﴾

وَالسَّيْقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿١٠١﴾
وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۗ وَمِن
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَن صَرَفَ مَالَهُ عَلَىٰ التَّمَتُّاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٢﴾

وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا

lah turnos Sin al ili bonvole. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

وَأَخْرَسَيْنَاهُ لَعَلَّ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٣﴾

103. Ricevu almozon el iliaj propraĵoj por purigi kaj senmakuligi ilin per ĝi, kaj preĝu por ili, ĉar via preĝo estas trankviligo por ili, kaj Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

104. Ĉu ili ne scias, ke estas Allah Tiu, kiu akceptas la penton de Siaj servantoj kaj ricevas la almozojn, kaj ke Allah estas la Kompatema, la Pardonema?

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٥﴾

105. Diru: "Agu! Vidos vian agadon Allah kaj Lia sendito kaj la kredantoj, kaj vi revenos al la Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Videblaĵoj; tiam Li sciigos al vi, kion vi faris".

وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنبئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

106. Aliaj atendas la ordonon de Allah. Li punos ilin aŭ Li turnos Sin al ili bonvole. Allah estas ĉioscia, saĝa.

وَأَخْرَجُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا لِيُقَدَّرَ بِهِمْ وَإِنَّا لَبُتُوبٌ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٧﴾

107. Tiuj, kiuj konstruis moskeon por estigi inter la kredantoj malfeliĉon, miskredon kaj skismon kaj kiel embuskon por tiu, kiu antaŭe batalis kontraŭ Allah kaj kontraŭ Lia sendito, certe ili ĵuros: "Ni nur celis bonon". Allah estas tamen atestanto, ke ili estas nur mensoguloj.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَأُزْوَاجًا يَتَزَوَّجُوهنَّ مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أُولَٰئِكَ قَدَرًا لَئِنْ رَأَوْهُنَّ مِنَ اللَّهِ لَيَسْتَفْتِينَهُنَّ لَأَيُّنَّ كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِرَبِّهِنَّ ﴿١٠٨﴾

108. Staru neniam tie por preĝi. Vere moskeo konstruita sur peco ekde la unua tago estas pli inda por vi por stari en ĝi; tie estas viroj, kiuj deziras purigi; Allah amas la sinpurigantajn.

لَأَيُّنَّ كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِرَبِّهِنَّ لَأَيُّنَّ كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِرَبِّهِنَّ لَأَيُّنَّ كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِرَبِّهِنَّ لَأَيُّنَّ كُنَّ يَوْمَئِذٍ بِرَبِّهِنَّ ﴿١٠٩﴾

109. Ĉu estas pli bona tiu, kiu konstruis sian domon sur respekto de Allah kaj Lia bonvolo, aŭ tiu, kiu konstruis sian domon sur la rando de sablaĵo cedema tiel, ke ĝi elfalos en la fajron de l' infero? Allah ne gvidas la popolon malpiegan.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ عَلَىٰ شِقَافٍ جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

110. Tiu ilia konstruaĵo, kiun ili starigis, ne ĉesos estigi dubojn en iliaj koroj, ĝis iliaj koroj disrompos. Allah estas ĉioscia, saĝa.

111. Vere Allah aĉetis de la kredantoj iliajn animojn kaj iliajn propraĵojn per la Paradizo; ili batalas por la afero de Allah, ili mortigas kaj estas mortigitaj — promeso, deviga por Li, en la Torao kaj en la Evangelio kaj en la Korano. Kiu plenumas sian promeson pli bone ol Allah? Do ĝoju pro via alianco, kiun vi konkludis kun Li. Tio estas la plej granda feliĉo.

112. Tiuj, kiuj sin turnas pentante al Li, kiuj adoras kaj laŭdegas, kaj pilgrimas kaj surgenuiĝas kaj terenkuŝiĝas kaj ordonas la bonon kaj malpermesas la malbonon kaj atentas pri la baroj de Allah — al la kredantoj anoncu la bonan novaĵon.

113. Ne konvenas al la Profeto kaj al la kredantoj petegi pardonon por la idoloj, eĉ se tiuj estas iliaj plej proksimaj parencoj, post kiam al ili estas manifestite, ke ili estos loĝantoj de l' infero.

114. Ke Abraham petis pardonon por sia patro, estis nur pro promeso, kiun li donis al li, tamen, kiam fariĝis evidente por li, ke la patro estas malamiko de Allah, li turnis sin for de li. Vere Abraham estis milda, malsevera.

115. Allah ne kutimas erarigi popolon, post kiam Li gvidis ĝin. Li ja antaŭe montris tion, kion ili devas eviti. Vere Allah konas ĉiujn aferojn.

116. Vere estas de Allah la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Li donas la vivon kaj la morton. Por vi ne estos protektanto nek helpanto krom Allah.

117. Vere Allah turnis Sin bonvole al la Profeto kaj al la elmigrintoj kaj al la helpintoj, kiuj lin sekvis en la horo de l' mizero, kiam la koroj de iuj el ili preskaŭ jam ŝanceliĝis. Poste Li turnis Sin al ili. Vere Li estas senkulpigema, pardonema kontraŭ ili.

الظَّالِمِينَ ﴿٩١﴾

لَا يَزَالُ بُنِيَآ لَهُمُ الَّذِي بُنُوا رَبِّيهِ فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَزِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لِحَيَاتِهِمْ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَقْتُلُونَ

وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا

بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿٩٣﴾
التَّائِبُونَ الْعِدُونَ الْحُدُودَ وَالسَّائِعُونَ الرَّجُلُونَ

الشُّجْرَةَ وَالْأَمْوَالَ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ رِجْدًا وَرِجْدًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٩٥﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا آتَاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿٩٦﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ
حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ جَبِيلٌ عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَجْبِي
وَيُنزِلُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٩٨﴾

118. Ankaŭ al la tri, kiuj restis malantaŭe, ĝis la tero fariĝis por ili tro malvasta, malgraŭ ĝia vasteco, kaj iliaj animoj fariĝis por ili tro mallarĝaj kaj ili sciis, ke ne ekzistas rifuĝo antaŭ Allah krom apud Li. Poste Li turnis Sin al ili, por ke ili konvertiĝu. Vere Allah estas la Kompatema, la Pardonema.

119. Ho vi, kredantoj! Respektegu Allahon kaj estu kun la justuloj.

120. Ne konvenis al la loĝantoj de Medino, nek al la Araboj de la dezerto loĝantaj ĉirkaŭ ili, resti malantaŭ la sendito de Allah kaj preferi siajn vivojn al lia vivo. Tio, ĉar nek soifo nek laceco nek malsato suferigis ilin en la afero de Allah, kaj ili ne eniras vojon, kiu kolerigas la miskredantojn, nek altrudas al malamiko iun doloron, krom se al ili estas atribuita laŭdinda ago. Vere Allah ne vanigas la rekompencen por la bonfarantoj.

121. Ili ne disdonas iun sumon, ĉu malgrandan, ĉu grandan, kaj ili ne transiras iun valon, krom se tio estas ordonita al ili, por ke Allah donu al ili la plej grandan rekompencen pro iliaj agoj.

122. Ne eblas por la kredantoj eliri ĉiuj kune; kial do ne eliras el ĉiu el iliaj triboj unu grupo, tiel ke ili estu admirataj pri religiaj aferoj, kaj ili povu admoni sian popolon post la reveno, por ke ĝi sin gardu de la malfeliĉo?

123. Ho vi, kredantoj! Batalu kontraŭ la miskredantoj, kiuj estas viaj najbaroj, kaj al ili sentigu vian severecon, kaj sciui, ke Allah estas kun la justuloj.

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٨﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِقُوا حَتَّىٰ إِذَا صَوَّتَ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَوَّتَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ الشَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٢٠﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَخْتَلِفُوا عَنِ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْتَابُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّوْنُ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾

وَلَا يُفْقُونَ نَفَقَهُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ

يَحذَرُونَ ﴿١٢٣﴾

124. Kiam estas sendata ĉapitro, estas iuj inter ili, kiuj diras: "Kiun el vi firmigis ĝi je l' kredo?". Gi tamen firmigas je l' kredo tiujn, kiuj kredas, kaj ili ĝojas pro tio.

125. Por tiuj tamen, en kies koroj estas malsano, ĝi amasigas malpurajon sur malpuraĵo kaj ili mortas kiel miskredantoj.

126. Ĉu ili ne vidas, ke ili estas elprovataj ĉiujare unufoje, dufoje? Ili tamen ne pentas nek akceptas admonon.

127. Kiam estas sendata ĉapitro, ili rigardas unu la alian: "Ĉu vin vidas iu ajn?". Poste ili turnas sin for. Allah malproksimigis ili-ajn korojn for de la vero, ĉar ili estas popolo nekomprenebla.

128. Vere venis al vi sendito el via mezo. Por li estas doloro, ke vi eniras en malfeliĉon; li deziregas vian bonfarton. Kontraŭ la kredantoj li estas milda, pardonema.

129. Se ili tamen turnas sin for, diru: "Allah sufiĉas al mi. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Je Li mi fidas kaj Li estas la Sinjoro de la grandega trono".

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٤﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً فَيَنْهَمُّ مَنْ يَقُولُ آيَاتُهَا
هَذِهِ آيَاتُهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَزَادُهَا آيَاتًا
وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٥﴾

وَإِنَّمَا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَيَزَادُهَا رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٦﴾

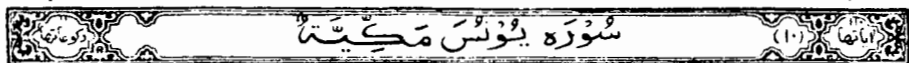
أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ
يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٨﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٢٩﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٣٠﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Alef Lām Rā** . Tiuj ĉi estas la versoj de la saĝa Libro.

3. Ĉu estas mirinda afero por la homoj, ke Ni inspiris viron el ilia mezo, dirante: "Ad-monu la homaron kaj donu la bonan nov-aĵon al la kredantoj, ke por ili estos honora rango apud ilia Sinjoro?". La miskredan-toj diras: "Vere tiu ĉi estas evidenta sorĉis-to".

4. Vere via Sinjoro estas Allah, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron en ses tagoj, poste sidi-gis sur la tronon. Li direktas ĉion; ne ekzis-tas propetanto krom per Lia permeso. Tiu estas Allah, via Sinjoro, do adoru Lin. Ĉu vi ne volas akcepti admonon?

5. Al Li estos la reveno de vi ĉiuj: vera pro-meso de Allah. Vere Li estigas la kreon, poste igas ĝin reveni por rekompenci la kre-dantojn kaj la bonfarantojn, laŭ justeco; kaj por la miskredantoj estos trinkaĵo el bolan-ta akvo kaj dolora puno, ĉar ili miskredis.

6. Estas Li Tiu, kiu igis la sunon brili kaj la lunon lumi kaj fiksas iliajn staciojn, por ke vi sciu la nombron de la jaroj kaj mezuru la tempon. Allah nenion faris krom verece. Li klarigas la signojn por popolo scianta.

7. Vere en la alternado de la nokto kaj de la tago kaj en tio, kion Allah kreis en la ĉieloj kaj sur la tero, estas signoj por popolo res-pekteganta.

* v. la version 99an k.sekv.

** Mi, Allah, Ĉiovida

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْوَيْلُ لَكَ أَيُّهَا الْيَكْتِبُ الْحَكِيمِ ②

أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسُجْرٌ مُرِيدٌ ③

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَقْلًا تَذَكَّرُونَ ④

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ يَسَاءُ كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑤

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑥

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي

8. Tiuj tamen, kiuj ne esperas je la renkontiĝo kun Ni, kaj estas kontentaj pri ĉi tiu vivo kaj en ĝi trankviliĝas, kaj tiuj, kiuj ignoras Niajn signojn,

9. estas ili tiuj, kies restadejo estos la fajro pro tio, kion ili meritis.

10. Vere la kredantojn kaj la bonfarantojn gvidos ilia Sinjoro pro ilia kredo. Sub ili fluos riveroj en la ĝardenoj de l' feliĉo.

11. Ilia voko estos tiel: "Ni gloras Vian sanktecon, ho Allah! " kaj ilia saluto estos tiel: "Pacon! " kaj fine ilia voko estos: "Estu laŭdegata Allah, la Sinjoro de l' Universo! ".

12. Se Allah volus akceli la malbonon por la homoj, kiel ili volus akceli sian riĉecon, tiam ilia vivo jam estus finiĝinta; Ni tamen lasas tiujn, kiuj ne esperas je sia renkontiĝo kun Ni, en ilia erarado, vagantajn kiel blinduloj.

13. Kiam malfeliĉo trafas homon, li vokas Nin, kuŝante flanke aŭ sidante aŭ starante, sed kiam Ni forprenis de li lian malfeliĉon, li foriras, kvazaŭ Ni ne estus forpreninta de li la malfeliĉon, kiu trafis lin. Tiel ŝajnas belaj iliaj agoj al la transpaŝantoj.

14. Vere Ni neniigas la generaciojn antaŭ vi, kiam ili malbonfaris, ĉar venis al ili senditoj kun signoj evidantaj, sed ili ne volis kredi. Tiel Ni punas la popolon pekeman.

15. Poste Ni faris vin iliaj posteuloj sur la tero por vidi, kiel vi agos.

16. Kiam estas proklamataj al ili Niaj evidantaj revelacioj, diras tiuj, kiuj ne esperas je la renkontiĝo kun Ni: "Portu alian Koranon ol tiun ĉi, aŭ ŝanĝu ĝin". Diru: "Mi ne rajtas ŝanĝi ĝin propramove. Mi nur sekvas tion, kio estis revelaciita al mi. Vere mi ti-

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَقُونَ ﴿١٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿١١﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بِأَيِّمَا نِهَايَهُمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ

التَّعِيمِ ﴿١٣﴾

دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّاتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

وَإِذْ دَعَاؤُهُمْ إِنْ أَحْسَدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

وَلَوْ يُعِجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجْعَالَهُمْ بِالْخَيْرِ

لَفُضِمَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبَدَّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ

أَوْ قَابِئَةٍ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا

إِلَى ضُرِّ مَتَّهٍ كَذَلِكَ نُزِيلُ لِلْمُتَسِفِّينَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَطَمَّوْا

وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِبَيِّنَاتٍ وَكَانُوا لِيَوْمِهِمْ

كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ

كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

وَإِذَا نَسَخْنَا إِلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

mas, se mi malobeus mian Sinjoron, la punon de la tago terura”.

17. Diru: ”Se Allah volus, mi ne prezentus ĝin al vi, nek Li sciigus ĝin al vi. Vere antaŭ tio mi jam vivis inter vi. Ĉu vi ne volas kompreni?”.

18. Kiu estas pli pekema ol tiu, kiu elpensas mensogon kontraŭ Allah aŭ rifuzas Liajn signojn? Vere la kulpuloj ne sukcesos.

19. Ili adoras krom Allah ankaŭ tion, kio ne povas utili nek malutili al ili, kaj ili diras: ”Ĉi tiuj estas niaj propetantoj ĉe Allah! ”. Diru: ”Ĉu vi volas sciigi al Allah, kion Li ne scias en la ĉieloj kaj sur la tero?”. Li estas sankta kaj eminenta super tio, kion ili aldonas al Li.

20. Iam la homaro estis unu, sed ili disiĝis kaj, se ne estus anoncita la vorto de via Sinjoro, jam estus juĝite inter ili pri tio, pri kio ili malkonsentis.

21. Ili diras: ”Kial ne estis sendita al li signo de lia Sinjoro?”. Diru do: ”Vere la Nevideblaĵo apartenas al Allah, do atendu. Mi atendos kun vi”.

22. Kiam Ni igis la homojn gustumi la kompaton, post kiam ilin jam frapis malfeliĉo, vidu, ili komencis intrigi, pretigante atakojn kontraŭ Niaj signoj. Diru: ”Allah estas pli rapida je l’ atako”. Niaj senditoj registris, kion vi faris intrigante.

23. Estas Li Tiu, kiu ebligas vin vojaĝi sur la tero kaj sur la maro, ĝis fine, kiam vi* estas sur la ŝipoj kaj veturas sur ili per favora vento kaj ili* ĝojas pro tio, ilin frapas

* Notu en ĉi tiu verso la nekutiman konstruon kaj la abruptan ŝanĝon de la pronomo ”vi” al la formo ”ili”, por signifi ke komence oni alparolas kredantojn kaj nekredantojn, poste tamen nur la nekredantojn (ili).

يَقَامَنَا أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ

لِي أَنْ أَدْبِلَهُ مِنْ تِلْكَ أَيْ نَفْسِي إِنْ أَتَيْعَ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ

إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتَ رَأَيْتَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٧﴾

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ

فَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ

إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمَجْرِمُونَ ﴿١٩﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ

وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّبِعُونَ

اللَّهَ سَمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحٰنَهُ

وَيَعْلَمُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ مِمَّا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿٢١﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا

بِئْسَ الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ السَّمٰنِطِينَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا أَقْبَلْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ

إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنْ

رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكُرُونَ ﴿٢٣﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ

فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَينَ بَيْنَهُمْ يَرِيحَ طَبِيبَةٌ وَقَوْحًا بِهَا

جَاءَتْهَا رِيحٌ رَابِحَةٌ فَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ

uragano kaj venas sur ilin la ondoj el ĉiuj flankoj kaj ili jam opinias, ke ili estas ĉirkaŭotaj – tiam ili vokas Allahon en obeemo al Li: ”Se Vi savos nin de tio ni estos dankaj!”.

24. Tamen, kiam Li savis ilin, ili jen komenkas perforti kontraŭ justeco en la lando. Ho vi, gentoj! Vere via perforto malutilas al vi mem! Guu la bonajn aĵojn de ĉi tiu vivo, poste al Ni estos via reveno, poste Ni sciigos al vi, kion vi faris.

25. Vere ĉi tiu vivo similas al la akvo, kiun Ni sendas el la nuboj; miksiĝas kun ĝi la vegetaĵoj de la tero, kiujn manĝas la homoj kaj la bestoj, ĝis – la tero intertempe ornamis sin per siaj ornamaĵoj kaj aperis plibeligita kaj ĝiaj loĝantoj supozas, ke ili posedas povon super ĝi – Nia ordono atingas ĝin, nokte aŭ tage, kaj Ni igas ĝin falĉita kampo, kvazaŭ ĝi ne estus fruktinta la antaŭan tagon. Tie! Ni klarigas la signojn por popolo pripensema.

26. Allah invitas al la Domo de la Paco kaj Li gvidas, kiun Li volas, al la rekta vojo.

27. Por tiuj, kiuj bonfaras, estos la plej bona rekompenco kaj eĉ plie. Iliajn vizaĝojn kovros nek mallumo nek honto. Ili estos loĝantoj de l’ Paradizo. Tie ili restos por ĉiam.

28. Por tiuj, kiuj agas malbone, estos puno simile malbona kaj ilin kovros honto. Por ili ne estos protektanto antaŭ Allah kaj estos, kvazaŭ kovrus iliajn vizaĝojn mallumaj ĉifonoj de la nokto. Ili estos loĝantoj de l’ fajro kaj tie ili restos ĉiam.

29. Pripensu pri la tago, en kiu Ni kunvenigos ilin ĉiujn. Tiam Ni diros al la idolanoj: ”Iru al viaj postenoj, vi kaj viaj idoloj!” Poste Ni disigos ilin, kaj iliaj idoloj diros: ”Ne estas ni tiuj, kiujn vi adoris (sed viaj pasioj),

مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ لَئِنِ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝

فَلَمَّا أَجْلَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا بَيْعُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ أَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ ۗ كُلُّ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَارْتَبَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا عَلَىٰ آيَاتِنَا ۗ أَمْرًا لِيَلَّا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنُ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُضُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۗ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۗ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ كَانَمَا أَغَشِيَتْ وَجُوهَهُمْ قِطْعًا مِنَ الْإِثْلِ مُظْلِمًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝

30. Allah sufičas kiel atestanto inter ni kaj vi. Vere ni nenion sciis pri via adorado”.

31. Tie ekscios ĉiu animo, kion ĝi faris, kaj ili estos rekondukitaj al Allah, ilia vera Majstro, kaj por ili estos perdita tio, kion ili elpensis.

32. Diru: ”Kiu provizas por vi el la ĉielo kaj el la tero? Kies estas la povo super la aŭdado kaj super la vidado? Kiu estigas la vivanton el la mortinto kaj estigas la mortinton el la vivanto? Kiu direktas ĉiujn aferojn? ”. Ili diras: ”Allah”. Vi diru: ”Ĉu vi ne volas serĉi Lian protekton? ”.

33. Tiu estas Allah, via vera Sinjoro. Kio do povas resti post la vero, krom erarado? Kiel vi povas esti tiele devojiĝintaj?

34. Tiel pruviĝis la vero de la vorto de via Sinjoro kontraŭ la ribelantoj: ke ili ne estas kredantoj.

35. Diru: ”Ĉu estas inter viaj idoloj iu ajn, kiu povas estigi la kreon kaj poste igi ĝin reveni? ”. Diru: ”Estas Allah Tiu, kiu estigas la kreon kaj poste igas ĝin reveni. Kial do vi mensogas? ”.

36. Diru: ”Ĉu estas inter viaj idoloj iu ajn, kiu gvidas al la vero? ”. Diru: ”Estas Allah Tiu, kiu gvidas al la vero. Ĉu ne estas tiu, kiu gvidas al la vero pli inda je sekvaĵo ol tiu, kiu ne kapablas trovi la vojon, se li mem ne estas gvidata? Kio do okazas al vi? Kiel vi juĝas nun? ”.

37. La plej multaj el ili nur sekvas divenon, sed divino neniom utilas kompare kun la vero. Vere Allah bone scias, kion ili faras.

38. Ĉi tiu Korano ne povas esti elpensita, krom de Allah. Ĝi jen estas certigo de tio, kio venis antaŭe kaj klarigo de la lego – en ĝi ne estas dubo – venanta de la Sinjoro de l’ Universo.

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبَابًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا

مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَرَلَيْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٠﴾

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣١﴾

هَذَا لِكَيْ تَلْوَأَ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ

بِعَمَلِهِمْ الْيَقِيْنَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ

السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَتَدَبَّرُ الْأُمُورَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا

الضَّلَالُ فَإِنِّي تُصَرِّفُونَ ﴿٣٤﴾

ذَلِكَ حَقٌّ كَلِمَتِ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيدُهُ قُلُوبُ اللَّهِ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَإِنِّي

تَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ

اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ لِمَنْ يَشَاءُ إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ

أَنْ يُسَبَّحَ بِحَمْدِ اللَّهِ فِي سَمَوَاتٍ مُتَعَدِّدَاتٍ لِيُذَكَّرَ

بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ بِمَا يَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾

39. Ĉu ili diras: "Li elpensis ĝin?"; diru: "Estigu similaĉapitron kaj voku, kiun vi volas, krom Allahon, se vi estas sinceraj".

40. Ne! Ili rifuzis, kion ili ne kapablis kapti per sia scio, kaj ankoraŭ ne atingis ilin ĝia signifo. Tiel ankaŭ rifuzis tiuj, kiuj estis antaŭ ili. Rigardu do, kiel finiĝis la malbonfarantoj!

41. Inter ili estas iuj, kiuj kredas je ĝi, kaj aliaj, kiuj ne kredas je ĝi. Via Sinjoro bone konas la malpacemulojn.

42. Se ili kulpigas vin pri mensogo, diru: "Por mi estas miaj verkoj kaj por vi viaj; vi ne devas respondi pri tio, kion mi faras, kaj mi ne devas respondi pri tio, kion vi faras".

43. Inter ili estas iuj, kiuj aŭskultas vin. Ĉu vi tamen povas igi la surdulojn aŭdantaj, kvankam ili ne perceptas?

44. Inter ili estas iuj, kiuj rigardas vin. Ĉu vi tamen povas montri la vojon al la blinduloj, kvankam ili ne vidas?

45. Vere Allah ne faras maljustecon kontraŭ la homoj, sed la homoj faras maljustecon kontraŭ si mem.

46. En la tago, en kiu Li kunvenigos ilin, ŝajnos al ili, kvazaŭ ili estus restintaj nur unu horon el unu tago. Ili rekonos unu la alian. Vere perdantoj estos tiuj, kiuj negis la renkontiĝon kun Allah, kaj ili ne estos gvidataj.

47. Ĉu Ni montros al vi iujn el la turmentoj, pri kiuj Ni ilin minacis, ĉu Ni antaŭe igos vin morti, ĉiukaze ili revenos al Ni. Poste Allah estas atestanto de tio, kion ili faras.

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يَفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ

لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا

مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَأْوِيلَهُ

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٣﴾

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ

بَرِيذُونَ مِمَّا عَمِلُوا وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِينُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّعْ

وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَى

وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٦﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ

أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٧﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ

النَّهَارِ بِيَعَارْفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

48. Por ĉiu popolo estas unu sendito. Kiam do sendito venas, li juĝas inter ili laŭ justeco; neniu maljusteco trafos ilin.

49. Ili diras: "Kiam estos plenumita ĉi tiu promeso, se vi estas sinceraj?"

50. Diru: "Mi ne havas povon super malbono aŭ bono por mia animo, krom laŭ la volo de Allah. Ĉiu popolo havas limtempon, kaj kiam ĝi pasis, ili ne povas resti malantaŭ nek akceli eĉ je unu horo.

51. Diru: "Kion vi opinias? Kiam venos sur vin la puno, nokte aŭ tage, kiel fuĝos de ĝi la kulpuloj?"

52. Ĉu vi volas kredi je ĝi nur, kiam ĝi okazos? Kiel? Nun! Ĉu vi vere volas akceli ĝin?"

53. Poste estas dirite al la malbonfarantoj: "Gustumu la turmenton en la eterneco. Vi ricevas nur la punon pro tio, kion vi meritis".

54. Ili demandas vin: "Ĉu estas vere?". Diru: "Jes, per mia Sinjoro! Plej certe estas vere, kaj vi ne povas malhelpi ĝin".

55. Se ĉiu animo, kiu malbonfaris, posedus ĉion, kio ekzistas sur la tero, ĝi klopodus elaçeti sin per ĝi. Ili kaŝos sian penton, kiam ili vidos la punon. Estos juĝite inter ili laŭ justeco, kaj al ili ne estos farita maljusteco.

56. Aŭskultu! De Allah estas ĉio, kio ekzistas en la ĉielo kaj sur la tero. Aŭskultu! La promeso de Allah estas vera! Tamen la plej multaj el ili ne scias.

بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَمَّا نُورُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ أَوْ تَوَقَّيْتِكَ فَالْيَتَا

مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٩﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولَهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ

بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤١﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْجِرُونَ

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٢﴾

قُلْ إرَاءَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عِدَابُهُ بَيِّنَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا

يَسْتَعِجِلُّ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ مِنْكُمْ بِهِ النَّارُ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٤﴾

تَمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ

تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤٥﴾

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِنِّي وَرَقِي إِنَّهُ أَحَقُّ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٦﴾

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فَنَدَتْ

بِهِ وَأَسْرَوْا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفِيضَهُ

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

الْآرَاتِ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْآرَاتِ لِلَّهِ وَالْوَعْدُ

اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

57. Li donas la vivon kaj la morton kaj al
Li estos via reveno.

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾

58. Ho vi, homoj! Vere venis al vi la admo-
no de via Sinjoro kaj la resanigo por tio, kio
estas en la brustoj, kaj gvidilo kaj kompatoj
por la kredantoj.

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

59. Diru: "Per la graco de Allah kaj per Lia
kompatoj; tial ili ĝoju. Li estas pli bona ol
tio, kion ili amasigas".

قُلْ يَفْضَلِ اللَّهُ وَرِحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ
خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

60. Diru: "Ĉu vi pripensas, ke Allah sendis
al vi ĉiujn nutraĵojn, sed vi malpermesis i-
ujn el ili kaj permesis aliajn? ". Diru: "Ĉu
Allah permesis al vi tion, aŭ vi elpensis men-
sogon kontraŭ Allah? ".

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ
مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالَ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ

تَفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾

61. Kion imagas tiuj, kiuj elpensis mensogon
kontraŭ Allah pri la tago de la revivi-
ĝo? Vere Allah estas plena de graco por la
homoj, sed la plej multaj el ili ne estas dan-
kaj.

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

62. Vi ne estas okupita pri io ajn kaj vi ne
eldiras de Li iun parton de la Korano kaj
vi nenion faras ekstere de Nia ĉeesto, dum
vi estas okupitaj pri ĝi. Ne estas kaŝita de
via Sinjoro eĉ unu sablero sur la tero kaj
en la ĉielo, kaj ne ekzistas io ajn eĉ pli mal-
granda ol ĝi, aŭ pli granda, kiu ne estus re-
gistrata en klara Libro.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ
لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُورًا إِذْ تُقِيضُونَ

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالٍ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا

فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

63. Aŭskultu! Sur la amikojn de Allah ne
venos timo kaj por ili ne estos malgajeco.

إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾

64. Tiuj, kiuj kredas kaj respektegas,

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ

لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾

65. por ili estas la bona novaĵo en ĉi tiu vi-
vo kaj en la vivo venonta. Neŝangeblaj estas
la vortoj de Allah. Tio estas la plej granda
feliĉo.

وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ

66. Ne afliktu vin iliaj vortoj. Ĉiu povo apartenas al Allah. Li estas la Cioaŭda. la Cioscia.

67. Aŭskultu! Al Allah apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Tiuj, kiuj vokas aliajn ol Allahon, ne fakte sekvas ilin; ili nur sekvas supozon kaj ili nur divenas.

68. Estas Li Tiu, kiu kreis la nokton por vi, por ke vi ripozu en ĝi, kaj la tagon luman. Vere en tiuj aĵoj estas signoj por la popolo aŭdanta.

69. Ili diras: "Allah prenis al Si filon". Sankta Li estas! Li estas la Memsufiĉa. Al Li apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Vi ne havas rajton por diri tion. Cu vi volas diri pri Allah, kion vi ne scias?

70. Diru: "Tiuj, kiuj elpensas mensogon kontraŭ Allah, ne sukcesos".

71. Iom da ĝojo en ĉi tiu vivo, poste al Ni estos ilia reveno. Poste Ni igos ilin gustumi la severan punon, ĉar ili estis miskredantoj.

72. Eldiru al ili la rakonton de Noa, kiam li diris al sia popolo: "Ho mia popolo! Se vin ĉagrenas mia rango kaj mia admono per la signoj de Allah – je Allah mi fidas – kunigu viajn fortojn kaj viajn idolojn, kaj ne lasu viajn klopodojn en la mallumo, sed agu kontraŭ mi kaj ne konsentu al mi batalhalton.

73. Se vi turnos vin for, tiam mi ne demandos de vi rekompenco. Mia rekompenco nur estas ĉe Allah. Al mi estis ordonite esti unu el la submetiĝantoj.

الْعَلِيمِ ﴿٣٦﴾

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَشْعُرُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٣٦﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْسُونَ ﴿٣٧﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهَذَا أْتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَنذِرْ عَلَيْهِمْ بَأْسًا نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَ تَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ عِثَّةً تُمَرِّقُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٤١﴾

وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْ مِنْ آجْرٍ إِنْ آجُرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَ أُنزِلَتْ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾

فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَ أَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٤٣﴾

74. Tamen ili rifuzis lin kaj tial Ni savis lin. Kiu estis kun li, tiu estis en la arkeo kaj Ni faris ilin heredantoj, kaj Ni dronigis tiujn, kiuj rifuzis Niajn signojn. Rigardu do, kiel estis la fino de la admonitoj!

75. Poste Ni sendis post li aliajn senditojn, al ilia popolo, kaj ili portis evidentajn signojn. Ili tamen ne volis kredi al ili, ĉar ili jam rifuzis ilin antaŭe. Tiel Ni sigelas la korojn de la transpaŝantoj.

76. Poste Ni sendis post ili Moseon kaj Aaronon al Faraono kaj al liaj estroj kun Niaj signoj, sed ili kondukis fierege kaj ili estis popolo pekema.

77. Kiam venis al ili la vero de Ni, ili diris: "Vere tio ĉi estas evidenta magio".

78. Diris Moseo: "Ĉu vi diras tion pri la vero, kiu venis al vi? Ĉu tio estas magio? La sorĉistoj neniam havos sukceson".

79. Ili diris: "Ĉu vi venis por konverti nin for de tio, en kio ni trovis niajn patrojn, por ke al vi ambaŭ apartenu la regado de la lando? Ni tamen ne volas kredi al vi ambaŭ".

80. Diris Faraono: "Konduku al mi ĉiujn sorĉistojn".

81. Kiam alvenis la sorĉistoj, diris al ili Moseo: "Jetu, kion vi havas por jeti! "

82. Kiam ili estis ĵetintaj, diris Moseo: "Tio, kion vi alportis, estas magio. Allah certe ne niigos ĝin. Allah certe ne permesas, ke la verkoj de la malpacemuloj prosperu.

83. Allah certigas la veron per Siaj vortoj, eĉ se tio ne plaĉas al la pekuloj".

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَبَاءَهُمْ وَهُمْ
بِآيَاتِنَا فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ نَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ﴿٥٠﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٥١﴾
فَلَمَّا جَاءَهُم الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ﴿٥٢﴾

قَالَ مُوسَىٰ اتَّقُوا اللَّهَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ سِحْرُ هَذَا
وَلَا يَفْلِحُ السَّجْرُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا اِحْتَنَّا لِتَلْفِتِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ
بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٥٥﴾
فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ
مَلْفُونَ ﴿٥٦﴾

فَلَمَّا الْقَا قَالَ مُوسَىٰ نَاجِمْتُمْ بِهِ السَّحْرَانَ اللَّهُ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٥٧﴾
وَيُحْيِي اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٨﴾
فَمَا أَمَّنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ مِنَ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ
مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِمْ أَنْ يَقْتُلَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ
لَكَاِلٌ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لِسَنَ السَّرْفِينِ ﴿٥٩﴾
وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ

84. Al Moseo kredis nur iuj junuloj el lia popolo, ĉar oni timis Faraonon kaj liajn estrojn, ke ili persekutos ilin. Vere Faraono estis potenco en la lando kaj certe li estis transpaŝanto.

85. Moseo diris: "Ho mia popolo! Kiel vi kredis je Allah, do fidu je Li, se vi estas vere submetiĝintaj".

86. Ili diris: "Ni konfidis je Allah; nia Sinjoro, ne faru nin objekto de tento por la popolo malbonfaranta*.

87. kaj savu nin, per Via kompato, de la popolo miskredanta".

88. Ni diris al Moseo kaj al lia frato: "Pre-tigu por via popolo domojn en Egiptujo kaj konstruu ilin vidalvide kaj levu la preĝon" kaj "Donu la bonan novaĵon!".

89. Diris Moseo: "Nia Sinjoro, vere Vi donis al Faraono kaj al liaj estroj riĉecon kaj idojn en ĉi tiu vivo; nia Sinjoro, ili devoji-gas de Via afero; nia Sinjoro, neniigu iliajn propraĵojn kaj trafu iliajn korojn: ili ne kredis, dum ili ne vidis la doloran punon".

90. Li diris: "Estas aŭskultita via peto, do persistu kaj ne sekvu la aferon de la nesciantoj".

91. Ni kondukis la idojn de Izrael trans la maron, kaj Faraono kaj liaj armeoj persekutis ilin maljuste kaj malamike, ĝis alproksimiĝis la drono kaj li diris: "Mi kredas, ke ne ekzistas alia Dio ol Tiu, je kiu kredas la idoj de Izrael, kaj mi estas unu el la submetiĝintoj".

92. Kiel? Nun? Vere vi estis ĝis nun malobeema kaj vi estis unu el la malpacemuloj.

* t.e.: tiel, ke ili inklinus ataki nin

تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٥٥﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ

الْقَالِيِينَ ﴿٥٦﴾

وَاجْعَلْنَا إِلَىٰ مَوْسَىٰ وَآخِيهِ إِذ تَبَوَّأَ لِقَوْمِهِمْ كَمَا

يُبْصِرُ بَيِّنَاتًا وَاجْعَلُوا أَيُّونَكُمْ قِبَلَهُ وَآيِمُوا الصَّلَاةَ

وَابْشِرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِكَ

زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا

عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْآخِرَ ﴿٥٨﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ كَمَا فَاسْتَقِيمُوا وَلَا تَتَّبِعِينَ

سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

وَجُورُنَا رَبَّنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَهُمْ فِرْعَوْنُ

وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ

أَصْنَتْ أَنَّهُ لَأ إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ يَا سَمِيعُ الْإِنشَاءِ

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٦٠﴾

أَلَمْ نَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ الْفٰسِقِينَ ﴿٦١﴾

فَالْيَوْمَ نَجْزِيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً ﴿٦٢﴾

وَرَأَىٰ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنِ آيَةِ مَا أَهْمَلُوا ﴿٦٣﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِيقَاتَ سَبْعَةِ مَجَامِعٍ وَرَزَقْنَاهُمْ

مِنَ الْجِبْتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ

93. Ni tamen volas savi hodiaŭ vian korpon, por ke vi mem estu signo por la posteuloj. Certe la plej multaj el la homoj ignoras Ni-ajn signojn.

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

94. Vere Ni pretigis por la idoj de Izrael b-negan loĝejon kaj provizis ilin per bonaj a-joj kaj ili malkonsentis nur, kiam ili atingis la veran scion. Vere via Sinjoro juĝos inter ili en la tago de la reviviĝo pri tio, pri kio ili malkonsentis.

فَأَنْ كُنْتَ فِي شكٍ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسَلِ الَّذِينَ
يَقْرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُنْتَرِينَ ﴿٩٤﴾

95. Se vi estas en dubo pri tio, kion Ni sendis al vi, tiam demandu tiujn, kiuj legis la Libron antaŭ vi; vere venis al vi la vero de via Sinjoro; do ne estu dubanto.

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾

96. Same vi ne estu unu el tiuj, kiuj rifuzas la signojn de Allah, kaj ne estu unu el la perdantoj.

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

97. Vere tiuj, kontraŭ kiuj estis eldirita la verdikto de via Sinjoro, ne kredus,

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمْنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمُ
يُوسُفَ لَمَّا آمَنُوا كُفَرْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٧﴾

98. eĉ se venus al ili ĉiu ajn signo, dum ili ne vidis la doloran punon.

وَلَوْ سَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جِئِمًا
أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

99. Kial ne estis popolo, krom la popolo de Jona, kiu kredis tiel firme, ke ilia kredo fruktis? Kiam ili kredis, Ni forprenis de ili la punon de la honto en ĉi tiu vivo kaj Ni provizis ilin por iom da tempo.

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ
الزَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٩٩﴾

100. Se via Sinjoro volus, ĉerte ĉiuj kune sur la tero estus kredintaj. Ĉu ĝuste vi do volas devigi la homojn fariĝi kredantoj?

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا نُعْنِي
الْأَيْتِ وَالشُّدْرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

101. Ne estas donite al iu ajn kredi krom per la permeso de Allah. Li sendas Sian koleron sur tiujn, kiuj ne volas rezoni.

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
قَبْلِهِمْ قُلِ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَا عَمَلْتُمْ مِنَ النَّتَظِيرِ ﴿١٠١﴾

102. Diru: "Rigardu do tion, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero! Neniom utilas la signoj kaj la admonoj al la popolo miskredanta.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقَّقًا عَلَيْنَا
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Ĉu ili atendas ion alian ol la tagojn de tiuj, kiuj venis antaŭ ili? Diru: "Atendu do! Mi estas kun vi unu el la atendantoj".

104. Poste Ni savos Niajn senditojn kaj la kredantojn. Tiel konvenas al Ni savi la kredantojn.

105. Diru: "Ho vi, homoj! Se vi estas en dubo pri mia religio, sciuj: mi ne adoras tiujn, kiujn vi adoras apud Allah, sed mi adoras Allahon, kiu forprenos vin. Al mi estis ordonite esti kredanto,

106. kaj diri: "Turnu vian atenton al la religio en justeco, kaj ne estu unu el la idoloj,

107. kaj ne voku apud Allah tion, kio povas nek utili nek malutili al vi. Se vi tion farus, vi certe estus malpiegulo".

108. Se Allah trafas vin per malfeliĉo, tiam neniu povas forpreni ĝin krom Li sola. Se Li volas la bonon por vi, neniu kapablas repeli Lian gracon. El Siaj servantoj Li venigas al Si, kiun Li volas. Li estas la Senkulpigema, la Pardonema.

109. Diru: "Ho vi, homoj! Vere venis al vi la vero de via Sinjoro. Kiu do sekvas la gvidadon, tiu sekvas ĝin por la bono de sia propra animo, kaj kiu eraradas, tiu nur por sia propra malutilo eraradas. Mi ne estas gardanto super vi".

110. Sekvu tion, kio estis revelaciita al vi, kaj persistu, ĝis Allah donos Sian verdikton. Li estas la plej bona Juganto.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ رَبِّي
فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي بَتَّوَفُوكُمْ ۖ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

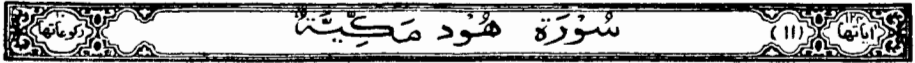
وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشُّرَكِيِّينَ ﴿١٠٤﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٥﴾

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَ
إِنْ يُرِيدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٦﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٧﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١١٠﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef, Lām, Rā** . Libro, kies versoj estis kreitaj neŝangeblaj, poste klarigitaj fare de la Saĝa, de la Ciokona.

3. Por ke vi ne adoru iun ajn krom Allahon. Mi vere estas por vi de Li admonanto kaj portanto de la bona novaĝo,

4. kaj por ke vi petegu pardonon de via Sinjoro kaj poste konvertiĝu al Li. Li donos al vi bonegan provizajon ĝis la fino de la fiksita limtempo. Sian gracon Li konsentos al ĉiu, kiu ĝin meritas. Se vi tamen poste turnos vin for, tiam mi timas por vi la punon de la Tago timenda.

5. Al Allah estos via reveno; Li havas povon super ĉiuj aferoj.

6. Aŭskultu! Ili fermas siajn brustojn por kaŝi sin de Li. Jen! Eĉ se ili kovras sin per siaj vestaĵoj, Li scias, kion ili kaŝas, kaj kion ili malkaŝas. Vere Li bone konas la internon de la brustoj.

* Fino de la 11-a parto

7. Ne ekzistas kreitaĵo sur la tero, kies vivteno ne koncernus Allahon; ĉio ĉi estas en klara Libro.

8. Estas Li Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron en ses tagoj – Lia trono staras sur la akvo – por elprovi vin kaj por ekscii, kiu

* v. la version §1an k.sekv.

** Mi, Allah, Ciordova

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَتَبْنَا آيَاتَهُ ثُمَّ فَضَّلْنَا مِنْ أُمَّدُنْ

حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَيَسِيرٌ ③

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُبْتَغِمْكُمْ

مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ

فَضْلَهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

أَلَا إِنَّهُمْ يَشْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا

جِئِن يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا

يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رَاغِبُهَا

وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ

مُبِينٍ ⑦

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ

أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ

أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَقْبُوحُونَ مِنْ بَعْدِ

الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

el vi estas plej bona je la faroj. Kiam vi diros: "Vi vere estos vekitaj post la morto" tiam certe diros la miskredantoj: "Tio ĉi nur estas evidenta magio".

9. Se Ni tamen prokrastus ilian punon ĝis limtempo kalkulita, ili certe diros: "Kio prokrastas ĝin?". Aŭskultu! En la tago, kiam la puno venos, neniu malhelpos ĝin for de ili, kaj ilin ĉirkaŭos tio, kion ili mokis.

10. Se Ni igas homon gustumi Nian kompaton kaj poste forprenas ĝin de li, vere li tiam estas malesperanta kaj sendanka.

11. Se Ni male igas lin gustumi feliĉon, post kiam lin trafis malfeliĉo, tiam li certe diros: "La malfeliĉo estas for de mi" kaj li fariĝas gaja, fanfaronema,

12. krom la persistemuloj kaj la bonfarantoj. Por ili estos pardono kaj granda rekompenco.

13. Ili imagas, ke vi nun eble forĵetos porcion de tio, kio estis revelaciita al vi, kaj via brusto mallarĝiĝas pro ilia diro: "Kial ne estis sendita al li trezoro, aŭ ne venis kun li anĝelo?". Vi tamen nur estas admonto kaj Allah estas Gardanto super ĉiuj aferoj.

14. Ĉu eble ili diros: "Li elpensis ĝin?". Diru: "Alportu do dek ĉapitrojn similajn, elpensitajn, kaj voku, kiun vi volas, krom Allah, se vi estas sincera!".

15. Kaj se ili ne respondos al vi, tiam sciu: tio estis revelaciita per la scio de Allah. kaj ne ekzistas alia Dio ol Li. Ĉu vi nun volas submetiĝi?

16. Tiujn, kiuj deziras ĉi tiun vivon kaj ĝian gloron, Ni volas elpagi pro iliaj verkoj ĉi tie kaj en ĝi ili ne suferos maljustecon.

ضُيِّنَ ۙ

وَلَيْنَ آخِرُنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ
يَقُولُونَ مَا يَجِبُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا

عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۙ

وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَا مِنْهُ
إِنَّهُ لَكَيْفٌ كَفُورٌ ۙ

وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْتِهٖ يَقُولُونَ
ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۙ

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۙ

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَصَاحِبٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ

مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
رَّكِيمٌ ۙ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيٍّ وَاذْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ

فَإَلَمْ يَسْتَبِيحُوا لَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ مَا أُنزِلَ بِهِ لِمِ اللَّهِ
وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۙ

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْجَنَّةَ الدُّنْيَا وَرَزَقْنَاهَا نَوْفَ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَابِثُونَ ۙ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۗ

17. Estas ili tiuj, por kiuj en la vivo venonta estos nur fajro, kaj tio, kion ili faris en ĉi tiu vivo, estos senvalora, kaj iliaj agoj estos vanaĵ.

18. Ĉu povas esti trompisto tiu, kiu posedas evidentan pruvon de sia Sinjoro kaj kiun sekvas atestanto de Li kaj kiun antaŭiris la Skribo de Moseo kiel gvidilo kaj graco? Ili kredos al li kaj por tiuj el la partio malamiĉka, kiuj rifuzos, estos sola restadejo la fajro. Do ne estu dubanta pri tio. Tio certe estas la vero de via Sinjoro, sed la plej multaj el la homoj ne kredas.

19. Kiu estas pli malbona ol tiu, kiu elpensas mensogon kontraŭ Allah? Ili estos kondukitaĵ antaŭ sian Sinjoron kaj la atestantoj diros: "Ĉi tiuj estas tiuj, kiuj mensogis kontraŭ sia Sinjoro". Aŭskultu! La malbeno de Allah falu sur la malpiegulojn.

20. kiuj devojigas de la afero de Allah kaj volas distordi ĝin. Estas ili tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta.

21. Ili neniam kapablos venki en la lando kaj por ili neniam estos patronoj krom Allah. Estos duobligita la turmento por ili kaj ili ne kapablos aŭdi nek vidi.

22. Estas ili tiuj, kiuj pereigas siajn animojn, kaj jeniom utilos al ili tio, kion ili elpensis.

23. Ne estas dubo, ke en la vivo venonta ili estos la plej grandaj perdantoj.

24. Vere la kredantoj kaj la bonfarantoj, kiuj humiligas antaŭ sia Sinjoro: tiuj estos la loĝantoj de l' Paradizo kaj tie ili restos por ĉiam.

25. La du partioj similas al la blindulo kaj surdulo kaj al la vidanta kaj aŭdanta. Ĉu ili estas similaj inter si? Cu vi do ne volas kompreni?

وَحِطَّ مَا صَعَوْا فِيهَا وَبِطْلًا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدًا مِنْهُ
 وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحِمَةً أُولَٰئِكَ
 يُؤْتُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ
 مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ
 يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ لَآ تَعْنَىٰ اللَّهُ عَلَى
 الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٢٠﴾

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
 لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمْ
 الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا
 يَبْصُرُونَ ﴿٢١﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَسِبْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَفْقَرُونَ ﴿٢٢﴾

لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخْسَرُونَ ﴿٢٣﴾

رَبِّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَانْتَبَهُوا إِلَىٰ
 رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾
 مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالَّذِينَ

26. Vere Ni sendis Noan al lia popolo kaj li diris: "Vere mi estas por vi evidenta admonanto,

27. por ke vi adoru nur Allahon. Vere mi timas por vi la punon de la tago dolora".

28. Diris la estroj de la miskredantoj el lia popolo: "Ni vidas en vi nur viron similan al ni, kaj ni vidas nur, ke sekvis vin la plej malindaj el ni, kaj ni ne vidas en vi iun ajn kaŭzon de supereco kompare kun ni. Ne! Ni rigardas vin kiel mensogulon".

29. Li diris: "Ho mia popolo! Se mi havas pruvon evidentan de mia Sinjoro kaj Li donis al mi Sian favoron, kiu tamen mallumiĝis por vi, ĉu mi devas altrudi ĝin al vi, kvankam vi ĝin malŝatas?

30. Ho mia popolo! Mi ne volas iun ajn repagon pro tio. Mia repago estas nur ĉe Allah, kaj mi certe ne repuŝos la kredantojn. Ili certe renkontos sian Sinjoron. Mi tamen rigardas vin kiel popolon agantan nescie.

31. Ho mia popolo! Kiu helpoŝ min kontraŭ Allah, se mi repuŝos ilin? Ĉu vi ne volas kompreni?

32. Mi ne diras al vi: "Mi posedas la trezorojn de Allah", kaj mi ne konas la Nevideblajn, kaj mi ne diras: "Mi estas anĝelo", kaj mi ne diras pri tiuj, kiujn vi malŝatas: "Neniam Allah konsentos al ili bonon". Allah plej bone scias, kio estas en iliaj animoj; certe, alie mi estus malbonfaranto".

33. Ili diris: "Ho Noa! Vere vi disputis kun ni longe kaj ofte, do alportu al ni tion, pri kio vi nin minacas, se vi estas sincera".

34. Li respondis: "Vere ĝin alportos al vi Allah, se Li volas, kaj vi ne kapablos malhelpi tion.

35. Mia konsilo ne utilos al vi – eĉ se mi volus konsili – se Allah deziras neniigi

﴿سَيُخَذُ مِنَ الْمُنَافِقِينَ أَفْلا تَتَذَكَّرُونَ﴾^{٢٦}
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَأَمْرٌ ذَرِيئَتُهُ
مُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمِ الْبَاسِ ﴿٢٨﴾

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَبُّكَ إِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا تَرْبُّكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ
أَازِلُنَا بَادِيَ الزَّانِعِيِّ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٩﴾

قَالَ يَقَوْمِ ادْعُوا إِلَهُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
وَإِنِّي رَحِمَةٌ مِنَ عِنْدِهِ فَبُيِّنَتْ عَلَيْكُمْ
أَن لَّا تُكْفُرُوا بِهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ﴿٣٠﴾

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَأِنِّي أَجْرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقُوا
رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣١﴾

وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَزِيدُهُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ
تَوَدَّعْتُمْ أَنِّي بِأَعْيُنِكُمْ قَابِضٌ إِذَا بَدَأُ بِخَيْرٍ اللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٣﴾

قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَدَدْنَاكَ فَأَكْفُرْتَ جَدَلْنَاكَ فَأَيُّتَا

vin. Li estas via Sinjoro kaj al Li vi revenos”.

36. Ĉu ili diras: ”Li elpensis tion? ”. Diru: ”Se mi elpensis tion, sur min falu mia peko, kaj mi tamen ne devos respondi pri viaj pekoj”.

37. Estis revelaciite al Noa: ”Neniu el via popolo kredos krom tiuj, kiuj jam kredis. Ne ĉagreniĝu do pro iliaj faroj.

38. Konstruu la arkeon antaŭ Niaj okuloj laŭ Nia revelacio, kaj ne parolu al Ni, propetante por la malbonfarantoj. Ili certe dronos”.

39. Li konstruis la arkeon. Ĉiam, kiam la estroj de lia popolo preterpasis ĝin, ili mokis lin. Li diris: ”Se vi min mokas, ankaŭ mi mokos vin, kiel vi mokas.

40. Tiam vi ekscios, sur kiun venos la puno, kiu kovros lin per honto, kaj sur kiun falos daŭra turmento”.

41. Ĝis Nia ordono venis kaj la fontoj elsprucis. Tiam Ni diris: ”Enirigu en ĝin du el ĉiu, unu paron, kaj vian familion, krom tiuj, kontraŭ kiuj jam estis eldirita la verdikto, kaj enirigu en ĝin la kredantojn”. Malmultaj tamen kredis kun li.

42. Li diris: ”Eniru en ĝin! Je la nomo de Allah ĝi levos kaj jetos la ankrojn. Vere mia Sinjoro estas senkulpigema, pardonema”.

43. Kaj ĝi forveturis kun ili sur la ondoj, kiuj estis kiel montoj, kaj vokis Noa sian filon, kiu staris aparte: ”Ho mia filo, eniru kun ni kaj ne restu kun la miskredantoj! ”.

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۳۶﴾

قَالَ اِنَّمَا يٰۤاْتِيَكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شِآءَ وَّمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۳۷﴾

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِيْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرَبَكُمْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۸﴾

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰهُ قُلْ اِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَّ اِجْرَئِيْ وَاَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿۳۹﴾

وَاَوْحِىْ اِلَى نُوْحٍ اِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۴۰﴾

وَاصْبِرْ اَلْفَلَكَ يَا عَيْنِنَا وَوَحِيْنَا وَلَا تَخْطِئْنِيْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مَغْرَقُوْنَ ﴿۴۱﴾

وَيَصْنَعُ اَلْفَلَكَ وَاَكْلَمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلًا مِّنْ قَوْمِهٖ سِعْرُوْا مِنْهُ قَالَ اِنْ تَسْحَرُوْا مِنِّيْ اِنَّا نَسْحَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْحَرُوْنَ ﴿۴۲﴾

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَن يٰۤاْتِيْهِ عَدَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ يَجْحَلُ عَلَيْهِ عَدَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۴۳﴾

كَتٰۤى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَاَرَ السَّوْمُرُ قَلْبًا اَحْمِلُ فِيْهَا مِنْ كُلِّ رَوْحِيْنَ اِثْنِيْنَ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنُ وَّمَا اَمِنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿۴۴﴾

وَقَالَ اَرْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَمُرْسَمَهَا اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۵﴾

44. Li respondis: "Mi tuj iros sur monton, kiu protektos min de la akvo". Li diris: "Ho diaŭ ne estos protekto kontraŭ la ordono de Allah krom por tiuj, por kiuj Li havas kompaton". Kaj inter ilin ŝprucis la ondo, kaj tiel li estis unu el la dronantoj.

45. Estis dirite: "Ho tero! Eltrinku vian akvon" kaj: "Ho ĉielo! Cesu pluvi". Kaj la akvo malpliigis kaj la afero estis decidita kaj la arkeo haltis sur Al-Gūdi* kaj estis dirite: "For, la popolo malpiega!".

46. Vokis Noa sian Sinjoron kaj diris: "Ho mia Sinjoro, mia filo apartenas al mia familio, kaj certe Via promeso estas vera, kaj Vi estas la plej justa juĝanto".

47. Li diris: "Ho Noa, li vere ne apartenas al via familio. Lia konduto ne estis bona, do ne demandu tion, pri kio vi nenion scias. Mi admonas vin, por ke vi ne fariĝu mal-saĝa".

48. Li diris: "Ho mia Sinjoro, mi vere serĉas rifuĝon ĉe vi, por ke mi ne demandu tion, pri kio mi ne scias, kaj se Vi ne pardonas min kaj ne havas kompaton al mi, vere mi estus el la perdantoj".

49. Estis dirite: "Ho Noa! Forveturu kun Nia paco kaj estu beno super vi kaj super la gentoj, kiuj estas kun vi. Kaj estos aliaj gentoj, al kiuj Ni konsentos provizon por iom da tempo, sed poste ilin trafos dolora puno venanta de Ni".

50. Tiu ĉi estas unu el la rakontoj de la Nevideblaĵo, kiujn Ni rivelacias al vi. Antaŭe nek vi nek via popolo sciis ilin; persistu do: la fina feliĉo estas por la justuloj.

وَهِيَ تَجْرِيٰ يَهِيمُ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۗ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٤﴾

قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّغْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ ۗ قَالَ لَا عِصْمَ لِيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ ۗ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرِقِينَ ﴿٤٥﴾

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأِ أَقْلِبِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقِضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَرِئِلَ بَعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٧﴾

قَالَ يُنوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۗ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۗ ارْجِعْ أَعْيُنَكَ أَنْ تَتَّكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٨﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ۗ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٩﴾

قِيلَ يُنوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ ۗ وَأُمَّرُ سَبِّحْتَهُمْ ثُمَّ يَمْتَهُمْ ﴿٥٠﴾

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۗ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَٰذَا ۗ فَاصْبِرْ

* Monto en Armenujo

51. Al la Aadanoj Ni sendis ilian fraton Hudon. Li diris: "Ho mia popolo, adoru Allahon. Vi ne havas alian Dion ol Lin. Vi estas nur elpensantoj.

52. Ho mia popolo, mi ne volas iun ajn rekompencan pro tio. Jen, mia rekompenco estas jam ĉe Tiu, kiu min kreis. Ĉu vi do ne volas kompreni?

53. Ho mia popolo, petegu pardonon de via Sinjoro, poste konvertiĝu al Li; Li sendos nubojn por vi kun abundaj pluvoj kaj Li plifortigos vin per Sia povo; ne turnu vin for, kiel la kulpuloj".

54. Ili diris: "Ho Hud! Vi ne alportis iun ajn evidentan pruvon kaj ni ne forlasos niajn Diojn pro via vorto kaj ni ne kredos al vi.

55. Ni povas nur diri, ke iuj el niaj Dioj vin trafis per malfeliĉo". Li respondis: "Mi vokas Allahon kiel atestanton, kaj atestu ankaŭ vi, ke mi ne partoprenas je tio, kion vi adoras

56. anstataŭ Lin; do intrigu vi ĉiuj kontraŭ mi kaj ne konsentu al mi prokraston.

57. Mi vere fidas je Allah, mia Sinjoro kaj via Sinjoro. Ne ekzistas estaĵo, kiun Li ne tenas je ĝia hartufo. Vere mia Sinjoro estas sur la rekta vojo.

58. Se vi nun turnos vin for, jen, vere mi jam transdonis al vi tion, kio estis donita al mi por vi, kaj mia Sinjoro metos alian popolon sur vian postenon. Vi neniel povas malutili al Li. Vere mia Sinjoro estas Gardanto super ĉiuj aferoj".

59. Kiam venis Nia ordono, Ni savis Hudon kaj la kredantojn kun li per Nia kompato. Ni savis ilin de grava turmento.

60. Tiuj estis la Aadanoj. Ili pridubis la signojn de sia Sinjoro, malobeis Liajn sendi-

إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥١﴾

وَالَّذِي نَادَىٰ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٢﴾

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ

الَّذِي فَطَرَنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٣﴾

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَرْسِلُ

السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ فِدْرَارًا وَيُرْزِقُكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قَوْلِكُمْ

وَلَا تَسْأَلُونَ مُجْرِمِينَ ﴿٥٤﴾

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي

الْبَيْتِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَدِكَ بِعَصَىٰ الْيَهُتَّىٰ سَوِّءٌ قَالَ إِنِّي

أَشْهَدُ اللَّهَ وَاللَّهُ وَالشَّهَدَاءُ إِنِّي رَسُولٌ مِمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٦﴾

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدٌ وَفِي جَمِيعَاتِهِمْ لَا تُنظَرُونَ ﴿٥٧﴾

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَىٰ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ

إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِعَصَائِبِهَا إِنْ رَدَّتْ عَلَيَّ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمًا ﴿٥٨﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ

وَأَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنْ

رَدَّتْ عَلَيَّ كُلُّ شَيْءٍ حَفِيفًا ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٦٠﴾

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ

tojn kaj sekvis la inviton de la fierega mal-amiko.

61. Malbeno persekutis ilin en ĉi tiu vivo, kaj en la tago de la reviviĝo estos dirite: "Aŭskultu! Vere la Aadanoj rifuzis sian Sinjoron. Jen! for do de ĉi tie la Aadanoj, popolo de Hud! "

62. Kaj al la Tamudoj Ni sendis ilian fraton Sūālehon. Li diris: "Ho mia popolo, adoru Allahon. Vi ne havas alian Dion ol Lin. Li kreis vin el la tero kaj donis al vi loĝejon sur ĝi, do petegu pardonon de Li, poste konvertiĝu al Li. Vere mia Sinjoro estas proksima kaj elauĉema".

63. Ili diris: "Ho Sūāleh, vi estis ĝis nun inter ni fonto de espero. Ĉu vi volas mal-permesi al ni adori tion, kion adoris niaj patroj? Ni vere estas en grava dubo pri tio, kion vi ordonas al ni".

64. Li respondis: "Ho mia popolo, kion vi pensas? Se mi staras sur pruvo evidenta de mia Sinjoro kaj Li donis al mi Sian favoron, kiu do helpas min kontraŭ Allah, se mi estos malobeema al Li? Tiel vi povus nur pliigi mian pereon.

65. Ho mia popolo, jen estas – kiel signo por vi – la kamelino de Allah, do lasu ĝin paŝti sur la tero de Allah kaj ne tuŝu ĝin malutile, alie vin trafos baldaŭa puno".

66. Ili tamen foroferis ĝin kaj tiam li diris: "Goju en viaj domoj ankoraŭ tri tagojn. Tio ĉi estas promeso, nenegebla".

67. Kiam nun Nia ordono alvenis, Ni savis Sūālehon kaj la kredantojn kun li per Nia favoro kaj Ni savis ilin de la honto de tiu tago. Vere via Sinjoro estas la Forta, la Ĉiopova.

وَاتَّبِعُوا أَمْرًا كَبِيرًا عَنِيدًا ﴿٥١﴾
 وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَّا
 إِنَّ عَادًا لَكَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَّا بَعَدًا لِعَادٍ قَوْمٌ هُودٍ ﴿٥٢﴾
 وَاللَّهُ تَوَدَّ أَخَاهُمْ ضَلِيمًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
 مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
 وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
 إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٥٣﴾
 قَالُوا يَا ضَلِاحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنهَنَّا
 أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
 تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾
 قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي
 وَأَنْتُمْ مِنْهُ رَحِمَةٌ فَمَنْ يُنصِرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ
 عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٥٥﴾
 وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةٌ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَسْهَوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ
 قَرِيبٌ ﴿٥٦﴾
 فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَتَّبِعُونَ فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
 ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْدُوبٍ ﴿٥٧﴾
 فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجِيًّا ضَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يُوسُفَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٥٨﴾
 وَآخِذِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْبَةَ فَاصْحَبُوا فِي دِيَارِهِمْ

68. La malbonfarantojn atingis la puno
kaj ili kuŝis en siaj domoj sur siaj brustoj,

69. kvazaŭ ili ne estus loĝintaj en ili. Jen!
La Tamudoj rifuzis sian Sinjoron; jen! For
de ĉi tie, la Tamudoj!

70. Vere Niaj senditoj venis al Abraham
kun la bona novaĵo. Ili diris: "Pacon!"
kaj li respondis: "Pacon!" kaj li ne mal-
fruis kaj alportis rostitan bovidon.

71. Kiam li vidis, ke ili ne etendis al ĝi si-
ajn manojn, li suspektis kaj ektimis ilin.
Ili tamen diris: "Ne timu, ni vere estas sen-
ditaj al la popolo de Lot".

72. Lia edzino staris tie kaj ŝi timegis kaj
Ni tiam sciigis al ŝi la bonan novaĵon de
Isaak kaj post Isaak tiun de Jakob.

73. Ŝi diris: "Ho ve al mi! Ĉu mi naskos
idon, kvankam mi estas maljuna, kaj mia
edzo estas maljunulo? Tio certe estas
stranga afero".

74. Ili diris: "Ĉu vi miras pri la ordono de
Allah? La favoro de Allah kaj Liaj benoj
estu sur vi, loĝantoj de la hejmo. Li estas
vere laŭdinda, sankta".

75. Kiam foriris de Abraham la teruro kaj
venis la bona novaĵo, li komencis argumen-
ti kun Ni pri la popolo de Lot.

76. Vere Abraham estis milda, kompatema,
virta.

77. "Ho Abraham, ĉesu do propeti! Jen,
jam estas donita la ordono de via Sinjoro
kaj plej certe ilin atingos neevitebla puno.

78. Kiam Niaj senditoj venis al Lot, li aflik-
tiĝis pro tio kaj fartis malforta pro ili kaj
li diris: "Jen malfeliĉa tago".

جُثِينَ ۝

كَانَ لَمْ يَنْتَوِيْنَهَا اِلَّا اِنْ تُوْدَا لَفَرُّوْا رَبَّهُمْ

۝ اَلَا بَعْدَ الشُّوْدِ ۝

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرِىَ قَالُوْا اَسَلٰمًا

قَالَ سَلٰمٌ مَّا لِيْٓتَ اَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حٰنِيْدٍ ۝

فَلَمَّا رَا اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهٖ لِكُرْهٍ وَاَوْحَسَ

مِنْهُمْ خِيْفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلٰى

قَوْمِ لُوْطٍ ۝

وَاِمْرَاَتَهٗ قَائِمَةً فَصَحِيْحٰتٍ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۝

۝ مِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يٰعَقُوْبَ ۝

قَالَتْ يٰوَيْلَتِيْٓ اءِ اِلٰدٍ وَاَنَا عَجُوْرٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ سٰخِاٌ

۝ اِنْ هٰذَا لَسٰىءٌ عَجِيْبٌ ۝

قَالُوْا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اِلٰهِ رَحْمٰتِ اِلٰهِ وَبُرُوْثَهٗ

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حٰمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَن اِبْرٰهِيْمَ الزُّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرِىَ

۝ يُجَادِلُنَا فِى قَوْمِ لُوْطٍ ۝

۝ اِنْ اِبْرٰهِيْمَ لَحٰلِيْمٌ اَوَاہٌ مُّبِيْنٌ ۝

۝ يٰاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَن هٰذَا اِنَّهٗ قَدْ جَاءَ اَمْرٌ

رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيَهُمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِىٔٓىٓ بِهِمْ ۝ صَاقٍ بِهٖمْ

۝ ذُرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝

۝ وَجَاءَهُ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهٖ وَمِنْ قَبْلِ كٰنُوْا

79. Venis lia popolo, kurante al li kaj kole-re, kaj ankaŭ antaŭe ili malbonfaradis. Li diris: "Ho mia popolo! Jen miaj filinoj, ili estas puraj antaŭ vi, do respektu Allah-on kaj ne humiligu min antaŭ miaj gastoj. Ĉu ne estas inter vi klerulo?"

يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٩﴾

80. Ili respondis: "Vi certe tre bone scias, ke ni ne havas iun ajn rajton rilate al viaj filinoj, kaj vi bone scias, kion ni deziras".

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٨٠﴾

81. Li diris: "Se mi nur havus la povon haltigi vin, aŭ se mi povus turni min al iu ajn forta apogilo!"

قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِيَكْمُ قُوَّةٍ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٨١﴾

82. Ili diris: "Ho. Lot! Ni vere estas senditoj de via Sinjoro. Ili neniam atingos vin, do foriru kun via gento dum la nokto, kaj neniu turnu sin malantaŭen, krom via edzino. Vere io ajn, kio tie trafos ilin, ĝi trafos ilin. Jen, la mateno estas ilia fiksita limtempo. Ĉu la mateno ne estas proksima?"

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوَ إِلَيْكَ فَاصْبرْ
بَاهْلِكَ يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنْ مَوْعِدُهُمُ
الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨٢﴾

83. Kiam alvenis Nia ordono, Ni en tiu urbo metis la supraĵojn malsupren kaj Ni pluvigis sur ilin ŝtonojn el argilo, tavolon sur tavolon,

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۗ فَنضُوبٌ ﴿٨٣﴾

84. markitajn de via Sinjoro; tiu puno ne estas malproksima de la malpieguloj.

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ

﴿٨٤﴾

85. Al Madjan Ni sendis ilian fraton Ŝu'ajbon kaj li diris: "Ho mia popolo! Adoru Allah-on; vi ne havas alian Dion ol Lin; ne trompu pri la mezuro kaj la pezo. Mi vere vidas vin en bonstato, sed mi timas por vi la punon de la tago de la detruo.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ
وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٥﴾

86. Ho mia popolo, donu plenan mezuron kaj pezon laŭ justeco kaj ne trompu la homojn je iliaj propraĵoj kaj ne estigu krime malpacen en la lando.

وَ يَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا

87. Tio, kion Allah lasis ĉe vi, estos pli bona por vi, se vi estos kredantoj, kaj mi ne estas gardanto super vi”.

88. Ili respondis: ”Ho Ŝu’ajb! Ĉu via preĝo ordonas vin, ke ni forlasu tion, kion niaj patroj adoris, aŭ ke ni ĉesu agi pri niaj proprajoj, kiel ni volas? Vere vi estas saĝa kaj klera! ”.

89. Li diris: ”Ho mia popolo, kion vi pensas? Se mi staras sur pruvo evidenta de mia Sinjoro kaj Li pretigis por mi per Si mem bonegajn provizaĵojn, kion do? Mi ne volas fari al vi ĝuste tion, pri kio mi provas dekonvinki vin. Mi nur deziras plibonigon, kiel plej eble. En mi ne estas povo, krom tiu venanta de Allah. Je Li mi fidas kaj al Li mi turnas min.

90. Ho mia popolo! Ne logu vin via malamikeco kontraŭ mi kun tiu sekvo, ke vin trafu la samo, kio trafis la popolon de Noa aŭ la popolon de Hud aŭ la popolon de Ŝu-ālĥ; ankaŭ la popolo de Lot ne estas tro malproksima de vi.

91. Petegu pardonon de via Sinjoro kaj poste konvertiĝu al Li. Vere mia Sinjoro estas pardonema, amema”.

92. Ili respondis: ”Ho Ŝu’ajb, ni ne komprenas multon el tio, kion vi diras, kaj ni vidaŝ, ke vi estas malforta inter ni. Se ne estus via deveno, ni ŝtonmortigus vin. Vi ne havas fortan pozicion ĉe ni”.

93. Li diris: ”Ho mia popolo! Ĉu mia deveno estas pli ŝatata de vi, ol Allah? Cu vi Lin rigardas kiel aferon, kiun vi lasu post viaj dorsoj? Vere mia Sinjoro ĉirkaŭas ĉion, kion vi faras.

94. Ho mia popolo! Agu tamen laŭ via povo, ankaŭ mi agos. Baldaŭ vi ekscios, sur kiun falos la puno, kiu humiligas, kaj kiu estas mensogulo. Atendu do, mi ankaŭ atendas kun vi”.

عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝٨٧

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ۝٨٨

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْيُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَالْبِئْسَ الْوَدِيبُ ۝٨٩

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْ طُغِ فِتْنَكُمْ يُعِيبُ ۝٩٠

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝٩١

قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُوكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّجْنَاكَ وَ مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝٩٢

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَرَأَيْكُمْ ظَاهِرِيًّا إِنْ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ حَكِيمٌ ۝٩٣ وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَارِهٌُ وَإِذْ تَقْبَلُوا إِلَىٰ مِنْكُمْ رَقِيبٌ ۝٩٤

95. Kiam venis Nia ordono, Ni savis Ŝu'aj-bon kaj la kredantojn kun li per Nia komparto, kaj la puno trafis la malbonfarantojn kaj ili kuŝis sur siaj brustoj en siaj domoj,

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا لَيِّنَاتًا لِشُعَيْبًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا
فِي رِجَالِهِمْ خُشِيِّينَ ﴿٩٥﴾

96. kvazaŭ ili neniam estus loĝintaj en ili. Jen, repuŝita estis Madjan, kiel repuŝita estis Tamūd.

كَانَ لَمْ يَخُونُوا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَدَأْتَ
شُودُ ﴿٩٦﴾

97. Vere Ni sendis Moseon kun Niaj signoj kaj kun aŭtoritato evidenta

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَ سُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

98. al Faraono kaj al liaj estroj; tiuj tamen sekvis la ordonon de Faraono, sed la ordono de Faracno ne estis justa.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآئِهِ فَاتَّبَعُوهُ فَأَمْرٌ فِرْعَوْنَ وَ مَا
أَمْرٌ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٨﴾

99. Li devos antaŭiri sian popolon en la tago de la reviviĝo kaj ĝin konduki en la fajron. Malbonega estas ilia trinkejo, kien ili venos!

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَ بئس
الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٩﴾

100. Malbena komencis sekvi ilin en ĉi tiu vivo, kaj daŭros en la tago de la reviviĝo. Malbonega estas la donaco, kiu estos donita al ili!

وَ اتَّبَعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ بئس الِزْفُدُ
الْمَرْفُودُ ﴿١٠٠﴾

101. Tiu estas unu el la novaĵoj de la urboj, kiujn Ni rakontas al vi. Iuj ankoraŭ staras kaj aliaj estas detruitaj.

ذٰلِكَ مِنْ اٰنْبَاءِ الْقُرٰى نَقِصَةٌ عَلَيْكَ مِنْهَا قَابِلٌ
وَ حَصِيْدٌ ﴿١٠١﴾

102. Ne estis Ni Tiu, kiu faris maljustecon al ili, sed ili al si mem; kaj neniom utilis al ili iliaj Dioj, kiujn ili vokis apud Allah, kiam venis la ordono de via Sinjoro, kaj ili nenion alian pliigis, ol sian pereon.

وَ مَا ظَلَمْنٰهُمْ وَ لٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ
عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَ مَا رَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰنِيْبٍ ﴿١٠٢﴾

103. Tia estas la pugnopteno de via Sinjoro, kiam Li trafas la urbojn, ĉar ili pekegis. Vere Lia pugnopteno estas dolora, severa.

وَ كَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى وَ هِيَ ظٰلِمَةٌ
اِنْ اَخَذَهَا اللّٰهُ شٰدِيْدٌ ﴿١٠٣﴾

104. Vere en tio estas signo por tiu, kiu timas la punon de la vivo venonta. Tiu estas tago, en kiu estos kunvenigitaj la homoj, kaj tiu estas tago, pri kiu ili estos atestantoj.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذٰبَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ
يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ لِّاٰلِهِ النَّاسِ وَ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٤﴾

105. Ni nur prokrastas ĝin ĝis fiksita limtempo.

وَ مَا نُوْخِرُهُ اِلَّا لِاَجَلٍ مُّعَدُوْدٍ ﴿١٠٥﴾

106. Kiam venos tiu tago, neniu animo parolos krom per Lia permeso, kaj tiam iuj estos malfeliĉaj kaj aliaj feliĉaj.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَيَنْهَهُمُ شَيْئًا
وَسَعِيدٌ ﴿١٠٦﴾

107. Pri tiuj, kiuj estos malfeliĉaj: ili venos en la fajron, kie por ili estos ekĝemado kaj ploreĝado.

وَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٧﴾

108. Tie ili ĉiam restos, dum la daŭro de la ĉieloj kaj de la tero, krom se via Sinjoro volos alie. Vere via Sinjoro efektivigas, kion Li volas.

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٨﴾

109. Pri tiuj, kiuj estos feliĉaj: ili venos en la Paradizon; tie ili ĉiam restos, dum la daŭro de la ĉieloj kaj de la tero, krom se via Sinjoro volos alie – donaco, kiu ne interrompiĝos.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ وَسِعَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ﴿١٠٩﴾

110. Do ne estu dubanta pri tio, kion ĉi tiuj adoras; ili nur adoras, kion antaŭe adoris iliaj patroj; vere Ni repagos al ili ilian plenan porcion sen malpliigo.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَرَأَيْنَا كُفُوفَهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١١٠﴾

111. Certe Ni donis al Moseo la Libron, tamen estiĝis malkonsento pri ĝi, kaj se ne estus veninta antaŭe la vorto de via Sinjoro, jam estus juĝite inter ili, kaj nun vere ili estas en maltrankviliga dubo pri ĝi.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وُكُورًا كَلِمَةً مِنْهُ سَبَّتَ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لِنِي سَائِكٍ مِّنْهُ مُرِيبٌ ﴿١١١﴾

112. Kaj vere, kvankam tio ankoraŭ ne okazis, via Sinjoro repagos iliajn agojn. Vere Li scias, kion ili faras.

وَرَأَىٰ كَلًّا لِّمَا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ يَعْلَمُونَ خَيْرًا ﴿١١٢﴾

113. Staru do vi, kiel estis ordonite al vi, kaj staru tiu, kiu kun vi konvertiĝis kaj ne transpaŝis la limojn. Vere Li vidas, kion vi faras.

فَأَسْتَقِيمُ كَمَا أَمَرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَّعُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٣﴾

114. Ne inklinu al la malbonfarantoj, por ke vin ne atingu la fajro, kaj vi ne havos aliajn patronojn ol Allahon, poste al vi ne estos helpite.

وَلَا تَوَكَّنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَسْتَكْمِرُوا النَّارَ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٤﴾
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ

115. Levu la preĝon je ambaŭ finoj de la tago kaj en la komencaj horoj de la nokto. Vere la bonaj agoj forpelas la malbonajn. Tio estas admono por la pripensemuloj.

116. Estu persistema, ĉar vere Allah ne permesos, ke la rekompenco de la justuloj vagniĝu.

117. Kiel do ne estis inter la generacioj antaŭ vi homoj saĝaj, kiuj malhelpis la malpacon sur la tero – krom malmultaj el tiuj, kiuj Ni savis el via mezo? Tamen la malbonfarantoj sekvis siajn pasiojn kaj tiel ili farigis kulpaĵoj.

118. Via Sinjoro ne kutimas detrui maljuste la urbojn, se iliaj loĝantoj estas pacemuloj.

119. Se via Sinjoro volus, Li farus la homaron unu sola socio, sed ili ne volas ĉesi mal-konsenti,

120. krom tiuj, al kiuj via Sinjoro donis Sian favoron, kaj por tio Li kreis ilin, kaj plenumiĝos la vorto de via Sinjoro: "Vere Mi replenigos la inferon per Ginnoj kaj homoj, ĉiuj kune".

121. Ĉiu novaĵo, el tiuj pri la senditoj, kiun Ni rakontas al vi, estas por firmigi vian kordon per ĝi. En ĝi venis al vi la vero, admono kaj memorigaĵo por la kredantoj.

122. Diru al la nekredantoj: "Agu laŭ viaj kapabloj, ankaŭ mi agos,

123. kaj atendu, ankaŭ mi atendos".

124. Al Allah apartenas la Nevideblaĵoj de la ĉielo kaj de la tero kaj al Li revenos la tuta afero; do adoru Lin kaj fidu je Li; via Sinjoro ne ignoras, kion vi faras.

الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۗ ذَٰلِكَ ذِكْرٌ
لِّلذَّكِّرِينَ ﴿٣٥﴾

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾
فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَسْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَكَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُصِلِحُونَ ﴿٣٨﴾

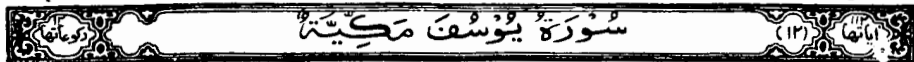
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ ۗ لَا مَلَكْتَ لَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٤٠﴾
وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ
فُؤَادَكَ ۗ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِهِمْ ۗ نَاعِلُونَ ﴿٤٢﴾
وَانتَظِرُوا أَنَا مُنتَظِرُونَ ﴿٤٣﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالْبُرُوجِ ۗ الْأَمْكُلُهُ
فَاعْبُدْهُ وَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef Lām Rā* . Ĉi tiuj estas la versoj de la klara Libro.

3. Vere Ni sendis ĝin — la Koranon arablingvan —, por ke vi komprenu.

4. Ni volas rakonti al vi (ho sendito) la plej belan rakonton, revelaciante al vi ĉi tiun Koranon, kvankam vi antaŭe estis unu el la nesciantoj.

5. Memoru, kiam Jozef diris al sia patro: "Ho mia patro, mi vidis dekunu stelojn kaj la sunon kaj la lunon, mi vidis ilin kliniĝi antaŭ mi".

6. Li respondis: "Ho mia fileto, ne rakontu vian sonĝon al viaj fratoj, alie ili elpensos atakon kontraŭ vi, ĉar Satano estas evidenta malamiko de la homo.

7. Tiel via Sinjoro elektos vin kaj Li instruos al vi la interpretadon de la paroloj kaj Li plenumos Sian gracon por vi kaj por la popolo de Jakob, kiel Li plenumis ĝin por viaj prapatroj antaŭe, por Abraham kaj Isaak. Vere via Sinjoro estas ĉioscia, saĝa.

8. Vere en Jozef kaj liaj fratoj estas signoj por la serĉantoj.

9. Kiam ili diris: "Vere Jozef kaj lia frato estas pli karaj ol ĉiu alia al nia patro, kvan-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَةُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ

الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ

كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا

لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ

الْأَحَادِيثِ وَيُرِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ

كَمَا أَنْتَ هَاهُنَا عَلَىٰ أَبْوَابِكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَأَخْوَتِهِ آيَاتٍ لِمَنِ الْبَالِغِينَ ﴿٧﴾

إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخْوَتِهِ أَحَبُّ إِلَىٰ آبَائِنَا مِنَّا وَ

نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٨﴾

إِذْ تَلَا يُوسُفُ أَوْحَاؤَهُ بِأَرْصَادٍ يَخُلُ لَكُمْ وَجْهَهُ

إِيَّاكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

* Mi, Allah, Ĉiovida.

kam ni estas granda partio. Certe nia patro estas en evidenta eraro.

10. Mortigu Jozefon aŭ forpelu lin al malproksima lando. Poste vi ĝuos la atenton de via patro kaj vi ŝajnos poste popolo justa”.

11. tiam diris unu el ili: ”Ne mortigu Jozefon, jetu lin prefere en la profundaĵon de puto; iu el la karavano elirigos lin, se vi tion faros”.

12. Ili diris: ”Ho nia patro! Kial vi ne konfidas al ni Jozefon? Ni vere havas bonajn intencojn pri li!

13. Sendu lin morgaŭ kun ni, por ke li sin amuzu kaj ludu; ni vere gardos lin sekure”.

14. Li diris: ”Min maltrankviligas, ke vi volas konduki lin for, kaj mi timas, ke lupo manĝos lin, dum vi ne priĝardos lin”.

15. Ili diris: ”Se lupo manĝos lin, kvankam ni estas granda partio, tiam ni vere estus perdantoj”.

16. Kiam ili kondukis lin for, kaj akordigis unu kun la alia kaj lasis Jozefon ĉe niaj vestaĵoj kaj lupo manĝis lin. Vi certe ne kredos al ni, kvankam ni estas sinceraj”.

17. Vespere ili venis plorante al sia patro.

18. Ili diris: ”Ho nia patro! Ni konkuris unu kun la alia kaj lasis Jozefon ĉe niaj vestaĵoj kaj lupo manĝis lin. Vi certe ne kredos al ni, kvankam ni estas sinceraj”.

19. Ili venis kun falsa sango sur lia tuniko. Li diris: ”Ne! Via fantazio trompis vin. Mi do nur devas pacienci konvene. Allah devas esti alvokata, por ke Li helpu kontraŭ tio, kion vi rakontas”.

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غَيْبَتِ الْجِبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَعِيلِينَ ﴿١٠﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾

أَرْسَلَهُ مَعَنَا عِدًّا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُبُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٣﴾

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخٰسِرُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجِبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنْتَبِهَنَّهْمُ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا

وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءَ وَعَلَى فِئْسِهِ يَدٌ مِرْكَبٌ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ السَّمِيعُ

عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَى هَذَا عَلِمَ وَأَسْرُوهُ بِضَاعَتُهُ وَاللَّهُ

20. Venis karavano de vojaĝantoj, kaj ili sendis sian akvoprovizanton antaŭen, kaj li malsuprenigis sian sitelon. Li diris: "Ho feliĉa novaĵo! Jen junulo!". Kaj ili kaŝis lin, kiel varpecon. Allah tamen bone sciis, kion ili faras.

21. Ili vendis lin kontraŭ malalta prezo, paro da draĵmoj, kaj pri tio ili estis malavidaj.

22. Diris tiu, kiu aĉetis lin, viro el Egiptujo, al sia edzino: "Faru lian loĝadon ĉe ni honora. Eble li iam fariĝos utila por ni, aŭ ni prenos lin kiel filon". Tiel Ni establis Joze fon en la lando por instrui al li la interpretadon de la paroloj. Allah havas povon super Siaj dekretoj, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion.

23. Kiam li atingis sian plenaĝon, Ni donis al li saĝon kaj scion. Tiel Ni rekompenkas la bonfarantojn.

24. Kaj ŝi, en kies domo li estis, provis delogi lin kontraŭ lia volo: ŝi fermis la pordojn kaj diris: "Venu!". Sed li diris: "Mi serĉas rifuĝon ĉe Allah; vere Li estas mia Sinjoro, Li faris mian restadejon honora. Vere la malbonfarantoj neniam prosperos".

25. Ŝi tamen deziregis lin, kaj ankaŭ li estus dezireginta ŝin, se li ne vidus klaran signon de sia Sinjoro. Tio okazis, por ke Ni forprenu de li malbonecon kaj hontindecon. Vere li estis unu el Niaj elektitaj servantoj.

26. Ili ambaŭ kuris al la pordo, kaj ŝi deŝiris lian tunikon malantaŭe kaj ili renkontis ŝian edzon ĉe la pordo. Si diris: "Kiun alian repagon meritas tiu, kiu volis malbonfari kontraŭ via edzino, ol malliberejon aŭ doloran punon?".

27. Li diris: "Estas ŝi, kiu volis delogi min kontraŭ mia volo". Atestanto el ŝia fami-

عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا

فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۗ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَاتِبَةَ الْكَرْمِيِّ

مَثْوَاهُ عَلَيْهِ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ

مَكَثَ يُوسُفُ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ

الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾

وَرَأَوْتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَعَلَّقَتْ

الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ

رَبِّي أَحْسَنُ مَنَآئِي إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٤﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَا رَبُّهُ

كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٥﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَهُ مِنْ دُبُرٍ

الْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ

بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَى أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

قَالَ هِيَ رَأَوْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ

أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَيْصَهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ

وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٢٧﴾

lio certigis: "Se lia tuniko estas deŝirita antaŭe, tiam ŝi asertis la veron kaj li estas mensogulo,

28. se tamen lia tuniko estas deŝirita malantaŭe, tiam ŝi mensogis kaj li estas sincera".

29. Kiam li do vidis lian tunikon deŝiritan malantaŭe, li diris: "Vere tio estas via virina ruzo kaj via virina ruzo estas granda;

30. Jozef, turnu vin for de ĉi tio, kaj vi, petegu pardonon pro via peko, vere vi estas pekulino".

31. La virinoj en la urbo diris: "La virino de la Potenculo provis delogi sian junan sklavon kontraŭ lia volo. Vere li igis ŝin ardi pro amo. Ni vere vidas ŝin en evidenta eraro".

32. Kiam ŝi aŭdis pri ilia malico, ŝi sendis inviti ilin, kaj ŝi pretigis festenon kaj donis al ĉiu el ili tranĉilon kaj diris al Jozef: "Eliru al ili"; sed kiam ili vidis lin, ili admiris lin kaj tranĉetis al si la manojn kaj diris: "Estu glorata Allah! Ĉi tiu ne estas homo, ĉi tiu vere estas nobla anĝelo! "

33. Ŝi tiam diris: "Jen do tiu, pri kiu vi ri-proĉis min. Vere mi provis delogi lin kontraŭ lia volo, li tamen detenis sin. Se nun li ne faras, kion mi ordonas al li, tiam li estos malliberigita kaj humiligita".

34. Li diris: "Ho mia Sinjoro, la malliberejo estas preferinda por mi al tio, al kio ili instigas min; sed se Vi ne forklinas de mi ilian ruzon, eble mi inklinos al ili kaj estos stultulo".

وَإِنْ كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٨﴾

فَلَمَّا رَأَى قَبِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكَ
إِنْ كَيْدُكَ عَظِيمٌ ﴿٢٩﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنِ هَذَا وَاسْتَعْفَى لِيَدُنَيْكَ
إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٣٠﴾

وَ قَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ
فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا
فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣١﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مَتْنًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَكِينًا وَ
قَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيَّهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ
أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا
إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِينَ لَمْتُمَنِي فِينَا وَ لَقَدْ رَاوَدتُّهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَوَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَيْهِنَّ وَ أَكُنَّ
مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّتَهُ
هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

35. Lia Sinjoro do ekaŭdis lin kaj Li forklinis de li Ĥian ruzon. Li vere estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia.

36. Poste al ili ŝajnis konvene, kvankam ili vidis la pruvojn de lia senkulpeco, malliberegi lin por iom da tempo.

37. Kun li eniris en la malliberejojn du junuloj. Diris unu el ili: "Mi vidis min en sonĝo elpremi vinon" kaj la alia diris: "Mi vidis min en sonĝo porti sur la kapo panon, el kiu la birdoj elbekis. Klarigu do al ni la signifon. Ni fakte vidas, ke vi estas justulo".

38. Li respondis: "Ne estos donita al vi la manĝaĵo, per kiu vi estas provizataj, antaŭ ol mi klarigos ĝin al vi, antaŭ ol ĝi venos al vi. Tio pro la instruo de mia Sinjoro. Mi forlasis la religion de la popolo, kiu ne kredas je Allah kaj rifuzas la kredon al la vivo venonta,

39. kaj mi sekvas la religion de miaj patroj, Abraham kaj Isaak kaj Jakob. Ne konvenas al ni aldoni iojn ajn kiel rivalon al Allah. Tio venas pro la graco de Allah al ni kaj al la homaro, sed la plej multaj el la homoj estas sendankaj.

40. Ho vi, miaj kunuloj de la malliberejo! Ĉu estas diversaj Sinjoroj pli bonaj ol Allah, la Ununura, la Ĉiopova?

41. Anstataŭ Lin, vi adoras nur homojn, kiujn vi mem kaj viaj patroj elpensis. Allah neniun rajton donis por tio. Nur ĉe Allah estas la decido. Li ordonis, ke vi adoru nur Lin. Tiu estas la daŭra religio, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion.

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِهِ لِيَسْجُدَ لَهُ
حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي
أَرَيْتُ أُعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَيْتُ أُحْمِلُ
فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِينًا بِتَأْوِيلِهِ
إِنَّا نُرِيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزِقُنِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذِكْمًا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنَ ۖ أَزْيَابٌ مُتَنَفِّرُونَ خَيْرٌ أَمِ
اللَّهِ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاءُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمُوا وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

يُصَاحِبِي السِّجْنَ ۖ إِنَّمَا أَحَدُكُمْ فَیَسْتَفِی رَبَّهُمْ جَمْرًا
وَإِنَّمَا الْآخِرُ فِیضَلُّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ

42. Ho vi, miaj kunuloj de la malliberejo! Pri tio, kio koncernas la unuan el vi, li enverŝos vinon al sia Sinjoro; kaj pri tio, kio koncernas la duan, li estos krucumita, tiel ke la birdoj mangos el lia kapo. Decidita estas jam la afero, pri kiu vi demandis”.

43. Li diris al tiu, pri kiu li opiniis, ke li saviĝos: ”Rememoru mia ĉe via Sinjoro”. Tamen Satano igis tiu forgesi, tiel li restis kelkajn jarojn en la malliberejo.

44. Kaj diris la reĝo: ”Vere mi vidis sep dikajn bovinojn kaj ilin elmanĝis sep maldikaj, kaj sep verdajn spikojn kaj aliajn sekajn. Ho vi estroj, interpretu por mi la signifon de mia sonĝo, se vi kapablas interpreti sonĝojn”.

45. Ili respondis: ”Konfuzaj sonĝoj! Ni ne scias la interpretadon de la sonĝoj”.

46. Tiam diris tiu el la du, kiu saviĝis kaj rememoris post longa tempo: ”Mi sciigos al vi la interpreton de tio: do sendu min”.

47. ”Ho Jozef, ho vi sincerulo! Interpretu por mi la signifon de sep dikaj bovinoj, kiujn manĝas sep maldikaj, kaj de sep verdaj spikoj kaj aliaj sekaj, por ke mi reiru al la homoj, por ke ili eksciuj”.

48. Li diris: ”Vi semos sep jarojn laŭ la kultura, sed vi lasos en spikoj, kion vi rikoltas, krom malmulte el ĝi, kaj tion vi manĝos.

49. Tiam venos post tio sep malfavoraj jaroj, kiuj ĉion elĉerpos, kion vi estos amasigintaj por ili, krom malmulte el ĝi, kaj tion vi ŝparos,

50. tiam venos post tio unu jaro, en kiu la homoj ricevos favorojn kaj fariĝos malavaraĵ”.

فَصَى الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَلْتَنَ ۖ
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ
رَبِّكَ فَأَنَسَ الشَّيْطَانُ دَهْوَرَهُ فَبَدَأَ فِي السُّجُنِ

بِضَعِّ سِنَّينَ ۖ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعَ عَجَافٍ وَرَسْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى سَبْتٍ يَأْكُلْنَ
أَمْثَلًا أُتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ۖ

قَالُوا أَضْعَافٌ أُحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ
بِعِلْمِينَ ۖ

وَقَالَ الَّذِي بَخَا مِنْهُمَا وَادَّوَّ بَعْدَ أَهْوَاهُ أَنَا آتِيكُمْ
بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۖ

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ عَجَافٍ وَرَسْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى

يَبْسُتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۖ
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا مَّا حَصَدْتُمْ فَذُرُّهُ
فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ ۖ

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مِمَّا
قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ۖ

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ
وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۖ

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي تَقْتَعْنَ

51. Diris la reĝo: "Alkonduku lin al mi". Kiam tamen la sendito venis al li, tiu diris: "Reiru al via Sinjoro kaj demandu lin, kiel fartas la virinoj, kiuj tranĉis siajn manojn. Vere mia Sinjoro bone konas ilian ruzon".

52. Li (la reĝo) diris: "Kio okazis al vi, kiam vi provis delogi Jozefon kontraŭ lia volo?" Ili respondis: "Li sin detenis pro amo al Allah. Ni nenion malbonan eksciis pri li". Tiam diris la edzino de la Potenculo: "Nun evidentiĝis la vero. Mi provis delogi lin kontraŭ lia volo, kaj li vere estis sincera".

53. Jozef diris: "Tio okazas, por ke li eksciuj, ki mi neniam estis malfidela eĉ sekrete, kaj ke Allah ne favoras la ruzojn de la malfideluloj.

* Fino de la 12-a parto

54. Mi mem ne rigardas min libera de malforteco. Vere la animo ofte inklinas al la malbono, krom se mia Sinjoro kompatas. Vere mia Sinjoro estas senkulpigema, pardonema".

55. Diris la reĝo: "Alkonduku lin al mi, mi elektos lin por mi". Kaj parolinte kun li, li diris: "Vere ekde ĉi tiu tago vi estas en aŭtoritato kaj konfido".

56. Li diris: "Igu min regi super la provizoj de la lando. Vere mi estas scioplana gardanto".

57. Tiel Ni establis Jozefon en la lando. Li loĝis, kie ajn li volis. Ni donas Nian favoron, al kiu Ni volas, kaj Ni ne permesas, ke la rekompenco de la justuloj vaniĝu.

58. Kaj la rekompenco de la vivo venonta estas pli bona por la kredantoj kaj por la justuloj.

أَيَّدِيهِنَّ إِنْ رَفِي يَكِيدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ

قُلْنَ حَاشَ بِنْتِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ

الْعَزِيزِ إِنَّنِي حَصَّصْتُ لِنَفْسِي أَنْ رَاوَدْتَهُ عَنْ نَفْسِهِ

وَإِنَّهُ لَيَنَّ الضَّالِّينَ ﴿٥٢﴾

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

كَيْدَ الْكَافِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي إِنْ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ

إِلَّا مَا رَجِمَ رَبِّي إِنْ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي بِهِ اسْتَخِصُّهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا

كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مِكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ أَهْلَ حَيْثُ

يَشَاءُ يُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسِنِينَ ﴿٥٧﴾

وَلَأَجْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ

لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ إِنَّنِي بِأَسْحَ لَكُمْ

مِنْ أَيْتِكُمْ الْأَتْرُونَ إِنِّي أُوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ

الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا

تَقْدَرُونَ ﴿٦١﴾

59. Venis la fratoj de Jozef, kaj ili eniris ĉe lin, kaj li rekonis ilin, sed ili ne rekonis lin.

60. Kaj provizinte ilin laŭ ilia bezono, li diris: "Alkonduku al mi vian fraton, de ĉe via patro. Ĉu vi ne vidas, ke mi donas plenan mezuron da greno, kaj ke mi estas la plej bona gastiganto?"

61. Sed se vi ne alkondukos lin al mi, tiam vi ne ricevos mezuron de mi, kaj vi ne povos alproksimiĝi al mi".

62. Ili respondis: "Ni provos disigi lin de lia patro. Tion ni certe faros".

63. Kaj li diris al siaj servantoj: "Metu en iliajn sakojn ilian monsumon, por ke ili ekvidu ĝin, kiam ili alvenos al sia gento; eble ili revenos".

64. Kaj reveninte al sia patro, ili diris: "Ho nia patro! Mezuro estis rifuzita al ni, do sendu kun ni nian fraton, por ke ni ricevu mezuron kaj ni certe gardos lin".

65. Li respondis: "Mi ne povas konfidi lin al vi, alie ol mi jam konfidis al vi lian fraton antaŭe. Tamen Allah estas la plej bona Gardanto kaj Li estas la plej pardonema el la pardonemuloj".

66. Kiam ili malfermis siajn proprafojn, ili trovis sian monsumon redonitan, kaj ili diris: "Ho nia patro! Kion ni plie povas deziri? Jen nia monsumo, redonita al ni. Ni reportos provizafojn por niaj familioj, kaj ni gardos nian fraton, kaj krome ni ricevos portafon de kamelo. Tiu estas facile havebla portafon".

67. Li diris: "Mi ne sendos lin kun vi, antaŭ ol vi donos al mi solenan promeson per Allah, ke vi rekondukos lin al mi, sekuran, krom se vi ĉiuj estos kaptitaj". Kiam ili donis al li solenan promeson, li diris: "Allah estas Atestanto de tio, kion ni diras".

قَالُوا سُرَّادُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿١٣﴾

وَقَالَ لِفَتِيلِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٤﴾

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَنَعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَحَانًا نَّكُنُّلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٥﴾

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا آمَنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَأَلْفَهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٦﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ سُرِّدَتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا بَعَثَ هَذِهِ بِضَاعَتَنَا رَدَّتْ

إِلَيْنَا وَنَبِيِّرُ أَهْلِنَا وَنَحْفَظُ أَحَانًا وَنَزِدَادُ كَيْلٌ بَعِيرٌ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿١٧﴾

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُتُونُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آوَتْهُ مَوْتِقَهُمْ

قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٨﴾

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَمَرَّةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ

مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَلْحَمَّ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٩﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوٌّ عَلِيمٌ رَبُّنَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

68. Kaj li diris: ”Ho miaj filoj! Ne iru tra unu sola pordo, sed eniru tra diversaj por-doj; mi neniom povas utili al vi kontraŭ la volo de Allah. Nur ĉe Allah estas la decido. Je Li mi fidas kaj je Li fidu la fidantoj”.

69. Post kiam ili eniris, kiel estis ordonite al ili de ilia patro, li neniom povis utili al ili kontraŭ la volo de Allah, sed tio estis en la animo de Jakob nur deziro, kiun li volis plenumi; kaj li certe posedis vastan scion, ĉar Ni estis instruinta lin, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion.

70. Kiam ili alvenis antaŭ Jozef, li prenis sian fraton al si. Li diris: ”Vere mi estas via frato. Do ne ĉagreniĝu pro tio, kion ili faris”.

71. Kaj provizinte ilin laŭ ilia bezono, li metis sian pokalon en la sakon de sia frato. Poste vokis la vokisto: ”Ho vi de la karavano, vi vere estas ŝtelistoj”.

72. Ili diris, turnante sin al li: ”Kio mankas al vi?”.

73. Ili respondis: ”Al ni mankas la pokalo de la reĝo. Kiu reportos ĝin, ricevos portaj-on de kamelo, kaj mi estas garantianto de tio”.

74. Ili diris: ”Per Allah, vi scias, ke ni ne venis por estigi malpacon en la lando, kaj ke ni ne estas ŝtelistoj”.

75. Tiuj demandis: ”Kia do estu la repago, se vi estas mensoguloj?”.

76. Ili respondis: ”La repago estu: tiu, en kies sako ĝi estos trovita, estu li mem la repago. Tiel ni repagas la malbonfarantojn”.

۱۳۰ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا بَتَّئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيُّهَا الْعِبْرَانُكُمْ لَسِرْتُونَ ۝
قَالُوا وَأَقْبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۝

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۝

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتَنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِيقِينَ ۝

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۝

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلِهِ فَاسْأَلْ يَوسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّنْهَا لَهُمْ ۝ قَالَ

أَنْتُمْ سَرَّكُمْ نَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ

77. Tiam li komencis serĉi en iliaj sakoj antaŭ ol en la sako de ilia frato, poste li elprenis ĝin el la sako de ilia frato. Tiel Ni ordigis tion por Jozef. Li ne estus povinta reteni sian fraton laŭ la leĝo de la reĝo, se Allah ne volus. Ni plialtigas je rango, kiun Ni volas, kaj super ĉiu posedanto de scio estas Unu ĉioscia.

78. Ili diris: "Se li ŝtelis, tiam vere ankaŭ antaŭe lia frato ŝtelis". Tamen Jozef kaŝis tion en sia animo kaj li ne malkaŝis ĝin al ili. Li diris: "Vi estas en malbona situacio. Allah scias plej bone, kion vi asertas".

79. Ili diris: "Ho vi, Potenculo! Li havas tre maljunan patron, do prenu unu el ni anstataŭ lin. Ni vere vidas, ke vi estas bonfaranto".

80. Li respondis: "Ne konvenas, per Allah, al ni preni alian, ol tiun, ĉe kiu ni trovis nian proprajon. Alie ni certe estus maljustaj".

81. Kiam ili malesperis pri li, ili foriris por sekreta interparolado. La plej aĝa el ili diris: "Ĉu vi ne scias, ke via patro prenis de vi solenan promeson antaŭ Allah, kaj kiel vi antaŭe ignoris vian devon al Jozef? Tial mi ne foriros el la lando, antaŭ ol mia patro permesos al mi fari tion, aŭ Allah decidis por mi. Li estas la plej bona Juĝanto.

82. Reiru al via patro kaj diru: "Ho nia patro, vere via filo ŝtelis, kaj ni nur atestis, kion ni sciis. Ni vere ne estas gardantoj de la Nevideblajoj.

83. Demandu nun la urbon, en kiu ni estis, kaj la karavanon, kun kiu ni venis. Vere, certe ni estas sinceraj".

84. Li diris: "Ne! Viaj animoj igis malbonan aĵon ŝajni al vi bela. Do mi havu konvencan paciencon. Eble Allah rekondukos ilin ĉiujn al mi. Vere Li estas la Ĉioscia, la Saĝa".

أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نُرِيدُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٧﴾
 قَالَ مَعَادَ اللَّهِ إِنَّ تَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدِنَا مَتَاعَنَا
 عِنْدَكَ إِنَّا إِذَا نَظَرْنَا ۝

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ
 تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
 وَمِنْ قَبْلُ مَا قَرَّرْتُمْ بِرِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
 حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٨﴾
 رُجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا آبَاءَنَا إِنَّ ابْنَك سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
 حَافِظِينَ ﴿٥٩﴾

وَسُئِلَ الْقُرَيْةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغَدِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا
 فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٠﴾

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرًا جَبِيلًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَبِينًا
 إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْدُ عَلَىٰ يُونُسَ وَابْيَضَّتْ
 عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٦٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُنُوا تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٦٣﴾

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ
 اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾

يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّنُوا مِنْ يُونُسَ وَأَجِيبْ وَلَا

85. Li turnis sin for de ili kaj diris: "Ho, mia ĉagreno pri Jozef! ". Liaj okuloj plejniĝis de larmoj pro ĉagreno kaj li subpremis sian doloron.

86. Ili diris: "Per Allah! Vi ne ĉesos paroli pri Jozef, ĝis vi konsumiĝos aŭ estos pereanta".

87. Li respondis: "Mi nur plendas ĉe Allah pri mia ĉagreno kaj mia doloro, kaj mi scias pere de Allah tion, kion vi ne scias.

88. Ho miaj filoj! Eliru kaj elserĉu pri Jozef kaj lia frato kaj ne malesperu je la kompatato de Allah, ĉar je la kompatato de Allah malesperas nur la popolo miskredanta".

89. Kiam ili alvenis antaŭ li, ili diris: "Ho vi, Potenculo! Nin kaj nian genton trafis malriĉeco kaj ni kunportis malgrandan monsumon. Do konsentu al ni plenan mezuron kaj estu bonfarema al ni. Vere Allah rekompencas la bonfaremulojn".

90. "Ĉu vi scias, kion vi faris al Jozef kaj al lia frato, ĉar vi estis stultuloj? ".

91. Ili respondis: "Ĉu vi eble estas Jozef? ". Li diris: "Mi estas Jozef kaj ĉi tiu estas mia frato. Vere Allah estis favora al ni. Vere tiu, kiu estas justa kaj pacienca – vere neniam Allah permesos, ke la rekompenco de la justuloj vaniĝu".

92. Ili diris: "Per Allah! Vere Allah preferis vin al ni, kaj ni certe estis kulpuloj".

93. Li diris: "Neniu riproĉo trafu vin hodiaŭ. Allah pardonu vin. Li estas la plej Pardonema.

94. Prenu ĉi tiun mian tunikon kaj metu ĝin sur la vizagon de mia patro. Tiam li refariĝos vidanta. Poste alkonduku al mi vian tutan genton".

تَايَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مِمَّنَّا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٦﴾
قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٧﴾

قَالُوا آءِزَّاكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٨﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿٨٩﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ بِغُفْرَانِ اللَّهِ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٠﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا ۗ وَأْتُوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْعِلَنَّ ﴿٩١﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَلَّا نَفَعِدُونَ ﴿٩٢﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٣﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۗ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ ۖ إِنِّي أَخَعَلُّمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٤﴾

95. Kiam la karavano estis revenanta, lia patro diris: "Vere mi sentas la odoron de Jozef, eĉ se vi opinias min freneza".

96. Ili diris: "Per Allah! Certe vi estas en via malnova eraro".

97. Kiam nun la portanto de la bona novaĵo alvenis, li metis ĝin sur la vizaĝon de la patro, kaj tiu refariĝis vidanta. Li diris: "Ĉu mi ne diris al vi: vere mi scias pere de Allah tion, kion vi ne scias?".

98. Ili diris: "Ho nia patro, petu pardonon por ni pro niaj pekoj, ĉar ni certe estis kulpluloj".

99. Li respondis: "Certe mi petos de mia Sinjoro pardonon por vi. Vere Li estas la Senkulpigema, la Pardonema".

100. Kiam do ili alvenis antaŭ Jozef, li prenis al si siajn gepatrojn kaj diris: "Venu en Egiptujon sekuraj, se Allah volas".

101. Li igis siajn gepatrojn suriri sur la tronon, kaj ili tiam terenkuŝiĝis antaŭ li, kaj li diris: "Ho mia patro! Tiu ĉi estas la plenumiĝo de mia antaŭa sonĝo. Vere mia Sinjoro plenumis ĝin kaj certe Li bone traktis min, kiam Li elirigis min el la malliberejo kaj alkondukis vin el la dezerto, post kiam Satano semis malamikecon inter mi kaj miaj fratoj. Vere mia Sinjoro estas bonfara al kiu Li volas; vere Li estas la Cioscia, la Saĝa.

102. Ho mia Sinjoro, Vi certe donis al mi la suverenecon kaj instruis al mi la interpretadon de la paroloj. Ho Vi, Kreinto de la ĉieloj kaj de la tero! Vi estas mia Protektanto en ĉi tiu kaj en la venonta vivo. Faru, ke mi mortu en submetiĝo kaj unuigu min kun la justuloj".

103. Tio estas la sciigo de la Nevideblaĵo, kiun Ni revelaciis al vi (ho sendito) kaj vi ne estis inter ili, kiam ili konsentis pri ilia projekto, kaj elpensis intrigojn.

تَالُو يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كَنَّا
خَطِيئِينَ ﴿٩٥﴾

قَالَ سَوْىَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٩٦﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُوَيْهِ وَقَالَ
ادْخُلُوا مَعِيَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ﴿٩٧﴾

وَرَفَعَ أَبُوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۗ وَقَالَ
يَا بَنِي هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ
الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا
يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٩٨﴾

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْحَادِيثِ فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَرَبِّي فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّيْتَنِي مُسْلِمًا وَاخْتَفَيْتَ بِالضَّلِيلِينَ ﴿٩٩﴾
ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ إِذْ اجْتَمَعُوا أَصْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٠﴾

وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾
وَمَا سَأَلْتَهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّهُ هُوَ الْاَذِذُ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٢﴾
وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٣﴾

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٤﴾

104. La plej multaj el la homoj ne kredos, eĉ se vi tion tre forte deziregos.

105. Kaj vi ne petas iun ajn rekompencan pro tio de ili. Male, tio nur estas honoro por la tuta homaro.

106. Kiom multaj signoj estas en la ĉieloj kaj sur la tero, kiujn ili preterpasas, turnante sin for de ili!

107. La plej multaj el ili kredas je Allah nur aldonante samtempe al Li rivalojn.

108. Ĉu ili opinias sin sekuraj kontraŭ la tuja malfeliĉo per la puno de Allah aŭ kontraŭ la tuja alveno de Lia "Horo", kiam ili ĝin tute ne atendas?

109. Diru: "Ĉi tiu estas mia vojo. Mi alvokas Allahon. Mi kaj tiuj, kiuj min sekvas, havas certan scion. Sankta estas Allah kaj mi ne estas idolano".

110. Ankaŭ antaŭ vi Ni sendis nur virojn, al kiuj Ni donis revelacion, el la popolo de la urboj. Ĉu ili ne vojaĝis tra la lando kaj vidis, kiel finiĝis tiuj, kiuj estis antaŭ ili? Certe la loĝejo de la justuloj en la vivo venonta estas pli bona. Ĉu vi do ne komprenas?

111. Kiam nun la senditoj malesperis kaj la miskredantoj pensis, ke ili estas trompitaj, tiam venis Nia helpo por ili, kaj estis savita tiu, kiun Ni elektis. Nia puno ne estos forprenita for de la popolo pekula.

112. Certe en iliaj rakontoj estas ekzemplo por la prudentuloj. Tio ne estas parolo elpensita, sed plenumiĝo de tio, kio antaŭiris, kaj interpretado de ĉiuj aferoj kaj gvidilo kaj graco por la popolo kredanta.

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٤﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ

اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَكْتَفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَجِيسَ الرُّسُلَ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا

جَاءَهُمْ نَصْرٌ مِّنَّا فَانجَىٰ مِنْ نَّشَأِهِمْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا

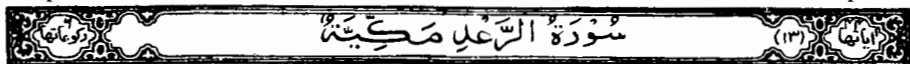
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٠٧﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا

كَانَ حَدِيثُنَا يُقْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ

يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

﴿١٠٨﴾ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٨﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef Lām Mīm Rā** . Ĉi tiuj estas la versoj de la Libro kaj tio, kio estas sendita al vi de via Sinjoro, estas la vero, sed la plej multaj el la homoj ne kredas.

3. Estas Allah Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron sen videblaj kolonoj. Poste Li sidiĝis sur la tronon, kaj igis la sunon kaj la lunon servadi; ĉiu iras sur sia vojo al fiksita celo. Li ordigas la aĵojn, Li klarigas la signojn, por ke vi kreu firme al la renkontiĝo kun via Sinjoro.

4. Estas Li Tiu, kiu etendis la teron kaj estigis sur ĝi montetojn kaj riverojn, kaj Li kreis ĉiusecajn fruktojn sur ĝi, de ĉiu el ili paron. Li igas la nokton kovri la tagon. En ĉi tio vere estas signoj por popolo pri-pensema.

5. Sur la tero estas diversaj partoj proksimaj unuj al la aliaj, kaj vinberarboj kaj grenkampoj kaj daktilpalmoj, kiuj kreskas el la sama radiko, kaj aliaj, kiuj ne kreskas el la sama radiko, akvumataj de la sama akvo. Tamen Ni permesas, ke unu superu la alian per sia frukto. En ĉi tio vere estas signoj por popolo komprenema.

6. Se vi miras pri io, certe estas miriga ilia parolado: "Kiel? Kiam ni estos fariĝintaj polvo, ĉu ni denove kreiĝos?". Estas ili tiuj, kiuj rifuzas sian Sinjoron, kaj kiuj havos katenojn ĉirkaŭ siaj koloj, kaj kiuj estos loĝantoj de l' fajro. Tie ili restos por ĉiam.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْبَرْقِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ②

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِعَبْرٍ عَمِدٍ تَرَوْنَهَا تُمْسُونَ

عَلَى الْعُرَشِ وَسَعَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِجَلِيلِ

مُسْتَقَرٍّ يَدِيرُ الْأَمْرَ لِيُقَيِّدَ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَلْقَوْنَ

رَبَّكُمْ تُؤْتُونَ ③

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ

أَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ اثْنَتَيْنِ

يُغْشِيهِ الْبَلَدِ الْتَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ④

وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُتَجَاوِرٌ وَجَنَّتْ مِنْ عُنَابٍ

رَرِّحٌ وَنَجِيلٌ صِنَوَانٌ وَعَبْرٌ صِنَوَانٍ يُسْتَقَى بِمَاءٍ

وَاحِدٍ وَنُقُضٌ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ أَكْتَفَيْنَا بُرْيَاءَ إِيَّاكَ

خَلَقَ جَدِيدَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ

الْأَغْلَلُ فِي آعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ آرَائِهِمْ فِيهَا

خُلِدُوا ⑥

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ

* v. la version 14an

** Mi, Allah, Ĉioscia, Ĉiovida

7. Ili petos vin (ho sendito) akceli la punon prefere ol la kompaton, kvankam antaŭ ili jam puno ekzempla okazis. Vere via Sinjoro estas plena de kompatato por la homaro, malgraŭ iliaj malbonfaroj, kaj vere via Sinjoro estas severa je l' juĝo.

8. Diras la miskredantoj: "Kial ne estis sendita al li de lia Sinjoro revelacio?". Vere vi estas nur admonanto, kaj ĉiu popolo havas sian gvidanton.

9. Allah scias, kion ĉiu ino portas en sia utero, kaj kion la uteroj malgrandigas kaj kion ili pligrandigas. Ĉe Li ĉiu aĵo havas mezuron.

10. La Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Videblaĵoj, la Granda, la Eminentia!

11. Estas egalaj antaŭ Li tiu el vi, kiu kaŝas la parolon, kaj tiu, kiu ĝin malkaŝas, kaj tiu, kiu kaŝas sin en la nokto, kaj tiu, kiu aperas malkaŝe dumtago.

12. Por la sendito estas grupo de anĝeloj, antaŭ li kaj post li, ili gardas lin laŭ la ordono de Allah. Certe Allah ne ŝanĝas la situacion de iu ajn popolo, krom se ili ŝanĝas tion, kio estas en iliaj animoj. Kiam Allah volas puni popolon, tiam ne ekzistas defendo kontraŭ Li, nek protektanto krom Li.

13. Estas Li Tiu, kiu montras al vi la fulmon, por ke vi havu timon kaj esperon, kaj Li estigas la pezajn nubojn.

14. La tondro laŭdegas Lin per sia laŭdo kaj la anĝeloj same pro respekto antaŭ Li. Li sendas la fulmotondron kaj trafas per ĝi, kiun Li volas. Malgraŭ tio ili disputas pri Allah, kvankam Li estas severa je l' puno.

15. Al Li apartenas la vera preĝo; kaj tiuj, kiujn ili vokas apud Li, ne elaŭdos ilian preĝon; tial ili estos similaj al tiu, kiu etendas

مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُوتُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ

عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ

رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ﴿٦﴾

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامَ

وَمَا تَزَادُوهٗ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ﴿٧﴾

عِلْمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ ﴿٨﴾

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ

مُسْتَخْفٍ بِالنَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ﴿٩﴾

لَهُ مَعْقِبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَ

مِنَ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا

مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ

وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَّالٍ ﴿١٠﴾

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ السَّحَابَ

النَّيْقَالَ ﴿١١﴾

وَيَسِّخُ الرِّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَ

يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ وَ هُمْ

يَجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَ هُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ﴿١٢﴾

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا

يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ مِّنْ أَلْمَاءٍ إِلَىٰ الْمَاءِ

لِيَبْلُغَ قَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِيغٍ وَمَا دَعَاُ الْكٰفِرِينَ

إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿١٣﴾

siajn manojn al la akvo, por ke ĝi atingu lian buŝon, sed la akvo ne atingas ĝin. La preĝo de la miskredantoj nur estas malŝparego.

16. Tiuj, kiuj estas en la ĉieloj kaj sur la tero, terenkuŝiĝas antaŭ Allah, ĉu vole ĉu nevole, kaj same faras iliaj ombroj, matene kaj vespere.

17. Diru: "Kiu estas la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero? ". Diru: "Allah! ". Diru: "Ĉu vi prenis por vi protektantojn ekster Li, kiuj neniom povas utili nek malutili al vi mem? ". Diru: "Ĉu estas egalaj la blindulo kaj la vidanto? Aŭ ĉu estas egalaj la mallumo kaj la lumo? Aŭ ĉu ili aldonas al Allah rivalojn, kiuj kreis tian kreon, kiel Lia estas, tiel ke ambaŭ kreoj ŝajnas egalaj al ili? ". Diru: "Allah estas la Kreinto de ĉiuj aĵoj kaj Li estas la Unu, la Venkinta".

18. Li sendas akvon el la nuboj, tiel ke en la valoj fluas riveroj laŭ sia propra grandece, kaj la fluo trenas kun si ŝaŭmon naĝantan. Kaj el tio, kion la homoj fondas en la fajro por formi ornamaĵojn kaj ilaron, eliras simila ŝaŭmo. Tiel Allah evidentiĝas la veron kaj la falson. La ŝaŭmo tamen malaperas kiel malpuraĵo, sed tio, kio utilas al la homoj, restas sur la tero. Tiel Allah faras la similaĵojn.

19. Por tiuj, kiuj obeas al sia Sinjoro, estos la plej granda rekompenco; por tiuj tamen, kiuj ne obeas al Li — eĉ se ili posedus ĉion, kio estas sur la tero kaj eĉ la duoblon, ili volonte elaçetus sin per ĝi —, por ili estos malfavora juĝo kaj ilia restadejo estos la infero. Kia mizera ripozejo!

20. Ĉu tiu, kiu scias, ke la vero estas tio, kio estis sendita al vi de via Sinjoro, estas simila al blindulo? Tamen nur tiuj, kiuj posedas prudenton, volas pripensi tion,

وَاللّٰهُ يَسْجُدُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّ كَرْهًا وَّ ظَلَمَهُم بِالْغَدُوِّ وَاَلْاَصٰلِ ۝۱۰

قُلْ مَن رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ اَفَاَتَّخَذُ ثَمَرٌ مِّنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَّ الْبَصِيْرَةُ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَّ النُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشٰبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۱۱

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدْرِهَا فَاَحتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا وَّ مِمَّا يُوقَدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ اَبْتِغَاءَ جَلِيْعَةٍ اَوْ مَتَاعِ زَبَدٍ مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَّ الْبَاطِلَ هٗ فَاَمَّا الزُّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَّ اَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۝۱۲

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنٰى وَّ الَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّ مِثْلُهٗ مَعَهُ لَا فتنَدُوْا بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْءُ الْحِسَابِ هٗ وَاُولٰٓئِكَ جَهَنَّمُ وَّ يَسُوْنَ الْجَهٰدُ ۝۱۳

اَفَمَن يَعْلَمُ اَنَّمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ۝۱۴

الَّذِيْنَ يُوفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَّلَا يَنْقُضُوْنَ الْاَيْمٰنَ ۝۱۵ وَّ الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَا اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَن يُوصَلَ وَّ

21. kiuj plenumas la aliancon kun Allah kaj ne rompas la aliancon,

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٢١﴾

22. kiuj kunmetas tion, kion Allah ordonis kunmeti, kaj tremas antaŭ sia Sinjoro kaj timas la teruron de la juĝo,

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَذُكِّرُوا بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَقِبَةُ الدَّارِ ﴿٢٢﴾

23. kiuj persistas je la serĉado de la plezuro de sia Sinjoro kaj levas la preĝon kaj disdonas el tio, kion Ni donis al ili, kaŝe aŭ malkaŝe, kaj forpelas la malbonon per la bono. Por ili estos la rekompenco de la Restadejo,

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

24. ĝardenoj de la eterneco. Tien ili eniros kune kun tiuj, kiuj estas justaj el la aro de iliaj gepatroj kaj edzinoj kaj idoj. Anĝeloj alvenos al ili el ĉiuj pordoj.

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

25. ”Paco kun vi, ĉar vi persistis! Rigardu! Bonega estas la rekompenco de la Restadejo! ”.

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

26. Tiuj tamen, kiuj rompas la aliancon kun Allah, post kiam ili ĝin kontraktis, kaj disigas tion, kion Allah ordonis kunigi, kaj estigas malpacon sur la tero, sur ili kuŝas la malbeno kaj por ili estos malbonega restadejo.

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

27. Allah pliigas kaj malpliigas la provizaĵojn por kiu Li volas. Ili ĝuas ĉi tiun vivon. Ĉi tiu vivo estas tamen nur provizora bono kompare kun la vivo venonta.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ بَصُورٌ مِّنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّبِينٍ ﴿٢٧﴾

28. La miskredantoj diras: ”Kial ne estis sendita al li signo de lia Sinjoro? ”. Diru: ”Vere Allah erarigas, kiun Li volas, kaj gvidas al Si tiun, kiu konvertiĝas”.

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

29. La kredantoj, kies koroj trankviliĝas, memorante Allahon – jes! memorante Allahon, trankviliĝas la koroj –

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَا بٍ ﴿٢٩﴾

30. la kredantoj kaj tiuj, kiuj bonfaras, por ili estos feliĉo kaj bonega rifuĝejo.

31. Tiel Ni sendis vin al popolo, antaŭ kiu jam aliaj forpasis, por ke vi anoncu al ili tion, kion Ni revelaciis al vi, ili tamen ne kredas je la Donema. Diru: "Li estas mia Sinjoro; ne ekzistas alia Dio ol Li. Je Li mi fidas kaj al Li estos mia konvertiĝo".

32. Tamen, eĉ se ekzistus Korano, per kiu povus moviĝi la montoj aŭ fendigi la tero aŭ esti parolite al la mortintoj, ili ne kredus. Ne! La afero apartenas tute al Allah. Ĉu ne eksciis jam la kredantoj delonge, ke Allah gvidus la tutan homaron, se Li volus? La malfeliĉo ne ĉesos trafi la miskredantojn pro tio, kion ili faris, aŭ halti proksime de iliaj domoj, ĝis la promeso de Allah plenumiĝos. Vere Allah ne forgesas la promeson.

33. Certe estis mokitaj ankaŭ aliaj senditoj antaŭ vi, tamen Mi konsentis prokraston al la miskredantoj, poste Mi kaptis ilin. Kiel terura estis mia juĝo!

34. Ĉu Tiu, kiu gardas ĉiujn animojn, ne demandos, kion ili meritis? Tamen ili aldonas al Allah rivalojn. Diru: "Nomu ilin". Ĉu vi volas anonci al Li ion, kion Li ne konas sur la tero? Aŭ ĉu tio estas senenhava babilado? Ne! La intrigoj de la miskredantoj komenciĝis ŝajni bonaj al ili, kaj ili estis detenitaj for de la vojo. Tiu, kiun Allah lasas devojiĝi, ne trovos gvidanton.

35. Por ili estos puno en ĉi tiu vivo, kaj la puno en la vivo venonta estos eĉ pli severa, kaj ili ne havos protektanton kontraŭ Allah.

36. Jen la bildo de la Paradizo, kiu estis promesita al la justuloj: sub ĝi fluas riveroj, ĝiaj fruktoj estas eternaj kaj ankaŭ ĝia orbro. Jen la rekompenco de la justuloj, kaj la repago de la miskredantoj estas la fajro.

37. Tiuj, al kiuj Ni donis la Libron, ĝojas pro tio, kio estis sendita al vi, kaj inter la triboj estas iuj, kiuj rifuzas iun parton de

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَتْلَوْا عَلَيْهِمْ الذِّكْرَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحَقِّ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ﴿٣١﴾

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ أَلْمُوتَىٰ بَلْ لِيْلَهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ أُسْرُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
الْبَاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا
صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ
يَأْتِي وَعَدَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفِي الْبَيْعَادُ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتَنِي بِرَسُولٍ مِّن قَبْلِكَ فَامَلَيْتَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٣﴾
أَفَمَن هُوَ أَقْبَلُ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَتُؤْتِمُّونَهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلمُونَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ يَضَاهِرُونَ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿٣٥﴾
مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ لَنْ نُجْزِيَ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ أَكْثَمًا دَائِمًا وَظِلْمًا تِلْكَ عِقَابُ الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَعِقَابُ الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٦﴾

gi. Diru: "Vere al mi estis ordonite nur adori Allahon kaj ne aldoni al Li rivalojn. Lin mi alvokas, kaj al Li estas mia konvertiĝo".

38. Tiel Ni sendis ĝin kiel klaran araban instruon. Se vi sekvos iliajn malbonajn dezirojn post tio, kio venis al vi el la Scio, vi ne havos protektanton nek defendanton kontraŭ Allah.

39. Vere Ni sendis senditojn antaŭ vi kaj Ni donis al ili edzinojn kaj idojn kaj ne estas eble ke iu sendito portu iun ajn revelacion sen la permeso de Allah. Cio okazas laŭ Lia leĝo.

40. Allah forigas aŭ certigas, kion Li volas, kaj ĉe Li estas la origino de ĉiuj leĝoj.

41. Ĉu Ni permesas al vi vidi parton de tio, pri kio Ni minacas ilin, ĉu Ni igas vin morti, vin concernas nur la anonco kaj Nin la juĝo.

42. Ĉu ili ne vidas, ke Ni venas en la landon kaj malgrandigas ĝiajn limojn? Allah juĝas. Neniu povas ŝanĝi Lian juĝon. Li estas rapida je l' juĝo.

43. Vere projektis ankaŭ tiuj, kiuj estis antaŭ ili, sed al Allah apartenas ĉiu ajn projektado. Li scias, kion ĉiu animo meritas. Baldaŭ ekscios la miskredantoj, por kiu estos la rekompenco de la Restadejo.

44. La miskredantoj diras: "Vi ne estas sendito". Diru: "Allah sufiĉas kiel atestanto inter mi kaj vi, kaj same tiu, kiu konas la Libron".

وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبَدِّلُ بَعْضَهُ لِقُلِّ إِيَّانَا أَمْرًا
أَنْ عُبِدَ اللَّهُ وَلَا اشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ﴿٣٨﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَعِنَ الْآبَتَاتِ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لِمَنْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
يَأْذِنَ اللَّهُ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ﴿٤٠﴾

يَعْلَمُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنشِئُ ۗ وَعِنْدَهُ أُمْرُ الْكِنَانِ ﴿٤١﴾
وَإِنْ تَأْتِي تَرْسِيَّتَكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيَتْكَ
فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٣﴾
وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْكُرْهُنِجَاءُ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿٤٤﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٥﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alef Lām Rā** . Libro, kiun Ni sendis al vi, por ke vi konduku la homaron for de la mallumo al la lumo per la dekreto de ilia Sinjoro sur la vojono de la Ciopova, de la Laŭdegenda,

3. de Allah, al kiu apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero; ve al la miskredantoj pro la terura turmento,

4. al tiuj, kiuj preferas ĉi tiun vivon al la vivo venonta kaj deklinas de la afero de Allah kaj klopodas distordi ĝin! Ili troviĝas en grandega eraro.

5. Ni ĉiam sendis senditon nur kun la lingvo de lia popolo, por ke li instruu ilin. Do Allah lasas erari, kiun Li volas, kaj Li gvidas, kiun Li volas, ĉar Li estas la Ciopova, la Saĝa.

6. Vere Ni sendis Moseon kun Niaj signoj: "Konduku vian popolon for de la mallumo al la lumo kaj admonu ilin pri la Tago de Allah". Vere en tio estas signo por ĉiu pacienulo kaj por ĉiu dankemulo.

7. Memoru, kiam Moseo diris al sia popolo: "Memoru la gracon de Allah al vi, kiam Li savis vin de la popolo de Faraono, kiu suferigis vin per terura turmento kaj buĉis viajn filojn kaj kaptis viajn edzinojn. En tio estas granda elprovo de via Sinjoro".

* v. la version 36an k.sekv.

** Mi, Allah, Ĉiopova

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الرَّحْمَنُ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَنِيدِ ②

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ

لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ③

لِلَّذِينَ يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْأُخْرَى

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ④

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُتَبَيَّنَ

لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ⑤

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑦

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

وَيَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ

بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ⑧

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

8. Memoru, kiam anoncis via Sinjoro: "Se vi estos dankaj, Mi donos al vi eĉ plie, sed se vi estos sendankaj, tiam vere Mia puno estos severa".

9. Diris Moseo: "Se vi estas miskredantoj, vi kaj ĉiu ajn, kiu estas sur la tero – vere Allah estas memsufiĉa, laŭdegenda".

10. Ĉu ne venis al vi la novaĵo de tiuj, kiuj estis antaŭ vi, el la popolo de Noa kaj el la triboj Aad kaj Tamūd kaj de tiuj, kiuj vivis post ili? Neniu konas ilin krom Allah. Iliaj senditoj venis kun signoj evidentaĵoj, tamen ili tenis siajn manojn antaŭ sia buŝo kaj diris: "Ni ne kredas je tio, kun kio vi estis senditaj, kaj ni estas en maltrankviliga dubo pri tio, al kio vi instigas nin".

11. Diris iliaj senditoj: "Ĉu estas dubo en Allah, la Kreinto de la ĉieloj kaj de la tero? Li vokas vin por pardoni al vi viajn pekojn kaj por konsenti al vi prokraston ĝis fiksita limtempo". Ili diris: "Vi estas nur homoj kiel ni. Vi volas devoĵigi nin de tio, kion niaj patroj adoris. Do alportu al ni klaran pruvon".

12. Diris al ili iliaj profetoj: "Ni estas nur homoj kiel vi, sed Allah donas Sian favoron, al kiu Li volas el Siaj servantoj. Ne konvenas al ni alporti pruvon krom per la dekreto de Allah. Je Allah fidu la kredantoj".

13. Kial do ni ne fidus je Allah? Vere Li montris al ni nian vojon. Ni suferos pacienco ĉian ajn malbonon, kion vi faros al ni. Je Allah fidu la fidantoj.

كَفَرْتُمْ إِنْ عَدَّ إِنْ شَاءَ يُدِّ ①
وَقَالَ مُوسَى إِنْ تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

جَيْعًا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنَى حَيْدًا ②
الَّذِينَ يَكْفُرُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَدَّعْوَاهُ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبًا ③

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَلِی اللَّهِ شَكٌّ فَأَطِئُوا أَمْرًا وَآخَرًا
يَدْعُوكُمْ لِيُفِيَكُمْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
فُضِّلْتُمْ قَالُوا وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ
تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ④

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصِيرَنَّ عَلَىٰ مَا أَدْبَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ⑥

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي صَلَاتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ

14. Diris la miskredantoj al siaj senditoj: "Ni certe forpelos vin el nia lando, se vi ne konvertigos denove al nia religio". Tiam ilia Sinjoro sendis al ili la revelacion: "Ni certe nenigos la malbonfarantojn,

15. kaj Ni certe igos vin loĝi en tiu lando post ili. Tio estas por tiu, kiu ne kuraĝas stari defiante antaŭ Mi, kaj respektegas Mi-an admonon".

16. La senditoj petegis la venkon, kaj ĉiu fierega malamiko estis humiligita.

17. Antaŭ li estas la infero kaj li estos sensofigita per bolanta akvo.

18. Li trinketos el ĝi, sed li ne kapablos englutigi ĝin, kaj al li venos la morto el ĉiuj flankoj, sed li ne mortos; anstataŭe estos por li terura turmento.

19. Similaĵo de tuj, kiuj ne kredas je sia Sinjoro: iliaj verkoj estas kiel cindro, sur kiun forte blovas vento en uragana tago. Ili ne havos iun ajn povon super tio, kion ili meritis. Tio estas vere la erarado plej granda.

20. Ĉu vi ne vidas, ke Allah kreis la ĉielojn kaj la teron per la vero? Se Li volas, Li povas neniigi vin kaj estigi novan kreon.

21. Tio vere ne estas malfacila por Allah.

22. Ili ĉiuj venos antaŭ Allahon, kaj diros tiam la malfortulojn al la fiereguloj: "Certe ni sekvis vin, ĉu vi do ne povas forpreni de ni iom el la puno de Allah?". Ili diros: "Se Allah estus montrinta al ni la vojon, ni montrus al vi la vojon. Estas egale por ni, ĉu ni estas malpaciencaj aŭ paciencaj; por ni ne estas savo".

لَنْهَلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾
وَلَنَسْجِدَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ

خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعَبِيدِ ﴿١٤﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾

مِنْ دَرَائِهِ جَهَنَّمَ وَ يُسْفِرُ مِنْ قَمَاءِ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ

كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِبَيِّنٍ وَمِنْ دَرَائِهِ عَذَابٌ

عَلِيظٌ ﴿١٧﴾

كَمْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا بَرِيهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ

مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَلُ الْبَعِيدُ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

إِنْ يَشَأْ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٩﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿٢٠﴾

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ

عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنَ مَحْجِسٍ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَانِ اللَّهُ وَعَدَّكُمْ

وَعَدَّ الْحَقُّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي

فَلَا تَلُومُونِي وَتُؤْمِنُوا أَنفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ

23. Kiam la afero estos decidita, diros Satano: "Vere Allah anoncis al vi anoncon de la vero, mi tamen anoncis al vi kaj ne plenumis, kaj mi ne havis iun povon super vi, krom ke mi vokis vin kaj vi obeis min. Do ne riproĉu min, sed riproĉu vin mem. Mi ne povas helpi vin kaj vi ne povas helpi min. Mi vere jam rifuzis, ke vi aldonu min al Dio kiel rivalon". Vere por la malbonfarantoj estos terura turmento.

24. Tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos kondukitaj en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos por ĉiam laŭ la dekreto de sia Sinjoro. Ilia saluto tie estos: "Pacon! "

25. Ĉu vi ne vidas, kiel Allah donas instruon per bona vorto? Ĝi estas kiel bona arbo, kies radikoj estas fortikega, kaj kies branĉoj atingas la ĉielon.

26. Ĝi estigas siajn fruktojn ĉie pro la dekreto de sia Sinjoro. Allah faras similaĵojn por la homoj, por ke ili pripensu;

27. malbona vorto estas male kiel malbona arbo, kiu estas elradikigita el la tero kaj ne havas forton.

28. Allah plifortigas la kredantojn per la vorto, kiu estas firme fundamentita en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, kaj Allah permesas, ke la malbonfarantoj eraru, kaj Allah faras, kion Li volas.

29. Ĉu vi ne vidis tiujn, kiuj aĉetis la miskredon kontraŭ la graco de Allah, kaj kondukis sian popolon en la domon de la pereoj,

30. en la inferon? En ĝin ili eniros. Malbona estas tiu restadejo!

31. Ili aldonis al Allah rivalojn por devojigi de Lia afero. Diru: "Goju iomete, certe poste iros via vojaĝo al la fajro".

وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيْنَ اِنِّى كَفَرْتُ بِمَا اَسْرَلْتُمْوَن
مِّنْ قَبْلُ اِنَّ الظَّالِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣١﴾
وَ اَدْخَلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي
مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا يٰۤاٰزِنٌ رَّيْحٌ مُّخْتَلِفٌ
فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿٣٢﴾

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ
طَيِّبَةٍ اَصْلٰهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِى السَّمٰوٰتِ ﴿٣٣﴾
تُوْتٰى اُكْلَهَا كُلُّ حِيْنٍ يٰۤاٰزِنٌ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللّٰهُ
الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٤﴾
وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةٍ اِجْتَثَتْ
مِّنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٣٥﴾

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِيْنَ ﴿٣٦﴾
يَعْمَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ﴿٣٧﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَ اٰحْلَوْا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٣٨﴾
جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَ يَبْسُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

وَ جَعَلُوْا لِلّٰهِ اٰنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهِ قُلْ مَتَعُوْا
فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿٤٠﴾

قُلْ لِعِبَادِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُعِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا
مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلٰنِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّآتِيَّ
يَوْمٌ لَا يَبْعُغُ فِيْهِ وَا لَا خَلِيْلٌ ﴿٤١﴾

32. Diru al Miaj servantoj, kiuj kredas, kiuj levas la preĝon kaj disdonas almozojn el tio, kion Ni donis al ili, kaŝe aŭ malkaŝe, antaŭ ol venos tago, en kiu ne estos komerco nek amikeco.

33. Estas Allah, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron kaj sendis akvon el la nuboj; Li do estigis per ĝi fruktojn por via vivteno kaj servigis al vi la ŝipojn, kiuj sulkas la maron laŭ Lia ordono kaj Li servigis al vi la riverojn,

34. kaj Li servigis al vi la sunon kaj la lunon senĉese revenantajn, kaj servigis al vi la nokton kaj la tagon,

35. kaj Li donis al vi ĉion, kion vi deziris ricevi de Li, kaj se vi volus nombri la favorojn de Allah, vi ne povus nombri ilin ĉiujn. Vere la homo estas malbonfaranta, sendanka.

36. Memoru, kiam Abraham diris: "Ho mia Sinjoro, faru ĉi tiun urbon ejo de paco kaj ne lasu min kaj miajn filojn adori la idolojn.

37. Ho mia Sinjoro! Vere ili devojigis multajn homojn. Kiu nun sekvas min, apartenas al mi, kaj kiu malobeas min – vidu, vere Vi estas senkulpigema, pardonema.

38. Nia Sinjoro, mi loĝigis parton de mia idaro en nefekunda valo apud Via sankta Domo, ho nia Sinjoro, por ke ili levu la preĝon. Do faru la korojn de la homoj inklinaj al tio, kaj provizu ilin per fruktoj, por ke ili estu dankaj!

39. Ho nia Sinjoro, certe Vi scias, kion ni kaŝas kaj kion ni malkaŝas, kaj nenio estas kaŝita antaŭ Allah sur la tero kaj en la ĉielo.

40. Estu laŭdegata Allah, kiu donacis al mi malgraŭ mia aĝo Iŝmaelon kaj Isaakon. Vere mia Sinjoro elaŭdas la preĝojn.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ
لَكُمْ الْبَيْتَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ
اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي
فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾
رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي رِزْقٍ
عِنْدَ بَيْتِكَ الْخَازِنِ رَبَّنَا لِيقِينُوا الصَّلَاةَ فَأَجْعَلِ
أَقْدَامَهُ مِنَ النَّاسِ نَهْيًا إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ
الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْتَنُ وَمَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَأِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٩﴾

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَارِتًا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

41. Ho mia Sinjoro, igu min kaj mian idaron levi la preĝon. Ho nia Sinjoro, akceptu mian preĝon!

42. Ho nia Sinjoro, pardonu min kaj miajn gepatrojn kaj la kredantojn en la tago, en kiu estiĝos la juĝo! ”.

43. Ne imagu, ke Allah ignoras, kion faras la malbonfarantoj. Vere Li konsentas al ili prokraston ĝis la tago, en kiu la rigardo fariĝos fiksa,

44. kiam ili ŝanceliĝos antaŭen en timo, kun rektaj kapoj; ilia rigardo ne revenos al ili kaj iliaj koroj estos malplenaj.

45. Admonu la homaron pri la tago, en kiu venos al ili la puno. La malbonfarantoj diros: ”Ho nia Sinjoro, konsentu al ni prokraston por mallonga tempo. Ni volas respondi al Via voko kaj sekvi la senditojn”. ”Ĉu vi ne ĵuris antaŭe, ke vin ne trafos pereo?

46. Vi loĝas en la domoj de tiuj, kiuj pekegis kontraŭ si mem, kaj por vi estis manifestite, kiel Ni agis kontraŭ ili, kaj Ni estiĝis por vi evidentajn pruvojn”.

47. Vere ili faris siajn maĥinaciojn, sed iliaj maĥinacioj estus ĉe Allah eĉ se ili estus tiaj, ke ili povus elmovi la montojn.

48. Ne imagu do, ke Allah ne plenumos Sian promeson al Siaj senditoj. Vere Allah estas ĉiopova, la Sinjoro de la repago.

49. En la tago, en kiu la tero ŝanĝiĝos en alian teron kaj ankaŭ la ĉieloj kaj ili venos ĉiuj antaŭ Allahon, la Unu, la Eminentan.

50. Vi vidos en tiu tago la kulpulojn ligitaj per katenoj.

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَإِنِّي أَخَذْتُ حِسَابَهُمْ ﴿٤٣﴾

وَإِنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ لَّا نَجِبُ

دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُلَ أُولَئِكَ تَكُونُوا آفْسَاسَهُمْ
فَرَأَوْهُم بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٤٤﴾

وَاسْكُنْتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَبَيَّنَّ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ﴿٤٥﴾

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكُفَرُوا بِهَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ
وَإِن كَانُوكُمْ لِتُذَكَّرُوا مِنْهُ أُولَئِكَ لَئِيْلٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٤٦﴾

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِيفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤٧﴾

يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ بَرَزُوا
لِلَّهِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأَرْضِ الْحَقَّارِ ﴿٤٨﴾

وَتَرَى النَّجْمِينَ يُوعَدُونَ مَقَرًّا لِّبَنَاتٍ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾
سَرَابٍ مُّثَّلَةٍ لِّئَلَّا يَقُولُوا لِمَ كَذَّبْنَا بِلِقَاءِ رَبِّنَا وَلِئَلَّا نَكْفُرَ بِآيَاتِنَا وَلِئَلَّا نَكْفُرَ بِآيَاتِنَا وَلِئَلَّا نَكْفُرَ بِآيَاتِنَا

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٠﴾
هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

51. Iliaj vestaĵoj estos el peĉo kaj la fajro
ĉirkaŭos iliajn vizaĝojn,

يَعْلَمُ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَدَّكَرُوا الْآبَابُ ﴿٥١﴾

52. por ke Allah rekompencu la animojn
pro tio, kion ĉiu el ili meritis. Vere Allah
estas rapida je l' juĝo.

53. Ĉi tio estas senditaĵo por la homoj, por
ke ili estu admonitaj, kaj por ke ili sciu, ke
Li estas la ununura Dio, kaj por ke la pru-
dentuloj pripensu.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alef Lām Rā** . Jen versoj de la Libro kaj de la klara Korano.

الرَّحْمَةُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَ قُرْآنٍ مُبِينٍ ②

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُتَمِلِّينَ ③

* Fino de la 13-a parto

ذُرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَسْتَعْتَبُوا وَيَلْهَمُهُمُ الْاَمَلَ فَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ ④

3. Ofte deziros la miskredantoj esti Islama-noj.

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ⑤

4. Lasu ilin manĝegi kaj ĝui, por ke ilin lulu vana espero; baldaŭ ili ekscios.

مَا تَسْتَبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلُهَا وَمَا يَسْتَأْجِرُونَ ⑥

5. Ni ĉiam detruis urbon nur, post kiam Ni publikigis leĝon bone konatan.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اتَّكُفُّنَا ⑦

6. Neniu popolo povas akceli sian limtem-pon nek prokrasti ĝin.

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧

7. Ili diras: "Ho vi, al kiu estis sendita la ad-mono, vi certe estas frenezulo.

مَا نُنزِّلُ الْمَلِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا اِذْ مُنظَرِينَ ⑨

8. Kial vi ne kondukas al ni anĝelojn, se vi estas sincera? "

اِنَّا نَحْنُ نُنزِّلُ الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحَفِظُونَ ⑩

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْخِ الْاَوَّلِينَ ⑪

9. Ni ne sendas anĝelojn, krom pro grava kaŭzo, kaj poste al ili ne estos konsentita prokrasto.

وَمَا يَا تَيْهَمُ مِنْ رَسُوْلٍ اِلَّا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِئُونَ ⑫

كَذٰلِكَ نَسَلَّكُهٗ فِي فُلُوْبِ الْمَجْرَمِيْنَ ⑬

10. Vere, Ni sendis la Admonon kaj Ni cer-te estos Gardanto super ĝi,

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ⑭

11. kaj certe Ni sendis antaŭe senditojn al antaŭaj gentoj,

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوا فِيهٖ يَهْرَجُونَ ⑮

لَقَالُوا اِنَّمَا سَكِرَاتُ اَنْبَاْرُنَا بَلْ مَحْنُ نَوْمٍ مَّسْحُورُونَ ⑯

12. kaj ĉiam, kiam venis al ili sendito, ili mokis lin.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ رُجُوْمًا وَّرِيْمًا لِلْمُتَظَنِّيْنَ ⑰

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ⑱

* v. la version 8 I an
** Mi, Allah, Ĉiovida

13. Tiel Ni permesas tion eniri la korojn de la pekuloj.

14. Ili ne kredas, kvankam la ekzemplo de la gvidantoj jam venis.

15. Eĉ se Ni malfermus por ili la pardonon de la Paradizo kaj ili komencus eniri tra ĝi,

16. certe ili dirus: "Vere niaj rigardoj estas nur konfuzitaj; jen, ni estas ensorĉita popolo".

17. Vere Ni estigis turojn en la ĉielo kaj Ni ornamis ĝin por la rigardantoj,

18. kaj Ni gardis ĝin kontraŭ ĉiu Satano malbenita,

19. krom kontraŭ tiu, kiu kaŝe aŭskultas; poste persekutas lin hela flamo.

20. Ni ebenigis la teron kaj Ni metis sur ĝin montojn kaj Ni kreskigis sur ĝi ĉion laŭ ĝusta proporcio,

21. kaj Ni estigis por vi en ĝi la afojn por via vivteno kaj por la vivteno de tiuj, kiujn vi ne provizas.

22. Nenio ekzistas, da kio Ni ne posedas trezorojn, sed Ni sendas el ĝi nur fiksitajn kvanton.

23. Kaj Ni sendis fekundigajn ventojn, kaj Ni sendis akvon el la nuboj kaj donis ĝin al vi por trinki, kaj vi ne povas akapari ĝin.

24. Ni vere donas la vivon kaj la morton kaj Ni sola estas la Heredonto,

25. kaj Ni vere bone konas inter vi la antaŭ-enirantojn kaj la malfruantojn.

26. Vere estas via Sinjoro, kiu kunvenigos ilin. Li certe estas saĝa, ĉioscia.

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّخَّ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّسِينٌ ﴿١٣﴾
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا

فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٤﴾
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ﴿١٥﴾

وَأَنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُوهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٦﴾

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْسَقَيْنَا لَهُ مَشَاطِئَ الْبُحْرِ يَوْمَ يَوْمٍ ﴿١٧﴾

وَأَنَّا لِلنَّحْلِ نُجَى وَنَيْبٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿١٨﴾
وَلَقَدْ عَلَّمْنَا النَّسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا
السَّمَاخِيَّاتِ ﴿١٩﴾

﴿٢٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَّسْنُونٍ ﴿٢٢﴾

وَالجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السُّمُورِ ﴿٢٣﴾
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٤﴾

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ
لِعِبَادِي ﴿٢٥﴾

سُبْحَانَ الْمَلِكَةِ كُلُّهُمْ أَجْعُونَ ﴿٢٦﴾
إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٢٧﴾

27. Ni vere kreis la homon el seka argilo, el nigra knedita koto,

قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّجِدِينَ ﴿٢٧﴾
قَالَ لَمْ أَكُنْ نَاكِدًا لِبَيْشٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ

28. kaj la Ĝinnoj Ni kreis antaŭe el la fajro de la varmega vento.

مِنْ حَيَّا مَسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

29. Memoru, kiam via Sinjoro diris al la anĝeloj: "Mi vere volas krei la homon el seka argilo, el nigra knedita koto;

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ ﴿٢٩﴾

30. kaj kiam Mi estos perfekte forminta lin, kaj blovinta en lin Mian spiriton, vi falu antaŭ li teren, terenkuŝigante",

وَأَنْ عَلَيْكَ اللَّعْنَةُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٠﴾

31. kaj la anĝeloj ĉiuj terenkuŝiĝis

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣١﴾

32. krom Iblis; li rifuzis terenkuŝiĝi.

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٢﴾

33. Dio diris: "Ho Iblis, kio okazis al vi, ke vi rifuzas terenkuŝiĝi?"

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٣﴾

34. Li respondis: "Neniam mi terenkuŝiĝos antaŭ homo, kiun Vi kreis el seka argilo, el nigra knedita koto".

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٤﴾

35. Li diris: "Do eliru el ĉi tie, ĉar vi vere estas malbenita.

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٥﴾

36. Vere la malbeno estu sur vi ĝis la Juĝtago".

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ

اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَوِينَ ﴿٣٧﴾

37. Li diris: "Ho mia Sinjoro, konsentu do al mi prokraston ĝis la tago de la reviviĝo".

وَأَنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٧﴾

38. Dio respondis: "Vi estu unu el tiuj, al kiuj estas konsentita prokrasto,

لَهَا سَبْعَةٌ أَبْوَابٌ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٣٨﴾

39. ĝis la tago de la tempo fiksita".

40. Li diris: "Ho mia Sinjoro, ĉar Vi deklaris min pereinta, mi beligos al ili la malbonon sur la tero, kaj vere mi erarigos ilin ĉiujn,

41. krom viajn elektitajn servantojn inter ili".

42. Li diris: "Ĉi tiu estas rekta vojo al Mi,

43. vere super Miaj servantoj vi ne havas

povon, krom super tiuj el la devojigitoj, kiuj sekvas vin”.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٦﴾

44. Vere la infero estas por ili ĉiuj la loko destinita.

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أُولَئِكَ

45. Ĝi havas sep pordojn kaj al ĉiu pordo estas asignita parto el ili.

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٣٧﴾

46. Vere la justuloj estos meze inter ĝardejoj kaj fontoj.

لَا يَسْهَمُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٣٨﴾
يَتَّبِعُنَّ عِبَادِي أِنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٣٩﴾

47. ”Eniru en ilin, pace, sekuraj”.

وَأَتَّعِدُنَّ أَجْرًا غَيْرَ الْمَالِ وَهُمْ فِي حُجُوجٍ مُّكْرَمَةٍ ﴿٤٠﴾

48. Ni forprenos de ili ĉiun malamikecon el iliaj brustoj; ili estos kvazaŭ fratoj sidantaj sur altaj seĝoj, vidalvide.

وَنَسْتَهْمُهُمْ عَنْ صَيْفِ ابْرَاهِيمَ ﴿٤١﴾

49. Tie neniu laceco tuŝos ilin kaj de tie ili ne estos forpelitaj.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ ﴿٤٢﴾

50. Anoncu al Miaj servantoj, ke Mi estas la Senkulpigema, la Pardonema,

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْمِ ﴿٤٣﴾

51. kaj ke Mia puno estas la dolora puno,

قَالَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّي عَلَىٰ أَن تَكُنَّ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٤﴾

52. kaj anoncu al ili pri la gastoj de Abraham

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْقٰنِطِينَ ﴿٤٥﴾

53. kiam ili eniris ĉe lin kaj diris: ”Pacon! ”, li respondis: ”Mi timas vin”.

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَتِي وَرَبِّي إِلَّا الصَّالُونَ ﴿٤٦﴾

54. Ili respondis: ”Ne timu, ni vere portas la bonan novaĵon pri filo scioplena”.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٤٧﴾

55. Li diris: ”Ĉu vi portas al mi tiun bonan novaĵon, kvankam min jam atingis la maljuna aĝo? Kial vi do portas la bonan novaĵon?”.

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

56. Ili respondis: ”Ni portas al vi la bonan novaĵon kun la vero; do ne estu el la malesperantoj”.

إِلَّا أَل لُّوْطِ إِنَّا لَمُنْجُوهُمْ أَجْعَلِينَ ﴿٤٩﴾

57. Li diris: ”Kiu do povus malesperi je la favoro de sia Sinjoro, krom la erarantoj?”.

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغٰثِرِينَ ﴿٥٠﴾

58. Li diris: ”Kia do estas via ofico, ho vi senditoj?”.

59. Ili respondis: "Vere ni estas senditaj al popolo kulpa,

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

60. krom la gento de Lot. Vere ilin ĉiujn ni savos,

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ﴿١٨﴾

61. krom lian virinon. Ni opinias, ke ŝi vere estas inter la malfruantoj".

قَالُوا بَلْ جِنَّاتِكُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ ﴿١٩﴾

62. Kiam la senditoj venis al la popolo de Lot,

فَأَسْرَى بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْيَلِّ وَاتَّبَعُوا أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتُونَ

63. tiam li diris: "Vere vi estas fremduloj"

مِنْكُمْ أَحَدًا وَأَمْضُوا حَيْثُ تُوْمَرُونَ ﴿٢٠﴾

64. Ili respondis: "Ne! Ni venis al vi kun tio, pri kio ili dubis,

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَانَ دَائِرَهُ هُوَ لَا مَقْطُوعَ

مُصْطَبِينَ ﴿٢١﴾

65. kaj ni venis al vi kun la vero kaj ni vere estas veramaj.

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٢٢﴾

66. Do iru for kun via familio dum la malfrua parto de la nokto, kaj vi sekvu post iliaj dorsoj, kaj neniu el vi turnu sin, sed iru tien, kien estas ordonite al vi iri".

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٢٣﴾

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَتَّخِزُوا

67. Ni anoncis al li tiun dekreton, ĉar ili estis neniigotaj ĝis la lasta en la sekvonta mateno

قَالُوا أَوْلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

68. Venis la popolo de la urbo, ĝojante.

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٢٥﴾

69. Li diris: "Vere ĉi tiuj estas miaj gastoj, do ne hontigu min,

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٦﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٢٧﴾

70. kaj respektigu Allahon, kaj vi ne hontigu min".

71. Ili respondis: "Ĉu ni ne malpermesis al vi akcepti ĉiuspecan genton? "

72. Li diris: "Jen miaj filinoj, se vi devas fari tion".

73. Per via vivo, vere ankaŭ ili vagadas en sia ebrieco

74. Do trafis ilin, je la sunleviĝo, la puno.

75. Tiam Ni renversis la supron malsupren kaj Ni pluvigis sur ilin brikojn.

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَاقِطًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً
مِّن سِجِّيلٍ ۝٥٧

76. Vere en tio estas signo por la prudentuloj.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّئِينَ ۝٥٨

77. Ĝi vere estis sur vojo, kiu ankoraŭ ekzistas.

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۝٥٩

78. Vere en tio estas signo por la kredantoj.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٦٠

79. Certe ankaŭ la loĝantoj de la arbarego estis pekeguloj,

وَأَن كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۝٦١

80. tial Ni punis ilin; ambaŭ estas sur ekkonbla vojo.

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّؤْمِنِينَ ۝٦٢

81. Ankaŭ la popolo de Hig'r* rifuzis la senditojn,

82. kaj Ni donis al ili Niajn signojn, sed ili turnis sin for de ili,

83. kaj ili kutimis fosi por si mem en la monto loĝejojn por esti sekuraj,

84. tamen la puno trafis ilin matene,

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ ۝٦٣

85. kaj ĉio, kion ili amasigis, neniom utilis al ili.

وَأَتَيْنَهُمُ الْآيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝٦٤

86. Ni kreis la ĉielojn kaj la teron kaj tion, kio estas inter ambaŭ, nur vere kaj certe venos la Horo. Do pardonu per grandanima pardono.

وَكَانُوا يَنْجِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أُخَيِّنَ ۝٦٥

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْغَةُ مُمْصِحِينَ ۝٦٦

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٦٧

87. Vere via Sinjoro estas la Kreinto, la Ĉioscia,

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

88. kaj Ni vere donis al vi la ofte redirotajn sep versojn** kaj la eminentan Koranon.

وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ۝٦٨

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝٦٩

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ التَّنْزِيلِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ۝٧٠

لَا تَدْعُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَ

* Valo inter Medino kaj Sirio, antikva loĝejo de la Tamudoj.

** La ĉapitron "Al-Fâteha" (unuan)

89. Ne turnu viajn okulojn al tio, kion Ni donis al iuj el ili kiel mallongan ĝuon, ne estu malĝoja pro ili; mallevu vian flugilon sur la kredantojn,

لَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِمْ وَخُفِّضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. kaj diru: "Mi certe estas evidenta admonanto",

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٩٠﴾

91. ĉar Ni sendis la punon sur la konspirantojn,

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُفْتَسِينَ ﴿٩١﴾

92. kiuj asertas, ke la Korano konsistas el memkontraŭdiraj pecoj kaj paroloj.

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿٩٢﴾

93. Tial, per via Sinjoro, Ni postulos de ili ĉiuj pravigon

فَوَرِّكَ لَسَلْتَهُمْ أَجْبَعِينَ ﴿٩٣﴾

94. pro tio, kion ili faris.

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

95. Do anoncu tion, kio estis ordonita al vi, kaj turnu vin for de la idolanoj.

فَأُصْدِعْ بِمَا تَوَمَّرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

96. Ni certe sufiĉos al vi kontraŭ la mokantoj,

إِنَّا كَفَيْكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿٩٦﴾

97. kiuj aldonas al Allah alian Dion; baldaŭ ili tamen ekscios.

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

98. Vere Ni scias, ke via brusto estas premeĝita pro tio, kion ili diras,

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٨﴾

99. vi tamen laŭdegu vian Sinjoron kaj estu unu el la terenkuŝigantoj,

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿٩٩﴾

100. kaj adoru vian Sinjoron, ĝis la morto atingos vin.

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿١٠٠﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. La ordono de Allah venas, do ne klopodu akceli ĝin. Li estas sankta kaj eminenta super ĉio, kion ili aldonas al Li kiel rivalon.
3. Li sendas ĉi-malsupren la anĝelojn kun Sia revelacio, per Sia ordono, al tiu, al kiu Li volas, el Siaj servantoj: "Admonu, ke ne ekzistas alia Dio ol Mi, do respektogu Min!"
4. Li kreis la ĉielojn kaj la teron kun la vero. Eminentaj Li estas super ĉio, kion ili aldonas al Li kiel rivalon.
5. Li kreis la homon el spermero kaj jen! nun ĉi tiu fariĝis evidenta disputanto.
6. Li kreis la bestaron; apud ĝi vi havas varmon kaj utilon kaj el ĝi vi manĝas.
7. En ĝi estas beleco por vi, kiam vi ilin enirigas vespere kaj kiam vi ilin elirigas matene al la paŝtejo.
8. Ili portas viajn ŝarĝojn en landon, kiun vi ne povus atingi sen grava penado por vi mem. Vere via Sinjoro estas kompatema, pardonema.
9. Li kreis ĉevalojn kaj mulojn kaj azenojn, por ke vi rajdu sur ili, kaj kiel ornamafon, kaj Li kreos, kion vi ankoraŭ ne scias.
10. Ĉe Allah estas la montrilo de la vojo. Inter ili estas iuj, kiuj devojigas. Se Li volus, Li montrus al vi ĉiuj la vojojn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 أَنِّي أَمْرًا لِلَّهِ فَلَا تَشْعُرُونَهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ②
 يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ③
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ④
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ⑤
 وَالْإِنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥
 وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْبَعُونَ وَحِينَ تُسْرَحُونَ ⑦
 وَتَحْمِلُ أَوْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ إِلَّا بَشِيرٌ أَل_أُنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَعَزِيزٌ مُّبِينٌ ⑧
 وَالْحَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَبِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً يُبْحَثُونَ
 مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑨
 وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَنُوشَاءُ
 لِيَجْزِيَ اللَّهُ بِكُمُ الَّذِي كُنتُمْ تُسْمِنُونَ ⑩
 هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ
 وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ⑪

* v. la verson 69an

11. Estas Li Tiu, kiu sendas el la nuboj akvon. Vi estigas el ĝi trinkaĵon, kaj per ĝi kreskas arboj, el kiuj vi nutras la gregojn.

12. Per ĝi Li ĝermigas grenon por vi kaj ankaŭ la olivarbon kaj la daktilpalmon kaj la vinberarbon kaj la fruktojn ĉiuspecajn. Vere en tio estas signo por popolo pripensema.

13. Li servigas al vi la nokton kaj la tagon kaj la sunon kaj la lunon, kaj la steloj estas servemaj pro Lia ordono. Vere en tio estas signo por popolo komprenema.

14. Tio, kion Li kreis por vi sur la tero, estas diversa laŭ la koloro. Vere en tio estas signo por popolo memorema.

15. Estas Li Tiu, kiu servigis al vi la maron, por ke vi manĝu el ĝi freŝan karnon, kaj por ke vi estigu el ĝi ornamaĵojn, kiujn vi portas – vi vidas la ŝipojn sulki ĝin – kaj por ke vi serĉu Lian gracon kaj por ke vi estu dankaj.

16. Li starigis montojn senmovajn sur la tero, por ke ĝi ne skuigu kun vi, kaj riverojn kaj vojojn, por ke vi estu gvidataj,

17. kaj montrilojn de la vojo; per ili kaj per la steloj ili estas gvidataj.

18. Ĉu Tiu, kiu kreas, estas egala al tiu, kiu ne kreas? Ĉu vi ne volas memori?

19. Se vi volus nombri la favorojn de Allah, vi ne povus atingi ilin ĉiujn. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

20. Allah scias, kion vi kaŝas kaj kion vi malkaŝas.

21. Tiuj, kiujn ili vokas apud Allah, nenion kapablas krei, ĉar ili estas mem kreitaj.

22. Ili estas mortintaj, ne vivantaj, kaj ili ne scias, kiam ili estos vekitaj.

يُنزِلُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَنْجَابَ
وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
وَالنَّجْمُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

وَمَا دَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ كُلَّآ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبْلَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى
الْفُلْكَ مَوَاحِرَ فِيهِ وَلَيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

وَأَلْفَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا
وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

وَعَلَّمَتْهُمُ الْبَحْرَ جَمْعًا يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾
أَمَّنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

وَأَنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوها إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ سَرِيعٌ ﴿١٨﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾
وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

أَمْ هُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾
أَمْ هُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٢﴾

23. Via Dio estas Dio ununura. Kiuj ne kredas al la vivo venonta, ties koroj ignoras la veron, kaj ili estas fieregaj.

24. Ne estas dube, ke Allah scias, kion ili kaŝas kaj kion ili malkaŝas. Vere Li ne amas la fieregulojn.

25. Kiam estas dirite al ili: "Kion sendis via Sinjoro?", ili diras: "Fabelojn de la antikva tempo".

26. Ili portu en la tago de la reviviĝo siajn tutajn ŝarĝojn kaj porcion de la ŝarĝoj de tiuj, kiujn ili devojigis senscie. Rigardu! Malbonega estas tio, kion ili portas!

27. Ankaŭ tiuj, kiuj estis antaŭ ili, elpensis intrigojn, sed Allah kaptis ilian konstruaĵon je la fundamento, tiel ke la tegmento falis sur ilin el supre, kaj sur ilin venis la puno, el kie ili ne sciis.

28. Poste, en la tago de la reviviĝo, Li hontigos ilin kaj diros: "Kie estas Miaj rivaloj, pri kiuj vi kutimis disputi?". La prudentuloj diros: "En tiu tago estos por la miskredantoj honto kaj malfeliĉo".

29. Por tiuj, kiujn la anĝeloj igas mortigi, dum ili pekas kontraŭ si mem, kaj poste ili proponas submetiĝon: "Ni ne kutimis fari ion malbonan". Ne! Vere Allah bone scias, kion vi faris.

30. Eniru la pordojn de l' infero por resti tie por ĉiam. Malbonega estas certe la loĝejo de la fiereguloj.

31. Al la justuloj estas dirite: "Kion sendis via Sinjoro?". Ili diras: "Bonegon". Por tiuj, kiuj bonfaras, estos bono en ĉi tiu vivo, kaj la Restadejo en la vivo venonta estos eĉ pli bona. Vere bonega estas la Restadejo de la justuloj.

إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٣١﴾

لَا جُرْمَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٌ مَّا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٣٢﴾

وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ مَادًّا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْأَلِيهِ
الْأَوْلِيَيْنَ ﴿٣٣﴾

لِيَحْلِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِهِمُ
الَّذِينَ يَضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣٤﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ يَنْ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنَّ اللَّهَ بِنَاءِ تَهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ وَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ

الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا

الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا قُلَيْسَ مَثْوًى
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٨﴾

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَكَذَٰلِكَ
أُنزِلَتْ آيَاتُهُ لِقَوْمٍ يُتَّقُونَ ﴿٣٩﴾

32. Ĝardenoj de la eterneco, kiujn ili eniros, sub kiuj fluas riveroj. Tie ili havos ĉion, kion ili deziras. Tiel Allah rekompencas la justulojn,

33. kiujn la anĝeloj igas morti en pureco. Ili diras: "La paco estu kun vi! Eniru en la Paradizon pro tio, kion vi faris".

34. Kion ili atendas, se ne, ke venos al ili la anĝeloj, aŭ ke venos la ordono de via Sinjoro? Tiel jam agis tiuj, kiuj estis antaŭ ili. Allah ne estis maljusta kontraŭ ili, sed ili estis maljustaj kontraŭ si mem.

35. Tiel atingis ilin la malbonega sekvo de iliaj agoj, kaj tio, kion ili kutimis moki, ĉirkaŭis ilin de ĉiuj flankoj.

36. Diras la idolanoj: "Se Allah estus volinta, ni ne adorus ion alian ol Lin, nek ni nek niaj patroj, kaj ni ne malpermesus ion ajn sen Lia ordono". Tiel agis jam tiuj, kiuj estis antaŭ ili. Ĉu do la senditoj devas respondi pri io ajn, krom pri la evidenta senditaĵo?

37. Ni vere vekis ĉe ĉiu popolo senditon: "Adoru Allahon kaj evitu la malbonon". Inter ili estis iuj, kiujn Allah gvidis, kaj estis inter ili iuj, kontraŭ kiuj estis decidite, ke ili restos en la erarado. Do vojaĝu sur la tero kaj rigardu, kiel estis la fino de la negintoj!

38. Se vi deziregas por ili la gvidadon, sciuj: Allah ne gvidas tiujn, kiuj devojigis aliajn, kaj por ili ne ekzistas helpantoj.

39. Ili juras per Allah siajn plej solenajn jurojn, asertante, ke Allah ne revivigos tiujn, kiuj mortis. Jen! Lia promeso estas deviga por Li, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion.

40. Li revivigos ilin por klarigi al ili tion, pri kio ili disputis, kaj por ke la miskredantoj sciuj, ke ili estas mensoguloj.

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَمَا لَكَ يَجْرَى اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

الَّذِينَ تَتَوَفَّوهُمْ الْمَلَائِكَةُ كَلِيمِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرًا رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَنَّهُمْ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظُنُّونَ ﴿٣٤﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَيَنْهَهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ

وَمَنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَيَسْتَدْرِكُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ رَحِمْنَا عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نُصِيرِينَ ﴿٣٨﴾

وَاقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ
يَمُوتُ بَلَى وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

41. Vere Nia vorto al iu aĵo, kiun Ni volas estiĝi, estas nur, ke Ni diras: "Estu!" kaj ĝi estas.

لَا يَعْلَمُونَ ۝٤١

42. Al tiuj, kiuj elmigris pro amo al Allah, post kiam ili suferis maljustecon, Ni havigos belegan loĝejon en ĉi tiu vivo. Certe la rekompenco en la vivo venonta estos grandega. Ho, se ili nur sciis!

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ۝٤٢

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ۝٤٣

43. La persistemuloj, kiuj konfidis je sia Sinjoro!

وَالَّذِينَ هُمْ أَجْرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا نَبِيِّنَهُمْ

44. Antaŭ vi Ni sendis nur virojn, al kiuj Ni donis la revelacion – demandu do tiujn, kiuj posedas la admonon, se vi mem ne scias –

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَالْآخِرَةَ الْكُبْرَىٰ كَأَن لَّو كَانُوا

يَعْلَمُونَ ۝٤٤

45. kun evidentaj signoj kaj Skriboj, kaj Ni sendis al vi la Admonon, por ke vi anoncu al la homoj tion, kio estis sendita al ili, por ke ili pripensu.

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝٤٥

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحي إِلَيْهِمْ فَمَا لَوْ

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝٤٦

46. Ĉu estas certaj tiuj, kiuj projektas la malbonon, ke Allah ne igos ilin enfali en la teron, aŭ ke la puno ne venos sur ilin de ĉiuj flankoj, de kie ili ne scias?

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِشُبِّحْنَ

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَالَهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝٤٧

47. Aŭ ke Li ne kaptos ilin en ilia dubo, tiel ke ili ne kapablos venki?

أَفَمِنْ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

48. Aŭ ke Li ne trafos ilin per malrapida neniigo? Vere via Sinjoro estas kompatema, pardonema.

الْأَرْضَ أَوْ يُأَيِّسَهُمُ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝٤٨

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِيدِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝٤٩

49. Ĉu ili ne vidis la aĵojn, kiujn Allah kreis, kaj kies ombroj turniĝas de dekstre kaj maldekstre kaj terenkuŝiĝas antaŭ Allah, dum ili estas humiligitaj?

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَبَرُّوهُمُ رَحِيمٌ ۝٥٠

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يُتَفَقَّهُوهُ ظِلْمُهُ

50. Terenkuŝiĝas ĉiuj kreitaĵoj, kiuj troviĝas en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj same la anĝeloj, kaj ili ne fariĝas fieregaj.

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذُجْرُونَ ۝٥١

وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

51. Ili respektegas sian Sinjoron, kiu estas super ili, kaj ili faras tion, kio estas ordonita al ili.

دَابَّةٍ وَالْمَلِكِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝٥٢

بِحَافُونَ رَبِّهِمْ مِنْ قُوَّتِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

52. Diris Allah: "Ne prenu al vi du Diojn. Vere Li estas la Dio ununura. Do respektete nur Min"*.

53. Al Li apartenas, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero, kaj al Li apartenas oboe ĉiama. Ĉu vi do volas respektigi iun alian ol Allahon?

54. Ĉio bona, kion vi havas, venas de Allah; poste, kiam iu malfeliĉo trafas vin, petegu helpon de Li.

55. Kiam Li poste forprenas la malfeliĉon de vi, jen, iuj el vi komencas aldoni rivalojn al sia Sinjoro.

56. Tiel ili negas tion, kion Ni donis al vi. Bone, ĝuu tion por iom da tempo, sed baldaŭ vi ekscios.

57. Kaj por tiuj, pri kiuj ili nenion scias, ili rezervas el tio, kion Ni donis al ili. Per Allah! Vi certe devos respondi pri tio, kion vi elpensis!

58. Ili atribuas al Allah filinojn** – sankta Li estas! – kaj al si mem, kion ili deziras (filojn).

59. Kiam estas anoncita al iu el ili la naskiĝo de filino, lia vizaĝo malgajigas kaj li subpremas sian internan koleron.

60. Li kaŝas sin de la popolo pro tiu malbona novaĵo, kiun li ricevis. Ĉu li tenu ŝin malgraŭ la honto, aŭ ĉu li enfosu ŝin en la sablon? Certe malbone estas, kiel ili juĝas!

يُؤْمِرُونَ^{بِهِ} ٥٢

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا آلَهُمْ

وَاحِدَةً قِيَامًا فَإِنَّمَا هُمْ كَفَّارٌ ٥٣

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا

أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ٥٤

وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ تُمْرَادًا مَّا كُمُ الضَّرُّ

فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ٥٥

تُمْرَادًا كَشَفَ الضَّرْعَ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ

يُشْرِكُونَ ٥٦

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَأْذِنُوا فَمَا تَعْلَمُونَ ٥٧

وَيَعْلَمُونَ لِنَا لَا يَعْزِمُونَ وَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ

تَأْتِيهِمْ لِنُسُلِكُمْ تَمَّا كُنْتُمْ تُفْتَرُونَ ٥٨

وَيَعْلَمُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتُ سُبْحٰنَهُ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ٥٩

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

وَهُوَ كَظِيمٌ ٦٠

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُنسِكُهُ

عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا

يَحْكُمُونَ ٦١

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ

الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٦٢

وَلَوْ يَدْرَأُونَ لَآتَيْنَاهُم مَّا تَرَكُوا عَلَيْهَا

مِن دَابَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا

* Kiel ofte, la abrupta ŝanĝo de persono estas ĉi tie precipe malfacila por kompreni en laŭlitera traduko. Interpretu do la antaŭlastan frazon: "Vere ekzistas nur unu Dio".

** La araboj nomis la anĝelojn "filinoj de Dio" kaj rigardis naskiĝon de filinoj kiel malfeliĉon.

61. Tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, estas en malbonega situacio, sed la esenco de Allah estas eminenta. Li estas la Ciopova, la Saĝa.

62. Se Allah volus puni la homojn pro ilia malbonfaro, Li ne lasus sur la tero estaĵon vivantan. Li tamen konsentas al ili prokraston ĝis fiksita tempo; kiam do ilia tempo venas, ili ne povas malfrui eĉ unu horon, nek ili povas akceli ĝin.

63. Ili atribuas al Allah tion, kion ili mem malŝatas, kaj iliaj langoj eldiras la mensogon, ke por ili estas destinita io bonega. Ne estas dubo, ke por ili estos la fajro, kaj en ĝi ili estos lasitaj.

64. Per Allah! Vere Ni sendis senditojn al la popoloj antaŭ vi, sed Satano igis iliajn verkojn ŝajni bonaj al ili. Tial li estas ilia protektanto hodiaŭ kaj por ili estos dolora puno.

65. Ni sendis al vi la Libron nur, por ke vi klarigu al ili tion, pri kio ili malkonsentis, kaj kiel gvidilon kaj kompaton por popolo kredanta.

66. Allah sendis el la nuboj akvon kaj revivigis per ĝi la teron, post kiam ĝi estis mortinta. Vere en tio estas signo por popolo aŭdanta.

67. Vere ankaŭ la brutaro estas por vi instruilo. Ni donas al vi por trinki tion, kio estas en iliaj ventroj inter koto kaj sango, lakton puran kaj agrablan por la trinkantoj,

68. kaj la fruktojn de la daktilpalmoj kaj de la vinberarboj, el kiuj vi akiras ebrigan trinkaĵon kaj bonan nutraĵon. Vere en tio estas signo por popolo prudenta.

69. Via Sinjoro sugestis al la abelo: "Konstruu por vi domojn sur la montoj kaj sur

جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ۝
وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُوهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ
أَنَّهُمْ الْحَسَنَىٰ لَاجِرِمَآ أَنَّهُمْ التَّارَ وَأَنَّهُمْ
مُفْرَطُونَ ۝

تَأْتِيهِمْ لَقْدَأَ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَوَاتِنَ لَهُمْ
الشَّيْطَانُ أَعْمَأَهُمْ فَبُوءَ وَيُهِمُّ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ۝

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَأَنَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاءً فَأَنبَأَ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

وَأَن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نَّتَقِيكُمْ مَّا فِي بُطُونِهِ
مِن بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لِّمَنَّا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ۝

وَمِن شَرِّ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ
سَكْرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّخِيلِ أَنِ اغْزِي مِنَ الْجِبَالِ يَبُوءًا
وَمِن الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۝

تَمْرُ كُلِّ مِنْ كُلِّ النَّخِيلِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ

لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝
وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَبُوءُكُمْ وَيَمْنَكُمْ مِّن يَبُرُّ إِلَى

أَزْوَاجِ الْعُمَرِ لَكِن لَّا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمِهِ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

la arboj kaj en la murzonoj, kiujn la homoj konstruas,

قَدِيرٌ ﴿١٦﴾

70. poste manĝu el ĉiuj fruktoj kaj sekvu la vojon de via Sinjoro, kiu estis faciligita por vi". El iliaj ventroj eliras trinkaĵo, diversa je koloro. En ĝi estas resanigilo por la homoj. Vere en tio estas signo por popolo pri-pensema.

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَأْسِي رَزَقْتَهُمْ عَلَى مَآءِ مَلَائِكَةٍ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿١٧﴾

71. Allah kreis vin, poste Li igas vin morti, kaj inter vi estas iuj, kiuj atingas kadukan agon, tiel ke ili poste nenion plu scias, kion ili sciis. Vere Allah estas ĉioscia, ĉiopova.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِآبَاءِ طَيْلٍ يُؤْمِنُونَ وَيُنْعَمْتَ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٨﴾

72. Allah favoris iujn el vi antaŭ aliaj per donacoj, tamen tiuj, kiuj estis favorataj, ne volas doni ion el siaj donacoj al la sklavoj posedataj de ilia dekstra mano, por ke ili egale partoprenu je tio. Ĉu ili volas negi la raĉon de Allah?

وَيُعِيدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿١٩﴾

73. Allah estigis por vi edzinojn el via mezo, kaj estigis el viaj edzinoj filojn kaj nepojn, kaj Li provizis vin per bonaj aĵoj. Ĉu ili volas kredi al la falso kaj rifuzi la favoron de Allah?

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾

74. Malgraŭ tio ili adoras apud Allah tion, kio ne havas la povon por doni al ili provizajojn el la ĉieloĵ aŭ el la tero, nek iam atingos tiun povon.

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِمَّا رَزَقْنَا حَسَنًا فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِي الْهَدَىٰ وَالْهَدَىٰ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

75. Do ne komparu kun Allah ion ajn. Vere Allah scias, sed vi ne scias.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا تَجَلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمٌ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

76. Allah prezentas la similaĵon pri sklavoj posedata, kiu ne posedas povon super io ajn, kaj alia homo, kiun Ni provizis; el tio, kion li ricevis abunde, li disdonas kaŝe kaj malkaŝe: ĉu ili estas egalaj? Estu laŭdegata Allah! Jen! la plej multaj el ili ne scias tion.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٣﴾

77. Allah ankaŭ prezentas la similaĵon pri du viroj: unu el ili estas surda kaj ne havas povon super io ajn, kaj li estas balasto por

sia mastro. Kien ajn tiu sendas lin, li nenion bonan alportas. Ĉu tiu ĉi povas esti egala al tiu kiu ordonas la justecon kaj estas mem sur la rekta vojo?

78. Al Allah apartenas la Nevideblaĵoj en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj la afero de la Horo estas nur malmulte fora – ne, ĝi estas eĉ pli proksima. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

79. Allah elirigis vin el la uteroj de viaj patrinoj, kaj vi nenion sciis, kaj Li donis al vi la aŭdodon kaj la vidadon kaj la korojn, por ke vi estu dankaj.

80. Ĉu ili ne vidas la birdojn, kiuj devas servi en la ĉiela spaco? Nur Allah subtenas ilin. Vere en tio estas signo por popolo kredanta.

81. Allah estigis por vi en viaj loĝejoj ripozejon, kaj Li estigis por vi el la haŭtoĵoj de la bestoj loĝejoj*, por ke vi trovi ilin facile, kiam vi transloĝiĝas kaj kiam vi enloĝiĝas; kaj el iliaj lano kaj felo kaj haroj Li estigis ilojn kaj utilaĵojn por iom da tempo.

82. Allah estigis el Siaj kreitaĵoj ombrolokojn, kaj el la montoj Li estigis loĝejojn por vi, kaj Li estigis vestaĵojn por vi, kiuj protektas vin de la varmego, kaj maskiraĵojn kiuj protektas vin en viaj militoj. Tiel Li plenumas Sian gracon por vi, por ke vi submetiĝu.

83. Se ili tamen turnas sin for, vi responso nur pri la klara anonco.

84. Ili rekonas la gracon de Allah, sed tamen negas ĝin, kaj la plej multaj el ili estas miskredantoj.

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُمسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا
أَتَأْتُونَ مَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿٨٠﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ
الْجِبَالِ الْكُنُوزَ وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بِأَسْخُمِ كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨١﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْعُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾
يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْفُرُوهَا
الْكُفْرُونَ ﴿٨٣﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَآيُوا ذُنُوبَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٤﴾
وَلَا ذَارَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

وَإِذْ آرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ

* t.e.: tendojn

85. Memoru la tagon, kiam Ni vekis el ĉiu popolo atestanton; poste ne estas permesite al la miskredantoj penti, nek estas akceptata ilia senkulpigo.

86. Kiam la malbonfarintoj vidos la punon, tiam ne estos plifaciligito por ili, nek ekzistos por ili prokrasto.

87. Kiam la idolanoj vidos siajn idolojn, ili diros: "Ho nia Sinjoro, ĉi tiuj estas niaj idoloj, kiujn ni vokis apud Vi". Tiam resendos ili mem al tiuj la kulpigitoj, dirante: "Vere vi estas mensoguloj".

88. Ili proponos al Allah sian submetiĝon en tiu tago, sed ĉio, kion ili elpensis, forlasos ilin tiam.

89. Pri tiuj, kiuj ne kredas kaj devojigas de la afero de Allah, sciuj: al ilia puno Ni aldonos pli grandan punon, ĉar ili estigis malpacon.

90. En la tago, kiam Ni vekos en ĉiu popolo atestanton el ilia mezo, Ni portos vin kiel atestanton kontraŭ ili. Ni sendis al vi la Libron kiel klarigon de ĉiuj aferoj kaj kiel gvidilon kaj favoron kaj bonan novaĵon por la submetiĝintoj.

91. Vere Allah ordonas justecon kaj bonfaradon kaj helpadon al la parencoj, kaj Li malpermesas la diboĉon, la malbonon kaj la perforton. Li admonas vin, por ke vi memoru tion.

92. Plenumu la aliancon kun Allah, kiam vi faris aliancon, kaj ne rompu la jurojn, post kiam vi faris ilin; vi ja elektis Allahon via garantianto. Vere Allah scias, kion vi faras.

93. Ne estu kiel virino, kiu rompas sian fadenon en disligitajn erojn, post kiam ŝi ŝpinis ĝin. Vi faras viajn jurojn iloj de trompo reciproka, pro timo ke unu partio

فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّوْا عَنْهُمْ فَأَمَّا أُولَئِكَ

يَعْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ

عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٥٧﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَالِاتِّقَاءِ ذِي

الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ

يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضَحُوا أَلْيَانَ

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَضَتْ غَزْلَهُمَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ

أَنْ كَانُوا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ

أُمَّةً هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُغُهُمُ اللَّهُ بِهٖ وَلِيَّتَيْنِ

لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦١﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَبْضُلُ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَسْتَ لَنْ عَمَّا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ قَدَمٌ

povos iĝi pli forta ol la alia. Allah nur el-provas vin per tio, kaj Li klarigos por vi, en la tago de la reviviĝo tion, pri kio vi malkonsentis.

94. Se Allah volus, Li farus la homaron unu socio, sed Li male erarigas, kiun Li volas, kaj Li gvidas, kiun Li volas, kaj vi certe devos respondi pri tio, kion vi faris.

95. Ne faru viajn jurojn ilo de trompo reci-proka, alie glitos via piedo, post kiam ĝi firme staris, kaj vi gustumos la malbonon, ĉar vi devojigis de la afero de Allah, kaj por vi estos terura turmento.

96. Ne vendu la aliancon kun Allah kontraŭ malalta prezo. Vere ĉe Allah estas tio, kio estas plej bona por vi; se vi nur sciis tion!

97. Kio estas ĉe vi, estas pasema, kaj kio estas ĉe Allah, estas daŭra, kaj Ni certe donos al la persistuloj ilian rekompencan laŭ la plej bona el iliaj agoj.

98. Al tiu, kiu bonfaras – viro aŭ virino – kaj kredas, Ni donos plej bonan vivon, kaj Ni certe donos al ili ilian rekompencan laŭ la plej bona el iliaj faroj.

99. Kiam vi legas la Koranon, serĉu vian rifuĝon ĉe Allah kontraŭ Satano la Ŝtonumita.

100. Li ne havas povon super la kredantoj, kiuj fidas je sia Sinjoro.

101. Lia povo estas nur super tiuj, kiuj amikiĝas kun li, kaj super tiuj, kiuj aldonas rivalojn al Dio.

102. Kiam Ni portas iun revelacion anstataŭ alia – Allah bone scias, kion Li revelaciis –, ili diras: "Vi nur estas elpensanto". Ne! La plej multaj el ili ne scias.

بَعْدَ بُرُوتِهَا وَتَدُوقُوا السُّوْرَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِيَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَا يَدْرَأُ بَدَلًا لَّنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

قُلْ نَزَّلَهُ رُوْحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِّلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ

103. Diru: "La spirito de sankteco portis ĝin de via Sinjoro kune kun la vero por firmigi la kredantojn, kiel gvidilon kaj bonan novaĵon por la submetiĝintoj".

لِسَانَ الَّذِي يُجِدُونَ إِلَيْهِ اعْجَبُوا وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾

104. Vere Ni scias, ke ili diras, ke tiu, kiu instruas ĝin, estas nur homo. Tamen la lingvo de tiu, kiun ili indikas, estas fremda, sed tiu ĉi estas araba, klara.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

105. Allah ne gvidas tiujn, kiuj ne kredas je la signoj de Allah, kaj por ili estos dolora puno.

إِنَّمَا يَقْتَرِي الكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الكَذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Estas nur tiuj, kiuj elpensas mensogojn, kiuj ne kredas je la signoj de Allah; nur ili estas la mensoguloj.

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ

107. Tiu, kiu rifuzas Allahon, post kiam li kredis – krom tiu, kiu estas devigita, kvankam lia koro trovas pacon en la kredo – sed tiuj, kiuj malfermas siajn brustojn al la miskredo, sur ilin falos la kolero de Allah kaj por ili estos terura turmento.

صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَجَبُوا النَّبِيَّ الَّذِي عَلَى الْأَخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾

108. Tio estas, ĉar ili preferis ĉi tiun vivon al la vivo venonta. Vere Allah ne gvidas la popolon miskredantan.

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾

109. Estas tiuj, sur kies korojn kaj orelojn kaj okulojn Allah metis sigelon. Ili estas la ignorantoj.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَيْرُونَ ﴿١٠٩﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا
ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٠﴾

110. Ne estas dubo, ke ili estos la perdantoj en la vivo venonta.

111. Poste vere via Sinjoro por tiuj, kiuj elmigris, post kiam ili estis persekutitaj, kaj batalis kaj persistis – vere Allah poste estas senkulpigema, pardonema –

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَأَتَتْهَا
كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

112. en la tago, kiam ĉiu animo venos por defendi sin mem, al ĉiu animo estos donita la repago pro ĝiaj agoj, kaj por ili ne estos maljusteco.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً
بِآيَاتِهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَكَفَرَتْ
بِأَنحُمُ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

113. Allah prezentas al vi la similaĵon de urbo*, kiu ĝuis sekurecon kaj pacon; provizajoj abundaj venis al ĝi de ĉiuj flankoj; ĝi tamen rifuzis la favorojn de Allah, do Allah spertigis ilin la suferojn de la malsato kaj de la timo pro ilia agado.

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

الْعَذَابَ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٤﴾

114. Vere venis al ili sendito el ilia mezo, sed ili kulpigis lin pri mensogo, do atingis ilin la puno, ĉar ili estis malbonfarantoj.

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا

بِعَمَلِ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٥﴾

115. Manĝu do el tio, kion Allah donis al vi, permesita kaj bona, kaj danku pro la graco de Allah, se estas Li Tiu, kiun vi adoras.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ

وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآئِعٍ وَ

لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٦﴾

116. Vere Li malpermesis al vi nur ĉian mortintaĵon kaj la sangon kaj la viandon porkan kaj tion, super kio alia nomo estis alvokita ol tiu de Allah. Kiu tamen estas devigata de bezono – ne pro malobeo, nek ekscesante – vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ هَذَا

حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

117. Ne diru – pro la falsemo de viaj langoj – ”Tio ĉi estas permesita kaj tio estas malpermesita”, elpensante mensogon kontraŭ Allah. Vere tiuj, kiuj elpensas mensogon kontraŭ Allah, ne havos sukceson.

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

118. Estas malgranda ĝuado, poste tamen estos por ili dolora puno.

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزْمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ

مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ

يُظْلِمُونَ ﴿١١٩﴾

119. Al la Judoj Ni jam malpermesis antaŭe tion, kion Ni sciigis al vi, kaj Ni ne agis maljuste kontraŭ ili, sed ili agis maljuste kontraŭ si mem.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا

لَعَفُورٌ سَرِيمٌ ﴿١٢٠﴾

120. Poste via Sinjoro por tiuj, kiuj malbonfaras nesciante kaj poste pentas kaj pliboniĝas –, vere via Sinjoro poste estas senkulpigema, pardonema.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢١﴾

121. Vere Abraham estis imitinda pri sia virto, obeema al Allah, justa, kaj li ne estis idolano,

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ إِجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾

* Mekko

122. danka pro Liaj bonfaraĵoj; Li elektis lin kaj gvidis lin sur la rektan vojon.

123. Ni donis al li bonon en ĉi tiu vivo, kaj li certe estos inter la justuloj en la vivo venonta.

124. Poste Ni revelaciis al vi: "Sekvu la vojon de Abraham la justulo; li ne estis idola-no".

125. La puno pro la profanado de l' sabato trafis nur tiujn, kiuj disputis pri tio, kaj vere via Sinjoro juĝos certe inter ili en la tago de la reviviĝo pri tio, pri kio ili malkonsentis.

126. Voku al la afero de via Sinjoro kun saĝeco kaj bona admono, kaj rezonu bonege kun ili. Vere Allah bone scias, kiu devoĵigis de Lia afero, kaj Li bone konas la gvidatojn.

127. Se vi punos, faru tion nur laŭ la kvanto de la ofendo ricevita; se vi tamen volas esti paciencaj, tiam tio estas plej bona por la pacienculoj.

128. Persistu – via pacienco tamen venas nur de Allah – kaj ne afliktiĝu pri ili kaj ne maltrankviliĝu pro iliaj mahinacioj.

129. Vere Allah estas kun la justuloj kaj kun la bonfarantoj.

*

Fino de la 14-a parto

وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۗ وَرَأَتْهُ فِي الْخَيْرَةِ لِمَنِ

الضَّالِّجِينَ ﴿١٢٢﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتَ عَلَى الَّذِينَ ائْتَلَفُوا فِيهِ ۗ وَإِن

رَبَّكَ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَسْأَلُونَكَ فِيهِ

وَيَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنُّوعِظَةِ الْحَسَنَةِ

وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

وَإِن عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَيْءٍ مَّا عَاقَبْتُمْ بِهِ ۗ

وَلَيْن صَبْرٌ لَّهُمْ لهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۗ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَكُرُّونَ ﴿١٢٧﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ وَالَّذِينَ هُمْ

مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَكِّيَّةٌ (14)

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Estu laŭdegata Tiu, kiu portis Sian ser-vanton nokte de la Sankta Moskeo al la Malproksima Moskeo*, kies ĉirkaŭaĵon Ni benis, por montri al li iujn el Niaj signoj. Vere Li estas la Cioaŭda, la Ciovida.

3. Ni donis al Moseo la Libron kaj faris ĝin gvidilo por la idoj de Izrael: "Ne prenu iun alian ol Min, kiel protektanton;

4. ho idoj de tiuj, kiujn Ni portis kun Noa trans la maron! Vere li estis dankema ser-vanto".

5. Ni klarigis al la idoj de Izrael en la Libro: "Jen, vi estigos malpacon dufoje en la lando, kaj vi certe estos fieregaj kaj malhumi-laj".

6. Kiam nun venis la tempo fiksita por la unua el la du admonoj, Ni sendis kontraŭ vin Niajn servantojn, dotitajn je granda mi-litista povo, kaj ili eniris perforte la domojn kaj tiel plenumigis la profetaĵo.

7. Poste Ni denove donis al vi la povon su-per ili, kaj Ni plifortigis vin per propraĵoj kaj idoj kaj plimultigis vin je nombro.

8. Se vi faras bonon, vi faras tion por vi mem, kaj se vi faras malbonon, tio estas kontraŭ vi mem. Kiam venis la tempo fiksita por la las-

* De Mekko al Jeruzalemo. Tamen ne temas, laŭ la plej fidindaj komentarioj, pri materia vojaĝo, sed pri revelacio, kiu estis farita al la Profeto Mahometo.

التِّلْكَ
الْبَرِّمَا

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ②
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي
إِسْرَائِيلَ آلَا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ③
ذُرِّيَّةً مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ④
وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ⑤
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُنَّ بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا نَشَأُ
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَفْعُولًا ⑥
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَيْنٍ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ⑦
إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَيَلْعَنُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَلْبِسُوا مَا عُلُوًّا
تَبِيرًا ⑧
عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُرَاحِمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا وَجَعَلْنَا

ta admono, Ni sendis malamikojn, por ke ili afliktu vin kaj eniru la Moskeon, kiel ili estis enirintaj la unuan fojon, kaj detruu tute ĉion, kion ili almitis.

9. Estas eble, ke via Sinjoro havos kompaton al vi, sed se vi revenos denove al via antaŭa kredo, ankaŭ Ni revenos kaj Ni faros la inferon malliberejo por la miskredantoj.

10. Vere tiu ĉi Korano gvidas al tio, kio estas plej bona, kaj portas al la kredantoj, al tiuj, kiuj bonfaras, la bonan novaĵon, ke por ili estos granda rekompenco,

11. kaj ke Ni pretigis doloran punon por tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta.

12. La homo petas malbonon same kiel bonon, kaj la homo estas impulsigema.

13. Ni kreis la nokton kaj la tagon, du signojn, kaj Ni faris la signon de la nokto maluma kaj Ni faris la signon de la tago luma, por ke vi deziregu la plenumiĝon de la favoro de via Sinjoro, kaj sciu la mezuradon de la jaroj kaj la arton de la tempokalkulado. Ĉiun aĵon Ni faris klara per evidenta klarigo.

14. Al ĉiu homo Ni al kroĉos ĉe la nuko liajn farojn, kaj en la tago de la reviviĝo Ni prezentos al li libron, kiun li trovos sensigelta.

15. "Legu vian ŝuldolibron. Hodiaŭ sufiĉas via animo kiel juĝanto kontraŭ vi mem".

16. Kiu sekvas la ĝustan vojon, tiu faras tion por si mem; kiu eraradas, tiu faras tion por sia propra malutilo. Neniu ŝarĝita animo portos la ŝarĝon de iu alia. Ni neniam punas, antaŭ ol Ni sendis senditon.

17. Kiam Ni intencas detruu urbon, Ni sendas Nian ordonon al ĝiaj riĉuloj; sed ili pe-

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ﴿١٠﴾

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ

أَجْرًا كَبِيرًا ﴿١١﴾

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا

أَلِيمًا ﴿١٢﴾

وَيَذُرُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

عَجُولًا ﴿١٣﴾

وَجَعَلْنَا الْيَوْمَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَوِّنَا آيَةَ الْيَسِيلِ

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن

رَبِّكُمْ وَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلُّ

شَيْءٍ فَضْلَانُهُ تَفْصِيلًا ﴿١٤﴾

وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْعَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ

لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ﴿١٥﴾

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٦﴾

مِنَ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

فَاتَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

وَمَا كُنَّا مَعَدًّا بِذُنُوبِكُمْ بَعَثَ رَسُولًا ﴿١٧﴾

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُشْرَفِيهَا

فَقَسَّبُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَفَرْنَا تَذْوِيرًا ﴿١٨﴾

وَكَرَاهَتِكُنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ

بِرَبِّكَ يَذُنُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٩﴾

kegas en ĝi; tiam la juĝo falas sur ilin kaj Ni neniigas ilin tute.

18. Kiom multajn generaciojn Ni neniigas post Noa! Via Sinjoro scias kaj vidas sufiĉe la pekojn de Siaj servantoj.

19. Por tiu, kiu deziregas la ĉi tieajn posedaĵojn, Ni pretigis ĉi tie, kion Ni volas, por kiu Ni volas; poste Ni destinis por li la inferon: en ĝi li brulos, malbenita kaj forpelita.

20. Kiu male deziregas la vivon venontan kaj klopodas persiste por atingi ĝin, kaj estas kredanta — iliaj klopodoj estos rekompencaj.

21. Al ĉiuj el ili, tiuj kaj ĉi tiuj, Ni konsentas iom el la donaco de via Sinjoro, kaj la donaco de via Sinjoro estas senlima.

22. Rigardu, kiel Ni plialtigis iujn el ili super la aliaj, kaj la vivo venonta estos eĉ pli ampleksa rilate al rangoj kaj distingoj.

23. Ne aldonu al Allah alian Dion, por ke vi ne restu sidanta, en malfavoro kaj forgesita.

24. Via Sinjoro dekretis, ke vi nur adoru Lin kaj ke vi estu ĝentilaj al la gepatroj. Se unu el ili aŭ ambaŭ atingas maljunan aĝon ĉe vi, ne diru al ili: "Fi!" kaj ne riproĉu ilin, sed parolu al ili respekteme

25. kaj mallevu sur ilin la flugilon de la submetiĝo, kaj diru: "Mia Sinjoro, havu kompaton al ili, kiel ili zorgis pri mi, kiam mi estis etulo".

26. Via Sinjoro scias bone, kio estas er viaj animoj; se vi estas justaj, tiam Li certe estas senkulpigema por la konvertigantoj.

27. Donu al la parencoj ilian rajton kaj same al la malriĉuloj kaj al la vojirantoj, sed ne malŝparegu per malŝparego.

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْعَاجِزَةَ جَعَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا تَشَاءُ لِمَنْ
شُرِبَ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلُهَا مَذْمُومًا
مَذْحُورًا ﴿٥﴾

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَئِكَ كَانُوا فِي سَعْيِهِمْ مَشْكُورًا ﴿٦﴾

كُلًّا نُمِدُّ هُوْلَاءَ وَهَؤْلَاءَ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٧﴾

أَنْضَيْتَ لِنَفْسِكَ فَضْلَنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٨﴾

لَا تَجْعَدُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَخْذُومًا وَلَا تَلْمِزْهُ

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَاةَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا إِذَا مَا يُلْفَىٰ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٩﴾

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿١٠﴾

رَبِّ لَهُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ أَعْيُنٌ عَفُورًا ﴿١١﴾

وَإِنَّ ذَٰلِكَ لَآلِقَابِي حَقُّهُ وَالْمُسْلِمِينَ وَإِنَّ السَّيْبِيلَ
وَلَا تَبْدُرْهُ تَبْدِيرًا ﴿١٢﴾

إِنَّ النَّبَذِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ

28. Vere la malŝparegantoj estas fratoj de la Satanoj, kaj Satano estas sendanka kontraŭ sia Sinjoro.

29. Se vi turnas vin for de ili, deziregante la favoron de via Sinjoro, je kiu vi esperas, tamen parolu al ili helpeme.

30. Via mano ne estu ligita al via kolo, sed ankaŭ ne etendu ĝin tro malfermita, por ke vi ne restu sidanta, riproĉita kaj malriĉiĝinta.

31. Vere via Sinjoro pliigas aŭ malpliigas la provizajojn por kiu Li volas, ĉar Li bone konas kaj vidas Siajn servantojn.

32. Ne mortigu viajn idojn pro timo de la malriĉeco. Ni provizas por ili kaj por vi. Vere, mortigi ilin estas granda peko.

33. Ne alproksimiĝu al la adulto; tio vere estas hontindaĵo kaj malbonega vojo.

34. Ne mortigu la vivon, kiun Allah faris neneniigenda, krom el ĝusta kaŭzo. Se iu estas mortigita maljuste, Ni donis la rajton postuli repagon, tamen li ne transpaŝu la limojn pri la mortigo, ĉar li havas ja helpon en la leĝo.

35. Ne alproksimiĝu al la propraĵoj de la orfo, krom por lia utilo, ĝis li atingos la plenaĝon, kaj plenumu la interkonsenton, ĉar pri la interkonsento vi devos respondi.

36. Donu plenan mezuron, kiam vi mezuras, kaj pesu per ĝusta pesilo; tio estas la plej bona maniero kaj la plej konvena finfine.

37. Ne sekvu tion, kion vi ne konas. Vere la orelo kaj la okulo kaj la koro, ili ĉiuj devos respondi.

الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿٢٨﴾

وَأَمَّا نَعْرَضَنَ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَتِهِ مِنْ رَبِّكَ

تَرْجُوهَا فَقَدْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ﴿٢٩﴾

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

كُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ﴿٣٠﴾

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ

عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ

وَأِنَّا لَكُم بِأَنْفُسِهِمْ كَانِ خَطَاءً كَبِيرًا ﴿٣٢﴾

وَلَا تَقْرُبُوا الرِّبَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن

قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا لَا يَشْفِيهِ

فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٤﴾

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ

يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ السُّتْقِيمِ

ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ

وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾

وَلَا تَتَّبِعْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ

وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٨﴾

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾

38. Ne vagadu malhumile sur la tero, ĉar vi ne povas disfendi la teron kaj vi ne povas konkuri kun la montoj je alteco.

39. La malbono de ĉio ĉi estas abomenindaĵo antaŭ via Sinjoro.

40. Tio estas parto de la saĝeco, kiun via Sinjoro rivelaciis al vi. Do ne aldonu al Allah alian Dion, por ke vi ne estu ĵetita en la inferon, malbenita kaj forpelita.

41. Ĉu via Sinjoro privilegiis vin per filoj kaj prenis por Si mem filinojn el la anĝeloj? Vere vi jen diras skandalan parolon.

42. Ni klarigis diverse en ĉi tiu Korano, por ke ili pripensu, sed tio nur pliiĝis ilian kontraŭstaradon.

43. Diru: "Se estus kun Li aliaj Dioj, kiel ili diras, certe ili estus serĉintaj la vojon al la Sinjoro de l' Trono.

44. Sankta Li estas kaj eminenta super ĉio, kion ili asertas! "

45. La sep ĉieloj, kaj la tero, kaj kiu ajn estas en ili, laŭdegas Lin kaj ĉio ajn, kio ekzistas, laŭdegas Lian gloron, sed vi ne komprenas ilian laŭdadon. Li vere estas grandanima, senkulpigema.

46. Kiam vi eldiras la Koranon, Ni estigas kaŝitan vualon inter vi kaj tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta,

47. kaj Ni metas sur iliajn korojn vualojn, por ke ili ne komprenu kaj sur iliajn orelojn surdecon kaj, kiam vi nomas vian Sinjoron en la Korano, nur Lin, tiam ili turnas siajn dorsojn malŝatante.

48. Ni bone scias, kion ili aŭskultas, kiam ili aŭskultas vin, kaj kiam ili kaŝe interparolas, kiam la malbonfarantoj diras: "Vi sekvas nur viron frenezan".

ذٰلِكَ مِمَّا اَوْحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْفَىٰ فِي جَهَنَّمَ لَوْلَا مَا تَعْبُدُونَ ۝

اَفَاَصْفَكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا اِنْ كُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ
اِلَّا نُفُورًا ۝

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ اِلَهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ اِذَا لَابْتَغَوْا اِلَىٰ
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عَلُوًا كَبِيرًا ۝
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ
تَسْبِيحَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ جَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوْبِهِمْ اَكْتٰتًا اَنْ يَفْقَهُوْهُ وَفِيْ اٰذَانِهِمْ
وَقُرْءًا وَّإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَ فِي الْقُرْآنِ وَحَدَّةً وَّلَوْ اَنَّ
عَلَىٰ اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ۝

مَنْ اَعْلَمُ بِمَا يَسْمَعُوْنَ بِهِ اِذْ يَسْمَعُوْنَ اِلَيْكَ وَاذْهُمْ يَجُوْءُوْ
اِذْ يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝

اَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلاَ يَسْتَطِيعُوْنَ
سَبِيْلًا ۝

وَقَالُوْا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِذَا لَسِعُوْنَ

49. Rigardu, kiel ili elpensas similaĵojn por vi, kaj tiel ili tiom devojiĝis, ke ili ne plu kapablas trovi sian vojon!

50. Kaj ili diras: "Kiam ni fariĝos osto kaj polvo, ĉu ni vere estos vekitaj al nova kreo?"

51. Diru: "Estu ŝtonoj, aŭ fero,

52. aŭ alia kreita aĵo, kiu laŭ via opinio plej malfacile povas esti vekita!" Tiam ili diras: "Kiu vekos nin?" Diru: "Tiu, kiu kreis vin la unuan fojon". Tiam ili skuos siajn kapojn kaj diros: "Kiam okazos tio?" Diru: "Eble tio okazos baldaŭ".

53. Tio estos en la tago, kiam Li vokos vin; vi tiam respondos, laŭdante Lin, kaj vi opinios, ke vi malfruis nur tre malmulte.

54. Diru al Miaj servantoj, ke ili parolu nur la bonon, ĉar Satano semas nur malpacon inter ili. Vere Satano estas evidenta malamiĉo de la homoj.

55. Via Sinjoro vin bone konas. Se Li volos, Li havos kompaton al vi, sed se Li alie volos, Li punos vin. Ni ne sendis vin kiel gardanton super ili.

56. Via Sinjoro bone scias, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj Ni vere plialtigis iujn profetojn prefere al aliaj kaj Ni donis al David la psalmojn.

57. Diru: "Voku do tiujn, kiujn vi elpensis apud Li: ili ne havas povon por forpreni de vi aŭ eviti al vi la malfeliĉon".

58. Tiuj, kiujn ili vokas, serĉas mem la proksimecon de sia Sinjoro – kiu el ili estas la plej proksima? – kaj esperas je Lia favoro kaj timas Lian punon. Vere la puno de via Sinjoro estas terura.

خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٥٩﴾

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٦٠﴾

أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ

مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى

هُوَ قَدْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِينًا ﴿٦١﴾

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ

لَيْسَ لَهُ آيٌ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

وَقُلْ لِيُعَذِّبُنَا يَسْأَلُ الْآيَةَ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ

يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا

مُتَّبِعًا ﴿٦٣﴾

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ

يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٦٤﴾

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْقَدْرُ

فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَأَبْتِنَا دَاوُدَ

دُبُورًا ﴿٦٥﴾

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ

كُشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا نَحْوِيلًا ﴿٦٦﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ

أَيْهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخْتَفُونَ عَذَابَهُ

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْدُورًا ﴿٦٧﴾

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

59. Ne ekzistas urbo, kiun Ni ne detruos antaŭ la tago de la reviviĝo, aŭ punos per severa turmento. Tio estas skribita en la Libro.

60. Nenio alia malhelpus Nin sendi vin kun la signoj, ol la fakto, ke ili rifuzis la antaŭajn. Ni donis al la Tamudoj la kamelinon kiel evidentan signon, sed ili pekegis kontraŭ ĝi. Ni sendas signojn nur por admoni.

61. Memoru, kiam Ni diris al vi: "Via Sinjoro ĉirkaŭas la homojn". Ni nur estigis la vizon, kiun Ni vidigis al vi, kiel tenton por la homoj, kaj same la malbenitan arbon en la Korano. Ni admonas ilin, tio tamen nur firmigas ilin en ilia malpiegeco.

62. Kiam Ni diris al la anĝeloj: "Surgenuiĝu antaŭ Adam", ili surgenuiĝis ĉiuj krom Iblis; li diris: "Ĉu mi devus surgenuiĝi antaŭ tiu, kiun Vi kreis el argilo?"

63. li diris: "Kion Vi imagas? Ĉi tiu estas, kiun Vi honorigis super mi! Se Vi konsentis al mi prokraston ĝis la tago de la reviviĝo, certe mi akiros povon super lia idaro, esceptante nur malmultajn".

64. Li diris: "Foriru! Kiuj el ili sekvos vin, vere ties repago estos la infero, abunda repago.

65. Trompu tiun el ili, kiun vi kapablas trompi per via voĉo, kaj puŝu kontraŭ ilin viajn rajdistojn kaj viajn infanteristojn, kaj estu la kunposedanto de iliaj proprajoj kaj de ilia idaro, kaj faru promesojn al ili". Sātano promesas nur trompon al ili.

66. "Super Miaj servantoj vi tamen ne havos povon". Via Sinjoro sufiĉas kiel Protektanto.

67. Estas via Sinjoro Tiu, kiu puŝas la ŝipojn sur la maro por vi, por ke vi deziregu Lian gracon. Vere Li estas pardonema al vi.

أَوْ مَعْدُوبُوهَا عَدَا أَبَا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ﴿٥٩﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا
الْأُولُونَ وَإِنَّمَا تَأْتِيهِمُ النَّفَاةُ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا
بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٠﴾

وَأَذِّنْ لَنَا لَكَ إِنْ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
الزُّبْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ الْإِفْتِنَةَ لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَحْنُ فَهُمْ مَا يَزِيدُهُمْ
إِلَّا ظُلْمًا نَاكِدًا ﴿٦١﴾

وَأَذِّنْ لَنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدْ وَإِلَّا دَرَجَاتٍ وَمَا الْإِلَٰهَ
إِلَّا يَبْسُ قَالَ مَا سَجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦٢﴾

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنِ أَخَّرْتَنِي
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَآخْتَكِنَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٣﴾

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٤﴾

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ اسْتِطْعَتٍ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَأْرِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ

وَالْأَوْلَادِ وَعِدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٥﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَلْفِي يَرْيَاكَ
وَكَيِّنَا ﴿٦٦﴾

رَبِّكُمْ الَّذِي يُزِيحُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا
مِنْ قَضَائِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٧﴾

68. Kiam vin trafas malfeliĉo sur la maro: pereintaj estas tiuj, kiujn vi vokis anstataŭ Lin. Kiam Li tamen savis vin sur la firman teron, tiam vi turnas vin for, ĉar la homo estas sendanka.

69. Ĉu vi estas certaj, ke Li ne neniigos vin sur la firma tero, aŭ ke Li ne sendos kontraŭ vin fortegan venton, tiel ke vi poste ne trovos por vi iun ajn protektanton?

70. Aŭ ĉu vi estas certaj, ke Li ne resendos vin duafoje sur la maron kaj ne sendos kontraŭ vin fortegan venton kaj ne dronigos vin pro via miskredo? Poste vi ne trovos helpanton kontraŭ Ni.

71. Ni vere honorigis la idojn de Adam, kaj portis ilin sur la tero kaj sur la maro, kaj provizis ilin per bonajoj kaj distingis ilin super multaj el tiuj, kiujn Ni kreis.

72. Pensu pri la tago, en kiu Ni kunvenigos ĉiun popolon kune kun ĝia estro. Tiuj, kiuj tiam ricevos sian ŝuldolibron en la manon dekstran, legos ĝin, kaj ili ricevos eĉ ne joton da maljusteco.

73. Kiu tamen estas blinda en ĉi tiu vivo, tiu estos ankaŭ blinda en la vivo venonta, kaj li vagados malproksimen, for de la vojo.

74. Ili preskaŭ sukcesis instigi vin al la ribelo kontraŭ tio, kion Ni revelaciis al vi, por ke vi elpensu ion alian kontraŭ Ni; tiam ili certe estus prenitaj vin kiel sian amikon.

75. Se Ni ne estus firmiginta vin, certe vi estus inkliniginta iom al ili.

76. Tiam Ni estus iginta vin gustumi duoblan aflikton en vivo kaj en morto, kaj vi ne estus trovinta helpanton kontraŭ Ni.

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٨﴾

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخَيِّفَ بِكُمْ جَابِثَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَامِصًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٩﴾

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ كُفْرَ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كُفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَيْنًا بِهِ يَبْعَا ﴿٧٠﴾

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَلَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧١﴾

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِصْمِهِمْ فَمَنْ أُوْفِيَ كُنْبُهُ
يَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يظْلُمُونَ فِيهَا ﴿٧٢﴾
وَمَنْ كَانَ فِي هُدًى آخِرَةٌ لَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَسَوْفَ يَرْضَى
سَيِّئًا ﴿٧٣﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
لِنُقَرِّبَ عَلَيْكَ آيَاتِنَا ۖ وَإِذَا لَا تَجِدُكَ خَلِيلًا ﴿٧٤﴾
وَلَوْلَا أَنْ تَبَتُّنَا لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ﴿٧٥﴾

وَإِذَا لَدَقْنَاكَ لَضَعْفَ الْحَبِيبَةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْكَ نَصِيرًا ﴿٧٦﴾

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

77. Ili preskaŭ sukcesis forigi vin per timo el la lando, por elirigi vin de ĝi; tiam ili tamen estus restintaj post vi nur tre malmulte da tempo.

78. Tiel Ni agis pri Niaj senditoj, kiujn Ni sendis antaŭ vi; vi ne trovos ŝanĝon pri Nia agado.

79. Levu la preĝon, kiam la suno subiras ĝis la mallumo de la nokto, kaj legu la Koranon je la tagiĝo. Vere la legado de la Korano je la tagiĝo estas plej konvena.

80. Vekiĝu por tio en la nokto: jen io pli utila por vi. Verŝajne via Sinjoro plialtigos vin al eminenta rango.

81. Diru: "Mia Sinjoro, faru ke mia eniro estu bona eniro, kaj mia eliro bona eliro, kaj donu al mi helpantan forton de Vi".

82. Kaj diru: "Venis la vero kaj malaperis la falso. Jen! La falso estas pasema".

83. El la Korano Ni sendas iom post iom tion, kio estas sanigilo kaj favoro por la kredantoj; por la malbonfarantoj tamen ĝi nur pliiigas la malutilon.

84. Kiam Ni donas Nian gracon al la homoj, ili turnas sin kaj iras for, sed kiam trafas ilin malfeliĉo, ili malesperas.

85. Diru: "Ĉiu agas laŭ sia maniero, sed via Sinjoro scias bone, kiu vojo estas la plej bona".

86. Ili demandas vin pri la spirito. Diru: "La spirito estiĝas pro ordono de mia Sinjoro, kaj al vi estas donita nur malmulte da vera scio".

مِنْهَا وَإِذْ آيِبُّونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
سِنَّةً مِّنْ قَدْرٍ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ

إِسْتِنَاءًا تَوْبِيلًا ۝

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ نَسِيحًا أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۝

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ
رَهُوفًا ۝

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْيَ بِجَانِبِهِ ۚ وَإِذَا
مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَن هُوَ
أَهْدَى سَبِيلًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الزُّوْجِ قُلِ الزُّوْجُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝

وَلَكِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ
لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۝

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَیْبَرًا ۝

87. Se Ni volus, Ni certe povus forpreni, kion Ni revelaciis al vi; vi tiam ne trovus protektanton kontraŭ Ni,

88. krom la kompaton de via Sinjoro. Vere Lia graco al vi estas granda.

89. Diru: "Eĉ se unuigŭs la homoj kaj la Ĝinnoj por estigi ion similan al ĉi tiu Korano, ili ne povus estigi ion similan al ĝi, eĉ se ili subtenus unu la alian".

90. Ni vere prezentis al la homoj en ĉi tiu Korano ĉiuspecajn similaĵojn, sed la plej multaj el la homoj rifuzis ĉion krom la miskredon.

91. Ili diras: "Ni neniam kredos al vi, ĝis vi elŝprucigos fonton por ni el la tero,

92. aŭ vi havos ĝardenon kun daktilpalmoj kaj vinberarboj, kaj fluigos tra ĝi abundajn riverojn,

93. aŭ vi faligos la ĉielon en pecoj sur nin, kiel vi asertas, aŭ vi kondukos Allahon kaj la anĝelojn vidalvide al ni,

94. aŭ vi posedos domon el oro, aŭ vi supreniros al la ĉielo, kaj ni ne kredos al via supreniro, ĝis vi sendos al ni Libron el ĝi por legi". Diru: "Sankta estas mia Sinjoro! Ĉu mi estas io pli ol mortema sendito?"

95. Nenio malhelpis la homojn kredi, kiam venis al ili la gvidado, ol la fakto, ke ili diras: "Ĉu Allah sendis homon kiel senditon?"

96. Diru: "Se estus sur la tero anĝeloj, pacemaj kaj irantaj kviete, certe Ni estus sendinta al ili anĝelon el la ĉielo kiel senditon".

97. Diru: "Allah sufiĉas kiel atestanto inter mi kaj vi. Vere Li scias kaj vidas ĉion pri Siaj servantoj".

قُلْ لِيِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰى اَنْ يَّاتُوْا بِبَشِيْلٍ
هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِشَيْءٍ وَّلَوْ كَانُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
ظٰهِيْرًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَاِنِّيْ اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كَفُوْرًا ﴿٩٠﴾

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِكَ حَتّٰى تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ
يَنْبُوْعًا ﴿٩١﴾

اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ تَحْتِهَا عَيْنٌ فَنُفَجِرَ
الْاَنْهٰرُ خٰلِفًا تَفَجِيْرًا ﴿٩٢﴾

اَوْ تَسْقِطَ السَّمٰوٰتُ كَمَا زَعَمْتُمْ عَلَيْنَا كِسْفًا اَوْ تٰرِيْقٌ
بِاللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿٩٣﴾

اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُرْحٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ بِرُؤْيٰكَ حَتّٰى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَقْرُوْهُ

قُلْ سُبْحٰنَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾
وَمَا مَعَ النَّاسِ اَنْ يُؤْمِنُوْا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى

اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾
قُلْ لَوْ كٰنَ فِي الْاَرْضِ مَلٰئِكَةٌ يَّمشُوْنَ مُطْبِعِيْنَ

لَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٦﴾
قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ

بِعِبَادِهِ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ﴿٩٧﴾
وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فِهٖو الْمُهْتَدٰى وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَنْ

تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهَا وَنَحْنُ هُمْ يَوْمٌ

98. Tiu, kiun Allah gvidas, estas bone gvidata; tiuj tamen, kiujn Li lasas erari, por ili vi ne trovos helpanton krom Li, kaj Ni kunvenigis ilin en la tago de la reviviĝo, kuŝantajn sur siaj vizaĝoj, blindajn, mutajn kaj surdajn. Ilia loĝejo estos la infero; kiam la flamo estingiĝos, Ni ekbruligos ĝin denove por ili.

99. Tio estas ilia repago, ĉar ili rifuzis Niajn signojn kaj diris: "Kiel? Kiam ni estos jam fariĝintaj ostoj kaj polvo, ĉu ni estos vekitaj al nova kreo?"

100. Ĉu ili ne vidis, ke Allah, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron, havas povon por krei ion similan al ili? Li fiksas por ili limtempon pri kiu ne ekzistas dubo. La malbonfarantoj tamen rifuzas ĉion krom la miskredon.

101. Diru: "Se vi posedus la trezorojn de la favoro de mia Sinjoro, vere vi estus singardaj pri la disdono, pro timo, ĉar la homo estas avara".

102. Ni vere donis al Moseo naŭ signojn evidentajn. Demandu do la idojn de Izrael. Kiam li venis al ili, Faraono diris al li: "Mi vere rigardas vin kiel homon ensorĉitan".

103. Li diris: "Vi bone scias, ke sole la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero sendis tiujn signojn kiel atestaĵojn; mi vere rigardas vin, ho Faraono, kiel homon pereontan".

104. Li do decidis forpeli lin el la lando, sed Ni dronigis lin kaj ĉiujn tiujn, kiuj estis kun li.

105. Post tio Ni diris al la idoj de Izrael: "Loĝu en la lando, kaj, kiam venos la promeso de la vivo venonta, Ni kunvenigos vin en grupon".

الْقِيَمَةَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُنْيًا وَبِكَمَا وَصَّأْنَا مِنْهُمْ
جَهَنَّمَ كُلَّمَا حَبَتِ ذُرِّيَّتُهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٨﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا
كُنَّا عِظَامًا وَرَفَاتًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٩﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا
رَيْبَ فِيهِ فَبِئْسَ الظَّالِمُونَ إِلَّا الْفُؤَادُ ﴿١٠٠﴾

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَسْكَنْتُمْ
خَشِيئَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا ﴿١٠١﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ فَتَنَّا بَنِي إِسْرَائِيلَ
إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا ﴿١٠٢﴾

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَرَائِي لَآظِنُكَ يُفِرْعَوْنُ مُتَبَرِّجًا ﴿١٠٣﴾
فَأَرَادَ أَنْ يَنْفِرَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَمِيعًا ﴿١٠٤﴾

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٥﴾
وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٦﴾

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مَكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ﴿١٠٧﴾

106. Ni sendis ĝin kun la vero, kaj kun la vero ĝi venis malsupren, kaj vin Ni sendis nur kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admonanton.

107. Ni revelaciis la Koranon iom post iom, por ke vi proklamu ĝin al la homoj pecon post peco, kaj Ni sendadis ĝin iom post iom malsupren.

108. Diru: "Ĉu vi kredas al ĝi, ĉu vi ne kredas, vere tiuj, al kiuj antaŭe estis donita la vera scio, kiam al ili estos legite el ĝi, ili falos sur siajn vizaĝojn terenkuŝiĝante,

109. kaj ili diros: "Sankta estas nia Sinjoro! Jen! Vere la promeso de nia Sinjoro plenumiĝis".

110. Plorante, ili falos sur siajn vizaĝojn kaj tio pliiĝos ilian humilecon.

111. Diru: "Alvoku Allahon aŭ alvoku la Doneman – per kiu ajn nomo vi alvokas, al Li apartenas la plej belaj nomoj". Ne diru vian preĝon tro laŭte, kaj ne flustru ĝin tro mallaŭte, sed trovu vojon meze inter la du ekstremoj.

112. Diru: "Laŭdegata estu Allah, kiu ne prenis al Si idon, kaj ne havas rivalon je Sia suvereneco, kaj ne bezonas protektanton pro malforteco". Laŭdegu Lin en Lia gloro!

قُلْ أُمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِن قَبْلِهِ إِذَا يُطَّلَعُونَ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لَلَّذِذَا قَان

سُجَّدًا ۝١٠٦

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝١٠٧

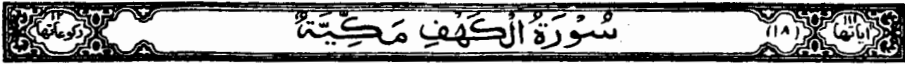
وَيَخِرُّونَ لَلَّذِذَا قَان يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝١٠٨

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعَاؤَ الرَّحْمَنِ أَيَّامًا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا وَ

ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٠٩

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذَّلِيلِ

وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا ۝١١٠

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardona.
2. Estu laŭdegata Allah, kiu sendis la Libron al Sia servanto kaj ne metis en ĝin ion ajn malrektan,
3. kontraŭe, kiel rektan admonon, por ke ĝi minacu per severa puno de Li, kaj portu al la kredantoj, kiuj bonfaras, la bonan novaĵon, ke por ili estos plej bona rekompenco,
4. kiu apartenos al ili eterne,
5. kaj admonu tiujn, kiuj diras: "Allah prenis al Si filon".
6. Pri tio ili ne havas ian ajn scion, kaj same ne havis iliaj patroj. Skandala estas la vorto, kiu eliras el iliaj buŝoj. Ili diras nur mensoĝojn.
7. Eble via animo afliktigos pri ili, se ili ne kredos al ĉi tiu parolo.
8. Jen! Ni kreis ĉion, kio estas sur la tero, ornamaĵo por ĝi, por eltrovi, kiu estas la plej bona el ili je l' agado.
9. Jen! Ni aliigos ĉion, kio estas sur ĝi, en sekan polvon.
10. Ĉu vi pensas, ke la Popoloj de la Kaverno kaj de la Skribo estas mirigaĵoj inter Niaj signoj?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 الْحَدُّ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ
 يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ②
 قَيِّمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ
 الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
 أَجْرًا حَسَنًا ③
 مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④
 وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤
 مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ
 كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
 كَذِبًا ⑥
 فَلَعَلَّكَ بَاطِعٌ لِنَفْسِكَ عَلَىٰ أَنَا بِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
 بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑦
 إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ
 أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧
 وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ⑨
 أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا
 مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ⑩
 إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا

* v. la version 10an k.sekv.

11. Kiam la junuloj serĉis rifuĝon en la kaverno kaj diris: "Ho nia Sinjoro, donu al ni Vian kompaton kaj gvidu nin rekte pri nia afero".

12. Ni do sigelis iliajn orelojn en la kaverno por kelkaj jaroj,

13. poste Ni vekis ilin por ekscii, kiu el ambaŭ grupoj kalkulis pli ĝuste la tempon de sia restado.

14. Ni volas rakonti al vi ilian historion laŭvere; ili estis junuloj, kiuj kredis je sia Sinjoro kaj Ni pliiĝis la gvidadon por ili,

15. kaj Ni plifortigis iliajn korojn, kiam ili starigis kaj diris: "Nia Sinjoro estas la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero. Neniam ni vokos alian Dion ol Lin. Alie ni eldirus monstraĵon.

16. Ĉi tiu nia popolo prenis por si aliajn Diojn apud Allah. Kial ili ne montras pri ili pruvon evidentan? Kiu estas pli malbonfaranta ol tiu, kiu elpensas mensogojn kontraŭ Allah?

17. Se vi nun turnas vin for de ili kaj de tio, kion ili adoras anstataŭ Allahon, serĉu rifuĝon en la kaverno; via Sinjoro etendos Sian kompaton sur vin, kaj Li montros al vi la solvon de ĉi tiu via afero".

18. Vi povis vidi la sunon, kiam ĝi supreniris, turni sin for de ilia kaverno dekstren, kaj maldekstren, kiam ĝi subiris; kaj ili estis en kavo en la mezo. Tio apartenas al la signoj de Allah. Tiu, kiun Allah gvidas, estas gvidata kaj tiu, kiun Allah lasas erari, por li vi nenie trovos protektanton aŭ gvidanton.

19. Vi kredus ilin vekitaj, dum efektive ili dormis; Ni turnadis ilin dekstren kaj Ni turnadis ilin maldekstren, dum ilia hundo streĉis siajn piedojn sur la sojlo. Se vi estus

مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝

فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۝

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجَزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لَنَا

لَيْسُوا أُمَّدًا ۝

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ

آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَّدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا

لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۝

هُؤُلَاءِ قَوْمٌ مَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً لَوْ لَا

يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَنٍ بَيِّنٍ فَسَوَّا بَاطِلًا مِمَّن

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝

وَإِذِ اعْتَرَقْنَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا

إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَهَيِّئْ

لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ شَرُوعًا كَهْفِهِمْ

ذَاتَ الْبَيْمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ

الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ

اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَن

تَجِدَ لَهُ وَآيًا مُرْشِدًا ۝

وَتَحْسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ سُوقُودٌ وَنَقَلْبَهُمْ

ذَاتَ الْبَيْمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبَهُمْ بَاسِطٌ

tiel vidinta ilin, vi turnus vin for de ili, kaj vi fuĝus for de ili pro teruro.

20. Tiel Ni vekis ilin, por ke ili povu demandi unu la alian. Parolanto el ili diris: "Kiom da tempo vi restis?". Ili respondis: "Ni restis unu tagon aŭ eĉ nur parton de unu tago". Aliaj diris: "Via Sinjoro scias plej bone, kiom da tempo vi restis. Do sendu unu el vi kun ĉi tiu via arĝenta monero al la urbo, kaj li rigardu, kiu el ĝiaj loĝantoj posedas la plej puran manĝaĵon, kaj li portu al vi provizaĵojn el ĝi. Li devas tamen esti singardema, kaj li ne devas informi iun ajn pri vi.

21. Se ili fakte ekscius ion pri vi, ili ŝtonmortigus vin aŭ rekondukus vin al sia kredo kaj vi tiam ne plu estus feliĉaj".

22. Tiel Ni konatigis ilin al la homoj, por ke ili sciu, ke la promeso de Allah estas vera, kaj ke ne ekzistas dubo pri la "Horo". Memoru do, kiam la homoj disputis pri tiuj aferoj kaj diris: "Konstruu super ili konstruaĵon". Ilia Sinjoro konis ilin plej bone. Tiuj, kies opinio venkis, diris: "Ni nepre volas konstrui super ili moskeon".

23. Iuj diras: "Ili estis tri; la kvara estis ilia hundo" kaj aliaj diras, divenante hazarde: "Ili estis kvin; la sesa estis ilia hundo" kaj ankoraŭ aliaj diras: "Ili estis sep, la oka estis ilia hundo". Diru: "Mia Sinjoro scias bone ilian nombron. Neniu scias tion, krom malmultaj". Do (ho sendito) ne disputu pri ili krom per nepraj pruvoj kaj ne serĉu la scion pri ili ĉe iu ajn el ili mem,

24. kaj ne diru pri io ajn: "Mi certe faros tion morgaŭ",

25. krom aldonante: "Se Allah volas", kaj memoru vian Sinjoron, se vi tion forgesis, kaj diru: "Mi esperas, ke mia Sinjoro gvidos min eĉ pli proksimen ol tiel al la rekta vojo".

ذَرَاهُ بِالْوَيْدِ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَكَيْتَ مِنْهُ

فَرَارًا وَكَلِمَتٍ مِنْهُمْ رُجْبًا ۝

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ

مِنْهُمْ كَمْ لَيْتَكُمْ قَالُوا لَيْتَنَّا يَوْمًا اَوْحَىٰ يَوْمِ

قَالُوا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَيْتُنَّكُمْ فَاَبْتَشُوا اَحَدَكُمْ

بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ اِلَى الدِّيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَزْكٰى

طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَ لِيَتَلَطَّفَ

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ۝

اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعَيِّدُوْكُمْ

فِي مَلَدِهِمْ وَ لَنْ تَقْلِحُوْا اِذَا اَبَدًا ۝

وَكَذَلِكَ اَعْرَضْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اَنْ وَعَدَ اللّٰهُ

حَقًّا وَّ اَنْ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَبْتَئِسُ الرَّعُوْنُ

بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ

اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ عَلَبُوْا عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَنْخِذَنَّ

عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلَاثَةٌ رَّاْبِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَّ يَقُوْلُوْنَ

خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَّ

يَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّيْ اَعْلَمُ

بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ تَتَذَكَّرُ فَلَآ تُمَارِ

فِيْهِمْ اِلَّا مِرًا ظَاهِرًا وَّ لَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ

مِنْهُمْ اَحَدًا ۝

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِيْ اِنِّيْ قَاعِلٌ ذٰلِكَ عَدُوٌّ

۝

26. Ili restis en sia kaverno tri cent jarojn plus naŭ.

27. Diru: "Allah scias plej bone, kiom da tempo ili restis". Al Li apartenas la Nevidblaĵoj de la ĉielo kaj de la tero. Vidanta Li estas! Aŭdanta! Ili ne havas protekton krom Lin, kaj Li havas neniun kunulon je la suvereneco.

28. Eldiru tion, kio estis revelaciita al vi el la Libro de via Sinjoro. Ne ekzistas iu ajn, kiu povas ŝanĝi Liajn vortojn, kaj vi ne trovos iun ajn rifuĝon, krom ĉe Li.

29. Estu persista via animo kune kun tiuj, kiuj vokas sian Sinjoron matene kaj vespere, dezirigante Lian plaĉon, kaj ne lasu vian rigardon vagadi trans ilin, serĉante la plezurajn de ĉi tiu vivo, kaj ne obeu al tiuj, kies korojn Ni ignoris Nian memoron, kiuj sekvas la malbonajn dezirojn, kaj kies sinteno estas diboĉa;

30. kaj diru: "Tio estas la vero de via Sinjoro; lasu do kredi tiun, kiu volas, kaj lasu nekredi tiun, kiu volas". Jen! Ni pretigis por la malbonfarantoj fajron, kies flamoj ĉirkaŭos ilin. Kiam ili tiam petegos helpon, estos helpate al ili per akvo kiel fandita plumbo, kiu bruligas la vizaĝojn. Malbonega estas la trinkajo kaj malbonega estas tio kiel restadejo!

31. Vere tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras — vere Ni ne lasas vaniĝi la rekompencan de tiuj, kiuj bone agas.

32. Por ili estas ĝardenoj de la eterneco, sub kiuj fluas riveroj. Tie ili estos ornamitaj per oraj braceletoj kaj vestitaj per verdaj vestaĵoj el delikata silko kaj peza orbrokato, tie sidante sur altaj seĝoj. Kiel belega estos la rekompenco kaj kiel bona la restadejo!

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَذِكْرُ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَسَدًا ﴿٢٦﴾
وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْتَدُّوا نَسْعًا ﴿٢٧﴾

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غَيْبٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يَشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ﴿٢٨﴾

وَاقْلُ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجْعَلَ مِنْ دُونِهِ مَلْتَحَدًا ﴿٢٩﴾

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ﴿٣٠﴾

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثِبُوا يَأْتُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٢﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

33. Proponu al ili la similaĵojn pri la du viroj: por unu el ambaŭ Ni estigis du vitejojn kaj Ni ĉirkaŭis ilin per daktilpalmoj kaj inter ili Ni estigis grenkampojn.

34. Ambaŭ ĝardenoj portis siajn fruktojn kaj neniel malsukcesis, kaj Ni fluigis meze inter ili riveron.

35. Por unu el ili estigis fruktoj. Li diris al sia kunulo, parolante malhumile al Li: "Mi estas pli riĉa ol vi kaj pli potenca je sekvan-taro",

36. kaj li eniris sian ĝardenon, pekante kontraŭ si mem. Li diris: "Mi ne povas imagi, ke ĉi tio iam pereos,

37. kaj mi ne povas imagi, ke iam venos la "Horo". Eĉ se mi iam estos kondukita al mia Sinjoro, mi certe trovos restadejon eĉ pli bonan ol tiun ĉi".

38. Lia kunulo diris al li, disputante kun li: "Ĉu vi ne kredas je Tiu, kiu kreis vin el argilo, poste el guto, poste faris vin viro?"

39. Rilate al mi, Li estas Allah, mia Sinjoro, kaj mi neniam aldonos rivalojn al mia Sinjoro.

40. Kial vi ne diris tiam, kiam vi eniris vian ĝardenon: "Kiel Allah volas?". Eĉ se vi vidas min pli malgranda ol vi je proprajoj kaj sekvantaro,

41. eble mia Sinjoro donos al mi ion eĉ pli bonan ol via ĝardeno, kaj Li sendos sur ĝin fulmotondrojn el la ĉielo tiel, ke ĝi fariĝos dezerta, ŝlima tereno,

42. aŭ ĝia akvo enfalos en la teron tiel, ke vi ne plu povos trovi ĝin".

43. Kaj fakte estis neniigita lia fruktaro, kaj li tordis siajn manojn malesperante pro ĉio, kion li elspezis por ĝi, ĉar la ĝardeno estis de-

الْأَنْهَارِ يُحَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَشَكِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الشَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاحِدٍ هِمَّا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمْ بِنَخْلِ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

كُلْتَا الْجَنَّتَيْنِ اٰتَتْ اٰكْهَمَا وَلَمْ تَنْظِلْمَا مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
اَنَا الْكُرُومُ مِنْكَ مَا لَآ وَاعَزُّ نَفْرًا ۝

وَادْخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
اٰظُنُّ اَنْ تَبِيْدَ هٰذِهِ اَبَدًا ۝

وَ مَا اٰظُنُّ السَّاعَةَ قٰآيِمَةً ۙ وَلَئِنْ رُودَتْ اِلَى
رَبِّي لَاجِدَتُّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ

رَجُلًا ۝

لَيْكُنَّا هُوَ اللهُ رَبِّي وَلَا اٰشْرِكُ بِرَبِّي اٰحَدًا ۝
وَلَوْلَا اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللهُ ۙ

لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ اِنْ تَرَىٰ اَنَا اَقْلَ مِنْكَ مَا لَآ
وَوَلَدًا ۝

zertigita sub la falintaj palisoj. Li diris: "Ho, se mi ne estus aldoninta rivalojn al mia Sinjoro! "

44. Li havis neniun ajn, kiu povus helpi lin kontraŭ Allah, kaj li mem ne povis protekti sin.

45. Tiukaze nur de Allah, la Vera, venas la protekto; Li estas la plej bona Rekompencanto kaj la plej bona Donanto de sukceso.

46. Prezentu ankaŭ al ili la similaĵojn pri la vivo de ĉi tiu mondo: ĝi estas kiel akvo, kiun Ni sendis el la ĉielo, per kiu la kreskaĵoj de la tero satigas, kaj poste ili fariĝas stoplo, kiun la vento disigas. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

47. Posedaĵoj kaj idoj estas ornamaĵoj de ĉi tiu vivo, sed la daŭraj bonfaradoj estas pli bonakceptaj ĉe via Sinjoro kaj pli esperplenaĵ.

48. Pensu al la tago, en kiu Ni forigos la montojn, kaj vi vidos la popolojn de la tero kunveni, kaj Ni kunvenigos ilin kaj Ni lasos neniun ajn el ili malantaŭe.

49. Ili estos starigitaj, ordigitaj, antaŭ via Sinjoro: "Nun vi venis al Ni, kiel Ni kreis vin la unuan fojon, sed vi imagis, ke Ni ne fiksus limtempon por vi por la plenumiĝo de la promeso".

50. Al ili estos proponita la libro de iliaj agoj, kaj vi vidos la kulpulojn en teruro pro tio, kio estas en ĝi, kaj ili diros: "Ho ve al ni! Kia libro estas tiu ĉi! Ĝi nenion forlasas je la nombrado, grandan aŭ malgrandan". Tie ili ĉion trovos, kion ili faris. Via Sinjoro ne estas maljusta kontraŭ iu ajn.

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يَأْتِيَنَّا خَيْرًا مِّن جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّن السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٤﴾

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا عَورًا فَلَن نَسْتَطِيعَ لَهُ كَلْبًا ﴿٤٥﴾
وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأُصْبِحُ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَفَقَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِبَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٤٦﴾

وَلَمْ تَكُن لَّهُ فِئَةٌ يَنْصُرُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٧﴾

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ خَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٨﴾

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿٤٩﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٥٠﴾
وَيَوْمَ نُسِفُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٥١﴾

وَ عَرَضْنَا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ حِشْتُونَا كَمَا خَلَقْتَنَاهُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٥٢﴾
وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا

51. Memoru, kiam Ni diris al la anĝeloj: "Surgenuiĝu antaŭ Adam", kaj ili ĉiuj surgenuiĝis krom Iblis. Li estis unu el la Ginjoro, do li malobeis la ordonon de sia Sinjoro. Ĉu vi nun volas preni lin kaj liajn idaron kiel amikojn anstataŭ Min, kvankam ili estas viaj malamikoj? Malbonega estas la interŝanĝo por la malbonfarantoj!

52. Mi ne prenis ilin kiel atestantojn pri la kreo de la ĉieloj kaj de la tero nek pri la kreo de ili mem. Mi neniam prenas la delogistojn kiel subtenantojn.

53. Pensu pri la tago, en kiu Li diros: "Alvoku tiujn, pri kiuj vi asertis, ke ili estas Miaj rivaloj". Tiam ili alvokos ilin, sed tiuj ne respondos, kaj Ni metos baron inter ili.

54. La kulpuloj vidos la fajron kaj ili antaŭvidos, ke ili estos enjetitaj en ĝin, kaj ili ne trovos vojon por fuĝi for de ĝi.

55. Vere Ni klarigis detale en ĉi tiu Korano ĉiajn similaĵojn por la homoj, sed el ĉiuj estaĵoj la homo estas la plej disputema.

56. Nenio malhelpis la homojn kredi, kiam la gvidado venis al ili, kaj peti de sia Sinjoro pardonon, ol la fakto, ke ili atendis, ĝis venis al ili la ekzemplo de la prapatroj, aŭ venis al ili la puno, en ĉies ĉeesto.

57. Ni sendis la senditojn nur kiel portantojn de la bona novaĵo kaj kiel admonantojn, sed la miskredantoj disputas per la falso por ĉabigi per ĝi la veron, kaj ili mokas Miajn signojn kaj tion, per kio ili estas admonitaj.

58. Kiu estas pli malbona ol tiu, kiu estis admonita per la signoj de sia Sinjoro, sed turnis sin for de ili kaj forgesis tion, kion liaj manoj faris? Ni vere metis vualojn sur iliajn korojn kaj Ni metis surdecon en iliajn orelojn. Eĉ se vi vokas ilin al la rekta vojo, ili neniam eniros ĝin.

فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ أَحَدًا ۝
وَرَأَوْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدُوا لِادَمِ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۖ أَتَتَّبِعُونَ هُوَ وَذُرِّيَّتَهُ أُولِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَّبَعِينَ الضَّالِّينَ عَضُدًا ۝
وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝

وَرَأَى الْكُفْرَانَ التَّارِفُظُونَ أَنَّهُمْ مُوَاعِظُهَا وَ لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَر شَيْءٍ جَدَلًا ۝

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا

59. Via Sinjoro estas la Senkulpigema, la Kompatema. Se Li volus postuli pravigon de ili pri iliaj meritoj, Li tiam akcelus ilian punon. Jen! Ili havas fiksitan tempolimon, kontraŭ kiu ili ne trovos vojon por fuĝi.

60. Ho tiuj urboj! Ni detruis ilin, kiam ili pekegis, kaj Ni fiksas la tempon por ilia detruo.

61. Memoru, kiam Moseo diris al sia disĉiplo: "Mi ne haltos, antaŭ ol mi atingos la kunfluejon de la du maroj, eĉ se mi devus vagadi multajn jarojn".

62. Kiam ili tamen atingis la kunfluejon de la du maroj, ili forgesis sian fiŝon, kaj tiu prenis sian vojon en la maron, en la liberecon.

63. Kiam ili plu antaŭeniris, li diris al sia disĉiplo: "Alportu al ni nian manĝafeton; ni certe suferis multe en ĉi tiu nia vojaĝo".

64. Li respondis: "Ĉu vi ne vidis? Kiam ni haltis sur la roko kaj mi forgesis la fiŝon — neniu alia ol Satano igis min forgesi mencii ĝin — ĝi prenis sian vojon en la maron, en miriga maniero".

65. Li diris: "Tio estas, kion ni serĉis", tiam ili trovis sin kaj direktis siajn paŝojn malantaŭen.

66. Tiam ili trovis unu el Niaj servantoj*, al kiu Ni estis doninta Nian kompaton, kaj al kiu Ni estis instruinta veran scion el Ni mem.

67. Moseo diris al li: "Ĉu mi rajtas sekvi vin, por ke vi instruu al mi la rektan vojon, kiel ĝi estis instruita al vi?".

وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ إِتْنَا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُخْتَدُوا وَإِذَا الْآبَاءُ ﴿٥٩﴾
وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
كَسَبْتُمْ لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِدًا ﴿٦٠﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْنَكُنْهُمْ لَنَا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لَهُمُ الْكَلِمَةَ مَوْعِدًا ﴿٦١﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لَا آتِبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٢﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَدَاؤُنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴿٦٤﴾

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ
الْحُوتَ وَمَا أَسْتَدِينِي إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٥﴾

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا
تَضَّصًا ﴿٦٦﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٧﴾

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْتَكَ عَلَىٰ أَنْ تَغْلِبَنِي

* Mahometon

68. Li respondis: "Vi neniam kapablos sufiĉe pacienci ĉe mi;

مِمَّا عَلَّمْتُمْ رُشْدًا ﴿١٦﴾

69. kiel vi fakte povus pacienci pri aferoj, kiujn vi tute ne povas kompreni? "

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿١٧﴾

70. Li diris: "Vi trovos min pacienca, se Allah volas, kaj mi ne estos malobeema kontraŭ iu ajn el viaj ordonoj".

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خَبْرًا ﴿١٨﴾
قَالَ سَيَدِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْجِبُ لَكَ

أَمْرًا ﴿١٩﴾

71. Li diris: "Bone, se vi volas sekvi min, ne demandu min pri io ajn, antaŭ ol mi mem parolos al vi pri ĝi".

قَالَ فَإِنِ ابْتَعَثْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحَدِّثَ

لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٢٠﴾

72. Tiel ili ekiris, ĝis ili eniris boaton en kiun li frapis truon. Moseo diris: "Ĉu vi frapis truon en ĝin por dronigi ĝian okupantaron? Vere vi faris monstraĵon! "

فَانْطَلَقْنَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبْنَا فِي الْغَمِيضَةِ خَرَقْنَا قَالَ
أَخْرَقَهَا لِنُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٢١﴾

73. Li respondis: "Ĉu mi ne diris al vi, ke vi neniam kapablos pacienci sufiĉe ĉe mi? "

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٢﴾

74. Moseo diris: "Ne riproĉu min pro mia forgesemo kaj ne estu tro severa pri mia afero".

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَبِيتُ وَلَا تُرَهِقْنِي مِنْ

أَمْرِي عُسْرًا ﴿٢٣﴾

75. Tiel ili plu iris, ĝis ili renkontis junulon, kiun li mortigis. Diris Moseo: "Ĉu vi mortigis senkulpan homon, kvankam li neuniu mortigis? Vi vere faris hontindaĵon! "

فَانْطَلَقْنَا حَتَّىٰ إِذَا رَقِبْنَا غُلَامًا فَغَتَّلَهُ قَالَ أَتَوَلَّيْتُ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا

نُكْرًا ﴿٢٤﴾

* Fino de la 15-a parto

76. Kaj li respondis: "Ĉu mi ne diris al vi, ke vi neniam kapablos pacienci sufiĉe ĉe mi? "

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٢٥﴾

77. Moseo diris: "Se mi ankoraŭ demandos vin pri io ajn, ne lasu min akompani vin plue. Miaflanke vi tiam estus senkulpiginda".

قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصْرِحْ بِي قَدْ

بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُدْرًا ﴿٢٦﴾

78. Tiel ili plu iris, ĝis ili alvenis al la popolo de urbo, kaj petis de la popolo, ke ili gastigu ilin, sed tiuj rifuzis gastigi ilin. Ili tamen trovis tie muron, kiu estis falema, kaj li firmigis ĝin. Moseo diris: "Se vi volus, vi ricevus rekompencan pro tio".

فَانْطَلَقْنَا حَتَّىٰ إِذَا آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ انْطَمَعْنَا بِأَهْلِهَا
فَأَبَوْا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ

أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ

عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٢٧﴾

79. Li respondis: "Tiu estas la diferenco inter mi kaj vi. Mi tamen klarigos al vi la signifon de tio, pri kio vi ne kapablis pacienci.

80. Rilate al la boato, ĝi apartenis al malriĉuloj, kiuj laboris sur la maro, kaj mi volis difekti ĝin, ĉar ili estis persekutataj de reĝo, kiu rabis ĉiujn boatojn.

81. Rilate al la junulo, liaj gepatroj estis kredantoj kaj ni timis, ke li kaŭzos por ili ribelemon kaj miskredon,

82. tial ni deziris, ke ilia Sinjoro donu al ili ŝanĝe alian idon pli bonan ol tiu je pureco kaj pli proksiman je fila amo.

83. Rilate al la muro, ĝi apartenis al du orfoj, kaj sub ĝi estis trezoro por ili, kaj ilia patro estis justulo; tial deziris via Sinjoro, ke ili atingu sian plenaĝon kaj elfosu la trezoron kiel favoron de via Sinjoro; kaj mi ne faris tion propramove. Tiu estas la signifo de tio, kion vi ne kapablis toleri pacience".

84. Ili demandas vin pri Zul-Karnajn la posedanto de la du kornoj*. Diru: "Mi rakontos al vi ion el lia historio".

85. Ni metis lin sur la teron kaj Ni donis al li la ilojn por atingi ĉion.

86. Tiel li sekvis iun vojon,

87. ĝis li atingis la lokon, kie la suno subiras, kaj li trovis, ke ĝi subiras en marĉon, kaj proksime de ĝi li trovis popolon. Ni diris: "Ho Zul-Karnajn, punu ilin aŭ traktu ilin afable".

* Kuros, reĝo de Persujo

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأَيْتَكَ بِنَاوِيلٍ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٩﴾

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨١﴾
فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ رِزْقًا
وَاقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
بِقَوْلِ تَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي
عَيْنِ حِمْيَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا
الْقَرْيَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُخَذِّلُ فِيهِمْ

88. Li diris: "Tiu, kiu pekegas, ni certe punos, ĉar poste li estos rekondukita al sia Sinjoro kaj Tiu punos lin per terura turmento,

89. sed por tiu, kiu kredas kaj bonfaras, estos bonega rekompenco kaj Ni ordonos al li nur facilajojn".

90. Poste li sekvis alian vojon,

91. ĝis li atingis la lokon, el kiu la suno levigas, kaj li trovis, ke ĝi levigas super popolon, al kiu Ni ne donis protekton kontraŭ ĝi.

92. Tiel estis; certe Ni ĉirkaŭis tion, kio estis ĉe li.

93. Poste li sekvis alian vojon,

94. ĝis li alvenis inter du montoj kaj trovis ĉe ilia piedo popolon, kiu preskaŭ ne komprenis eĉ unu vorton.

95. Ili diris: "Ho Zul-Karnajn, vere Gog kaj Magog estigas malpacon sur la tero; ĉu ni do pagu tributon al vi, sub la kondiĉo ke vi estigu baron inter ili kaj ni?".

96. Li respondis: "La povo, kiun mia Sinjoro donis al mi, estas pli bona, tamen helpu min forte kaj mi starigos muregon inter vi kaj ili.

97. Alportu al mi blokojn el fero". Pleniĝinte la spacon inter la flankoj de la montoj, li diris: "Blovu!", kaj ardigiĝinte ĝin, li diris: "Alportu al mi fanditan kupron, kiun mi volas verŝi sur ĉi tion".

98. Tiel ili ne povis suprengrimpi la baron, nek breĉi ĝin.

99. Li diris: "Tiu ĉi estas favoro de mia Sinjoro; tamen, kiam la promeso de mia Sinjoro plenumiĝos, Li rompos ĝin, farante ĝin polvo, kaj la promeso de mia Sinjoro estas vera".

حُسْنًا ۝

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ

رَبِّهِ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا مُّذَكَّرًا ۝

وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَسَنُقَدِّمُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ

قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبِيلًا ۝

كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝

ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝

قَالُوا يَا بَنِي الْعَرَبِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ

فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ

بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الضَّادَيْنِ

قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ

عَلَيْهِ قَطْرًا ۝

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ

نَقْبًا ۝

100. En tiu tago Ni igos iujn ataki la aliajn kiel ondegoj, kaj estos blovite en la trumpe-ton kaj Ni kunvenigos ilin ĉiujn,

101. kaj en tiu tago Ni prezentos la inferon vidalvide al la miskredantoj,

102. kies okuloj estas fermitaj antaŭ Mia admono, kaj ili eĉ ne povas aŭdi.

103. Ĉu la miskredantoj imagas, ke ili povas preni al si kiel protektantojn Miajn servantojn anstataŭ preni Min? Vere Ni pretigis por la miskredantoj la inferon kiel restadejon.

104. Diru: "Ĉu Ni devas nomi por vi tiujn, kiuj en siaj agoj estas la plej grandaj perdantoj?"

105. Kies klopodoj estas vanaj, en ĉi tiu vivo, kvankam ili opinias, ke ili estas bonfarantoj?"

106. Estas ili tiuj, kiuj rifuzas la signojn de sia Sinjoro kaj negas la renkontiĝon kun Li. Tial estas vanaj iliaj verkoj kaj en la tago de la reviviĝo Ni ne donos al ili iun ajn pezon.

107. Tio estas ilia rekompenco, la infero, ĉar ili miskredis kaj mokis Miajn signojn kaj Miajn senditojn.

108. Vere por tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos la ĝardenoj de l' Paradizo kiel restadejo.

109. Tie ili restos por ĉiam kaj ili ne dezirus iun ajn ŝanĝon de tiu situacio.

110. Diru: "Se la maro estus inko por skribi la vortojn de mia Sinjoro, vere la maro sekigus, antaŭ ol finiĝos la vortoj de mia Sinjoro, eĉ se Ni aldonus ankoraŭfoje al ĝi unu saman kvanton".

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دُكَّانًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝١٠٠

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَعَلْنَاهُمْ جُنُودًا ۝١٠١

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝١٠٢
إِلَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا
بِئْسَ مَا يَكْتُمُونَ ۝١٠٣

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن
دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ
نُزُلًا ۝١٠٤

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٠٥
الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝١٠٦

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْنًا ۝١٠٧

ذَٰلِكَ جَزَاءُ هُم جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَتَتَّخِذُوا مِنِّي
وَرُسُلِي هُزُوعًا ۝١٠٨

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝١٠٩

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝١١٠
قُلْ لَوْ كَانَ مِنَ الْبَحْرِ مَدَادًا لَّغَلَبْتُ رَبِّي لَئِن فُتِدَا

111. Diru: "Vere mi estas nur homo kiel vi, sed al mi estis revelaciite, ke via Dio estas Dio ununura. Tiu, kiu fidis je la renkontiĝo kun sia Sinjoro, li do bonfaru kaj ne aldonu iun ajn je la servo al sia Sinjoro".

الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَعَكِلْت رَّبِّيَ وَلَوْ جِئْنَا

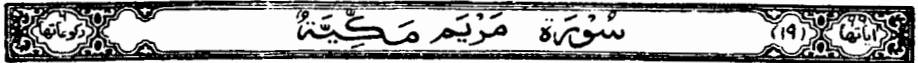
بِشَيْءٍ مَدَدًا ﴿١١١﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ

وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا

صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٢﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Kāf Hā Jā 'Ajn Sūād.*

كَهَيْعَصَ ②

3. Jen la rakonto de la graco de via Sinjoro al Lia servanto Zeĥarja,

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ ذَكَرِيَّا ③

4. kiam tiu alvokis sian Sinjoron, vokante sekrete.

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④

5. Li diris: "Ho mia Sinjoro, miaj ostoj malfortiĝis kaj mia kapo brilas pro harblankeco, sed neniam mi estis trompita, ho mia Sinjoro, en mia preĝo al Vi,

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

6. sed nun mi timas por miaj parencoj post mi, kaj mia edzino estas nefekunda. Donu do Vi mem al mi idon,

وَأَنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

7. por ke li heredu de mi, kaj por ke li heredu de la gento de Jakob, kaj faru lin, mia Sinjoro, agrabla al Vi! "

يَرْثِي وَيَرِيثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

8. "Ho Zeĥarja, Ni vere donas al vi la bonan novaĵon de filo, kies nomo estos Jahja (Johano). Ni neniam kreis iun ajn antaŭe kun tiu ĉi nomo"

يُزَكِّيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

9. Li diris: "Ho mia Sinjoro, kiel estiĝos al mi filo, se mia edzino estas nefekunda kaj mi certe jam atingis la limon de la maljuneco?"

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا ⑨

10. Li respondis: "Tiel estas, sed via Sinjoro diras: Tio estas facila por Mi kaj Mi kreis vin antaŭe, dum vi estis nenio"

وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑩

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑪

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑫

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ

* Memsufiĉa, Gvidanta, ho, Ĉiokona, Verama!

11. Li diris: "Ho mia Sinjoro, donu al mi signon". Li respondis: "Via signo estu, ke vi ne parolos al iu ajn tri sinsekvajn tagojn kaj noktojn".

12. Li eliris el la ĉambro al sia popolo, kaj igis ilin kompreni per gestoj, ke ili devas laŭdegi Dion matene kaj vespere.

13. "Ho Jahja, tenu forte la Libron" kaj Ni donis al li la saĝon en infanaĝo,

14. kaj bonkorecon de Ni kaj purecon kaj li estis pia

15. kaj respektema al siaj gepatroj; kaj li ne estis malhumila nek ribelema.

16. La paco estis kun li en la tago, en kiu li naskiĝis, kaj en la tago, en kiu li mortis, kaj la paco estos kun li en la tago, en kiu li devnove vekigos al la vivo.

17. Rakontu tion, kio estas en la Libro pri Maria; kiam ŝi foriĝis for de sia gento al iu loko, orienten,

18. kaj kaŝis sin de ili per vualo, kaj Ni sendis al ŝi Nian spiriton, kaj li aperis al ŝi en formo de homo perfekta.

19. Ŝi diris: "Mi serĉas rifuĝon kontraŭ vi ĉe mia Sinjoro; malproksimiĝu, se vi estas justulo".

20. Li respondis: "Mi vere estas nur sendito de via Sinjoro, por doni al vi puran filon".

21. Ŝi diris: "Kiel do estiĝos por mi filo, kvankam neniu viro tuŝis min, kaj mi neniame estis malĉasta?"

22. Li respondis: "Tiel estas; sed via Sinjoro diras: Tio estas facila por Mi kaj tio estas, por ke li estu signo por la homoj kaj kiel kompato de Ni, kaj tio estas afero decidita".

أَنْ سَخَّرْنَا بِكَرَّةٍ وَعَشِيًّا ۝
يُحْيِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَيُّدِنُهُ الْحُكْمَ

صِدْقًا ۝
وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَرُكُوءًا وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝
وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ

حَيًّا ۝
وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مِرْيَمَ إِذِ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا

مَكَانًا شَرْوِيًّا ۝
فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا

رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝
قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا
رَكِيًّا ۝

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلِيُّ هَيْبٍ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝

نَحْمَلْتَهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ

بَلَيْتِي مِثْ قَبْلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا ۝
فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ

١ -
٢ -
٣ -
٤ -
٥ -
٦ -
٧ -
٨ -
٩ -
١٠ -
١١ -
١٢ -
١٣ -
١٤ -
١٥ -
١٦ -
١٧ -
١٨ -
١٩ -
٢٠ -
٢١ -
٢٢ -

23. Ŝi gravediĝis kaj foriĝis kun li al mal-proksima loko,

24. kaj la doloroj de la nasko puŝis ŝin al la trunko de palmo. Ŝi diris: "Ho se mi estus mortinta, antaŭe, kaj mi nun vere estus forgesitaĵo!"

25. Tiam estis vokite al ŝi de sube: "Ne ĉagreniĝu, vere via Sinjoro fluigis rivereton sub vi;

26. nur skuu do la trunkon de la palmo, ĝi faligos sur vin maturajn daktilojn,

27. manĝu kaj trinku, kaj refreŝigu vian okulon*, kaj se vi vidas iun homon, tiam diru: "Mi vere promesis al la Donema faston, tial mi ne parolos hodiaŭ al iu ajn estaĵo".

28. Poste ŝi venis al sia popolo, portante lin. Ili diris: "Ho Maria, vi certe faris ion strangan.

29. Ho fratino de Aaron, via patro ne estis malbonulo, nek estis via patrino malcastulino!"

30. Kaj ŝi montris lin. Ili diris: "Kiel ni povas paroli al li, kiu estas infano en la lulo?"

31. Li parolis: "Vere mi estas servanto de Allah. Li donis al mi la Libron kaj faris min profeto;

32. kaj Li igis min benata, kie ajn mi estas, kaj Li ordonis al mi la preĝon kaj la almozdonaĵon dum mia tuta vivo;

33. kaj Li faris min respektema al mia patri-no, kaj Li ne faris min malhumila aŭ ribelema.

* Konsolu vin

تَحْتِكَ سِرِّيًّا ۝١٦

وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا

جَنِينًا ۝١٧

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ

الْيَوْمَ لَأُنِيسِيَّ ۝١٨

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا قَالُوا لِمَ تَحْمِلُهَا لَقَدْ جِئْتِ

شَيْئًا فَرِيًّا ۝١٩

يَأْتِخْتِ هُرُونَ مَا كَانَ مِنْ أَبِيكَ إِلَّا سَوَاءً وَمَا كَانَ

أَمْرًا لِيُغَيِّرَنَّ ۝٢٠

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُجِبُكَ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝٢١

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَحَبِلْتُ نَبِيًّا ۝٢٢

وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ

وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٢٣

وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝٢٤

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝٢٥

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ

يَمْتَرُونَ ۝٢٦

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ

أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝٢٧

34. La paco estis kun mi en la tago, en kiu mi naskiĝis, kaj estos en la tago, en kiu mi mortos, kaj en la tago, en kiu mi denove vekigos al la vivo”.

وَرَأَى اللَّهُ رَتِي وَرَبِّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطًا
مُّسْتَقِيمًا ﴿٣٤﴾

35. Tiel estas Jesuo, filo de Maria — parolo de la vero, pri kiu ili malkonsentis.

فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلًا لَلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾

36. Ne konvenas al Allah preni al Si filon. Sankta Li estas! Kiam Li decidis pri iu afero, tiam Li nur diras al ĝi: ”Estu!”, kaj ĝi estas.

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ
الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٦﴾

37. ”Vere Allah estas mia Sinjoro kaj via Sinjoro, do adoru Lin. Tiu ĉi estas la rekta vojo”.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ
فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

38. Tamen la partioj fariĝis malkonkordaj; ve al tiuj, kiuj negas la ateston de la Granda Tago!

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا
بِيرْجَعُونَ ﴿٣٨﴾

39. Bone ili aŭdos kaj vidos en la tago, en kiu ili venos al Ni! Hodiaŭ tamen la malpeguloj estas en eraro evidenta.

وَأَذْكَرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِتَىٰ كَانِ صِدْقًا
بَيِّنًا ﴿٣٩﴾

40. Admonu ilin pri la tago de la malfeliĉo, kiam estos decidite pri la afero. Ili nun estas senzorgaj, tial ili ne kvedas.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٠﴾

41. Vere Ni heredos la teron kaj tion, kio estas sur ĝi, kaj al Ni ili revenos.

يَأْتِي إِيَّايَ قَدْ جَاءَني مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤١﴾

42. Rakontu ankaŭ tion, kio estas en la Libro pri Abraham. Li estis verama kaj profeto.

يَأْتِي لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿٤٢﴾

43. Kiam li diris al sia patro: ”Ho mia patro! Kial vi adoras tion, kio nenion aŭdas nek vidas kaj neniom povas utili al vi?”

يَأْتِي إِيَّايَ أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونَنَّ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٣﴾

44. Ho mia patro! Vere venis al mi el la vera scio io, kio ne venis al vi, do sekvu min, mi gvidos vin sur la ĝustan vojon.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَنَّ رَبِّي يَأْتِي بِرَبِّهِمْ لِيَنْ لَمْ
تَنْتَه لَأَهْجُرَنَّكَ وَأَهْجُرَنَّيَ مَلِيًّا ﴿٤٤﴾

45. Ho mia patro! Ne adoru Satanon, ĉar Satano estas ribelanto kontraŭ la Donema.

46. Ho mia patro! Jen, mi timas, ke trafos vin puno de la Donema, kaj tiam vi fariĝos amiko de Satano”.

47. Li respondis: ”Ĉu vi forlasas miajn Di-ojn, ho Abraham? Se vi ne ĉesos, mi ŝton-mortigos vin. Nun lasu min por multe da tempo”.

48. Li diris: ”La paco estu kun vi! Mi petos de mia Sinjoro pardonon por vi. Vere Li estas kompatema al mi.

49. Mi restos malproksime de vi kaj de tio, kion vi alvokas anstataŭ alvoki Allahon, kaj mi preĝos al mia Sinjoro; certe mi ne estos trompita en mia preĝo al mia Sinjoro”.

50. Kiam li jam malproksimiĝis de ili kaj de tio, kion ili adoris anstataŭ adori Allahon, Ni donis al li Isaakon kaj Jakobon kaj ilin ambaŭ Ni faris profetoj.

51. El Nia graco Ni donis al ili donacojn, kaj Ni donis al ili veran kaj eminentan famon.

52. Rakontu tion, kio estas en la Libro pri Moseo. Li vere estis elektito kaj li estis sendito, profeto.

53. Ni vokis lin de la dekstra flanko de la monto kaj Ni lin venigis pli proksimen, por sekreta interparolado,

54. kaj Ni donis al li pro Nia graco lian frat-on Aaron kiel profeton.

55. Rakontu tion, kio estas en la Libro pri Iŝmael. Li vere estis fidela al sia promeso kaj li estis sendito, profeto.

56. Li ordonis al sia gento preĝi kaj almozoni kaj li estis agrabla al sia Sinjoro.

57. Rakontu tion, kio estas en la Libro pri Idris. Vere li estis verama, profeto,

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِنِي
حَفِيًّا ۝٤٦

وَأَعْتَرَتْهُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي ۖ عَنِّي إِلَّا آكُونَ بِدَعَاءِ رَبِّي سَمِيًّا ۝٤٧

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝٤٨

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
عَٰدٍ صِدْقٍ عَلَيَّا ۝٤٩

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ۝٥٠

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝٥١

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝٥٢

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝٥٣

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝٥٤

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝٥٥
وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝٥٦

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ
ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ

58. kaj Ni plialtigis lin al eminenta rango.

59. Ili estis tiuj inter la profetoj el la idaro de Adam, al kiuj Allah donis Sian gracon, kaj el la idaro de tiuj, kiujn Ni portis en la arkeo kun Noa, kaj el la idaro de Abraham kaj de Izrael kaj de tiuj, kiujn Ni gvidis kaj elektis. Kiam estis legitaj al ili la revelacioj de la Donema, ili falis teren, surgenuiĝante kaj plorante.

60. Post ili tamen venis posteuloj, kiuj ne zorgis pri la preĝo kaj kiuj sekvis malbonajn pasiojn. Ili certe iras al sia pereco,

61. krom tiuj, kiuj pentas kaj kredas kaj bonfaras. Ĉi tiuj eniros en la Paradizon, kaj ili ne suferos iun ajn maljustecon.

62. Ĝardenoj de la eterneco, kiun la Done-ma promesis al Siaj servantoj en la Nevi-deblaĵo. Vere Lia promeso plenumiĝos.

63. Tie ili ne aŭdas iun ajn vanan vorton, male nur: "Pacon!", kaj tie ili ricevos sian vivtenon matene kaj vespere.

64. Tiu ĉi estas la Paradizo, kiun Ni heredigis al tiuj el Niaj servantoj, kiuj estas justuloj.

65. Ni* malsuprenvenas nur laŭ la ordono de via Sinjoro. Al Li apartenas ĉio, kio estas antaŭ ni kaj post ni kaj meze inter ambaŭ ekstretoj; via Sinjoro ne estas forgesema.

66. Sinjoro de la ĉielo kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ. Do adoru Lin kaj persistu je Lia servo. Ĉu vi konas iun ajn, kiu estas simila al Li?

67. Diras la homo: "Kiel? Ĉu mi vere ve-kiĝos denove al la vivo, post kiam mi mortis?"

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمَنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا

إِذَا تَنَادَوْا عَلَيْهِمْ لَيْتَ الرَّحْمَنُ خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحًا بِحَمْدِ اللَّهِ

وَقَلَّفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ

الْجَنَّةَ وَلَا يظَنُّونَ شَيْئًا

جَنَّتِ عَدَنَ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

إِنَّهُ كَانَ وَعْدَهُ مَآثِرًا

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا

بَكْرَةٌ وَعَشِيرَةٌ

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ

تَقِيًّا

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا

خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ

بِحَبْلِ الْجِبَادَةِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُنْ

شَيْئًا

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ

حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ

* Anĝeloj

68. Ĉu la homo ne pensas, ke Ni kreis lin antaŭe, dum li estis nenio?

69. Kaj — per via Sinjoro! — Ni certe kunvenigos ilin kaj ankaŭ la Satanojn, kaj poste Ni irigos ilin, sin trenantaj sur siaj genuoj, ĉirkaŭ la infero,

70. poste Ni elprenos el ĉiu grupo tiujn, kiuj estis la plej ribelemaj kontraŭ la Donema;

71. Ni konas plej bone tiujn, kiuj treege meritris eniri en ĝin.

72. Ne estas iu ajn inter vi, kiu ne eniros en ĝin — tiu ĉi estas definitiva dekreto de via Sinjoro.

73. Poste Ni savos la justulojn, kaj Ni lasos la malbonfarintojn sin treni sur la genuoj.

74. Kiam estos legitaj al ili Niaj revelacioj evidentaĵoj, la miskredantoj diros al la kredantoj: "Kiu el ambaŭ partioj staras pli bone kaj prezentas pli belan kunvenon?"

75. Kiom da gentoj antaŭ ili Ni jam pereigis, eĉ pli riĉajn kaj belaspektajn!

76. Diru: "La Donema konsentas longan prokraston al tiuj, kiuj troviĝas en eraro, ĝis ili vidas, kio minacas ilin — ĉu puno, ĉu "Horo" — kaj tiam ili ekscias, kiu estas en pli malbona situacio kaj pli malforta rilate al la armeo.

77. Allah pliigas la gvidadon por tiuj, kiuj estas sur la ĝusta vojo. La daŭraj bonaj agoj estas tamen pli fruktodonaj kaj meritplenaj ĉe via Sinjoro".

78. Ĉu vi vidis tiun, kiu negas Niajn signojn kaj diras: "Certe mi ricevos proprajojn kaj idojn!?"

79. Ĉu li havas aliron al la Nevideblaĵoj aŭ ĉu li faris aliancon kun la Donema?

عَتِيًّا ٥٨

ثُمَّ لَنُحْنِعَنَّ أَعْمَىٰ بِأَلْيَدَيْنِ هُمُ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيلًا ٥٩
وَإِن فَتَنَّاكَ إِلَّا وَاوَدَّهَا كَانَ عَلَىٰ سَرَتِكَ حَتْمًا

مَقْضِيًّا ٦٠

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا

جِثْيًا ٦١

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ أَيْتَانَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْئِئًا أَلَيْسَ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّمَّا مَا وَ أَحْسَنُ

نَدِيًّا ٦٢

وَكَم أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّن قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ أَنَاثًا

وَرِيًّا ٦٣

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا

حَتَّىٰ إِذَا دَاوَا مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَرِثَاةٌ

مَسْئَلُونَ مِّنْهُ وَسُرْمًا أَزْجَعُ جُنْدًا ٦٤

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغِيَّةَ الضَّلِيلَةَ

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ٦٥

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا

وَوَلَدًا ٦٦

أَطَّلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ٦٧

كَلَّا سَنَكْتَبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ٦٨

وَنَرِيئُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ٦٩

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ذُرِّيَّتِنَا أَلِهَةً يُكُونُونَ لِمِ عَذَابِ ٧٠

80. Neni! Ni skribos tion, kion li diras, kaj Ni plilongigos lian punon.

بَعْدَ كَلَامٍ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا

81. Ni heredos de li tion, pri kio li parolas, kaj li venos nuda al Ni.

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْوَدُهُمْ

أَسْرَابًا

82. Ili prenis al si Diojn anstataŭ Allah, por ke tiuj estu helpemaj al ili.

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا

83. Neni! Tiuj rifuzos ilian adoradon kaj fariĝos iliaj malamikoj.

يَوْمَ نَحْضُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا

84. Ĉu vi ne vidas, ke Ni sendis Satanojn kontraŭ la miskredantojn, por ke ili instigu ilin al la malbono?

لَا يَلْبُكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ

عَهْدًا

85. Pro tio ne rapidu kontraŭ ilin; Ni vere registras ĉion pri ili.

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا

86. Pensu pri la tago, en kiu Ni kunvenigos la justulojn kiel honorindajn gastojn, antaŭ la Doneman,

تُكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطِرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ

تَجْرُ الْجِبَالُ هَذَا

87. kaj Ni puŝos la kulpulojn en la inferon kvazaŭ kamelaron.

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

88. Ili ne havos iun ajn rajton por propeti, krom tiuj, kiuj ricevis la promeson de la Donema.

وَمَا يَشْفَعِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

89. Ili diras: "La Donema prenis al Si filon".

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ

عِبَادًا

90. Vere vi plenumis hontindaĵon!

91. Preskaŭ disrompiĝis la ĉieloj pro tio, kaj fendiĝis la tero, kaj disfalis la montoj en rubaĵon,

لَقَدْ أَحْضَبُّهُمْ وَعَدَّهُمْ عَذَابًا

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا

92. ĉar ili atribuis filon al la Donema,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وَدًّا

93. kvankam ne konvenas al la Donema preni al Si filon.

94. Neniu ekzistas el ĉiuj, kiuj estas en la ĉieloj kaj sur la tero, kiu povas alproksimiĝi al la Donema alie ol kiel servanto.

فَأَنَّمَا يَشْرِيهِ بِمَا يَكْفُرُ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنَادِي

بِهِ قَوْمًا لَّدَا

95. Vere Li konas ilin bone kaj Li nombris ilin ĝuste,

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ

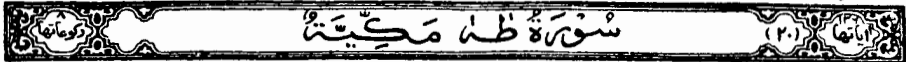
96. kaj ĉiu el ili venos nuda al Li en la tago de la reviviĝo.

يَوْمَ قَمِنَ أَحَدًا أَو تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٦﴾

97. Vere tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, – al ili la Donema donos amon.

98. Vere Ni pro tio faris ĝin facila, en via lingvo, por ke vi anoncu per ĝi la bonan novaĵon al la justuloj kaj por ke vi admonu la popolon disputeman.

99. Kiom da generacioj Ni pereigis antaŭ ili! Ĉu vi kapablas ekvidi eĉ nur unu homon el ili aŭ aŭdi eĉ nur flustradon de ili?

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Tūā-Hā!

طه

3. Ni ne sendis al vi la Koranon, por ke vi ĉagreniĝu,

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

4. sed kiel admonon por tiu, kiu respektegas Dion,

إِلَّا تَذَكُّرًا لِّمَن يَخْشَى

5. kiel revelacion de Tiu, kiu kreis la teron kaj la altajn ĉielojn.

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى

6. La Donema, kiu sidigis sur la tronon.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

7. Al Li apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero kaj kio estas inter ambaŭ kaj kio estas sub la tersupraĵo.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

8. Estas indiferente, ĉu vi parolas laŭte aŭ ne, ĉar Li vere konas la sekretojn kaj eĉ tion, kio estas ankoraŭ pli kaŝita.

وَأَن تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى

9. Allah! — ne ekzistas alia Dio ol Li. Al Li apartenas la plej belaj nomoj.

إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

10. Ĉu ne atingis vin la historio de Moseo?

وَهَذَا شَأْنُكَ حَدِيثُ مُوسَى

11. Kiam li vidis fajron li diris al sia gento: "Restu ĉi tie, mi ekvidas fajron. Eble mi povos alporti al vi brulŝtipon de ĝi aŭ eble mi trovos gvidilon ĉe la fajro".

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا

لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى الشَّارِبِ

هُدًى

12. Kiam li alproksimiĝis al ĝi, li estis vokita: "Ho Moseo!

فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ يَنْوِيئُ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ

طَوًى

13. Vere Mi estas via Sinjoro, do sensuiĝu, ĉar vi estas en la sankta valo Tuva.

وَأَنَا الْخَيْرُكَ فَاسْتَبِعْ بِمَا يُوحَى

14. Mi elektis vin; aŭskultu do tion, kio estas revelaciata.

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ

الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

* Perfektulo! (Emfaza titolo de la Profeto)

15. Rigardu: Mi estas Allah, ne ekzistas alia Dio ol Mi, do adoru Min kaj levu la preĝon je Mia memoro.

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

16. Rigardu: vere la Horo venos, baldaŭ Mi senvualigos ĝin, por ke ĉiu animo estu re-kompencita laŭ siaj klopodoj.

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاسْتَبَحَّ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

17. Ne permesu do, ke tiu, kiu ne kredas je ĝi kaj sekvas siajn malbonajn pasiojn, devotigu vin de ĝi, por ke vi ne pereu.

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

18. Kio estas tio, kio estas en via dekstra mano, ho Moseo? ”

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنِيٍّ وَلِيَ فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

19. Li respondis: ”Tio ĉi estas mia vergo; mi apogas min sur ĝi, kaj mi debatas per ĝi foliojn por miaj ŝafoj, kaj mi havas ankaŭ aliajn utilojn de ĝi”.

قَالَ أَلْقَهَا يٰمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

20. Li diris: ”Ĵetu ĝin, ho Moseo! ”.

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبِيبَةٌ تُسْعَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Li do ĵetis ĝin kaj ĝi fariĝis serpento rampanta.

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْفَظْنَهَا سَنَعِيدُهَا بِسِوَرَتِهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

22. Li diris: ”Prenu ĝin kaj ne timu. Ni aliiĝos ĝin en ĝian antaŭan formon.

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِمن غَيْرِ سَوَاءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾

23. Metu vian manon sub vian akselon, vi eltiros ĝin blanka, sen makulo: plua signo,

لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. por ke Ni montru al vi Niajn plej grandajn signojn.

﴿٢٤﴾ إِذْ هَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Iru al Faraono, ĉar li ekscesis”.

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾
وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٥﴾

26. Li diris: ”Ho mia Sinjoro, malfermu por mi mian bruston,

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ﴿٢٦﴾

27. kaj plifaciligu por mi mian taskon,

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٦﴾

28. kaj malligu la nodojn de mia lango,

وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٧﴾

29. por ke ili komprenu mian paroladon,

هُرُونَ أَخِي ﴿٢٧﴾

30. kaj donu al mi helpanton ei mia gento,

اشْدُدْ يَدَآءِيَ أَزْوَاجِي ﴿٢٨﴾

47. Li diris: "Ne timu. Vere Mi estas kun vi ambaŭ. Mi aŭdas kaj vidas. إِسْرَائِيلَ وَلَا نَعْدُبُهُمْ قَدْ جُنَّكَ بِأَيَّةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ اتَّبَعِ الْهُدَى ٤٧
48. Do iru al li kaj diru: "Ni estas du senditoj de via Sinjoro, do permesu al la idoj de Izrael foriri kaj ne afliktu ilin. Ni vere portis al vi signon de via Sinjoro: la paco estu kun tiu, kiu sekvas la gvidadon! إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَدَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ٤٨
49. Vere estis revelaciite al ni, ke la puno trafos tiun, kiu nekredas kaj turnas sin for". قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُوسَى ٤٩
50. Li diris: "Kiu estas la Sinjoro de vi ambaŭ, ho Moseo?" قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ٥٠
51. Li respondis: "Nia Sinjoro estas Tiu, kiu donis al ĉiuj aĵoj iliajn ecojn kaj poste gvidis ilin". قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ٥١
52. Faraono diris: "Kiu do estas la stato de la pasintaj generacioj?" قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥٢
53. Li respondis: "La scio pri tio estas ĉe mia Sinjoro en Libro. Mia Sinjoro ne eraras kaj ne forgesas". الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَأَسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ٥٣
54. Estas Li Tiu, kiu faris por vi la teron lulilo, kaj igas la vojojn etendiĝi por vi sur ĝi, kaj sendas el la ĉielo akvon. Per ĝi Ni estigas diversspecajn kreskaĵojn. كُلُوا وَارْعَمُوا أَنْعَمْنَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ٥٤
55. Manĝu kaj paŝtu vian brutaron. Vere en tio estas signoj por popolo prudenta. مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٥
56. El ĝi Ni kreis vin kaj en ĝin Ni reirigos vin kaj el ĝi Ni ankoraŭfoje elirigos vin. وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٦
57. Ni igis lin vidi Niajn signojn ĉiujn kune; Li tamen negis ilin kaj rifuzis kredi. قَالَ اجْنُتْنَا لِشُخْرِبَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يُوسَى ٥٧
58. Li diris: "Ĉu vi venis al ni por elirigi nin el nia lando, ho Moseo, per via magio?" فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِإِسْحٰقَ بْنِئِيلَهِ فَاَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ٥٨
59. Ni tamen portos magion similan al tiu ĉi; fiksi do renkonton inter ni kaj vi, kiun ni ne malobservos – nek ni nek vi – en loko meza".

60. Li diris: "Via kunveno estu en la tago de la soleno kaj la homoj kunvenu dumtage".

61. Tiam Faraono foriris, preparis sian milituzon, poste li venis.

62. Moseo diris al ili: Ve al vi! Ne elpensu mensogon kontraŭ Allah, por ke Li ne neniigu vin per Sia puno. Kiu elpensas mensogojn, tiu humiliĝos".

63. Tiam ili disputis pri siaj aferoj kaj ili interparolis sekrete.

64. Ili diris: "Certe tiuj ĉi ambaŭ estas sorĉistoj, kiuj volas forpeli vin el via lando per siaj magioj kaj forpreni viajn plej belajn tradiciojn.

65. Pretigu do vian atakon, poste venu bone ordigitaj antaŭen, kaj certe sukcesos tiu, kiu hodiaŭ venkas".

66. Ili diris: "Ho Moseo, aŭ vi jetu, aŭ ni estos la unuaj je l' jeto".

67. Li respondis: "Ne! Ĵetu vi!". Kaj jen, iliaj ŝnuroj kaj iliaj bastonoj ŝajnis al li, per ilia magio, kvazaŭ ili kurus ĉirkaŭe.

68. Moseo sentis timon en si.

69. Ni diris: "Ne timu, vere vi venkos.

70. Ĵetu tion, kio estas en via dekstra mano; ĝi neniigos, kion ili faris, ĉar tio, kion ili faris, estas nur ruzo de sorĉisto, kaj sorĉisto ne sukcesos, de kie ajn li venas".

71. Tiam la sorĉistoj falis teren, surgenuigante. Ili diris: "Ni kredas je la Sinjoro de Aaron kaj de Moseo".

72. Faraono diris: "Ĉu vi kredas je Li, antaŭ ol mi tion permesas al vi? Vere estas via majstro tiu, kiu instruis al vi la magion. Vere pro via malobeo mi fortranĉigos vi-

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ الْإِنْسَافُ ضُفًى ۝

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ۝

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ الْكِبْرِيَاءَ يُسْحَرُكُمْ بَعْدَآيٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَمْرَتِي ۝

فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأُوا النَّجْوَىٰ ۝

قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرُونَ يُرِيدُونَ أَنْ يُفْرَجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْمُبُوا بِطِرِيقَتِكُمُ النَّشْرَ ۝

فَأَجِيعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ أَيُّومٍ مِنَ اسْتَعْلَىٰ ۝

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ۝

فَأَرْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَتَهُ مُوسَىٰ ۝

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝

وَألقى مَا فِي بَيْبِكَ تَلْقَفْ مَا صَعَوْا إِمَّا صَعَوْا كَيْدَ سِحْرِ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝

قَالَتِي السَّحْرَةُ سُجْدًا قَالُوا أَمْ آتَتْهُمُ هُرُونَ وَمُوسَىٰ ۝

قَالَ أَمْنُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَىٰ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ الَّذِي عَلَّمَكَ التَّيْحَرَ فَلَا تَقِظَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَ

ajn manojn kaj piedojn, kaj mi vere vin krucumigos al trunkoj de palmoj. Tiam vi ekscios, kiu el ni estas pli severa kaj persista je l' puno”.

73. Ili diris: ”Ni ne preferos vin al la evidentaj signoj, kiuj venis al ni, kaj al Tiu, kiu kreis nin, do ordonu, kion vi volas ordoni; certe tio, kion vi ordonas, validas nur por ĉi tiu vivo..

74. Ni kredas je nia Sinjoro, por ke Li pardonu al ni niajn pekojn, kaj la magion, al kiu vi devigis nin. Allah estas plej bona, kaj plej firme persistas”.

75. Vere tiu, kiu venas al sia Sinjoro en peko, por li vere estas la infero; en ĝi li nek mortos nek vivos.

76. Tiuj tamen, kiuj venas al Li kredante, kiuj bonfaris, por ili estos la plej altaj rangoj –

77. ĝardenoj de la eterneco, sub kiuj fluas riveroj; tie ili restos ĉiam. Tia estos la rekompenco por la puriĝintoj.

78. Vere Ni sendis al Moseo la revelacion: ”Konduku Niajn servantojn kaj elbatu por ili sekan vojjon tra la maro. Vi ne timos esti atingita kaj vi ne havos zorgojn”.

79. Faraono tamen persekutis ilin kun siaj trupoj, sed la ondoj de la maro kovris ilin.

80. Faraono erarigis sian popolon anstataŭ gvidi ĝin.

81. ”Ho idoj de Izrael, vere Ni savis vin de via malamiko, kaj Ni faris aliancon je la dekstra flanko de la monto, kaj Ni sendis al vi la manaon kaj la koturnojn.

أَرْجَلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا وُصَلْتَكُمْ فِي جُدُوعِ
التَّحْلِ لُ وَتَعَلَّمْتِ إِنِّي أَنَا شَدُّ عَدَابًا وَابْقَى ⑤
قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَنَّكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ
الَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَفَتُّحٌ
هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ⑥

إِنَّا أُمَّتًا لِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ التَّجْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ⑥

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑥

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑥

جَعَلْتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ⑥

وَلَقَدْ أَرْجَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ بَيْسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا أَوْ لَا
تَخْشَى ⑥

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ⑥

وَاضْلَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ⑥

يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَمَا
وَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَى ⑥

82. Manĝu la bonajn aĵojn, kiujn Ni donis al vi, tamen ne ekscesu, por ke Mia kolero ne venu sur vin; fakte tiu, kiun trafas Mia kolero, tiu falos.

83. Tamen vidu: Mi estas senkulpigema al tiu, kiu pentas kaj kredas kaj bonfaras kaj poste sekvas la gvidadon.

84. Kio forpelis vin tiel rapide de via popolo, ho Moseo? ”.

85. Li respondis: ”Ili sekvas min proksime kaj mi rapidas al Vi, mia Sinjoro, por ke Vi estu kontenta”.

86. Dio diris: ”Ni elprovis vian popolon dum via foresto, kaj Samiri erarigis ilin”.

87. Moseo do reiris al sia popolo, kolera kaj zorgoplena kaj diris: ”Ho mia popolo! Ĉu via Sinjoro ne donis al vi belan promeson? Ĉu ŝajnis al vi tro longa la atendo, aŭ ĉu vi volas, ke la kolero de via Sinjoro venu sur vin, ĉar vi rompis vian promeson al mi? ”.

88. Ili respondis: ”Ni ne rompis libervole nian promeson al vi, sed ni estis ŝarĝitaj per la juveloj de la popolo. Ni ĵetis ilin en la fajron kaj same faris Samiri”.

89. Poste li formis por ili bovidon blekantan, bildon, kaj ili diris: ”Tiu estas via Dio kaj la Dio de Moseo; li nur forgesis”.

90. Ĉu ili do ne vidis, ke ĝi ne donas al ili respondon, kaj ke ĝi ne havas la povon utili al ili nek malutili?

91. Tamen Aaron antaŭe diris al ili: ”Ho mia popolo! Per tio vi estis nur elprovitaj. Vere via Sinjoro estas la Donema, tial sekvu min kaj obeu mian ordonon”.

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلُّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

هوے

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

اهتدی

وَمَا أَجْعَلُكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ اتَّبَعِي وَجَعَلْتُ إِلَيْكَ رَبًّا

لِتَرْضَىٰ

نَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

السَّامِرِيُّ

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدَّ حَسْبًا أَفَطَالَ

عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَدْرَأْتُمْ أَن تَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ

مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَقْتُمْ مَوْعِدِي

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

أَوْزَارًا فَمِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَتْهَا فكَذَلِكَ النِّقَىٰ

السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ

وإله موسى ه قيسى

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ يُرْجَعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَلِيكَ لَهُمْ

شَيْءٌ صَرًّا وَلَا نَفْعًا

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونُ مِنْ قَبْلِ يَقُومِ إِنَّمَا

92. Ili respondis: "Ni neniam ĉesos esti sindonaj al ĝi, ĝis revenos Moseo al ni".

فَتَسْتَمِرُّ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا
أَمْرِي ①

93. Moseo diris: "Ho Aaron, kio malhelpis vin, kiam vi vidis ilin erari,

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَظْفَيْنَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا
مُوسَىٰ ②

94. sekvi min? Ĉu vi malobeis mian ordonon? "

95. Li respondis: "Ho filo de mia patrino! Ne ekkaptu mian barbon aŭ mian kapharon; mi timis, ke vi diros: "Vi estigis skismon inter la idoj de Izrael kaj vi ne atentis pri mia vorto".

قَالَ يَهُدُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا
أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ③

96. Moseo diris: "Kion vi do havas por diri, ho Samiri? "

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِإِجْتِبَائِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَتَّقْ قَوْلِي ④

97. Tiu respondis: "Mi ekvidis, kion ili ne ekvidis; mi akceptis nur malmulte el la instruo de la sendito, sed poste mi ankaŭ forigis ĝin de mi, ĉar tiel min devigis agi mia animo".

قَالَ مَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ ⑤

98. Moseo tiam diris: "Foriru! Vi devos diri dum via tuta vivo: "Ne tuŝu min! ". Tiam estas minaco de puno por vi, el kiu vi ne povos forflugi. Rigardu do vian "Dion", kies sindona adoranto vi fariĝis. Ni certe bruligos ĝin, poste ni disŝutos ĝin en la maron".

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً
مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكْتُ لِي نَفْسِي ⑥
قَالَ فَأَذْهَبُ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ وَانظُرْ
إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑦

99. Vere via Dio estas Allah, krom kiu ne ekzistas Dio. Per Sia scio Li ĉirkaŭas ĉiujn aĵojn.

100. Tiel Ni rakontis al vi iujn historiojn pri tio, kio okazis, kaj Ni donis al vi admonon de Ni.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
شَيْءٍ عِلْمًا ⑧

101. Kiu turnas sin for de ĝi, tiu vere portos ŝarĝon en la tago de la reviviĝo,

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ⑨

102. restante ĉiam en ĝi; peza estos por ili la ŝarĝo en la tago de la reviviĝo --

103. la tago, en kiu estos blovite en la trumpeton. En tiu tago Ni kunvenigos la kulpulojn, kaj ili estos blindaj.

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَاَتَّخِذْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وُجْرًا ⑩
خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ⑪

104. Ili flustros unu al la alia sekrete: "Vi restis nur dek tagojn".

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝

105. Ni bone scias, kion ili diros. Tiam diros la plej pia el ili: "Nur unu tagon vi restis".

يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَشَأْهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

106. Ili demandas vin pri la montoj; diru: "Mia Sinjoro faros el ili polvon kaj disŝutos ilin,

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا
فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

107. kaj Li postlasos ilin kiel platan ebejnaron,

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

108. en kiu vi ne vidos altaĵon nek profundadon".

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ وَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝

109. En tiu tago ili sekvos la vokanton, kiu ne faras eraron, kaj ĉiuj voĉoj mallaŭtigos antaŭ la Donema, kaj vi nenion aŭdos krom mallaŭtan paŝbrueton.

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرِضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝

110. En tiu tago neniom utilos propeto krom de tiu, al kiu la Donema donos la permeson kaj kies vorto plaĉas al Li.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يَحِيطُونَ بِهِ عَلِيمًا ۝

111. Li scias ĉion, kio estas antaŭ ili kaj post ili; ili tamen ne kapablas ĉirkaŭi ĝin per sia scio.

وَعَنَتِ الوجودُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ۝

112. Ĉiuj vizaĝoj riverencos antaŭ la Vivanta, la Eterna, kaj Li certe pereigos tiun, kiu portas la ŝarĝon de la maljusteco.

113. Tiu tamen, kiu bonfaras kaj estas kredanto, ne timos la malbonecon nek la pardon.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُخْفُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝

114. Tiel Ni sendis ĝin kiel araban Koranon, kaj Ni klarigis en ĝi iujn admonoĵojn, por ke ili respektu Dion aŭ por ke ĝi estu por ili admono.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝

115. Eminenta Li estas, Allah, la vera reĝo! Ne trorapidu je la legado de la Korano, antaŭ ol vi estas ricevinta ĝian tutan revelacion, sed diru: "Ho mia Sinjoro, pliigu mian scion! "

فَيَقْطَعُ اللهُ الْمَلِكَ الْحَيِّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي

116. Vere Ni antaŭe faris aliancon kun Adam, sed li forgesis; Ni tamen ne trovis en li malbonan intencon.

عِلْمًا ①

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يَجِدْ

117. Kiam Ni diris al la anĝeloj: "Surgenuiĝu antaŭ Adam" ili surgenuiĝis krom Iblis. Li rifuzis.

لَهُ عَمَّا ②

وَإِذ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

118. Tial Ni diris: "Ho Adam, tiu ĉi vere estas malamiko de vi kaj de via edzino. Li ne forpelu vin ambaŭ el la ĝardeno, por ke vi ne fariĝu malfeliĉaj.

أَبَى ③

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَزَوْجِكَ فَلَا

119. Por vi estis provizite, por ke vi ne estu malsata en ĝi, nek nuda,

يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَنْسِفُ ④

120. kaj por ke vi ne soifu en ĝi kaj ne suferu la varmegon de la suno".

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ⑤

121. Satano tamen flustris al li kaj diris: "Ho Adam, ĉu mi devas konduki vin al la arbo de la eterneco kaj al regno, kiu ne pereas?"

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ⑥

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَرَاكَ عَلَى

شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَأْكُلُ ⑦

122. Tiam ili ambaŭ manĝis el ĝi kaj ili fariĝis konsciaj pri sia nudeco, kaj ili komencis kolekti sur sin la foliojn de la ĝardeno, kaj Adam malobeis sian Sinjoron kaj Li fariĝis malfeliĉa.

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتِنُهُمَا وَطِفَافًا يُخَفِّصْنَ

عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرُقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ⑧

123. Poste elektis lin lia Sinjoro, kaj Li turnis Sin al li kaj gvidis lin.

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ⑨

124. Li diris: "Eliru el ĉi tie ĉiuj! Vi estos malamikoj unu de la alia. Kiam venos al vi gvidado de Mi, tiu, kiu sekvas Mian gvidadon, ne eraros kaj ne fariĝos malfeliĉa.

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا

يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى لِمَنِ اتَّبَعِ هَذَا سَاءَ فَلَا

يُضِلُّ وَلَا يَشْفَى ⑩

125. Kiu tamen turnos sin for de Mia admono, tiu havos vivon malfeliĉan kaj Ni vekos lin blinda en la tago de la reviviĝo".

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ⑪

126. Tiu diros: "Kial Vi vekis min blinda, mia Sinjoro, kvankam mi antaŭe estis vidanta?"

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ⑫

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ

127. Li diros: "Same kiel venis al vi Miaj

تَنْسَى ⑬

signoj kaj vi ignoris ilin, tiel hodiaŭ vi estas ignorata”.

128. Tiel Ni repagas ankaŭ tiun, kiu ekscesas kaj ne kredas al la signoj de sia Sinjoro, kaj vere la turmento en la vivo venonta estos severa kaj daŭra.

129. Ĉu ili ne komprenas, kiom da generacioj Ni pereigis antaŭ ili, en kies domoj ili nun estas? Vere en tio estas signoj por popolo prudenta.

130. Se ne estus antaŭe elparolita vorto de via Sinjoro, kaj fiksita tempolimo, la puno estus neevitebla.

131. Toleru do pacience, kion ili diras, kaj gloru vian Sinjoron antaŭ la sunleviĝo kaj antaŭ ĝia subiro kaj laŭdegu Lin en la horoj de la nokto kaj je la fino de la tago, por ke vi fariĝu feliĉa.

132. Ne direktu vian rigardon al tio, kion Ni donis al iuj el ili – la brilegon de ĉi tiu vivo – kiel ĝuadon por elprovi ilin. La provizo de via Sinjoro estas pli bona kaj daŭra.

133. Ordonu al via familio la preĝon kaj vi mem persistu en ĝi. Ni ne devigas vin provizi, Ni mem provizos por vi. La bona sukceso apartenas al la justeco.

134. Ili diris: ”Kiaj li ne portas al ni signon de sia Sinjoro? “. Cu al ili do ne venis la pruvo evidenta pri tio, kio troviĝas en la antaŭaj Skriboj?

135. Se Ni ne estus neniiginta ilin antaŭ li per puno, ili certe estus dirintaj: ”Ho nia Sinjoro, kial Vi ne sendis Vian senditon al ni, tiel ke ni estus povintaj sekvi Viajn revelaciojn, antaŭ ol ni humiliĝis kaj hontiĝis? ”.

136. Diru: ”Ĉiuj atendas, do ankaŭ vi atendu; tiam vi ekscios, kiuj estas la irantoj sur la ebena vojo, kaj kiuj estas la gvidatoj”.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْغَى ۝١٢٨

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشُرُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
بِصْصَاتِ الشُّعْهِ ۝١٢٩

وَلَوْلَا كِبَرُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ
مُّسَعًى ۝١٣٠

فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنْآئِ الْيَلِيلِ
سَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝١٣١

وَلَا تُؤَدَّتْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْتَهُ بِزُجَّاجِهِمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْسِهِمْ فِينَهُ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْغَى ۝١٣٢

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝١٣٣

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝١٣٤

وَلَوْلَا أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝١٣٥

قُلْ كُلٌّ مَسْرُوعٌ فَتَرْبُصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَهْبَبَ
بِالْحَمْرِاطِ السُّوَيْ وَمِنْ أَهْتَدَى ۝١٣٦

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Alproksimiĝas por la homoj ilia juĝo, tamen ili turnas sin for senzorge.

3. Ĉiun novan admonon, kiu venas al ili de ilia Sinjoro, ili aŭskultas mokante.

4. Iliaj koroj estas forgesemaj; ili interparolas sekrete – la malbonfarantoj –: "Ĉu ĉi tiu estas alio, ol homo kiel ni? Ĉu vi volas cedi al la efikoj de la magio, kvankam vi vidas, ke ĝi estas tia?"

5. Li diris: "Mia Sinjoro bone scias ĉiun vorton ĵiritan en la ĉielo kaj sur la tero. Li estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia".

6. "Ne" ili diras "tio estas nur aro da konfuzaj sonĝoj; ne, li nur elpensis ĝin; ne, li estas nur poeto; li alportu al ni signon, kiel la antaŭaj profetoj, kiuj estis senditaj".

7. Antaŭ ili neniam kredis iu ajn urbo el tiuj, kiujn Ni detruis. Ĉu ili iam kredos?

8. Antaŭ vi Ni sendis nur virojn, al kiuj Ni donis la rivelacion – vi demandu la popolon de la Admono, se vi mem ne scias –,

9. kaj Ni ne kreis ilin kun korpo, kiu ne bezonas manĝi, kaj ili ne vivis eterne.

10. Poste Ni plenumis la promeson al ili kaj Ni savis ilin kaj tiun, kiun Ni volis, kaj Ni neniigis la pekulojn.

11. Vere Ni sendis al vi Libron, en kiu estas admono por vi. Ĉu vi ne volas kompreni?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ

مُعْرِضُونَ ﴿١﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ

وَهُمْ يُعْجَبُونَ ﴿٢﴾

لَاهِيَةً قُلُوبِهِمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ أَنْتُمْ

تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾

بَلْ قَالُوا أَضْعَافٌ أُحْلَامٍ بَلْ أَفْتَرَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ

فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوْلُونَ ﴿٥﴾

مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْتَلَوْا

أَهْلَ الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا

كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ

وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

12. Kiom da urboj, kiuj malbonfaris, Ni detruis kaj Ni vekis post ili alian popolon anstataŭe!
13. Kiam ili sentis Nian koleron alproksimiĝi, jen! ili fuĝis el la urboj.
14. Ne fuĝu, sed revenu al tio, kion vi ĝuis, kaj al viaj loĝejoj, por esti demanditaj.
15. Ili diris: "Ho ve al ni! Vere ni estis malpeguloj!"
16. Tiu ĉi ilia alvoko ne ĉesis, ĝis Ni falĉis ilin, farante ilin cindro.
17. Ne por ludi Ni kreis la ĉielon kaj la teron kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ.
18. Se Ni estus volinta havi amuzajon, Ni povus havi ĝin ĉe Ni, se Ni estus volinta.
19. Ne! Ni jetas la veron kontraŭ la mensogon por neniigi ĝin, kaj jen tiu malaperas. Ve al vi pro tio, kion vi diras!
20. Al Li apartenas ĉio, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero. Kiu estas ĉe Li, ne estas tro fierega por servi Lin, kaj li ne laciĝas.
21. Ili laŭdegas Lin nokte kaj tage. Ili ne ĉesas.
22. Ĉu ili prenis al si el la tero Diojn, kiuj povas revivigi?
23. Se ekzistus Dioj krom Allah en la ĉielo kaj sur la tero, tiuj ambaŭ certe ruiniĝus. Sankta do estas Allah, la Sinjoro de la Trono, eminenta super tio, kion ili asertas!
24. Oni ne povas demandi Lin pri tio, kion Li faras, ilin tamen oni demandas.
25. Ĉu ili prenis al si Diojn krom Lin? Diru: "Alportu vian pruvon. Ĉi tio estas admono por tiuj, kiuj estis kun mi, kaj admono por

لَقَدْ نَزَّلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

وَكَمْ فَصْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۝

فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّ بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۝

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْتُمْ فِيهِ وَمَسَاجِدِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ۝

قَالُوا يَوْمَئِذٍ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا

خُيْدِينَ ۝

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۝

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آيَاتٍ تَتَّخِذُونَهُ مِنْ دُونِ آيَاتِنَا

إِن كُنَّا فُعَالِينَ ۝

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ يَدْمَعُهُ فَادَا

هُوَ زَاهِقٌ وَلكم الويل مما تصفون ۝

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ

لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۝

يَسْتَحُونَ الْآيَةَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝

أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِئُونَ ۝

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلُوبًا تُبْهِنُ أَمْ

tiuj, kiuj estis antaŭ mi”. Ne, la plej multaj el ili ne scias la veron, tial ili turnas sin for.

26. Al ĉiuj senditoj, kiujn Ni sendis antaŭ vi, Ni revelaciis, ke ne ekzistas alia Dio ol Mi, do adoru nur Min.

27. Ili diras: ”La Donema prenis al Si filon”. Sankta Li estas! Ne! Ili estas nur honorigitaj servantoj.

28. Ili ne elparolas antaŭ Li eĉ unu vorton, kaj ili agas nur laŭ Lia ordono.

29. Li scias, kio estas antaŭ ili kaj malantaŭ ili, kaj ili prezentas nur proponon por tiu, kiu estas agrabla al Li, kaj ili tremas pro timo antaŭ Li.

30. Tiun el ili, kiu volus diri: ”Mi estas Dio apud Li”, Ni repagos per la Infero. Tiel Ni repagos la malpiegulojn.

31. Ĉu ne vidis la miskredantoj, ke la ĉieloj kaj la tero estis unu maso, kaj ke Ni poste disigis ilin? Ni poste kreis el la akvo ĉiun estajon vivantan. Ĉu ili ne volas kredi?

32. Sur la tero Ni kreis montojn firmajn, por ke ĝi ne skuiĝu kun ili, kaj Ni kreis sur ĝi larĝajn vojojn, por ke ili estu gvidataj,

33. kaj Ni faris la ĉielon sekura tegmento. Ili tamen turnas sin for de ĝiaj signoj.

34. Estas Li Tiu, kiu kreis la nokton kaj la tagon kaj la sunon kaj la lunon. Ĉiu el ili ambaŭ ŝvebas en sia sfero.

35. Antaŭ vi Ni ne donis al iu ajn homo eternan vivon. Tiel, se vi devas morti, ĉu ili povus vivi eterne?

36. Ĉiu homo devas gustumi la morton. Tial Ni elprovas vin per la malbono kaj per la bono kiel provo; kaj al Ni vi revenos.

هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعْبُودٍ قَبْلُكَ يَا كَلِمَةُ
لَا يَلْمُوكَ الْحَقُّ فَمُهْمٌ مَّعْرُضُونَ ﴿٢٦﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٧﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ عِبَادٌ
مَّكْرُومُونَ ﴿٢٨﴾

لَا يَسْتَفْتُونَكَ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ

إِلَّا لِمَن أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٣٠﴾
وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّن دُونِهِ فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ

جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِينَ ﴿٣١﴾
أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٢﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيًا أَن تَبِيدَ بِهمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا وِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُم يَهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَآءَ سَفْعًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنسَانَ وَ النَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَ الشَّمْسَ وَ
القَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٥﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِن مِّن مَّتٍّ
فَهُم الْخٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾

37. Kiam la miskredantoj vidas vin, ili nur mokas vin: "Ĉu estas ĉi tiu, kiu mencias malŝate viajn Diojn? ". Estas ili tiuj, kiuj evitas mencii la Doneman.

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَ نَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَ
الْخَيْرِ فَنَسُوا وَ أَلَيْسَ أَرْجَعُونَ ①

38. La homo konsistas el malpacienco. Mi montros al vi Miajn signojn, sed ne petu Min rapidi.

وَ إِذْ أَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهَذَا الَّذِي يَذَّكُرُ إِلَيْكُمْ وَ هُمْ يَذَّكُرُ الرَّحْمَنِ
هُمْ كَافِرُونَ ②

39. Ili diras: "Kiam plenumiĝos ĉi tiu promeso, se vi estas sinceraĵ? "

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا
تَسْتَعْجِلُونِ ③

40. Se la miskredantoj nur sciis la tempon, en kiu ili ne kapablos forpuŝi la fajron de siaj vizaĝoj kaj de siaj dorsoj! Nenia helpo estos por ili!

وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ④
لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ
النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَبْصُرُونَ ⑤

41. Ne! Ĝi venos sur ilin neatendite kaj ĝi konfuzos ilin, kaj ili ne kapablos malproksimigi ĝin, kaj al ili ne estos konsentita prokrasto.

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَبْصِرُونَ رَدْمًا
وَ لَا هُمْ يَنْظُرُونَ ⑥

42. Vere estis mokataj antaŭ vi ankaŭ aliaj Senditoj. Poste tamen trafis la mokintojn el inter ili, tio mem, kion ili mokis.

وَ لَقَدْ اسْتَهْرَجَى بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَنَجَّى بِالَّذِينَ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑦

43. Diru: "Kiu defendos vin nokte kaj tage kontraŭ la Donema? ". Jen! Ili turnas sin for de la admono de sia Sinjoro!

قُلْ مَنْ يَكْفُرْكُمْ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ
بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ⑧

44. Ĉu ili havas Diojn, kiuj povas defendi ilin kontraŭ Ni? Ili ne kapablas defendi sin mem, kaj ili ne povas esti helpataj kontraŭ Ni.

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ فَمِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَ لَا هُمْ مِتَّا يُصْحَبُونَ ⑨

45. Ne! Ni lasis vivi ilin kaj iliajn patrojn, ĝis la vivo fariĝis por ili tro longa. Ĉu ili ne vidas, ke Ni venas en la landon kaj mallarĝigas ĝiajn finojn? Ĉu ili do povas venki?

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَ آبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ⑩

46. Diru: "Vere mi admonas vin per la revelacio". La surduloj tamen ne aŭdas la vokon, kiam ili estas admonataj.

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَ لَا يَسْمَعُ الصُّمُّ

47. Kiam tuŝas ilin bloveto el la puno de via Sinjoro, ili certe diras: "Ho ve al ni, ni vere estis malpieguloj!"

48. Ni starigos pesilojn de justeco en la tago de la reviviĝo, por ke neĥiu animo suferu maljustecon, eĉ ne la pezon de sinapa semeto. Ni evidentigos ĝin. Kaj Ni sufiĉas kiel Pesanto.

49. Ni donis la ekkonigilon al Moseo kaj al Aaron, kaj la lumon kaj la admonon por la justuloj,

50. por tiuj, kiuj respektigas sekrete sian Sinjoron kaj timegas la Horon.

51. Tio ĉi estas admono, plena je benoj, kiun Ni sendis. Ĉu vi nun volas rifuzi ĝin?

52. Antaŭ vi Ni vere donis al Abraham lian gvidilon, ĉar Ni bone konis lin.

53. Kiam li diris al sia patro kaj al sia gento: "Kio estas tiuj bildoj, al kiuj vi estas tiel sindonaj?"

54. Ili respondis: "Vere ni trovis niajn patrojn adorantaj ilin".

55. Li diris: "Certe vi mem kaj viaj patroj troviĝas en eraro evidenta".

56. Ili diris: "Ĉu vi venas al ni kun la vero, aŭ ĉu vi ŝercas?"

57. Li respondis: "Ne! Via Sinjoro estas la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero, kiu kreis ilin. Mi tamen nur estas unu el la atestantoj pri tio,

58. kaj – per Allah! – mi elpensos ion kontraŭ viaj idoloj, kiam vi turnos vin kaj foriros".

الدُّعَاءُ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَيْنَ مَتْنَهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

يُونِبًا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٥٨﴾

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

نَفْسٌ شَيْئًا وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ

أَتَيْنَا بِهَا وَكُفَىٰ بِهَا حَسِيبِينَ ﴿٥٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً

وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٠﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاجِدِ

مُشْفِقُونَ ﴿٦١﴾

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا

بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٦٣﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّائِدَاتُ الَّتِي

أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿٦٤﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٦٥﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٦٦﴾

قَالُوا اجْتَنَبْنَا الْإِلَهَ أَلَمْ آتِنَا مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٦٧﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي

ظَهَرَ هُوَ وَوَأَنَا عَلَىٰ ذِكْرِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٦٨﴾

وَتَاللَّهِ لَآ كَيْدَآءَ أَصْنَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوْا

مُدْبِرِينَ ﴿٦٩﴾

59. Li rompis ilin en pecojn, krom la plej granda el ili, por ke ili povu turni sin al ĝi.

60. Ili demandis: "Kiu faris tion al niaj Dioj? Tiu certe estas malpiegulo! "

61. Ili diris: "Ni aŭdis junulon paroli malbone pri ili; li estas nomata Abraham".

62. Ili diris: "Konduku lin antaŭ la okulojn de la popolo, por ke oni juĝu".

63. Ili demandis: "Ĉu estas vi tiu, kiu faris tion al niaj Dioj, ho Abraham? "

64. Li respondis: "Jen! Iu faris tion. Ĉi tie estas la plej granda el ili. Demandu ilin, se ili povas paroli".

65. Ili tiam ekvidis sian eraron kaj diris inter si mem: "Vi vere estas la malpieguloj! "

66. Poste ili mallevis siajn kapojn pro honto: "Vi bone scias, ke tiuj ne kapablas paroli! "

67. Li respondis: "Ĉu vi do adoras anstataŭ Allahon tion, kio neniom povas utili al vi, nek povas malutili al vi?

68. Fi al vi kaj al tio, kion vi adoras anstataŭ Allahon! Ĉu vi do ne volas kompreni? "

69. Ili diris: "Bruligu lin kaj helpu viajn Diojn, se vi volas fari ion utilan".

70. Ni tiam diris: "Ho fajro, estu malvarma kaj estu savilo por Abraham! "

71. Kaj ili provis suferigi lin, sed Ni faris ilin perdantoj,

72. kaj Ni savis lin kaj Loton al la lando, kiun Ni benis por ĉiuj gentoj,

73. kaj Ni donis al li Isaakon, kaj kiel nepon Jakobon, kaj Ni faris ilin ĉiujn justuloj,

74. kaj Ni faris ilin estroj, por ke ili gvidu

جَعَلَهُمْ جُودًا إِذْ لَا يَكْبِرُونَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٩﴾

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ إِنَّ لَئِنِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

قَالُوا سِنَعْنَا فَكَيْ يَذَّكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦١﴾

قَالُوا قَاتُوا بِهِ عَلَىٰ آعِينَ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٦٢﴾

قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٣﴾

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ بَعْضُ كُفْرِهِمْ هَذَا فَتَسْأَلُوهُمْ إِنْ

كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٤﴾

فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾

ثُمَّ لَبَّسُوا عَلَىٰ رءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ

يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾

قَالَ اتَّعَبُدُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ

شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٧﴾

أَفِ تَكْفُرًا لِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَقَلًّا

تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْنَا إِنَّا نَبِّئُكَ إِنِّي إِذًا وَاسَلْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْإخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا

لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا

جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ إِبْنَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا

laŭ Nia ordono, kaj Ni sendis al ili la revelacion, ke ili agu bone kaj levu la preĝon kaj donu almozojn kaj adoru nur Nin;

إِلَيْهِمْ وَعَلِ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ
الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٥﴾

75. kaj Ni donis al Lot la saĝon kaj la scion, kaj Ni savis lin el la urbo, kiu plenumis hontindaĵojn. Vere ili estis popolo malpiega kaj ribelema;

وَلَوْطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ
الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا
فَسِيقِينَ ﴿٧٦﴾

76. kaj Ni igis lin eniri en Nian gracon, ĉar vere li estis justulo.

فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٧﴾

77. Memoru Noan, kiu antaŭe vokis Nin. Ni aŭdis kaj savis lin kaj lian genton el granda malfeliĉo,

وَنوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

78. kaj Ni helpis lin kontraŭ la popolo, kiu rifuzis Nian revelacion; vere ili estis popolo malpiega, kaj Ni dronigis ilin ĉiujn.

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا سَوِيًّا فَأَعْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٩﴾

79. Memoru Davidon kaj Salomonon, kiam ili juĝis pri la kampo, en kiun vagadis nokte la ŝafoj de iu gento; kaj Ni estis atestanto ĉe ilia juĝo.

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمُونَ فِي الْحَرْثِ إِذْ
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٨٠﴾

80. Ni komprenigis ĝin al Salomono, kaj al ĉiu el ili Ni donis saĝon kaj scion, kaj Ni igis la montojn kaj la birdojn servadi, glorigi Dion kun David. Ni tion faris,

فَقَهَرْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَرَوَّ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا

81. kaj Ni instruis al li elfari maŝkirasojn por vi, por ke tiuj defendu vin en viaj militoj. Ĉu vi ne volas esti dankaj?

فَاعِلِينَ ﴿٨١﴾
وَعَلَّمْنَاهُ صِنْعَةَ لُبُوسٍ لَكُمْ لَتُنصِتُمْ مِنْ

82. Kaj Ni servutigis al Salomono la ventegon, kiu blovis laŭ lia ordono en la landon, kiun Ni benis. Ni ja bone konas ĉiujn aĵojn;

بِأَسْمِكُمْ فَبَلَّ أَنْتُمْ شِكْرًا ﴿٨٢﴾
وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى

83. kaj Ni servutigis al li la Satanojn, kiuj plonĝis por li kaj faris ankaŭ aliajn taskojn; Ni mem gardis ilin.

الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَالِمِينَ ﴿٨٣﴾

84. Memoru Ijobon, kiam li vokis sian Sinjoron: "Vere min trafis malfeliĉo, sed Vi estas la plej kompatema el la kompatemuloj".

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَعُودُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٤﴾

85. Ni plenumis lian peton kaj Ni forprenis de li la malfeliĉon kaj Ni redonis al li lian familion kaj ankoraŭfoje la samon, kiel gracon de Ni kaj kiel admonon por la adorantoj.

86. Memoru Ismaelon kaj Idrison kaj Zul-Kifl (Jehezkelon). Ili ĉiuj estis persistemuloj.

87. Ni lasis ilin ĉiujn eniri Nian gracon, ĉar ili estis justuloj.

88. Memoru Zul-Nun (Jonaon) kiam li foriris kolere kaj certe opiniis, ke Ni neniam afliktos lin, kaj li vokis en la mallumego: "Ne ekzistas alia Dio ol Vi! Sankta estas Vi! Vere mi estis malpiegulo! "

89. Tiam Ni plenumis lian peton kaj Ni savis lin de la aflikto; tiel Ni savis la kredantojn.

90. Memoru Zeĥarjan, kiam li vokis sian Sinjoron: "Mia Sinjoro, ne lasu min sen idoj! Vi tamen estas la plej bona Heredanto".

91. Ni plenumis tiam lian peton kaj Ni donis al li Jahjan kaj Ni resanigis por li lian edzinon. Vere ili konkuris pri la bonaj agoj, kaj ili vokis Nin esperante kaj timegante, kaj ili estis humilaj antaŭ Ni.

92. Memoru tiun virinon, kiu gardis sian ĉastecon – Ni blovis en ŝin iom da Nia spirito kaj Ni faris ŝin kaj ŝian filon signo por ĉiuj popoloj.

93. Ĉi tiu via religio estas la ununura religio kaj Mi estas via Sinjoro, do adoru Min.

94. Ili tamen malkonsentis reciproke pri siaj aferoj; ĉiuj revenos al Ni.

وَأَنْتَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَوْمَ الْمَوْتِ خَشْيَةَ إِبْرَاهِيمَ إِنْ جَاءَهُ الْحَقُّ وَرَدَّهُ عَنْهُمْ إِيَّاهُ وَنَحْنُ أَخْبَرُهُ
 ۞

فَأَسْبَغْنَا لَهُ تَلْوِينًا مِمَّا يُهْتَدَى بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ
 ۞

لِلْعَالَمِينَ ۝
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ

الضَّالِّينَ ۞
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

وَذَا التَّوْنِ إِذْ ذُهِبَ مَعَاذِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ
 عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۞
 فَأَسْبَغْنَا لَهُ تَلْوِينًا مِمَّا يُهْتَدَى بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ

۞
 وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
 وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞

فَأَسْبَغْنَا لَهُ تَلْوِينًا مِمَّا يُهْتَدَى بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ
 ۞

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ ۞
 وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ ۞
 وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَارِهُونَ ۞
 وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞

فَأَعْبُدُونِ ۞

95. Kiu do bonfaras kaj estas kredanto, liaj klopodoj ne restos nerekompencitaj; Ni certe registras tion.

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَجُوعٌ ﴿٩٥﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

96. Estas nenuligebla la dekreto super urbo, kiun Ni detruis, ke ili ne revenos,

كُفْرَانَ لِسَعِيهِمْ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٦﴾

97. antaŭ ol liberigis Gog kaj Magog, kaj ili alkuregos el ĉiuj altaĵoj.

وَحَرَّمُوا عَلَى قَرْبِيَةِ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٧﴾
حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ

98. Alproksimiĝas la vera promeso; tiam, jen, fiksiĝos la rigardo de la miskredantoj: "Ho ve al ni! Ni vere nezorgis pri tio; ja, ni estis malpieguloj! "

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٨﴾

99. Vere vi, kaj tio, kion vi adoris anstataŭ Allahon, estas brulaĵo por la infero. Tien vi estos kunvenigitaj.

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ إِذْ هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا يُوسُفُ إِنَّكَ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٩﴾

100. Se ĉi tiuj estus Dioj, ili ne estus irintaj tien; ili ĉiuj restos en ĝi por ĉiam.

إِن كُنتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبَ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿١٠٠﴾

101. En ĝi estos ilia destino ploregi, kaj en ĝi ili ne aŭdos.

لَوْ كَانَ هُوَآءَ إِلَهَةً مَّا وَّرَدَوْهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠١﴾

102. Tiuj tamen, al kiuj iris la promeso de belega rekompenco, estos malproksimaj de ĝi.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٢﴾

103. Ili ne aŭdos eĉ la plej mallaŭtan sonon el ĝi, dum ili restos eterne en tio, kion iliaj animoj deziregis.

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

104. Ilin ne ĉagrenos la granda teruro, kaj ilin renkontos la anĝeloj: "Tiu ĉi estas via Tago, kiu estis promesita al vi".

لَا يَسْمَعُونَ حَيٰسِنَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾

105. En la tago, en kiu Ni kunrulos la ĉielojn kiel kunruliĝas la skribvolvaĵoj. Kiel Ni komencis la unuan kreon, Ni renovigos ĝin. Deviga estas por Ni la promeso: vere Ni plenumos ĝin.

لَا يَخْرُجُ لَهُمُ الْفَرْعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَقَطَّعُهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمَ مَكْمَلِ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٥﴾

106. Vere Ni jam skribis en la Psalmoj, post la admono, ke Miaj justaj servantoj heredos la landon.

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِّيلِ لِيَكْتَبَ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا

107. Vere en tio estas senditaĵo por popolo adoranta.

فَعَلِبَيْنَ ⑤

108. Ni sendis vin nur kiel kompaton por ĉiuj popoloj.

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ

أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ⑥

109. Diru: "Vere al mi estis revelaciite nur, ke via Dio estas Dio ununura. Ĉu vi do ne volas submetiĝi?"

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ غٰلِبِينَ ⑦

110. Tamen, kiam ili turnas siajn dorsojn, vi diru: "Mi admonis vin ĉiujn egale, kaj mi ne scias, ĉu tio, kio estas promesita al vi, estas proksima aŭ malproksima.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ ⑧

قُلْ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ ⑨

111. Vere Li scias, kio estas malkaŝita en la parolo kaj Li scias, kio estas kaŝita.

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑩

إِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِن آذَرْتَنِي

112. Mi ne scias, ĉu eble tio ne estas nur provo por vi kaj provizaĵo por kelke da tempo".

أَقْرَبِي أَمْ يَعْزُدُ مَا تُوعَدُونَ ⑪

113. Li diris: "Ho mia Sinjoro, juĝu Vi juste. Nia Sinjoro estas la Donema, kies helpo estas petegenda kontraŭ tio, kion vi asertas".

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ⑫

وَإِن آذَرْتَنِي لَعَلَّاهُ فَتَنَةٌ لِّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ

حِينٍ ⑬

قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ⑭

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٌ (22)

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. Ho homoj, respektogu vian Sinjoron, ĉar la tertremo de la "Horo" estas terurajo.
3. En la tago, en kiu vi vidos ĝin, forgesos ĉiu suĉigantino sian suĉinfanon, kaj ĉiu gra-vedulino liberigos de sia ŝarĝo, kaj vi vidos la homojn kvazaŭ ebriaj, kvankam ili ne es-tas ebriaj: nur la puno de Allah estas severa.
4. Inter la homoj estas iu, kiu disputas pri Allah sen vera scio kaj sekvas ĉiun obstine ribeleman Satanon.
5. Pri li estas dekretite, ke li erarigos kaj kondukos al la puno de la fajro ĉiun, kiu lin prenas kiel amikon.
6. Ho vi homoj, se vi estas en dubo pri la re-vivigo, pensu, ke Ni kreis vin el polvo, poste el spermoguto, poste el buleto da sango, poste el peco da karno, parte formita kaj parte neformita, por klarigi tion al vi. Kaj Ni lasas resti en la utero, kion Ni volas, ĝis fiksita tempo; poste Ni estigas vin kiel infanojn, poste Ni kreskigas vin ĝis la matura aĝo. Luj el vi estas forprenitaj, aliaj atingas la maljunecon, tiel ke ili nenion plu scias, kion ili kutimis scii. Kaj vi vidas la teron senviva, tamen, kiam Ni sendas sur ĝin la akvon, ĝi moviĝas kaj ŝvelas kaj kreskigas ĉion belegan.
7. Tio estas, ĉar Allah estas la vero kaj Tiu, kiu revivigas la mortintojn, kaj vere Li ha-vas povon super ĉiuj aferoj,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُدْهِلُ كُلَّ مَرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَٰمْ بِسُكْرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ
كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَتَهُ بُعِثَهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدٍ ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَتَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَبْتَتَتْ

* v. la version 28an

8. kaj ĉar la "Horo" venos – pri tio ne ekzistas dubo – kaj ĉar vere Allah revivigos tiujn, kiuj estas en la tomboj.

9. Inter la homoj estas iu, kiu disputas pri Allah sen vera scio aŭ gvidado aŭ klariganta Libro,

10. mallevente malŝate sian kapon por devojigi la aliajn disde la afero de Allah. Por li certe estas honto en ĉi tiu vivo kaj Ni iĝos lin gustumi la punon de la brulado en la tago de la reviviĝo:

11. "Tio okazas pro tio, kion faris viaj manoj; Allah ja ne estas maljusta al la servantoj".

12. Inter la homoj estas iu, kiu adoras Allahon nurkondiĉe: se lin trafas bonaĵo, li estas kontenta, sed, se lin trafas elprovo, li turnas sian vizaĝon. Li perdas ĉi tiun vivon kaj la vivon venontan. Tio estas evidenta perdo.

13. Li vokas anstataŭ Allahon tion, kio ne povas malutili nek utili al li. Tio signifas eraradi malproksimen!

14. Li vokas tiun, kies malutilo estas pli ebla ol la utilo. Malbonega ja estas la majstro, kaj malbonega estas la disĉiplo!

15. Vere Allah kondukos la kredantojn kaj la bonfarantojn en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj. Vere Allah faras, kion Li volas.

16. Kiu kredas, ke Allah ne helpas la Profeton en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, tiu provu supreniri en la ĉielon per ŝnuro, poste li tranĉu ĝin kaj li vidu, ĉu lia atako kapablas neniigi tion, kio lin furiozigas.

مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ يَهْتَجِ ①

ذَلِكَ يَا نَّ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَ أَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَ

أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

وَ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ

يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ③

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ

لَا هُدَىٰ وَ لَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

ثَأْنِي عِظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي

الدُّنْيَا خِزْيٌ وَ نُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ

الْحَرِيقِ ⑤

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَ أَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلِيمٍ

لِلْعَالَمِينَ ⑥

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّبِعُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ

أَصَابَهُ خَيْرٌ إِطْمَأَنَّ بِهِ وَ إِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ

إِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ تَفَّ حَسِرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ

ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ مَا لَا

يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑧

يَدْعُوا لِمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبٌ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ

الْمَوْلَىٰ وَ لَيْسَ الْعَشِيرُ ⑨

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ

17. Tiel Ni sendis la Koranon kiel klaran revelacion. Allah vere gvidas, kiun Li deziras.

18. Jen! La kredantoj kaj la Judoj kaj la Sabeoj kaj la Kristanoj kaj la Magianoj kaj la idolanoj — vere Allah juĝos inter ili en la tago de la reviviĝo. Vere Allah estas atestanto pri ĉiuj aferoj.

19. Ĉu vi ne vidis, ke antaŭ Allah riverencas ĉiu, kiu estas en la ĉieloj, kaj kiu estas sur la tero kaj la suno kaj la luno kaj la steloj kaj la montoj kaj la arboj kaj la bestoj kaj multaj homoj? Multaj tamen meritas la punon, kaj por tiu, kiun Allah humiligos, ne estos honoro. Vere Allah faras, kion Li volas.

20. Ĉi tiuj ambaŭ, kredantoj kaj nekredantoj, estas batalantoj, kiuj batalas pri sia Sinjoro; por la nekredantoj tamen estos elfaritaj vestaĵoj el fajro; bolanta akvo estos verŝita sur iliajn kapojn,

21. kaj per ĝi fandiĝos tio, kio estas en iliaj ventroj kaj ankaŭ ilia haŭto;

22. kaj por ili estos pretigitaj feraj frapilegoj.

23. Kiam ili klopodos eliri el ĝi pro timo, ili estos repuŝataj en ĝin: "Gustumu la punon de la brulado!"

24. Vere Allah kondukos tiujn, kiuj kredis kaj bonfaris, en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj; tie ili estos ornamitaj per braceletoj el oro kaj el perloj, kaj iliaj vestaĵoj tie estos el silko,

25. kaj ili estos kondukitaj al la purega vorto kaj ili estos kondukitaj al la vojo de la Laŭdegenda.

26. Al tiuj, kiuj nekredas kaj devojigas de la afero de Allah kaj de la Sankta Moskeo — kiun Ni igis sanktejo por ĉiuj homoj, egale, ĉu ili estas loĝantaj tie aŭ ĉu ili estas no-

مَا يُرِيدُ ۝

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ۝

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ يَشَاءُ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالطَّغْيِينِ وَالنَّاصِرِي وَالْمَجْرُسِ وَالَّذِينَ أُشْرِكُوا إِنَّ اللَّهَ بَفِصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ الْعَلِيَّةُ ۝

هَذَانِ حَصْلِنِ اخْتَصَبُوا فِي رَبِّهِمْ الَّذِينَ كَفَرُوا قَطَعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِنْ نَارٍ يَصَّبُ مِنْ فَوْقِ رءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

كَلِمًا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِينُوا وَفِيهَا ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

madoj – kaj al tiuj, kiuj provas profani ĝin per malpiegeco, Ni gustumigos doloran punon.

27. Memoru, kiam Ni asignis al Abraham la lokon de la Domo: ”Ne aldonu al Mi ion ajn kiel rivalon, kaj purigu Mian Domon por tiuj, kiuj ĉirkaŭiras ĝin kaj kiuj staras kaj kiuj falas teren surgeniigante,

28. kaj anoncu al la homoj la pilgrimon; ili venos al vi piedirante aŭ rajdante ĉiun ajn malgrasan kamelon, sur ĉiuj malproksimaj vojoj,

29. por atesti ĝian utilon por si mem; kaj memoru la nomon de Allah en la fiksitaĵ tagoj, dankante pro tiu brutaro, kiun Li donis al ili kiel nutraĵon. Manĝu do el ĝi kaj nutru la malriĉulojn, la mizerulojn.

30. Poste ili plenumu sian puriĝon kaj siajn ĵurojn kaj ili ĉirkaŭiru la antikvan Domon.

31. Tiel estu. Kiu honoras la sanktaĵojn de Allah – tio estas pli bona por li antaŭ lia Sinjoro; permesita estas al vi la bestaro, krom tiu, kiu estas menciita al vi. Evitu do la hontindaĵon de la idoloj kaj evitu la vorton de la mensogo.

32. Estu ĉiam dediĉita al Allah, ne aldonante al Li rivalojn. Kiu aldonas rivalojn al Allah estas kiel iu, kiu falis el la ĉielo kaj estis rabita de la birdoj kaj estis puŝita de la vento al malproksima loko.

33. Tiel estas; kiu respektas la ritojn de Allah – vere tio devenas de la justeco de la koroj.

34. Por vi estas utilo por fiksita tempo en ĉi tiuj oferaĵoj; poste tamen estos ilia loko ĉe la antikva Domo.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْرُونَ فِيهَا
مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا
خَبِيرٌ ﴿٣٧﴾

وَهُدُوا إِلَى الْمَنَاطِقِ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَهُدُوا إِلَى
صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٣٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُصَدِّقُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
يَالْعَاكُفُ فِيهِ وَالْبَاءُ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِأِلْحَادٍ
بِغَيْرِ ظُلْمٍ تَنَذَّرْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٩﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى
كُلِّ صَامِرٍ ثَائِبِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٤٠﴾

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ بَهِيمَتِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٤١﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَدْوَهُمْ وَيُطَوُّفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٤٢﴾

ذَلِكَ وَرَنْ يَعْظَمُ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَيْلُهُ عِنْدَ
رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَنْتَهَى عَلَيْكُمْ

35. Por ĉiu popolo Ni donis instruon pri la oferoj, por ke ili memoru la nomon de Allah dankante pro tiu bestaro, kiun Li donis al ili kiel nutraĵon. Tiel via Dio estas Dio ununura; tial submetiĝu al Li kaj vi portu la bonan novaĵon al la humiluloj,

36. kies koroj repleniĝas je respektego, kiam Allah estas nomata, kaj kiuj pacience toleras tion, kio trafas ilin, kaj kiuj levas la preĝon kaj almozdonas el tio, kion Ni donis al ili.

37. Inter la sanktaj signoj de Allah Ni destinis por vi la kamelojn por la buĉofero. En ili estas bonego por vi. Elparolu do la nomon de Allah super ili, kiam ili staras en vicoj. Kiam ili poste falas mortintaj sur siajn flankojn, manĝu el ili kaj nutru la mizerulojn kaj la petantojn. Tiel Ni ilin servigis al vi, por ke vi estu dankaj.

38. Ilia viando neniam atingas Allahon, nek ilia sango, sed via respektego atingas Lin. Tiel Li servigis ilin al vi, por ke vi laŭdegu Allahon, ĉar Li gvidis vin. Kaj vi portu la bonan novaĵon al la virtuloj.

39. Vere Allah protektas la kredantojn; vere Allah ne amas iun ajn malfidelulon, iun ajn nedankulon.

40. Permesite estas sin defendi al tiuj, kiuj estas atakitaj, ĉar ili suferis maljustecon – vere Allah havas la povon helpi ilin,

41. tiujn, kiuj estas maljuste forpelitaj el siaj domoj, ĉar ili diris: "Nia Sinjoro estas Allah"; se Allah ne moderigus la homojn, unu per la alia, certe estus detruitaj la mo-

فَاخْتَبِنَا مِنَ الرِّجْسِ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الرُّودِ ﴿٣٥﴾

حُنْفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَانَتْهَا حَرًّا مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُ الطَّيْرُ
اَوْ تَهْوِي بِهٖ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَجِينٍ ﴿٣٦﴾
ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰى

الْقُلُوْبِ ﴿٣٧﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا
بِئْسَ اِلٰى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿٣٨﴾

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مُنْشَاۗءَ لَيْدِكُمْ اَسْمَ اللّٰهِ
عَلٰى مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ بَیۡمَتَةٍ اِلٰنْعَامٍ فَالْهُكْمُ
اِلٰهُ وَاَحَدٌ فَلَهٗ اَسْلَمُوْا وَاَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٩﴾

الَّذِيْنَ اِذَا دُكِّرَ اللّٰهُ وَاَجَلَتْ قُلُوْبُهُمۗ وَالصُّبْرِيْنَ
عَلٰى مَا اَصَابَهُمۗ وَالْمُقِيۡبِي الصَّلٰوةِ وَمِنۡ اَرۡزَقْتَهُمۗ
يُنْفِقُوْنَ ﴿٤٠﴾

وَالۡاَبۡدَانَ جَعَلۡنَاهَا لَكُمْ مِّنۡ شَعَائِرِ اللّٰهِ لَكُمْ
فِيهَا خَيْرٌ ۗ فَاذۡكُرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ عَلَيۡهَا صَوَاقًا ۗ فَاِذَا
وَجِبَتۡ جُنُوۡبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطِعُوا النِّقَاطِعَ وَاَلۡمُعۡتَرِدَ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرۡنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٤١﴾

لَنْ يَبۡتَالَ اللّٰهُ لِحُرۡمَتِهَا وَاِلَادَآءِهَا وَلٰكِنۡ يَّبۡتَا لَهٗ
التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكۡدِرُوْا اللّٰهَ
عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَاَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٢﴾

naĥejoj, la preĝejoj, la sinagogoj kaj la moskeoj, en kiuj la nomo de Allah estas ofte menciata. Allah certe helpos tiun, kiu Lin helpas. Vere Allah estas fortega, ĉiopova –

42. tiujn, kiuj – se Ni loĝigas ilin sur la teron – levas la preĝon kaj almozdonas kaj ordonas la virton kaj malpermesas la malvirton. Al Allah apartenas la sukceso de ĉiu afero.

43. Se ili kulpigas vin je mensogo, tiel kulpigis siajn profetojn jam antaŭ ili ankaŭ la popolo de Noa kaj de Aad kaj de Tamūd,

44. kaj la popolo de Abraham kaj la popolo de Lot,

45. kaj la loĝantoj de Madjan. Ankaŭ Moseo estis kulpigita, tamen Mi konsentas prokraston al la miskredantoj, poste Mi ekkaptas ilin. Kiel teruraj estas la sekvoj de ilia negado!

46. Kiom da urboj, kiuj estis malpiegaj, Ni detruis, tiel ke iliaj tegmentoj enfalis, kaj kiom da putoj en la dezerto kaj kiom da altaj fortikaĵoj!

47. Ĉu ili ne vojaĝis tra la lando, tiel ke ili povus havi korojn por kompreni aŭ orelojn por aŭdi? Vere ne estas la okuloj, kiuj estas blindaj, sed blindaj estas la koroj, kiuj sidas en la brustoj.

48. Ili petas, ke vi akcelu la punon, sed Allah neniam rompos Sian promeson. Vere unu tago ĉe via Sinjoro estas kiel mil jaroj laŭ ilia kalkulo.

49. Al kiom da urboj Mi konsentis prokraston, kvankam ili estis malpiegaj, poste Mi ekkaptis ilin! Al Mi estos la reveno.

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٢٢﴾

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٢٣﴾

لِلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٤﴾

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٥﴾

وَإِنْ يَلْدُكُوكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٢٦﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٢٧﴾
وَاصْحَابَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُمُ الْكَاذِبِينَ
ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٨﴾

فَكَرَيْنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَوْمَ مَعْظَلَةٍ وَاقَصْرِ
مَشِيدٍ ﴿٢٩﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا

50. Diru: "Ho vi homoj! Vere mi estas evidenta admonanto por vi".

51. Por la kredantoj kaj la bonfarantoj estas pardono kaj honora provizaĵo.

52. Tiuj tamen, kiuj strebas kontraŭ Niaj signoj kaj provas venki, estos la loĝantoj de l' fajro.

53. Ĉiujn senditojn kaj profetojn, kiujn Ni sendis antaŭ vi, Satano malhelpis je ilia volo, kiam ili volis ion. Allah tamen vanigas ĉion, kion Satano entreprenas. Allah do certigos Siajn signojn. Allah estas ĉioscia, saĝa.

54. Li tion permesas por fari tion, kion Satano faras, provo por tiuj, en kies koroj estas malsano kaj kies koroj malmoligis. Vere la malpieguloj iris malproksimen en sia eraro!

55. Por ke sciu tiuj, al kiuj estis donita la vera scio, ke tio estas la vero de via Sinjoro, tiel ke ili kredu al ĝi kaj ke iliaj koroj submetiĝu al Li. Vere Allah gvidas la kredantojn sur la rektan vojon.

56. La miskredantoj ne ĉesos dubi pri ĝi, antaŭ ol la "Horo" trafos ilin neatendite, aŭ antaŭ ol venos al ili la puno en la tago de la malfeliĉo.

57. En tiu tago la suvereneco estos de Allah. Li juĝos inter ili, kaj la kredantoj kaj la bonfarantoj estos en Paradizo de feliĉo.

58. Por la miskredantoj kaj por tiuj, kiuj rifuzis Niajn signojn, estos puno humiliga.

تَعْمَ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٥٠﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ

وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٥١﴾

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٥٢﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٣﴾

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأُ

رْزُقٌ كَرِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ

الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا

إِذَا تَسَاءَلْتَهُ الْقُلُوبُ الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا

يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ ﴿٥٦﴾

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّا لَظَاهِرِينَ

لِفِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٧﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّا لَإِلَهُ

لِهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٨﴾

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيضَةٍ مِنْهُ حَتَّى

59. Por tiuj, kiuj elmigris por la afero de Allah kaj poste estas mortigitaj aŭ mortis, Allah pretigos bonegan provizaĵon. Vere Allah estas la plej bona Provizanto.

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٩﴾

60. Li ilin certe enirigos en lokon, en kiu ili estos kontentaj. Vere Allah estas ĉioscia, malsevera.

الَّذِينَ يَوْمِئِذٍ لَّيْسَ يَخْلَعُ عَنْهُمْ إِحْسَانًا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾

61. Tio estos: tiun, kiu repagas same, kiel li estis ofendita, kaj poste denove suferas maljustecon, Allah certe helpos. Allah vere estas senkulpigema, pardonema.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٦١﴾

62. Tio estas, ĉar Allah igas la nokton sekvi la tagon kaj la tagon sekvi la nokton. Allah vere estas ĉioaŭda, ĉiovida.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ خَبِيرُ الرَّزْقِينَ ﴿٦٢﴾

63. Tio estas, ĉar Allah estas la Vero kaj tio, kion ili vokas anstataŭ Lin, estas la mensoĝo. Allah vere estas la Eminentia, la Grandega.

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدَّةً خَلَالًا يُرْوُونَهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ

64. Ĉu vi ne vidis, ke Allah sendis la akvon el la ĉieloj kaj la tero fariĝis verda? Vere Allah estas sagaca, ĉioscia.

حَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

65. Al Li apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Vere Allah estas la Mem-sufiĉa, la Laŭdenda.

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبْ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٤﴾

66. Ĉu vi ne vidis, ke Allah servigis al vi tion, kio estas sur la tero, kaj la ŝipojn, kiuj sulkas la maron laŭ Lia ordono? Li haltigas la pluvon, por ke ĝi ne falu sur la teron krom laŭ Lia ordono. Vere Allah estas senkulpigema kaj pardonema al la homoj.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٥﴾

67. Estas Li Tiu, kiu vivigis vin, poste Li lasis vin morti, poste Li revivigos. Vere la homo estas sendanka!

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٦﴾

68. Al ĉiuj popoloj Ni donis manierejn de adorado, kiujn ili observas. Do ne disputu pri tiu afero, sed voku vian Sinjoron. Vere vi sekvas la rektan gvidadon.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٧﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ

69. Se ili tamen disputas kun vi, diru: "Allah scias, kion vi faras".

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ

70. Allah juĝos inter vi en la tago de la reviviĝo pri tio, pri kio vi malkonsentis.

عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بَإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالتَّائِبِينَ لَمَعْرُوفٌ

71. Ĉu vi ne scias, ke Allah scias, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero? Vere tio estas en Libro, vere tio estas facila por Allah.

رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

72. Ili adoras anstataŭ Allahon tion, al kio Li neniam sendis iun ajn povon, kaj pri kio ili havas nenian scion. Por la malpieguloj ne estos helpanto.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

73. Kiam estas prezentitaj al ili Niaj signoj evidentaj, vi povas vidi la rifuzemon en la vizaĝoj de la miskredantoj. Ili deziregus ataki tiujn, kiuj prezentas al ili Niajn signojn. Diru: "Ĉu mi anoncu al vi ion eĉ pli malbonan ol tio? Tio estas la fajro! Allah promesis ĝin al la miskredantoj. Malbonega estas ilia destino!"

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٧٠﴾

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُبَارِكُ عَلَيْكَ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى

مُسْتَقِيمٍ ﴿٧١﴾

وَإِنْ جَدَلْتَهُ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٧٢﴾

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٣﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٤﴾

74. Ho vi homoj! Al vi estas prezentita ĉi tiu rakonto, do aŭskultu ĝin: "Certe tiuj, kiujn vi vokas anstataŭ Allahon, neniam kapablos krei eĉ unu muŝon, eĉ se ili unuigus ĉiuj kune. Kaj se muŝo rabus de ili ion, ili ne kapablos repreni tion de ĝi. Malforta estas la serĉanto kaj la serĉito".

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ

مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٥﴾

وَإِذَا تَنَادَوْا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا يَنْتَهِتِ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْمَعُونَ بِالَّذِينَ

يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ إِنَّا أَنْتِمْ بِشَرِّ مَنِ

ذِكْرُكُمْ التَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ

75. Ili ne taksas Allahon laŭ Lia valoro. Vere Allah estas forta, ĉiopova.

76. Allah elektas senditojn el la anĝeloj kaj el la homoj. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉiovida.

الْمَصِيرُ ﴿٧٦﴾

77. Li scias, kio estas antaŭ vi kaj malantaŭ vi, kaj al Allah estos la reveno de ĉiuj aferoj.

يَأْتِيهَا النَّاسُ صُرِبٍ مِثْلٍ فَأَسْتَبْعُوا آلَهُ إِنَّ

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا

78. Ho kredantoj! Riverencu kaj surgenui-
gu kaj adoru vian Sinjoron kaj faru la bonon,
por ke vi havu sukceson.

79. Kaj strebu pri la afero de Allah, kiel kon-
venas strebi. Li elektis vin kaj Li ne faris ion
malfacila en la religio. Sekvu la kredon de via
patro Abraham. Estis li tiu, kiu jam antaŭe
kaj ankaŭ nune nomis vin islamanoj*, por ke
la sendito estu atestanto pri vi, kaj por ke vi
estu atestantoj pri la homoj. Levu do la pre-
gon kaj donu almozojn kaj tenu vin forte je
Allah. Li estas via Majstro. Bonega Majstro
kaj bonega Helpanto!

*

Fino de la 17-a parto

وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا

لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الظَّالِمِينَ وَالْمُظَلِّمِينَ ﴿٥٧﴾

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٨﴾

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٥٩﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٦٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦١﴾

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ

أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ هُوَ

قَبَّلَ فِي هَذَا يَكُونُ الرَّسُولَ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

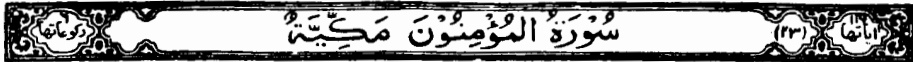
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ

مَوْلَاكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

* Laŭlitere: submetiĝintoj.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Certe prosperos la kredantoj,

3. kiuj humiliĝas en siaj preĝoj,

4. kiuj evitas la vanajn paroladojn,

5. kiuj almozdonas,

6. kiuj moderigas siajn pasiojn,

7. krom kun siaj edzinoj aŭ kun tiuj, kiujn posedas ilia dekstra mano, ĉar tiukaze ili ne estas riproĉindaj.

8. Tiuj, kiuj serĉas ion preter tio, estas la ekscesantoj.

9. Tiuj, kiuj gardas sian fidon kaj siajn alian-cojn,

10. kiuj serioze atentis pri siaj preĝoj,

11. estas la heredontoj,

12. kiuj heredos la Paradizon; tie ili restos por ĉiam.

13. Vere Ni kreis la homon el pura argilo,

14. poste Ni metis lin kiel spermoguton en sekuran restadejon,

15. poste Ni faris la spermoguton buleto el koaguliĝinta sango, poste Ni faris la koaguliĝintan santon peco da karno, poste Ni estigis el la peco da karno ostojn, poste Ni vestigis la ostojn per muskoloj, poste Ni el-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ③

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤

وَالَّذِينَ هُمْ إِعْرَافِهِمْ حَفِيضُونَ ⑥

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦

مَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ نَاءً، لَيْسَ لَهُ الْعُدُوتُ ⑧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ⑨

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي فَرَاقٍ مَكِينٍ ⑭

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّفْثَةَ عَلَاقَةً خَلَقْنَاهُ مِصْنَعًا خَلَقْنَا الْمُنْتَهَةَ عَظِيمًا ⑮

فَكَسَوْنَا الْوُجوهَ لَحْمًا، ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ⑯

فَتَبَرَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ⑰

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ⑱

بِسْمِ اللَّهِ

irigis ĝin al la lumo kiel novan kreitaĵon.
Estu do laŭdegata Allah, la plej bona Kreinto!

16. Poste vi certe post tio mortos,

17. poste vi certe estos denove vekitaj en la tago de la reviviĝo.

18. Super vi ni vere kreis sep ĉielojn – Ni neniam estas neglektema pri la kreo –

19. kaj Ni sendis akvon el la ĉielo en fiksita mezuro kaj Ni igis ĝin kuŝi sur la tero; Ni tamen certe kapablas repreni ĝin.

20. Ni ankaŭ por vi estigis per ĝi ĝardenojn kun daktilpalmoj kaj vinberarboj; por vi estas en ili abundaj fruktoj; vi do manĝu el ili;

21. kaj Ni estigis por vi arbon, kiu kreskas sur la monto Sinaj; ĝi produktas oleon kaj spicon por la manĝantoj.

22. Por vi vere la gregoj estas instruilo. Ni donas al vi por trinki tion, kio estas en iliaj ventroj, kaj en ili estas por vi multaj utiloj kaj el ili vi manĝas;

23. sur ili kvazaŭ sur ŝipoj vi vojaĝas.

24. Ni sendis Noan al lia popolo kaj li diris: "Ho mia popolo, adoru Allahon; vi ne havas alian Dion ol Lin; ĉu vi ne volas esti justuloj?"

25. Diris tamen la estroj – kiuj ne kredis – de lia popolo: "Tiu ĉi estas nur homo kiel vi; li dezirus nur plialtigi sin super vi. Se Allah volus, Li estus sendinta anĝelon. Neniam ni aŭdis pri tiaj aĵoj sub niaj prapatroj.

26. Li nur estas homo, en kiu estas frenezoz; atendu do kelke da tempo pri li".

ثُمَّ رَأَيْنَا أَنَّهُمْ كَبِيرٌ ۝۱۵

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۝۱۶ وَمَا تَسْمَعْنَ فِيهَا

غَيْطِينَ ۝۱۷

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَبَتْ فِي الْأَرْضِ

وَأَنْتَ عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ ۝۱۸

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا

فَوَاكِهَ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۱۹

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ

وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ۝۲۰

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُسْقِيَهُمْ مِنِّي وَتُبْرِئُوا

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعَ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۲۱

عَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝۲۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۲۳

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ

مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

مَلَائِكَةً ۝۲۴ فَاذْهَبْ بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَىٰ ۝۲۵

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَّهْدِيهِ جَنَّتُهُ فترى صوابه حتى حين ۝۲۶

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّ بُونُ ۝۲۷

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا

فَإِذَا جَاءَ أَهْرَابًا وَفَارَ التَّنُورَ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن

كُلِّ ذَوْبَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ

27. Li diris: "Ho mia Sinjoro, helpu min, ĉar ili nomis min mensogulo".

الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٧﴾

28. Ni do revelaciis al li: "Konstruu la arkeon sub Niaj okuloj kaj laŭ Nia revelacio; kiam Nia ordono venos kaj la supraĵo de la tero elŝprucigos akvon, prenu en la ŝipon paron el ĉiu speco, kaj vian genton, krom tiuj, kontraŭ kiuj jam estas eldirita la verdikto. Ne parolu al Mi pri tiuj, kiuj malbonfaris. Ili vere estos dronigitaj.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفَلَكَ فَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزلاً مُبْرَكاً وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

29. Kiam vi estos loĝiginta en la arkeon – vi kaj tiuj, kiuj estas kun vi – diru: "Estu laŭdegata Allah, kiu savis min de la popolo malpiega! ",

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾

30. kaj diru: "Ho mia Sinjoro! Konsentu al mi benitan alordigon, ĉar Vi estas la plej bona Piloto."

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

31. Vere en tio estas signoj kaj Ni nur elprovas vin.

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَآتَرَفَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾

32. Vere Ni estigis post ili alian generacion,

33. kaj Ni sendis al ili profeton el ilia mezo: "Adoru Allahon; vi ne havas alian Dion ol Lin, ĉu vi ne volas esti justuloj? "

وَلَكِن آطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَيْرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْدِيَكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِثَّمْ وَكُنْتُمْ تَرَابًا وَعَظْمًا أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾

34. Diris la estroj de lia popolo, kiuj ne kredis kaj negis la renkonton en la vivo venonta, kaj al kiuj Ni donis la bonajn aĵojn de ĉi tiu vivo: "Ĉi tiu estas nur homo kiel vi. Li manĝas el tio, kion vi manĝas, kaj li trinkas el tio, kion vi trinkas.

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

35. Se vi obeos homon kiel vi, vi certe estos perdantoj.

إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

36. Ĉu li promesas al vi, ke vi denove revivigos, post kiam vi estos mortintaj kaj fariĝintaj polvo kaj ostoj?

إِن هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

37. Malproksima, malproksima de la vero estas tio, kio estas promesata al vi!

38. Ne ekzistas alia vivo ol tiu ĉi. Ni mortas kaj vivas, sed ni ne estos denove vekitaj.

39. Li estas nur homo, kiu elpensis mensogon kontraŭ Allah, kaj ni ne kredos al li”.

40. Li diris: ”Ho mia Sinjoro, helpu min, ĉar ili nomis min mensogulo”.

41. Dio diris: ”Vere post malmulte da tempo ili pentos”.

42. Tiam ekkaptis ilin la uragano fortege kaj Ni faris ilin balaajo. Malbenita estu la popolo malpiega!

43. Poste Ni estigis post ili aliajn generaciojn.

44. Neniu popolo kapablas akceli sian destinon nek prokrasti ĝin.

45. Poste Ni sendis niajn senditojn unu post la alia. Kiam venis al iu popolo ĝia sendito, ili nomis lin mensogulo. Tiel Ni igis ilin sekvi unu la alian kaj Ni faris ilin objekto de legendo. Malbenita estu la popolo miskredanta!

46. Poste Ni sendis Moseon kaj lian fraton Aaron kun Niaj signoj kaj kun pruvo evidenta

47. al Faraono kaj al liaj estroj. Ili tamen fariĝis fieregaj kaj ili estis popolo malhumi-la.

48. Ili diris: ”Ĉu ni devas kredi al homoj kiel ni, kvankam ilia popolo obeas nin?”

49. kaj ili nomis tiujn ambaŭ mensoguloj kaj ili estis neniigendaj.

50. Ni vere donis al Moseo la Libron, por ke ili estu gvidataj.

51. Ni faris la filon de Maria kaj lian patron signoj, kaj Ni konsentis al ili ambaŭ

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴿٣٨﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٣٩﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً
فَبَعْدًا لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرُونًا آخَرِينَ ﴿٤١﴾

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَتَّخِرُونَ ﴿٤٢﴾
ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا
كَذَّبُوهُ فَأَنْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
فَبَعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٤٥﴾

فَقَالُوا إِنَّا مِنَ الْبَشَرِينِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عِبَادُونَ ﴿٤٦﴾

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٧﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٨﴾

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ
رَبْوَةٍ ذَاتِ أَعْرَابٍ وَمَعِينٍ ﴿٤٩﴾

يَأْتِيهَا الرُّسُلُ كُلُّوَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْلَوْا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

وَإِنَّ هَذِهِ أَهْلَكُمُ أُمَّةً وَآحَدَةً وَإِنَّا نُرَبُّكُمْ

rifuĝon sur kvieta montaro, kun fluanta akvo.

فَاتَّقُوا ۞٥٧

52. Ho vi senditoj, manĝu el la bonaj aĵoj kaj bonfaru; vere Mi scias bone, kion vi faras.

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

فَرِحُوا ۞٥٨

53. Vere ĉi tiu via religio estas religio ununura, kaj Mi estas via Sinjoro. Do respektigu Min.

فَدَرُّهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۞٥٩

54. Ili tamen malkonsentis pri siaj aferoj kaj ili disiĝis en partiojn kaj ĉiu partio estis kontenta je tio, kion ĝi posedas;

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ نَارٍ وَبَيْنَ ۞٦٠

نُجَارٍ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ۞٦١

55. Ias do ilin por iom da tempo en ilia nescio.

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ تُشْفِقُونَ ۞٦٢

وَالَّذِينَ هُمْ يَاأَيُّ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۞٦٣

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۞٦٤

56. Ĉu ili imagas, ke la propraĵojn kaj la idojn, kiujn Ni donis al ili,

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا ذُلُّوهُمْ وَجِلَّةٌ أَنَّهُمْ

إِلَىٰ رَبِّهِمْ رُجْعُونَ ۞٦٥

57. Ni rapidis doni por ilia utilo? Ne, ili ne komprenas!

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَاهُونَ ۞٦٦

58. Vere tiuj, kiuj tremas pro respektigo antaŭ sia Sinjoro,

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا لَكُنَّبٌ يَنْطِقُ

59. kaj tiuj, kiuj kredas je la signoj de sia Sinjoro,

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞٦٧

60. kaj tiuj, kiuj ne aldonas rivalojn al sia Sinjoro,

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ

مِنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ۞٦٨

61. kaj tiuj, kiuj disdonas, kion ili disdonas, kaj iliaj koroj tremas, ĉar ili revenos al sia Sinjoro,

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ

يَجْتُرُونَ ۞٦٩

62. estas ili tiuj, kiuj rapidas pri la bonaj agoj kaj estas la unuaj en tiu strebado.

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ بِإِنكُم مِّثَالًا تَنْصَرُونَ ۞٧٠

63. Ni neniam ŝarĝas iun animon pli, ol ĝi kapablas toleri. Ni havas Libron, kiu diras la veron, kaj ili ne suferos maljustecon.

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ

تَنْكِبُونَ ۞٧١

64. Ne! Iliaj koroj tute ignoras tion kaj krom tio ili havas agojn, kiujn ili daŭrigas,

مُسْتَكْبِرِينَ ۞٧٢ بِهِ سِيرًا يَنْهَجُرُونَ ۞٧٣

65. ĝis Ni trafos la riĉulojn inter ili per puno; jen, tiam ili plorpetos helpon.

66. Ne plorpetu helpon hodiaŭ; apud Ni vi vere ne trovos helpon.

67. Vere Miaj signoj estis proklamitaj al vi, sed vi turnis vin sur viaj kalkanoj,

68. fieregaj; vi babilis la tutan nokton pri la Korano.

69. Ĉu ili do ne atentis pri la vorto, ĉu venis al ili tio, kio ne venis al iliaj prapatroj?

70. Ĉu ili ne konas sian senditon, ĉar ili ne-negas lin?

71. Ĉu ili diras: "Li estas frenezulo?" Ne! Li venis al ili kun la vero, sed la plej multaj el ili malamas la veron.

72. Se la vero estus sekvinta iliajn malbonajn dezirojn, vere la ĉielo kaj la tero kaj ĉiu, kiu estas en ili, estus falintaj en malordon. Ne! Ni donis al ili admonon, sed ili turnis sin for de sia admono.

73. Aŭ ĉu vi petas de ili iun ajn rekompencan? Tamen la rekompenco de via Sinjoro estas pli bona. Li estas la plej bona Provi-zanto.

74. Vere vi vokas ilin al la rekta vojo;

75. sed tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, vere devojiĝis.

76. Se Ni ne estus kompatinta al ili kaj ne estus liberiginta ilin de ilia aflikto, ili persistus en sia malobeemo; ili vagadus blinde.

77. Vere Ni trafis ilin per la puno, sed ili ne submetiĝos al sia Sinjoro kaj ili ne humiliĝos,

78. antaŭ ol Ni malfermos por ili la pordon al severa puno. Jen! ili malesperos pro tio.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ دُنُكُرُونَ ۝
أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَذَّبْتَهُمْ
لِلْحَقِّ كُرْهُونَ ۝

وَلِيَ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
مِنَ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ لَكَ خَيْرٌ مِمَّا وَهُوَ خَيْرٌ
الَّذِينَ قَبْلَكَ ۝

وَأَنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ
لَنُكَيِّدُونَ ۝

وَنُورِجَنَّتْهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَا
فِي ضُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكْبَرُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَنْصَرُّوْنَ ۝

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْسِئُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

79. Estas Li Tiu, kiu donis al vi la aŭdadon kaj la vidadon kaj la korojn. Vi estas mal-multe dankaj.

وَهُوَ الَّذِي يُعْجِبُ وَيُؤَيِّتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٩﴾

80. Estas Li Tiu, kiu multigis vin sur la tero, kaj ĉe Li vi estos kunigitaj.

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٨٠﴾

81. Estas Li Tiu, kiu vivigas kaj lasas morti, kaj en Lia povo estas la alternado de la nokto kaj de la tago. Ĉu vi do ne volas kompreni?

قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا مَا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨١﴾

82. Ne! Ili parolas kiel parolis la prapatroj.

لَقَدْ وَعَدْنَاكَ نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٢﴾

83. Ili diras: "Kiel? Ĉu post kiam ni mortis kaj fariĝis polvo kaj ostoj, ni vere estos vekitaj?"

قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِلَّا نَسَمٌ لَّئِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٣﴾

84. Vere tio estis promesita al ni kaj al niaj patroj antaŭe. Tio vere estas nur la fabeloj de la antikvuloj".

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٤﴾

85. Diru: "Al kiu apartenas la tero, kaj kiu estas sur ĝi, se vi scias tion?"

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٥﴾

86. Ili diros: "Al Allah". Diru tiam: "Ĉu vi do ne volas pripensi?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٦﴾

87. Diru: "Kiu estas la Sinjoro de la sep ĉieloj kaj la Sinjoro de la granda Trono?"

قُلْ مَنْ مَلِكُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ قُلْ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٧﴾

88. Ili diros: "Ili apartenas al Allah". Diru tiam: "Ĉu vi do ne volas respektigi Lin?"

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٨﴾

89. Diru: "Kiu estas Tiu, en kies manoj estas la suvereneco super ĉiuj aferoj, kaj kiu donas protekton, sed kontraŭ kiu ne ekzistas protekto, se vi scias tion?"

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٨٩﴾

90. Ili diros: "Ĉio ĉi estas de Allah". Diru tiam: "Kial do vi estas iluziitaj?"

مَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ دُونِ مَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩٠﴾

91. Jen! Ni donis al ili la veron, ili tamen negas ĝin.

يَوْمَ نَبِّئُ الَّذِينَ كَفَرُوا قُلُوبُهُمْ مُغْشَاةٌ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٩١﴾

92. Allah ne prenis filon al Si, kaj ne ekzistas alia Dio apud Li; alie reprenus al si ĉiu Dio, kion li faris, kaj certe iuj el ili ribelus

قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تَرَبَّيْتَنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٢﴾

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٣﴾

kontraŭ la aliaj. Sankta estas Allah super tio, kion ili asertas!

93. La Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Malĉaŝitaĵoj. Eminentia Li estas super tio, kion ili aldonaŝ al Li kiel rivalojn!

94. Diru: "Ho mia Sinjoro, se vi igos min vidi la punon, kiu estas anoncita al ili,

95. tiam, ho mia Sinjoro, ne metu min kun la popolo malpiega!"

96. Ni certe havas la povon igi vin vidi tion, pri kio Ni minacas ilin.

97. Forigu la malbonon per tio, kio estas bonega. Ni scias tre bone, kion ili parolas.

98. Kaj diru: "Ho mia Sinjoro, mi serĉas rifuĝon ĉe Vi kontraŭ la flustrado de la Satanoj,

99. kaj mi serĉas rifuĝon ĉe Vi, mia Sinjoro, por ke ili ne alproksimiĝu".

100. Kiam venas al iu el ili la morto, li diras: "Ho mia Sinjoro, resendu min,

101. por ke mi agu bone pri tio, kion mi postlasis". Neniel! Estas nur vortoj, kiujn li elparolas, kaj malantaŭ ili estas barilo ĝis la tago, en kiu ili estos vekitaj.

102. Kiam estos blowite en la trumpeton, ne estos parenceco inter ili en tiu tago kaj ili ne demandos unu la alian.

103. Tiam estos sukcesaj tiuj, kies bonaj verkoj estos multopezaj.

104. Sed tiuj, kies bonaj verkoj estos malpezaj, estos tiuj, kiuj pereigis siajn animojn; en la infero ili restos por ĉiam.

105. La fajro bruligos iliajn vizaĝojn kaj en ĝi ili havos nigrajn vizaĝojn.

وَرَاتَا عَلَىٰ أَنْ تَرْيَكَ مَا لَعِدَهُمْ لَقَدَرُونَ ﴿١٠٠﴾

إِذْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿١٠٢﴾
وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿١٠٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٤﴾
لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٥﴾

فَإِذَا فُتِحَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٦﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٧﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٨﴾

تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٩﴾
أَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي تَسْتَلِي عَلَيْكُمْ وَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ﴿١١٠﴾

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١١١﴾

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١١٢﴾
قَالَ احْسَبُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١١٣﴾

إِنَّهَا كَانَ قَرْيَةٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

106. "Ĉu ne estis proklamitaj al vi Miaj revelacioj? Ĉu vi ne rifuzis ilin?"

107. Ili diros: "Nia Sinjoro! Nia malpiegeco superis nin kaj ni estis popolo eraranta.

108. Nia Sinjoro, konduku nin ekster ĉi tio kaj, se ni revenos al la malobeemo, ni tiam vere estos malpieguloj".

109. Li diros: "Tien, vi! Kaj vi ne parolu kun Mi! "

110. Estis multaj inter Miaj servantoj, kiuj diris: "Nia Sinjoro! Ni kredas, do Vi pardonu al ni kaj kompatu al ni, kaj Vi estas la plej bona Pardonemulo".

111. Vi tamen ricevis ilin mokante, tiel ke vi forgesis Mian admonon, dum vi mokis ilin.

112. Vere Mi rekompencas ilin hodiaŭ, ĉar ili persistis. Vere estas ili tiuj, kiuj atingis la venkon.

113. Dio tiel parolos: "Kiom da jaroj vi pasigis sur la tero?"

114. Ili respondos: "Ni pasigis unu tagon aŭ parton de unu tago, tamen demandu la kalkulantojn".*

115. Li diros: "Vi pasigis nur malmulte da tempo! Se vi nur sciis!

116. Ĉu vi do opiniis, ke Ni kreis vin ŝercante, kaj ke vi ne revenos al Ni?"

117. Eminentas Allah, la vera Reĝo! Ne ekzistas alia Dio ol Li! La Sinjoro de la belega Trono!

118. Kiu vokas Allahon kaj ankaŭ alian Dion, pri kiu li ne havas pruvon, tiu certe devos respondi pri tio ĉe sia Sinjoro. Vere la miskredantoj ne prosperos.

119. Diru: "Ho mia Sinjoro, pardonu kaj kompatu. Vi estas la plej bona Pardonemulo!"

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٦﴾

فَأْتَا خَلْدًا تَوَهُمًا سَخِرِيًّا كَفَرًا أَنْسَوَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَلُّونَ ﴿١٠٧﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا وَأَنْتُمْ هُمْ الضَّالُّونَ ﴿١٠٨﴾

قُلْ كَمْ لِي شِرْكٌ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١٠٩﴾

قَالُوا لَيْسَ بِنَا يُومًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِثِينَ ﴿١١٠﴾

قُلْ إِنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا قَلِيلٌ لَوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١١﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمْ خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

فَتَعَلَّى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

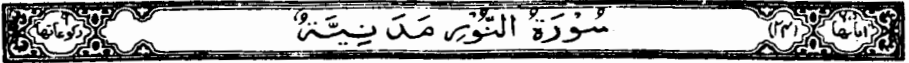
الْكَرِيمِ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ

فَاتَمَّ حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٤﴾

بِئْسَ مَا كَانَتْ يَدُكَ رَبِّ أَعْفُو وَارْحَمُوا أَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٥﴾

* La anĝelojn

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Jen ĉapitro, kiun Ni sendis kaj altigis kiel leĝon; Ni sendis en ĝi revelaciojn evidentajn, por ke vi estu admonataj.

3. Adultulon kaj adultulinon vi skurĝu cent fojojn, kaj ne lasu kompaton malhelpi vin kontraŭ la leĝo de Allah, se vi kredas je Allah kaj al la vivo venonta; iuj kredantoj ĉe estu al la puno.

4. Adultulo unuigu nur kun adultulino aŭ kun idolanino, kaj adultulino unuigu nur kun adultulo aŭ kun idolano; tio estas malpermesita al la kredantoj.

5. Tiujn, kiuj kalumnias virtajn virinojn, sed ne kapablas alporti kvar atestantojn, vi skurĝu okdek fojojn, kaj dekretu, ke ilia atesto neniam plu validos; ili ja estas malpieguloj.

6. Esceptu tiujn, kiuj pentas post tio, kaj pliboniĝas; vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

7. Tiuj, kiuj kalumnias siajn edzinojn, sed ne kapablas alporti iun ajn alian atestanton ol sin mem — tamen la atesto de tia viro validos, se li kvarfoje asertos per la nomo de Allah, ke li absolute estas sincera,

8. kaj lia kvina ĵuro estu, ke la malbeno de Allah trafu lin, se li estas mensogulo.

* v. la verson 36an

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾

الرَّائِيَةَ وَالزَّانِيَ فَاجْلِدْهُمَا أَكْلًا وَاحِدًا مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

الرَّانِيَ لَا يَبْنِيحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةَ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ يَأْتُوا بِنَاءٍ بَعْدَهُ شَهَادَةٍ فَاجْلِدْهُمْ نِثْنَيْنِ جَلْدَةٍ وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾

وَالْخَامِسَةَ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ

9. La puno tamen estos evitita de ŝi, se ŝi asertos kvarfoje per la nomo de Allah, ke li mensogas,

10. kaj ŝia kvina ĵuro estu, ke la kolero de Allah trafu ŝin, se li estas sincera.

11. Se ne estus la graco de Allah kaj Lia favoro super vi, se Li ne estus kompatema, saĝa!

12. Vere tiuj, kiuj venis kun la granda mensogo* estas grupo el vi: ne kredu tamen, ke tio estas malutilo por vi. Ne! Tio estas utilo; ĉiu el ili ricevos la punon adekvatan al la peko, kiun li faris, kaj tiu el ili, kiu faris la plej grandan pekon, ricevos la plej teruran turmenton.

13. Kial – kiam vi aŭdis tion – la kredantoj kaj la kredantinoj ne supozis ĝuste kaj ne diris: "Tio ĉi estas evidenta mensogo"?

14. Kjal ili ne alportis kvar atestantojn pri tio? Car ili ne alportis atestantojn, antaŭ Allah ili estas mensoguloj.

15. Se ne estus la graco de Allah kaj Lia favoro super vi en ĉi tiu kaj en la venonta vivo, vin trafus grava puno pro tio, en kion vi enfalis,

16. kiam vi akceptis per viaj langoj kaj elparolis per viaj buŝoj tion, pri kio vi nenion sciis, kaj vi opiniis ĝin malgrava afero, kvankam ĝi estis grava antaŭ Allah.

17. Kial vi ne diris, kiam vi aŭdis tion: "Ne konvenas al ni paroli pri tio. Sankta vi estas! Ĉi tio estas granda kalumnio!"?

18. Allah admonas vin, ke vi neniam plu faru ion similan, se vi estas kredantoj.

* La kalumnio pri adultado de 'Ajša

الْكَذِبِينَ ۝

وَيَذَرُهَا عَنِ الْعَذَابِ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ

بِاللَّهِ إِنَّهُ لَيَنَّ الْكَذِبِينَ ۝

وَالْحَامِسَةَ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ

الضَّادِقِينَ ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ

بِخَيْرٍ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِمَّنْ لَا تَحْسَبُوهُ

شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُم مَّا اكْتَسَبَ

مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ۝

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ

بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝

لَوْلَا جَاءَ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا

بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ

الْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ

لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ

عَظِيمٌ ۝

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَشْكُرَ

بِهَذَا ۝ سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝

19. Allah klarigas al vi la dekretojn; Allah estas ĉioscia, saĝa.

20. Por tiuj, kiuj dezirus, ke disvastiĝu inter la kredantoj la malĉasteco, estos dolora puno en ĉi tiu kaj en la venonta vivo. Allah scias, sed vi ne scias.

21. Se ne estus la graco de Allah kaj Lia favoro super vi, se Allah ne estus senkulpigema, pardonema!

22. Ho vi kredantoj! Ne sekvu la piedsignojn de Satano. Kiu sekvas la piedsignojn de Satano – li certe ordonas hontindajojn kaj maljustecon. Se ne estus la graco de Allah kaj Lia favoro super vi, neniu el vi iam puriĝus. Allah tamen purigas, kiun Li volas. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

23. Tiuj el vi, kiuj posedas riĉecon kaj superfluan, ne ĵuru, ke ili ne donos al la parencoj kaj al la malriĉuloj kaj al la elmigrintoj por la afero de Allah. Ili pardonu kaj senkulpigigu. Ĉu vi ne dezirus, ke Allah pardonu vin? Allah estas senkulpigema, pardonema.

24. Tiuj, kiuj kalumnias ĉastajn, nekonsciajn, kredantajn virinojn, estas malbenitaj en ĉi tiu kaj en la venonta vivo. Por ili estos terura turmento.

25. En iu tago atestos kontraŭ ili iliaj langoj kaj iliaj manoj kaj iliaj piedoj pri tio, kion ili faris.

26. En tiu tago Allah repagos ilin laŭ ilia merito kaj ili ekscios, ke Allah estas la evidenta vero.

27. Malbonaj aĵoj estas por la malbonaj homoj, kaj malbonaj homoj estas por la malbonaj aĵoj, kaj bonaj aĵoj estas por la bonaj

يَعْلَمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِنِشْأَةِ آدَمَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ ذَوُّوهُ

بِحَبْرَةِ رَجِيمٍ ﴿٢٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ

يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ

أَبَدًا وَلَٰكِنِ اللَّهُ يَرِي فِي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَلَا يَأْتِلْ أُولَؤُا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا

أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالسَّلَاتِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

وَلِيَعْلَمُوا وَيُصَفِّحُوا الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَنْجُفُهُمْ

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

homoj, kaj bonaj homoj estas por la bonaj aĵoj. Ili estas liberaj de tio, kion la kalumniantoj disbabilas. Por ili estos pardono kaj honora provizaĵo.

يَوْمَئِذٍ يُؤْفِكِهِمْ اللَّهُ وَيَهْمُهُمُ الْحَقُّ وَبَلَّغُونَ أَنَّ
اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٥٠﴾

28. Ho vi kredantoj! Ne eniru aliajn domojn ol viajn, antaŭ ol vi estos petintaj permeson de iliaj loĝantoj, kaj antaŭ ol vi estos ilin salutintaj. Tio estas pli bona por vi, por ke vi pripensu.

أَرْحَمْتُ لِلْخَيْبَتِينَ وَالْخَيْبَتُونَ لِلْخَيْبَتِ وَأَوَّلِكَ
الطَّيِّبَتِ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ ؕ أُولَٰئِكَ
مُبْرَرُونَ وَمَنَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ

29. Se vi tamen trovas neniun en ili, ne eniru en ilin, antaŭ ol tio estos permesita al vi. Se estas dirite al vi: "Iru malantaŭen!", tiu am vi iru malantaŭen. Tio estas pli konvena por vi. Allah bone scias, kion vi faras.

كَرِيمٌ ﴿٥١﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بيوتًا غيرَ بيوتِكُمْ
حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ

30. Ne estos peko por vi eniri neokupitajn domojn, en kiuj troviĝas viaj proprajoj. Allah bone scias, kion vi malkaŝas, kaj kion vi kaŝas.

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٢﴾

31. Diru al la kredantoj, ke ili mallevu sian rigardon kaj gardu sian ĉastecon; tio estas pli konvena por ili. Allah ja bone scias, kion ili faras.

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُوذَنَ
لَكُمْ وَإِن قِيلَ لَكُمْ ارجعوا فارجعوا هو أذكى لكم
والله بما تعملون عليم ﴿٥٣﴾

32. Kaj diru al la kredantinoj, ke ili mallevu sian rigardon, kaj gardu sian ĉastecon, kaj ke ili ne montru siajn ĉarmojn, krom tio, kio devas esti videbla, kaj ke ili kovru per siaj vestaĵoj la bruston, kaj ke ili ne senvualigu siajn ĉarmojn krom al siaj edzoj aŭ patroj aŭ al la patroj de siaj edzoj aŭ al siaj filoj aŭ al la filoj de siaj edzoj aŭ al siaj fratoj aŭ al la filoj de siaj fratoj aŭ al la filoj de siaj fratinoj aŭ al iliaj edzinoj aŭ al tiuj, kiujn posedas ilia dekstra mano, aŭ al tiuj el siaj servantoj, kiuj ne havas iun seksan instinkton, aŭ al la infanoj, kiuj neŝton scias pri la virina nudeco. Ili ankaŭ ne batu siajn piedojn kune, tiel ke videbliĝu tio, kio estas kaŝita el iliaj ĉarmoj. Konvertiĝu ĉiuj al Allah, ho kredantoj, por ke vi prosperu,

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بيوتًا غيرَ مستكونةٍ
فيها متاعٌ لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون ﴿٥٤﴾
قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُونَ أَرْوَاحَهُمْ
ذَٰلِكَ أَدَّىٰ لَهُمُ الرَّقَابَ اللَّهُ خَيْرٌ يَسَاءَ يُصنعُونَ ﴿٥٥﴾

33. Geedzigu la vidvinojn el vi kaj la bonajn sklavojn kaj sklavinojn. Se ili estas malriĉaj,

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ
أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنَاتِهِنَّ أَوْ بَنَاتِ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ مَا

Allah faros ilin riĉaj per Sia graco. Allah estas malavara, ĉioscia.

34. Tiuj, kiuj ne trovas okazon – pro manko da proprajoj – por geedziĝi, gardu sian ĉastecon, ĝis Allah faros ilin riĉaj per Sia graco. Tiuj sklavinoj, kiujn posedas via dekstra mano, kaj kiuj deziras la skribon de liberigo, skribu ĝin por ili, se vi scias, ke estas bono en ili, kaj donu al ili iom el la proprajoj, kiujn Allah donis al vi. Ne devigu viajn sklavinojn prostituiĝi – se ili deziras esti ĉastaj – por atingi riĉecon en ĉi tiu vivo. Se iu tamen devigas ilin, tiam Allah certe post tia devigo estos senkulpigema, pardonema al ili.

35. Vere Ni sendis al vi klarajn signojn kaj la ekzemplon de tiuj, kiuj forpasis antaŭ vi, instruilon por la justuloj.

36. Allah estas la lumo de la ĉieloj kaj de la tero. Lia lumo estas simila al niĉo, en kiu troviĝas lampo. La lampo estas en vitraĵo. La vitraĵo similas al brilanta stelo, ekbruligita de benata arbo, de olivarbo nek el oriento nek el okcidento, kies oleo brilus, eĉ se ĝin ne tuŝus la fajro. Lumo super lumo. Allah estigas similaĵon por la homoj, kaj Allah scias ĉion.

37. Tio brilas en domoj, pri kiuj Allah ordonis, ke ili estu altigitaj, kaj ke Lia nomo estu proklamata en ili. Tie gloregas Lin mate-
ne kaj vespere

38. viroj, kiujn nek varoj nek komerco malhelpas memori Allahon kaj levi la preĝon kaj disdoni almozojn. Ili timas la tagon, en kiu koroj kaj okuloj estos returnitaj,

39. por ke Allah rekompencu ilin pro iliaj plej bonaj agoj kaj pliigu ilin per Sia graco. Allah provizas, kiun Li volas, sen limigo.

مَلَكَتْ أَيْمَانُنَّ أَوْ التَّيِّبِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابَةِ

مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوَاتِبِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْتُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٤﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِن عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

وَلِيَسْتَعْفِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِن قَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَتْيَتَكُمْ
عَلَى الْبِعَازِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْضُنًا لِيَتَّبِعُوا عَرْضَ الْحَيَوةِ
الَّذِي آتَاكُمْ وَمَنْ يَكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الرِّكَابِ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهَا كَشَفَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ

40. La miskredantoj tamen – iliaj agoj estas kiel miraĝo en iu ebenaĵo. La soifanto opinias ĝin akvo, ĝis, alvenante al ĝi, li trovas nenion. Li tamen trovas Allahon apud ĝi, kiu repagas lin. Allah estas rapida je l' juĝo.

41. Aŭ kiel mallumego en profunda maro; ondo kovras ĝin, super ĝi estas ondo, super tiu estas nubo; tavoloj de mallumego, unu super la alia; kiam li etendas sian manon, li preskaŭ ne povas vidi ĝin. Por tiu, al kiu Allah ne donas lumon, tute ne estas lumo.

42. Ĉu vi ne vidis, ke estas Allah Tiu, kiun laŭdegas tiuj, kiuj estas en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj la birdoj kun siaj disetenditajflugiloj? Ĉiu konas sian manieron de preĝo kaj laŭdego, kaj Allah scias, kion ili faras.

43. Al Allah apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj al Allah estos la reveno.

44. Ĉu vi ne vidis, ke Allah puŝas la nubojn, poste Li kunigas ilin, poste Li amasigas ilin, tiel ke vi vidas la pluvon eliri el ilia mezo? Kaj Li sendas el la ĉielo montojn da nuboj de hajlo kaj Li trafas per ĝi, kiun Li volas. La brilo de Lia fulmo preskaŭ forprenas la vidon.

45. Allah alternigas la nokton kaj la tagon. Vere en tio estas instruilo por tiuj, kiuj havas vidadon.

46. Allah kreis ĉiun kreitaĵon el akvo. Inter ili estas unu, kiu rampas sur sia ventro, kaj inter ili estas alia, kiu iras per du kruroj, kaj inter ili estas alia, kiu iras per kvar kruroj. Allah kreas, kion Li volas. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

فِي بُيُوتٍ أذنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدْوِ وَالْإِصْصَالِ ﴿٤١﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ لَا يَخَافُونَ يَوْمًا

تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ

فَضْلِهِ وَاللَّهُ بَرُّرٌ مِّنْ يَتَّبِعُهُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ

الظَّلْمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ

اللَّهَ عِنْدَهُ قَوْفَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٤﴾

أَوْ لَطَمْتُ فِي بَحْرٍ لَّتِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ قَوْفِهِ مَوْجٌ مِّنْ قَوْفِهِ

سَمَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ

لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا

لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤٥﴾

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَالظَّالِمُ ضَلَّتْ كُلُّ قَدِّعِلْمِ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ الْمُصِيبُ ﴿٤٧﴾

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْسِخُ سَمَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ

يَجْعَلُهُ رُكَاكًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلْفِهِ وَ

47. Ni vere sendis klarajn revelaciojn. Allah gvidas, kiun Li volas, sur la rektan vojon.

48. Ili diras: "Ni kredas je Allah kaj al Lia sendito kaj ni obeas", poste turnas sin for post tio kelkaj el ili. Tiuj ne estas kredantoj.

49. Kiam ili estas vokataj al Allah kaj al Lia sendito, por ke li povu juĝi inter ili, jen, parto de ili turnas sin for.

50. Kiam tamen la vero estas iliaflanke, tiam ili kuras al li, humile.

51. Ĉu estas en iliaj koroj malsano, ĉu ili dubas, ĉu ili timas, ke Allah kaj Lia sendito estos maljustaj al ili? Ne! Estas ili mem tiuj, kiuj estas malpiegaj.

52. Vere la parolo de la kredantoj, kiam ili estas vokataj al Allah kaj al Lia sendito, por ke li juĝu inter ili, estas nur, ke ili diras: "Ni aŭdas kaj ni obeas". Estas ili tiuj, kiuj prosperos,

53. kiuj obeas Allahon kaj Lian senditon kaj respektegas Allahon kaj prenas Lin kiel defendanton: estas ili tiuj, kiuj atingos la feliĉon.

54. Ili juras per Allah siajn plej solenajn jurojn. Certe ili elirus, se vi tion ordonus. Diru: "Ne juru! Necesas sincera obeado!". Vere Allah bone scias, kion vi faras.

55. Diru: "Obeu Allahon kaj obeu la senditon". Se vi tamen turnas vin for, li nur responsos pri tio, kio estas lia tasko, kaj vi responsos pri tio, kio estas via tasko. Se vi obeas lin, vi estos gvidataj, kaj la tasko de la sendito estas nur la klara proklamado.

يُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا
بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٥١﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ الْأَنْبِلَ وَالتَّهَارَاتِ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٥٢﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٣﴾

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى
فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَدَلِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾
وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٦﴾

وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٥٧﴾

إِنِ قُلُوبُهُمْ مَرْضَى أَمِ اتَّابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخِيفَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٨﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُخِشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَئِكَ

56. Allah promesis al la kredantoj kaj bonfarantoj, ke Li faros ilin heredantoj sur la tero, kiel Li jam faris heredantoj tiujn, kiuj estis antaŭ ili, kaj ke Li firmigos por ili ilian religion, kiun Li elektis por ili, kaj ke Li aliigos por ili ilian situacion, post ilia timo, en sekurecon. Ili adoras Min, ili ne aldonos al Mi iun ajn rivalon. Kiu tamen post tio nekredos, tiuj estos la ribelantoj.

57. Levu la preĝon kaj almozdonu kaj obeu la senditon, por ke estu kompato al vi.

58. Ne imagu, ke la miskredantoj povos vanigi Mian povon sur la tero; ilia loĝejo estos la fajro. Malbonega estas la destino!

59. Ho vi kredantoj! Tiuj, kiujn posedas via mano dekstra, kaj tiuj el vi, kiuj ankorau ne viriĝis, petu permeson, antaŭ ol ili venos en vian ĉambron je tri tempoj: antaŭ la preĝo de la tagiĝo, kiam vi senvestiĝas pro la varmeĝo de la tagmezo, kaj post la preĝo de la vespero – por vi tri tempoj de soleco. Poste ne estas peko por vi nek por ili, se vi okupiĝos unu pri la alia. Tiel Allah klarigas por vi Siajn signojn. Allah estas ĉioscia, saĝa.

60. Kiam la infanoj inter vi viriĝas, ili ankaŭ devas peti permeson, same kiel faris tiuj antaŭ ili. Tiel Allah klarigas Siajn signojn. Allah estas ĉioscia, saĝa.

61. Pri la maljunaj virinoj, kiuj ne povas esperi edziniĝi, por ili ne estas peko, se ili senvaliĝas, tamen ne montrante siajn ĉarmojn. Se ili tamen ne faras tion, estas eĉ pli bone por ili. Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.

هُمُ الْفَٰرِزُونَ ﴿٥٦﴾

وَ اٰقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ بِيُحْرِمُوْا قُلُوْبًا لَا تَعْلَمُوْنَ طَاعَةً مَّعْرُوْفَةً ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِيْمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٧﴾

قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَ اَطِيعُوا الرَّسُوْلَ ۚ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَآ عَلَيْهِ مَآ حَيْلٌ وَ عَلَيْكُمْ مَّا حُجِّلْتُمْ ۗ وَ اِنْ طُغِيَوْهُ تَهْتَدُوْا ۗ وَ مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿٥٨﴾

وَ عَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَغْفِرَنَّ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ كَمَا اسْتَغْفَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَ يَسُبِّحَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِى ارْتَضٰ لَهُمْ وَ اَيَّدِيْنَهُمْ ۗ وَ مِنْ بَعْدِ تَوَفِّيْهِمْ اَمْنًا يَّعْبُدُوْنَ رَبِّيْ ۗ لَا يُشْرِكُوْنَ بِىْ شَيْئًا ۗ وَ مَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُوْلٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٥٩﴾

وَ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ آتُوا الزَّكٰوةَ وَ اَطِيعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٠﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ ۗ وَ مَا لَهُمْ التَّارُكُ وَ لَيْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٦١﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَسْتَاْذِنُكُمْ الدِّيْنُ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَ الَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوْا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرٰتٍ مِّنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَ حِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظُّهْرِ ۗ وَ مِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ۗ ثَلَاثُ عَوْرٰتٍ ۗ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَ هٰٓئِن ۗ

62. Ne estas peko por blindulo, ne estas peko por lamulo, ne estas peko por malsanulo, nek por vi mem, se vi manĝas en viaj domoj aŭ en la domoj de viaj patroj aŭ en la domoj de viaj patrinoj aŭ en la domoj de viaj fratinoj aŭ en la domoj de viaj onkloj aŭ en la domoj de viaj onklinoj aŭ en la domoj de la fratoj de viaj patrinoj aŭ en la domoj de la fratinoj de viaj patrinoj aŭ en la domoj de la fratinoj de viaj posedo, aŭ en la domo de amiko. Ne estas peko por vi, se vi manĝas ĉiuj kune aŭ en soleco. Tamen, kiam vi eniras la domojn, salutu reciproke per benata, pura saluto antaŭ Allah. Tiel Allah klarigas por vi la signojn, por ke vi komprenu.

كُلُّوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٢﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوْا كَمَا
اَسْتَاذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ
اٰيٰتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٣﴾

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلْيَسَّ عَلَيْنَهُنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۗ وَاَنْ يَتَسَعَّفْنَ خَيْرٌ لَّهِنَّ ۗ
وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٦٤﴾

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمٰىكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَتِيْمِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خَالَتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكَتُمْ اَمْرًا ۗ اَوْ صَدَقْتُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَنِيْبًا اَوْ اَسْتَأْذِنًا ۗ فَاِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ ۗ سَلَامٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٥﴾

63. Vere kredantoj estas nur tiuj, kiuj kredas je Allah kaj al Lia sendito, kaj tiuj, kiuj, kiam ili estas kun li por afero grava por ĉiuj, ne foriras, antaŭ ol peti de li forpermeson. Vere tiuj, kiuj petas forpermeson de vi, estas tiuj, kiuj vere kredas je Allah kaj al Lia sendito. Kiam ili do petas de vi forpermeson por iu propra afero, permesu al tiu el ili, kiu vi preferas, kaj petu pardonon de Allah por ili. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

64. Ne konsideru la vokon de la sendito inter vi kiel la vokon de iu el vi al la alia. Allah vere konas tiujn el vi, kiuj sekrete for-

اَسْتَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۗ وَاِذَا
كَلُمْتُمْعَلٰى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

iras kaŝante sin. Do gardu sin tiuj, kiuj kontraŭstaras lin, por ke ilin ne trafu malfeliĉo aŭ ne atingu ilin dolora puno.

65. Aŭskultu! Al Allah apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloĵ kaj sur la tero. Li bone konas vian situacion kaj en la tago, kiam ili revenos al Li, Li anoncos al ili kion ili faris. Allah scias ĉion.

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ؕ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ
فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ

يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

الْآرَاءَ إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Benata estu Li, kiu sendis la ekkonigilon al Sia servanto, por ke li estu admonanto por ĉiuj popoloj,

3. Li, al kiu apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero, kiu neniam prenis al Si filon, kiu ne havas kunulon je la suvereneco, kiu kreis ĉiujn aĵojn kaj fiksas por ili mezuron.

4. Ili tamen prenis al si apud Li aliajn Diojn, kiuj nenion kreis; kontraŭe ili mem estis kreitaj, kaj ili ne havas por si mem iun ajn povon super malutilo kaj utilo, kaj ili ne havas iun ajn povon super morto kaj vivo kaj reviviĝo.

5. La miskredantoj diras: "Tio nur estas mensogo, kiun li elpensis, kaj aliaj homoj helpis lin pri tio". Certe ili venis kun maljusteco kaj kun mensogoj.

6. Ili diras: "Tio estas nur fabeloj de la antikvuloj; li skribigis ilin kaj ili estas legataj al li matene kaj vespere".

7. Diru: "Li sendis ĝin, Li, kiu scias la sekreton de la ĉieloj kaj de la tero. Li vere estas senkulpigema, pardonema".

8. Ili diras: "Kio estas pri tiu sendito, kiu mangas manĝaĵojn kaj iras sur la stratoj? Kial ne estis sendita al li anĝelo, por ke li estu apud li kiel admonanto?"

9. Aŭ kial ne estis jetita malsupren al li trezoro aŭ donita al li ĝardeno, por ke li man-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ

لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ①

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ

تَقْدِيرًا ②

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ

يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ③

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَفْتَرْتَهُ وَ

أَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَ

دُورًا ④

وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَلَمْ تَنْبَهُهَا فِيهِ تَمْلِي عَلَيْهِ

بِكُرَّةٍ وَأَبْصِلًا ⑤

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ⑥

وَقَالُوا مَا لِيَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَرِي

فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا مَلَكٌ يَكُونُ مَعَهُ

نَذِيرًا ⑦

ĝu el ĝi? ". La malpieguloj diras: "Vi nur sekvas ensorcitan viron! "

10. Rigardu, kiel ili konstruas pri vi simil- aĵojn. Ili eraradis kaj ne trovas la vojon.

11. Estu benata Li, kiu – se Li volas – donos al vi ion pli bonan ol tio – ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj – kaj donos al vi pala- cojn.

12. Ne! Ili negas la "Horon", kaj Ni preti- gis por tiuj, kiuj negas la "Horon", maron el flamoj.

13. Kiam ĝi vidos ilin el malproksima loko, ili aŭdos ĝin furiozi kaj blekegi.

14. Kiam ili estos ĵetitaj en ĝin, katenitaj, tiam ili deziregos en ĝi sian neniigon.

15. "Ne alvoku hodiaŭ la neniigon unufoje, sed alvoku ĝin ofte".

16. Diru: "Ĉu estas nun pli bona ĉi tio aŭ la ĝardeno de la eterneco, kiu estas promesita al la justuloj? Ĝi estas ilia rekompenco kaj destino".

17. En ĝi ili ricevos ĉion, kion ili volas, kaj tie ili restos por ĉiam. Ĝi estas promeso, ga- rantio de via Sinjoro.

18. En la tago, en kiu Li kunvenigos ilin kaj tiujn, kiujn ili adoris anstataŭ Allahon, Li de- mandos: "Cu estis vi tiuj, kiuj devojigis ĉi tiujn Miajn servantojn, aŭ ĉu ili mem devo- jigis? "

19. Ili respondos: "Sankta Vi estas! Ne konvenis al ni preni por ni aliajn protek- tantojn ol Vin, sed Vi donis al ili kaj al iliaj patroj la bonajn aĵojn, ĝis ili forgesis la ad- monon kaj fariĝis popolo pereinta".

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا

وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ①

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

سَيِّدًا ①

تَبْرَكَ الَّذِي يَنْشَاءُ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ

قُصُورًا ①

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ

بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ①

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سِعُوا لَهَا تَعْظِيمًا

وَرَفِيرًا ①

وَإِذَا أَلْقَا الْقَوْمُ مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ رَعَوْهَا لَكَ

تُبُورًا ①

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ①

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ

كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ مَصِيرًا ①

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدٌ

مَسْئُولًا ①

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا

السَّبِيلَ ①

قَالُوا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يُنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

20. Certe ili nun dubigis vin pri tio, kion vi diris, kaj vi ne povas eviti la punon nek helpi vin mem. Al tiu, kiu agas malbone, Ni gustumigos severan punon.

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءٍ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٥﴾

21. Ankaŭ antaŭ vi Ni sendis nur senditojn, kiuj manĝis kaj iris sur la stratoj, kaj Ni faris kelkajn el vi provo por la aliaj. Ĉu vi do volas persisti? Vere via Sinjoro vidas ĉion.

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَغِيثُونَ صِرَافًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ فِتْنَةً نَبِيَّهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿١٦﴾

* Fino de la 18-a parto

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ
لِيَآكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيرَاتٍ ﴿١٧﴾

22. Diras tiuj, kiuj ne esperas je la renkonto kun Ni: "Kial ne estas senditaj anĝeloj al ni?". Aŭ: "Ni volus vidi nian Sinjoron". Vere ili fariĝas fieregaj pro si mem kaj ili transpaŝis trege la limojn.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا

23. En la tago, en kiu ili vidos la anĝelojn – neniun bona novaĵo en tiu tago por la kulpujoj! – ili diros: "Ho, se estiĝus netransirebla barilo!".

فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا ﴿١٨﴾
يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿١٩﴾

24. Ni turnos Nin al la faroj, kiujn ili faris, kaj Ni faros ilin polveroj.

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ جَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنثُورًا ﴿٢٠﴾

25. La loĝantoj de la Paradizo havos en tiu tago bonegajn loĝejojn kaj honoran restadejon.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿٢١﴾

26. En la tago, en kiu la ĉielo fendigos kun la nuboj, kaj anĝeloj multenombraj estos senditaj,

وَيَوْمَ تَشْقُقُ السَّمَاةُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ
تَنْزِيلًا ﴿٢٢﴾

27. en tiu tago la regno, la vera, estos de la Donema kaj tiu tago estos peza por la miskredantoj.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْبَاقِي لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٣﴾

28. En tiu tago, en kiu la malpiegulo mordos siajn manojn dirante: "Ho, se mi estus preninta la vojon kun la sendito!

29. Ho, ve al mi! Se mi neniam estus pre-ninta tiun ulon kiel amikon!

30. Li vere devojigis min de la admono, post kiam ĝi venis al mi". Satano tamen estas perfidulo al la homo.

31. La sendito diros: "Ho mia Sinjoro, vere mia popolo rifuzis ĉi tiun Koranon! "

32. Tiel Ni donis al ĉiu profeto malamikon el la vicoj de la pekuloj; tamen nun via Sinjoro sufiĉas kiel gvidanto kaj helpanto.

33. Diras la miskredantoj: "Kial la Korano ne estis sendita al li unufoje por ĉiam? ". Tio estis, por ke Ni plifortigu vian koron, kaj Ni plej bone ordigis ĝin,

34. kaj por ĉiu problemo, kiun ili proponas al vi, Ni donas la veron kaj la plej bonan klarigon.

35. Tiuj, kiuj estos trenitaj sur siaj vizaĝoj al la infero, estos en la plej malbona situacio kaj estos devojiĝintaj plej malproksimen.

36. Vere Ni donis al Moseo la Libron, kaj samtempe Ni faris lian fraton Aaron helpanto,

37. kaj Ni diris: "Eliru al la popolo, kiu rifuzis Niajn revelaciojn! " kaj poste Ni detruis ilin tute.

38. Kaj la popolo de Noa: kiam ili forpelis la senditojn, Ni dronigis ilin kaj Ni faris ilin signo por la homoj. Ni pretigis por la malpeguloj doloran punon.

39. Kaj Ni ankaŭ detruis Aadon kaj Tamudon kaj la popolon de la Puto kaj multajn aliajn popolojn inter ili.

وَيَوْمَ بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ

مَعَ الرُّسُولِ سَبِيلًا ۝

يُوَلِّئِي لِيَتَّبِعُنِي لَمْ آتِخِذْ فُلَانًا حَلِيلًا ۝

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۚ وَكَانَ

الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ حَدُودًا ۝

وَقَالَ الرُّسُولُ يَرْبِّ إِن قَوْمِي اتَّخَذُوا لِحَدِّ الْقُرْآنِ حُجُورًا ۝

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى

بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً

وَاحِدَةً ؕ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ

تَرْتِيلًا ۝

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ

تَفْسِيرًا ۝

الَّذِينَ يُحْسِنُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ

سَاءَ شَرًّا مَّكَانًا ۚ وَأَصْلٌ سَبِيلًا ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ

وَزِينًا ۝

فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَمَّوهُمْ

تَدْمِيرًا ۝

وَقَوْمٌ نُوحٍ تَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ

لِلنَّاسِ آيَةً ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرِّيسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ

40. Por ĉiuj Ni faris similaĵojn kaj Ni detruis ĉiujn tute.

كَثِيرًا ۝

41. Certe la Mekkanoj preterpasis ofte la urbon, sur kiun falis la terura pluvo. Ĉu ili ne vidis ĝin? Ne! Ili ne atendas la levigon.

وَكَلَّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكَلَّا تَبَرْنَا تَتِيْرًا ۝

وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي آمُطْرَتْ مَطَرِ السَّوْدِ

أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَدَلًا كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَنْتَهِدُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي

بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝

42. Kiam ili vidas vin, ili nur mokas vin: "Ĉu estas tiu ĉi, kiun Allah vekis kiel senditon?"

43. Vere li preskaŭ estus konvertinta nin for de niaj Dioj, se ni ne estus persisteme fidelaj al ili". Ili ekscios, kiam ili vidos la punon, kiu el ambaŭ devojiĝis.

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَدْيِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا

وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ

سَبِيلًا ۝

44. Ĉu vi vidis tiun, kiu prenas kiel Dion siajn proprajn malbonajn pasiojn? Ĉu vi povus esti gardanto super li?

45. Ĉu vi opinias, ke la plej multaj el ili aŭdas aŭ komprenas? Vere ili estas nur kiel la bestaro. Ne! Ili devojiĝis.

أَرْمَيْتَ مِنَ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوْبَةً أَفَأَنْتَ تَكُونُ

عَلَيْهِ وَكَيْلًا ۝

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكَلْبَ لَمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَبْقَلُونَ إِنْ

هُمُ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَنَّ الْظِلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ

سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝

46. Ĉu vi ne vidis, kiel via Sinjoro plilongigas la ombron? Se Li volus, Li estus lasinta ĝin senmova. Poste Ni faris la sunon ĝia vojmontrilo,

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝

47. poste Ni altiras ĝin iom post iom al Ni.

48. Estas Li Tiu, kiu kreis por vi la nokton kiel vestaĵojn kaj la dormon por ripozi kaj la tagon por la vekigo.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَالنَّوْمَ سُبْحَاتًا

وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝

49. Estas Li Tiu, kiu antaŭsendas la ventojn kiel portantojn de la bona novaĵo de Lia kompatio; kaj Ni sendas puran akvon el la nuboj,

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝

50. por revivigi per ĝi terenon mortintan, kaj por igi trinki el ĝi Nian kreaĵojn, la bestaron kaj la homojn multenombrajn.

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا وَنُنْقِئَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا

وَأَنَابِي كَثِيرًا ۝

51. Ni vere disdonis ĝin inter ilin, por ke ili estu admonitaj. Multaj homoj tamen rifuzis ĉion krom la miskredo.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ بَيْنَ كَرِهَاتٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِذْ كُفُّوا ۝٥١

52. Se Ni estus volinta, Ni estus vekinta admonanton en ĉiu urbo.

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝٥٢

53. Ne sekvu la miskredantojn, sed batalu kontraŭ ili per la Korano en granda fervoro.

فَلَا تُطِيعِ الْكٰفِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝٥٣

54. Estas Li Tiu, kiu igis ambaŭ marojn flui libervole, la unuan bongustan, dolĉan, la alian salan, maldolĉan; kaj inter ambaŭ li estigis barilon kaj netransireblan muron.

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ رَجَعَلٌ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْبُورًا ۝٥٤

55. Estas Li Tiu, kiu kreis la homon el akvo kaj donis al li samsangecon kaj parencecon; ĉiopova estas via Sinjoro.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا جَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝٥٥

56. Ili tamen adoras anstataŭ Allahon tion, kio al ili ne povas utili nek malutili. La miskredanto estas helpanto de Satano kontraŭ sia Sinjoro.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝٥٦

57. Ni nur sendis vin kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admonanton.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝٥٧

58. Diru: "Mi deziras de vi nur unu rekompencon pro tio: ĉiu, kiu volas, sekvu la vojon al sia Sinjoro".

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مَا مَن شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝٥٨

59. Konfidu je la Vivanta, kiu ne mortas, kaj glori Lin per Lia laŭdo. Li sufiĉe konas la pekojn de Sijaj servantoj.

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝٥٩

60. Li, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron, kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ, en ses tagoj, poste sidigis sur la tronon. La Donema. Demandu pri Li iun, kiu scias.

إِلَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ

61. Kiam estas dirite al ili: "Falu teren antaŭ la Donema", ili diras: "Kio estas la Donema? Ĉu ni devas fali teren antaŭ io, kion vi ordonas al ni?". Tio nur pliiĝas ilian malfavoron.

خَبِيرًا ۝٦٠

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝٦١

تَبْرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا

62. Benata estu Li, kiu kreis en la ĉieloj la konstelaciojn kaj estigis en ili lampon kaj brilantan lumon.

سِرْجًا وَ قَمَرًا قَبِيرًا ﴿٦٢﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ

63. Estas Li Tiu, kiu kreis la nokton kaj la tagon, sinsekvantajn, por tiu, kiu volas esti pripensanta kaj danka.

أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكْرًا ﴿٦٣﴾

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتُشَوَّرُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا

64. Servantoj de la Donema estas tiuj, kiuj noble iras sur la tero – kiam ilin alparolas la malkleruloj, ili respondas: "Pacon! " –

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٤﴾

65. kiuj pasigas la nokton adorante sian Sinjoron, surgenuiĝante kaj starante,

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ﴿٦٥﴾

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ

66. kaj diras: "Nia Sinjoro, forprenu de ni la turmenton de l' infero, vere ĝia turmento estas daŭra.

إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٦﴾

67. Ĝi vere estas malbonega restadejo kaj loĝejo".

لَهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٧﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ

68. Kaj tiam, kiam ili almozdonas, ili estas nek malŝparegaj nek avaraj, sed estas mode-raj, en la mezo,

بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ

69. kiuj ne alvokas, krom Allahon, aliajn Diojn, kaj ne mortigas vivon, kiun Allah sanktigis, krom laŭleĝe, kaj ne adultas. – Kiu tion faras, ricevos la punon;

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونَ

وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٩﴾

70. duobliĝos por li la puno en la tago de la reviviĝo kaj tie li restos en honto,

يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ

مُهَانًا ﴿٧٠﴾

71. krom tiuj, kiuj pentas kaj kredas kaj faras bonajn farojn, ĉar iliajn malbonajn farojn Allah aliigos en bonajn – Allah estas senkulpigema, pardonema –

إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

72. kaj tiu, kiu pentas kaj bonfaras, tiu vere turnas sin al Allah en vera pento;

يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَحِيمًا ﴿٧١﴾

73. kaj tiuj, kiuj ne atestas la falson, kaj, kiam ili preterpasas ion vanan, noble ili preterpasas;

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ﴿٧٢﴾

74. kaj tiuj, kiuj, kiam ili estas admonataj per la revelacioj de sia Sinjoro, ne falas teren surdaj kaj blindaj;

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ

75. kaj tiuj, kiuj diras: "Nia Sinjoro, konsentu al ni per niaj edzinoj kaj idoj konsolon por la okuloj, kaj faru nin imitindaĵo por la justuloj.

76. Ĉiuj ĉi estos rekompencitaj per la plej alta rango en la Paradizo, ĉar ili estis persistemaj, kaj ili ricevos en ĝi bonajn salutojn kaj pacon,

77. tie por ĉiam restante; belega ĝi estas kiel ripozejo kaj restadejo.

78. Diru: "Mia Sinjoro ne interesigis pri vi, se ne estus viaj preĝoj. Vi ja kulpigis je mensogo kaj la puno baldaŭ estos por vi neevitebla".

مَرُّوا كِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا

صُلًا وَعُمِيَانًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَ

ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝

أُولَئِكَ يُجْرُونَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ فِيهَا

تَجْنِيَةً وَسَلَامًا ۝

خَلِدِينَ فِيهَا حَسْبَتْ مُسْتَقْرَأًا وَمَقَامًا ۝

قُلْ مَا يَعْجَبُوكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ

كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ -

2. Tŭā, Sīn, Mīm.**

طسّم

3. Jen estas la versoj de la klara Libro.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ①

4. Eble vi afliktiĝas ĝis la morto, ĉar ili ne fariĝas kredantoj.

لَعَلَّكَ بَآخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ②

5. Se Ni volus, Ni povus sendi al ili signojn el la ĉielo, tiel ke iliaj kapoj devus humiliĝi antaŭ ili.

إِنْ تَشَاءُ نُنزِلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خُضِعِينَ ③

6. Ĉiam tamen, kiam venas al ili nova admmono de la Donema, ili turnas sin for de ĝi.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ④

7. Fakte ili rifuzas ĝin, baldaŭ tamen venos al ili la anonco de tio, kion ili mokis.

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لَهُمْ أَبْوَابٌ أَلْوَابٌ لَمَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَفْزِفُونَ ⑤

8. Ĉu ili ne vidis la teron, kiom multe el ĉiu nobla speco ni kreskigis sur ĝi?

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

كَرِيمٍ ⑥

9. Vere en tio estas signo, la plej multaj el ili tamen ne kredas,

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑦

10. kaj vere via Sinjoro estas la Ĉiopova, la Pardonema.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑧

11. Memoru, kiam via Sinjoro vokis Moseon: "Iru al la popolo malpiega,

وَأَذِّنْ لِقَوْمِ رَبِّكَ وَأَنْبِئْهُمْ أَنَّ آيَاتِ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑨

12. al la popolo de Faraono. Ĉu ili ne volas respektigi Dion? "

قَوْمٍ فُزِعُونَ إِلَّا يَنْتَقُونَ ⑩

13. Li diris: "Ho mia Sinjoro, mi vere timas, ke ili kulpigos min pri mensogo,

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑪

وَيُضِيقَ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى

هَرُونَ ⑫

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑬

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ⑭

* v. la version 225an

** Puriganta, Ĉioaŭda, Ĉioscia!

14. kaj mia brusto maltrankviligis kaj mia lango ne estas elokventa, sendu do al Aaron, por ke li subtenu min;

قَاتِيًا فِرْعَوْنَ فَقَوْلَا رَبَّنَا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾
أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٥﴾

15. ili ankaŭ havas kulpigon kontraŭ mi, tial mi timas, ke ili mortigos min”.

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ يَتِيمًا وَبَيْدًا وَكُنْتُمْ فِيمَا مِنْ
عَمْرِكِ سَيْنِينَ ﴿١٥﴾

16. Li respondis: ”Neniel! Iru do ambaŭ kun Niaj signoj. Ni vere estas kun vi. Ni aŭdas!

وَعَلَّتْ وَعَلَّتْ أَلَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٦﴾
قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٧﴾

17. Iru al Faraono kaj diru: ”Ni vere estas la senditoj de la Sinjoro de l' Universo;

فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي ذِي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧﴾

18. lasu do la idojn de Izrael iri kun ni”.

19. Tiu diris: ”Ĉu ni ne kreskigis vin inter ni kiel filon? Kaj vi pasigis inter ni multajn jarojn de via vivo,

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾
قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾

20. kaj nun vi faris, kion vi faris, kaj vi estas sendankulo”.

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

21. Li respondis: ”Mi faris tion tiam, kiam mi eradis,

22. tial mi fuĝis de vi, ĉar mi timis vin; nun tamen donis al mi mia Sinjoro la saĝon kaj Li faris min sendito.

قَالَ لَنْ حَوْلَهُ إِلَّا تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢١﴾

23. Ĉu tiu estas la indulgo, pri kiu vi nun riproĉas min, nome ke vi sklavigis la idojn de Izrael? ”.

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٢﴾
قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٣﴾

24. Faraono diris: ”Kio estas la Sinjoro de l' Universo? ”.

قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

25. Li respondis: ”Li estas la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ; se vi nur volus firme kredi! ”.

قَالَ لَنْ اتَّخَذتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ
السَّجُودِينَ ﴿٢٥﴾

26. Faraono diris al ĉiuj, kiuj estis ĉirkaŭ li: ”Ĉu vi ne aŭdas? ”.

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتِكَ بِتِيِّ مَبِينٍ ﴿٢٦﴾

27. Li diris: ”Via Sinjoro kaj la Sinjoro de viaj prapatroj”.

قَالَ قَاتِ بِهٖ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

28. Faraono diris: ”Vere via sendito, kiu estis sendita al vi, estas frenezulo”.

فَأَلْفَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٢٨﴾

29. Moseo diris: "La Sinjoro de la Oriento kaj de la Okcidento kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ; se vi nur komprenus! "

30. Faraono diris: "Se vi prenas al vi alian Dion ol min, mi certe ĵetos vin en malliberejon".

31. Li respondis: "Kiel? Eĉ se mi alportas al vi ion, kio estas evidenta? "

32. Li diris: "Alportu ĝin do, se vi estas sincera! "

33. Tiam li ĵetis sian bastonon, kaj jen ĝi fariĝis videbla serpento,

34. kaj li eliris sian manon, kaj jen ĝi fariĝis blanka por la rigardantoj.

35. Faraono diris al la estroj, kiuj estis ĉirkaŭ li: "Vere ĉi tiu estas sperta sorĉisto.

36. Li volus forpeli vin el via lando per sia magio. Kion vi do konsilas? "

37. Ili respondis: "Haltigu lin kaj lian fraton, kaj sendu en la urbojn, ke oni

38. alkonduku al vi ĉiujn spertajn sorĉistojn".

39. Tiel estis kunvenigitaj la sorĉistoj je la konvena tempo en la fiksita tago,

40. kaj estis dirite al la popolo: "Ĉu vi do ankaŭ volas kunveni,

41. por ke ni povu sekvi la sorĉistojn, se ili venkos? "

42. Kiam do alvenis la sorĉistoj, ili diris al Faraono: "Ĉu estos por ni rekompenco, se ni venkos? "

43. Li respondis: "Jes! Vi estos tiam karaj al mi".

﴿٢٩﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَادَاهِيَ بِيْضَاءَ لِلتَّلْطِيطِ ۗ

﴿٣٠﴾ قَالَ لِمَلَا حَوْلَهُ اِنْ هَذَا سِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾

﴿٣١﴾ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَا ذَا

﴿٣٢﴾ تَأْمُرُوْنَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ قَالُوْا اَرْجِهْ وَاخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٣٣﴾

﴿٣٤﴾ يَأْتُوْكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

﴿٣٥﴾ فَجَمِيعَ السَّحْرَةِ لِيَنْفَعَاتِ يَوْمٍ مَّعْدُوْمٍ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ وَقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿٣٦﴾

﴿٣٧﴾ لَعَلَّآ نَسْتَعِجُ السَّحْرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٣٧﴾

﴿٣٨﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اِنَّ لَنَا لَآجِرًا

﴿٣٩﴾ اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٣٩﴾

﴿٤٠﴾ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذَا لَيْسَ الْمَقْرَبِيْنَ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوسٰى الْقُوَا مَا اَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٤١﴾

﴿٤٢﴾ قَالُوْا جِبَالُهُمْ وَعِصِيَّتُهُمْ وَقَالُوْا بِجِزَّةٍ فِرْعَوْنَ

﴿٤٣﴾ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ قَالَتْ فِى مُّوسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ﴿٤٤﴾

﴿٤٥﴾ فَاَنْفِى السَّحْرَةَ سٰجِدِيْنَ ﴿٤٥﴾

﴿٤٦﴾ قَالُوْا اَمَّا بَرَبِ الْغٰلِبِيْنَ ﴿٤٦﴾

﴿٤٧﴾ رَبِّ مُّوسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿٤٧﴾

﴿٤٨﴾ قَالَ اَمَنْتُمْ لِهٖ قَبْلَ اَنْ اَدِّنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمْ

﴿٤٩﴾ الَّذِى عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ دَلٰلَتِنَ ۗ

﴿٥٠﴾ اَيُّدِيْكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَا وَصِيْبَ لَكُمْ

44. Moseo diris al ili: "Ĵetu, kion vi havas por jeti! "

أَجْمَعِينَ ٥٠

45. Ili do ĵetis siajn ŝnurojn kaj siajn bastonojn kaj diris: "Per la povo de Faraono, ni certe venkos".

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ٥١

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا آوِلَ

46. Tiam Moseo ĵetis sian bastonon kaj jen ĝi englutis tion, kion ili estis farintaj.

الْمُؤْمِنِينَ ٥٢

47. Tiam la sorĉistoj falis teren, adorante.

48. Ili diris: "Ni kredas je la Sinjoro de l' Universo,

49. la Sinjoro de Moseo kaj de Aaron".

50. Faraono diris: "Vi kredas je Li, antaŭ ol mi permesis tion al vi? Li certe estas via majstro, kiu instruis al vi la magion. Baldaŭ tamen vi ekscios. Vere pro via malobeemo mi detranĉigos viajn manojn kaj piedojn, kaj mi vere krucumigos vin ĉiujn".

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ٥٣

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَاشِعِينَ ٥٤

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ٥٥

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَاظٍ يَّطُونَ ٥٦

51. Ili respondis: "Tio ne estas doloro. Ni ja vere revenos al nia Sinjoro.

وَأَنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ٥٧

52. Ni esperas, ke nia Sinjoro pardonos al ni niajn pekojn, ĉar ni estis la unuaj kredantoj".

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٥٨

وَلَنُوزِيهِمْ مَقَامَ كَرِيمٍ ٥٩

53. Ni revelaciis al Moseo: "Konduku Niajn servantojn nokte for, vi certe estos persekutataj",

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ٦٠

فَأَتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ٦١

54. kaj Faraono sendis en la urbojn, ke oni diru:

فَلَمَّا تَرَاءَىٰ الْجَمْعِينَ قَالَ أَعْصَبَ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَمُدْرِكُونَ ٦٢

55. "Vere tiuj estas malgranda grupo,

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ٦٣

56. sed ili tamen furiozigis nin,

57. kaj ni vere estas gento multenombra kaj prigardema".

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بَعْصَاكَ الْبَحْرَ

فَأَنفَلَقَ فَمَا كَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظُّورِ الْعَظِيمِ ٦٤

58. Tiel Ni forpelis ilin for de la ĝardenoj kaj de la fontoj

وَأَزَلَفْنَا لَهُمُ الْآخِرِينَ ٦٥

59. kaj de la trezoroj kaj de la belega loĝejo.

وَأَمْجِنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾

60. Tiel estis. Ni donis ilin kiel heredaĵon al la idoj de Izrael,

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾

61. kaj ili persekutis ilin je l' tagiĝo,

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

62. kaj kiam la du trupoj vidis unu la alian, diris la kunuloj de Moseo: "Ni certe estos atingitaj".

وَلَا تَرْبِكْ لَهُمْ أَعْيُنُ الرَّجِيمِينَ ﴿٦٨﴾

63. Li respondis: "Neniel! Mia Sinjoro vere estas kun mi. Li min bone gvidos".

64. Tiam Ni revelaciis al Moseo: "Frapu la maron per via vergo", kaj ĝi dividiĝis kaj ĉiu parto fariĝis kvazaŭ montego.

65. Kaj Ni lasis la aliajn alveni

66. kaj Ni savis Moseon kaj ĉiujn, kiuj estis kun li,

وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَارَ الْبُرْهَانِ ﴿٦٩﴾

67. poste Ni dronigis la aliajn.

إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا قَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾

68. Vere en tio estas signo, tamen la plej multaj el ili ne kredas

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنظُلُّ لَهَا عُكُوفِينَ ﴿٧١﴾

69. kaj certe via Sinjoro estas la Ĉiopova, la Pardonema.

قَالَ هَلْ يَسْعَوْنَ كُفْرًا إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾

أَوْ يَتَّبِعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

70. Rakontu al ili la historion de Abraham,

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾

71. kiam li diris al sia patro kaj al sia popolo: "Kion vi adoras? ".

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَامُونَ ﴿٧٦﴾

72. Ili respondis: "Ni adoras idolojn kaj ni ĉiam estas sindonaj al ili".

فَأْتَهُمْ عَذَابٌ لِّئَلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾

73. Li diris: "Ĉu ili aŭdas vin, kiam vi ilin vokas?"

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

74. Aŭ ĉu ili utilas aŭ malutilas al vi? ".

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

وَرِزْقًا مَرِضًا فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

75. Ili respondis: "Ne! Sed ni trovis niajn patrojn kun tiu sama kutimo".

وَالَّذِي يُبَيِّنُ لِي ثُمَّ يُخْفِينِ ﴿٨١﴾

76. Li diris: "Ĉu vi do ne vidas, kion vi adoris,

77. vi kaj viaj prapatroj?

78. Ili vere estas miaj malamikoj; tiel tamen ne estas la Sinjoro de l' Universo,

79. kiu kreis min; estas Li Tiu, kiu gvidas min,

80. kaj donas al mi manĝaĵon kaj trinkaĵon.

81. Kiam mi estas malsana, estas Li Tiu, kiu min resanigas,

82. kiu igas min morti, poste revivigas min,

83. kiu – mi esperas – pardonos miajn pekojn en la tago de la lasta Juĝo.

84. Mia Sinjoro, donu al mi la saĝon kaj rigardu min kiel justulon

85. kaj donu al mi bonan famon ĉe la posteuloj,

86. kaj faru min heredanto de la ĝardeno de l' feliĉo;

87. kaj pardonu al mia patro; li vere estis eraranto;

88. ne hontigu min en la tago de la vekigo,

89. en la tago, en kiu nek propraĵoj nek filoj utilos,

90. sed nur saviĝos tiu, kiu venos al Allah kun sincera koro".

91. La Paradizo alproksimiĝos al la justuloj

92. kaj la Infero videbliĝos por la delogitoj.

93. Estos dirite al ili: "Kie estas tio, kion vi adoris

وَالَّذِي أَوْحَىٰ أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٣٦﴾

رَبِّ هَبْ لِي مَكْمَلًا وَالْحَقُّنِي بِالطَّالِحِينَ ﴿٣٧﴾

وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٣٨﴾

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٣٩﴾

وَاعْفِرْ لِي إِنِّي إِلَهُهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٤٠﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٤١﴾

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٤٣﴾

وَأَرْزُقْتَ الْجَنَّةَ الْمُنْتَقِينَ ﴿٤٤﴾

وَبَرَزْتَ لِلْجَحِيمِ لِلْغَايِينَ ﴿٤٥﴾

وَقِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٤٦﴾

مِن دُونِ اللَّهِ هَلْ يَبْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصُرُونَ ﴿٤٧﴾

فَكُنْكُمْ بَنُوآ فِيهَا هُمْ وَالْعَاوَنُ ﴿٤٨﴾

وَجُنُودَ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٤٩﴾

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٥٠﴾

تَأْتُهُمْ إِن كُنَّا لِنْفِي صَلْبِ مُبِينٍ ﴿٥١﴾

إِذْ نَسُوآكُمْ يَرْبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

وَمَا أَصْلَنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ﴿٥٣﴾

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿٥٤﴾

وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيدٍ ﴿٥٥﴾

فَلَوْ أَن لَنَا كَرَّةٌ فَنُكَلِّمُنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

94. anstataŭ Allahon? Ĉu ili povas helpi vin aŭ sin mem? ”.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩٤﴾

95. Poste ili estos enĵetitaj en ĝin, ili kaj la delogitoj,

96. kaj la trupoj de Iblis, ĉiuj.

97. Ili diros, dum ili disputos inter si en ĝi:

98. ”Per Allah! Vere ni troviĝis en evidenta erarado,

99. kiam ni opiniis vin similaj al la Sinjoro de l' Universo.

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٩٩﴾

100. Kulpuloj estis nur tiuj, kiuj nin erarigis,

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٠﴾

101. kaj nun ni ne havas iun ajn propetanton

إِنِّي نَكَّمُ رَسُولٌ آمِينٌ ﴿١٠١﴾

102. kaj iun ajn karan amikon.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٢﴾

103. Se nur estus por ni reveno en la mondon, se ni estus inter la kredantoj! ”.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٣﴾

104. Vere en tio estas signo, sed la plej multaj el ili ne kredas.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٠٤﴾

105. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ciopova, la Pardonema.

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنْكَ وَإِنَّا لَمُؤْمِنُونَ ﴿١٠٥﴾

106. La popolo de Noa rifuzis la senditojn,

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٦﴾

107. kiam diris al ili ilia frato Noa: ”Ĉu vi ne volas esti justuloj?

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٠٧﴾

108. Vere mi estas por vi sendito fidela,

وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٨﴾

109. do respektegu Allahon kaj obeu min;

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٩﴾

110. mi ne volas rekompenco de vi pro tio; mia rekompenco estas nur ĉe la Sinjoro de l' Universo,

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ بِنُوحٍ لَتَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٠﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١١﴾

111. do respektegu Allahon kaj obeu min”.

فَاتَّقُوا رَبَّ إِنِّي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِييَ وَمَنْ فِيهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١١﴾

112. Ili diris: "Ĉu ni devas kredi al vi, kvankam nur la plej mizeraj sekvas vin?"

فَأَنْجِبْنَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الظُّلُمِ الشُّعُونَ ﴿١١٢﴾

113. Li respondis: "Kion mi scias pri tio, kion ili faras?"

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ البَقِيَّةِ ﴿١١٣﴾

114. Ilia juĝo estas nur ĉe mia Sinjoro. Se vi nur komprenus!

إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّمَن كَانَ الكُرْهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

115. Mi ne forpelas la kredantojn,

وَإِن رَبِّكَ لَهُوَ العَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١١٥﴾

116. mi estas nur klariganta admonanto".

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١١٦﴾

117. Ili diris: "Se vi ne forlasos, ho Noa, ni certe ŝtonmortigos vin".

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١١٧﴾

118. Li diris: "Ho mia Sinjoro, mia popolo vere rifuzis min.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١١٨﴾

119. Tial Vi do juĝu inter mi kaj ili decide, kaj savu min kaj la kredantojn, kiuj estas kun mi".

وَمَا آسَأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِندَ رَبِّ العَالَمِينَ ﴿١١٩﴾

120. Tiel Ni savis lin kaj tiujn, kiuj estis kun li en la arkeo ŝarĝita.

اتَّبَعُونَ بِحُلٍّ رِجْعِ آيَةٍ تَعْبَثُونَ ﴿١٢٠﴾

121. Poste Ni dronigis tiujn, kiuj restis malantaŭe.

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ﴿١٢١﴾

122. Vere en tio estas signo, sed la plej multaj el ili ne kredas.

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٢٢﴾

123. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ĉiopova, la Pardonema.

فَاتَّقُوا اللهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٢٣﴾

124. La Aadanoj rifuzis la senditojn,

وَ اتَّقُوا الَّذِي آمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

125. kiam ilia frato Hūd diris al ili: "Ĉu vi ne volas esti justuloj?"

آمَدَّكُمْ بِأَعْيَانٍ وَبَيْنَينَ ﴿١٢٥﴾

126. Vere mi estas por vi fidela sendito,

وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٢٦﴾

127. do respektogu Allahon kaj obeu min.

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الوَاعِظِينَ ﴿١٢٧﴾

128. Mi ne volas de vi rekompenco pro tio. Vere mia rekompenco estas nur ĉe la Sinjoro de l' Universo.

إِن هُدَا إِلَّا خَلَقَ الأولِينَ ﴿١٢٨﴾

وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّي بَيْنَينَ ﴿١٢٩﴾

129. Ĉu vi konstruas monumentojn sur ĉiu altaĵo por amuzi vin?

كَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

130. Ĉu vi starigas fortikaĵojn, kvazaŭ vi volus vivi ĉiam?

أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٠﴾

131. Kiam vi ekkaptas iun ajn, vi tion faras kiel tiranoj;

وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٣١﴾

132. do respektigu Allahon kaj obeu min.

133. Respektigu Tiun, kiu vin helpis per tio, kion vi scias.

134. Li helpis vin per gregoj kaj filoj,

135. per ĝardenoj kaj fontoj.

136. Vere mi timas por vi la punon de terura tago”.

137. Ili diris: ”Por ni estas egale, ĉu vi predikas aŭ ne predikas.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُرُوقِهَا وَسَبَّ رُسُلَنا ﴿١٣٧﴾

138. Tio estas nur kutimo de la prapatroj,

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿١٣٨﴾

139. kaj ni ne estos punitaj”.

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٣٩﴾

140. Tiel ili rifuzis lin kaj Ni neniigis ilin. Vere en tio estas signo, tamen la plej multaj el ili ne kredas.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٤٠﴾

141. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ĉiopova, la Pardonema.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤١﴾

142. La Tamudoj rifuzis la senditojn,

أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هُمْ بِأُمِينِينَ ﴿١٤٢﴾

143. kiam diris al ili ilia frato Su'aleh: ”Ĉu vi ne volas esti justuloj?

فِي جَنَّتٍ وَعَيْبُونَ ﴿١٤٣﴾

144. Vere mi estas por vi fidela sendito,

وَزُرُوعٍ وَدَخَلِ طَلْعُهَا هَضِيمًا ﴿١٤٤﴾

145. do respektigu Allahon kaj obeu min.

وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِي نُوتِئًا لِّهِنَّ ﴿١٤٥﴾

146. Mi ne volas de vi rekompenco pro tio; vere mia rekompenco estas nur ĉe la Sinjoro de l' Universo.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ ﴿١٤٦﴾

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرْفِينِ ﴿١٤٧﴾

147. Ĉu vi pensas, ke vi restos sekuraj inter tiuj aĵoj, kiuj estas ĉi tie, الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٧﴾
148. inter ĝardenoj kaj fontoj قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿٤٨﴾
149. kaj grenkampoj kaj daktilpalmoj kun pezaj branĉoj, kiuj preskaŭ rompiĝas? مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۚ فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٤٩﴾
150. Ĉu vi fosos ĉiam loĝejojn en la montojn fariĝante fieregaj? قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٥٠﴾
151. Do respektu Allahon kaj obeu min, وَلَا تَسْوَأَهَا ۖ سَوَاءٌ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿٥١﴾
152. kaj ne obeu la ordonon de la ekscesantoj, فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نِدْمِئِنَّ ﴿٥٢﴾
153. kiuj estigas malpacon sur la tero kaj ne pliboniĝas". فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾
154. Ili respondis: "Vi certe estas ensorcita, وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾
155. vi estas nur homo kiel ni, alportu do signon, se vi estas sincera".
156. Li respondis: "Tiu ĉi estas kamelino; ĝi havas sian tempon por trinki kaj vi havas vian tempon por trinki en tago fiksita;
157. ne afliktu ĝin, por ke vin ne trafu la puno de tago terura".
158. Ili tamen buĉis ĝin, kaj poste ili pentis,
159. sed la puno trafis ilin. Vere en tio estas signo sed la plej multaj el ili ne estas kredantoj. كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٥﴾
160. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ĉiopova, la Pardonema. إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾
161. La popolo de Lot rifuzis la senditojn, إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٥٧﴾
- 162, kiam ilia frato Lot diris al ili: "Ĉu vi ne volas esti justuloj? فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَأَطِيعُوا أَوْيَاتِي ﴿٥٨﴾
163. Mi vere estas nur fidela sendito por vi, وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٩﴾
- أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٠﴾

164. do respektogu Allahon kaj obeu min.
165. Mi ne volas de vi iun ajn rekompencan pro tio. Mia rekompenco estas nur ĉe la Sinjoro de l' Universo.
166. Ĉu vi volas alproksimiĝi, el ĉiuj kreitaĵoj, ĝuste al viroj,
167. kaj forlasi viajn virinojn, kiujn via Sinjoro kreis por vi? Ne! Vi estas popolo pekema! ”.
168. Ili respondis: ”Se vi ne forlasos tion, ho Lot, ni vin certe ekzilos”.
169. Li diris: ”Vere mi abomenas vian agadon.
170. Mia Sinjoro, savu min kaj mian familion de tio, kion ili faras”.
171. Kaj Ni savis lin kaj lian tutan familion,
172. krom maljunulino, kiu restis malantaŭe,
173. poste Ni neniigis la aliajn
174. kaj Ni faligis pluvon sur ilin. Malbonega estis la pluvo por la admonitoj!
175. Vere en tio estas signo, sed la plej multaj el ili ne kredas.
176. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ciopova, la Pardonema.

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٤﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١٦٥﴾
قَالَ إِنِّي يَعْبَئُكُم مِنَ الْفَائِزِينَ ﴿١٦٦﴾
رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٧﴾
فَنَجَّيْنَاهُ وَآهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٦٨﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٦٩﴾
ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٠﴾
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا سَاءًا مَطَرُ السُّنْدَرِينَ ﴿١٧١﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً. وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٢﴾
يُذَرُّ وَرَبِّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٣﴾
كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٤﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٥﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٦﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ ﴿١٧٧﴾

177. La popolo de la arbarego rifuzis la senditojn,
178. kiam diris al ili ilia frato Ŝu'ajb: ”Ĉu vi ne volas esti justuloj?
179. Vere mi estas fidela sendito por vi,
180. do respektogu Allahon kaj obeu min.

181. Mi ne volas de vi iun ajn rekompenccon pro tio, ĉar mia rekompenco estas nur ĉe la Sinjoro de l' Universo.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

182. Donu plenan mezuron kaj ne estu kiel tiuj, kiuj trompas je la mezuro,

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿٨٢﴾

183. kaj pesu per rekta pesilo.

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْتَقِيمَ ﴿٨٣﴾

184. Ne malpliigu la proprajojn de la homoj kaj ne estu krimuloj sur la tero, estigante malpacon.

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَقْرُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٤﴾

185. Respektegu Tiun, kiu kreis vin kaj la antaŭajn generaciojn”.

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿٨٥﴾

186. Ili respondis: ”Vi certe nur estas ensorcita,

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿٨٦﴾

187. kaj vi estas nur homo kiel ni, kaj ni rigardas vin mensogulo.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نُنْفِثُكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٨٧﴾
فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كَيْفَمَا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ

188. Faligu do sur nin pecon da ĉielo, se vi estas sincera”.

الصَّادِقِينَ ﴿٨٨﴾

189. Li diris: ”Mia Sinjoro bone scias, kion vi faras”.

قَالَ رَبِّي عَلَّمَ رَبِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨٩﴾

190. Ili tamen kulpigis lin pri mensogo, kaj ilin trafis la puno en la tago de la nubombranta. Vere tiu estis la puno de terura tago.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٩٠﴾

191. Vere en tio estas signo, sed la plej multaj el ili ne kredas.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٩٢﴾

192. Vere estas via Sinjoro Tiu, kiu estas la Ciopova, la Pardonema.

193. Jen, ĉi tiu estas la revelacio de la Sinjoro de l' Universo.

وَإِنَّهُ لَشَرِّبٌ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٩٣﴾

194. Kun ĝi malsupreniris la spirito fidela

نَزَّلَ بِهِ الرُّوحَ الْأَمِينَ ﴿٩٤﴾

195. sur vian koron, por ke vi estu unu el la admonantoj,

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٥﴾

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿٩٦﴾

196. en klara araba lingvo,

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَىٰ ﴿٩٧﴾

197. kaj certe tio troviĝas ankaŭ en la Skriboj de la antaŭuloj.

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٧﴾

198. Ĉu do ne estas por ili signo, kiun konas la kleruloj el la idoj de Izrael?

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

199. Se Ni estus sendinta ĝin al iu fremdulo

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

200. kaj li estus leginta ĝin al ili, ili ne estus kredintaj al ĝi.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

201. Tial Ni igis ĝin eniri en la korojn de la pekuloj.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

202. Ili ne kredos al ĝi, antaŭ ol ili vidos la doloran punon.

فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

203. Ĝi tamen venos sur ilin subite, kaj ili ne perceptos tion.

فَيَتَوَلَّوْا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

204. Kaj tiam ili diros: "Ĉu ne estos konsentita prokrasto al ni?"

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٤﴾

205. Ĉu estas Nia puno, kiun ili volas akcepti?

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٥﴾

206. Ĉu vi ne vidas? Se Ni permesos al ili ĝui por jaroj,

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَمِعُونَ ﴿٢٠٦﴾

وَمَا أَهْنَكُنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا لَهَا مُنْذَرُونَ ﴿٢٠٦﴾

207. poste tamen venos al ili tio, pri kio estis minacite al ili,

ذِكْرٌ لَّكُمْ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٧﴾

208. kiel utilis al ili ĉio, kion ili povis ĝui?

وَمَا تَذَكَّرْتُ بِهِ الشَّيْطِينَ ﴿٢٠٨﴾

209. Ni neniam detruis iun ajn urbon, kiu antaŭe ne estis ricevinta admonantojn

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٠٩﴾

210. kiel admonon; neniam Ni estis maljusta.

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُؤُونَ ﴿٢١٠﴾

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُدْذَبِينَ ﴿٢١٠﴾

211. La Satanoj ne sendas ĝin,

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١١﴾

212. tio ne konvenus al ili kaj ili eĉ ne kapablas fari tion.

وَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَسْلُونَ ﴿٢١٢﴾

213. Ili ja estas esceptitaj de la aŭdado.

وَإِنْ عَصَاكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَسْلُونَ ﴿٢١٣﴾

214. Ne alvoku do iun ajn Dion krom Allah,

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٤﴾

por ke vi ne estu inter tiuj, kiuj estas punendaj,

الَّذِي يَرَبُّكَ جِبْنَ نَقُومٍ ﴿٢٤﴾

215. kaj admonu viajn plej proksimajn parencojn,

وَتَقَلِّبْكَ فِي السَّجْدَيْنِ ﴿٢٥﴾

216. kaj mallevu viajn flugilojn sur la kredantojn, kiuj vin sekvas.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾

217. Se ili tamen estas malobeemaj, diru: "Mi ne estas kulpa pri tio, kion vi faras",

هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴿٢٧﴾

218. kaj konfidu je la Ĉiopova, la Pardonema,

نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٨﴾

219. kiu vidas vin, kiam vi staras preĝante,

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٩﴾

220. kaj viajn movojn inter la surgenuiĝantoj.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٣٠﴾

221. Vere estas Li Tiu, kiu estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia .

الْمُتَرَاتِنُهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ ﴿٣١﴾

222. Ĉu Mi devas anonci al vi, sur kiun malsupreniros la Satanoj?

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

223. Ili malsupreniros sur ĉiun mensogulon kaj pekulon,

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٣٣﴾

224. redirante, kion ili aŭdas, kaj la plej multaj el ili estas mensoguloj.

225. Kaj pri la poetoj, kiujn sekvas la erarantoj,

226. ĉu vi ne vidis, kiel ili vagadas en ĉiu valo,

227. kaj kiel ili diras, kion ili ne faras?

228. krom tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras kaj ofte memoras Allahon kaj sin defendas nur, kiam ilin trafas maljusteco. La malpieguloj baldaŭ ekscios, al kiu fina celo ili revenos.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Tüä, Sin**. Jen la versoj de la Korano kaj de klara Libro,

3. gvidilo kaj bona novaĵo por la kredantoj,

4. kiuj levas la preĝon kaj disdonas almozojn kaj firme fidas je la vivo venonta.

5. Tiuj tamen, kiuj ne kredas al la vivo venonta – Ni igis iliajn agojn ŝajni belaj al ili – ili certe nur vagadas kiel blinduloj.

6. Estas ili tiuj, por kiuj estos terura puno kaj kiuj estos perdantoj en la vivo venonta.

7. Vere vi ricevas la Koranon de Iu, kiu estas saĝa, ĉioscia.

8. Memoru, kiam Moseo diris al sia familio: "Vere mi ekvidas fajron. Mi alportos al vi novaĵon aŭ mi alportos flamon, fajregon, por ke vi varmiĝu".

9. Kiam li venis al ĝi, li estis vokita: "Benata estu Tiu, kiu estas en la fajro kaj ĉirkaŭ ĝi; sankta estas Allah, la Sinjoro de l' Universo!

10. Ho Moseo, vere Mi estas Allah, la Ĉiopo-va, la Saĝa.

11. Ĵetu vian bastonon". Kiam li tamen vidis ĝin moviĝi, kvazaŭ ĝi estus serpento, li turnis sin por fuĝi kaj ne plu rigardis malan-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 طَسَّ بِكَ آيَاتِ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ ②
 هُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ③
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
 فَهُمْ يَعْمَهُونَ ⑤
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
 هُمْ الْآخِسُونَ ⑥
 وَإِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ⑦
 إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَتِمْكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آيَاتِكُمْ بِشَهَابٍ مِّنْ سَمَوَاتِكُمْ
 لَتَصْطَلُونَ ⑧
 فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مِّنْ فِي النَّاسِ وَ
 مَن حَوْلَهَا ⑨ وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑩
 يُنُوسِي إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑪
 وَالتَّيَّعَصَاكَ ⑫ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
 مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ⑬ يُونُسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
 لَدَى الْمُرْسَلُونَ ⑭

* v. la version 19an k.sekv.

** Puriganta, Ĉioaŭda!

taŭen. "Ho Moseo, ne timu, vere en Mia ĉe-esto ne timu la senditoj;

12. timu nur tiu, kiu malbonfaras kaj poste ŝanĝas bonon en malbonon. Vere Mi estas senkulpigema, pardonema.

13. Metu vian manon en vian bruston: vi el-tiros ĝin blanka sen makulo. Tiu estas unu el la naŭ signoj por Faraono kaj lia popolo. Ili vere estas popolo malpiega".

14. Kiam venis al ili Niaj lumigantaj signoj, ili diris: "Tio estas evidenta magio".

15. Ili rifuzis ĝin maljuste kaj fierege, kvankam iliaj animoj estis konvinkitaj. Vidu do, kiel estis la fino de la malpacemuloj!

16. Vere Ni donis la veran scion al David kaj al Salomono kaj ambaŭ diris: "Estu laŭdegata Allah, kiu nin altigis super multaj el Siaj kredantaj servantoj".

17. Salomono fariĝis heredanto de David kaj diris: "Ho vi homoj! Al ni estis instruita la lingvo de la birdoj, kaj al ni ĉio estas donita. Tio vere estas graco evidenta".

18. De Salomono estis tie kunigitaj la armeoj de la Ĝinnoj kaj de la homoj kaj de la birdoj, kaj ili estis ordigitaj en trupojn,

19. ĝis ili venis en la valon de Naml.* Diris virino de Naml: "Ho vi popolo de Naml, iru en viajn loĝejojn, por ke Salomono kaj liaj trupoj ne surtretu vin pro neatento!".

20. Li ridetis gaje pro tiaj vortoj kaj diris: "Mia Sinjoro, faru min danka pro Via favoro, kiun Vi donis al mi kaj al miaj gepatroj, kaj igu min fari bonajn agojn, kiuj plaĉas al Vi, kaj faru min per Via graco Via sindonema servanto".

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسْتًا بَعْدَ سُوءٍ فَأَعْتَى
عَفُورًا سَرَّحِيمًا ⑬

وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بِيضًا وَمِنْ غَيْرِ
سُوءٍ تَفْسٌ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ⑭

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑮
وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
مَعًا ⑯ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ⑰

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ⑱

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا
مَنْطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْمُبِينُ ⑲

وَخَشِرَ سُلَيْمَانُ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
وَ الطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ⑳

حَتَّىٰ إِذَا آتَوُا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ㉑

فَتَبَسَّ سَاحِجًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأُدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ

21. Li rigardis la birdojn kaj diris: "Kiel okazas, ke mi ne vidas Hud-hud-on*? Ĉu li estas inter la forestantoj?"

22. Mi certe punos lin per severa puno, aŭ mi tranĉos lian gorgon, se li ne revenos kun konvinka senkulpiĝo".

23. Tiu tamen ne malfruis longe kaj diris: "Mi ekŝciis, kion vi ne ekŝciis, kaj mi venis al vi el Seba kun certa novaĵo.

24. Mi vere trovis virinon regantan super ili, kaj al ŝi estas konsentitaj ĉiuj aĵoj, kaj ŝi havas belegan tronon.

25. Mi trovis ŝin kaj ŝian popolon adorantaj la sunon anstataŭ Allahon, kaj Satano igis iliajn agojn ŝajni belaj al ili kaj devoĵigis ilin el la vojo – kaj tiel ili ne estas gvidataj –

26. por ke ili ne adoru Allahon, kiu evidentigas ĉion, kio estas kaŝita en la ĉielo kaj sur la tero, kaj kiu scias, kion vi kaŝas kaj kion vi malkaŝas".

27. Allah! Ne ekzistas alia Dio ol Li, la Sinjoro de la impona trono.

28. Li diris: "Ni vidos, ĉu vi estas sincera aŭ ĉu vi mensogas.

* Ĉi tiu kaj la sekvantaj versoj, kiel cetera la tuta ĉapitro "An-Naml", estas inter la plej malfacile kompreneblaj kaj plej ofte pridiskutitaj el la Korano. Iuj modernaj ekzegezistoj asertas, substrekte la fakton, ke la intenco de la libro ne povas esti prezenti nekredindajn fabelojn, sed peri seriozajn temojn, ke "Naml" ne estas vorto tradukenda laŭlitere (formiko), kiel troviĝas en iuj Korantradukoj, sed nomo de iu popolo, kiel ofte okazis en la Araba duoninsulo (ekzemple: Banī Kalb, kiun oni neniam tradukus per "idoj de la hundo"!). Simile "birdoj" havas, laŭ la samaj interpretistoj, alian signifon ol la laŭlitan, eble temis pri rapidaj trupoj kiel ekz. ĉevalrajdistoj. Ankaŭ la vorto Hud-Hud ofte troviĝas en la traduko "upupo", sed same estas eble ke temas pri nomo de persono, verŝajne de iu superulo, al kiu Salomono konfidis la malfacilan taskon de senditaĵo al Seba, kiu estis ribelinta.

فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَأَأْرَىٰ أَلْهُدَىٰ هُدًىٰ

أَمْرًا كَانَ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿٢٠﴾
لَأَعِدَّ بِئِنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَأَذِ بِحَبَّتِهِ أَوْ

لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾
فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحِطْ بِهِ
وَحِجَّتُكَ مِنْ سَبَابِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٢﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزِينَهُمْ لِهُمُ الشَّيْطٰنِ أَعْمَالَهُمْ قَصَدْتُمْ عَنْ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَّا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٥﴾
اللَّهُ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾

29. Iru kun ĉi tiu letero kaj donu ĝin al ili, poste revenu de ili kaj atentu, kion ili respondos”.

30. Ŝi diris: ”Ho vi, estroj, vere al mi estas donita nobla letero.

31. Ĝi estas de Salomono kaj ĝi diras la jennon: 'Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

32. Ne ribelu kontraŭ mi, sed venu al mi submetiĝante.”

33. Ŝi diris: ”Ho vi estroj, konsilu min pri mia afero. Mi neniam decidis pri iu afero sen via alesto”.

34. Ili respondis: ”Ni posedas fortecon kaj ni posedas fortan militistaron, sed vi havas la komandon. Vidu vi, kion vi volas ordoni”.

35. Ŝi diris: ”Vere, la reĝoj, kiam ili eniras urbon, detruas ĝin, kaj faras la superajn loĝantojn malsuperaj. Tiel ili agas.

36. Mi tamen sendos al ili donacon kaj atendos, kion la senditoj reportos”.

37. Kiam ŝia sendito venis al Salomono, diris ĉi tiu: ”Ĉu vi volas helpi min per proprajoj? Tamen tio, kion Allah donis al mi, estas pli bona ol tio, kion Li donis al vi. Ne! Estas vi tiuj, kiuj ĝojas pro via donaco.

38. Reiru al ili, ĉar ni venos certe kun armeoj, kontraŭ kiuj ili ne havos povon, kaj ni forpelos ilin de tie kun honto, kaj ili estos humiligitaj”.

39. Li diris: ”Ho vi, estroj! Kiu alportos al mi ŝian tronon, antaŭ ol ili venos al mi submetiĝante? ”.

40. Tiam diris fortulo el la Ĝinnoj: ”Mi portos ĝin al vi, antaŭ ol vi ekstaros el via sidilo.

إِذْ هَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ
فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أِيَ الْبَيْتِ إِلَى كِتَابِ كَرِيمٍ ﴿٣٠﴾

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣١﴾

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَيَّ وَأُنُوتِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفُنُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ

Mi ja havas la forton por tio, kaj mi estas fidela”.

41. Tiam parolis iu, kiu konis la Skribon: ”Mi alportos ĝin al vi, antaŭ ol revenos al vi via rigardo”. Kiam li vidis ĝin staranta antaŭ si, li diris: ”Tio estas per la graco de mia Sinjoro, por ke Li juĝu min, ĉu mi estas danka aŭ sendanka. Kiu estas danka, tiu estas dank-a por sia propra animo, kaj kiu estas sen-danka – vidu, mia Sinjoro estas memsufiĉa, grandanima”.

42. Li diris: ”Faru, ke ŝia trono ŝajnu malbe-la al ŝi: ni volas vidi, ĉu ŝi estas gvidata aŭ ĉu ŝi estas unu el la negvidatoj”.

43. Kiam ŝi venis, oni demandis ŝin: ”Ĉu via trono estas kiel tiu ĉi?”. Si respondis: ”Ŝaj-nas, ke estas ĝi, kaj jam antaŭe venis al ni la scio, kaj ni jam submetiĝis”.

44. Li malproksimigis ŝin de tio, kion ŝi ku-timis adori anstataŭ Allahon, ĉar ŝi apartenis al popolo miskredanta.

45. Estis dirite al ŝi: ”Eniru la palacon”. Ki-am ŝi vidis ĝin, ŝi kredis, ke estas akvujo kaj nudigis siajn krurojn. Salomono diris: ”Estas korto, pavimita per vitro”. Si respondis: ”Mia Sinjoro, mi vere pekis kontraŭ mia a-nimo, sed mi submetiĝas kun Salomono al Allah, la Sinjoro de l’ Universo”.

46. Ni vere sendis al la Tamudoj ilian fraton Sūāleh: ”Adoru Allahon! ”. Tamen jen, ili dividiĝis en du partiojn disputantajn.

47. Li diris: ”Ho mia popolo! Kial vi volas akceli la malbonon anstataŭ la bono? Kial vi ne petas pardonon de Allah, por ke estu kompto por vi?”.

48. Ili diris: ”Ni antaŭvidas malbonon de vi kaj de tiuj, kiuj estas kun vi”. Li respondis: ”Via malfeliĉo jam estas ĉe Allah. Ne! Vi estas popolo, kiu estos elprovata”.

قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ۝

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأَوْلَا بِأَسْسِ شَدِيدِهَا ۝

الْأَمْرُ إِلَيْكَ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا ۝

وَجَعَلُوا أَعْدَاءَهُمْ آبَاءَهُمْ أَزْوَاجَهُمْ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظُرُهُ بِمَنْ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ۝

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتَسِدُّونَنِي بِسَائِلٍ فَمَا أُتِيتُ

اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا أُنْكُم بَلْ أَنْتُمْ مَهْدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ۝

إِرْجِعِ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُمْ يَجُودٌ لَّا قَبْلَ لَهُمْ بِهَا

وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ

يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۝

قَالَ عِفْرِيثُ مِنَ الْيَمَنِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ

تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ۝

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ

قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ

قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَتْلِبَنِي فِيءٌ أَشْكُرُ أَمْ

أَكْفُرُهُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ

فَأَن رَّبِّي عَنِّي كَرِيمٌ ۝

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ

مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝

49. Estis en la urbo naŭ uloj, kiuj estigis malpacon en la lando, kaj ne volis pliboniĝi.

50. Ili diris: "Ĵuru reciproke per Allah, ke ni atakos Sūālehon kaj lian familion nokte,, poste ni diros al liaj postvivantoj: "Ni ne ĉeestis al la perejo de lia familio, kaj ni vere estas sinceraj"."

51. Ili faris komploton kaj ankaŭ Ni faris komploton, sed ili ne suspektis tion.

52. Rigardu, kiel finiĝis ilia komploto: Ni detruis ilin kaj ilian tutan popolon!

53. Tiuj estas iliaj domoj, detruitaj pro ilia pekemo. Vere en tio estas signo por popolo scianta.

54. Ni savis la kredantojn kaj la justulojn.

55. Memoru Loton, kiam li diris al sia popolo: "Ĉu vi volas intence fari hontindaĵojn?"

56. Ĉu vi volas vere alproksimiĝi volupte al viroj anstataŭ al virinoj? Ne! Vi estas popolo nescianta".

57. Lia popolo tamen nur respondis: "Forpelu la familion de Lot el via urbo, ĉar ili estas homoj, kiuj volas esti puraj".

58. Ni tamen savis lin kaj lian familion krom lia edzino; ŝin Ni lasis inter tiuj, kiuj restis malantaŭe;

59. kaj Ni faligis pluvon sur ilin; malbonega estis la pluvo por la admonitoj!

60. Diru: "Estu laŭdegata Allah, kaj pacon al Liaj servantoj, kiujn Li elektis! Ĉu estas pli bona Allah aŭ tio, kion ili adoras?"

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَصَرْتُمْ قَالَتْ كَاتَهُ هُوَ

وَأُوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٩﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا

كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

قِيلَ لَهَا اذْجَلِي الصَّخْرَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ

مِنْ قَوَارِيرُ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ

بِعَمَلٍ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ ضَلِيحًا أَنْ عِبُدُوا

اللَّهِ فَإِذَا هُمْ قَرِينِينَ يَخْتَصِمُونَ ﴿٥٢﴾

قَالَ يَوْمَ يَقُومِ لِمَن تَسْتَعِجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ

لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَدَّكُمْ نُزُحُونَ ﴿٥٣﴾

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَكَ قَالَ طَّيَّرَكُمْ عِنْدَ

اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٥٤﴾

وَكَانَ فِي السِّدِّينَةِ تِسْعَةٌ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي

الْأَرْضِ وَلَا يَصِلِحُونَ ﴿٥٥﴾

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ

لِيُولِيَهُ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٧﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ

وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٨﴾

* Fino de la 19-a parto

فَتِلْكَ بَيِّنَاتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ

61. Kiu kreis la ĉielojn kaj la teron kaj sendis akvon al vi el la nuboj, per kiu Ni burĝonigas ĝardenojn en beleco? Vi ne povas kreskigi ĝiajn arbojn. Ĉu tion faris alia Dio kune kun Allah? Ne! Ili estas popolo idolana.

62. Kiu faris la teron ripozejo kaj kondukis tra ĝi riverojn kaj estigis sur ĝi firmajn montojn kaj metis inter la du maroj barilon? Ĉu tion faris alia Dio kune kun Allah? Ne! La plej multaj el ili ne scias tion.

63. Kiu respondas al la subpremita, kiam li vokas Lin, kaj forprenas la malbonon kaj faras vin heredantoj sur la tero? Ĉu tion faras alia Dio kune kun Allah? Malmulte estas, kion vi memoras!

64. Kiu gvidas vin en la mallumego sur la tero kaj sur la maro, kaj kiu sendas la ventojn kiel portantojn de la bona novaĵo de Lia kompatio? Ĉu tion faras alia Dio kune kun Allah? Eminenta estas Allah super tio, kion ili aldonas al Li kiel rivalon!

65. Kiu estigas la kreon, poste denove estigas ĝin, kaj kiu provizas vin el la ĉielo kaj el la tero? Ĉu tion faras alia Dio kune kun Allah? Diru: "Alportu vian pruvon, se vi estas veramaj!"

66. Diru: "Neniu krom Allah konas la Nevideblajojn en la ĉielo kaj sur la tero, kaj ili ne scias, kiam ili estos vekitaj".

67. Ne! Eraris tute ilia scio pri la vivo venonta. Ne! Pri ĝi ili estas en dubo. Ne! Pri ĝi ili estas blindaj.

68. La miskredantoj diras: "Kiel? Ĉu ni kaj niaj patroj vere revenos, post kiam ni estos fariĝintaj polvo?"

69. Vere tio estis promesita antaŭe – al ni kaj al niaj patroj; tio estas ja nur fabeloj de la antikvuloj".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾
وَلَوْ كُنَّا إِذْ نَقَالُ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ

نُبْصِرُونَ ﴿٦٣﴾

أَيْتَكُمْ لِمَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٦٤﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٦٥﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِذْ أَخْرَجْنَاهُ مِنَ الْغَيْرِينَ ﴿٦٦﴾
وَاصْرَفْنَا عَلَيْهِمْ مَصْرًا مِمَّا مَصْرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٦٧﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى
اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

أَمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ
مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ
بَدِّلْهُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ ﴿٦٩﴾

أَمْ مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلْفَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

أَمْ مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا
مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٧١﴾

70. Diru: "Vojaĝu sur la tero kaj rigardu, kiel finiĝis la pekuloj! "

71. Ne ĉagreniĝu pri ili kaj ne estu malgaja, ĉar ili intrigas.

72. Ili diras: "Kiam plenumiĝos tiu promeso, se vi estas sinceraj? "

73. Diru: "Eble parto de tio, kion vi volus akceli, jam alproksimiĝis al vi".

74. Kaj vere via Sinjoro estas favora al la homoj, sed la plej multaj el ili ne estas dankaj.

75. Via Sinjoro vere bone scias, kion iliaj koroj kaŝas, kaj kion ili malkaŝas.

76. Ne ekzistas sekretoj en la ĉieloj kaj sur la tero, kiuj ne troviĝas jam en klara Libro.

77. Vere ĉi tiu Korano klarigas al la idoj de Izrael la plejmulton el tio, pri kio ili malkon-sentas.

78. Kaj ĝi vere estas gvidilo kaj graco por la kredantoj.

79. Vere via Sinjoro decidos inter ili per Sia juĝo. Li estas la Ciopova, la Cioscia.

80. Konfidu do je Allah, ĉar vi posedas la veron evidentan.

81. Vi ne povas aŭdigi la mortintojn kaj vi ne povas igi la surdulojn aŭdi la alvokon, ki-am ili turnas siajn dorsojn;

82. kaj vi ne povas gvidi la blindulojn for de ilia erarado. Vi povas nur igi aŭdantaj tiujn, kiuj kredas je Niaj revelacioj kaj submetiĝas.

83. Kiam estos falinta la juĝo kontraŭ ili, Ni estigos el la tero iun, kiu parolos al ili, ĉar la homoj ne kredas al Niaj revelacioj.

أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَبَحْرٍ مِّن يُّمَيْلٍ
الرياح بُشْرًا لِّبَن يَدَى رَحْمَتِهِ ءِ إِلَهٌ مَّعَ اللَّهِ
تَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٠﴾

أَمْ يَبِيدُوا الخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِ إِلَهٌ مَّعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ
إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٣٢﴾
بَلِ ادْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْأَجْرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِّنْهَا أَتَبَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ أُنزِلَتْ آيَاتُنَا آيَةً
لِّنُخْرِجُوهُمْ ﴿٣٤﴾

لَقَدْ وَعِدْنَا هَٰؤُلَاءِ نَحْنُ وَآبَاؤُهُم مِّن قَبْلُ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَصْطَبْرُوا الْآوَلِينَ ﴿٣٥﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٦﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٣٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتَى هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٣٩﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٠﴾

84. Admonu ilin pri la tago, en kiu Ni kunvenigos el ĉiu popolo grupon de tiuj, kiuj rifuzis Niajn signojn, kaj ili marŝos malkune

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَأَلْبِئُونَ ﴿٥٥﴾
وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٥٦﴾

85. ĝis, post ilia alveno, Li diros: "Ĉu vi rifuzis Miajn signojn, kvankam vi ne komprenis ilin per via scio? Kio estas tio, kion vi faris? "

إِنَّا هَذَا الْقُرْآنَ بَقِضْ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٥٧﴾

86. La juĝo falos kontraŭ ili pro iliaj pekoj, kaj ili ne parolos.

وَرِأْيَهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

87. Ĉu ili ne vidis, ke Ni kreis la nokton, por ke ili ripozu en ĝi, kaj la tagon por vidi? Vere en tio estas signoj por popolo kredanta.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٥٩﴾

88. En la tago, en kiu estos blovite en la trumpeton, la teruro frapos ĉiun, kiu estas en la ĉieloj, kaj ĉiun, kiu estas sur la tero, krom tiu, kiun Allah volas. Ĉiuj venos humile al Li.

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٦٠﴾
إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْوَأْتِي وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّةَ الذَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٦١﴾

89. Vi vidas la montojn – vi opinias ilin firmaj, tamen ili moviĝas kiel la movado de la nuboj: tio estas verko de Allah, kiu kreis ĉion. Vere Li bone scias, kion vi faras.

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعَنِيِّ عَنِ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٦٢﴾

90. Kiu faras bonon, tiu ricevos eĉ pli bonajn aĵojn ol tiujn ĉi; kaj ili estos sekuraj, en tiu tago, kontraŭ la teruro.

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

91. Kiu tamen faras malbonon, tiu estos ĵetita sur sia vizago en la fajron: "Ĉu vi ne estas rekompencitaj laŭ tio, kion vi faris? "

لَا يُؤْقِنُونَ ﴿٦٣﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ أَوْجَادًا تَتَكَلَّمُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٦٤﴾

92. "Vere al mi estas ordonite servi nur la Sinjoron de ĉi tiu urbo, kiun Li sanktigis, kaj al Li apartenas ĉio; kaj al mi estas ordonite esti unu el la submetiĝantoj.

عَلِمًا إِذَا جَاءَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا إِنَّمَا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٥﴾

93. kaj proklami la Koranon". Kiu do sekvas la rektan vojon, tiu faras tion por sia propra animo. Al tiu tamen, kiu eraras, vi diru: "Vere mi estas nur admonanto".

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يُظْفِقُونَ ﴿٦٦﴾
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا آلَآءَ الْبَيْتِ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارَ

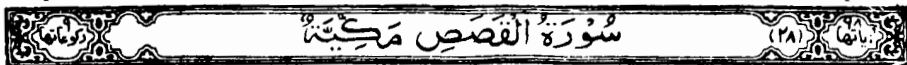
94. Diru: "Estu laŭdegata Allah; Li mon-
tros al vi Siajn signojn kaj vi rekonos ilin.
Via Sinjoro ne ignoras, kion vi faras".

مُبْصِرًا ۙ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٤﴾
وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرِّعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَوَّةٍ دُخْرَيْنَ ﴿٩٥﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمْرٌ مَّزَّ
السَّحَابِ طُفَعُ اللَّهِ الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِنْ فَدَعِ
يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٧﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَوَجْهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي
حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُوتِيتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٩﴾
وَإِنْ أَنْتَلُوا الْقُرْآنَ فَسِرَّ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ إِنَّمَا آتَا مِنَ
الْمُنذِرِينَ ﴿١٠٠﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۗ وَمَا
رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٠١﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱

طسّم ۝۲

2. Tūā Sin Mim.**

تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ ۝۳

3. Jen la versoj de la klara Libro.

نَشَآءُوا عَلَیْكَ مِنْ نَبِیٍّ مُّوسٰی وَفِرْعَوْنَ یَا لِحَقِّ
یَقَوْمِ یُؤْمِنُوْنَ ۝۴

4. Ni volas proklami al vi ion el la historio de Moseo kaj de Faraono, laŭvere, por po-polo kredanta.

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِی الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا نِسِیْقًا
یَسْتَضَعِفُ طٰلِیْقَةً مِنْهُمْ یُذِیْحُ اَبْنَآءَهُمْ وَیَسْتَحِی
نِسَآءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ ۝۵

5. Vere Faraono kondukis fierege en la lan-do kaj dividis la popolon en grupojn; parton de ĝi li klopodis malfortigi, mortigante iliajn idojn kaj kaptante iliajn virinojn. Li vere estis malpacemulo.

وَنُرِیْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَی الَّذِیْنَ اسْتَضَعِفُوْا فِی الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اٰیَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِیْنَ ۝۶

6. Ni tamen volis kompati al tiuj, kiuj estis rigardataj kiel malfortaj kaj fari ilin estroj kaj fari ilin heredantoj,

وَنَسُكِّنْ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیْ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

7. kaj establi ilin en la lando, kaj igi ilin mon-tri al Faraono kaj al Hāmān kaj al iliaj trupoj tion, kion ili timis.

وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا یَحْدُرُوْنَ ۝۷

8. Ni revelaciis al la patrino de Moseo: "Nu-tru lin, kaj kiam vi timos por li, jetu lin en la riveron, kaj ne timu plu kaj ne ĉagreniĝu; Ni redonos lin al vi kaj faros lin unu el la senditoj".

وَاَوْحِیْنَا اِلٰی اَمْرِ مُّوسٰی اَنْ اَرْضِعْهُ فَاِذَا اَخْفَتْ
عَلَيْهِ فَالْقَنِیَةَ فِی الْیَمِّ وَلَا تَحْزٰنِیْ وَاِنَّا

9. La familio de Faraono kolektis lin, por ke li fariĝu ilia malamiko kaj ilia ĉagreno; vere Faraono kaj Hāmān kaj iliaj trupoj estis malbonfarantoj.

رٰدُوْهُ اِلَیْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۝۸

فَاَلْتَقَطَهُ الْاَلُ فِرْعَوْنَ لَیَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا

10. La edzino de Faraono diris: "Ĝojo por la okuloj por mi kaj por vi! Ne mo:tigu

اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوْا خٰطِیْبِیْنَ ۝۹

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قَدَرْتُ عَلَیْكَ لَیْ وَ لَكَ لٰ

تَقْتُلُوْهُ عَلَیَّ اِنْ یَنْفَعُنَا اَوْ نَنْجِدُهُ وَاَلَدًا وَهُمْ

* v. la verson 26an

** Puriganta, Ĉioaŭda, Ĉioscia!

lin! Eble li estos utila al ni aŭ ni prenos lin kiel filon”. Ili tamen ne antaŭsentis ion ajn.

11. Senŝarĝiĝis la koro de la patrino de Moseo; ŝi preskaŭ estus malkaŝinta lian identecon, se Ni ne estus fortikiginta ŝian koron, por ke ŝi estu kredantino.

12. Ŝi diris al lia fratino: ”Sekvu lin!”, kaj ŝi observis lin el malproksime, kaj ili ne suspektis ion ajn.

13. Antaŭe Ni jam malpermesis la nutristinojn, kaj tiam diris la fratino: ”Ĉu mi devas montri al vi familion, kie oni fartos lin por vi, kaj kiuj bone zorgos pri li?”.

14. Tiel Ni redonis lin al lia patrino, por ke refreŝigu ŝiaj okuloj kaj ŝi ne afliktiĝu kaj sciu, ke la promeso de Allah estas vera. La plej multaj el ili tamen ne scias tion.

15. Kiam li atingis la plenegecon kaj fariĝis matura, Ni donis al li la saĝon kaj la veran scion; tiel Ni rekomencas la bonfarantojn.

16. Li eniris la urbon je tempo, kiam ĝiaj loĝantoj ne priantis, kaj li trovis en ĝi du virojn, kiuj batalis unu kontraŭ la alia, unu el lia partio kaj la alia el liaj malamikoj. Tiu, kiu estis de lia partio, vokis lin, por ke li helpu lin kontraŭ tiu de la partio malamika; tiel Moseo pugnobatis lin, sed tio kaŭzis ties morton. Li diris: ”Tio ĉi estas fero de Satano: li vere estas malamiko, evidenta delogisto”.

17. Li diris: ”Mia Sinjoro, mi vere pekis kontraŭ mia propra animo, do pardonu al mi”. Li do pardonis al li. Vere Li estas la Senkulpigema, la Pardonema.

18. Li diris: ”Mia Sinjoro, ĉar Vi kompatis al mi, mi neniam pli volas esti helpanto de la pekuloj”.

لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا ۗ إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَّمَهَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٣﴾
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَلِنَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾
وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۗ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يُفْتَنَانِ ۖ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَآتَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٦﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ لِنَفْسِي فَاعْفُ عَنِّي فَاعْفَ لَهُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۗ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ

19. Tiam li fariĝis, en la urbo, timanta kaj singarda kaj jen, tiu, kiu la antaŭan tagon petis lian helpon, ankoraŭfoje alvokis lin, por ke li helpu. Tiam diris al li Moseo: "Ve-re vi estas eraranto evidenta".

20. Kiam li volis ekkapti tiun, kiu estis malamiko de ili ambaŭ, diris tiu ĉi: "Ho Moseo, ĉu vi volas mortigi min, kiel vi mortigis ti-un hieraŭ? Vi volas nur fariĝi tirano en la lando, kaj vi ne volas fariĝi pacemulo".

21. Tiam alvenis kurante viro el la parto plej malproksima de la urbo, kaj diris: "Ho Moseo, la estroj konsiligas inter si pri vi por mortigi vin. Fuĝu do, mi vere estas nur via konsilanto".

22. Li do fuĝis de tie, timante, singarda. Li diris: "Mia Sinjoro, savu min de la popolo malpiega".

23. Kiam li turnis sin al Madjan, li diris: "Mi esperas, ke mia Sinjoro gvidos min al la rek-ta vojo".

24. Kaj kiam li alvenis al la akvo de Madjan, li trovis apud ĝi homamason, kiu trinkigis siajn gregojn, kaj ĉe ili li trovis du virinojn, kiuj haltigis sian gregon malproksime. Li demandis: "Kio estas pri vi?". Ili respondis: "Ni ne trinkigos, antaŭ ol la paŝtistoj estos forpelintaj siajn gregojn. Nia patro estas maljunulo, grandaĝa".

25. Li tiam trinkigis por ili, poste li foriris en ombron kaj diris: "Mia Sinjoro, mi certe bezonas ĉion bonan, kion vi sendis al mi".

26. Tiam venis al li unu el la du virinoj, modeste, kaj diris: "Mia patro vokas vin por doni al vi la rekompenco, ĉar vi trinkigis por ni". Kiam li venis al ilia patro kaj rakontis al li la historion, tiu diris: "Ne timu, vi fuĝis de popolo malpiega".

إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يُمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يُمُوسَى
إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَتَرَوْنَ بِكَ لَيَقْتُلُونَكَ فَأَخْرِجْ إِلَىٰ لَكَ
وَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ هُوَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ
تَذُدُونِ قَالَ مَا حَطَبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ
يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا
أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَبْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

وَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشْتَىٰ عَلَى الْآخَرِ قَالَتْ إِنَّ
إِنِّي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا وَلَا
جَاءَتْهُ رَفَضَ عَلَيْهِ الْفِصَصَ قَالَ لَاتَخْفَا مِنْكُمْ جِنُونَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

27. Diris unu el la du virinoj: "Ho mia patro, dungu lin, ĉar la plej bona viro, kiun vi povas dungu, estas tiu, kiu estas forta, honesta".

28. Li diris: "Mi deziras doni al vi unu el ĉi tiuj miaj filinoj kiel edzinon, se vi promesas servi min ok jarojn; se vi poste plenumos dek, tio estos via decido; mi tamen ne deziras perforti vin: vi trovos min, se Allah volas, justulo".

29. Li respondis: "Tiel estu konsentite inter mi kaj vi. Kiun ajn el la du tempolimoj mi plenumos, ne trafos min riproĉo. Allah estu atestanto pri tio, kion ni diras".

30. Kiam nun Moseo plenumis sian tempon kaj forvojaĝis kun sia familio, li rimarkis fajron en la direkto de la monto. Li diris al sia familio: "Restu malantaŭe, mi vere rimarkis fajron, eble mi portos al vi novaĵon aŭ fajregon, el la fajro, por ke vi varmigu".

31. Kiam li alvenis al ĝi, li estis vokita el la dekstra flanko de la valo, ĉe la benata loko, el la arbo: "Ho Moseo, vere Mi estas Allah, la Sinjoro de l' Universo.

32. Ĵetu vian bastonon". Kiam li vidis ĝin moviĝi, kvazaŭ ĝi estus serpento, tiam li turnis sin por fuĝi kaj ne plu rigardis malantaŭen: "Ho Moseo, alproksimiĝu kaj ne timu, vi certe estas sekura.

33. Me tu vian manon en vian bruston, vi eltiros ĝin blanka, sen makulo. Retiru vian brakon al vi sen timo. Tiuj ĉi estas du pruvoj de via Sinjoro por Faraono kaj liaj estroj, ĉar ili estas popolo pekema".

34. Li diris: "Mia Sinjoro, mi mortigis unu el ili kaj mi timas, ke ili mortigos min.

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٍ فَإِنْ أَتَيْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَ عَلَيْكَ سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتَ وَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا أَلْعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَدْرَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٠﴾

فَلَمَّا أَنهَا نَزِدِي مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُمُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾

وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَانَتْهَا حَيَّةٌ وَّوَلَّى مَدْبِرًا وَوَلَمْ يُعَقِّبْ يُمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا يَتَخَفُّ وَإِنَّا كُنَّا مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣٢﴾

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ عَيْرٍ سُوءٍ وَرَأْسُكَ أَيْمًا جَنَاحَكَ مِنَ الزَّهَبِ فَمَنْ نَزَلَ بِرُءُوسِهِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٤﴾

35. Mia frato Aaron estas pli elokverta ol mi per sia lango, do sendu lin kun mi kiel helpanton, por ke li apogu min, ĉar mi timas, ke ili kulpigos min je mensogo”.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ﴿٣٥﴾

36. Li diris: ”Ni volas plifortigi vian brakon per via frato kaj Ni donos al vi ambaŭ la povon, tiel ke ili ne atingos vin. Iru do kun Niaj signoj; vi ambaŭ kaj tiuj, kiuj estas kun vi, estos la venkantoj”.

وَإِنِّي هُرُوفٌ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ
رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٦﴾
قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا

37. Kiam Moseo venis al ili kun Niaj klaraj signoj, ili diris: ”Kio alia estas tio, ol magia trompo? Ni ne aŭdis de niaj prapatroj ion similan”.

فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيٰتِنَا إِنَّنَا وَنٰمٌ وَنٰمٌ
الغٰلِبُونَ ﴿٣٧﴾

38. Diris Moseo: ”Mia Sinjoro scias, kiu alportis la gvidadon de Li, kaj kiu ricevos la rekompencan de la loĝejo eterna; vere la malpieguloj ne sukcesos”.

وَلَكُمَا جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِآيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا مَا هٰذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَعَيْنَا بِهٰذَا إِنَّا بِآيٰتِنَا
الْاٰوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾

39. Diris Faraono: ”Ho vi, estroj, mi ne konas alian Dion por vi ol Min mem; tial baku por mi, ho Hāmān, brikojn el argilo kaj konstruu por mi turon, por ke mi vidu la Dion de Moseo; mi volas ekscii, ĉu mi devas kredi, ke li estas mensogulo”.

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيٰ اَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدٰى مِنْ
عِنْدِهٖ وَمَن تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدّٰرِ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ
الظّٰلِمُونَ ﴿٣٩﴾

40. Li kaj liaj trupoj kondukis fierege en la lando, maljuste, kaj ili imagis, ke ili ne revenos al Ni.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَآٰئِهٖا اٰمَلًا مَّعَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ
اِلٰهٍ غَيْرِيۗ فَاَوْقِدْ لِيۗ يَهَامُنُ عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ فَاَجْعَلْ
لِيۗ صَرَخًا لَّعَلِّيۗ اَطَّلِعُ اِلٰى اِلٰهِ مُوسٰى وَرَآئِيۗ لَا طٰغُتُهٗ

41. Ni tiam ekkaptis lin kaj liajn trupojn kaj jetis lin en la mezon de la maro. Vidu do, kiel estas la fino de la malpieguloj!

مِّنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٤٠﴾

42. Ni faris ilin gvidantoj, kiuj vokas la homojn al la fajro, kaj en la tago de la reviviĝo ili ne trovos iun ajn helpanton.

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ

43. Ni trafis ilin per malbeno en ĉi tiu vivo kaj en la tago de la reviviĝo ili estos inter la abomenatoj.

ظَنُّوْا اَنَّهُم اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَجَنَدْنٰهُمْ فِى الْاٰيْمِۗ فَاَنْظُرْ

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٢﴾

وَجَعَلْنٰهُمْ اٰيٰتَةً يُّذَعَّرُوْنَ اِلٰى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

44. Ni vere donis al Moseo la Libron, post kiam Ni nenigis la antaŭajn generaciojn, kiel ilon por la instruo de la homaro kaj gvidilon kaj favoron, por ke ili estu admonataj.

45. Vi ne estis je la dekstra flanko, kiam Ni donis al Moseo la taskon, kaj vi ankaŭ ne estis inter la ĉeestantoj.

46. Ni tamen estigis generaciojn kaj ili vivis tre longe; kaj vi ne estis inter la popolo de Madjan por proklami al ili Niajn revelaciojn, Ni tamen sendis senditojn.

47. Vi ankaŭ ne estis sur la flanko de la monto, kiam Ni vokis. Ni tamen sendis vin kiel favoron de via Sinjoro, por ke vi admonu popolon, al kiu ne venis admonanto antaŭ vi por ke ili estu admonataj.

48. Ni ne estus sendinta vin, se ne estus, ke ili, kiam malfeliĉo trafas ilin pro tio, kion faris iliaj manoj, diras: "Ho nia Sinjoro, kial vi ne sendis al ni senditon, tiel ke ni povus sekvi Viajn revelaciojn kaj esti kredantoj?"

49. kiam tamen venis al ili la vero de Ni, ili diris: "Kial ne estas donita al li la samo kiel al Moseo?" . Ĉu ili do ne rifuzis jam tion, kio estis donita al Moseo antaŭe? . Tiam ili diris: "Du magioj, kiuj subtenas unu la alian" kaj tiam ili diris: "Ni rifuzas ambaŭ".

50. Diru: "Alportu do Libron de Allah, kiu estu pli bona gvidilo ol ĉi tiuj du*", por ke mi sekvu ĝin, se vi estas sinceraj".

51. Se ili tamen ne respondas al vi, tiam sciuj, ke ili nur sekvas siajn malbonajn pasiojn. Kiu do estas pli eraranta ol tiu, kiu sekvas siajn pasiojn sen la gvidado de Allah? Vere Allah ne gvidas la popolon malpiegan.

لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

وَاتَّبَعْتَهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۗ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ

بِئْسَ مِنَ الْمَقْبُورِينَ ﴿٣٩﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ

الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ الرِّسَالِ وَهَدَّيْهِمْ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ

يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعُرَيْنِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى

الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤١﴾

وَلِكُنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ وَمَا

كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ

وَلِكُنَّا كُنَّا مُرْسَلِينَ ﴿٤٢﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً

مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ

مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ ۖ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ

وَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ

عَلَيْنَا مَاءٌ مِّمَّا تُكْفِرُوا بِمَا أُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ قَبْلِ

مَنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا ۗ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ

كُفْرٍ وَكُنَّا

قُلٌّ قَاتِلُوا كِتَابَ رَبِّكَ ۗ هُوَ الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ بِمَا

* Torao kaj Korano

52. Ni vere venigis al ili Nian vorton, por ke ili estu admonataj.

53. Tiuj, al kiuj Ni donis la Libron antaŭe, kredas al ĝi,

54. kaj, kiam ĝi estas proklamata al ili, ili diras: "Ni kredas al ĝi. Vere ĝi estas la vero de nia Sinjoro; jam antaŭe ni submetiĝis".

55. Tiuj ricevos sian rekompencan dufoje, ĉar ili estis persistaj kaj forpelis la malbonon per la bono, kaj disdonas el tio, kion Ni donis al ili.

56. Kiam ili aŭdas vanajn paroladojn, ili turnas sin aliloken kaj diras: "Ni havas niajn farojn kaj vi havas viajn farojn. Pacon al vi! Ni ne serĉas la malklerulojn".

57. Vi ne povas gvidi, kiun vi amas, sed Allah gvidas, kiun Li volas, kaj Liplej bone konas tiujn, kiuj akceptas la gvidadon.

58. Ili diras: "Se ni sekvas la gvidadon kun vi, ni estus forpeltitaj el nia lando". Ĉu Ni do ne estigis por ili sekuran restadejon, al kiu estas portataj la fruktoj de ĉiuj aĵoj, kiel provizajo de Ni? La plej multaj el ili tamen ne scias tion.

59. Kiom multajn urbojn Ni detruis, pri kies abundo da provizajoj ili fanfaronis! Tie estas iliaj loĝejoj, kiuj ne estis loĝitaj post ili, krom malmulte, kaj Ni estas la heredanto.

60. Via Sinjoro ne estus detruinta la urbojn antaŭ ol veki en ilia ĉefurbo senditon, kiu proklamu al ili Niajn revelaciojn, kaj Ni neniam detruis urbojn, se iliaj loĝantoj ne estis plenaj je malpiegeco.

61. Kio estis donita al vi el ĉiuj aĵoj, estas nur provizajo por ĉi tiu vivo kaj ĝia ornamajo. Tio tamen, kio estas ĉe Allah, estas pli bona kaj daŭra. Ĉu vi do ne volas kompreni?

إِنِّي لَأَعْلَمُ مَا كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٢﴾

فَإِنْ لَمْ يَنْتَهِبُوا لَكَ فَاعْلَمْنَا أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ لِآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُظَاهِرُونَ ﴿٥٣﴾

وَأَشَدُّ وَصْلًا لَّهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٤﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ قَوْلًا آمَنُوا بِهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الَّذِينَ

آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَلَكِنْ كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥٦﴾

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ

يُدْرَوْنَ بِالْحَسَنَةِ الَّتِي كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥٧﴾

وَإِذَا سَأِلُوا النَّاسَ عَرَضًا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا عَمَلْنَا

وَلَكُمُ عَمَلًا سَلَّمْنَا عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٨﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ

يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٩﴾

وَقَالُوا إِنَّا تَتَّبِعُ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الرِّضَا

أَوْلَمْ نَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ

كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِمَّنْ تَدْنُوا وَلَكِنَّ الْكُفْرَ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ لَوْ بَطَرْتَ مَعِيشَتَهَا قَبْلَكَ

مَسْكِينَهُمْ لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَ

كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٦١﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ

رَسُولًا لِيُنزِلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَ مَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى

62. Ĉu tiu, al kiu Ni donis belegan promeson, kiun li atingos, estas kiel tiu, kiun Ni provizis per la bonaĵoj de ĉi tiu vivo? Poste tamen, en la tago de la reviviĝo, li estos inter la invititoj.

إِلَّا رَاضِيًا بِمَا لَمْ يُنَالِ ۗ

وَمَا أُوْتِيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ زِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝٦٢

63. En tiu tago Li vokos ilin kaj diros: "Kie estas Miaj rivaloj, tiuj, kiujn vi imagis?"

أَفَسَنَ وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِمْ لَمَّا مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝٦٣

64. Tiuj, kiujn trafos la vorto, diros: "Nia Sinjoro, estas ili tiuj, kiujn ni devojigis. Ni devojigis ilin, kiel ni mem devojigis. Nun tamen ni liberiĝas antaŭ Vi. Ne estas ni tiuj, kiujn ili adoris, sed iliaj pasioj".

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝٦٤

65. Estos dirite: "Alvoku viajn Diojn!" kaj ili vokos, sed al ili ne estos respondite, kaj ili vidos la punon. Ho, se ili estus sekvintaj la rektan vojon!

قَالَ الَّذِينَ حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُ أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ۝٦٥

66. En tiu tago Li vokos ilin kaj demandos: "Kion vi respondis al la senditoj?"

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَئْتِدُونَ ۝٦٦

67. Tiam, en tiu tago, malklariĝos por ili ĉiuj paroladoj, kaj ili ne kapablos demandi unu la alian.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝٦٧

68. Tiu tamen, kiu pentas kaj kredas kaj bonfaras, — verŝajne li estos sukcesa.

فَعَبَّيْتُمْ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ بَلْ يُؤْمِنُ بِهِمْ وَلَا يَشَاءُ لَوْلَا أَنَّا مَنَّا مِنَ الْفَالِحِينَ ۝٦٨

69. Via Sinjoro kreas kaj elektas, kion Li volas. Ne koncernas ilin la elekto. Sankta estas Allah kaj eminenta super tio, kion ili adoras anstataŭ Lin!

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٦٩

70. Via Sinjoro scias, kion kaŝas iliaj brus-toj, kaj kion ili malkaŝas.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝٧٠

71. Li estas Allah, ne ekzistas alia Dio ol Li. Al Li apartenas la laŭdego je la komenco kaj je la fino kaj al Li apartenas la juĝo kaj al Li vi revenos.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْإِلَهَامُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٧١

72. Diru: "Kion vi pensas? Se Allah igus la nokton super vi daŭri ĝis la tago de la reviviĝo, kiu Dio krom Allah kapablas alporti al vi la lumon? Ĉu vi do ne volas aŭdi?"

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّيْلَ سَرْمَدًا

73. Diru: "Kion vi pensas? Se Allah igus la tagon super vi daŭri ĝis la tago de la reviviĝo, kiu Dio krom Allah kapablas alporti al vi la nokton, por ke vi ripozu en ĝi? Ĉu vi do ne volas vidi? "

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَآءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧٣﴾

74. Pro Sia graco Li kreis por vi la nokton kaj la tagon, por ke vi ripozu en ĝi kaj por ke vi strebu al Lia graco kaj por ke vi estu dankaj.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ
تَشْكُونٍ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٤﴾

75. En tiu tago Li vokos ilin kaj diros: "Kie estas Miaj rivaloj, kiujn vi imagis? "

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَبِتَبَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٥﴾

76. Ni elektos el ĉiu popolo unu atestanton kaj diros: "Alportu vian pruvon". Tiam ili ekscios, ke la vero apartenas al Allah kaj perdiĝos por ili tio, kion ili elpensis.

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٦﴾

77. Vere Kārūn estis unu el la popolo de Moseo, sed li subpremis ilin, kaj Ni estis doninta al li tiom multe da trezoroj, ke iliaj ŝlosiloj estus peza ŝarĝo por grupo de fortunuloj. Kiam lia popolo diris al li: "Ne troigu je ĝojo, ĉar Allah ne amas la troigantojn,

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاوَأَ الْيَفْرَتُونَ ﴿٧٧﴾

78. sed serĉu en tio, kion Allah donis al vi, la restadejon por la vivo venonta; ne malŝatu tamen vian parton en ĉi tiu vivo, kaj bonfaru kiel Allah bonfaras al vi, kaj ne deziregu la malpacon sur la tero, ĉar vere Allah ne amas la malpacemulojn"

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿٧٨﴾

79. li respondis: "Tio estis donita al mi pro la scio, kiun mi posedas". Ĉu li do ne sciis, ke Allah jam antaŭe pereigis generaciojn, kiuj estis pli fortaj ol li je povo kaj pli grandaj je riĉeco? Kaj la kulpuloj ne estos demanditaj pri siaj pekoj.

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
ذُنُوبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٩﴾

80. Li do eliris al sia popolo en siaj ornamaĵoj, kaj diris tiuj, kiuj strebis al ĉi tiu vivo: "Ho, se ni posedus tion, kio estis donita al Kārūn! Vere li estas posedanto de grandega felico! "

قَالَ إِنَّمَا آتَايْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
بِهِ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمْ

81. Tiuj tamen, al kiuj estis donita la vera scio, diris: "Ve al vi! La rekompenco de Allah estas pli bona por tiu, kiu kredas kaj bonfaras. Ĝin tamen nur atingos la persistemuloj".

82. Ni tiam igis la teron engluti lin kaj lian domon, kaj li havis neniun trupon por helpi lin kontraŭ Allah, kaj li ne kapablis savi sin.

83. La sekvantan matenon, tiuj, kiuj la antaŭan tagon deziris esti kiel li, diris: "Ho vidu! Estas vere Allah, kiu pliigas kaj malpliigas la provizafojn, por kiu Li volas el Siaj servantoj. Se Allah ne estus kompatema al ni, Li estus iginta la teron engluti nin. Ho vidu! La miskredantoj ne sukcesos!".

84. Tiu hejmo en la vivo venonta! Ni donas ĝin al tiuj, kiuj ne volas plialtigi sin sur la tero, kaj ne volas malbonon. La feliĉa fino estas por la justuloj.

85. Kiu plenumas bonon, tiu ricevos eĉ pli bonan rekompencon ol tion, sed kiu plenumas malbonon! Ne estos donita al tiuj, kiuj malbonfaras alia repago ol pro tio, kion ili faris.

86. Vere Tiu, kiu faris la Koranon deviga por vi, rekondukos vin al la loko destinita por la reveno. Diru: "Mia Sinjoro scias plej bone, kiu estas sur la rekta vojo, kaj kiu troviĝas en evidenta eraro".

87. Vi mem ne kuraĝis esperi, ke estos revelaciita al vi la Libro; estis ja graco de via Sinjoro, tial neniam estos subteno por la miskredantoj.

الْمُحْرَمُونَ ﴿٢٠﴾

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونَ ۗ

إِنَّهُ لَدُوٌّ حَظِيٍّ عَظِيمٍ ﴿٢١﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ

لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٢٢﴾

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٢٣﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَذِّبُ

اللَّهُ بِنِسْطِ الرِّزْقِ لِمَنْ بَنَىٰ مِنْ عِبَادِهِ وَبَقْدَرٍ

لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَذِّبُنَا لَبِظُ

الْكَافِرُونَ ﴿٢٤﴾

لَيْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ

قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي

ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٧﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

88. Ne lasu iun ajn devojigi vin de la revelacioj de Allah, post kiam ili estas senditaj al vi, kaj voku vian Sinjoron kaj ne estu idolano.

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الشُّرَكِيِّينَ ﴿٨٨﴾
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ تَدْعُ كُلُّ

89. Ne voku anstataŭ Allahon alian Dion. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Ciuj aĵoj estas pasemaj, krom Li. Al Li apartenas la juĝo, kaj al Li vi revenos.

شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٩﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Alef Lām Mīm.**

3. Ĉu la homoj imagas, ke oni lasos ilin en paco, se ili nur diras: "Ni kredas" kaj ke ili ne estos elprovitaj?

4. Ni tamen elprovis tiujn, kiuj estis antaŭe, tial Allah certe distingos la sincerulojn kaj Li certe distingos la mensogulojn.

5. Ĉu imagas tiuj, kiuj malbonfaras, ke ili fuĝos de Ni? Malbone estas, kiel ili juĝas!

6. Kiu esperas je la renkonto kun Allah, tiu sciu, ke la templimo fiksita de Allah alvenos. Li estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia.

7. Kiu strebas, tiu faras tion por si mem. Vere Allah estas sendependa de l' Universo.

8. Tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras – vere Ni forprenos de ili iliajn pekojn kaj Ni bonege rekompencos ilin pro tio, kion ili faris.

9. Ni ordonis al la homoj konduti bone al siaj gepatroj. Se ili tamen volus instigi vin aldoni al Mi kiel rivalon ion, pri kio vi ne havas scion, tiam ne obeu ilin. Al Mi estos via reveno kaj Mi volas anonci al vi, kion vi faris.

10. Tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, Ni kondukos ilin al la socio de la justuloj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْقُرْآنِ

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرؤُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ②

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ③

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفِقُونَا ④
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ⑥
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ ⑧
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑪

وَوَقَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَكَ ⑫
لِشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ⑬ إِلَىٰ

مَرْجِعِكُمْ فَأَبْتِئْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑭

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي

الصَّالِحِينَ ⑮

* v. la verson 42an

** Mi, Allah, Ĉioscia

11. Inter la homoj estas iuj, kiuj diras: "Ni kredas je Allah", sed kiam ili devas suferi pro la afero de Allah, ili rigardas la persekuton de la homoj kiel punon de Allah. Kiam tamen venas helpo de via Sinjoro, ili certe diras: "Ni vere estas kun vi". Ĉu do Allah ne scias plej bone, kio estas en la brustoj de ĉiuj kreitaĵoj?

12. Allah certe distingas la kredantojn, kaj Li certe distingas la hipokritulojn.

13. La miskredantoj diras al la kredantoj: "Sekvu nian vojon kaj ni portos viajn pekojn". Ili tamen nenion kapablas porti el iliaj pekoj. Ili vere estas mensoguloj.

14. Ili certe devos porti siajn proprajn ŝarĝojn kaj ankaŭ aliajn ŝarĝojn aldone al siaj ŝarĝoj, kaj certe estos demandite en la tago de la reviviĝo pri tio, kion ili elpensis.

15. Ni certe sendis Noan al lia popolo kaj li vivis inter ili mil jarojn minus kvindek jaroj. Tiam trafis ilin la diluvo, ĉar ili estis pekeguloj.

16. Lin tamen Ni savis kaj ankaŭ la loĝantojn de la arkeo kaj Ni faris ĝin signo por la tuta homaro.

17. Kaj Ni sendis Abrahamon, kiam li diris al sia popolo: "Adoru Allahon kaj respektu Lin. Tio estas pli bona por vi. Se vi nur scius!

18. Vi vere adoras, anstataŭ Allahon, idolojn, kaj vi elpensas mensogojn. Tiuj, kiujn vi adoras anstataŭ Allahon, ne kapablas provizi vian vivtenon. Serĉu do provizajojn ĉe Allah kaj adoru Lin kaj estu dankaj al Li. Al Li vi revenos.

19. Se vi tamen rifuzas, tiel ankaŭ rifuzis generacioj antaŭ vi. La senditon nur koncerne la klara anonco".

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ لَفْسَهُ التَّائِبِينَ كَذَّابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَهُ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْلَىٰ لَّيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١٢﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ ﴿١٣﴾
مِن شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٤﴾

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْتَ لَا مَعَّ اتَّبِعْنَا وَلْيَسْتَأْذِنُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا يُفْتَرُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٦﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾
وَأَبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلَعُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۗ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

وَإِن تَكْفُرُوا فَمَا كَذَّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٢٠﴾

20. Ĉu ili ne vidas, kiel Allah estigas la kreon, kaj poste denove estigas ĝin? Vere tio estas facila por Allah.

21. Diru: "Vojaĝu sur la tero kaj vidu, kiel Li unuafoje estigis la kreon. Poste Allah estigos la sekvantan kreon". Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

22. Li punas, kiun Li volas, kaj Li kompatas al kiu Li volas, kaj al Li vi devos turni vin.

23. Vi neniam kapablos vanigi sur la tero nek en la ĉielo Lian povon kaj vi ne havas protektanton aŭ helpanton krom Allah.

24. Tiuj, kiuj rifuzas la revelaciojn de Allah kaj ne kredas al la renkonto kun Li, malesperas je Mia kompato kaj por ili estos dolora puno.

25. La respondo de lia popolo estis nur, ke ili diris: "Mortigu lin aŭ bruligu lin". Allah tamen savis lin de la fajro. En tio vere estas signo por popolo kredanta.

26. Li diris: "Vere vi prenis al vi idolojn anstataŭ Allah pro amo reciproka en ĉi tiu vivo. Poste en la tago de la reviviĝo vi malkonfesos unu la alian kaj vi malbenos unu la alian. Via restadejo estos la fajro kaj vi ne havos iujn ajn helpantojn".

27. Lot kredis al li kaj Abraham diris: "Vere mi fuĝas al mia Sinjoro. Li vere estas la Ĉiopova, la Saĝa".

28. Ni donacis al li Isaakon kaj Jakobon kaj Ni donis al liaj idoj la donacon de la profetado kaj la Libron kaj Ni donis al li lian rekompencan en ĉi tiu vivo kaj li certe en la vivo venonta estos inter la virtuloj.

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٠﴾

فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۗ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٢﴾
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۗ وَمَا لَكُمْ مَن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٣﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَرِيقَايِهِ أُولَٰئِكَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَوْمِ ﴿٢٤﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۗ بَلَّغْنَا بَعْضُكُم بَعْضًا ۗ وَمَأْوَجُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مَن نَّصِرِينَ ﴿٢٦﴾

فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ ۗ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۗ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۗ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۗ وَإِنَّا فِي

29. Kaj Ni sendis Loton, kiam li diris al sia popolo: "Vere vi faras hontindaĵojn, kiun neniu, el la tuta homaro, antaŭe faris.

30. Ĉu vi vere volas alproksimiĝi volupte al viroj kaj rabadi sur la vojoj? Kaj en viaj kunvenoj vi plenumas abomenindaĵojn". La respondo de lia popolo tamen estis nur, ke ili diris: "Alvoku la punon de Allah sur nin, se vi estas sincera!".

31. Li diris: "Mia Sinjoro, helpu min kontraŭ la popolo de la skandalfarantoj!".

32. Kiam Niaj senditoj venis al Abraham kaj portis al li la bonan novaĵon, ili diris: "Ni vere detruos la loĝantojn de ĉi tiu urbo, ĉar ĝiaj loĝantoj estas malpieguloj".

33. Li diris: "En ĝi tamen estas Lot", kaj ili respondis: "Ni bone scias, kiu estas en ĝi. Certe ni savos lin kaj lian familion krom lia edzino; ŝi apartenas al tiuj, kiuj restos malantaŭe".

34. Kiam venis Niaj senditoj al Lot, li zorgis pri ili kaj sentis sin senhelpa pri ili. Ili diris: "Ne timu kaj ne ĉagreniĝu. Ni vere volas savi vin kaj vian familion krom via edzino, ĉar ŝi apartenas al tiuj, kiuj restos malantaŭe.

35. Ni vere volas sendi sur la loĝantojn de ĉi tiu urbo juĝon el la ĉielo, ĉar ili estis ribelmaj".

36. Ni postlasis vere klaran signon de tio por popolo komprenanta.

37. Al Madjan Ni sendis ilian fraton Ŝu'ajb, kaj li diris: "Ho nia popolo! Adoru Allahon kaj timu la lastan Juĝon kaj ne fariĝu krimuloj, estigante skandalon sur la tero".

38. Ili tamen kulpigis lin je mensogo, kaj ilin trafis tertremo, kaj ili kuŝis sur la tero en siaj domoj:

الْأَخْرَجَ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٩﴾
وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾
إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ ؕ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ

إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣١﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٢﴾
وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ؕ إِنِ أَنْتَ إِلَّا ظَالِمٌ

قَالَ إِنْ فِيهَا لَوْطًا فَأَلْوَا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا إِنَّهُ لَنَجِيَّتُهُ وَاهْلَهِ إِلَّا امْرَأَتَهُ ؕ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَاهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٤﴾

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٥﴾

وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾
وَأِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَفْقَهُمُ الْعِبَادُ وَاللَّهُ وَارِجُوا الْيَوْمَ الْأَخْرَجَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٧﴾

39. kaj Ni detruis la Aadanojn kaj Tamudon, kaj tio estas evidenta por vi ĉe iliaj loĝejoj; Satano igis iliajn agojn ŝajni belaj al ili, kaj li devojgis ilin de la rekta vojo, kvankam ili tre bone vidis.

40. Ni detruis ankaŭ Kārūnon kaj Faraonon kaj Hāmānon. Moseo vere venis al ili kun evidentaj signoj, sed ili kondutis fierege en la lando. Ili tamen ne kapablis fuĝi.

41. Ĉiun pekulon Ni ekkaptis en lia peko, kaj inter ili estis iuj, al kiuj Ni sendis hajlon el ŝtonoj, kaj iuj, kiujn trafis la kriego, kaj iuj, kiujn Ni englutigis per la tero. kaj iuj, kiujn Ni dronigis. Allah ne volis agi maljuste al ili, sed ili agis maljuste kontraŭ si mem.

42. La similaĵo de tiuj, kiuj prenas al si projektantojn anstataŭ Allah, estas kiel la similaĵo de la araneo, kiu konstruas domon; vere la plej facilrompa el ĉiuj domoj estas la domo de la araneo. Se ili nur sciis!

43. Vere Allah bone scias ĉion, kion ili alvokas anstataŭ Lin, kaj Li estas la Ĉiopova, la Saĝa.

44. Tiuj estas la similaĵoj, kiujn Ni estigas por la homaro, sed ili ne komprenas ilin, krom tiuj, kiuj vere scias.

45. Allah kreis la ĉielojn kaj la teron per Sia vero. Vere en tio estas signo por la kredantoj!

*

Fino de la 20-a parto

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جُثَمِينَ ﴿٣٩﴾

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسِيحَتِهِمْ وَرَبِّينَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٤٠﴾

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَى
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٤١﴾
فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانُ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٢﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا تَخَذَتْ بَيْتًا وَإِن أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ
الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

إِنِ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٤﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٥﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِن فِي ذَٰلِكَ
لَآيَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٦﴾

أَتْلُ مَا أُرْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ
الصَّلَاةَ تَذَكَّرُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ

46. Proklamu tion, kio estis revelaciita al vi el la Libro, kaj levu la preĝon; vere la preĝo malhelpas la hontindafojn kaj la maljustecon. La penso pri Allah estas la plej granda virto kaj Allah scias, kion vi faras.

47. Ne disputu kun la popolo de la Skribo, krom bonmaniere; kun la maljustuloj el ili vi tute ne disputu. Diru: "Ni kredas je tio, kio estis sendita al ni, kaj je tio, kio estis sendita al vi; nia Dio kaj via Dio estas Unu kaj ni submetiĝis al Li".

48. Tiel Ni sendis al vi la Libron kaj tiuj, al kiuj Ni donis la Libron, kredas al ĝi. Ankaŭ inter tiuj ĉi estas iuj, kiuj kredas al ĝi. Niajn signojn rifuzas nur la miskredantoj.

49. Antaŭ tio vi neniam recitis el Libro, kaj vi ankaŭ ne povis skribi ĝin per via dekstra mano; alie la negantoj povus dubi.

50. Ne! Estas klaraj signoj en la brustoj de tiuj, al kiuj estis donita la vera scio, kaj nur la maljustuloj rifuzas Niajn signojn.

51. Ili diras: "Kial ne estis senditaj al li la signoj de lia Sinjoro?". Diru: "Vere la signoj estas nur ĉe Allah, kaj mi estas nur klariga admonanto".

52. Ĉu ne sufiĉas al ili, ke Ni sendis al vi la Libron, kiu estas proklamata al ili? Vere en tio estas kompatio kaj admono por popolo kredanta.

53. Diru: "Allah sufiĉas kiel atestanto inter mi kaj vi. Li scias, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Tiuj, kiuj akceptas la falson kaj ne kredas je Allah, tiuj estas la perdantoj".

54. Ili petas vin, ke vi akcelu la punon. Se ne estus fiksita limtempo, la puno estus jam trafinta ilin, kaj ĝi venos sur ilin reatendita, kaj ili ne antaŭsentos ĝin.

55. Ili petas vin, ke vi akcelu la punon, kaj vere la infero ĉirkaŭos la miskredantojn

أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٥٦﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَهَوَّلُوا أَمَنًا بِالَّذِي أَنْزَلَ الْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلَ

إِلَيْكُمْ وَالْحَقُّ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ

بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكُفْرُونَ ﴿٥٨﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْأَلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَحْتَفِظُهُ فِيمَنِكَ

إِذْ الْأَرْزَاقُ الْمُبْتَطُونَ ﴿٥٩﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أَنْزَلْنَا الْعِلْمَ

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٦٠﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا

الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٦١﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ

﴿٦٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنَاتٍ وَبَيِّنَاتُكُمْ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَائِبُونَ ﴿٦٤﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ

الْعَذَابُ وَكَيْفَ تَعْلَمُهُمْ بِعَثَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٥﴾

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ خِيَطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٦٦﴾

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ

56. en la tago, en kiu la puno renversos ilin de supre kaj de sube de iliaj piedoj, kaj Li diros: "Gustumu nun, kion vi faris! "

57. Ho Miaj servantoj, vi kiuj kredas, vere vastega estas Mia lando, do adoru nur Min.

58. Ĉiu kreitaĵo gustumos la morton, poste vi revenos al Ni.

59. Kaj tiujn, kiuj kredas kaj bonfaras, Ni levos en la suprajn spacojn de la Paradizo, sub kiuj fluas riveroj. Tie ili restos por ĉiam. Belega estos la rekompenco por la bonfarantoj,

60. kiuj estas paciencaj kaj konfidas je sia Sinjoro.

61. Estas iu besto, kiu ne kapablas zorgi pri sia vivteno, Allah tamen provizas ĝin kaj ankaŭ vin. Li estas la Cioaŭda, la Cioscia.

62. Se vi demandas ilin: "Kiu kreis la ĉielojn kaj la teron kaj faris la sunon kaj la lunon utilaj? ", ili certe respondos: "Allah! ". Kial do ili turnas sin for?

63. Allah pliigas kaj malpliigas la provizaĵojn por tiu el Siaj servantoj, kiun Li volas. Vere Allah scias ĉion.

64. Se vi demandas ilin: "Kiu sendas akvon el la nuboj kaj revivigas per ĝi la teron, post kiam ĝi mortis? " certe ili respondos: "Allah! ". Diru: "Estu laŭdegata Allah". Ne! La plej multaj el ili ne komprenas!

65. Ĉi tiu vivo estas nur vana amuzado kaj ludo, sed vere la hejmo de la vivo venonta – tiu vere estas vivo! Se ili nur scius!

66. Kiam ili enŝipiĝas, ili alvokas Allahon en sincera obeemo al Li, sed kiam Li portis ilin save al la marbordo, jen, ili aldonas al Li rivalojn,

أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٦﴾
يُعَادِرُوا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإَيَّايَ

فَاعْبُدُونِ ﴿٥٧﴾

كُلِّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنَسْبُنَّهُنَّ مِنْ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ ﴿٥٩﴾

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٠﴾

وَكَأَيِّن مِّن دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رَزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَرِآئَكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّىٰ يُوَفَّقُونُ ﴿٦٢﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَبَلٌ شَتَّىٰ عَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَّن نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ
الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٤﴾

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ۗ وَإِنَّ
الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوةُ لِمَنِ الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٥﴾

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَاوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّوهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٦﴾

لِيُكْفَرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۗ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۗ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

67. por negi tion, kion Ni donis al ili, kaj por ĝui. Baldaŭ ili tamen ekscios!

68. Ĉu ili ne vidis, ke Ni faris sekura por ili la Sanktan Lokon, dum la homoj ĉirkaŭ ili estas forprenitaj? Ĉu ili ankoraŭ volas kredi la falson kaj rifuzi la favoron de Allah?

69. Kiu estas pli malpiega ol tiu, kiu elpen-
sas mensogojn kontraŭ Allah, aŭ rifuzas la
veron, kiam ĝi venas al li? Ĉu ne estas resta-
dejo en la infero por la miskredantoj?

70. Tiujn, kiuj strebas por Nia afero, Ni gvi-
dos sur Niajn vojojn. Vere Allah estas kun
tiuj, kiuj bonfaras.

أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَفُونَ النَّاسُ مِنْ

حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ

لَعََلِيمٌ مُّهِينٌ ﴿٦٩﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Alef Lām Mīm.*
3. Venkitaj estas la Romanoj**
4. en la lando samlima, sed post ilia malvenko ili venkos
5. post malmultaj jaroj – la suvereneco, antaŭe kaj poste, apartenas al Allah – kaj en tiu tago la kredantoj ĝojegos
6. per la helpo de Allah. Li helpas, kiun Li volas. Li estas la Ĉiopova, la Pardonema.
7. Allah donis Sian promeson. Allah ne rompas Sian promeson, sed la plej multaj homoj ne scias tion.
8. Ili konas nur la eksteran aspekton de ĉi tiu vivo, sed ili tute ignoras la vivon venontan.
9. Ĉu ili ne pripensis en sia interno, ke Allah kreis la ĉielojn kaj la teron kaj tion, kio estas inter ambaŭ, nur en Sia vero kaj por difinita tempo? Vere multaj inter la homoj ne volas kredi al la renkonto kun sia Sinjoro.
10. Ĉu ili do ne vojaĝis sur la tero por vidi, kiel estis la fino de tiuj, kiuj estis antaŭ ili? Tiuj estis pli fortaj ol ili je povo, kaj ili forsis la teron kaj ili kulturigis ĝin pli bone, ol ili faris, kaj al ili venis senditoj kun evidentaĵoj signoj. Allah ne estis maljusta kontraŭ ili, sed ili estis maljustaj kontraŭ si mem.

* Mi, Allah, Ĉioscia

** Bizancanoj

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْم ②

غُلِبَتِ الرُّومُ ③

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ④

فِي يَضِيعُ سِنِينَ ذُ اللَّهِ الْأُمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

بِئْسَ اللَّهُ يَبْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑥

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ⑦

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ

الْآخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ ⑧

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَآ خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى

وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ ⑨

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا

الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ

رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِن

كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ⑩

11. Poste malbonega estis la fino de tiuj, kiuj malbonfaris, ĉar ili rifuzis la signojn de Allah kaj kutimis moki pri ili.

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا السُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوْا بِآيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱

12. Allah estigas la kreon, poste daŭrigas ĝin estigon. Al Li ili revenos.

اللّٰهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ثُمَّ لِيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۝۱۲

13. En la tago, en kiu venos la "Horo", malesperos la kulpuloj.

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۱۳

14. Neniu el iliaj Dioj estos ilia propetanto kaj ili negos siajn Diojn.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفْعَاؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝۱۴

15. En la tago, en kiu venos la "Horo", en tiu tago ili estos dividitaj.

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُنْفِرُوْنَ ۝۱۵

16. Pri tiuj, kiuj kredis kaj bonfaris, sciuj, ke ili estos feliĉaj en rava ĝardeno.

فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُوْنَ ۝۱۶

17. Pri tiuj, kiuj nekredis kaj negis Niajn signojn kaj la renkonton en la vivo venonta, sciuj, ke ili estos forportitaj en la punon.

وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَلِقَايِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذٰبِ مُخْتَمَرُوْنَ ۝۱۷

18. Estu do laŭdegata Allah, kiam vi eniras vespere kaj kiam vi eliras matene.

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تَسُوْنُ وَحِيْنَ تَصِيْعُوْنَ ۝۱۸

19. Al Li apartenas la laŭdego en la ĉieloj kaj sur la tero, posttagmeze, kaj kiam vi vidas la sunsubiron.

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝۱۹

20. Li estigas vivantojn el la mortintoj kaj estigas mortintojn el la vivantoj, kaj Li revivigas la teron, post kiam ĝi mortis. Tiel vi revenos.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ نُخْرِجُوْنَ ۝۲۰

21. Unu el Liaj signoj estas, ke Li kreis vin el polvo, poste – jen – vi estas homoj multigitantaj.

وَمِنْ آيٰتِهٖ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَا اَنْتُمْ بِشُرَّتٰتٍ مُّتَشٰبِهِيْنَ ۝۲۱

22. Unu el Liaj signoj estas, ke Li kreis por vi edzinojn el vi mem, por ke vi konfidu je ili, kaj Li estigis inter vi amon kaj kompanion. Vere en tio estas signo por popolo pri-pensema.

وَمِنْ آيٰتِهٖ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّيَسْكُنُوْا اِيْنَهَا وَيَجْعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۝۲۲

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۲۲

23. Unu el Liaj signoj estas la kreo de la ĉieloj kaj de la tero, kaj la diverseco de viaj lingvoj kaj haŭtkoloroj. Vere en tio estas signo por la kreitaĵoj.

24. Unu el Liaj signoj estas via dormo, nokte kaj tage, kaj via strebado al Lia graco. Vere en tio estas signo por popolo aŭdanta.

25. Unu el Liaj signoj estas, ke Li montras al vi la fulmon kiel timindaĵoj kaj esperindaĵoj, kaj sendas el la nuboj akvon kaj revivigas per ĝi la teron, post kiam ĝi mortis. Vere en tio estas signo por popolo, kiu komprenas.

26. Unu el Liaj signoj estas, ke la ĉielo kaj la tero staras firme pro Lia ordono. Poste, kiam Li per voko vokos vin el la tero, jen vi eliros.

27. Al Li apartenas, kiu estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Ĉiuj estas obeaj al Li.

28. Estas Li Tiu, kiu estigas la kreon, poste reestigas ĝin, kaj tio estas plej facila por Li. Al Li apartenas la plej eminenta similaĵo en la ĉieloj kaj sur la tero. Li estas la Cio-pova, la Saĝa.

29. Li prezentas al vi similaĵojn pri vi mem, Ĉu vi havas inter tiuj, kiujn posedas via dekstra mano, kunulojn je tio, kion Ni donis al vi, tiel ke ili estas egalaj al vi, kaj ke vi timas ilin, kiel vi timas unu la alian? Tiel Ni klarigas la signojn por popolo, kiu komprenas.*

30. Ne! La malpieguloj sekvas siajn malbonajn pasiojn sen scio. Kiu do povas gvidi tiun, kiun Allah lasas erari? Por ili ne estas helpantoj.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَانْتِخَافَ
السِّنِّيَكُمْ وَأَوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَالِمِينَ ﴿٢٣﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ مَتَاعُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٥﴾

وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قِنْتُونَ ﴿٢٧﴾
وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْتُمْ فَلْتَمَنَّ
فِيهِ سَوَاءٌ يَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ
نُقِضَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَنزَلْنَا وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ

* Interpreto: Se estas evidente, ke estro kaj sklavo ne estas egalaj, kvankam ambaŭ estas homoj, kiel vi povas supozi, ke Allah estas egala al la idoloj el ligno aŭ ŝtono, kiujn la idolanoj adoras?

31. Turnu vian vizaĝon al la religio kiel justulo kaj al la naturo kreita de Allah, en kiu Li kreis la homaron. Ne estas ŝanĝo en la kreo de Allah. Tiu estas la ĉiama religio, la plej multaj homoj tamen ne scias.

32. Turnu vin al Li kaj respektigu Lin kaj levu la preĝon kaj ne estu idolanoj,

33. kiel tiuj, kiuj dividas sian kredon kaj dividiĝas en partiojn — ĉiu partio ĝojas pro tio, kion ĝi posedas.

34. Kiam malfeliĉo trafas la homojn, ili vokas sian Sinjoron turnante sin al Li, poste tamen, kiam Li gustumigas al ili Sian favoron, jen iuj el ili aldonas rivalojn al Li,

35. por negi tion, kion Ni donis al ili. Ĝojegu do iome, baldaŭ vi ekscios!

36. Ĉu Ni sendis al ili aŭtoritaton, kiu garantiis tion, kion ili aldonis al Li kiel rivalon?

37. Kiam Ni gustumigas al la homoj la favoron, ili ĝojas pro ĝi. Se ilin tamen trafas malfeliĉo pro tio, kion faris iliaj manoj, tiam ili malesperas.

38. Ĉu ili do ne vidis, ke Allah pliigas kaj malpliigas la rimedojn por la vivteno, de kiu Li volas? Vere en tio estas signo por popolo kredanta.

39. Donu do al la parenco tion, kio apartenas al li, kaj ankaŭ al la malriĉuloj kaj al la vojiranto. Tio estas plej bona por tiuj, kiuj deziregas vidi la vizaĝon de Allah. Tiuj estos sukcesaj.

40. Tio, kion vi pruntedonas kun procentego, por ke ĝi pliiĝu en la propraĵoj de la homoj, ne pliigos antaŭ Allah; tio tamen, kion vi donas kiel almozon, strebante al la ĉeesto de Allah — estas ili tiuj, kiuj ricevos pliigon multoblan.

41. Estas Allah Tiu, kiu kreis kaj poste provizis vin, poste lasis vin morti, poste revivi-

الْقِيَمَةَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾
مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَانْقَرُوا بِأَيْمَانِهِمُ الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

مِنَ الَّذِينَ فَخَرُوا بِدِينِهِمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلِّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾
وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَاوَرَهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَرْجُمُ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٤﴾

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَنَّاوَهُمْ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
أَمْ آتَيْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٧﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾

قَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمَفْلُحُونَ ﴿٣٩﴾

وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن رَّبًّا لِّيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَاهُم مِّن زَكَاةٍ تَرْيَدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤٠﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

gos vin. Ĉu estas inter viaj Dioj iu, kiu povus fari ion tian? Sankta Li estas kaj eminenta super tio, kion ili aldonas al Li kiel rivalon!

42. Malpurigo aperis en la lando kaj sur la maro pro tio, kion faris la manoj de la homoj, por ke Li gustumigu al ili la sekvojn de kelkaj el iliaj agoj kaj por ke ili pentu.

43. Diru: "Vojaĝu en la lando kaj rigardu, kiel estis la fino de tiuj antaŭe! La plej multaj el ili estis idolanoj".

44. Turnu vian vizaĝon al la religio daŭra, antaŭ ol venos la tago, pri kiu ne ekzistas defendo kontraŭ Allah. En tiu tago ili estos dividitaj.

45. Sur tiun, kiu miskredis, falos lia miskredo! Kaj la bonfarantoj pretigas la bonon por si mem.

46. Li rekompencu la kredantojn kaj la bonfarantojn per Sia graco. Vere Allah ne amas la miskredantojn.

47. Unu el Liaj signoj estas, ke Li sendis la ventojn kun la bona novaĵo, por ke Li gustumigu al vi Sian favoron, kaj irigu la ŝipojn laŭ Sia ordono, kaj por ke vi strebu al Lia graco, kaj por ke vi estu dankaj.

48. Vere Ni sendis senditojn antaŭ vi al iliaj popoloj – kaj ili venis kun evidentaj signoj – poste Ni punis la kulpulojn, kaj estis Nia koncerno helpi la kredantojn.

49. Estas Allah Tiu, kiu sendas la ventojn, kiuj levas la nubojn, poste Li disvastigas ĉi tiujn en la ĉielo, kiel Li volas, kaj Li amasigas ilin, tavolo super tavolon; tiam vi vidas la pluvon eliri el ilia mezo. Kiam Li faligas ĝin sur tiun el Siaj servantoj, kiun Li volas, jen ili ĝojegas,

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرِكُمْ
مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الْبَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٣٣﴾

فَآقَمَ وَجْهَكَ لِدِينِ الْقَائِمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمًا لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدِّقُونَ ﴿٣٤﴾
مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُفْسِهِمْ
بِهَدُونٍ ﴿٣٥﴾

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يَهْدِي الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِيُنَجِّرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِيُنذِرَكُمْ مِنْ
فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَابِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ

50. kvankam ili malĝojegis antaŭe, antaŭ ol ĝi falis sur ilin.

عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿٥٠﴾

51. Rigardu do la postsignojn de la kompatato de Allah, kiel ĝi revivigas la teron, post kiam ĝi mortis. Vere Li ankaŭ revivigos la mortintojn. Li havas povon super ĉiuj aferoj.

وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْقَبِيلَةِ ﴿٥١﴾

52. Se Ni sendus venton kaj ili vidus sian rikolton flavigi, ili certe persistus en sia miskredo.

لَمُبْلِسِينَ ﴿٥١﴾

53. Vi ne povus igi la mortintojn aŭdi kaj la surdulojn aŭdi la vokon, kiam ili turnas siajn dorsojn,

فَأَنْظُرْ إِلَىٰ أَشْرَارِهِمْ اللَّهُ يَسْفِطُ إِلَيْهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمَجِيءٌ مَّوَدَّعٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٢﴾

54. kaj vi ne povus gvidi la blindulojn for de ilia erarado. Vi povus nur fari aŭdantaj tiujn, kiuj kredas je Niaj signoj kaj submetiĝas.

وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَأَنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَرَ الدَّمَاءَ إِذَا

وَلَوْ أَمْدُ بِرَيْنَ ﴿٥٣﴾

55. Estas Allah Tiu, kiu kreis vin en malforteco, poste tamen post la malforteco Li donis al vi la fortecon, poste tamen post la forteco Li donis denove al vi la malfortecon kaj grizan ĥararon. Li kreas, kion Li volas. Li estas la Ĉioscia, la Ĉiopova.

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُنَىٰ عَنِ صَلَاتِهِمْ أَنْ تُسِيعَ إِلَّا

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

56. En la tago, en kiu venos la "Horo", la pekuloj ĵuros, ke ili ne restis pli ol unu horon. Tiel ili ĉiam mensogis.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً

يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾

57. Tiuj tamen, al kiuj estis donita la vera scio laŭ la kredo, diros: "Vi certe restis, laŭ la Libro de Allah, ĝis la tago de la reviviĝo, sed vi ne sciis tion".

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئْنَا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٤﴾

58. Tiel ne utilos al la malpieguloj iliaj pretekstoj en tiu tago, kaj ili ne trovos favoron.

وَقَالَ الَّذِينَ الَّذِينَ آتَوْا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ

لَكُمْ كِتَابٌ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

59. Vere Ni donis al la homoj en ĉi tiu Korano ĉiuspecajn similaĵojn, sed, se vi portos al ili signon, la miskredantoj diros: "Vi estas nur mensoguloj".

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَدِّ رَبِّهِمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٥﴾

60. Tiel Allah sigelas la korojn de la nesciantoj.

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ

61. Tial estu persistema. Vere la promeso de Allah estas vera. Ne lasu tiujn, kiuj ne havas firman kredon, vin ŝanceli.

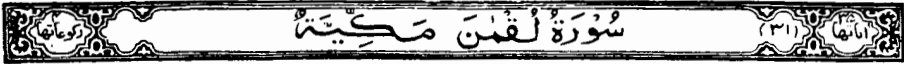
مَثَلٍ وَلَنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَتَّقُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٠﴾

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ

لَا يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alef Lām Mīm.**

الْحَمْدُ ②

3. Jen la versoj de la saĝa Libro,

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ③

4. gvidilo kaj favoro por la bonfarantoj,

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ④

5. por tiuj, kiuj levas la preĝon kaj almozdonas kaj firme kredas al la vivo venonta.

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ

6. Estas ili tiuj, kiuj sekvas la gvidadon de sia Sinjoro, kaj estas ili tiuj, kiuj estos sukcesaj.

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ⑤

7. Inter la homoj estas iu, kiu disvastigis vanaĵn historiojn por devojigi aliajn de la afero de Allah kontraŭ la vera scio, kaj mokas ĝin. Por ili estos hontiga puno.

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُفْلِحُونَ ⑥

8. Kiam estas proklamataj al li Niaj revelacioj, li turnas sin for malŝateme, kvazaŭ li nenion aŭdus, kvazaŭ estus surdeco en liaj oreloj. Anoncu do al li doloran punon.

وَمِن النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦

9. Vere por tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos Paradizo de feliĉo.

وَإِذْ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْبُرْهُانَ وَلَوْلَا كُنْتُمْ تَسْمَعُونَ

كَانَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْآنٌ قَبْلَهُ بِعَذَابٍ لَّيْلِيٍّ ⑧

10. Tie ili restos por ĉiam. Tiu estas la promeso de Allah, certe kaj vere. Li estas la Ĉiopova, la Saĝa.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

أَنْهَارٌ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

11. Li kreis la ĉielojn sen videblaj subteniloj, kaj Li fundamentis firmajn montojn sur la tero, por ke ĝi ne skuigu kun vi, kaj Li dis-

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاللَّهُ فِي الْأَرْضِ

رَوَاسِيٌّ أَن تَنبَدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ

* v. la version 13an

** Mi, Allah, Ĉioscia

كُرْنِيمِ ⑩

donis sur ĝin ĉiuspecajn bestojn. Ni sendis akvon el la nuboj, kaj Ni burĝonigas sur ĝi ĉiun noblan specon.

12. Tiu ĉi estas la kreo de Allah. Montru do al mi, kion kreis aliaj krom Li. Ne! La malpieguloj troviĝas en evidenta eraro.

13. Ni donis al Lukmān la saĝon, por ke li estu danka al Allah, ĉar tiu, kiu estas danka, vere estas danka por sia propra animo. Se iu tamen estas sendanka, Allah vere estas memsufiĉa, laŭdegenda.

14. Memoru, kiam Lukmān diris al sia filo, admonante lin: "Ho mia filo, ne aldonu rivalojn al Allah, ĉar idolservo estas gravega malpiegeco!"

15. Ni ordonis al la homo pri liaj gepatroj — lia patrino portis lin en malforteco post malforteco, kaj lia demamigo daŭras du jarojn: "Estu danka al viaj gepatroj; al Mi estas la reveno.

16. Se ili tamen insistos ĉe vi, por ke vi aldonu kiel rivalon al Mi tion, pri kio vi neni-on scias, ne obeu al ili; tamen pri la aferoj de ĉi tiu vivo estu ĝentila al ili, kaj sekvu la vojon de tiu, kiu turnas sin al Mi. Poste vi revenos al Mi kaj Mi anoncos al vi tion, kion vi faris".

17. "Ho mia kara filo, eĉ se ĝi havus la pezon de sinapgrajno kaj se ĝi estus en ŝtonego aŭ en la ĉielo aŭ en la tero, Allah eltirigus ĝin. Vere Allah estas la Scianto de la Nevideblajoj, la Ĉioscia.

18. Ho mia filo, levu la preĝon kaj ordonu la bonon kaj malpermesu la malbonon kaj toleru pacience tion, kio trafas vin. Vere tio korespondas al la decido de Dio pri la homaj aferoj.

19. Ne turnu malŝatante vian vangon al la homoj, kaj ne iru sur la tero fierege, ĉar

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ قَارُونَ إِذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بِلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ١٢

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ ۖ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ١٣

وَلَا تَقَالُ لِقَوْمٍ لِأَبْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعْطَىٰ ذِي الْعَرْشِ لَآ تَشْرِكُ
بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ١٤

وَوَضَّيْنَا لِلإِنْسَانِ إِوَالِدِيهِ ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَيْأًا
عَلَىٰ وَهْنٍ ۖ وَفَصَلُّهُ فِي عَاتِلِينَ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِنِّي الْمَصِيرُ ١٥

وَإِنْ جَاهَدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ ۖ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٦

يُنَبِّئُ أَيُّهَا إِنْ تَكُ مِنْ خَدْوٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِي بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ١٧

يُنَبِّئُ أَيُّهَا الصَّلَاةَ وَأَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهًا عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ١٨
وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلتَّأْسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٩

وَأُصِدِّ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ

Allah ne amas iun ajn fanfaronan fieregulon.

20. Iru moderpaŝe kaj moderigu vian voĉon; vere la plej malagrabra voĉo estas la azenbleko”.

21. Ĉu vi ne vidis, ke Allah faris utila por vi ĉion, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, kaj ke Li verŝis sur vin abunde Sian favoron ekstere kaj interne? Tamen estas inter la homoj iu, kiu disputas pri Allah sen vera scio, sen gvidado kaj sen lumiganta Libro.

22. Kiam estas dirite al ili: ”Sekvu, kion sendis Allah!” ili respondas: ”Ne! Ni volas sekvi tion, en kio ni trovis niajn patrojn”. Kiel? Eĉ se Satano alvokas ilin al la turmento de la flamoj?

23. Tiu tamen, kiu turnas sian vizaĝon al Allah kaj bonfaras, ĉiu certe ekprenis la plej firman subtenilon. Ĉe Allah estas la fino de ĉiuj aferoj.

24. Pri tiu, kiu miskredas, ne lasu lian miskredon ĉagreni vin. Al Ni estos ilia reveno, kaj tiam Ni anoncos al ili, kion ili faris. Vere Allah bone konas la internon de la brustoj.

25. Por iom da tempo Ni lasos ilin ĝui, poste Ni tamen puŝos ilin al terura turmento.

26. Kiam vi demandas ilin: ”Kiu kreis la ĉielojn kaj la teron?”, ili certe respondas: ”Allah!”. Diru: ”Estu laŭdegata Allah!”. Ne! La plej multaj el ili ne scias tion.

27. Al Allah apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Vere Allah estas la Memsuŝifa, la Laŭdegenda.

28. Se ĉiuj arboj, kiuj estas sur la tero, estus plumoj, kaj la maro inko, kaj sep oceanoj estus aldonitaj al ĝi, tamen ne elĉerpigus la

عَ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاسْتَبَعَّ عَلَيْكُمْ بَعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

وَإِذْ أَيْدِي لَهُمْ مَشِيعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَشِيعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢٢﴾

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَجْزِيكَ كُفْرُهُ إِلَّا إِنَّا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
نُسَبِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٥﴾
وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

يَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَمِيدُ ﴿٢٧﴾

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامًا وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ آبِحُرٍ مَا فُتِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَفَيْسُ وَاحِدٌ إِنَّ اللَّهَ

vortoj de Allah. Vere Allah estas ĉiopova, saĝa.

29. Via kreo kaj via levigo estas por Li kiel tiuj de unu animo. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉiovida.

30. Ĉu vi ne vidis, ke Allah aliigas la nokton en la tagon kaj aliigas la tagon en la nokton kaj faris utilaj la sunon kaj la lunon — ĉiu el ili ambaŭ sekvas sian vojon al fiksita celo —, kaj ke Allah bone konas viajn agojn?

31. Tio estas, ĉar nur Allah estas la Vero — tio, kion vi alvokas apud Li estas la falso — kaj ĉar Allah estas la Eminentia, la Grandega.

32. Ĉu vi ne vidis, ke la ŝipoj sulkas la maron per la kompato de Allah, por ke Li montru al vi Siajn signojn? Vere en tio estas signoj por ĉiu persistemulo, dankulo.

33. Kiam ilin kovras la ondegoj kiel tegmentoj, tiam ili vokas Allahon, oferante sinceran kulton; kiam Li tamen savis ilin al la marbordo, iu el ili sekvas la rektan vojon. Niajn signojn nur rifuzas la malfideluloj, la sendankuloj.

34. Ho vi, homoj! Respektegu vian Sinjoron kaj timu la tagon, en kiu la patro ne povos elpagi por sia filo kaj la filo neniel povos elpagi por sia patro. Vere la promeso de Allah estas vera. Ne trompu vin ĉi tiu vivo, kaj ne trompu vin pri Allah la Delogisto.

35. Vere nur ĉe Allah estas la vera scio pri la "Horo". Li sendas la pluvon, kaj Li scias, kio estas en la ventroj de la patrinoj, kaj neniu scias, kion li faros morgaŭ, kaj neniu scias, en kiu lando li mortos. Vere Allah estas ĉioscia, ĉiokona.

سَيَبْعُ بَصِيرًا ﴿٢٩﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ الْبَيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْلِ وَتَسْحَرُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ

مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٠﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

بِالْبَاطِلِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ

مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٢﴾

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَجٌ كَالظُّلْمِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ

وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٣﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّفَاقًا رَبَّكُمْ وَآخِشًا يَوْمًا لَا يَجْرِي

وَالِدٌ عَنْ وَٰلِدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنِ الْوَالِدِ ه

شَيْئًا إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا تَعْرَثُكُمْ الْهَيْوَةُ الدُّنْيَا

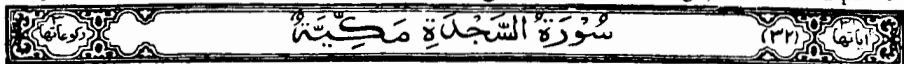
وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْعُرُودُ ﴿٣٤﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدَا

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

بِجَ ٣٥ سَيَبْعُ بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Alef Lām Mim.**

الْقُرْآنِ

3. La revelacio de la Libro – pri tio ne ekzistas dubo – estas de la Sinjoro de l' Universo.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأرَبِّ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ

4. Ĉu ili diras: "li*** elpensis ĝin?". Ne! Ĝi estas la vero de via Sinjoro, por ke vi admonu popolon, al kiu ne venis admonanto antaŭ vi, por ke ili estu gvidataj.

قَوْمًا مَّا أَنَّهُمْ مِنْ تَدْبِيرِنَا لَعَلَّهُمْ يُحْتَدُونَ ③
أَنَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

5. Estas Allah Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron kaj tion, kio estas inter ambaŭ, en ses tagoj, poste Li sidigis sur la tronon. Krom Li, vi ne havas protektanton aŭ propetanton. Ĉu vi do ne volas esti admonataj?

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
مَنْ وَّابٍ وَلَا شَفِيعَ إِلَّا تَنْتَهُزُونَ ④

6. Li direktas la dekreton el la ĉielo sur la teron, kaj ĝi rec supreniros al Li en la tago, kies daŭro estos mil jaroj laŭ via kalkulo.

يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑤

7. Li estas la Scianto de la Kaŝitaĵoj kaj de la Malkaŝitaĵoj, la Ĉiopova, la Pardonema,

ذَلِكَ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥
الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ

8. kiu perfekte kreis ĉion, kion Li kreis, kaj Li komencis la kreon de la homo el argilo.

مِنْ طِينٍ ⑦

9. Poste Li formis lian idaron el la mikso de sensignifa likvaĵo,

ثُمَّ جَعَلَ نَسَبَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ ⑧
ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

10. poste Li formis lin, poste Li blovis en lin Sian spiriton, kaj Li donis al vi la aŭdadon kaj la vidadon kaj la koron. Kiom mal multe vi tamen dankas!

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑨
وَقَالُوا إِنَّا صَلَّاتُنَا فِي الْأَرْضِ إِنَّا لَبَغِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ⑩

قُلْ يَتَوَفَّكُم مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ

* v. la version 16an

** Mi, Allah, Ĉioscia

*** Mahometo

11. Ili diras: "Kiel? Kiam ni estos pereintaj sur la tero, ĉu ni tiam estos en nova kreo?"
Ne! Ili ne kredas je la renkonto kun sia Sinjoro.

12. Diru: "Forprenos vin la anĝelo de la morto, tiu, kiu ricevis sian taskon gardi vin, poste vi revenos al via Sinjoro".

13. Se vi nur vidis, kiel la kulpuloj klinos siajn kapojn antaŭ sia Sinjoro: "Nia Sinjoro, ni nur vidis kaj aŭdis, tial resendu nin, por ke ni povu bonfari, ĉar ni nun vere firme kredas".

14. Se Ni estus volinta, Ni estus povinta doni al ĉiuj animoj la gvidadon, sed Mia vorto tamen realiĝis: "Ni plenigos la inferon per Ginnoj kaj per homoj, ĉiuj kune".

15. Tiel vi gustumu la punon, ĉar vi forgesis la venon de ĉi tiu via tago. Ni vere ankaŭ forgesis vin. Tial vi gustumu la daŭran punon pro viaj agoj.

16. Vere nur kredas je Niaj signoj tiuj, kiuj – kiam ili estas admonataj – falas terenkuŝiĝante kaj proklamas la laŭdegon de sia Sinjoro kaj ne estas malhumilaj.

17. Ili restas for de siaj litoj; ili alvokas sian Sinjoron timante kaj esperante, kaj disdonas, kion Ni donis al ili.

18. Neniu tamen scias, kiuj belegaj vidindaĵoj estas kaŝitaj por ili kiel rekompenco pro iliaj faroj.

19. Ĉu la kredanto estas egala al la malobeemulo? Ili ne estas de la sama rango.

20. Por tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos la ĝardenoj de la ĉiama restadejo kiel donaco pro iliaj faroj.

21. Tiuj tamen, kiuj estis malobeemaj – ilia restadejo estos la fajro. Kiam ili provos fuĝi

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ١١

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٢

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٣
فَذُوقُوا بِمَا لَبِيتُمْ لِإِقَامِ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُذِرُوا وَخَضُوا يُحَدِّثُونَ غِيَابَهُمْ عَنَ الْمُصَاحِبِ وَذَعُونَ رَبَّهُمْ حَوَمًا وَّطَعْمًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ١٥

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٦

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَتَّبِعُونَ ١٧
أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَأْثُورِ ١٨
وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيهِمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن

يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ ١٩
وَلَنُدْخِلَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الَّذِي لَدُنِّي دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَنَهُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ٢٠

وَلَنُدْخِلَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الَّذِي لَدُنِّي دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَنَهُمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ٢١

el ĝi, ili estos repuŝataj en ĝin, kaj estos dirite al ili: "Vi gustumu la turmenton de la fajro, kiun vi kutimis negi!"

22. Vere Ni igos ilin gustumi la proksiman turmenton antaŭ la pli terura turmento, por ke ili eble konvertiĝu.

23. Kiu estas pli malpia ol tiu, kiu estas admonita pri la signoj de lia Sinjoro, kaj poste tamen turnas sin for? Certe Ni severe punos la pekulojn.

24. Ni vere donis al Moseo la Skribon – do vi ne estu en dubo, ke vi ankaŭ ricevos ĝin – kaj Ni faris ĝin gvidilo por la idoj de Izrael.

25. Ni estigis el ilia mezo gvidantojn, por ke ili gvidu la popolon laŭ Nia ordono, ĉar ili estis persistemaj kaj ili firme kredis je Niaj signoj.

26. Vere via Sinjoro juĝos inter ili en la tago de la revivigo pri tio, pri kio ili malkonsentis.

27. Ĉu ne estas evidente por ili, kiom da generacioj Ni neniigis antaŭ ili, en kies domoj ili nun iras? Certe en tio estas signoj. Ĉu ili do ne volas aŭdi?

28. Ĉu ili do ne vidis, ke Ni puŝas la akvon sur la sekan teron kaj estigas per ĝi kreskaĵojn, el kiuj sin nutras ilia brutaro kaj ankaŭ ili mem? Ĉu ili do ne volas vidi?

29. Ili diras: "Kiam estos tiu decido, se vi estas sinceraj?"

30. Diru: "En la tago de la decido ne utilos al la miskredantoj ilia kredo, kaj ili ankaŭ ne ricevos prokraston".

31. Tial vi turnu vin for de ili kaj atendu; ili certe ankaŭ atendas.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا

إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ ﴿٣٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ

لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْتِبَهُمْ

وَكَاؤُنَا بِإِيتَانِنَا يُؤْتُونَ ﴿٣٤﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣٥﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ

يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا

يَسْعَوْنَ ﴿٣٦﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ

فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ

أَفَلَا يَبْصُرُونَ ﴿٣٧﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ

وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَاَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٤٠﴾

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدِينَةٍ

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ho Profeto, serĉu protekton ĉe Allah kaj ne obeu al la miskredantoj kaj al la hipokrituloj. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

3. Sekvu tion, kio estis revelaciita al vi de via Sinjoro. Vere Allah bone scias, kion vi faras.

4. Konfidu je Allah, ĉar Allah sufiĉas kiel protektanto.

5. Allah ne donis al iu ajn homo du korojn en lia brusto kaj Li ne faris el tiuj viaj edzinoj, kiujn vi repuŝis nomante ilin patriinoj,** verajn patriinojn por vi, kaj el viaj adoptitaj filoj Li ne faris verajn filojn. Tio nur estas babilado el viaj buŝoj, kaj Allah diras la veron kaj Li montras la rektan vojon.

6. Nomu ilin laŭ iliaj patroj; tio estas pli justa antaŭ Allah. Se vi tamen ne konas iliajn patrojn, ili estu viaj fratoj je la religio kaj viaj amikoj. Ne estos peko por vi tio, kion vi faris senvole, sed nur tio, kion intencis viaj koroj. Allah estas senkulpigema, pardonema.

7. La Profeto estas pli proksima al la kredantoj ol ili mem inter si, kaj liaj edzinoj estas iliaj patriinoj, kaj la samsanguloj estas pli proksimaj unu al la alia laŭ la leĝo de Allah, ol estas la aliaj kredantoj kaj la elmigrintoj, krom se vi volas esti ĝentila al viaj amikoj. Tio estas skribita en la Libro.

* v. la verson 21an

** Aludo al tre simpla metodo de eksedziĝo, kiun la Korano kondamnas; laŭ antikva kutimo sufiĉis, ke la edzo diru: "Mi rigardas vin mia patriino", por ke la geedziĝo ne plu validu.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ

أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ

يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

أُدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ

تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْرَأْتُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا

تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَ وَاجَةً

أُمَّهَاتِهِمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ

تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيئِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

مَسْطُورًا ⑦

8. Memoru, kiam Ni faris aliancon kun la profetoj kaj kun vi kaj kun Noa kaj kun Abraham kaj kun Moseo kaj kun Jesuo la filo de Maria. Ni faris kun ili solenan aliancon,

9. por ke Li pridemandu la sincerulojn pri ilia sincereco, kaj Li pretigis por la miskredantoj doloran punon.

10. Ho vi, kredantoj! Memoru la favoron de Allah al vi, kiam venis kontraŭ vin la trupoj, kaj kontraŭ ilin Ni sendis venton kaj trupojn, kiujn vi ne vidis. Allah vidas, kion vi faras.

11. Kiam ili venis kontraŭ vin de supre kaj malsupre, kaj viaj rigardoj fariĝis malĝojaj kaj viaj koroj estis en viaj gorĝoj kaj vi pensis diversajn pensojn pri Allah.

12. La kredantoj tiam estis elprovitaj kaj ili estis terure ŝancelitaj.

13. Kiam diris la hipokrituloj kaj tiuj, en kies koroj estis malsano: "Allah kaj Lia sendito faris promesojn al ni nur por trompi nin".

14. Kiam iuj el ili diris: "Ho vi, popolo de Jasrib,* ĉi tie ne estas sekureco por vi, do reiru". Iuj el ili eĉ petis la Profeton, ke li donu la permeson por reiri, dirante: "Vere niaj domoj estas sendefendaj", sed ili ne estis sendefendaj, ili nur deziris fuĝi.

15. Se estus farita kontraŭ ili perforta atako kontraŭ la urbo, kaj se poste ili estus ordonitaj forĵuri, ili tuj obeus; tiam ili ne povus resti longe en la urbo.

16. Vere ili jam antaŭe interkonsentis kun Allah, ke ili ne turnos la dorsojn por fuĝi. La promeso farita al Allah estas deviga.

* Nomo de Medino antaŭ la alveno de la Profeto

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَرَمِيمَ تَوْجٍ وَابْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ﴿١٠﴾

يَسْأَلُ الضُّعْفَيْنِ عَنْ صُدُقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٢﴾

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ رَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِآلِهِ الضُّعْفَانَا ﴿١٣﴾

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١٤﴾
وَلَذِيقُوا الْقَوْلَ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدْنَا اللَّهُ وَرَسُولَهُ إِلَّا عُورًا ﴿١٥﴾

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا أَوْ يَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٦﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ آفَاطِهَا تَمَسَّلُوا الْفِتْنَةَ لَأَنوَاهَا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَسِيرًا ﴿١٧﴾
وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدًا مِّنْ قَبْلِ لَا يُبَلَّغُونَ

الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسَوَّلًا ﴿١٨﴾

17. Diru: "La fuĝo neniom utilos al vi, se vi fuĝas de la morto aŭ de la mortigo; tiam vi nur malmulte ĝuos".

18. Diru: "Kiu estas tiu, kiu povas defendi vin kontraŭ Allah, se Li deziras puni vin, aŭ se Li deziras doni al vi favoron?" "Ili ne trovos iun ajn amikon aŭ helpanton krom Allah.

19. Allah konas tiujn el vi, kiuj malhelpas, kaj tiujn, kiuj diras al siaj fratoj: "Venu ĉi tien al ni", sed iras al la batalo kun malgranda fervoro,

20. avaraj kontraŭ vi. Kiam tamen alproksimiĝas la danĝero, tiam vi vidas ilin serĉi vin, turnante la okulojn kiel tiu, kiu svenas pro timo de la morto. Kiam tamen la danĝero malaperis, tiam ili trafas vin per siaj akraj langoj en sia avideco de la kaptajo. Ĉi tiuj ne kredis, kaj Allah neniigis iliajn farojn. Tio estas facila por Allah.

21. Ili esperas, ke la konfederacioj ankorau ne foriris, kaj se la konfederacioj denove venus, ili preferus esti ĉe la Arabaj nomadoj, demandante ilin pri novaĵoj pri vi, kaj se ili estus ĉe vi, ili nur malmulte baltus.

22. Vere en la sendito vi havas belegan ekzemplon por ĉiu, kiu esperas je Allah kaj je la lasta tago kaj ofte memoras Allahon.

23. Kiam la kredantoj vidis la konfederaciojn, ili diris: "Tio estas, kion Allah kaj Lia sendito promesis al ni, kaj Allah kaj Lia sendito diris la veron". Kaj tio nur pliligis ilian kredon kaj ilian submetiĝon.

24. Inter la kredantoj estas iuj, kiuj estas fidelaj al la alianco, kiun ili faris kun Allah. Inter ili estas iuj, kiuj plenumis sian promeson kaj aliaj, kiuj atendas – kaj ili ne ŝanĝiĝis eĉ malmulte –

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُتَعَمَّنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا ۗ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

أَشْخَعَةٌ عَلَيْكُمْ ۗ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَابَتْ بِهُمْ مُنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَمِعُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۗ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقْتُمْ بِاللَّيْسَةِ جِدَادٍ أَشْخَعًا عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

25. por ke Allah rekompencu la sincerulojn pro ilia sincereco kaj punu la hipokritulojn, se Li volas, aŭ Sin turnu al ili kompateme. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

26. Allah repuŝis la miskredantojn en ilian koleron; ili ne atingis iun ajn profiton. Allah sufiĉas al la kredantoj en la batalo. Allah estas fortega, ĉiopova.

27. Li elirigis tiujn el la popolo de la Skribo, kiuj helpis ilin, el iliaj fortikaĵoj, kaj Li estigis teruron en iliaj koroj. lujn vi mortigis kaj iujn vi kaptis.

28. Li heredigis al vi ilian landon kaj iliajn domojn kaj iliajn propraĵojn kaj landon, sur kiun vi neniam metis vian piedon.* Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

29. Ho Profeto! Diru al viaj edzinoj: "Se vi deziregas ĉi tiun vivon kaj ĝiajn ornamaĵojn, venu, mi donos al vi provizajon kaj vin ellasos, liberajn, honore.

30. Se vi kontraŭe deziregas Allahon kaj Lia senditon kaj la Hejmon de la vivo venonta, vere Allah promesis al tiuj el vi, kiuj bonfaras, belegan rekompencon".

31. Ho edzinoj de la Profeto! Kiu el vi publike kondutos riproĉinde, vere por ŝi estos duobligita la puno. Tio estas facila por Allah.

* Fino de la 21-a parto

32. Kiu el vi tamen estos obeema al Allah kaj al Lia sendito kaj bonfaros, al tiu Ni donos duoblan rekompencan, kaj Ni jam pretegis por ŝi honoran provizajon.

فِيهِمْ مَنْ قَضَىٰ حُبَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا ﴿٣١﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَافُوًّا رَحِيمًا ﴿٣٢﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَدِثِهِمْ لَمَّا نَوَّأ خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٣٣﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَافِيَتِهِمْ وَقَذَفَ فِي تِلْكَ مِنْ الرُّعْبِ فَزِعًا نَفْسُونَ وَتَأْسِرُونَ قَرِيبًا ﴿٣٤﴾

وَأَذْرَبْتُمْ أَرْضَهُمْ وَيَا رِهْمَ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّلُوهَا. وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٣٥﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلُوبًا لَأُزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأَسْرِحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٣٦﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرَدُّونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

يَسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِي مِنْكُنَّ بِغَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَعَّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ. وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٨﴾

وَمَنْ يَقْنُتْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا

* Batalo apud Hajbar

33. Ho edzinoj de la Profeto! Vi ne estas kiel iu ajn el la aliaj virinoj! Se vi estas justulinoj, ne estu afektaj en via parolo, por ke tiu, en kies koro estas malsano, ne deziru vin, sed parolu decajn vortojn.

34. Restu en viaj domoj, kaj ne montru pompe la ornamaĵojn kiel en la tempo de la neceso, kaj levu la preĝon kaj disdonu almozojn kaj obeu Allahon kaj Lian senditon. Allah volas nur forpreni de vi la malpurecon – ho vi gento de la hejmo* – kaj fari vin puraj kaj justaj.

35. Memoru tion, kio estas recitata en viaj domoj el la revelacioj de Allah kaj el la saĝo. Allah vere estas la Scianto de la Nevideblaĵoj, la Ciokona.

36. Vere la islamanoj kaj la islamanoj, la kredantoj kaj la kredantinoj, la obeemuloj kaj la obeemulinoj, la sinceruloj kaj la sincerulinoj, la persistuloj kaj la persistulinoj, la humiluloj kaj la humilulinoj, la almozdonantoj kaj la almozdonantinoj, la fastantoj kaj la fastantinoj, la ĉastuloj kaj la ĉastulinoj, la viroj ofte memorantaj Allahon kaj la virinoj ofte memorantaj Allahon: Allah pretigis por ili la pardonon kaj belegan rekompencan.

37. Ne konvenas al kredanto aŭ kredantino, kiam Allah kaj Lia sendito decidis pri io, havi propran decidon pri siaj aferoj. Kiu ne obeas Allahon kaj Lian senditon, tiu vere eraras en evidenta eraro.

38. Memoru, kiam vi diris al tiu, al kiu Allah estis doninta Sian favoron, kaj al kiu ankaŭ vi estis doninta vian favoron: "Konservu vian edzinojn kaj respektegu Allahon", kaj vi kaŝis en via animo, kion Allah volis malkaŝi, kaj vi timis la homojn, kvankam Allah pli indas, ke vi timu Lin. Poste tamen, kiam

* Esprimo signifanta: edzino(j) (ankaŭ nuntempe tre kutima)

تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣٣﴾
يُنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسَنُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ الْأَقْبِينَ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٤﴾

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٥﴾
وَأَذْكُرَنَّ مَا بُشِيَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ
الضَّالِّينَ وَالضَّالِّاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ
وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ
وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ
وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ وَالصَّابِرَاتِ
كَثِيرًا وَالذِّكْرُ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿٣٧﴾

وَمَا كَانَ لِيُؤْمِنَ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُبِينًا ﴿٣٨﴾

وَأَذْكُرَنَّ مَا بُشِيَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿٣٦﴾

Zajd repudiis sian edzinon, Ni edzinigis ŝin kun vi, por ke inter la kredantoj ne estu maltrankvileco pri la edzinoj de la filoj adoptitaj, kiam ili estas eksedzinigintaj. La dekreto de Allah devas esti plenumita.

39. La Profeton ne trafas riproĉo pro tio, kion Allah donis al li kiel taskon. Tiu estis la kutimo de Allah pri tiuj, kiuj estis antaŭe – la ordono de Allah estas dekreto neŝanĝebla –,

40. pri tiuj, kiuj reportis la senditaĵojn de Allah kaj respektegis Lin kaj nenium alian ol Allahon. Allah sufiĉas kiel ĵuganto.

41. Mahometo ne estas la patro de iu ajn el viaj viroj,* sed la sendito de Allah kaj la sigelo de la profetoj; kaj Allah vere scias ĉion.

42. Ho vi kredantoj, memoru Allahon en ofta memoro,

43. kaj laŭdegu Lin matene kaj vespere.

44. Estas Li Tiu, kiu sendas Sian benon sur vin, kaj Liaj anĝeloj preĝas por ke Li elirigu vin el la mallumego al la lumo, kaj Li estas pardonema al la kredantoj.

45. Ilia saluto en la tago, en kiu ili renkontos Lin, estos: "Pacon!" kaj Li promesis al ili noblan rekompencon.

46. Ho vi Profeto! Ni vere sendis vin kiel atestanton kaj kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admonanton,

47. kaj kiel vokanton al Allah per Lia ordo – no kaj kiel brilegantan lampon.

48. Anoncu do al la kredantoj la bonan novaĵon: ke vere por ili estos granda graco de Allah;

* Neniu el la viraj idoj de la Profeto fakte atingis maturan aĝon

مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَ تَخَشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجٍ أَدْعَىٰ إِلَيْهِمْ

إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾
مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سَتَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَفْعُورًا ﴿٤٠﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤١﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٢﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٣﴾

ذِكْرَهُ بكرةً وَأَصِيلًا ﴿٤٤﴾
هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٥﴾

تَجِيئَتِهِمْ يَوْمَ يَقُونَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٧﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأُذُنِهِ وَسِرَاجًا مُّبِينًا ﴿٤٨﴾
بَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ بَأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٩﴾
وَلَا تَطِعِ الْكٰفِرِينَ وَ الْمُنٰفِقِينَ وَ دَعْ أَذْيَهُمْ وَ تَوَكَّلْ

49. kaj ne obeu la miskredantojn kaj la hipokritulojn, kaj ignoru ilian ĝuadon kaj konfidu je Allah, ĉar Allah sufiĉas kiel protektanto.

50. Ho vi kredantoj! Kiam vi edziĝis al kredantinoj kaj poste eksedziĝis, antaŭ ol vi tuŝis ilin, tiam ne estu por vi rilate al ili iu limtempo de atendado: tiuokaze do provizu ilin, kaj resendu ilin konvene.

51. Ho Profeto! Ni permesis al vi tiujn edzinojn, al kiuj vi estis promesinta doton, kaj tiujn, kiujn posedis via mano dekstra el tiuj, kiujn Allah donis al vi kiel kaptajon, kaj la filinojn de viaj onkloj kaj la filinojn de viaj onklinoj kaj la filinojn de la fratinoj de via patrino kaj la filinojn de la fratinoj de via patrino, kiuj elmigris kun vi, kaj krome iun ajn kredantinon, kiu konfidis sian animon al la Profeto, se la Profeto deziras edziĝi al ŝi. Tio validas por vi, ne por la kredantoj. Ni vere jam anoncis, kion Ni ordonas al ili rilate al iliaj edzinoj kaj al tiuj, kiujn posedas ilia dekstra mano, tiel ke ne estiĝu iu ajn malfacilaĵo por vi. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

52. Vi povas prokrasti rilate al tiuj edzinoj, kiujn vi volas, kaj vi povas preni el ili tiujn, kiujn vi deziras, kaj se vi volas repreni iun el ili, kiun vi neglektis, tiam vin ne trafos riproĉo. Tio estas, por ke iliaj okuloj refreŝiĝu, kaj por ke ili ne afliktiĝu, kaj por ke ili estu ĉiuj kontentaj pri tio, kion vi donis al ili. Allah scias, kio estas en viaj koroj. Allah estas ĉioscيا, grandanima.

53. Ne estas permesite al vi (ho sendito), preni aliajn virinojn ol ĉi tiujn ekde nun, kaj ankaŭ ne estas permesite interŝanĝi ilin por aliaj, eĉ se al vi plaĉos ilia beleco, krom tiuj, kiujn posedas via mano dekstra. Allah observas ĉiujn aferojn.

عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ

تَعْتَدُونَ لَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ

أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَأَ اللَّهُ عَلَيْكَ

وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ

خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ

وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتِكَحَهَا

خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ كَذَلِكَ عَلَيْنَا مَا

فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْتَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ

وَمَنْ ابْتَغَيْتَ وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ

أَدْرَأَى أَنْ تَقْرَأَ عَيْنُهُنَّ وَلَا يُحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا

آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ

اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝

لَا يَمْلِكُ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِيَهُنَّ

مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَحْبَبْتَ حُسْنَهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ

يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ

يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَظِيرِ بْنِ إِسْهَ وَ لَكِنْ

54. Ho vi, kredantoj! Ne eniru la domon de la Profeto – krom se li donis al vi permeson – por iu manĝo, ne atendente la ĝustan tempon. Kontraŭe eniru ĝustatempe, kiam vi estas invititaj. Kiam vi estos manĝintaj, eliru kaj ne malŝparegu tempon babilante. Tio fakte ĝenus la Profeton, ĉar li hezitus ofendi vin. Allah tamen ne hezitas pri la vero. Kiam vi volas peti ilin* pri iu ajn afero, faru tion de malantaŭ kurteno. Tio estas pli konvena por viaj koroj kaj por iliaj koroj. Ne konvenas al vi ĝeni la senditon de Allah kaj iam edziĝi al liaj edzinoj post li. Vere tio estus monstraĵo antaŭ Allah.

55. Ĉu vi malkaŝas ion ajn, ĉu vi kaŝas ĝin, Allah vere scias ĉiujn aferojn.

56. Ne estos peko por ili* montri siajn vizaĝojn al siaj patroj, nek al siaj filoj, nek al siaj fratoj, nek al ia filoj de siaj fratoj, nek al la filoj de siaj fratinoj, nek al ties virinoj, nek al tiuj, kiujn posedas ilia mano dekstra. Respektegu Allahon. Vere Allah estas atestanto de ĉiuj aferoj.

57. Allah sendas Sian benon sur la Profeton, kaj Liaj anĝeloj preĝas por li. Ho vi, kredantoj! Preĝu ankaŭ vi por li kaj deziru al li pacon, humile.

58. Vere tiujn, kiuj ĝenas Allahon kaj Lian senditon, Allah malbenos en ĉi tiu vivo kaj en la vivo venonta, kaj Li pretigos por ili punon humiligan.

59. Kaj tiuj, kiuj ofendas la kredantojn kaj la kredantinojn sen ilia kulpo, ŝarĝas sur sin mem la kalumnion kaj pekon evidentan.

60. Ho Profeto! Diru al viaj edzinoj kaj al viaj filinoj kaj al la edzinoj de la kredantoj, ke ili kovru sin per siaj vualegoj. Tiu estos la plej bona ilo, por ke oni rekonu kaj ne ofendu ilin. Allah estas senkulpigema, pardonema.

* la edzinoj(n) de la Profeto

إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ فَيَسْخَرُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْخَرُ مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝۳۴

إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ تَخَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ۝۳۵

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝۳۶
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝۳۷

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝۳۸
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا
مِنْهُمُ فَتَبَيَّنُوا فَعَدِّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝۳۹
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذُنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ
يَعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۴۰

61. Se la hipokrituloj, kaj tiuj, en kies koroj estas malsano, kaj tiuj, kiuj estigas malpacon en la urbo,* ne forlasos, Ni certe puŝos vin (ho sendito) kontraŭ ilin; tiam ili ne restos en ĝi kiel najbaroj krom por mallonga tempo.

لَئِن لَّمْ يَنْتَهِ السُّفُفُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا
يُجَادِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦١﴾

62. Malbenitaj ili estas! Kie ajn ili estos trovitaj, ili estu kaptitaj kaj ekzekutitaj.

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦٢﴾

63. Tiu estis la kutimo de Allah rilate al tiuj, kiuj antaŭe jam estis. La kutimo de Allah neniam ŝanĝiĝas.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَحْدِلَ أَسَنَةٌ
اللَّهُ بِتَدْيِيلًا ﴿٦٣﴾

64. La homoj demandas vin pri la "Horo". Diru: "Vere la scio pri ĝi estas nur ĉe Allah". Kiel vi povus fakte scii? Eble la "Horo" estas proksima.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٤﴾

65. Vere Allah puŝis for de Si la miskredantojn kaj pretigis por ili la flamojn.

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٥﴾
خٰلِدِينَ فِيهَا أَيْدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٦﴾

66. Ili tie restos por ĉiam. Ili ne trovos protektanton nek helpanton.

يَوْمَ تُغْلَبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يٰلَيْسَ بِنَا
أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

67. En la tago, en kiu iliaj vizaĝoj turniĝos en la fajro, ili diros: "Ho bone por ni, se ni estus obeintaj Allahon kaj la senditon! "

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
السَّبِيلَ ﴿٦٧﴾

68. Kaj ili diros: "Ho nia Sinjoro, ni obeis niajn estrojn kaj niajn superulojn, sed ili devojigis nin de la rekta vojo.

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفَيْنَا مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

69. Sinjoro, donu al ili duoblan punon kaj malbenu ilin per terura malbeno! "

70. Ho vi, kredantoj! Ne estu kiel tiuj, kiuj ofendis Moseon. Allah purigis lin de tio, kion ili diris, kaj li estis tre ŝatata ĉe Allah.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَدَّلَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

71. Ho vi, kredantoj! Respektegu Allahon kaj diru nur noblajn vortojn.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾
يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

* Medino

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَ

72. Li faros justaj viajn agojn kaj Li pardonos al vi viajn pekojn. Kiu obeas Allahon kaj Lian senditon, tiu certe atingos grandan sukceson.

أَلْجِبَالِ فَأَيُّنَ أَنْ يَخِينَهَا وَاسْفَقَنَّ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
لَا نَسَانُ إِنَّكَ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

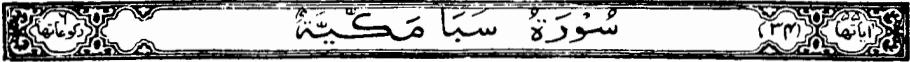
73. Ni vere donis la leĝon al la ĉieloj kaj al la tero kaj al la montoj, sed ili rifuzis porti ĝin, ĉar ili timis ĝin, sed la homo akceptis ĝin.* Vere li estas maljusta kaj nescia.

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

74. La sekvo estas, ke Allah punos la hipokritulojn kaj la hipokritulinojn kaj la idolanojn kaj la idolaninojn, kaj Allah turnos Sin kompateme al la kredantoj kaj al la kredantinoj, kaj Allah estas senkulpigema, pardonema.

﴿٧٣﴾ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٤﴾

* Temas pri la morala leĝo, kiun oni povas obei aŭ malobei

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Estu laŭdegata Allah, al kiu apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, kaj al Li apartenas la laŭdo en la vivo venonta. Li estas la Saĝa, la Ĉioscia.

3. Li scias, kio iras en la teron, kio eliras el ĝi, kaj kio malsupreniras el la ĉielo, kaj kio supreniras al ĝi. Li estas la Pardonema, la Senkulpigema.

4. Diras la miskredantoj: "La "Horo" ne venos por ni". Diru: "Male, jes! Per mia Sinjoro, la Scianto de la sekretoj, ĝi certe venos sur vin! Al Li ne estas kaŝita eĉ la pezo de unu sablero en la ĉieloj kaj sur la tero; ne ekzistas io ajn, pli malgranda aŭ pli granda ol tio, kio ankoraŭ ne troviĝus en klara Libro,

5. por ke Li rekompencu la kredantojn kaj la bonfarantojn. Estas ili tiuj, al kiuj apartenas la pardono kaj la honora provizajo".

6. Tiuj tamen, kiuj provas strebi kontraŭ Ni-aj revelacioj, por ili la repago estos dolora puno.

7. Tiuj, al kiuj estis donita la vera scio, vidas, ke tio, kio estis revelaciita al vi, estas la vero de via Sinjoro, kaj ke ĝi gvidas al la vojo de la Ĉiopova, de la Laŭdegenda.

8. La miskredantoj diras: "Ĉu ni montru al vi viron, kiu anoncas al vi, ke, eĉ se vi estus dispecigitaj, vi vere fariĝus nova kreo?".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَمِيمُ
 يَعْلَمُ مَا يَلِيحُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا
 يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
 الْغَفُورُ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
 رَبِّي لَأَتَانِيكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يُعْرَبُ عَنْهُ مُثْقَلٌ
 ذَرَّةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْعُرُ مِنْ
 ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
 لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 مِّن رَّجْحٍ أَلِيمٌ
 وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِن
 رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَرْشِيِّ
 الْحَمِيدِ
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدَّبَكُم عَلَىٰ رَجُلٍ يَتَّبِعُكُم
 إِذَا مَرَّ قَسَمَ كُلُّ مَمْرَةٍ إِنَّكُم لَبَنَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ

* v. la version 16an

9. Ĉu li elpensis mensogon kontraŭ Allah, aŭ ĉu li estas freneza? Ne! Male, tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, troviĝas en puno kaj grandega eraro.

10. Ĉu ili do ne vidis, kio estas antaŭ ili, kaj kio estas malantaŭ ili, el la ĉielo kaj el la tero? Se Ni volus, Ni povus neniigi ilin en la lando aŭ faligi sur ilin pecojn de ĉielo. Vere en tio estas signo por ĉiu servanto, kiu konvertiĝas.

11. Vere Ni donis al David Nian gracon: "Ho montoj, kantu kun li la laŭdon, kaj ankaŭ vi, ho birdoj!" kaj Ni moligis la feron por li:

12. "Konstruu maŝkirasojn kaj ordigu bone la maŝojn kaj bonfaru! Mi vere vidas, kion vi faras".

13. Por Salomono Ni faris la venton favora: ĝi trafugis en unu mateno la tutan vojon de unumonata vojaĝo* kaj same en unu vespero, kaj Ni fluigis por Li fonton el fandita ferŝtono. Inter la Ginnoj** estis iuj, kiuj laboris sub li laŭ la ordono de lia Sinjoro, kaj, se iu el ili turnus sin for de Nia ordono, Ni gustumigus al li la punon de la flamoj.

14. Ili faris por li, kion li volis: palacojn, statuojn, pelvojn similajn al laĝetoj kaj firmajn kaldronojn: "Laboru, vi, gento de David, dankeme!". Nur malmultaj el Miaj servantoj estas dankaj.

---

* Tio signifas, laŭ iuj ekzegezistoj: faciligante la komercon kompare kun la karavanoj, persiĝe.

** Pri la esenco de la "Ginnoj" ne ekzistas ĝenerala konsento. Iuj modernaj interpretistoj tamen rifuzas la kutiman opinion, ke temas pri plimalpli spritaj aŭ koleretigaj spiritetoj aŭ spiritegoj. Kontraŭe, oni supozas ke tiu esprimo "ginnoj" tute simple signifas "superuloj" t.e. homoj de privilegiaj klasoj

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِنَّةٌ بِلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑩

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَ الْأَرْضِ إِنْ نَشَاءُ نَحْنِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نَنْقُطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَعْبُدِ

عَبْدٌ ⑪

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا فَيَجِبُ أَلَّا يُؤْتَىٰ مَعَهُ
وَالْقَلِيلَ وَالنَّالَةَ الْهَادِيَةَ ⑫

إِنِ اعْمَلُ لِي سَعْيًا لَنَمَكِّنَنَّ لَهُ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑬

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَدُوهُمَا سَهْوًا وَرَوَّاحَهَا سَهْوًا
أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقُظَيْرِ وَ مِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرْنَا
مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑭

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَاثِيلَ وَجُنَّانٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسَيْبًا إِعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَ قَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ⑮

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ فَلَمَّا حَزَّ تَوَلَّىٰ تَخَمُّدًا
الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ⑯

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتِ عَنْ تَمِيمٍ

15. Kiam Ni dekretis por li la morton, nenio alia montris al ili lian morton ol vermo de la tero, kiu manĝis lian regbastonon; ti-am komprenis la Ginnoj, kiam li falis, ke, se ili estus sciintaj la sekreton, ili ne estus devintaj suferi pro la hontiga laboro.

16. Vere estis por la gento de Šebā signo en ilia patrujo: du ĝardenoj, dekstre kaj maldekstre: "Manĝu el la provizaĵo de via Sinjoro kaj danku Lin. Por vi estas belega urbo kaj senkulpigema Sinjoro! "

17. Ili tamen turnis sin for, do Ni sendis kontraŭ ilin inundon kaj Ni donis al ili, anstataŭ la du ĝardenojn, du aliajn ĝardenojn kun maldolĉaj fruktoj, tamarisko kaj malmultaj lotusarboj.

18. Tion Ni donis al ili, ĉar ili nekredis, kaj tiel Ni repagas nur la sendankulojn.

19. Ni estigis inter ili kaj la urboj, kiujn Ni benis, aliajn bone videblajn urbojn, kaj Ni faciligis la vojaĝon inter ili: "Vojaĝu tie nokte kaj tage, sekuraj! "

20. Ili tamen diris: "Nia Sinjoro, metu pli grandan interspacon inter la staciojn", kaj ili pekis kontraŭ si mem; tial Ni faris ilin objektoj de legendoj, kaj Ni disŝiris ilin en pecojn. Vere en tio estas signo por ĉiu persistulo, dankulo.

21. Vere Iblis pruvis, ke lia opinio estis ĝusta, kaj ili sekvis lin, krom iuj el la kredantoj.

22. Li ne havis iun povon super ili, Ni volis nur distingi tiun, kiu kredis al la vivo venonta, de tiu, kiu dubis pri ĝi. Via Sinjoro gardas ĉiujn aferojn.

23. Diru: "Alvoku tiujn, kiujn vi imagas apud Allah! Ili ne havas povon, eĉ tiel malgrandan kiel sablero, en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj

وَشِمَالٌ هُمْ كُلٌّ مِّنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَآ بِلَدَةٍ طَيِّبَةٍ ۖ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾

فَاعْرَضُوا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّ لَهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِىْ اُكْلٍ حَنْطٍ وَّاَنْثِ وَّشَىٰ ۗ مِّنْ سِذْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾

ذٰلِكَ جَزٰٓئُهُمۡ بِمَا كَفَرُوْا وَهُلۡ يُجۡزَوۡنَ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ وَجَعَلۡنَا بَيْنَهُمۡ وَبَيْنَ الْقُرۡىِ الَّتِيۡ بَرَكۡنَا فِيْهَا قُرۡىٰ ظَاهِرَةً وَّ قَدَرۡنَا فِيْهَا السَّيۡرَ سَيۡرًا فِيْهَا لِيَالِي وَاَيَّامًا اٰمِنِيۡنَ ﴿١٧﴾

فَقَالُوۡا رَبَّنَا بُعِدۡ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوۡا اَنْفُسَهُمۡ فَجَعَلۡنَهُمۡ اَحَادِيۡثَ وَّمَزَقۡنَهُمۡ كُلَّ مَزَقٍ اِنۡ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيٰتٍ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شٰكُوْرٍ ﴿١٨﴾

وَلَقَدۡ صَدَقَ عَلَيۡهِمۡ اِبۡلِيۡسُ طٰنَةً فَاَتَّبَعُوۡهُ اِلَّا قَرِيۡبًا مِّنَ الْمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٩﴾

وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍ اِلَّا لِنَعۡلَمَ مَنۡ يُّؤۡمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنۡ هُوَ مِنۡهَا فِيۡ سَكٰتٍ وَّرَبُّكَ عَلٰٓ كُلِّ شَىۡءٍ حٰفِيۡظٌ ﴿٢٠﴾

قُلۡ اَدْعُوا الَّذِيۡنَ رَعٰىتُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ لَا يَمۡلِكُوۡنَ شَيْۡا فَاَلۡ دَرَّةَ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمۡ فِيۡهَا مِّنۡ شَرِكٍ وَّ مَا لَهُ مِنْ ظٰهِرٍ ﴿٢١﴾

وَلَا تَنۡفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنۡدَهٗ اِلَّا لِمَنۡ اُذِنَ لَهٗ ۗ كَذٰلِكَ اِذَا فُرۡعَ عَنۡ قُلُوۡبِهِمۡ قَالُوۡا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمۡ قَالُوۡا

ili ne partoprenas je ili, kaj Li ne havas hel-
panton inter ili”.

24. Al ili ankaŭ ne utilas iu propeto ĉe Li
krom por tiu, al kiu Li permesis tion. Kiam
estos malaperinta la timego el iliaj koroj, kaj
ili diros: ”Kion diras via Sinjoro? ”, oni res-
pondos: ”La veron! ”. Li estas la Eminentia,
la Grandega.

25. Diru: ”Kiu provizas vin el la ĉielo
el la tero? ”. Diru: ”Allah! Aŭ ni, aŭ vi,
estas sur la rekta vojo aŭ en evidenta eraro”.

26. Diru: ”Vi ne estos demanditaj pri niaj
pekoj, kaj ni ne estos demanditaj pri tio,
kion vi faras”.

27. Diru: ”Nia Sinjoro kunvenigos nin, pos-
te Li juĝos inter ni laŭvere; Li estas la plej
bona Juĝanto, la Cioscia”.

28. Diru: ”Montru al mi tiujn, kiujn vi al-
donis al Li kiel rivalojn. Nenio! Ne! Li
estas Allah, la Ciopova, la Saĝa”.

29. Ni sendis vin nur kiel portanton de la
bona novaĵo kaj kiel admonanton por la
tuta homaro, sed la plej multaj el la homoj
ne scias tion.

30. Ili diras: ”Kiam plenumiĝos ĉi tiu pro-
meso, se vi estas sinceraj? ”.

31. Diru: ”Por vi estas limtempo de unu
tago; vi ne povas prokrasti ĝin eĉ unu mo-
menton, nek akceli ĝin”.

32. Diras la miskredantoj: ”Ni neniam kre-
dos al ĉi tiu Korano, nek al tio, kio estis
antaŭ ĝi”. Se vi nur vidus, kiam la maŝpie-
guloj estos starigitaj antaŭ sia Sinjoro, kiel
ili kulpigos unu la alian! Diros la malsatitaj
al la fiereguloj: ”Se ne estus pro via kulpo,
ni estus kredintaj! ”.

الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ

وَإِنَّا أَوْ إِنَّا كَلَّمْنَا لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣١﴾

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا آجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُكُمْ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ

الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٣٣﴾

قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ أَحَقُّمُ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَ

لَكِن أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٦﴾

قَدْ لَكُمْ تَبِعَاءُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً

وَ لَا تَسْتَفِيدُونَ ۗ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا

بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يُلْقُونَ

يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَلَا أَنْتُمْ

لَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِّلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَن تَحْنُ

صَدَدٌ ذَنبَكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ

مُجْرِمِينَ ﴿٣٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ

33. Diros tiam la fiereguloj al la malŝatitaj: "Ĉu ni eble devojgis vin de la gvidado, post kiam ĝi venis al vi? Ne! Vi mem estas kulpaj!"

34. Kaj diros la malŝatitaj al la fiereguloj: "Ne! Viaj intrigoj, nokte kaj tage, estis kulpaj, kiam vi ordonis al iu nekredi je Allah kaj aldoni al Li rivalojn". Kaj ili estos plenaj de pento, kiam ili vidos la punon, kaj Ni ligos per ligiloj la nukojn de la mis-kredantoj. Ili estos nur rekompencitaj pro tio, kion ili faris.

35. Kaj ĉiam, kiam Ni sendis admonanton al iu urbo, la riĉuloj en ĝi diris: "Ni certe negas tion, kun kio vi estas sendita".

36. Ili diris: "Ni estas riĉaj je proprajoj kaj filoj, kaj ni ne estos punitaj".

37. Diru: "Vere mia Sinjoro pliigas kaj malpliigas la provizajojn, por kiu Li volas, sed la plej multaj homoj ne scias tion".

38. Nek viaj proprajoj nek viaj filoj alproksimigos vin al Ni; sed tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, ricevos multoblan rekompencon pro iliaj agoj, kaj ili estos sekuraj sur la altaĵoj de la Paradizo.

39. Tiuj tamen, kiuj provas strebi kontraŭ Niaj revelacioj, estos kondukitaj en la turmenton.

40. Diru: "Vere mia Sinjoro pliigas kaj malpliigas la provizajojn por tiu el Siaj servantoj, por kiu Li volas. Tion, kion vi almozdonas, Li redonos al vi. Li estas la plej bona provizanto".

41. En la tago, en kiu Li kunvenigos ilin ĉiujn, Li diros al la anĝeloj: "Ĉu estas vi tiuj, kiujn ĉi tiuj homoj adoris?"

الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ تَمَّ رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجِزُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٦﴾ قُلْ إِنَّ رِزْقِي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ وَلَكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُ بِكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنِ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا قَالُوا لِيك لَّهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُوبِ آمِنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي

الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿٣٩﴾

قُلْ إِنَّ رِزْقِي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ يَقْدِرُ لَهُ وَ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ

هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤٠﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ آهْ أَوْلَادُ آيَاتِكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤١﴾

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا

يَعْبُدُونَ الَّذِينَ أَكْثَرُ لَهُمْ بِيَهُمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿٤٢﴾

قَالِيَوْمَ لَا يَلِيكَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا

42. Ili respondos: "Sankta estas Vi! Vj estas nia amiko, ne ili. Ne! Ili adoris la Ginojn. La plej multaj el ili kredis je ili".

43. "Hodiaŭ vi do ne utilu unu al la alia, nek malutilu", kaj Ni diros al la malpieguloj: "Gustumu la turmenton de la fajro, kiun vi kutimis negi".

44. Kiam Niaj klaraj revelacioj estas proklamataj al ili, ili diras: "Ci tiu estas nur viro, kiu volus forigi vin de tio, kion kutimis adori viaj patroj", kaj ili diros: "Ci tiu Korano estas nur mensogo elpensita", kaj diros la miskredantoj pri la vero, kiam ĝi venas al ili: "Ci tio estas nur evidenta magio".

45. Ni ne donis al ili librojn por studi kaj Ni ne sendis al ili admonanton antaŭ vi.

46. Tiuj, kiuj estis antaŭ ili, simile negis – kaj ĉi tiuj ne atingis eĉ dekonon de tio, kion Ni donis al tiuj – tamen ili kulpigis pri mensogo Miajn senditojn. Kiel granda tamen estis la sekvo de la kulpigo!

47. Diru: "Vere mi admonas vin nur pri io: ke vi staru antaŭ Allah duope kaj triope, poste vi pripensos. Ne estas frenezo en via samtribano. Li estas nur admonanto por vi, antaŭ ol venos severa puno! "

48. Diru: "Kiun ajn salajron mi petis de vi, tiu restu via. Mia rekompenco estas nur ĉe Allah. Li vere estas atestanto de ĉiuj aferoj".

49. Diru: "Vere mia Sinjoro, la Scianto de la Nevideblajoj, rompas la mensogon per la vero".

50. Diru: "Venis la vero, kaj la falso ne povas krei ion, nek rekrei ion".

51. Diru: "Se mi eraras, tiam mi eraras nur kontraŭ mi mem, kaj, se mi estas rekte gvi-

وَتَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمُ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكٌ مُفْتَرِيَةٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَاحِقٌ لَنَا جَاءَهُمْ لَنْ هَذَا إِلَّا نَسْوَجٌ تَوَيْمٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا أَنبَأَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا وَعْثَاءَهُمْ مَا أَنبَأَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِيَّ فَكَيفَ كَانَ لِكُلِّيَّ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشِيًّا وَفِرَادَى لْتَمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَآمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِينُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُرِيدُ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَى إِذِ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُمُ الشَّاوِشُ مِنْ مَكَانٍ

data, tiam estas per tio, kion mia Sinjoro re-
velacis al mi, la Ĉioaŭda, la Proksima”.

بَعِيدٍ ۝۵۲

52. Se vi nur vidus, kiam ili estos batitaj en
timo kaj ne povos fuĝi, ĉar ili estos kaptitaj
de proksime!

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ

مَكَانٍ يُبَيِّنُ ۝۵۳

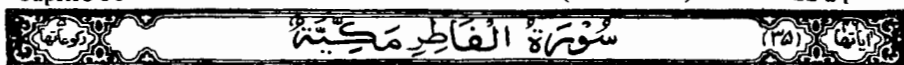
53. Tiam ili diros: ”Ni kredas je ĝi! ”; tamen,
kiel estus eble por ili atingi la kredon en loko
tiel malproksima,

وَجِئْنَا بِهِمْ مِنْ بَيْنِ مَا يَشْتَقُونَ كَمَا فُعِلَ

بِأَشْيَاءَ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ لَنَوَا فِي سَكِّ مُرِيبٍ ۝۵۴

54. post kiam ili rifuzis ĝin antaŭe, kaj ĵetis
ofendojn kontraŭ la Nevideblaĵo el loko mal-
proksima?

55. Nesuperebla baro estiĝos inter ili kaj tio,
kion ili deziregas, kiel okazis al similaj an-
taŭe. Vere ankaŭ ili estis en maltrankviliga
dubo.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Estu laŭdegata Allah, la Kreinto de la ĉielo kaj de la tero, kiu faras el la anĝeloj senditojn, dotitajn per flugiloj, po du, po tri, po kvar. Li aldonas al la kreo, kion Li volas. Vere Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

3. Tion, kion Allah donas al la homoj el Sia kompatato, neniu povas repreni, kaj tion, kion Li reprenas, neniu povas redoni post Li. Li estas la Ciopova, la Saĝa.

4. Ho vi, homoj! Memoru la gracon de Allah al vi! Ĉu ekzistas Kreinto alia ol Allah, kiu provizas vin el la ĉielo kaj el la tero? Ne ekzistas alia Dio ol Li. Kiel vi povas turni vin for?

5. Se ili kulpigas vin pri mensogo, sciuj, ke vere antaŭ vi ankaŭ aliaj senditoj estis kulpigitaj. Al Allah revenos ĉiuj aferoj.

6. Ho vi, homoj! Vere la promeso de Allah estas vera, do ne lasu ĉi tiun vivon trompi vin, kaj ne lasu la Trompiston trompi vin pri Allah.

7. Vere Satano estas via malamiko, do rigardu lin malamiko. Li vere vokas siajn sekvantojn, por ke ili fariĝu loĝantoj de la flamoj.

8. Por la miskredantoj estos severa puno, kaj por la kredantoj kaj bonfarantoj estos pardono kaj granda rekompenco.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةَ رُسُلًا أُولِي أَلْسِنَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَّةَ ۖ وَرَبِّعَ ۚ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَدْرَةٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ۝

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَزِدُّكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَدَالَةً ۗ إِلَّا هُوَ ۗ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۝

وَإِن يَكَذِّبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۗ إِنَّهَا لَكُم مَّوَدَّةٌ ۚ وَلَا يُغْنِيكُمْ بِاللَّهِ الْعَورُونَ ۝

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۗ إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنَ الْمُضِلِّينَ ۚ فَاتَّخِذُوا مِنَ السَّعِيرِينَ

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

9. Ĉu estas ĝuste gvidita tiu, al kiu ŝajnas bela la malboneco de lia agado? Vere Allah lasas erari, kiun Li volas, kaj gvidas, kiun Li volas. Ne lasu do vian animon ĉagre niĝi en sopiroj pro ili. Certe Allah scias, kion ili faras.

10. Estas Allah Tiu, kiu sendas la ventojn, kiuj puŝas la nubojn. Poste Ni puŝas ilin super mortintan landon kaj revivigas per tio la teron post ĝia morto. Guste tiel estos la revivigo.

11. Kiu deziras la famon, tiu sciu, ke ĉiu famo apartenas al Allah. Al Li supreniras la bonaj vortoj, kaj bona ago ilin suprenirigas. Por tiuj, kiuj projektas malbonajn agojn, estos severa puno, kaj ilia projektado estos vana.

12. Allah kreis vin el polvo, poste el spermoguto, poste Li formis vin en parojn, kaj neniu virino gravediĝas aŭ naskas sen Lia scio. Al neniu estas donita longa vivo kaj al neniu estas donita mallonga vivo sen registrado en libro. Tio estas facila por Allah.

13. Ne estas egalaj la du specoj de akvo: ĉi tiu estas bongusta, dolĉa kaj agrabla por trinki, kaj tiu estas sala, maldolĉa. El ambaŭ vi fiŝas freŝan karnon kaj vi eltiras la ornamaĵojn, kiujn vi portas, kaj vi vidas sur ĝi la ŝipojn sulki la ondojn, por ke vi strebu al Lia graco kaj por ke vi estu dankaj.

14. Li enirigas la nokton en la tagon kaj Li enirigas la tagon en la nokton, kaj Li servigis la sunon kaj la lunon; ĉiu el ili ambaŭ sekvas sian vojon ĝis fiksita templimo. Tiu estas Allah, via Sinjoro. Al Li apartenas la suvereneco kaj tiuj, kiujn vi alvokas anstataŭ Lin, ne havas povon eĉ super la haŭteto de daktilkerno.

15. Se vi vokas ilin, ili ne aŭdas vin, kaj, eĉ se ili aŭdus, ili ne povus respondi al vi. En

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ①
وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنُ إِلَى بَلَدٍ مَمِيَّةٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ②

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْوَدُ ③

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نَظْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْتَرِفُ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ④

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاقِرُ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑤

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ

la tago de la reviviĝo ili negos, ke vi prenis ilin kiel Diojn. Neniu alia povas instrui vin ol la Ĉioscia.

16. Ho vi, homoj! Estas vi tiuj, kiuj estas dependaj de Allah, sed Allah estas la Mem-sufiĉa, la Laŭdegenda.

17. Se Li volus, Li povus forpreni vin kaj estigi novan kreon,

18. kaj tio ne estas malfacila por Allah.

19. Neniu animo ŝarĝita povas porti la ŝarĝon de alia, kaj, se iu animo ŝarĝita petas malpezigon de sia ŝarĝo, oni nenion povos preni el ĝi, eĉ se estus parenco. Vi nur devas admoni tiujn, kiuj timas sian Sinjoron sekrete kaj levas la preĝon. Kiu sin purigas, tiu vere sin purigas por sia propra utilo. Al Allah estos la reveno.

20. La blindulo ne estas egala al la vidanto,

21. nek la mallumego al la lumo,

22. nek la freŝa ombro al la varmego de la suno,

23. nek estas egalaj la vivantoj kaj la mortintoj. Vere Allah aŭdigas, kiun Li volas, kaj vi ne povas aŭdigi tiujn, kiuj estas en la tomboj;

24. vi estas nur admonanto.

25. Vere Ni sendis vin kun la vero kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admonanton. Ne ekzistas iu ajn popolo, ĉe kiu ankorau ne aperis admonanto.

26. Se ili kulpigas vin pri mensogo, vere ankaŭ same kulpigis siajn profetojn tiuj, kiuj estis antaŭ ili. Iliaj senditoj venis al ili kun evidantaj signoj kaj kun instruo kaj kun lumiga Libro.

مَنْ دُونِهِ مَا يَلْبُكُونَ مِنْ قَظِيرٍ ۝١٦

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَتَوَسَّعُوا

اسْتِجَابًا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ

۝ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ۝١٧

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝١٨

إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝١٩

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝٢٠

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ

إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يَحْمِلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ

إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۝٢١

وَأِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝٢٢

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝٢٣

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ۝٢٤

وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُورُ ۝٢٥

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ

مَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ۝٢٦

إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۝٢٧

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ

إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝٢٨

وَإِنْ يَكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ

27. Poste Mi kaptis la miskredantojn; kia estis la sekvo de ilia kulpigo!

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَإِلَّا يَكْتُمِبِ
الْمُنِيرِ ﴿٢٧﴾

28. Ĉu vi ne vidis, ke Allah sendis akvon el la nuboj? Poste Ni estigas per ĝi fruktojn multkolorajn. En la montoj estas tavoloj, blankaj kaj ruĝaj, diverskoloraj kaj nigraj kiel korvo.

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٨﴾
الْمَرْتَانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
شَرِبَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ
وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَائِبٌ سَوْدٌ ﴿٢٩﴾

29. Ĉu ankaŭ ĉe homoj kaj bestoj estas diversaj koloroj? Tiel estas. Vere respektegas Allahon, el Liaj servantoj, nur la sciantaj. Vere Allah estas ĉiopova, senkulpigema.

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ
كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٣٠﴾

30. Vere tiuj, kiuj recitas la Libron de Allah kaj levas la preĝon kaj almozdonas sekrete kaj malkaŝe, el tio, kion Ni donis al ili, esperas je negoco, kiu neniam malsukcesos.

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً
لَّتَنْبُوَّهُ ﴿٣١﴾

31. Li tial donos al ili plenan rekompencen kaj pliigos por ili la donacojn de Sia graco. Li vere estas senkulpigema, ŝatema.

32. Tio, kion Ni revelaciis al vi el la Libro, estas la vero mem, plenumiĝo de tio, kio estis antaŭe. Vere Allah bone konas kaj vidas Siajn servantojn.

لِيُؤْفِقَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٢﴾

33. Poste Ni donis la Libron al tiuj el Niaj servantoj, kiujn Ni elektis, sed inter ili estas iuj, kiuj estas malpiegaj kontraŭ si mem, kaj inter ili estas iuj, kiuj iras mezan vojon, kaj inter ili estas iuj, kiuj superas la aliajn pri la bonaj agoj laŭ la permeso de Allah. Jen estas la granda graco:

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣٣﴾

34. Ĝardenoj de la eterneco! Ili eniros en ilin kaj tie ili estos ornamitaj per braceletoj el oro kaj perloj kaj tie ilia vestaĵo estos el silko.

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فِيهِمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذِنَ اللَّهُ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ﴿٣٤﴾

35. Kaj ili diros: "Estu laŭdegata Allah, kiu forprenis de ni la ĉagrenon". Nia Sinjoro vere estas senkulpigema, ŝatema,

جَنَّتٍ عَرْضُهَا يُدْخِلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَرُلُوفًا وَيَلْبَسُونَ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٥﴾

36. kiu, per Sia graco, faris nin loĝantoj de la firmeco. En ĝi ne trafas nin penado, kaj ne trafas nin en ĝi laceco.

37. Por tiuj tamen, kiuj miskredas, estos la fajro de l' Infero. Ne estos dekretita por ili la morto, por ke ili povu morti, kaj ne estos malpliĝita io ajn el ilia puno. Tiel Ni rekompencas ĉiun sendankulon.

38. Tie ili krios: "Nia Sinjoro! Elirigu nin! Ni bonfaros, alie ol ni kutimis fari". "Ĉu Ni ne donis al vi sufiĉe longan vivon, por ke povu pripensi en ĝi ĉiu, kiu volis pripensi? Krome venis al vi la admonanto. Gustumu do la punon, ĉar por la malpieguloj ne estas helpanto".

39. Certe Allah konas la sekretojn de la ĉieloj kaj de la tero. Vere Li konas la internon de la brustoj.

40. Estas Li Tiu, kiu faris vin anstataŭantoj sur la tero. Kiu tamen nekredas, sur lin falu lia nekredo! Por la nekredantoj ilia nekredo nur pliiĝos la malamon antaŭ ilia Sinjoro, kaj por la nekredantoj ilia nekredo nur pliiĝos ilian malgajnon.

41. Diru: "Ĉu vi vidis viajn Diojn, kiujn vi vokaŝ anstataŭ Allahon? Montru al mi, kion ili kreis el la tero! Ĉu ili partoprenis en la kreo de la ĉieloj?". Ĉu Ni donis al ili Libron, por ke ili havu klaran pruvon el ĝi? Ne! La malpieguloj promesas unu al la alia nur trompon.

42. Vere Allah subtenas la ĉielojn kaj la teron, por ke ili ne ŝanceliĝu, kaj se ili vere ŝanceliĝus, tiam ne estus iu ajn post Li, kiu povus subteni ilin. Li estas grandanima, senkulpigema.

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٦﴾

إِلَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَآ يَسْتَأْذِنُ فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا عُوبٌ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا بَعْضُهُمْ عَلَيْهِمْ قِيمُونَ وَإِلَّا يَحْتَفِفُ عَنْهُمْ مَنَ عَدَايَاهُمْ ۚ لِيَكَّ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فِتْنَةَ الظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٩﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٠﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٤١﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَا ذَاخَلُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُم كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَبْغِدِ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُم بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٢﴾ إِنَّ اللَّهَ يُسْكِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا وَ

43. Ili ĵuris per Allah siajn plej solenajn ĵurojn, ke, se admonanto venis al ili, ili sekvas la gvidadon pli bone ol iu ajn alia nacio. Kiam tamen venis al ili admonanto, tio nur pliigis ilian malsatemon.

44. Ili estis fieregaj en la lando; kaj pri la malbonaj projektoj, sciis, ke la malbonaj projektoj nur trafas siajn farintojn. Ĉu ili do atendas ion alian ol la okazaĵojn, kiuj trafis la antaŭulojn? Vi tamen ne trovos en la farado de Allah iunajn variaĵojn.

45. Ĉu ili ne vojaĝis sur la tero, kaj ja vidis, kiel estis la fino de tiuj, kiuj estis antaŭ ili? Kaj tiuj estis pli fortaj ol ili. Kaj Allah estas tia, ke nenio povas malhelpi Lin en la ĉieloj kaj sur la tero. Li vere estas ĉioscianta, ĉiopova.

46. Se Allah volus trafi la homojn pro tio, kion ili meritis, tiam Li ne lasus sur ĝia supraĵo eĉ unu kreitaĵon, sed Li donas al ili prokraston ĝis fiksita limtempo. Kiam poste ilia tempo alvenos, ili ekscios, ke Allah bone vidas siajn servantojn.

لَيْنِ زَالَتَا إِنْ أَمَسَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٥﴾

وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ مِّنْ أَلَمِّ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نَفُورًا ﴿٣٦﴾

إِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ
الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَنَّتِ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٣٧﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٣٨﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى
ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ
بَصِيرًا ﴿٣٩﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. Jā-Sin!
3. Per la Korano, plena de saĝeco!
4. Vere vi estas unu el la senditoj,
5. vi estas sur la rekta vojo.
6. Ĉi tiu estas revelacio de la Ĉiopova, Par-donema,
7. por ke vi admonu popolon, kies patroj ne estis admonitaj, kiu tial ignoras.
8. Vere la juĝo pruviĝis vera kontraŭ la plej multaj el ili, ĉar ili ne kredas.
9. Vere Ni metis ĉirkaŭ iliaj koloj jugojn, ki-uj atingas iliajn mentonojn, tiel ke ili devas levi siajn kapojn,
10. kaj Ni metis baron antaŭ ili kaj baron malantaŭ ili, kaj Ni kovris ilin per mallume-go, tiel ke ili ne povas vidi.
11. Por ili estas egale, ĉu vi admonas ilin, aŭ vi ne admonas ilin. Ili ne volas kredi.
12. Vi vere nur povas admoni sukcese tiun, kiu sekvas la admonanton kaj timas la Do-neman sekrete. Tial portu al li la bonan no-vajon de la pardono kaj de la nobla rekomp-penco.
13. Vere nur Ni donas la vivon al la mortin-toj kaj Ni skribas, kion ili faris en sia vivo,

* Ho perfekta gvidanto!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يٰس ②

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③

إِنَّكَ لَیِّنَ الْمُرْسَلِينَ ④

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ⑤

تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥

يَسْتَنْذِرُ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧

إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ غَلَلًَا فَمَىٰ إِلَى الْأَذْقَانِ

فَهُمْ مُّكْمَحُونَ ⑨

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ

سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ

فَبَشِّرْهُ بِسَعْفَةٍ ۖ وَآجِرْ كَرِيمٍ ⑫

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ⑬

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۖ إِذْ جَاءَهَا

kaj kion ili postlasis. Ĉiujn aĵojn Ni enskribis en klaran arketipon.

الرُّسُلُونَ ﴿١٤﴾

14. Proponu al ili la similaĵon pri la popolo de iu urbo, kiam venis al ili la senditoj.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٥﴾

15. Kiam Ni sendis al ili du senditojn, ili kulpigis tiujn ambaŭ pri mensogo, tial Ni plifortigis tiujn per tria, kaj tiuj diris: "Vere ni estas senditaj al vi".

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ

مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٦﴾

16. Ili respondis: "Vi estas nur homoj kiel ni, kaj la Donema nenion sendis. Vi estas nur mensoguloj".

قَالُوا رَبَّنَا يُعَلِّمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

17. Tiuj diris: "Nia Sinjoro scias, ke ni vere estas senditaj al vi,

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجِمَنَّكُمْ

وَلَنَسْتَنَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٩﴾

18. kaj nia devo estas nur la klara transdonado de la senditaĵo".

قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

مُصْرِفُونَ ﴿٢٠﴾

19. Ili respondis: "Ni vere malbondeziras al vi. Se vi ne forlasos, ni certe ŝtonmortigos vin kaj vin certe trafos dolora puno".

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ

اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

20. Tiuj diris: "Vĵaj malbondeziroj estas kontraŭ vi mem. Ĉu vi diras tion, ĉar vi estas admonitaj? Ne! Vi estas popolo transpaŝanta!"

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

21. De la plej malproksima parto de la urbo venis viro kurante kaj diris: "Ho mia popolo, sekvu la senditojn!"

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾

أَتَأْتِخُدُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرْدِنَ الرَّحْمَنُ يُضِِرَّ

لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٤﴾

22. Sekvu tiujn, kiuj ne petas de vi iun ajn rekompencan, kaj estas ĝuste gvidataj.

* Fino de la 22-a parto

إِنِّي إِذًا لَكِنِّي ضَلِيلٌ مُبِينٌ ﴿٢٥﴾

23. Kial vi supozas, ke mi ne adoras Tiun, kiu kreis min, kaj al kiu vi revenos?

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَئِيتُ قَوْمِي يَعْلمُونَ ﴿٢٧﴾

24. Ĉu mi prenu aliajn anstataŭ Lin kiel Diojn? Se la Donema volus malutili al mi, neniom utilis al mi la propetoj, kaj ili ne povus elaçeti min.

بِمَا عَفَا لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

25. Vere tiuokaze mi troviĝus en evidenta eraro.

26. Mi vere kredas je via Sinjoro; do vi aŭskultu! ”.

27. Estis dirite: ”Eniru en la Paradizon”. Li diris: ”Ho, se mia popolo scius,

28. kiel mia Sinjoro donis al mi pardonon kaj faris min honorinda! ”.

29. Ni ne sendis post li al lia popolo iun ajn malamikon el la ĉielo nek ion ajn alian, kiel Ni kutimis, kiel punon.

30. Estiĝis nur unu kriego kaj jen ili estis neniigitaj.

31. Ve al Miaj servantoj! Ĉiam, kiam venis al ili iu sendito, ili mokis lin.

32. Ĉu ili ne vidis, kiom multajn generaciojn Ni neniigis antaŭ ili, kaj ke ili ne revenas al ili?

33. Ili ĉiuj, kunvenigitaj, estos kondukitaj antaŭ Nin!

34. Kaj signo por ili estos la tero mortinta. Ni vivigas ĝin kaj elirigas el ĝi grenon, el kiu ili manĝas.

35. Sur ĝi Ni estigis ĝardenojn kun daktilpalmoj kaj vinberarboj, kaj Ni elŝprucigas el ĝi fontojn,

36. por ke ili mangu el ĝiaj fruktoj: iliaj manoj ne kreis tion. Ĉu ili do ne volas esti dankaj?

37. Sankta estas Li, kiu kreis ĉiujn specojn en paroj el tiuj, kiuj burĝonas el la tero kaj el ili mem, kaj el tio, kion ili ne konas.

38. Signo estas por ili la nokto. De ĝi Ni forprenas la lumon kaj jen, ili estas en mallumego.

النَّسَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٥﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٢٦﴾

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٢٧﴾

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

وَأَنْ كُلُّ لُتَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٩﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا

مِنْهَا حَبًّا قَبْلَ ذَلِكَ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا

فِيهَا مِنَ الْعَيْبُونَ ﴿٣١﴾

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا

يَشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ

الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ الْيَلُّ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ

مُظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ

الْعَزِيمِ الْعَلِيمِ ﴿٣٥﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ كَتَمَّ عَادَ الْخَرَجُونَ

الْقَدِيرِ ﴿٣٦﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا

39. La suno iras al sia difinita celo. Tio estas la ordigo de la Ciopova, de la Saĝa.

40. Kaj rilate al la luno Ni ordigis fazojn, ĝis ĝi revenas kiel sekiĝinta palmobranĉo.

41. Ne konvenas al la suno atingi la lunon, nek al la punkto antaŭiri al la tago. Ĉiu el ili ambaŭ ŝvebas en sia orbito.

42. Estas signo por ili, ke Ni subtenas ilian idaron en la ŝipo ŝarĝita,

43. kaj Ni kreos por ili similajn ŝipojn, sur kiuj ili vojaĝos.

44. Se Ni volus, Ni povus dronigi ilin kaj neniu helpus ilin kaj ili ne povus esti savitaj,

45. krom per Nia kompatato, kaj por ĝuado de la vivo dum iom da tempo.

46. Kiam estas dirite al ili: "Atentu al tio, kio estas antaŭ kaj malantaŭ vi, por ke vi meritu kompaton", ili turnas sin for,

47. kaj ĉiam, kiam venas al ili iu ajn signo el la signoj de ilia Sinjoro, ili turnas sin for,

48. kaj kiam estas dirite al ili: "Almozdonu el tio, kion donis al vi Allah" diras la nekredantoj al la kredantoj: "Ĉu ni nutru iun, kiun Allah povus nutri? Vi vere nur troviĝas en evidenta eraro!"

49. kaj ili diras: "Kiam plenumiĝos ĉi tiu promeso, se vi estas sinceraj?"

50. kaj ili nur atendas kriaĵon, kiu surprizos ilin ankoraŭ disputantajn,

51. kaj ili ne kapablos konsili unu la alian kaj ili ne revenos al siaj familianoj.

52. Estos blovite en la trumpeton kaj jen, el la tomboj ili kuros antaŭen al sia Sinjoro.

الْيَلِّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٩﴾
وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَا حَلَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَخْرُوجِ ﴿٤٠﴾

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْتِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤١﴾
وَإِن نَّشَاءُ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٤﴾

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٥﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ لَا قَالِ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُكُمْ مِنْ لَوْيَشَاءُ
اللَّهُ أَطَعَمَهُمْ ۗ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٧﴾
مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ﴿٤٨﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٩﴾
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
يَنْسِلُونَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۚ سَأَلْنَا هَذَا مَا
وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥١﴾

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا

53. Ili diros: "Ho ve al ni! Kiu vekis nin el nia ripozejo? Tio ĉi estas, kion promesis la Donema, kaj la senditoj tiam do diris la veron".

54. Estos nur unu krio kaj jen, ili ĉiuj estos kunvenigitaj al Ni.

55. En tiu tago ne estos maljusteco por iu ajn animo kaj vi estos rekompencitaj nur pro tio, kion vi faris.

56. Vere en tiu tago la loĝantoj de l' Paradizo trovos ĝojon en agado.

57. Ili kaj iliaj edzinoj estos en agrabla ombro, kuŝantaj sur altaj litoj.

58. Tie ili havos fruktojn kaj ĉion, kion ili deziregis.

59. "Pacon! " estos la anonco de ilia Sinjoro pardonema,

60. kaj: "Disiĝu hodiaŭ de la kulpuloj.

61. Ĉu Mi ne ordonis al vi, ho idoj de Adam, ke vi ne adoru Satanon – li vere estas via evidenta malamiko –

62. sed ke vi adoru Min? Tiu ĉi estas la rekta vojo,

63. li tamen devojigis multajn el vi. Ĉu vi do ne volas kompreni?

64. Tiu ĉi estas la Infero, kiu estis promesita al vi.

65. Eniru do hodiaŭ en ĝin, ĉar vi ne kredis! "

66. En tiu tago Ni sigelos iliajn buŝojn, sed parolos al Ni iliaj manoj, kaj iliaj piedoj atestos pri iliaj meritoj.

67. Se Ni volus, Ni povus estingi iliajn okulojn; tiam ili rapidus al la vojo. Kiel ili tamen ĝin vidus?

مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فُهِونٍ ﴿٥٥﴾

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِنُونَ ﴿٥٦﴾

لَهُمْ فِيهَا قَالِكَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ تَحِيمةٍ ﴿٥٨﴾

وَأَمْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ بِبَيْتِي أَدْرَمَانَ لَا تَقْبُدُوا الشَّيْطَانَ

إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾

وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا

تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

رِضْوَانًا لِيَوْمِ يَأْتِيكُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ

فَأَنْ يَبْصُرُونَ ﴿٦٦﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَسَخَّطْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

68. Se Ni volus, Ni povus transformi ilin, kie ili estas; tiam ili ne povus antaŭeniri aŭ mal-antaŭeniri.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٨﴾

69. Tiun, al kiu Ni donis longan vivon, Ni transformas en la kreo. Ĉu ili do ne volas kompreni?

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦٩﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمَلَتَ أَيْدِيَنَا

70. Ni ne instruis al li la arton de la poezio, kaj ĝi ne konvenis al li. Tio nur estas admono kaj klariga Korano,

أَنعَامًا فَهُمْ لَهَا مَلَكَوْنَ ﴿٧٠﴾

71. kiu admonu ĉiun vivanton, por ke la juĝo estu plenumita kontraŭ la miskredantoj.

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنهَا رُكُوعُهُمْ وَمِنهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧١﴾

72. Ĉu ili ne vidis, ke Ni kreis por ili — inter la aĵoj, kiujn kreis Niaj manoj — la brutaron, super kiu ili havas la suverenecon?

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٧٣﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْحَضُونَ ﴿٧٤﴾

73. Ni faris ĝin oboe al ili, tiel ke iuj estas por rajdi kaj iujn ili manĝas.

فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا

يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

74. De ili ankaŭ estiĝas por ili aliaj utiloj kaj trinkaĵo. Ĉu ili do ne volas esti dankaj?

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نَظْفَةٍ فَاذًا هُوَ

75. Ili prenis al si Diojn anstataŭ Allahon, por havi helpon al si mem.

خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾

76. Tiuj ne kapablas helpi al ili, sed ili fariĝos mem legiono kontraŭ ili.

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي

77. Ne lasu do ilian paroladon ĉagreni vin. Ni scias, kion ili kaŝas, kaj kion ili malkaŝas.

الْعِظَامَ وَهِيَ رَبِّمِهِمْ ﴿٧٧﴾

78. Ĉu ne vidas la homo, ke Ni kreis lin el spermoguto? Jen! li estas evidenta kontraŭstaranto.

قَدْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ

خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

79. Li rakontas similaĵojn pri Ni kaj forgesas sian propran kreigon. Li diras: "Kiu revivigos la ostojn, post kiam ili putriĝis?"

بِالَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٧٩﴾

80. Diru: "Revivigos ilin Tiu, kiu kreis ilin unuafoje, ĉar Li konas ĉiun kreitaĵon;

أَوَّلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ

عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنلَهُمْ بَلَاءً وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٠﴾

81. Tiu, kiu metas por vi la fajron en verdan arbon, kaj jen, vi ekbruligas per ĝi.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨١﴾

82. Ĉu ne estas Li Tiu, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron, kiu havas la povon por krei similajn aĵojn? ” Jen! Li estas la granda Kreinto, la Ĉioscia.

فَسُبْحٰنَ الَّذِيْۤ اَبْدٰهُ مَلَكُوْتًاۙ كُلَّ شَيْۤءٍۙ وَّ اِلَيْهِۙ

تَرْجَعُوْنَ ۝۴۵

83. Vere Lia ordono, kiam Li volas ion, estas nur, ke Li diras: ”Estu! ” kaj ĝi estas.

84. Sankta estas Tiu, en kies manoj estas la suvereneco super ĉiuj aferoj! Al Li vi revenos.

سُورَةُ الصَّفَاتِ مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. Per la sin ordigantaj en vicojn,
3. kiuj perforte repuŝas la malamikon,
4. kiuj proklamas la admonon!
5. Vere via Dio estas Unu,
6. la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ, kaj la Sinjoro de la Orientoj!
7. Ni ornamis la malsupran ĉielon per orna-maĵo: la planedoj,
8. kaj ĝi donas protekton kontraŭ ĉiuj ribele-maj Satanoj.
9. Ĉi tiuj nenion povas aŭdi de la eminenta kunveno*, kaj ili estas atakitaj de ĉiuj flank-koj
10. por esti repuŝitaj. Por ili estos daŭra tur-mento.
11. Krom tiu, kiu sekrete sukcesas ekkapti iujn vortojn, sed ĝuste tiun persekutos fla-mo brileganta.
12. Demandu do ilin, ĉu estas pli malfacile krei ilin ol tion, kion Ni kreis. Vere Ni kreis ilin el knedebla argilo.
13. Ne! Vi miras kaj ili mokas,
14. kaj, kiam ili estas admonataj, ili ignoras tion,

* de la anĝeloj

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالصَّفَاتِ صَفًّا ۝
 فَالزُّجُرِثِ زَجْرًا ۝
 فَالتَّلْذِثِ ذِكْرًا ۝
 إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۝
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَسَرَبٌ
 الْمَشَارِقِ ۝
 إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِرَبِّتِهِ الْكَوَاكِبِ ۝
 وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝
 لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلِئِ الْأَعْلَى وَيُقَدِّفُونَ مِنْ
 كُلِّ جَانِبٍ ۝
 دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝
 إِلَّا مَنْ خَلِيفَ الْخَلِيفَةَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ تُنَابُ ۝
 فَاسْتَفْتَيْهِمْ هُمْ أَشَدُّ خَلْفًا أَمْ مِنْ خَلْقِنَا إِنَّا
 خَلَقْنَهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝
 بَلْ يَجِبْتُمْ وَيَسْحَرُونَ ۝
 وَإِذَا ذُكِرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۝
 وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝
 وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝

15. kaj, kiam ili vidas signon, ili rigardas ĝin mokindaĵo,

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنْآ لَبْعُونَ ﴿١٥﴾

16. kaj ili diras: "Tio ĉi estas nur evidenta magio;

أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿١٦﴾

17. ĉu, post kiam ni mortis kaj fariĝis polvo kaj ostoj, ni estos revekitaj?

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿١٧﴾

18. Kaj niaj prapatroj same? "

فَأَنْتَاهِيَ رَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٨﴾

19. Diru: "Jes! Krome vi estos humiligitaj".

وَقَالُوا يَوْمَئِذَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ﴿١٩﴾

20. Tiam estos nur unu krio de riproĉo kaj jen, ili ekvidos,

﴿٢٠﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾

21. kaj ili diros: "Ho ve al ni! Tiu ĉi estas la tago de la lasta juĝo! "

أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢١﴾

22. "Tiu ĉi estas la tago de la decido, kiun vi kutimis negi! "

﴿٢٢﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهُذُّهُمْ إِلَى صِرَاطٍ الْحَبِيبِ ﴿٢٢﴾

23. Estos dirite al la anĝeloj: "Kunvenigu la malpiegulojn kaj iliajn edzinojn kaj tion, ki-
on ili adoris

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٣﴾

24. anstataŭ Allahon, kaj konduku ilin al la vojo de l' Infero.

﴿٢٤﴾ مَا كُنْتُمْ لَّا تَنصَرُونَ ﴿٢٤﴾

25. Haltigu ilin tie, ĉar ili devos esti demanditaj".

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٥﴾

26. "Kio estas pri vi, ke vi ne helpas unu la alian? "

﴿٢٦﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ne! En tiu tago ili submetiĝos,

﴿٢٧﴾ قَالُوا إِنَّا كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

28. kaj iuj el ili turnos sin al la aliaj, disputante reciproke.

﴿٢٨﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

29. Ili diros: "Vere vi kutimis veni al ni impone".

﴿٢٩﴾ وَمَا كَان لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ ﴿٢٩﴾

30. Tiuj respondos: "Ne! Vi mem ne estis kredantoj,

﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۗ إِنَّا لَذٰلِكَ لَبِقُونَ ﴿٣٠﴾

31. kaj ni ne havis iun ajn povon super vi.

﴿٣١﴾ فَأَعْوَبِينَ كُنْتُمْ إِنْآ كُنَّا غٰوِبِينَ ﴿٣١﴾

﴿٣٢﴾ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٢﴾

﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذٰلِكَ لَفَعَلٌ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللَّهُ

Ne! Vi certe estis popolo transpaŝanta.

يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣١﴾

32. Tial veriĝis kontraŭ ni la juĝo de nia Sinjoro. Vi certe gustumos la punon.

وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا إِلَهٌ وَإِنَّا لَشَاعِرٌ كَجَدُونَ ﴿٣٢﴾

33. Kaj ni sukcesis delogi vin nur, ĉar ni mem jam estis erarantaj”.

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٣﴾

34. En tiu tago ili ĉiuj partoprenos en la puno.

إِن كُنتُمْ لَدَا إِلَهِوَ الْعَذَابِ الْإِلِيمِ ﴿٣٤﴾

35. Tiel Ni agas kontraŭ la kulpuloj,

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. ĉar al ili estis dirite: ”Ne ekzistas alia Dio ol Allah”, sed ili turnis sin for malhumile,

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٣٥﴾

أُولَئِكَ لَهُمْ سِزْقٌ مِّمَّا كُفَرُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾

37. kaj diris: ”Ĉu ni forlasu niajn Diojn pro la diroj de freneza poeto?”.

فَوَالِ كَيْفَ وَهُمْ مُكْرِمُونَ ﴿٣٦﴾

فِي جَنَّتِ النِّعِيمِ ﴿٣٧﴾

38. Ne! Li venis kun la vero kaj li certigis la antaŭajn senditojn.

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٣٧﴾

39. Certe vi gustumos la doloran punon

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٣٨﴾

40. kaj vi estos repagitaj nur pro tio, kion vi faris,

بِضَرَاءٍ لَّدَيْهِ لِلَّذِينَ لَا يَشْرَبُونَ ﴿٣٩﴾

41. krom la servantoj elektitaj de Allah,

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٠﴾

42. kiuj ricevos provizaĵon konatan:

وَعِنْدَهُمْ قِصِرَاتُ الْطَّرِيفِ ﴿٤١﴾

43. fruktojn; kaj ili estos honorataj

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مِّمَّنْونَ ﴿٤٢﴾

44. en ĝardenoj de feliĉo

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٤٣﴾

45. sur tronoj, vidalvide;

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَوْمٌ ﴿٤٤﴾

46. ĉirkaŭiros por ili kaliko el senĉese fluan-
ta fonto,

يَقُولُ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُنَادِينَ ﴿٤٥﴾

47. blanka, bongusta por la trinkantoj.

إِذَا مَشِينَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَا الْمَذْمُومُونَ ﴿٤٦﴾

48. En ĝi ne estos ebriceo, kaj pro ĝi ili ne laciĝos.

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مَطْلُوعُونَ ﴿٤٧﴾

49. Apud ili estos ĉastulinoj, modeste rigardantaj per grandaj okuloj,

فَأَطَّلَعَ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كَذَبْتُ لَتَرِدُنِي ﴿٤٩﴾

50. kvazaŭ ili estus kaŝitaj perloj. وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٥٥﴾
51. Iuj el ili turnos sin al la aliaj, demandante. أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿٥٦﴾
52. Diros parolanto el ilia mezo: "Mi vere havis kunulon, إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿٥٧﴾
53. kiu kutimis diri: "Ĉu ankaŭ vi kredas je la reviviĝo? إِنَّ هَذَا لَهَوُ الْقَوْمِ الْعَظِيمِ ﴿٥٨﴾
54. Kiam ni estos mortintaj kaj fariĝintaj pol-vo kaj ostoj, ĉu vere ni estos juĝitaj?" رِيشٍ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٥٩﴾
55. Li demandas: "Ĉu vi volas rigardi lin?" أَذَلِكْ خَيْرٌ تَزُلَا أَمْ شَجَرَةُ الرَّقْمِ ﴿٦٠﴾
56. Poŝte li rigardos, kaj li vidos lin en mezo de la flamoj. إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾
57. Li diros: "Per Allah! Vi preskaŭ puŝis min en pereon! بِئْسَ شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٢﴾
58. Se ne estus pro la kompato de mia Sinjoro, ankaŭ mi estus puŝita en la fajron. كُلُّهَا كَانَتْ رِءُوسَ الشَّيْطَانِ ﴿٦٣﴾
59. Ĉu ne estas tiel, ke ni ne mortos فَأَنَّهُمْ لَا كُفُونَ مِنْهَا قَائِلُونَ وَمِنهَا الْبُطُونَ ﴿٦٤﴾
60. krom nian unuan morton? Ni ne estos punitaj. ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٥﴾
61. Vere tio estas la plej granda feliĉo; ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٦﴾
62. por io tia agu la agantoj! إِنَّهُمْ الْغَوَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٧﴾
63. Ĉu tio estas pli bona kiel provizaĵo, aŭ estas pli bona la arbo venena de Zakkūm? فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٦٨﴾
64. Ni vere faris ĝin provo por la malpieguloj. وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرَ الْأُولِينَ ﴿٦٩﴾
65. Ĝi estas arbo, kiu kreskas el la profundo de l' Infero. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّندِرِينَ ﴿٧٠﴾
66. Ĝiaj fruktoj estas kvazaŭ kapoj de teruraj serpentoj. فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿٧١﴾
67. Ili devos manĝi el ĝi kaj plenigi per ĝi siajn ventrojn, بِئْسَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٢﴾

68. poste ili ricevos por trinki miksaĵon el bolanta akvo.

69. Poste okazos ilia reveno al la Infero.

70. Ili trovos tie siajn patrojn kiel erarantojn,

71. kaj ili sekvos rapide iliajn piedsignojn.

72. La plej multaj prapatroj eraradis antaŭ ili,

73. kaj Ni sendis al ili admonantojn.

74. Rigardu do, kiel estis la fino de la admonitoj,

75. krom la elektitaj servantoj de Allah!

76. Vere Noa vokis Nin; kiel bonega plenumanto de la petoj Ni estas!

77. Kaj Ni savis lin kaj lian familion de terura malfeliĉo

78. kaj Ni faris liajn idojn solaj postvivantoj,

79. kaj Ni lasis pri li bonan memoron ĉe la posteuloj.

80. Pacon super Noa inter ĉiuj nacioj!

81. Vere tiel Ni rekomencas la bonfarantojn.

82. Li certe estis unu el Niaj kredantaj servantoj.

83. Poste Ni dronigis la aliajn.

84. Vere al lia kredo apartenis ankaŭ Abraham,

85. kiam li venis al sia Sinjoro kun pura koro,

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ۝٦٨

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ وَاَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝٦٩

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِيْنَ ۝٧٠

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۝٧١

سَلْمًا عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ۝٧٢

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝٧٣

اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ۝٧٤

ثُمَّ اَعْرِفْنَا الْاٰخِرِيْنَ ۝٧٥

وَاِن مِنْ شِيْعَتِهِ لَآبْرٰهِيْمَ ۝٧٦

اِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ۝٧٧

اِذْ قَالَ لِاٰبِيْهِ وَتَوَمِيْهِ مَاذَا عَبَدُوْنَ ۝٧٨

اِيْغَاكُمُ الْاِيْهَةَ دُوْنَ اللّٰهِ تَرْيَدُوْنَ ۝٧٩

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٨٠

فَنظَرَ نَظْرَةً فِى النُّجُوْمِ ۝٨١

فَقَالَ اِنِّىْ سَقِيْمٌ ۝٨٢

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ۝٨٣

فَرَاغَ اِلَى الْاِهْتِيْمِ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ۝٨٤

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ۝٨٥

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ۝٨٦

فَاَقْبَلُوْا اِلَيْهِ يَرْثُوْنَ ۝٨٧

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَّخِطُوْنَ ۝٨٨

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ۝٨٩

86. kiam li diris al sia patro kaj al sia popolo: "Kion adoras vi?"

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

87. Ĉu estas mensogo – Dioj krom Allah –, kiun vi deziregas?"

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٨٧﴾

88. Kion vi kredas pri la Sinjoro de l' Universo? "

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٨٨﴾

89. Poste li turnis sian rigardon al la steloj,

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٩﴾

90. kaj li diris: "Mi vere malsaniĝas".

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلْمٍ حَلِيمٍ ﴿٩٠﴾

91. Tiam ili turnis sin for de li kaj foriris.

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي

92. Li turnis sin tiam sekrete al iliaj Dioj kaj demandis ilin: "Ĉu vi ne mangas?"

السَّمَاءِ إِنِّي أَذْهَبُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ

93. Kio estas pri vi, ke vi ne parolas? "

بَابٍ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَيَّدِي إِن شَاءَ اللَّهُ

94. Tiam li tuj komencis frapi ilin forte per sia mano dekstra.

مِنَ الصَّيْرِينَ ﴿٩٣﴾

95. Tiam ili venis al li kurante.

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿٩٤﴾

96. Li diris al ili: "Ĉu vi adoras, kion vi mem skulptis,

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا بُرْهِيمُ ﴿٩٥﴾

97. kvankam Allah kreis vin kaj la faritaĵojn de viaj manoj? "

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٦﴾

98. Ili respondis: "Konstruu por li fornegojn, kaj jetu lin en la flamojn! "

إِنَّ هَذَا هُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿٩٧﴾

99. Ili komplotis pri atako kontraŭ li, kaj Ni faris ilin malsuperegaj;

وَقَدْ يَنْهَىٰ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿٩٨﴾

100. kaj li diris: "Jen! mi iras al mia Sinjoro, kiu gvidos min ĝuste.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٩٩﴾

101. Mia Sinjoro, donu al mi justan filon! "

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٠﴾

102. Tiam Ni donis al li la bonan novaĵon de dolĉa filo.

103. Kiam tiu ĉi estis sufiĉe aĝa por labori kun li, li diris: "Ho mia filo, mi vidis min en sonĝo oferbuĉanta vin. Nun vidu, kion vi

pensas pri tio? ". Li respondis: "Ho mia patro, faru tion, kio estas ordonita. Vi trovos min pacienca, se Allah volas".

104. Kiam ili ambaŭ submetiĝis kaj li (Abraham) kuŝigis lin, la frunton kontraŭ la tero,

105. Ni vokis lin: "Ho Abraham,

106. vi certe jam plenumis la sonĝon". Tiel Ni rekompencas la bonfarantojn.

107. Tiu ĉi vere estis evidenta elprovo,

108. kaj Ni elaĉetis lin per granda ofero,

109. kaj Ni lasis pri li bonan memoron ĉe la posteuloj.

110. Pacon super Abraham!

111. Tiel Ni rekompencas la bonfarantojn.

112. Li estis unu el Niaj kredantaj servantoj.

113. Ni donis al li la bonan novaĵon pri Isaak, profeto, justulo,

114. kaj Ni benis lin kaj Isaakon. Inter iliaj idoj estas iu justulo kaj aliaj, kiuj estas evidantaj malpieguloj.

115. Ni ankaŭ kondukis favore al Moseo kaj Aaron,

116. kaj Ni savis ilin ambaŭ kaj ilian popolon de terura malfeliĉo,

117. kaj Ni helpis ilin, tiel ke ili venkis.

118. Ni donis al ili la klarigan Libron,

119. kaj Ni gvidis ilin sur la rektan vojon.

120. Kaj Ni lasis pri ili ambaŭ bonan memoron ĉe la posteuloj.

121. Pacon super Moseo kaj Aaron!

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠١﴾

إِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِحْسَاقٍ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٣﴾

وَبُرُكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

يَعْقُوبَ مُحَمَّدًا وَظَالِمًا لِنَفْسِهِ مُبِينًا ﴿١٠٤﴾

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٠٥﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٦﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَمَا كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٠٧﴾

وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٠٨﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٠٩﴾

122. Tiel Ni rekompencas la bonfarantojn.
123. Vere ili ambaŭ estis Niaj kredantaj servantoj.
124. Ankaŭ Elija estis unu el la senditoj,
125. kiam li parolis al sia popolo: "Ĉu vi do ne volas esti justuloj?"
126. Ĉu vi volas alvoki Baalon* kaj forlasi la plej bonan Kreinton,
127. Allahon, vian Sinjoron kaj la Sinjoron de viaj prapatroj?"
128. Ili negis kaj ili certe estos portitaj al la juĝo,
129. krom la servantoj elektitaj de Allah.
130. Ni lasis pri li bonan memoron ĉe la posteuloj.
131. Pacon super Elija kaj lia gento!
132. Tiel Ni rekompencas la bonfarantojn.
133. Vere li estis Nia kredanta servanto.
134. Vere ankaŭ Lot estis unu el la senditoj,
135. kiam Ni savis lin kaj lian tutan familion
136. krom maljuna virino inter tiuj, kiuj restis malantaŭe.
137. Poste Ni tute neniigis la aliajn.
138. Vere vi preterpasas ilin matene
139. kaj nokte. Ĉu vi do ne volas kompreni?
140. Vere ankaŭ Jona estis unu el la senditoj,

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِينَ ۙ
 سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۙ
 إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۙ
 إِنَهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۙ
 وَإِن يَأْسَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ۙ
 إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَالَأْتَقُونَ ۙ
 أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۙ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ۙ
 فَكذبوا بُهًۭا فَآهُمْ لِحُضْرُونَ ۙ
 إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۙ
 وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمْ فِي الْأَخْيَرِينَ ۙ
 سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۙ
 إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۙ
 إِنَهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۙ
 وَإِن لُّوطًا لَّيْسَ الْمُرْسَلِينَ ۙ
 إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۙ
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْبِينَ ۙ
 ثُمَّ دَرَصْنَا الْأَخْيَرِينَ ۙ
 وَإِن كُمْ لَمَسْرُورُونَ عَلَيْهِمْ مُّصِحِّينَ ۙ
 وَبِالْبَيْتِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۙ

* t.e.: la idolojn

141. kiam li fuĝis al ŝipo ŝarĝita
 وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾
142. kaj lotis kaj malgajnis.
 إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٤٢﴾
143. La fiŝego englutis lin, dum li riproĉis sin mem.
 فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٣﴾
144. Se li ne estus laŭdeginta Dion,
 فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٤﴾
145. li certe restus en ĝia ventro ĝis la tago de la leviĝo.
 فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٥﴾
 لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٦﴾
146. Poste Ni puŝegis lin al la marbordo kaj li malsaniĝis,
 فَنبذناه بِالْعُرَاءِ وَهُوَ سَفِيمٌ ﴿١٤٧﴾
147. kaj Ni kreskigis super li kukurbon,
 وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٨﴾
148. kaj Ni sendis lin al centmil aŭ pli,
 وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٩﴾
149. kaj ili konvertiĝis, tial Ni provizis ilin por iom da tempo.
 فَأَمَّنُوا فَتَقَعَتْهُمْ إِلَى جَنِّينَ ﴿١٥٠﴾
150. Nun demandu ilin, ĉu ilia Sinjoro havas filinojn, dum ili havas filojn.
 فَاسْتَفْتِهِمَ الرِّبَّكَ الْأَبْنَاءَ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٥١﴾
151. Ĉu Ni do kreis la anĝelojn virinaj, dum ili ĉeestis?
 أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٢﴾
152. Aŭskultu! Tio estas nur ilia elpensajo, kiam ili diras:
 أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهْمُ يَقُولُونَ ﴿١٥٣﴾
153. "Allah naskis". Ili certe estas menso-guloj.
 وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٤﴾
154. Ĉu Li preferis filinojn al filoj?
 أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٥٥﴾
155. Kio konfuzigas vin? Kiel vi nun juĝas?
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٦﴾
156. Ĉu vi do ne volas pripensi?
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٧﴾
157. Ĉu vi havas pruvon evidentan?
 أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿١٥٨﴾
158. Alportu do v i a n i b r o n , se vi estas sinceraj.
 فَأْتُوا بِكُتُبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٩﴾
159. Ili elpensas similecon inter Li kaj la Ginnoj, kvankam la Ginnoj bone scias, ke ili estos kondukitaĵaj al la juĝo.
 وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجَنَّةَ إِنَّهُمْ لِمُحْضَرُونَ ﴿١٦٠﴾

160. Sankta estas Allah super tio, kion ili asertas,
161. krom pri la kredantaj servantoj de Allah!
162. Vere vi, kaj tio, kion vi adoras,
163. ne kapblas delogi iun ajn kontraŭ Li
164. krom tiun, kiu devos bruli en la Infero.
165. Inter ni ne estas iu ajn, por kiu ne estas destinita loko.
166. Vere, ni estas la ordigitaj en vicojn.
167. Vere, ni gloras Lin.
168. Ili kutimis diri:
169. "Ho! Se ni havus admonanton kiel la prapatroj,
170. ni certe estus servantoj elektitaj de Allah! "
171. Ili tamen nekredis je Li, sed baldaŭ ili ekscios.
172. Vere Nia vorto jam iris al Niaj servantoj, la senditoj,
173. ke al ili estos helpate,
174. kaj ke certe Niaj trupoj venkos.
175. Turnu vin do for de ili por iom da tempo,
176. kaj rigardu ilin, ĉar ili baldaŭ ekvidos.
177. Ĉu estas Nia puno, kiun ili volas akceli?
178. Kiam ĝi tamen malsupreniros sur iliajn bienojn, malbona estos la mateno por la admonitoj!
179. Vi do turnu vin for de ili por iom da tempo,

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٣٧﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٣٨﴾

فَأَنذَرْتُكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿٣٩﴾

مَا أَنشَأَ عَلَيْهِ بَفْتِينٍ ﴿٤٠﴾

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿٤١﴾

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤٢﴾

وَأَنَا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَنَا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿٤٤﴾

وَأَن كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٤٥﴾

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٦﴾

لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٩﴾

إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٥٠﴾

وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥١﴾

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٢﴾

وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ ﴿٥٣﴾

أَفَبِعَدَابِنَا يُسْتَعْجِلُونَ ﴿٥٤﴾

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنذَرِينَ ﴿٥٥﴾

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٦﴾

180. kaj rigardu ilin, ĉar ili baldaŭ ekvidos.

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Sankta estas via Sinjoro, la Sinjoro de la povo, eminenta super tio, kion ili asertas!

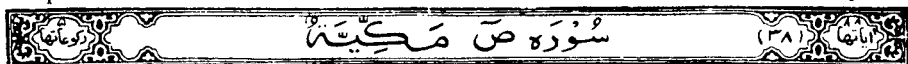
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨١﴾

182. Pacon super la senditoj!

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٢﴾

183. Laŭdegata estu Allah, la Sinjoro de l' Universo!

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٣﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Sūād. Per la Korano, plena de admonoj!
3. Jen! La miskredantoj troviĝas en fieregeco kaj malamikeco.
4. Kiom multajn generaciojn Ni nenügis antaŭ ili! Ili krias, ĉar plu ne estas tempo por fuĝi.
5. Ili miras, ĉar admonantoj venis al ili el ilia mezo, kaj la miskredantoj diras: "Tiu ĉi estas sorĉisto, mensogulo.
6. Ĉu li faras el la Dioj ununuran Dion? Tio vere estas mirindaĵo!"
7. La estro inter ili anoncis: "Iru kaj persistu rilate al viaj Dioj! Tio ĉi estas aĉa projekto.
8. Ni neniam aŭdis ion pri tio ĉi eĉ ĉe la lasta komunumo. Tio ĉi estas nur elpensajo.
9. Ĉu venis ĝuste al li la admono inter ni ĉiuj? ". Ne, ili estas en dubo pri la admono. Ne, ili ankoraŭ ne gustumis Mian punon.
10. Ĉu ili posedas la trezorojn de la komparto de via Sinjoro, la Ĉiopova, la Grandanima?
11. Ĉu ili posedas la suverenecon de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ, tiel ke ili povas supreniri al la ĉielaj regionoj?
12. Ili estas armeo de la konfederacianoj, kiu estos venkita.

* Verama!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ
 بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ
 كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَاوَلَاتِ
 حَيْنٍ مَتَّيْسٍ
 وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكُفْرَانُ
 هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ
 أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ الْهَاءَ وَاحِدًا وَإِن هَذَا لَشَيْءٌ
 عُجَابٌ
 وَانطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَالِي
 الْبَيْتِكُمْ إِن هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ
 مَا سِيعْنَا بِهَذَا فِي الْمَلَأِ الْآخِرَةِ إِن هَذَا إِلَّا
 اِخْتِلَافٌ
 ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
 مِنْ ذِكْرِي بَلْ لِنَأْيِدُ وَقَوْا عَذَابٌ
 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ
 أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَ
 فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ
 جُنْدٌ مَا هُنَا لِكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ

13. Jam negis antaŭ ili la popolo de Noa kaj la Aadanoj kaj Faraono, la sinjoro de la palisoj
14. kaj Tamūd kaj la popolo de Lot kaj la loĝantoj de l' arbarego – tiuj estas la konfederacianoj.
15. Ĉiu el ili rifuzis la senditojn, tial Mia puno estis justa.
16. Ĉi tiuj atendas nur unu kriegon, kiu ne estos prokrastita,
17. kaj ili diras: "Nia Sinjoro, akcelu nian parton de la puno antaŭ la tago de la juĝo".
18. Toleru paciencen tion, kion ili diras, kaj memoru Nian servanton Davidon, la sinjoron de la forto: li vere turnis sin al Dio.
19. Ni igis la montojn servi kaj gloregi kun li Dion vespere kaj sunleviĝe;
20. kaj la birdojn, kiuj kunflugis; ĉiuj estis obeemaj al li.
21. Ni firmigis lian suverenecon kaj Ni donis al li la saĝon kaj la kapablon por decidi.
22. Ĉu atingis vin la rakonto pri la disputantoj, kiam ili grimpis trans la muron de lia ĉambro;
23. kiam ili eniris en la domon de David, li timegis ilin. Ili diris: "Ne timu. Ni estas du disputantoj: unu el ni pekis kontraŭ la alia, do vi juĝu inter ni laŭvere, kaj ne agu maljuste, kaj gvidu nin sur la ebenan vojon.
24. Ĉi tiu estas vere mia frato, li posedas naŭdek naŭ ŝafojn kaj mi posedas nur unu ŝafon. Li diris: "Konfidu ĝin al mi" kaj li trompis min en la disputo".
25. David diris: "Vere li malbonfaris al vi, postulante de vi vian ŝafon por aldoni ĝin

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ ﴿١٣﴾
وَشُعُوبٌ وَقَوْمٌ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ
الْأَحْزَابُ ﴿١٤﴾
فَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَوْمٍ رَسُولًا مِّنْ عِندِنَا بِالْحَقِّ لِنَرْجِعَهُنَّ إِلَىٰ آلِهَتِهِنَّ فَأُنزِلْنَ فِيهَا سُلُوفًا ﴿١٥﴾
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا رَبَّنَا تَبَلَّ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾
إِصْرِي عَلَيَّ مَا يَفْقَهُونَ وَإِذْ ذَكَرْنَا دَاوُدَ إِذْ أَعْتَدْنَا
إِيَّاهُ آوَابَ ﴿١٧﴾
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾
وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ آوَابٌ ﴿١٩﴾
وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا
الْإِحْطَابَ ﴿٢٠﴾
وَهَلْ أَمَّاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْحَرَابِ ﴿٢١﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ ففَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ
خَصْمِي بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَخْلَمُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَسْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾
إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ لَئِيمٌ وَتَسْعَوْنَ نَعْجَةً وَعَلَىٰ
نَعْجَةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَذَّرْنِي
فِي الْإِحْطَابِ ﴿٢٣﴾
قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ لِسُوَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نَعْجَةٍ

al siaj ŝafoj, kaj vere multaj asociintoj kutimas malbonfari unu al la alia, krom tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, sed ĉi tiuj estas malmultaj”. David tiam rimarkis, ke Ni ĵus provis lin, do li petis pardonon de sia Sinjoro, kaj li terenkuŝiĝis adorante, kaj li pentis.

26. Ni tiam pardonis lin pro tio; vere al li estis konsentita la aliro al Ni kaj bonega restadejo.

27. ”Ho David, Ni vere faris vin anstataŭanto sur la tero, do juĝu inter la homoj laŭvere, kaj ne sekvu la pasiojn, por ke ili ne devojgu vin de la afero de Allah. Vere por tiuj, kiuj divojiĝas de la afero de Allah, estos severa puno, ĉar ili forgesis la tagon de la juĝo.

28. Ni ne kreis sensece la ĉielon kaj la teron kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ. Tiu estas la opinio de la miskredantoj. Ve al la miskredantoj pro la fajro!

29. Ĉu Ni povus rigardi tiujn, kiuj kredas kaj bonfaras, same kiel tiujn, kiuj estigas malpacon sur la tero? Ĉu Ni povus rigardi la justulojn same kiel la maljustulojn?

30. Ni sendis al vi benatan Libron, por ke ili pririgardu ĝiajn versojn kaj por ke la prudentuloj pripensu.

31. Ni donis al David Salomonon, bonegan servanton de Dio; vere li ofte turnis sin (al Ni).

32. Kiam estis alkondukitaj al li vespere apidaj rajdĉevaloj,

33. li diris: ”Vere mi amas la bonajn aĵojn, memorante mian Sinjoron” – ĝis ili estis malantaŭ kurteno (el polvo).

34. ”Rekonduku ilin al mi (tiujn ĉevalojn)! ” kaj li karesis iliajn krurojn kaj kolojn.

وَرَأَى كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ
وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۝١٥

فَعَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَّآبٍ ۝١٦

يَدَاؤُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝١٧
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ۝١٨

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝١٩
كَتَبْنَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَ
لِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٢٠

رَوْهَبًا لِّدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
أَوَابٌ ۝٢١

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُوفُ الْجِبَادِ ۝٢٢
فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٢٣

35. Vere Ni elprovis Salomonon kaj metis fantomon sur lian tronon. Poste li pentis,

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٥﴾
وَلَقَدْ فَتَنَّا الْيَمِينَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٦﴾

36. kaj diris: "Mia Sinjoro, pardonu al mi, kaj konsentu al mi suverenecon, kiel ne konvenas al iu ajn post mi. Vi vere estas la Donacanto".

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْتَغِ أَحَدٌ
مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٧﴾

37. Tiam Ni igis la venton servi lin, tiel ke ĝi blovis dolĉe laŭ lia ordono, kien ajn li direktis ĝin,

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ
إِصَابَ ﴿٣٨﴾

38. kaj ĉiujn Satanojn, la konstruistojn kaj la subakvigistojn,

39. kaj aliajn, ligitajn unu kun la alia per ĉenoj.

وَالشَّيْطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٣٩﴾

40. "Jen Nia donaco – ĉu Ni malavare donas, ĉu Ni retenas – sen limigo".

وَأَخْرَجْنَا مَقَرَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٠﴾

41. Kaj li certe havis aliron al Ni kaj bonegan restadejon.

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤١﴾
وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآبٍ ﴿٤٢﴾

42. Memoru Nian servanton Ijob, kiam li kriis al sia Sinjoro: "Satano trafis min per aflikto kaj turmento".

وَإِذْ لَوْلَا إِتْيَابُ آبِئَابِ رَبِّكَ أَتَىٰ مَسْجِدَ
الشَّيْطَانِ يَصُوبُ وَعْدَابٍ ﴿٤٣﴾

43. "Frapu la teron per via piedo, tie estas freŝa akvo por lavi kaj por trinki".

أَرِضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٤﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا

44. Ni redonis al li lian familion, kaj ankoraufoje la samon, kiel favoron de Ni kaj kiel admonon por la prudentuloj,

وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٥﴾

45. kaj: "Prenu en vian manon branĉfaskon kaj batu vin mem per ĝi kaj ne peku! ". Ni vere trovis lin pacienca. Bonega servanto: li vere turnis sin al Dio.

وَخَذْنَا بِيَدِكَ فِضَّةً فَاَضْرِبْ بِهَا وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٦﴾

46. Memoru ankaŭ Niajn servantojn Abraham kaj Isaak kaj Jakob; ili estis viroj fortaj kaj antaŭvidantaj.

وَإِذْ لَوْلَا إِتْيَابُ آبِئَابِ رَبِّكَ أَتَىٰ مَسْجِدَ
الْأَيْدِيِّ وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٧﴾

47. Ni vere elektis ilin por certa celo, kiel memorigajon pri la Hejmo.

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكِّرُوا الدَّارِ ﴿٤٨﴾
وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

48. Vere antaŭ Ni ili estis elektitoj, bonuloj.

49. Memoru ankaŭ Iŝmaelon kaj Jesajan kaj Zul-Kifl*. Ili ĉiuj estis bonuloj.

50. Ĉi tio estas admono: por la justuloj certe estos belega restadejo,

51. ĝardenoj de ĉiama feliĉo; ties pordoj estos malfermitaj;

52. tie ili ripozos kuŝante, kaj tie ili petos abundajn fruktojn por manĝi, kaj trinkaĵojn.

53. Apud ili estos ĉastulinoj, samaĝulinoj.

54. Tio vere estas, kio estis promesita al vi por la tago de la juĝo.

55. Vere tiu estas Nia provizaĵo, ĝi neniam elĉerpiĝos.

56. Tio estos por la kredantoj, sed por la ekscesantoj estos tre malbona restadejo,

57. la Infero, en kiun ili iros: kiel malbona ejo!

58. Tio estos por la miskredantoj. Ili gustumu ĝin: bolanta akvo kaj malbonodora malvarmega fluaĵo

59. kaj aliaj similaj turmentoj.

60. Estos dirite al ili: "Ĉi tiu estas grupo, kiu estos enĵetita kun vi en la Inferon, neniu bonveno estos por ili, ili vere eniros en la fajron".

61. Ili diros: "Ne, tio estas por vi. Por vi ne estos bonveno. Estas vi tiuj, kiuj pretigis ĉi tion por ni. Ho kiel malbona loko! "

62. Ili krome diros: "Nia Sinjoro, kiu ajn pretigis ĉi tion por ni, al tiu donu duoblan punon en la fajro! "

* Jeĥezkelon

وَأَذْكُرَ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ
الْأَخْيَارِ ٥٨

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّأَبٍ ٥٩

جَنَّتٍ عَدْنٍ مَّفْتُوحَةٍ لَهُمْ أَلْوَابٌ ٦٠

مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ

وَشَرَابٍ ٦١

وَعِنْدَهُمْ قُضِرَتُ الظَّرْفِ أَرْزَابٌ ٦٢

هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ٦٣

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ٦٤

هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَّأَبٍ ٦٥

جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْبِهَادِ ٦٦

هَذَا فُلَيْدٌ وَقُوَّةٌ حَيِيمٌ وَعَسَاقُ ٦٧

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجَ ٦٨

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ

صَالُوا النَّارِ ٦٩

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتَّوَعِدُوا

لَنَا فَيَنْسُ الْقَرَارِ ٧٠

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَلَانًا بَاطِعًا

فِي النَّارِ ٧١

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ

الْأَشْرَارِ ٧٢

أَتَّخَذَ نُهُمُ سِخْرِيًّا أَمْ رَأَيْتُ عَنْهُمْ الْآبْصَارَ ٧٣

63. kaj ili diros: "Kio okazas al ni, ke ni ne vidas (ĉi tie) la homojn, kiujn ni rigardis ki-
el malbonajn?"

64. Ĉu ni ilin eble maljuste mokis, aŭ ĉu eble
niaj okuloj pretervidis ilin? "

65. Vere tio estas fakto – la disputo de la
loĝantoj de l' fajro.

66. Diru: "Mi vere estas nur admonanto, kaj
ne ekzistas alia Dio ol Allah, la Ununura, la
Suverena,

67. la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la ĉero kaj
de tio, kio estas inter ili ambaŭ, la Ciopova,
la Senkulpigema".

68. Diru: "Jen granda novaĵo,

69. sed vi turnas vin for de ĝi!

70. Mi havis nenian scion pri la eminentaj
anĝeloj, pri kio ili parolas.

71. Al mi estis revelaciite nur, ke mi estas
klariga admonanto".

72. Kiam diris via Sinjoro al la anĝeloj: "Mi
vere kreos homon el argilo,

73. kaj kiam Mi estos forminta lin kaj blovin-
ta en lin Mian spiriton, tiam vi terenkuŝiĝu
kaj submetiĝu al li",

74. tiam ĉiuj anĝeloj submetiĝis,

75. krom Iblis. Li fariĝis fierega kaj jam es-
tis miskredanto.

76. Li diris: "Ho Iblis, kio malhelpis vin sub-
metiĝi al tiu, kiun Mi kreis per Miaj manoj?
Ĉu vi estas fierega, aŭ ĉu vi estas eminentu-
lo?" "

77. Li respondis: "Mi estas supera al li. Vi
kreis min el fajro kaj lin el argilo".

﴿۞﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَنَسَىٰ تَخَاصُمَ أَهْلِ النَّارِ ﴿۞﴾

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۞﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ

الْقَهَّارُ ﴿۞﴾

قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿۞﴾

أَن تَشْرَعَهُ مَعْرُضُونَ ﴿۞﴾

مَا كَانَ لِي مِن عِلْمٍ بِالْمَلَآئِكَةِ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۞﴾

إِن يُؤْتَىٰ إِلَىٰ آلَاءِ أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۞﴾

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿۞﴾

فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ

سُجُودًا ﴿۞﴾

فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۞﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۞﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ

بِيَدَيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿۞﴾

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ

مِن طِينٍ ﴿۞﴾

قَالَ فَأَخْرِجْهُمَا فَأَنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۞﴾

وَرَانَ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۞﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۞﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿۞﴾

78. Li diris: "Eliru el ĉi tie, vi estu forpelita;

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨٧﴾

79. sur vin malsupreniru Mia malbena ĝis la tago de la lasta Juĝo".

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٨﴾

80. Li diris: "Ho mia Sinjoro, konsentu al mi prokraston ĝis la tago, en kiu ili estos revekitaj".

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٩﴾

81. Li respondis: "Jen, al vi estu konsentita prokrasto

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿٩٠﴾

82. ĝis la tago de la difinita tempo".

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٩١﴾

83. Li diris: "Per Via povo! Mi certe delogus ilin ĉiujn

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٩٢﴾

84. krom Viaj elektitaj servantoj inter ili! "

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٣﴾

85. Dio diris: "Tio estas la vero kaj Mi diras la veron,

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٩٤﴾

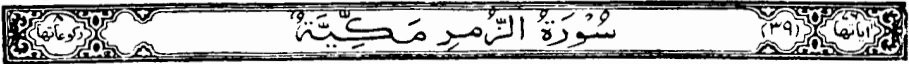
86. ke Mi plenigos la Inferon per vi kaj per ĉiuj tiuj el ili, kiuj sekvos vin".

87. Diru: "Mi ne volas de vi iun ajn rekompencon, kaj mi ne estas hipokritulo,

88. tio ĉi* estas nur admono por la nacioj.

89. kaj vi certe komprenos ĝian signifon post iom da tempo".

* la Korano

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. La revelacio de la Libro venas de Allah, la Ciopova, la Saĝa.
3. Vere Ni sendis al vi la Libron kun la vero, do adoru Allahon en perfekta obeemo.
4. Certe al Allah apartenas la perfekta obeemo kaj tiuj, kiuj prenas al si aliajn protektantojn anstataŭ Lin, diras: "Ni adoras ilin nur, por ke ili alproksimigu nin al Allah". Certe Allah juĝos inter ili, pri kio ili malkonsentis. Allah vere ne gvidas tiun, kiu estas mensogema, sendanka.
5. Se Allah estus volinta preni al Si filon, ĉu Li ne elektus, kiun Li volis el ĉiuj kreitaĵoj? Sankta Li estas! Li estas Allah, la Ununura, la Suverena.
6. Li kreis la ĉielojn kaj la teron en vero, Li faldas la nokton sur la tagon kaj Li faldas la tagon sur la nokton kaj Li faris la sunon kaj la lunon utilaj; ĉiu el ili iras sian vojon al difinita celo. Li sola estas la Ciopova, la Senkulpigema.
7. Li kreis vin el unu homo, poste Li formis el li lian edzinon, Li ankaŭ sendis por vi el la bestaro ok parojn. Li kreas vin en la uteroj de viaj patrinoj, kreon post kreo, en triobla mallumego. Tiu estas Allah, via Sinjoro, al Li apartenas la suvereneco. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Kiel vi do turnis vin for?
8. Eĉ se vi miskredas, Allah estas sendependa de vi, sed al Li ne plaĉas la miskredo de

* v. la verson 72an

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
 إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
 لَهُ الدِّينَ ③
 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
 دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
 اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ ④ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
 كَفَّارٌ ⑤
 لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
 مَا يَشَاءُ لَسُبْحٰنَهُ ⑥ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑦
 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُوِّرُ الْعِلُّ عَلَى
 السَّهَارِ وَيَكُوِّرُ النَّهَارُ عَلَى الْبَيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
 الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ⑧ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْغَفَّارُ ⑨
 خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
 وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَنِينَةً ⑩ أَرْوَاهُ يَخْلُقَكُمْ
 فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِيهِ
 تَلَدُّتِ ثَلَاثٌ ⑪ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ

Liaj servantoj. Se vi tamen estas dankaj, tio plaĉas pri vi al Li. Neniu ŝargita animo povas porti la ŝarĝon de alia. Poste vi revenos al via Sinjoro kaj Li anoncos al vi, kion vi kutimis fari. Vere Li scias, kio estas en la interno de la brustoj.

9. Kiam malfeliĉo trafas la homon, li alvokas sian Sinjoron, sin turnante al Li, poste, kiam estas donita al li iu favoro, li forgesas tion, kion li petis antaŭe, kaj aldonas rivaĵojn al Allah por devojigi la homojn for de Lia afero. Diru: "Ĝuu do vian miskredon por mallonga tempo! Vere vi estos unu el la loĝantoj de l' fajro".

10. Ĉu estas tiu, kiu preĝas en la horoj de la nokto, terkuŝante kaj starante, kiu timas la vivon venontan kaj esperas je la komparto de sia Sinjoro, egala al iu malobeemulo? Diru: "Ĉu estas tiuj, kiuj scias, egalaj al tiuj, kiuj ne scias?". Vere nur la prudentuloj estas admoneblaj.

11. Diru: "Ho vi, servantoj, kredantoj, respektigu vian Sinjoron! Por tiuj, kiuj bonfaras en ĉi tiu vivo, estos bona sorto. Vasta estas la tero de Allah. Vere al la persistemuloj estos donita ilia rekompenco sen limigo.

12. Diru: "Al mi vere estis ordonite adori Allahon en perfekta obeado al Li,

13. kaj al mi estis ordonite esti la unua submetiĝinto".

14. Diru: "Mi vere timas la punon de la terura tago, se mi malobeus mian Sinjoron".

15. Diru: "Estas Allah Tiu, kiun mi adoras en perfekta obeado al Li,

16. tamen vi adoru, kion ajn vi volas, anstataŭ Lin". Diru: "Vere, la malgajnantoj estos tiuj, kiuj pereigos sin mem kaj siajn familiojn en la tago de la reviviĝo". Gardu vin de tio! Tio estas evidenta malgajno!

إِلَّا هُوَ فَآفَىٰ تُصْرَفُونَ ﴿١٠﴾

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۗ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو

رَبَّهُ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَعْيُنِ السَّاعِرِ ﴿١٢﴾

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ

أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾

قُلْ يُعْبَدُ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١٦﴾ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿١٨﴾ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٩﴾

17. Ili havos sur si tavolojn de fajro kaj sub si aliajn tavolojn de fajro. Tio estas la ilo, per kiu Allah admonas Siajn servantojn: "Ho servantoj! Prenu Min kiel protektanton! "

18. Por tiuj tamen, kiuj rifuzas adori la idolojn kaj turnas sin al Allah, estas la bona novaĵo. Donu do la bonan novaĵon al Miaj servantoj,

19. kiuj aŭskultas la vortojn kaj sekvas la plej bonan el ili. Estas ili tiuj, al kiuj Allah montris la vojon kaj kiuj estas prudentaj.

20. Ĉu povas esti savita tiu, kontraŭ kiu estas eldirita la verdikto? Ĉu eble vi povas savi tiun, kiu jam estas en la fajro?

21. Por tiuj tamen, kiuj respektegas sian Sinjoron, estos palacoj super ili, konstruitaj super altaj palacoj, sub kiuj fluas riveroj. Tio estas la promeso de Allah: Allah ne rompas Sian promeson.

22. Ĉu vi ne vidas, ke Allah sendas la akvon de la nuboj kaj igas ĝin penetri en la teron, poste Li kreskigas el ĝi herbojn, diverskolorajn, poste Li maturigas ilin kaj vi vidas ilin flaviĝi, poste Li igas ilin disrompiĝi en pecojn? Vere en tio estas admono por la prudentuloj.

23. Ĉu do estas tiu, al kiu Allah tiel largigis la bruston por la Islamo, ke li ricevas la lumon de sia Sinjoro, egala al miskredanto? Ve do al tiuj, kies koroj malmoligis kontraŭ la memoro de Allah! Estas ili tiuj, kiuj trovigas en evidenta eraro.

24. Allah sendis la plej belan senditaĵon, Libron en akordo kun aliaj, ofte legata, antaŭ kiu frostiĝas la haŭto de tiuj, kiuj respektegas sian Sinjoron, poste moligas ilia haŭto kaj iliaj koroj, memorante Allahon. Tiu ĉi estas la gvidilo de Allah: Li gvidas per ĝi, kiun Li volas. Por tiu, kiun Allah lasas erari, ne ekzistas gvidanto.

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ لِنَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُبِينُونَ ﴿١٧﴾

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ لِيُعْلَمَ أَنَّ قَوْلَهُمْ قَوْلُ كَذِبٍ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْهُم بِعِبَادَتِهِ ﴿١٩﴾

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْآبَابُ ﴿٢٠﴾ أَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كِتَابٌ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ﴿٢١﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَةٌ لَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ﴿٢٢﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَنَرَاهُ مِصْفَرًا ثُمَّ يُجْعَلُهُ حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٢٣﴾

أَفَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مّتَابِرًا

25. Ĉu tiu, kiu serĉas rifuĝejon por sia vizaĝo kontraŭ la terura turmento en la tago de la reviviĝo, egalas al tiu, kiu estas sekura? Al la malpieguloj estos dirite: "Gustumu nun, kion vi meritis".

26. Kutimis negi ankaŭ tiuj, kiuj estis antaŭ ili, tiam venis sur ilin la puno el tie, el kie ili ne imagis.

27. Allah gustumigis al ili la honton en ĉi tiu vivo, sed la puno en la vivo venonta estos eĉ pli granda. Se ili nur sciuis!

28. Ni donis en ĉi tiu Korano ĉiuspecajn similaĵojn por la homaro, por ke ili estu admonitaj.

29. Korano araba, sen iu ajn malrekteco, por ke ili fariĝu justuloj.

30. Allah donas similaĵojn: viro, kiu sekvas plurajn majstrojn, kiuj estas reciproke malamikoj, kaj viro, kiu sekvas nur unu majstron: ĉu la du egalas? Estu laŭdegata Allah! Ne! La plej multaj el ili ne scias tion.

31. Vere vi estas mortema kaj ili vere estas mortemaj.

32. Poste, en la tago de la reviviĝo, vi disputos unu kun la alia antaŭ via Sinjoro.

*

Fino de la 23-a parto

33. Kiu do estas pli malpia ol tiu, kiu mensoĝas kontraŭ Allah, aŭ negas la veron, kiam ĝi venas al li? Ĉu ne estas la Infero taŭga loĝejo por la miskredantoj?

34. Tiu, kiu venas kun la vero, kaj tiu, kiu certigas ĝin: tiuj estas la justuloj.

تَقْسِرُوا مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهٖ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٥﴾

أَفَمَن يَتَّبِعِي بِوَجْهِهِ سَوَاءٌ الْعَدَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٥﴾
كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَآتَهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٦﴾

فَأَذَاتَهُمُ اللَّهُ الْخُرْزَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْبُرْمُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن
كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٧﴾
صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلُ الْهَدَىٰ
بِلِلَّةِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

إِنَّا كُنَّا مِثَّتْ وَاِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٨﴾
ثُمَّ إِنَّا كُنَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٩﴾
فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ عَلَىٰ اللَّهِ وَكَذَّبَ
بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ

35. Ili posedos apud sia Sinjoro ĉion, kion ili volos. Tio estos la rekompenco por la bonfarantoj:

36. ke Allah forprenos de ili la plej malbonajn agojn, kiujn ili plenumis, kaj Li rekomencos ilin laŭ la plej bonaj el iliaj agoj.

37. Ĉu ne sufiĉas Allah por Sia servanto? Ili provos timigi vin per tiuj, al kiuj ili preĝas apud Li. Por tiu, kiun Allah lasas erari, ne ekzistas gvidanto,

38. kaj por tiu, kiun Allah gvidas, ne estas iu ajn, kiu kapablas erarigi lin. Ĉu ne estas Allah ĉiopova, la Majstro de la repago?

39. Se vi demandas ilin: "Kiu kreis la ĉielojn kaj la teron?" ili diros: "Allah!". Diru: "Ĉu vi scias, kion vi alvokas anstataŭ Lin? Se Allah ordonas malfeliĉon por mi, ĉu ili sukcesus forigi ĝian malutilon? Se Li ordonas kompaton por mi, ĉu ili sukcesus malhelpi Lian kompaton?". Diru: "Allah sufiĉas por mi, je Li fidas la fidantoj".

40. Diru: "Ho mia popolo! Agu kiel vi povas, ankaŭ mi agas. Baldaŭ vi ekscios,

41. sur kiun malsupreniros la puno, kiu hontigos lin, kaj sur kiun malsupreniros la puno porĉiama".

42. Vere Ni sendis al vi la Libron kun la vero por la homaro. Kiu estas sur la rekta vojo estas sur ĝi por si mem, kaj kiu eraras, tiu eraras kontraŭ si mem, kaj vi ne estas gardanto super ili.

43. Allah forprenas la animojn de la homoj en la tempo de ilia morto kaj ankaŭ tiujn de la vivantoj dum ilia dormo. Tiam Li haltigas tiujn, por kiuj la morto estas decidita, kaj Li resendas la aliajn ĝis difinita limtempo. Vere en tio estas signo por popolo pripensanta.

الْمُتَّقُونَ ﴿٣٥﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاؤُ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

يُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ

مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٨﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ

اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٩﴾

وَلَيْنَ سَاءَ لَتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْبِتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

ضُرِّيِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ

قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٠﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْرِنُهُ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

مُقِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ

أَهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

﴿٤٣﴾ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٤٤﴾

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

44. Ĉu ili prenis al si propetantojn anstataŭ Allahon? Diru: "Eĉ se ili ne havas povon super io ajn, kaj eĉ se ili nenion komprenas?"

فِي مَتَابِعِهَا ۖ فَيُؤَسِّدُكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاٰخِرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمَّءٍ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

45. Diru: "Ĉiu propeto estas ĉe Allah. Al Li apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Poste vi revenos al Li".

لَا يَتِيۡرُ لِقٰوِمٍ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ۝۳۴

46. Kiam Allah, la Ununura, estas nomata, tiam kuntirigas en malŝato la koroj de tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, sed, kiam estas nomataj tiuj, kiuj estas adorataj anstataŭ Li, jen, ili ĝojegas.

اَمْ اَتَّخَذُوۡا مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ ۗ قُلْ اَوْلٰٓؤُكَ اَتَوٰا

لَا يَسۡلُكُوۡنَ شَيْۡئًا وَّ لَا يَعۡقِلُوۡنَ ۝۳۵

47. Diru: "Ho Allah! Kreinto de la ĉieloj kaj de la tero! Scianto de la Nevideblaĵo kaj de la Videblaĵo! Vi juĝos inter Viaj servantoj, pri kio ili malkonsentis".

قُلْ لِلّٰهِ الشُّفَاعَةُ ۗ جٰنِبًا ۗ اِلٰهَ ۗ مُلْكِ السَّمٰوٰتِ وَّ

الْاَرْضِ ۗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرۡجَعُوۡنَ ۝۳۶

48. Eĉ se la malpieguloj posedus ĉion, kio estas sur la tero, kaj eĉ la duoblon krom ĝi, ili ne kapablus elaçeti sin per ĝi de la terura turmento en la tago de la reviviĝo, kaj al ili aperos de Allah tio, kion ili neniam estus atendintaj,

وَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَّحَدُّهُ اَشۡمَرَّتْ قُلُوۡبُ الَّذِيۡنَ

لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالْاٰخِرَةِ ۗ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيۡنَ مِنْ دُوۡنِهَا

اِذَا هُمۡ يَسْتَبۡشِرُوۡنَ ۝۳۷

49. kaj al ili aperos la malbono, kiun ili meritis, kaj ilin ĉirkaŭos tio, kion ili kutimis moki.

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَّالْاَرْضِ عَلِمِ الْغَيْۡبِ

وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحۡكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيۡ مَا كَانُوۡا

فِيۡهِ يَخۡتَلِفُوۡنَ ۝۳۸

50. Kiam iu ajn malfeliĉo trafas la homon, li vokas Nin, poste tamen, kiam Ni donis al li favoron de Ni, li diras: "Tio vere estas donita al mi nur pro mia scio!". Ne! Tio estas nur elprovo, sed la plej multaj el ili ne scias tion.

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مَا فِيۡ الْاَرْضِ جَمِيۡعًا وَّ مِثۡلَهُ

مَعَهُ لَافۡتَدُوۡا بِهٖ مِنْ سُوۡءِ الْعٰدِ آِبِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

وَبَدَا لَهُمۡ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوۡنُوۡا يَحۡتَسِبُوۡنَ ۝۳۹

51. Vere ankaŭ tiuj, kiuj estis antaŭ ili, parolis tiel, sed al ili neniom utilis tio, kion ili meritis,

وَبَدَا لَهُمۡ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوۡا وَّحَاقَ بِهٖمۡ مَا

كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ۝۴۰

52. kaj la malbono de iliaj agoj ekkaptis ilin, kaj la malpiegulojn el ili ankaŭ ekkaptos la malbono de iliaj pasintaj agoj: ili ne povos esti savitaj.

فَاِذَا مَسَّ الْاِنۡسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَا ۗ ثُمَّ اِذَا وَاخَّرۡنَاهُ

نِعۡمَةً مِّتًا ۗ قَالَ اِنۡنَا اَوْ تَبِيۡتُهُ عَلٰى عَلۡمِۙ بَلْ

هِيَ فِتۡنَةٌ ۗ وَّلٰكِنۡ اَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝۴۱

53. Ĉu ili ne scias, ke Allah pliiigas kaj mal-

تَدَّ قَالَهَا الَّذِيۡنَ مِنْ قَبۡلِهِمۡ مَّا اَغۡنٰى عَنْهُمۡ مَا

pliigas la provizaĵojn, al kiu Li volas? Vere en tio estas signo por popolo kredanta.

54. Diru: "Ho Miaj servantoj, kiuj pekis kontraŭ siaj animoj, tiuj ne malesperu je la kompto de Allah, ĉar Allah pardonas ĉiujn pekojn. Li vere estas la Senkulpigema, la Pardonema.

55. Konvertiĝu al via Sinjoro kaj submetiĝu al Li, antaŭ ol venos al vi la puno, ĉar poste al vi ne estos helpate,

56. kaj sekvu la plej bonajn el tiuj aĵoj, kiuj estas senditaj al vi de via Sinjoro, antaŭ ol venos al vi la puno neatendita, kiam vi ne ekvidas ĝin,

57. por ke iu ne diru: "Ho ve al mi pro tio, kion mi ignoris el miaj devoj al Allah! Vere mi estis unu el la mokantoj! "

58. aŭ por ke iu ne diru: "Se Allah estus gvidinta min, mi estus unu el la justuloj"

59. aŭ por ke iu ne diru, kiam li vidas la punon: "Se estus por mi iu ajn reveno, mi ti-am vere estus bonfaranto".

60. Dio respondos: "Ne! Al vi venis Miaj revelacioj kaj vi rifuzis ilin kaj vi fieregigis kaj vi estis unu el la miskredantoj"

61. kaj en la tago de la reviviĝo vi vidos tiujn, kiuj mensogis kontraŭ Allah, kun nigraj vizaĝoj: ĉu ne estas la Infero taŭga restadejo por la fiereguloj?

62. Allah liberigos la justulojn kaj donos al ili prosperon; ilin ne trafos malfeliĉo kaj por ili ne estos malĝojo.

63. Allah estas la Kreinto de ĉiuj aĵoj kaj Li estas la gardanto super ĉiuj aĵoj.

64. Al Li apartenas la ŝlosiloj de la ĉieloj kaj de la tero, kaj tiuj, kiuj ne kredas al la revelacioj de Allah, estos la malgajnantoj.

كَأَنزِيلِ يُكْسِبُونَ ﴿٥١﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ بِمُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾
أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٣﴾

قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

وَإِنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْأَلُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٥﴾

وَاصْبِرُوا أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ مِنَ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾
أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِن كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٥٧﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾
أَوْ تَقُولَ لَئِن تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾

يَلَا قَدْ جَاءَ تَكَ إِلَيْنِ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٦٠﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾
وَيُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارِنِهِمْ لَا يَسْمُومُهُمْ

65. Diru: "Ĉu vi ordonas al mi adori ion alian ol Allahon, ho vi malsaĝuloj? "

السُّوءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٦﴾

66. Vere estis revelaciite al vi kaj al tiuj, kiuj venis antaŭ vi: "Se vi aldonos rivalojn al Dio, viaj faroj estos vanaj, kaj vi certe estos unu el la malgajnantoj".

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٣٧﴾
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

67. Ne! Adoru do Allahon kaj estu unu el la dankemuloj!

يَا أَيُّتَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٨﴾

68. Ili ne taksas Allahon laŭ Lia vera valoro. La tuta mondo apartenas al Li. En la tago de la reviviĝo la ĉieloj kunvolviĝos en Lia mano dekstra. Sankta Li estas! Eminentaj super tio, kion ili aldonas al Li kiel rivalojn!

قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٣٩﴾
وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِن

69. Estos blovite en la trumpeton kaj svenos ĉiuj, kiuj estas en la ĉieloj kaj sur la tero, krom tiuj, kiujn Allah volas. Poste denove estos blovite kaj, jen! ili atendos starante.

أَشْرَكَتَ لِي حَبْطَانَ عَمَلِكُمْ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٠﴾
بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٤١﴾

70. Brilegos la tero en la lumego de sia Sinjoro, kaj estos proponita la Libro, kaj aliroj la profetoj kaj la atestantoj, kaj estos juĝite inter ili laŭvere, kaj ili ne ricevos maljustecon.

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّىٰ قَدَرُوا الْوَجْهَ الْأَرْضَ جَبِينًا
تَبَصَّتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ

71. Ĉiu animo tamen estos rekompencita pro tio, kion ĝi faris, ĉar Li plej bone scias, kion ili faris.

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَنَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ

72. La miskredantoj estos puŝataj al la Infero en grupoj, ĝis ili atingos ĝin, tiam ĝiaj pordoj malfermiĝos kaj iliaj gardantoj diros al ili: "Ĉu ne venis al vi senditoj el via mezo, proklamante al vi la revelaciojn de via Sinjoro kaj admonante vin antaŭ la veno de ĉi tiu tago? ". Ili respondos: "Jes! ", sed veriĝis laŭ justeco la verdikto kontraŭ la miskredantoj.

فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا

73. Estos dirite: "Eniru la pordojn de l' Infero, por resti tie por ĉiam. Malbonega estas la restadejo de la fiereguloj! "

يُظَلِّمُونَ ﴿٤٤﴾

يُظَلِّمُونَ ﴿٤٤﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٥﴾
وَسِيبَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ رَمًا مَّحًّا إِذَا

74. Estos kondukataj en grupoj en la Paradizon tiuj, kiuj respektis sian Sinjoron, ĝis

جَاءَهَا وَهِيَ فَتْحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ

وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِن

ili atingos ĝin, tiam ĝiaj pordoj malfermiĝos kaj diros al ili iliaj gardantoj: "La paco estu super vi! Estu feliciaj kaj eniru tien por resti por ĉiam! "

75. Ili respondos: "Estu laŭdegata Allah, Tiu, kiu plenumis Sian promeson al ni kaj donis al ni kiel heredaĵon la teron, por ke ni restu en la Paradizo kie ajn ni volas! ". Kiel bona estos la rekompenco de la bonfarantoj!

76. Vi vidos la anĝelojn kunveni de ĉie ĉirkaŭ la trono, glorante kaj laŭdegante sian Sinjoron. Estos juĝite inter ili laŭvere kaj estos dirite: "Estu laŭdegata Allah, la Sinjoro de l' Universo! "

حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾
 قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ

مَثْوَى الْمُشْكِرِينَ ﴿٣٧﴾

وَيَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ

خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ رَبَّنَا فَادْخُلُوا خَالِدِينَ ﴿٣٨﴾

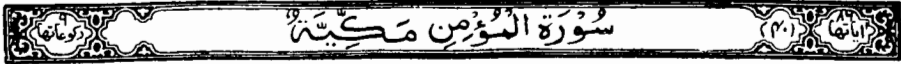
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا
 الْأَرْضَ نَنْبَوُا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ

أَجْرَ الْعَامِلِينَ ﴿٣٩﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ

عُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hâ Mîm.**

حَمْ ②

3. Ĉi tiu estas la revelacio de la Libro de Allah, la Ciopova, la Cioscia,

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③

4. la Pardonanto de la kulpoj, la Akceptanto de la pento, la Severa je la puno, la Posedanto de la indulgo. Ne ekzistas alia Dio ol Li, kaj al Li ĉio revenos.

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ④

5. Pri la signoj de Allah disputas nur la miskredantoj. Ne trompu vin ilia prospera komerco en la lando.

ذِي الطَّلَاقِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَهُ الْمَصِيرُ ⑤

6. Antaŭ ili jam negis la senditojn la popolo de Noa, kaj la konfederacioj post ili, kaj ĉiu popolo komplotis por ekkapti sian senditon, kaj ili disputis maljuste por kontraŭstari tiel la veron. Mi tamen ekkaptis ilin: kia estas Mia puno!

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنفِرُكَ ⑥

تَقَلُّبُهُمْ فِي الْمِلَادِ ⑤

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَدِهِمْ ⑦

7. Tiel veriĝis la vorto de via Sinjoro kontraŭ la miskredantoj: ili estas loĝantoj de la fajro.

وَهَتَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوا وَجَدُوا ⑧

8. Tiuj, kiuj subtenas la Tronon*** kaj ĉirkaŭas ĝin, gloregas la sanktecon de sia Sinjoro kaj kredas je Li kaj petas pardonon por la kredantoj: "Nia Sinjoro, vi ĉirkaŭprenas ĉiujn aĵojn per Via kompato kaj Via scio, do Vi pardonu al tiuj, kiuj pentas kaj sekvas Vian vojon, savu ilin de la turmento de l' Infero.

بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَ بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ ⑨

كَانَ عِقَابِي ⑥

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ⑦

* v. la version 2^{an}

** Laŭdegenda, Cioscia!

*** la anĝeloj

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ⑧

أَنَّهُمْ أَحْصِبُ النَّارِ ⑥

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ ⑨

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ⑩

آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ⑪

فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ ⑫

عَذَابَ الْجَحِيمِ ⑥

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ ⑬

9. Nia Sinjoro, enirigu ilin en la ĝardenojn de l' Eterneco, kiujn Vi promesis al ili kaj al la justuloj el iliaj patroj, edzinoj kaj idoj. Vere Vi estas la Ciopova, la Saga.

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

10. Savu ilin de la malbono, ĉar al tiu, kiun Vi savis de la malbono en tiu tago, Vi vere kompatis. Tiu ĉi estas la plej granda triumfo”.

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَجَعْتَهُ ۗ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

11. Vere la miskredantoj estos vokitaj kaj estos dirite al ili: ”Pli granda estas la malamo de Allah ol via malamo kontraŭ vi mem. Memoru, kiam vi estis alvokitaj al la kredo, kaj vi persistis je la miskredo! ”.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ
مِنْ مَقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

12. Ili diros: ”Nia Sinjoro, Vi lasis nin morti dufoje, kaj Vi revivigis nin dufoje: ni konfesis niajn kulpojn, ĉu eble ekzistas eliro de ĉi tie? ”.

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَلَمْ نَكُنْ مِنْكَ آتِنِينَ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ﴿١٢﴾

13. ”Ĉi tiu estas via puno, ĉar vi ne kredis, kiam Allah estis la sola alvokita, sed, kiam estis aldonitaj al Li rivaloj, vi kredis. La decido tamen apartenas nur al Allah, la Eminentia, la Grandega! ”.

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا ۗ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ
الْكَبِيرِ ﴿١٣﴾

14. Estas Li Tiu, kiu montras al vi Siajn signojn kaj sendas al vi el la ĉielo la provizojn. Nur la konvertiĝintoj tamen akceptas la admonon.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّل لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَابًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿١٤﴾
فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ لَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ﴿١٥﴾

15. Alvoku Allahon en perfekta obeemo al Li, eĉ se tio estas malagraba al la miskredantoj.

16. Li estas la plej Supera super ĉiuj rangoj, la Sinjoro de la Trono! Li sendas Sian spiriton laŭ Sia ordono, al kiu Li volas el Siaj servantoj, por admoni ilin pri la tago de la renkonto,

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ﴿١٦﴾

17. pri la tago, en kiu ili sin prezentos. Nenio de ili estos malkaŝita antaŭ Allah. Al kiu apartenos la suvereneco en tiu tago? Al Allah, la Ununura, la Suverena.

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ ۗ لَّيْسَ الْمُلْكُ لِلَّذِينَ اتَّخَذُوا
الشُّرَكَاءَ ﴿١٧﴾

18. En tiu tago estos repagite al ĉiu homo laŭ tio, kion li meritis. Neniu maljusteco en tiu tago! Vere Allah estas rapida je l' juĝo.

19. Admonu ilin pri la tago alproksimiĝanta, kiam la koroj supreniros en la gorgojn, plenaj de malĝojo. Ne estos por la malpieguloj iu ajn amiko nek propetanto, kiun oni aŭskultos.

20. Li konas la perfidan rigardon de la okuloj kaj tion, kion la brustoj kaŝas.

21. Allah juĝas laŭ la vero kaj tiuj, kiujn ili alvokas anstataŭ Allahon, nenion povas juĝi. Vere Allah estas la Ĉioaŭda, la Ĉiovida.

22. Ĉu ili ne vojaĝis sur la tero por vidi, kiel estis la fino de tiuj, kiuj estis antaŭ ili? Tiuj estis pli fortaj ol ili je povo kaj pli persistaj je la signoj, kiujn ili postlasis sur la tero. Allah tamen ekkaptis ilin pro iliaj pekoj, kaj por ili ne estis iu ajn por defendi ilin kontraŭ Allah.

23. Tio okazis, ĉar iliaj senditoj venis al ili kun evidentaj pruvoj, sed ili ne kredis; tial Allah ekkaptis ilin. Li vere estas forta, severa je l' puno.

24. Ni vere sendis Moseon kun Niaj signoj kaj kun evidenta aŭtoritato

25. al Faraono kaj Hāmān kaj Kārūn, sed ili diris: "Li estas sorĉisto, mensogulo!"

26. kaj, kiam li venis al ili kun la vero de Ni, ili diris: "Mortigu la filojn de tiuj, kiuj kredas kun li, kaj kaptu iliajn virinojn". La atako de la miskredantoj tamen estis vana.

27. Diris Faraono: "Lasu min, mi volas mortigi Moseon, kaj lasu lin alvoki sian Sinjoron. Alie mi timas, ke li povus ŝanĝi vian kredon aŭ estigi malpacon en la lando".

الْيَوْمَ تَجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الَّرَفَةِ إِذْ يَأْتِي الْقُلُوبَ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظَلِيمٍ ۝ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِبَتَهُ الْآعِينَ وَمَا تَخْفَى الضُّرُورُ ۝ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذِبٌ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ

28. Diris Moseo: "Vere mi serĉas rifuĝon ĉe mia Sinjoro kaj via Sinjoro kontraŭ ĉiu fieregulo, kiu ne kredas al la tago de la juĝo".

فِي الْأَرْضِ الْفَسَادِ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

29. Diris viro kredanta el la popolo de Faraono, kiu kaŝis sian kredon: "Ĉu vi volas mortigi viron, ĉar li diras: "Mia Sinjoro estas Allah", kvankam li certe venis al vi kun evidentaj pruvoj de via Sinjoro? Se li estas mensoganto, la mensogo falu sur lin, sed, se li estas sincera, tiam trafos vin iom da tio, pri kio li minacas. Vere Allah ne gvidas tiun, kiu ekscesas kaj mensogas.

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

كَذَّابٌ ۝

30. Ho mia popolo, hodiaŭ vi havas la suverenecon, ĉar vi estas la superuloj en la lando. Kiu tamen defendos nin kontraŭ la puno de Allah, kiam ĝi venos sur nin? ". Faraono diris: "Mi montras al vi nur, sion mi mem vidas, kaj mi nur gvidas vin sur la vojon de la justeco".

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهْرَيْنَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

31. Respondis tiu, kiu kredis: "Ho mia popolo, mi timas por vi la saman sorton, kiu trafis la konfederaciojn,

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝

32. la saman sorton, kiu trafis la popolon de Noa, kaj la Aadanojn kaj la Tamudon kaj tiujn, kiuj estis post ili. Allah ne volas iun ajn maljustecon kontraŭ la servantoj.

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِّلْعِبَادِ ۝

33. Ho mia popolo, mi vere timas por vi la tagon de la alvoko reciproka,

وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝

34. la tagon, en kiu vi tumos vin por fuĝi. Neniu protektanto estos por vi kontraŭ Allah. Tiu, kiun Allah lasas erari, ne havos gvidanton por si".

يَوْمَ تُولُونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

35. Jam antaŭe venis al vi Jozef kun evidentaj pruvoj, sed vi ne ĉesis esti en dubo pri tio, kun kio li venis al vi, ĝis li mortis; tiam vi diris: "Allah neniam estigos senditon post li". Allah tiel erarigas tiujn, kiuj estas ekscasantaj kaj dubantaj,

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

36. tiujn, kiuj disputas pri la signoj de Allah, kvankam al ili ne venis iu ajn aŭtoritato. Ili estos en granda maŝato antaŭ Allah kaj antaŭ la kredantoj. Tiel Allah sigelas la koron de ĉiu fieregulo, malhumilulo.

37. Diris Faraono: "Ho Hāmān, konstruu por mi turon, por ke mi atingu la regionojn,

38. la regionojn de la ĉieloj, por ke mi informiĝu pri la Dio de Moseo, ĉar mi vere opini- as lin mensogulo". Tiel bela ŝajnis al Faraono lia agado, kaj li devojiĝis de la rekta vojo, kaj la atako de Faraono finiĝis per pereco.

39. Diris tiu, kiu kredis: "Ho mia popolo, sekvu min. Mi gvidas vin sur la vojon de la justeco.

40. Ho mia popolo, tiu ĉi vivo estas nur ne- daŭra ĝuado, sed la vivo venonta vere estas daŭra restadejo.

41. Kiu malbonfaras, tiu ricevos la saman malbonon kiel rekompenco, kaj kiu bon- faras — ĉu viro, ĉu virino — kaj kredas: estas ili tiuj, kiuj eniros la Paradizon por esti pro- vizitaj tie sen limigo.

42. Ho mia popolo, kiel okazas, ke mi vokas vin al la savo, dum vi vokas min al la fajro?

43. Vi instigas min rifuzi Allahon kaj aldoni al Li kiel rivalon tion, pri kio mi ne havas iun ajn scion. Mi male vokas vin al la Ĉiopova, la Grandanima.

44. Ne ekzistas dubo, ke tio, al kio vi vokas min, ne havas iun ajn rajton en ĉi tiu vivo nek en la vivo venonta, kaj ke nia reveno estos al Allah, kaj ke la ekscesantoj estos loĝan- toj de l' fajro.

لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ يَجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَنِ أَتَّهُمْ
كِبْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطِيعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ﴿٣٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بِنْتِ صَرَحًا لَعَلِّي
أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٨﴾

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى آلِهِ مَوْجِيءَ وَرَائِي
لَأُظَاهِرَهُ كَادِبًا وَمَكِيدًا كَذَلِكَ دُفِنَ فِرْعَوْنُ سَوَاءً عَلَيْهِ

وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ﴿٣٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَوْمَ يَقُومِ السَّاعَةُ أَسْبَابُ
الرِّشَابِ ﴿٤٠﴾

يَقُومُ إِنَّهَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ زُرْنَا الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤١﴾

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرْنَا وَأَنْشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٢﴾
وَيَقُومُ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي

إِلَى النَّارِ ﴿٤٣﴾

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ ۖ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَرِيزِ الْعَقَّارِ ﴿٤٤﴾

45. Vi memoros, kion mi diras al vi, kaj mi konfidas mian aferon al Allah. Vere Allah bone vidas la servantojn”.

لَا جَرَمَ أَتَمَّا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ

46. Allah protektis lin kontraŭ la malbono de tio, kion ili projektis, kaj terura puno trafis la popolon de Faraono:

السَّمِيرِ فَبَيْنَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٣٤﴾

47. la fajro; ili estis elmetitaj al ĝi matene kaj vespere; kaj en la tago, en kiu venos la Horo, estos dirite: ”Lasu la popolon de Faraono eniri la plej severan punon!”.

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَؤُضْ أَمْرِي إِلَى

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٥﴾

48. Kiam ili disputos en la fajro, diros la malfortuloj al la fiereguloj: ”Ni ja estis viaj sek-vantoj: ĉu vi do ne volas forpreni de ni almenaŭ iom da fajro?”.

فَوْقَهُ اللَّهُ سَبَّاتٍ مَا مَكْرُؤًا وَّحَاقَ بِالْأُفْرُونَ

سُوءِ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾

49. Diros tiam la fiereguloj: ”Ni ĉiuj estas en ĝi. Vere Allah nun juĝis inter la servantoj”.

النَّارِ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ

الْعَذَابِ ﴿٣٧﴾

50. Diros tiuj, kiuj estas en la fajro, al la gardantoj de l' Infero: ”Preĝu al via Sinjoro, por ke Li iom mildigu ĉi tiun turmenton”.

وَلَاذِئْتِجَاوُونَ فِي النَّارِ يَقُولُ الضَّعْفَاءُ الَّذِينَ

51. Ili respondos: ”Ĉu ne venis al vi viaj senditoj kun evidentaj pruvoj?” kaj ili diros: ”Jes!” Ili diros: ”Tiam preĝu vi!” la preĝo de la miskredantoj tamen estas vana.

اسْتَكْبَرُوا وَإِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ

عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٣٨﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ

حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٣٩﴾

52. Vere Ni helpas Niajn senditojn kaj la kredantojn en ĉi tiu vivo kaj en la tago, en kiu starigos la atestantoj,

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَدْنَةَ جَهَنَّمَ ادْعُوا

رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٤٠﴾

53. en la tago, en kiu ne utilos al la malpieguloj iliaj pretekstoj, kaj sur ili estos la malbeno, kaj por ili estos malbonega hejmo.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا

بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

ضَلَالٍ ﴿٤١﴾

54. Ni vere donis al Moseo la gvidilon kaj Ni faris la idoĵojn de Izrael heredantoj de la Libro,

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ﴿٤٢﴾

55. gvidilo kaj admono por la prudentuloj.

56. Estu do persista. Vere la promeso de Allah estas vera. Kaj serĉu protekton kontraŭ via malforteco kaj gloregu vian Sinjoron per Lia laŭdego vespere kaj matene.

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٥٦﴾

57. Tiuj, kiuj disputas pri la revelacioj de Allah, kvankam ne venis al ili iu ajn aŭtoritato, — en iliaj brustoj nur estas fieregeco — ne atingos ĝin. Serĉu do rifuĝon apud Allah, Vere estas Li Tiu, kiu estas la Cioaŭda, la Ciovida.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ ﴿٥٧﴾
هُدَىٰ وَذِكْرَ الْأُولَىٰ الْأَلْبَابِ ﴿٥٨﴾

58. La kreo de la ĉieloj kaj de la tero estas pli granda ol la kreo de la homoj, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion.

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَسَيَخْفَىٰ عَنكَ رَيْبُكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٥٩﴾

59. Ne estas egalaj la blindulo al la vidanto, nek tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, al tiuj, kiuj malbonfaras; malmulte estas, kion vi pripensas!

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَنٍ
أَتَّهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا هُمْ بِآيَاتِنَا
فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٦٠﴾

60. La Horo certe venos: pri tio ne ekzistas dubo, sed la plej multaj el la homoj ne kredas.

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾

61. Via Sinjoro diras: "Preĝu al Mi, kaj Mi aŭskultos vin. Tiuj tamen, kiuj estas tro fieraj por adori Min, eniros en la Inferon, humiligitaj".

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُنَافِقُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

62. Estas Allah Tiu, kiu kreis por vi la nokton, por ke vi ripozu en ĝi, kaj la tagon por vidi. Vere Allah estas la Posedanto de la graco por la homoj, sed la plej multaj el la homoj ne estas dankaj.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٣﴾

63. Tiu estas Allah, via Sinjoro, Kreinto de ĉiuj aĵoj. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Kial vi do turnas vin for?

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دُخْرِينَ ﴿٦٤﴾

64. Tiel turnas sin for nur tiuj, kiuj rifuzas la revelaciojn de Allah.

أَنَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْوَيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ هَادٍ
مُبِينٌ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٥﴾

65. Estas Allah Tiu, kiu faris la teron firma planko por vi kaj la ĉielon tegmento, kaj formis vin, poste perfektigis vian formon kaj provizis vin per bonaj aĵoj. Tiu estas Allah, via Sinjoro. Benata do estu Allah, la Sinjoro de l' Universo!

66. Li estas la Vivanta, ne ekzistas alia Dio ol Li, do alvoku Lin en perfekta obeemo al Li. Laŭdegata estu Allah, la Sinjoro de l' Universo!

67. Diru: "Al mi estas malpermesite adori tiujn, kiujn vi alvokas anstataŭ Allahon, post kiam venis al mi evidantaj pruvoj de mia Sinjoro, kaj al mi estas ordonite submetiĝi al la Sinjoro de l' Universo".

68. Estas Li Tiu, kiu kreis vin el polvo, poste el spermoguto, poste el buleto de koaguliĝinta sango, poste Li elirigas vin el la patrina ventro kiel infanojn, poste Li kreskigas vin ĝis la plenaĝo, poste Li faras vin maljunaj – kvankam iuj el vi mortas antaŭe – kaj Li direktas vin al difinita celo. Tion Li faris, por ke vi komprenu.

69. Estas Li Tiu, kiu igas vivi kaj morti. Kiam Li decidas pri iu afero, vere Li diras al ĝi: "Estu!" kaj ĝi estas.

70. Ĉu vi ne vidis tiujn, kiuj disputas pri la revelacioj de Allah? Kiel ili turnas sin for!

71. Tiujn, kiuj ne kredas je la Libro nek je tio, kun kio Ni sendis Niajn senditojn. Baldaŭ ili tamen ekscios,

72. kiam feraj ligiloj estos ĉirkaŭ iliaj koloj, kaj katenoj. Ili estos trenitaj

73. en bolantan akvon, poste ili estos jetitaj en la fajron,

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآتَىٰ تَوَكُّوٰنَ ﴿٣٧﴾

كَذٰلِكَ يُؤَفِّكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ يَحْجُدُوْنَ ﴿٣٨﴾

اللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَآءَ بِنَآءٍ ۚ وَ صَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَ رَزَقَكُمْ

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ ذٰلِكُمْ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۝ فَتَبَرَكِ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٣٩﴾

هُوَ الْحَيُّ الَّذِيْ لَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ

الَّذِيْنَ الرَّحْمٰدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٠﴾

قُلْ اِنِّيْ نُهَيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَبِّيْ وَاُفِرْتُ

اَنْ اُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤١﴾

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُوْا اَشَدَّ كُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا سَيُوْخًا وَّ مِنْكُمْ مَنْ يَّتَوَفَّى

مِّنْ قَبْلِ وَّلِ يَتَبَلَّغُوْا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّ لَعَلَّكُمْ

تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٢﴾

هُوَ الَّذِيْ يُبْحِيْ وَيُنۢبِئُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓءُ اَمْرٍ ؕ فَآتٰنَا ۙ يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٣﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ آيٰتِ اللّٰهِ اَتَىٰ يُصْرَفُوْنَ ﴿٤٤﴾

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَ بِمَا اَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ۗ

74. poste estos dirite al ili: "Kie estas tiuj, kiujn vi aldonis kiel rivalojn

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

75. al Allah? ". Ili diros: "Ili turnis sin for de ni. Ne! Antaŭe ni nenion alvokis". Tiel Allah lasas la miskredantojn erari.

إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسَلُ يُسْحَبُونَ ﴿٤٢﴾

76. "Tio okazas al vi, ĉar vi ĝuadis sur la tero, maljuste, kaj vi krome fieriĝis.

فِي الْحَمِيمِ ۗ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٤٣﴾

77. Eniru do la pordojn de l' Infero por resti tie por ĉiam. Malbonega estas la restadejo de la fiereguloj! "

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٤٤﴾
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ

78. Estu do pacieca. Vere la promeso de Allah estas vera. Ĉu Ni montras al vi la plenumigon de iuj aĵoj, pri kiuj Ni minacis ilin, ĉu Ni igas vin morti antaŭe, ĉiukaze ili revenos al Ni.

الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

79. Certe Ni jam sendis senditojn antaŭ vi; inter ili estas iuj, pri kiuj Ni jam rakontis al vi, kaj estas ankaŭ iuj, pri kiuj Ni ankoraŭ ne rakontis al vi. Neniu sendito estus povinta alporti iun ajn signon sen la ordono de Allah. Kiam tamen la ordono de Allah venas, tiam la afero estas decidita laŭvere, kaj tiam pereas tiuj, kiuj sekvas la falson.

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٤٦﴾

أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ فَبئسَ

مَمْرُومًا الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٤٧﴾

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۗ فَأَمَّا نُرِّيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَاذْكُرْ لِي يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ

لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ فَاذْكُرْ

أَمْرَ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا

تَأْكُلُونَ ﴿٥٠﴾

80. Estas Allah Tiu, kiu kreis por vi la brutojn, por ke vi rajdu sur ili kaj por ke vi manĝu el ili

81. — vi ankaŭ havas pluan utilon de ili — kaj por ke vi kontentigu per ili ĉiun ajn bezonon de viaj brutoj. Sur ili kiel sur ŝipoj vi estas portataj.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي

صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٥١﴾

82. Li montras al vi Siajn signojn. Kiun do el la signoj de Allah vi volas negi?

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۗ فَأَمَّا آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٥٢﴾

83. Ĉu ili ne vojaĝis sur la tero por vidi, kiel estis la fino de tiuj antaŭ ili? Tiuj estis pli multenombraj ol ili kaj pli fortaj je povo kaj je la signoj, kiujn ili postlasis sur la tero. Tio tamen, kion ili akiris, neniom utilis al ili.

84. Kiam venis al ili iliaj senditoj kun evidentaj pruvoj, tiam ili ĝojegis pro la scio, kiun ili posedis, kaj ilin ĉirkaŭis tio, kion ili mokis.

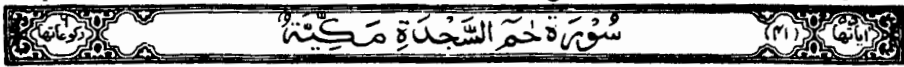
85. Kiam ili vidis Nian punon ili diris: "Ni kredas je Allah, la Ununura, kaj ni rifuzas tion, kion ni aldonis al Li kiel rivalon".

86. Al ili tamen neniom utilis ilia kredo, post kiam ili jam vidis Nian punon. Tiu estas la leĝo de Allah, kiun ĉiam sekvis Liaj servantoj. Tiel pereos la miskredantoj.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ تَمَاكُنُهُمْ أَنْ يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَمَاكُنُهُمْ بِمَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٤﴾
فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدِيثِهِ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٥﴾

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعَهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۗ وَخَسِرَ ۙ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٦﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hâ Mim.*

حَمِّ ②

3. Jen la revelacio de la Donema, Pardone-ma,

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

4. Libro, kies versoj estas vere klaraj, ĝi estas ofte legata**, ĝi estas en araba lingvo, por popolo, kiu scias,

كِتَابٌ فَصَّلْتَ آيَاتَهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④

5. portanta la bonan novaĵon kaj admonanta. La plej multaj el ili tamen turnas sin for, tiel ke ili ne aŭdas.

بَيِّنًا وَنَدِيرًا فَاعْرَضَ أَكْثَرَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑤

6. Ili diras: "Niaj koroj estas implikitaj kontraŭ tio, al kio vi vokas nin, kaj en niaj oreloj estas surdeco, kaj inter ni kaj vi estas kurteno. Tial vi agu, ankaŭ ni agas".

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكْتَةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ ⑥

وَفِيْ أذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ ⑦

فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ ⑧

7. Diru: "Mi estas nur homo kiel vi. Al mi estis revelaciite, ke via Dio estas Dio ununura, do vi estu sinceraj al Li kaj petu pardonon de Li". Ve al la idolanoj,

قَدْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيْنَا الْهَدْيُ ⑨

إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ⑩ وَوَيْلٌ

لِّلْمُشْرِكِينَ ⑪

8. kiuj ne disdonas almozojn kaj negas la vivon venontan!

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ⑫

9. Vere por tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos rekompenco senfina.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

مَمْنُونٍ ⑬

10. Diru: "Ĉu vi vere negas Tiun, kiu kreis la teron en du tagoj? Ĉu vi aldonas al Li rivalojn?". Nur Li estas la Sinjoro de l' Universo.

قُلْ أَبِئْتَكُمْ لَتَكْفُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي

يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَسْدَادًا ⑭ ذَلِكَ سَرِبٌ

الْعَالِيَيْنَ ⑮

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبُرُوكَ فِيهَا

* Laŭdegenda, Ĉioscia!

** Arabe: Korano

11. Li metis sur la teron firmajn montojn, kiuj superas ĝin, kaj Li benis ĝin, kaj Li bone ordigis sur ĝi la nutraĵon en kvar sezonojn, egale atingeblajn por la serĉantoj.

وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِنَسَائِلِينَ ⑪

12. Poste Li turnis Sin al la ĉielo, kiu estis ankoraŭ nebulo, kaj Li diris al ĝi kaj al la tero: "Venu vi ambaŭ, volonte aŭ malvolonte". Ili respondis: "Ni venas volonte".

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَ لِلْأَرْضِ انْتَبِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ⑫

13. Tiel Li perfektigis ilin kaj sep ĉielojn en du tagoj, kaj en ĉiu ĉielo Li donis Sian ordonon, kaj Ni ornamis la plej malsupran ĉielon per torĉoj kiel protekton. Tiu estas la dekreto de la Ciopova, de la Cioscia.

فَقَضَيْنَهُنَّ سَبْعَ سَلْوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْضَعَ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ⑬

14. Se ili tamen turnas sin for, vi diru: "Mi admonis vin pri malfeliĉo simila al la malfeliĉo de la Aadanoj kaj de Tamūd".

15. Kiam venis al ili senditoj de antaŭe kaj de malantaŭe, dirante: "Ne adoru iun alian ol Allahon", ili diris: "Se nia Sinjoro estus volinta, Li certe sendus anĝelojn, tial ni rifuzas tion, kun kio vi estas senditaj".

فَإِنِ اعْرَضُوا فَعَلْنَا آذَانَكُمْ صِغَةً مِّثْلَ صِغَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ⑭

16. Nu, pri la Aadanoj: ili kondukis fierege en la lando kontraŭ la vero, kaj diris: "Kiu estas pli forta ol ni je povo?". Ĉu ili do ne vidis, ke Allah estas Tiu, kiu kreis ilin? Li certe estas pli forta ol ili je povo. Ili tamen daŭrigas sian rifuzon de Niaj signoj.

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑮

17. Tial Ni sendis kontraŭ ilin fortegan venton dum pluraj malfeliĉaj tagoj, por gustumigi al ili la punon de la honto en ĉi tiu vivo. La puno en la vivo venonta estos eĉ pli hontiga, kaj por ili ne estos helpo.

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ⑯

18. Nu pri la Tamudoj: Ni gvidis ilin, ili tamen preferis la blindecon al la gvidado, tial trafis ilin la malfeliĉo de hontiga puno pro tio, kion ili meritis.

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرَنَّهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَثَرُهُ وَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ ⑰

19. Ni savis tiujn, kiuj estis kredantoj kaj justuloj.

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى

20. En la tago, en kiu estos kunvenigitaj la malamikoj de Allah al la fajro, ili estos dividitaj en taĉmentojn,

الْهُدَىٰ فَآخَذَ تَهُمُ صِغَةً الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

21. ĝis ili atingos ĝin; tiam atestos kontraŭ ili iliaj oreloj kaj iliaj okuloj kaj ilia haŭto pri tio, kion ili faris.

وَجَبَّتْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَأَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٦﴾

22. Ili tiam diros al sia haŭto: "Kial vi atestas kontraŭ ni? ". Ĝi respondos: "Allah igis min paroli, Tiu, kiu igas paroli ĉiujn aĵojn. Estas Li Tiu, kiu kreis vin unuafoje kaj al Li vi revenos.

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

23. Vi ne kutimis kaŝi tiel efike viajn pekojn, ke ne povu atesti kontraŭ vi viaj oreloj kaj viaj okuloj kaj via haŭto, sed vi imagis, ke Allah ne konas multajn viajn agojn.

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَعُهُمْ
وَأَبْصَارُهُمْ وُجُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾

24. Tio tamen, kion vi imagis pri via Sinjoro, puŝis vin en pereon, tiel vi farigis malgajnantoj".

وَقَالُوا لَئِن لَّا جُلُودُهُمْ لَمَ شَهِدَتْهُمْ عَلَيْنَا فَاَلْوَا
أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَآلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

25. Eĉ se ili toleros pacience, tamen la fajro estos ilia loĝejo, kaj, se ili petos pardonon, tamen al ili ne estos pardonite.

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَدْرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ

26. Ni destinis por ili kunulojn, kiuj igis tion, kio estas antaŭ ili, kaj tion, kio estas malantaŭ ili, ŝajni bela al ili kaj tiel realiĝis kontraŭ ili la juĝo kune kun la grupoj de Ginnoj kaj homoj, kiuj estis forpasintaj antaŭ ili. Certe ili estis malgajnantoj.

اللَّهُ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾
وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢١﴾

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٢﴾

27. Diris la miskredantoj: "Ne aŭskultu ĉi tiun Koranon, sed bruegu tie, por ke vi venku".

وَقَبَضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ

28. Certe Ni al la miskredantoj gustumigos severan punon, kaj Ni certe repagos al ili la plej malbonajn el iliaj agoj.

لَهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ

29. Tiu estas la rekompenco por la malami-koj de Allah: la fajro. En ĝi ili havos daŭran loĝejon kiel rekompencan, ĉar ili kutimis negi Niajn revelaciojn.

30. La miskredantoj diras: "Nia Sinjoro, montru al ni tiujn el la Ginnoj kaj el la homoj, kiuj devojigis nin, por ke ni tretu sur ilin, por ke ili estu la malestimindaj".

31. Al tiuj tamen, kiuj diras: "Nia Sinjoro estas Allah", kaj poste staras paciencaj, venos la anĝeloj: "Ne timu kaj ne estu malĝojaj, sed ĝoju pro la Paradizo kiu estas promesita al vi.

32. Ni estas viaj amikoj en ĉi tiu vivo kaj en la vivo venonta. Tie vi posedos ĉion, kion viaj animoj deziregas kaj tie vi posedos ĉion, kion vi petis.

33. Tio estos donaco de la Senkulpigema, de la Pardonema".

34. Kiu estas pli ĝusta je la parolo ol tiu, kiu vokas Allahon kaj bonfaras kaj diras: "Mi vere estas submetiĝinto"?

35. Bono kaj malbono ne estas egalaj. Vi do forigu la malbonon per tio, kio estas plej bona. Jen, tiu, kontraŭ kiu vi havis malamikecon, fariĝos la plej sincera amiko.

36. Tio tamen estas konsentita nur al la persistemuloj, kaj tio estas konsentita nur al posedanto de noblega animo.

37. Kiam tuŝas vin instigo de Satano, tiam vi serĉu vian rifuĝon ĉe Allah. Li vere estas la Cioaŭda, la Cioscia.

وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

فَلَنْ يَرْضَى الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ

لَنْ نُجْزِيَهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

ذَلِكَ جَزَاءُ الْعَادَاءِ اللَّهُ شَارِعٌ لَهُمْ فِيهَا دَأْسُ

الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَأْتِينَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٢﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ

أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمُ تَحْتَ أَفْدَانِنَا

لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٣٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ

عَلَيْهِمْ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا

بِالْحَبَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٤﴾

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا

تَدَّعُونَ ﴿٣٥﴾

نُزُلًا مِّنْ عَفْوٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٦﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ

صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَسَنَةَ وَلَا السَّيِّئَةَ ادْفَعُوا بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ

كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٨﴾

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا

إِلَّا دُوحًا عَظِيمٌ ﴿٣٩﴾

38. Inter Liaj signoj estas la nokto kaj la tago kaj la suno kaj la luno. Vi ne adoru la sunon nek la lunon sed adoru Allahon, kiu kreis ilin, se vi vere volas adori Lin.

39. Se ili tamen fieriĝas, tiam gloregas Lin nokte kaj tage tiuj, kiuj estas proksimaj al Li, kaj ili neniam laciĝas.

40. Inter Liaj signoj estas la jena: ke vi vidas la teron senviva kaj seka kaj, kiam Ni sendas akvon sur ĝin, ĝi moviĝas kaj ŝvelas. Vere Tiu, kiu vivigis ĝin, certe revivigos ankaŭ la mortintojn. Li vere havas povon super ĉiuj aferoj.

41. Vere tiuj, kiuj falsas Niajn revelaciojn, ne estas kaŝitaj antaŭ Ni. Ĉu estas tiu, kiu estos ĵetita en la fajron, pli bona ol tiu, kiu leviĝos sekura en la tago de la reviviĝo? Faru tion, kion vi volas, Li certe vidas, kion vi faras.

42. Vere tiuj, kiuj ne kredas al la admono, kiam ĝi venas al ili, estos punitaj, kaj ĝi vere estas potenca Libro.

43. Al ĝi ne alproksimiĝas la falso de antaŭe nek de malantaŭe. Tio estas revelacio de la Saĝa, de la Laŭdegenda.

44. Al vi estas dirita nur tio, kio jam estis dirita al la senditoj antaŭ vi. Via Sinjoro vere estas la Posedanto de la pardono, sed ankaŭ la Posedanto de dolora puno.

45. Se Ni estus kreinta el ĝi Koranon en fremda lingvo, ili dirus: "Kial ĝiaj versoj ne estas faritaj klaraj? Kiel? Fremda lingvo kaj Arabo?" Diru: "Ĝi estas gvidilo kaj sanigilo por la kredantoj". Tiuj tamen, kiuj ne kredas, -- en iliaj oreloj estas surdeco kaj ĝi restas nevidebla por ili -- estas kvazaŭ vokitaj el malproksima loko, tiel ke ili ne aŭdas.

وَمَا يَزَعْتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَوِدْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٨﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ رِيبًا تَعْبُدُونَ ﴿٣٩﴾

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤٠﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَإِنِّ الَّذِي أَحْيَاهَا
لَمُنِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
أَفَمَنْ يُبْلَغُ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ

الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٢﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ
عَذَابٌ

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٣﴾

مَا يُعَالَلُكَ إِلَّا الْأَمَانَةُ لِلرَّسُولِ مِنْ قَبْلِكَ
إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٤﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ
ءَ الْعَجَبِيِّ وَعَرَيْتُ قُلُوبَ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى

وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ

46. Ni vere donis al Moseo la Skribon, sed inter ili estiĝis malkonsento. Se ne estus veninta antaŭe vorto de via Sinjoro, tiam estus juĝite inter ili. Ili vere estas en maltrankviliga dubo pri ĝi.

47. Kiu bonfaras, tiu faras tion por sia propra animo, kaj kiu malbonfaras, tiu ankaŭ faras tion kontraŭ sia animo, kaj via Sinjoro neniam estas maljusta kontraŭ la servantoj.

*

Fino de la 24-a parto

48. Al Li estas rezervita la scio pri la Horo kaj neniu frukto eliras el sia ujo kaj neniu virino gravediĝas aŭ naskas sen Lia scio. En la tago, en kiu Li diros al ili: "Kie estas Miaj rivaloj? ", ili respondos: "Ni certigas al Vi, neniu el ni vidis ilin".

49. Ĉio, kion ili kutimis alvoki antaŭe, forlasos ilin, kaj ili komprenos, ke por ili ne ekzistas rifuĝejo.

50. La homo neniam laciĝas peti bonajn aĵojn, sed, kiam lin trafas malfeliĉo, li malesperas, malfeliĉiĝas.

51. Kiam Ni gustumigas al li Nian kompton, post kiam lin trafis malfeliĉo, li certe diras: "Tio apartenas laŭrajte al mi, kaj mi opinias, ke la Horo ne venos, sed, se mi reiros al mia Sinjoro, tiam apud Li estos la plej bonaj aĵoj por mi". Ni tamen anoncos al la miskredantoj, kion ili faris, kaj Ni certe gustumigos al ili teruran turmenton.

52. Kiam Ni konsentas al la homo iun favoron, li turnas sin for kaj foriras, sed, kiam lin trafas malfeliĉo, jen! li komencas preĝi longege.

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَسْكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿٥٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿٥٧﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٨﴾

إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِنَ الْأَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِيَنَّ شُرَكَاءِي قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مَتَانًا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٥٩﴾

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَلُّوا
مَا لَهُمْ مِنْ حَاجٍ ﴿٦٠﴾

لَا يَسْمُرُ إِلَّا نَسْأُنَ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيَسُوسُ فِتْوَىٰ ﴿٦١﴾

وَلَئِنْ أَدْرَأْتَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ صَرْاءٍ مَسْتَتَةٌ
لَيَقُولَنَّ هَذَا إِلَىٰ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ
رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَكَلَنُوبَهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيمٍ ﴿٦٢﴾

وَإِذَا الْعَنَنْتَا عَلَى الْإِنْسَانِ اعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِنَا
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٦٣﴾

53. Diru: "Pripensu! Se la Korano venas de Allah, kaj vi ne kredas al ĝi, – kiu estas pli eraranta ol tiu, kiu estas malproksimega?"

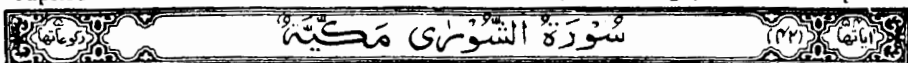
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

54. Baldaŭ Ni montros Niajn signojn en ĉiuj regionoj kaj en ili mem, ĝis klariĝos por ili, ke ĝi estas la vero. Ĉu do ne sufiĉas, ke via Sinjoro estas atestanto de ĉiuj aferoj?

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٤﴾

55. Aŭskultu! Ili estas en dubo pri la renkonto kun sia Sinjoro. Aŭskultu! Li ĉirkaŭas ĉiujn aferojn!

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٥﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Hā Mim.**

3. 'Ajn Sīn Kāf.***

4. Tion revelaciis al vi, kaj al tiuj, kiuj estis antaŭ vi, Allah, la Ĉiopova, la Saĝa.

5. Al Li apartenas, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, kaj Li estas la Eminentata, la Grandega.

6. Preskaŭ fendigis la ĉieloj de supre, dum la anĝeloj gloregas sian Sinjoron per sia laŭdego kaj petas pardonon por tiuj, kiuj estas sur la tero. Aŭskultu! Vere Allah estas la Senkulpigema, la Pardonema.

7. Super tiuj, kiuj prenas al si aliajn protektantojn ol Lin, Allah estas gardanto, kaj vi ne estas gardanto super ili.

8. Tiel Ni revelaciis al vi la Koranon araban, por ke vi admonu la Patrinoŭ de la Urboj**** kaj ĉiujn ĉirkaŭ ĝi, por ke vi admonu ilin pri la tago de la unuigo, pri kiu ne ekzistas dubo. Iuj el ili estos en la Paradizo kaj aliaj estos en la flamoj.

9. Se Allah estus volinta, Li povus fari el ili unu popolon. Li tamen enirigas, kiun Li volas, en Sian kompaton. Por la malpieguloj ne estos protektanto nek helpanto.

* v. la verson 39an

** Laŭdegenda, Ĉioscia!

*** Ĉiokona, Ĉioaŭda, Ĉiopoval

**** Mekko

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

عَسَقٌ ③

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ⑤

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي
الْأَرْضِ الْأَرَأَيْنِ اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ
عَلَيْهِمْ ⑦ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑧

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ أُمَّ
الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لِأَرْبِ
بَيْنِهِ فَرِيقٍ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٍ فِي السَّعِيرِ ⑨

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ
بَدَّلْ خَلْقَ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ⑩

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَأَلَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ

10. Ĉu ili prenis al si protektantojn anstataŭ Lin? Allah tamen estas la ununura Protektanto, kaj Li vivigas la mortintojn, kaj Li havas povon super ĉiuj aferoj.

11. Pri kio ajn vi malkonsentas, la verdikto pri ĝi estas nur ĉe Allah. Tiu estas Allah, mia Sinjoro; je Li mi konfidas kaj al Li mi turnas min.

12. La Kreinto de la ĉieloj kaj de la tero. El vi mem Li kreis edzinojn por vi kaj li kreis parojn el la bestaro. Per tio Li plimultigas vin. Nenio ekzistas simila al Li, kaj Li estas la Ĉioaŭda, la Ĉiovida.

13. Al Li apartenas al ŝlosiloj de la ĉieloj kaj de la tero. Li pliigas kaj malpliigas la provizafojn, por kiu Li volas. Li konas ĉiujn aferojn.

14. Li dekretis por vi pri la religio, kion Li jam ordonis al Noa, kaj kion Ni revelaciis al vi, kaj kion Ni konfidis al Abraham kaj al Moseo kaj al Jesuo: ke vi estu persistaj pri la religio, kaj ne disiĝu pri ĝi. Malforta estas por la idolanoj tio, al kio vi vokas ilin, sed Allah elektas por ĝi, kiun Li volas, kaj Li gvidas al ĝi tiun, kiu konvertiĝis.

15. Ili disiĝis en skismon nur, post kiam la vera scio venis al ili, pro reciproka envio. Se ne estus eldirita la vorto de via Sinjoro pri iu difinita limtempo, certe estus juĝite inter ili. Vere tiuj, al kiuj post ili estis donita la Libro kiel heredaĵo, estas en maltrankviliga dubo pri ĝi.

16. Al ĉi tiu kredo vi do alvoku ilin, kaj estu persista, kiel estis ordonite al vi, kaj ne sekvu iliajn malbonajn pasiojn, sed diru: "Mi kredas al la Libro, kiu ajn ĝi estas, kiun Allah sendis, kaj al mi estas ordonite juĝi juste inter vi. Allah estas nia Sinjoro kaj via Sinjoro. Por ni estas niaj faroj kaj por vi estas viaj faroj. Ne estu disputo inter ni kaj vi. Allah kunvenigos nin kaj al Li estos la reveno".

۞ وَهُوَ يَحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱٠
وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۗ ذُرِّيَّتُكُمْ اللَّهُ رَزَقْنَاكُمْ مِّن ذُرِّيَّتِهِ يُنَزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ فَنُحْيِي بِهَا الثَّمَارَ ۗ لَكُمْ مِّنْهَا لَيْسَ لَكُم مِّنْهَا حِصٌّ ۚ ثُمَّ يُمِطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱١
سَخَّرَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا رَضِيَ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَضَعْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَتَّبِعُوا الدِّينَ ۗ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ ۝۱٢
وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا ۗ بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّفَقَضَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝۱٣
فَلِذَلِكَ فَادَعُ ۗ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۗ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۗ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۗ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۗ وَاللَّهُ الْبَصِيرُ ۝۱٤

17. Pri tiuj, kiuj disputas pri Allah, post kiam ili estas submetiĝintaj al Li: ilia disputo estas vana antaŭ ilia Sinjoro: kontraŭ ili estos la kolero kaj por ili estos severa puno.

وَالَّذِينَ يُجَادُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَثِيمٌ ۝١٧

18. Estas Allah Tiu, kiu sendis la Libron, kun la vero, kaj kiel mezurilon. Kiel vi povas scii, ĉu la Horo estas proksima?

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝١٨

19. Tiuj, kiuj ne kredas je ĝi, volus akceli ĝin, kaj tiuj, kiuj kredas, timas ĝin kaj ili scias, ke ĝi estas la vero. Aŭskultu! Tiuj, kiuj dubas pri la Horo, vere estas malproksimigaj en la eraro.

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝١٩

20. Allah estas malsevera kontraŭ Siaj servantoj. Li provizas, kiun Li volas. Li estas la Fortega, la Ĉiopova.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَادُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝٢٠

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٢١

21. Kiu deziras la rikolton de la vivo venonta, al tiu Ni pliigas lian rikolton, kaj, kiu deziras la rikolton de ĉi tiu vivo, al tiu Ni donas iom da ĝi, sed li ne partoprenos en la vivo venonta.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝٢٢

22. Ĉu ili havas idolojn, kiuj dekretis por ili iun ajn kredon, kiun Allah ne ordonis? Se ne estus eldirita la vorto, inter ili jam estus juĝite, kaj certe por la malpieguloj estos dolora puno.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَتَوَلَّوْا كَلِمَةَ الْفَصْلِ لِقُضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢٣

23. Vi vidis la malpiegulojn timi pro tio, kion ili meritis, kaj ĝi certe refalos sur ilin, sed tiuj, kiuj kredis kaj bonfaris, eniros en la herbejojn de la Paradizo. Ili posedos ĉion, kion ili deziras, apud sia Sinjoro. Tio estas la granda graco.

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَهْتُمُّونَ بِالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رُؤُوسِهِمْ أَلَمْ يَأْتِ الْبُرْجَانَ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٢٤

24. Estas tio, pri kio Allah donas la bonan novajon al Siaj servantoj, kiuj kredas kaj bonfaras. Diru: "Mi ne volas iun ajn rekompencon pro tio, krom la amo al la parencoj".

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

Kiu plenumas bonan agon, por tiu Ni faras ĝin eĉ pli bona. Vere Allah estas senkulpigema, indulgema.

25. Ĉu ili diras: "Li elpensis mensogon kontraŭ Allah"? Se Allah volus Li povus sigeli vian koron. Allah tamen forigas la falsan kaj gardas la veron per Sia vorto. Vere Li konas la internon de la brustoj.

26. Estas Li Tiu, kiu akceptas la penton de Siaj servantoj kaj pardonas la pekojn kaj scias, kion vi faras.

27. Li plenumas la peton de tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, kaj Li plialtigas ilin per Sia graco. Por la miskredantoj estos severa puno.

28. Se Allah pliiĝus por Siaj servantoj la vivtenon, ili malhumiligus sur la tero; Li tamen sendas ĝin moderece, kiel Li volas. Li vere bone konas kaj vidas Siajn servantojn.

29. Estas Li Tiu, kiu sendas la pluvon, post kiam ili malesperis, kaj kiu disdonas Sian favoron. Li estas la Protektanto, la Laŭdegenda.

30. Unu el Liaj signoj estas la kreo de la ĉieloj kaj de la tero kaj de ĉiuj vivantaj estaĵoj, kiujn Li dissendis en ilin ambaŭ. Li havas la povon por kunvenigi ilin, kiam Li volas.

31. Kio ajn trafas vin el la malfeliĉoj, tio okazas pro la faroj de viaj manoj. Li pardonas multe.

32. Vi ne povas venki sur la tero. Krom Allah ne ekzistas por vi protekta, nek helpanto.

الضَّلِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَبْحِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّقَ الْحَقَّ
يَكَلِّمُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٧﴾

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٨﴾

وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِن يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ﴿٢٩﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٣٠﴾

وَمِن آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ﴿٣١﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٢﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ
مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣٣﴾

33. Unu el Liaj signoj estas ankaŭ la ŝipoj, kiuj sulkas la maron kiel pintoj de montoj.
34. Se Li volas, Li povas moderigi la venton, por ke ili kuŝu senmovaj sur ĝia dorso – vere en tio estas signoj por ĉiu persistemulo, dankemulo –
35. aŭ Li povas dronigi ilin pro tio, kion la homoj meritis – Li pardonas multe –
36. kaj por ke tiuj, kiuj disputas pri Niaj revelacioj, komprenu, ke por ili ne estos rifuĝo.
37. Ĉio, kio estis donita al vi, estas nur ne-daŭra ĝuado de ĉi tiu vivo. Kio troviĝas ĉe Allah estas pli bona kaj daŭra por tiuj, kiuj kredas kaj konfidas je sia Sinjoro,
38. kaj evitas la gravajn pekojn kaj la hontindaĵojn kaj pardonas, kiam ili koleris,
39. kaj obeas sian Sinjoron kaj levas la preĝon, kaj kies agado estas objekto de reciproka konsiliĝo, kaj kiuj almozdonas el tio, kion Ni donis al ili,
40. kaj defendas sin nur, kiam trafas ilin malfeliĉo.
41. La repago por malbono estu egala malbono; por tiu tamen, kiu pardonas kaj estigas plibonigon, la rekompenco estas certa ĉe Allah. Vere Li ne amas la malbonfarantojn.
42. Kontraŭ tiu, kiu sin venĝas, kiam li ricevis maljustaĵojn, ne estas kaŭzo por riproĉo,
43. tiu ĉi nur trafas tiujn, kiuj agas maljuste kontraŭ la homoj, kaj estas malpiegaj sur la tero kontraŭ la vero. Por ili estos dolora puno.
44. Kaj pri tiu, kiu paciencas kaj pardonas, sciuj: tiuj estas signoj de forta spirito.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٣﴾
 إِنَّ يَتَشَأُ سِكِّينَ الرِّيحِ يَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٤﴾
 أَوْ يُوقِعْهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٥﴾
 وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
 مَخْرَجٍ ﴿٣٦﴾
 مِمَّا أَوْتَيْتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَنَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى
 رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٧﴾
 وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا
 مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٨﴾
 وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
 شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٩﴾
 وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٤٠﴾
 وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
 فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾
 وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
 سَبِيلٍ ﴿٤٢﴾
 إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾
 وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٤﴾
 وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَّالِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ

45. Por tiu, kiun Allah lasas erari, ne estas protektanto post Li, kaj vi vidos la malpiegulojn diri, vidinte la punon: "Ĉu do ne ekzistas vojo por la reveno?"

وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ
إِلَى مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ﴿٤٥﴾

46. kaj vi vidos ilin destinitaj al la fajro, humiligitaj pro la honto, rigardantaj per kaŝita rigardo. La kredantoj tamen diros: "Malgajnantoj vere estas tiuj, kiuj perdas sin mem kaj siajn familiojn en la tago de la reviviĝo". Aŭskultu! Vere la malpieguloj estas en daŭra turmento,

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِّ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٦﴾

47. kaj por ili ne estas subtenantoj, kiuj povus helpi ilin kontraŭ Allah. Por tiu, kiun Allah lasas erari, ne ekzistas vojoj.

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ﴿٤٧﴾

48. Obeu vian Sinjoron, antaŭ ol venos la tago, de kiu ne eblas fuĝi kontraŭ Allah. En tiu tago ne estos por vi rifuĝejo kaj ne estos eble negi.

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمَّدُونَ وَلَا لَكُمْ
مِنْ تَكْوِينٍ ﴿٤٨﴾

49. Se ili tamen turnas sin for, sciu: vere Ni ne sendis vin kiel gardanton super ili. Vi nur havas la taskon de la proklamado. Kiam do Ni al la homoj gustumigas Nian kompaton, ili ĝojas pro tio. Kiam ilin tamen trafas malfeliĉo pro tio, kion iliaj manoj faris, tiam la homo estas sendanka.

فَأَنعَزَّوْنَا مَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلْغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَحَرِحَ
بِهَا وَإِنْ نُصِيبُهُمْ سَيْئَةً إِذَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٩﴾

50. Al Allah apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Li kreas, kion Li volas. Li donas knabinojn, al kiu Li volas, kaj Li donas knabojn, al kiu Li volas,

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الدُّكُورَ ﴿٥٠﴾

51. kaj Li donas ambaŭ, knabojn kaj knabinojn, kaj Li faras nefekunda, kiun Li volas; Li vere estas ĉioscia, ĉiopova.

52. Neniu homo havas iun ajn rajton, ke Allah parolu al li, krom en revelacio aŭ malantaŭ kurteno aŭ per la sendo de sendito*, por ke ĉi tiu malkaŝu per Lia ordono, kion Li volas. Vere Li estas eminenta, saĝa.

أَوْ يُرْوَدُّهُمْ ذُكْرَانًا وَ إِنَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِينًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٥١﴾

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذنيه

* Angelo

53. Tiel Ni revelaciis al vi la spiriton per Nia dekreto. Vi ankoraŭ ne sciis, kio estas la Libro kaj kio estas la kredo, kaj Ni faris ĝin lumo, per kiu Ni gvidas, el Niaj servantoj, kiun Ni volas. Vere vi certe gvidos ilin sur la rektan vojon,

54. sur la vojon de Allah, al kiu apartenas ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Aŭskultu! Al Allah revenos ĉiuj aferoj.

مَا يَشَاءُ رَبُّهُ عَلَيَّ حَكِيمٌ ﴿٥٣﴾
 وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
 تَدْرِى مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ
 نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّا
 لَنَهْدِيكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾
 صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 ۝ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٥٥﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ (٤٣)

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Hâ Mîm.**
3. Per la klara Libro!
4. Vere Ni faris ĝin Skribo ofte legata en lingvo araba, por ke vi komprenu.
5. Vere ĝi estas, en la originalo de la Libro, kiu estas ĉe Ni, eminenta, plena de saĝeco.
6. Ĉu Ni devas tute forigi de vi la admonon, ĉar vi estas popolo ekscesanta?
7. Kiom da profetoj Ni sendis al la antaŭaj nacioj!
8. Ĉiam, kiam venis al ili profeto, ili kutimis moki lin,
9. tial Ni neniigis tiujn, kiuj estis pli fortaj ol ĉi tiuj je povo. La ekzemplo por la prapatroj jam estiĝis.
10. Se vi demandas ilin: "Kiu kreis la ĉielojn kaj la teron?", ili certe diros: "Ilin kreis la Ĉiopova, la Ĉioscia".
11. Tiu, kiu faris por vi el la tero kvazaŭ lulilon kaj estigis sur ĝi vojojn, por ke vi estu gvidataj,
12. kaj sendas el la nuboj akvon, laŭ mezuro, per kiu Ni revekas al la vivo senvivah teron — tiel ankaŭ vi revekiĝos —

* v. la version 36a

** Laŭdegenda, Ĉioscia!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْ ②

وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④

وَإِنَّا فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَىٰ حِكْمَةٍ ⑤

أَفَبُرِّبُ عَنْكُمْ الَّذِي ذُكِرْتُمْ أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥

وَ كَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦

وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ رَمَضَ مِثْلَ الْأَوَّلِينَ ⑨

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ لَكُمْ

فِيهَا سَبِيلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪

وَ الَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا

بِهِ بَلَدَةً مِثْلَ مِثْلِنَا ⑫ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ⑬

وَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ

الْفُلكِ وَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ⑭

لِيَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ثَمَّ تَذُكَّرُوا بِرَبِّكُمْ

إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ تَقُولُوا الَّذِي سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ

13. kaj kiu kreis el ĉiuj specoj paroĵn, kaj kreis por vi ŝipojn kaj brutojn por ke vi vojaĝu sur ili,

لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

14. por ke vi eksidu firme sur iliaj dorsoj, poste memoru la favoron de via Sinjoro, kiam vi eksidis sur ili kaj diru: "Sankta estas Tiu, kiu faris utila por ni ĉi tion, ĉar ni mem ne kapablus regi ĝin,

بِئْسَ مَبِيتٌ ﴿١٤﴾

15. kaj al nia Sinjoro ni certe revenos".

أَمَّا تَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿١٥﴾

وَإِذَا بَشَّرَ أَحَدَهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

ظَلَّ وَجْهَهُ سَوْدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٦﴾

16. Ili poste tamen aldonas al Li Liajn servantojn kiel idojn. Vere la homo estas evidenta sendankulo.

أَوْ مَنْ يُنشِئُوا فِي الْجَلِيلَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ

مُبِينٌ ﴿١٧﴾

17. Ĉu Li prenis al si filinojn el tio, kion Li kreis, ĉu Li distingis vin per filoj?

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا

أَشْهَدُ وَأَخْلَفَهُمْ سَكَنُ شَهَادَتِهِمْ وَيُسْأَلُونَ ﴿١٨﴾

18. Se al iu el ili estas sciigata tio, kion li atribuis al la Donema kiel similiaĵon,* tiu lia vizaĝo fariĝas nigra, kaj li estas subpremata de aflikto.

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١٩﴾

19. Ĉu iu, kiu kreskis inter la luksafetoj kaj estas ĉiam en disputoj sen iu ajn tialo, povas esti atribuita al Dio?

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ﴿٢٠﴾

20. Ili kredas la anĝelojn, kiuj estas servantoj de la Donema, inaj estaĵoj. Ĉu ili eble ĉeestis okaze de ilia kreo? Ilia atesto estas enskribita kaj ili estos pridemanditaj.

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ

مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

21. Ili diras: "Se la Donema estus volinta, ni ne adorus ilin". Pri tio ili ne havas iun ajn scion: ili nur supozas.

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِنْ تَدْبِيرٍ

إِلَّا قَالُوا مَتَرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

22. Ĉu Ni donis antaŭ tiu ĉi alian Libron, je kiu ili sin tenas?

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُمْكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٣﴾

23. Ne! Ili diras: "Ni vere trovis niajn patrojn en religio kaj ni volas esti gvidataj per iliaj piedsignoj".

فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

* t. e. : naskiĝo de filino

24. Tiel, kiam Ni sendis antaŭe en iun ajn urban admonanton, ĉiam diris la riĉuloj en ĝi: "Ni vere trovis niajn patrojn en religio kaj ni certe sekvas iliajn piedsignojn".

25. Ilia gardanto diris: "Kiel? Eĉ se ĝi alportas pli bonan gvidilon ol tiu, en kiu vi trovis viajn patrojn?" Ili diras: "Ni certe rifuzas tion, kun kio vi estas senditaj".

26. Tial Ni repagis ilin. Vidu nun, kiel estis la puno de la negantoj!

27. Memoru, kiam Abraham diris al sia patro kaj al sia popolo: "Vere mi ne akceptas tion, kion vi adoras

28. anstataŭ Tiun, kiu kreis min. Li vere gvidos min"

29. kaj li faris tion daŭra leĝo por sia idaro, por ke ili konvertiĝu.

30. Ne! Malgraŭ tio Mi lasis ilin kaj iliajn patrojn ĝui la vivon, ĝis venis al ili la vero per klariga sendito.

31. Kiam venis al ili la vero, ili tamen diris: "Ĉi tio estas magio, kaj ni rifuzas ĝin"

32. kaj ili diris: "Kial ĉi tiu Korano ne estis sendita al iu eminentulo el la du urboj?" *

33. Ĉu estas ilia tasko disdoni la favoron de via Sinjoro? Ni mem disdonas inter ili ilian vivtenon en ĉi tiu vivo, kaj Ni plialtigas iujn el ili super aliaj en hierarkio, por ke la unuaj prenu la aliajn sub sian protekton, kaj la kompatato de via Sinjoro estas pli bona ol tio, kion ili amasigas.

34. Se ne estus necese malhelpi la homojn fariĝi ĉiuj egalaj, Ni estus doninta al tiuj, kiuj ne kredas je la Donema, arĝentajn tegmentojn por iliaj domoj kaj ŝtuparojn por supreniri al ili

يٰۤاَيُّهَا الْمُكَذِّبِينَ ۝٣٤

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ

مِمَّا تَعْبُدُونَ ۝٣٥

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝٣٦

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝٣٧

بَلْ مَنَعْتَ هُوَآءَهُ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ

وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝٣٨

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ

كٰفِرُونَ ۝٣٩

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبِينَ

عَظِيمٍ ۝٤٠

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ

مَمِّشْتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ

فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمُ بَعْضًا مَّخْرَجًا

وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝٤١

وَلَوْلَا اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاجِدَةً لَّجَعَلْنَا لِسَانَ

يَكْفُرًا بِالرَّحْمٰنِ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ سَفٰهًا مِّنْ قَضٰى وَمَعَارِجَ

عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝٤٢

وَلِيُبَيِّنَ لَهُمُ اَبْوَابًا وَسُرَرًا عَلَيَّهَا يَتَّكِفُونَ ۝٤٣

وَرُحْرُقًا وَاِنْ كُلِّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

۝٤٤ وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝٤٥

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نَقِيصٌ لَّهٗ سَيِّطٰنًا

* Tā'if kaj Mekko

35. kaj pordojn por liaj domoj kaj litojn por ripozi sur ili,

فَهُوْلَهُ قَرِينٌ ﴿٢٥﴾

36. kaj ornamaĵojn el oro. Ĉio ĉi tamen estas nur ĝuado dum ĉi tiu vivo, sed la vivo venonta apud via Sinjoro estas por la justuloj.

وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوْنَ وَلَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَسْبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٦﴾

37. Kiu tamen turnas sin for de la admono de la Donema, por tiu Ni destinis Satanon, por ke li estu lia kunulo.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لِيَتَّبِعُنِي وَمِنِّي وَبَيْنَكَ أَلْفُ مِائَةٍ مِّنَ الَّذِينَ يَشْرُونَ قِيمَتِ الْقَرِينِ ﴿٢٧﴾

38. Ili vere devojiĝas de la rekta vojo, sed ili opinias, ke ili estas rekte gvidataj,

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنكُم مِّنَ الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٢٨﴾

39. ĝis iu tia venas al Ni kaj diras al sia kunulo: "Ho! se inter mi kaj vi estus la distanco, kiu estas inter Oriento kaj Okcidento!". Malbona kunulo li estas!

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

40. "En tiu tago neniom helpos, ke vi estas kunuloj en la puno, ĉar vi malbonfaris".

فَأَمَّا نَدَّهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٣٠﴾

41. Ĉu vi eble kapablas igi la surdulojn aŭdi? Ĉu vi kapablas gvidi la blindulojn aŭ tiujn, kiuj troviĝas en evidenta eraro?

أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٣١﴾
فَأَسْمِعْ بِآلِ زَيْدٍ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّا كُنَّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾

42. Se Ni forprenos vin, Ni certe repagos ilin,

43. aŭ Ni montros al vi tion, per kio Ni minacis ilin, ĉar Ni havas senliman povon super ili.

وَأَنَّهُ لَدِكُمْ لِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنصَلُونَ ﴿٣٣﴾

44. Tenu vin tial je tio, kio estis revelaciita al vi. Vi vere estas sur la rekta vojo.

وَسَلُّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٣٤﴾

45. Tio vere estas granda honoro por vi kaj por via popolo. Baldaŭ vi estos pridemanditaj.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٥﴾

46. Demandu tiujn el Niaj senditoj, kiujn Ni sendis antaŭ vi, ĉu Ni estigis aliajn Diojn anstataŭ la Donema, por ke oni adoru ilin.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَصْحَكُونَ ﴿٣٦﴾

47. Ni vere sendis Moseon kun Niaj signoj al Faraono kaj al liaj estroj, kaj li diris: "Mi vere estas sendito de la Sinjoro de l' Universo";

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾
وَقَالُوا يَا أَيُّهُ الشُّجْرَادُ اعْلَمْ رَبَّنَا بِمَا عِندَكَ

48. kiam li tamen venis al ili kun Niaj signoj, ili ridis pri li.

إِنَّمَا لَهْتَدُونَ ﴿٥٨﴾

49. Ni nur montris Niajn signojn, kiuj estis ĉiam pli grandaj ol la antaŭaj, kaj Ni trafis ilin per turmentoj, por ke ili konvertiĝu,

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَدَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُرُونَ ﴿٥٩﴾
وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي

50. sed ili diris: "Ho vi sorĉisto! Preĝu por ni al via Sinjoro laŭ tio, kion Li ordonis al vi, ĉar tiel ni estos gvidataj".

مَلِكٌ مُّصْرًا وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُجِيرُونَ ﴿٦٠﴾

51. Kiam Ni poste forprenis de ili la turmentojn, ili tamen rompis sian promeson.

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ

52. Faraono anoncis al sia popolo: "Ho mia popolo! ĉu ne apartenas al mi la suvereneco de Egiptujo kaj de ĉi tiuj riveroj, kiuj fluas sub mi? Ĉu vi do ne vidas?

يُسِينُ ﴿٦١﴾

فَلَوْلَا الْبَقِيَّةُ عَلَيْهِ أَسْوَدَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

53. Ĉu mi do ne estas supera al tiu ĉi, kiu estas malŝatinda kaj preskaŭ ne kapablas esprimi sin kompreneble?

الْمَلِكِ مُقْتَرِبِينَ ﴿٦٢﴾

فَأَسْتَفْتَى قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتِيحِينَ ﴿٦٣﴾

54. Kial do ne estas ĉirkaŭ liaj brakoj braceletoj el oro, aŭ ne venis anĝeloj kun li por akompani lin? "

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٦٤﴾

فَجَعَلْنَاهُمْ سُلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٦٥﴾

55. Tiel li instigis sian popolon al la malsageco, kaj ili obeis lin. Vere ili estis malobe-ema popolo.

وَلَتَأْذُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ

يَصُدُّونَ ﴿٦٦﴾

56. Tial Ni repagis ilin, kiam ili kolerigis Nin, kaj Ni dronigis ilin ĉiujn,

وَقَالُوا يَا إِلَهَنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا

57. kaj Ni faris ilin pasintaĵo kaj ekzemplo por la posteuloj.

بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيثُونَ ﴿٦٧﴾

58. Kiam la filo de Maria estas priparolata kiel ekzemplo, jen! via popolo kriegas,

إِن هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي

إِسْرَائِيلَ ﴿٦٨﴾

59. dirante: "Ĉu estas pli bonaj niaj Dioj aŭ li? ". Ili lin mencias al vi nur pro kontraŭdiremo. Ne! ili estas popolo disputema.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ

يَخْلُقُونَ ﴿٦٩﴾

60. Li estis nur servanto, al kiu Ni kompatis, kaj Ni faris lin ekzemplo por la idoj de Izrael.

وَرَأَى لَعَلَّمُ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَسْرَنَ بِهَا وَاتَّبِعُونَ

هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٧٠﴾

61. Se Ni volus, Ni povus estigi anĝelojn el via mezo por anstataŭi vin sur la tero.

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣١﴾

62. Ĝi vere estas vera scio pri la Horo, do ne dubu pri ĝi, sed sekvu min. Tiu ĉi estas la rekta vojo.

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَالرِّبِّينَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۗ

63. Ne lasu Satanon devojigi vin. Li vere estas evidenta malamiko.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا رِجْزَهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ سَرِيبٌ ﴿٣٢﴾

64. Kiam venis Jesuo kun evidentaj pruvoj, li diris: "Vere mi venas al vi kun la saĝo kaj por klarigi al vi tion, pri kio vi malkonsentas, do respektigu Allahon kaj obeu min.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ سَرِيبٌ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٣﴾

65. Vere Allah estas mia Sinjoro kaj via Sinjoro, do adoru Lin. Tiu ĉi estas la rekta vojo".

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْبَيْتِ ﴿٣٤﴾

66. La konfederacioj tamen disiĝis en skismon inter si. Ve do al la malpieguloj pro la puno de la dolora tago!

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾

67. Ili nur atendas, ĝis la Horo venos sur ilin neatendite kaj neperceptite.

الْأَخْلَاءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

68. La amikoj fariĝos en tiu tago malamikoj unu de la alia, krom la justuloj.

يُجَادِلُ الْأَخْوَافُ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾

69. "Ho Miaj servantoj, en tiu tago ne estos timo por vi nek malgajeco,

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾

70. por vi, kiuj kredis al Niaj revelacioj kaj submetiĝis!

أَدْخَلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ ﴿٣٩﴾

71. Eniru en la Paradizon, vi kaj viaj edzinoj, feliĉaj! "

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ
وَفِيهَا مَا تَشْتَهَى الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٠﴾

72. – rondiros por ili pokaloj el oro kaj kalikoj, kaj en tiuj estos ĉio, kion la animoj deziras kaj la okuloj ĝuegas – "Vi tie restos por ĉiam.

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

73. Tiu estas la Paradizo, de kiu vi estis faritaj heredantoj pro tio, kion vi faris,

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٤٢﴾

74. en ĝi estas fruktoj abundaj por vi, por ke vi manĝu el ili".

إِنَّ الْمَرْجُومِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٤٣﴾

لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾

75. Vere la kulpuloj restos por ĉiam en la turmento de l' Infero.
76. Ĝi ne estos mildigita por ili, kaj ili mal-esperos en ĝi.
77. Ni ne agis maljuste, sed ili estis maljustuloj.
78. Ili krios: "Ho estro, lasu vian Sinjoron neniigi nin! ", li tamen diros: "Vi certe devas resti,
79. ni certe portis al vi la veron, sed la plej multaj el vi malsatis la veron".
80. Ĉu ili decidis pri iu ajn projekto? Ni ja jam decidis.
81. Ĉu ili do imagas, ke Ni ne aŭdas iliajn sekretojn kaj iliajn kaŝitajn paroladojn? Jes! Kaj Niaj senditoj ĉe ili ĉion registras.
82. Diru: "Se la Donema estus havinta filon, mi ja estus la unua adoranto".
83. Sankta estas la Sinjoro de la ĉielo kaj de la tero, la Sinjoro de l' Trono, Li estas eminenta super tio, kion ili asertas.
84. Lasu ilin babilaĉi kaj amuziĝi, ĝis ili renkontos la tagon, pri kiu estas minacite al ili.
85. Li estas Dio en la ĉielo kaj Dio sur la tero, kaj Li estas la Saĝa, la Ĉioscia.
86. Benata estu Tiu, al kiu apartenas la suvereneco de la ĉielo kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ; ĉe Li estas la vera scio pri la Horo kaj al Li vi revenos.
87. Tiuj, kiujn vi alvokas anstataŭ Lin, ne havas la povon por propeti, krom tiu, kiu atestas la veron, kaj ili scias tion.
88. Se vi demandas ilin: "Kiu kreis ilin? ", ili certe diros: "Allah! ". Kial ili do turnas sin for?
89. Per lia vorto: "Ho mia Sinjoro! Ĉi tiu certe estas popolo, kiu ne volas kredi",
90. turnu vin for de ili kaj diru: "Pacon! ". Baldaŭ ili ekscios.

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾
 وَتَادُوا بِمِلْكِكَ لِيَقْضِيَ عَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ تُكْفَرُونَ ﴿٤٥﴾
 لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَئِيْلٌ كَرِهُونَ ﴿٤٦﴾
 أَمْ أBRَمُوا أَمْراً فَإِنَّا عMBِرُونَ ﴿٤٧﴾
 أَمْ يَرْسِبُونَ إِنَّا لَا نَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
 وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٨﴾
 قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِ ﴿٤٩﴾
 سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
 عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٥٠﴾
 ذَرَهُمْ يَجُودُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿٥١﴾
 وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَ
 هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿٥٢﴾
 وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاللَّيْلِ تَرْجَعُونَ ﴿٥٣﴾
 وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
 إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾
 وَإِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
 يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾
 وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يَوْمِنُونَ ﴿٥٦﴾
 فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ يَلْعَبُونَ ﴿٥٧﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Hā Mīm.**

حَمِّمٌ ②

3. Per la klara Libro!

وَالكِتَابِ الْبَيِّنِ ③

4. Vere Ni sendis ĝin en sankta nokto — vere Ni ĉiam admonis —

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ④

5. kaj en ĝi estas klarigitaj detale ĉiuj saĝaj aferoj

فِيهَا يُفَرِّقُ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤

6. laŭ Nia ordono. Ni vere ĉiam sendis senditojn

أَمْراً مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥

7. kiel favoron de via Sinjoro — Li vere estas la Ĉioaŭda, la Ĉioscia —

رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦

8. de la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ. Se nur vi estus firme kredintaj!

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ ⑧

9. Ne ekzistas alia Dio ol Li. Li igas vivi kaj morti — via Sinjoro kaj la Sinjoro de viaj prapatroj —

تُؤَقِنِينَ ⑧

10. Jen! Malgraŭ tio ili estas en dubo, ili amuziĝas.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ ⑨

11. Vi tamen atendu la tagon, en kiu la ĉielo elsendos klare videblan fumon,

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩

12. kiu ĉirkaŭos la homojn. Tiu estos dolora turmento.

فَأَذْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ⑪

13. "Nia Sinjoro, forprenu de ni la turmenton. Ni vere kredas".

يُعْثَى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫

* v. la verson 11 an

** Laŭdegenda, Ĉioscia!

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ⑭

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ مِّثْلُ نَحْنِ ⑮

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ⑯

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ⑰

14. Kiel ili do povas lerni, post kiam venis al ili sendito klariganta,

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فُؤَعُونَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ

كَرِيمٌ ﴿١٤﴾

15. kaj ili turnis sin for de li, kaj diris: "Instigito, frenezulo! "

أَنْ أَدْوَارَ إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥﴾

16. "Ni vere forprenos la turmenton por iom da tempo, sed ili fariĝos ree kulpaj.

وَأَنْ لَا تَعْلَوْا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾

17. En la tago, en kiu Ni ekkaptos vin severege, Ni vere repagos al vi".

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ﴿١٧﴾

18. Ni jam elprovis, antaŭ ol ili venis, la polon de Faraono. Al ili venis honorinda sendito.

وَأَنْ لَّمْ تُوْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ ﴿١٨﴾

فَدَعَا رَبِّيَ أَنَّهُ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّحْرِمُونَ ﴿١٩﴾

19. "Transdonu al mi la servantojn de Allah, mi vere estas por vi sendito fidela.

فَأَسْرِبْ بَعْدِي لِئَلَّا يَكُمُ مَتَّبِعُونَ ﴿٢٠﴾

20. Ne fieriĝu antaŭ Allah. Mi vere venas al vi kun evidenta aŭtoritato,

وَأَتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٢١﴾

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جُنْدٍ وَعِيُونَ ﴿٢٢﴾

21. kaj mi serĉas rifuĝon ĉe mia Sinjoro kaj via Sinjoro, por ke vi ne ŝtonmortigu min.

وَدُرُوجٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٣﴾

22. Se vi ne kredas al mi, malproksimiĝu de mi".

وَنِعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَاهِنِينَ ﴿٢٤﴾

23. Tiam li* preĝis al sia Sinjoro: "Tiu ĉi estas popolo pekema".

كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٥﴾

24. "Konduku Miajn servantojn for dum la nokto; certe vi estos persekutataj.

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

مُنظَرِينَ ﴿٢٦﴾

25. Forlasu la maron, kiam ĝi estas kvieta. Ili estas armeo, ili dronos".

وَلَقَدْ بَجَبْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْبَهِيمِ ﴿٢٧﴾

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرِفِينَ ﴿٢٨﴾

26. Kiom multajn ĝardenojn kaj fontojn ili postlasis!

وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾

27. Kaj grenkampojn, kaj honorajn loĝejojn!

وَأَتَيْنَهُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٣٠﴾

28. Kaj la favorojn, kiujn ili ĝuis!

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ﴿٣١﴾

29. Tiel estis, kaj Ni heredigis tiujn aĵojn al alia popolo.

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

فَأَقْوَ يَا أَبَانَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾

* Moseo

30. Ne ploris super ili la ĉielo nek la tero, kaj al ili ne estis konsentita prokrasto.

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُيُوتٍ وَذُرِّيَّةٍ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلِكْنَاهُمْ

31. Certe Ni savis la idojn de Izrael de hontiga puno:

إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣١﴾

32. de Faraono – li fakte estis malhumila, ekscesanta –

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿٣٢﴾

33. kaj Ni elektis ilin el ĉiuj nacioj, per Nia scio.

مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

34. Kaj Ni donis al ili signon, en kiu estis klara provo.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٤﴾

35. Vere tiuj diros:

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى تَبَتُّوا وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٥﴾

36. ”Ne ekzistas alia morto ol nia unua, kaj ni ne estos vekitaj,

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣٦﴾

37. rekonduku do niajn patrojn, se vi estas sinceraj”.

إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ ﴿٣٧﴾

38. Ĉu ili estas eble pli honorindaj ol la popolo de Tubba kaj ol tiuj, kiuj estis antaŭ ili? Ni neniigis ilin, ĉar ili estis pekuloj.

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٣٨﴾

39. Ni ne kreis la ĉielojn kaj la teron kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ, nur por ludi,

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٣٩﴾

40. Ni vere kreis ilin en vero, sed la plej multaj el ili ne scias tion.

كَعَلَى الْجَنِيمِ ﴿٤٠﴾

41. Vere la tago de la decido estas la difinita tempo por ili ĉiuj,

حُدُودَهُ نَاعِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤١﴾

42. la tago, en kiu neniom utilos la amiko al la amiko, kaj ili ne trovos helpon,

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٢﴾

43. krom tiuj, al kiuj Allah kompatos. Estas Li Tiu, kiu estas la Ĉiopova, la Pardonema.

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٣﴾

44. Jen, la arbo Zakkūm

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَنْتَرُونَ ﴿٤٤﴾

45. estas la manĝaĵo de la pekulo.

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٤٥﴾

46. Kiel fandita ferŝtono ĝi bolos en iliaj ventroj

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٦﴾

506

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٤٨﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٤٩﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٠﴾

47. kiel la bolado de bolanta akvo.

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٧﴾

48. "Ekkaptu lin kaj trenu lin en la mezon de l' Infero!

فَإِن شَاءَ يَسِّرْنَاهُ لِسَانَكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

49. Poste verŝu sur lian kapon la turmenton de la bolanta akvo.

فَإِنَّ رَبَّكَ لَهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿٥٩﴾

50. Vi gustumu! Vi kredis vin la Ĉiopova, la Ŝatenda.

51. Jen! Ĉi tio estas tio, pri kio vi kutimis dubi".

52. Vere la justuloj estas en restadejo sekura,

53. inter ĝardenoj kaj fontoj,

54. vestitaj per silko kaj orbrokato, sidante vidalvide.

55. Tiel tio estos. Ni edzigos ilin kun noblaj fraŭlinoj* grandokulaj.

56. Tie ili ricevos ĉiuspecajn fruktojn en paco kaj sekureco.

57. Tie ili ne gustumos la morton, krom la unua morto, kaj Li savos ilin de la turmento de l' Infero

58. per la graco de via Sinjoro. Tio estas la plej granda feliĉo.

59. Ni certe faris ĝin facila, en via lingvo, por ke ili estu admonataj.

60. Atendu do; ili ankaŭ atendas.

* Arabe: Hūr

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Hā Mīm.**

3. La revelacio de la Libro venas de Allah, la Ĉiopova, la Saĝa.

4. Vere en la ĉieloĵ kaj sur la tero estas signoj por la kredantoj,

5. kaj en via kreo kaj en ĉiuj bestoj, kiun Li dissendis, estas signo por popolo firme kredanta.

6. Ankaŭ en la alternado de la nokto kaj de la tago kaj en tiu provizaĵo, kiun Allah sendas el la ĉielo, per kiu Li revivigas la teron post ĝia morto, kaj en la alternado de la ventoj, estas signoj por popolo komprenanta.

7. Tiuj ĉi estas la signoj de Allah, kiujn Ni proklamas al vi kun la vero. Al kiu vorto ili kredos post Allah kaj Liaj signoj?

8. Ve al ĉiu mensogulo kaj pekulo!

9. Al tiu, kiu aŭdas la revelaciojn de Allah, kiam ili estas proklamataj al li, poste tamen persistas je la fieregeco, kvazaŭ li neniam estus aŭdinta, vi anoncu doloran punon!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

وَ فِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

يُوقِنُونَ ⑤

وَ اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ زُرْقٍ فَأَنبِئْ بِهِ الْبُرْجَانَ بَعْدَ مَوْتِهِمَا وَتَصْرِيفِ

الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَسُوهُمَا عَلَيْهِ بِالْحَقِّ قِيَامِي حَدِيثٍ

بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

وَبِئْسَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑧

يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنَادِي عَلَيْهِ ثُمَّ يُخْفَى مُسْتَكْبِرًا كَأَن

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ

* v. la verson 29an

** Laŭdegenda, Ĉioscia!

10. Kaj por tiu, kiu – kiam li ekscias ion el Niaj revelacioj – ridas pri ili, estos hontiga puno.

11. Antaŭ ili estas la Infero kaj al ili neniom utilos tio, kion ili meritis, nek la protektantoj, kiujn ili prenis al si anstataŭ Allah, kaj por ili estos terura turmento.

12. Tiu ĉi estas gvidilo, kaj por tiuj, kiuj rifuzas la revelaciojn de sia Sinjoro, estos la plej dolora puno.

13. Estas Allah Tiu, kiu igis servi al vi la maron, por ke la ŝipoj veturu sur ĝi laŭ Lia ordono, kaj por ke vi strebu al Lia graco kaj por ke vi estu dankaj.

14. Li igis servi al vi tion, kio estas en la ĉielo kaj kio estas sur la tero; ĉio venas de Li. Vere en tio estas signoj por popolo pripensanta.

15. Diru al la kredantoj ke ili pardonu al tiuj, kiuj ne timas la punon de Allah, por ke Li rekomencu la popolon pro tio, kion ili meritis.

16. Kiu bonfaras, tiu faras tion por sia propra animo, kaj, kiu malbonfaras, sur tiun falos la malbono. Poste vi revenos al via Sinjoro.

17. Ni vere donis al la idoj de Izrael la Skribon kaj la saĝon kaj la profetadon, kaj Ni donis al ili bonajn aĵojn, kaj Ni preferis ilin al la aliaj nacioj.

18. Ni donis al ili klarajn pruvojn pri la afero. Ili malkonsentis nur, post kiam venis al ili la vera scio, pro reciproka envio. Vere via Sinjoro juĝos inter ili en la tago de la reviviĝo pri tio, pri kio ili malkonsentis.

19. Poste Ni kondukis vin sur la vojon klaran en la afero de la kredo, vi do sekvu ĝin kaj ne sekvu la pasiojn de tiuj, kiuj nenion scias.

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٠﴾

مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا

شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَأْتِ

عَنْ رَبِّهِمْ آيَةٌ

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ

وَلِيَتَنَبَّأُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَاءً فِي السَّنَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ

يُجْزَى قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ

إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّورَ

وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ

بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَ

لَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

20. Vere ili neniom utilos al vi kontraŭ Allah. Pri la malpieguloj sciuj: iuj el ili estas amikoj de la aliaj, sed Allah estas la amiko de la justuloj.

21. Tiuj ĉi estas la instruiloj por la homaro kaj gvidilo kaj kompato por popolo firme kredanta.

22. Ĉu la malbonfarantoj do imagas, ke Ni traktos ilin kiel la kredantojn kaj la bonfarantojn, tiel ke ilia vivo kaj ilia morto estos egalaj? Malbone estas, kiel ili juĝas!

23. Allah kreis la ĉielojn kaj la teron en vero, tial estos rekompencita ĉiu homo pro tio, kion li meritis; ili ne ricevos maljustecon.

24. Ĉu vi do vidis tiun, kiu prenas al si kiel Dion siajn pasiojn, kaj kiun Allah lasas erari en Sia scio, kaj al kiu Li sigelas la orelojn kaj la koron, kaj sur kies okulojn Li etendas dikan vualon? Kiu do kapablos gvidi lin post Allah? Ĉu vi do ne volas akcepti la admonon?

25. Ili diras: "Ne ekzistas io ajn alia ol ĉi tiu nia vivo; ni mortas kaj ni vivas, kaj nenio alia neniigas nin ol la tempo". Pri tio tamen ili ne havas iun veran scion, ili nur supozas.

26. Kiam estas proklamataj al ili Niaj evidentaj revelacioj, ili povas alporti nur la jenan kontraŭparolon: "Rekonduku niajn patrojn, se vi estas sinceraĵ!"

27. Diru: "Allah igas vin vivi, poste morti, poste Li kunvenigos vin en la tago de la revivigo, pri kiu ne ekzistas dubo, sed la plej multaj el la homoj ne scias tion".

28. Al Allah apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj en la tago, en kiu estiĝos la Horo, en tiu tago la mensoguloj pereos,

إِنَّهُمْ لَنْ يُبْعُوْا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

هَذَا بَصَائِرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ

يُؤْتُونَ ﴿٢١﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَعِيَ هُمْ

وَمِمَّا لَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُخْرِجَهُ

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ

عَلَّمَ عِلْمًا وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى

بَصَرِهِ عَشْرَةَ ۖ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا

وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ

عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٢٥﴾

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مِمَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ

إِلَّا أَنْ قَالُوا اتُّوْا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٦﴾

عَلَى اللَّهِ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُعْمَلُ لَكُمْ إِلَى

يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

29. kaj vi vidos ĉiun popolon surgenuĝi. Ĉiu popolo estos vokita al sia Skribo: "Hodiaŭ vi ricevos la rekompencan pro tio, kion vi faris.

30. Ĉi tiu estas Nia Libro, ĝi diras al vi la veron. Ni vere enskribigis ĉion, kion vi faris".

31. Pri tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, sciuj: ilia Sinjoro kondukos ilin en Sian kompaton. Tio estas la plej granda feliĉo.

32. Pri la miskredantoj, sciuj: ĉu Miaj revelacioj ne estis proklamitaj al vi? Vi tamen fariĝis fieregaj kaj vi estis popolo pekema,

33. kaj, kiam estis dirite: "La promeso de Allah estas vera, kaj pri la Horo ne ekzistas dubo", vi diris: "Ni ne scias, kio estas la Horo, ni havas pri ĝi nur malprecizan opinion kaj ni ne estas konvinkitaj".

34. La malbonaj konsekvencoj de ilia agado fariĝos evidentaj al ili kaj tio, kion ili kutimis moki, ĉirkaŭos ilin.

35. Estos dirite al ili: "Hodiaŭ Ni forgesis vin, kiel vi forgesis la venon de ĉi tiu tago. Via restadejo estas la fajro, kaj por vi ne estos iu ajn helpanto.

36. Tio estas, ĉar vi mokis pri la revelacioj de Allah, kaj vin trompis ĉi tiu vivo". Tial ili ne povos eliri de tie, kaj ili ne povos esti elaçetitaj.

37. Estu laŭdegata Allah, la Sinjoro de la ĉieloj kaj la Sinjoro de la tero, la Sinjoro de l' Universo!

38. Al Li apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero kaj Li estas la Ĉiopova, la Saĝa!

*

Fino de la 25-a parto

بِوَمَدٍ يَحَسُرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٩﴾

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلَّ أُمَّةٍ تَدْعَىٰ إِلَىٰ

كِنْفِهَا ۗ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِئُ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣١﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ

رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ﴿٣٢﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي سِتْرًا عَلَيْهِمْ

فَأَسْتَكْبِرُوا وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

وَأَذًا قِيلَ لَنْ نَعِدَّ اللَّهُ حَقًّا وَالسَّاعَةَ لَا رَيْبَ

فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۗ إِنَّ نُسْنُ الْأَطْلَاقِ

وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَتِقِينَ ﴿٣٤﴾

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِيبْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

وَمَا وَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرِينَ ﴿٣٦﴾

ذَٰلِكُمْ بِأَنكُمُ اتَّخَذْتُمُ آيَةَ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

الْحَيَوةُ الدُّنْيَا ۗ فَأَلْيَوْمَ لَا يُجْرَبُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ

يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٧﴾

قَلِيلٌ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٣٨﴾

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

بِالْحَكِيمِ ﴿٣٩﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَمْدٌ

2. Hâ Mîm.**

3. La revelacio de la Libro venas de Allah, la Ĉiopova, la Saĝa.

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

4. Ni kreis la ĉielojn kaj la teron kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ, nur per la vero kaj por difinita tempo. Tiuj tamen, kiuj ne kredas je tio, pri kio ili estas admonitaj, turnas sin for.

5. Diru: "Ĉu vi scias, kio estas tiuj, kiujn vi alvokas anstataŭ Allahon? Montru al mi, kion ili kreis el la tero. Aŭ ĉu ili partoprenas en la ĉieloj? Alportu al mi Libron, kiu estis revelaciita antaŭ ĉi tiu, aŭ iomete da vera scio, se vi estas sinceraj".

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُوْنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّمَّنْ قَبْلَ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

6. Kiu estas pli eraranta ol tiu, kiu alvokas anstataŭ Allah tiujn, kiuj ne aŭdos lin ĝis la tago de la reviviĝo kaj ignoras lian preĝon?

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ

7. Kiam la homoj estos kunigitaj, tiuj estos iliaj malamikoj kaj rifuzos ilian adoradon.

8. Kiam Niaj klaraj revelacioj estas proklamataj al ili, la miskredantoj diras pri la vero, kiam ĝi venas al ili: "Ĉi tio estas evidenta magio".

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

9. Ĉu ili diras: "Li elpensis ĝin"? Diru tiam: "Se mi estus elpensinta ĝin, vi neniom utilis al mi kontraŭ Allah. Li bone scias, kion vi kutimas diri; Li sufiĉas kiel atestanto inter mi kaj vi; Li estas la Senkulpigema, la Pardonema".

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَئِن لَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

* v. la version 22an

** Laŭdegenda, Ĉioscial

10. Diru: "Mi ne estas novaĵo inter la senditoj, kaj mi ne scias, kio okazos pri mi aŭ pri vi. Mi sekvas nur tion, kio estis revelaciita al mi, kaj mi estas nur klariga admonanto".

11. Diru: "Kion vi opinias? Se tio venas de Allah kaj vi rifuzas ĝin, kaj iu atestanto* el la idoj de Izrael atestis pri io simila kaj kredis, vi male fieregiĝis, ĉu vi ne estas malpieguloj?". Vere Allah ne gvidas la popolon malpiegan.

12. Diris la nekredantoj pri la kredantoj: "Se la Korano estus io bona, tiuj ne estus akceptintaj ĝin antaŭ ol ni", kaj, ĉar ili ne volas esti gvidataj de ĝi, ili diras: "Ĉi tio nur estas malnova mensogo".

13. Antaŭ ĝi jam estis la Libro de Moseo, gvidilo kaj favoro, kaj ĉi tiu estas Libro certiganta, en lingvo araba, por admoni la malpiegulojn, kaj bona novaĵo por la bonfaran-toj,

14. por tiuj, kiuj diras: "Nia Sinjoro estas Allah" kaj poste persistas. Por ili ne plu estos timo nek malgajeco.

15. Ili estos loĝantoj de l' Paradizo; tie ili restos ĉiam: rekompenco pro tio, kion ili faris.

16. Ni ordonis kiel devon de la homoj la bonajn agojn kontraŭ siaj gepatroj. Lia patrino portis lin en doloro kaj en doloro naskis lin. Lin porti kaj lin demamigi daŭras tridek monatojn. Poste, kiam li atingis sian plenaĝon kaj li estas kvardekjara, li diras: "Mia Sinjoro, faru min danko pro Viaj favoroj, kiujn Vi donis al mi kaj al miaj gepatroj, kaj igu min bonfari por pla-ĉi al vi kaj faru miajn idojn justaj por mi.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتَهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ
كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءِ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُنزِّلُ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ⑪

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ
فَأَمَّنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا آفِكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا
كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيَّائِ لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَأُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْهَمُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ⑮

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑯

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِضْلُهُ

* Moseo

Vere mi turnas min al Vi kaj mi vere estas submetiĝanto”.

17. Estas ili tiuj, de kiuj Ni akceptas la bonajn agojn, kiujn ili faris, kaj de kiuj Ni pretervidas la malbonajn: ili estos inter la loĝantoj de la Paradizo. Tiu ĉi estas la sincera promeso, kiu estis farita al ili.

18. Tiu tamen, kiu diras al siaj gepatroj: ”Fi al vi! Ĉu vi promesas al mi, ke mi reviviĝos, kvankam antaŭ mi jam forpasis generacioj? ”, kaj tiam ili ambaŭ plorpetas helpon de Allah kaj diras: ”Ve al vi, kresdu! Vere la promeso de Allah estas vera! ”, li tamen respondas: ”Ĉio ĉi estas nenio alia ol la fabeloj de la antikvuloj”.

19. Estas ili tiuj, kontraŭ kiuj veriĝos la juĝo de la puno eldirita kontraŭ popoloj, kiuj estis antaŭ ili, konsistantaj el Ginnoj kaj el homoj. Vere, ili estis la perdantoj.

20. Por ĉiuj estos rangoj laŭ tio, kion ili faris, por ke Li rekompencu tute iliajn agojn, kaj por ili ne estos maljusteco.

21. En la tago, en kiu la miskredantoj estos elmetitaj al la fajro: ”Vi elĉerpis la bonajn aĵojn en via vivo kaj vi ĝuis ilin. Hodiaŭ tamen vi estos rekompencitaj per la puno de la honto, ĉar vi fieregiĝis sur la tero, maljuste, kaj ĉar vi estigis malpacon”.

22. Memoru la fraton de Aad, kiam li admonis sian popolon apud la dunoj* – estis admonantoj jam antaŭ li kaj post li – kaj diris: ”Adoru nur Allahon. Mi timas por vi la punon de la tago terura”.

23. Ili demandis: ”Ĉu vi venis al ni por malproksimigi nin de niaj Dioj? Alportu do al ni tion, pri kio vi nin minacas, se vi estas unu el la sinceruloj”.

تَلْتُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشْدَدُهَا وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ

سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي

اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا

تَرْضَاهُ وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ؕ اِنِّي تبتُّ اِلَيْكَ

وَرَاتِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾

اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ تَتَّقِبُلْ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَا

تَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِيْ اَحْسَبِ الْجَنَّةِ وَعَدَدِ

الصَّدَقِ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿١٨﴾

وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اِنِّيْ لَكُمْ اَتُوْدِيْنَ اَنْ

اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ وَهَمَّا

يَسْتَوِيْنِ اِنَّنِيْ لَمِنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٩﴾

نِيَقُوْلُ مَا هَذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٠﴾

اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْ اَمْرِ قَدْ

خَلَقَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِيْنِ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ

كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوْا وَاَلِيُوْفِيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ اذْهَبْتُمْ

طِيْبَتِكُمْ فِيْ حَيٰتِكُمْ الدُّنْيَا وَاَسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا

فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَتَكَبَّرُوْنَ

﴿٢٣﴾ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِاٰنِكُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٤﴾

وَاذْكُرْ اٰمًا عَادًا اِذْ اَنْذَرْتَهُمْ بِالْاَحْقَافِ وَا

* Arabe: Al-Ahkāf, regiono en Hadramaut

24. Li respondis: "Vere la scio pri tio estas nur ĉe Allah kaj mi nur anoncas al vi tion, kun kio mi estis sendita, sed mi vidas, ke vi estas popolo nescianta".

25. Kiam ili vidis la punon alproksimiĝi kiel nubego al iliaj valoj, ili diris: "Tiu ĉi estas nuboj, kiu alportas al ni pluvon." Ne! Tio estas, kion vi volis akceli, ventego, en kiu estas dolora puno,

26. ĝi detruos ĉion laŭ la ordono de sia Sinjoro. La sekvantan matenon oni ne plu vidis, pri ili, ion alian ol la loĝejoj. Tiel Ni rekompencas la popolon pekeman.

27. Ni donis al ili la povon super tio, super kio Ni ne donis al vi la povon, kaj Ni donis al ili aŭdadon kaj vidadon kaj korojn, sed al ili neniom utilis ilia aŭdado kaj ilia vidado kaj iliaj koroj, ĉar ili negis la revelaciojn de Allah. Sur ilin falis tio, kion ili kutimis moki.

28. Vere Ni jam detruis urbojn ĉirkaŭ vi, kaj Ni montris la signojn de ĉiuj flankoj, por ke ili konvertiĝu.

29. Kial do ne helpis ilin tiuj, kiujn ili prenis al si, anstataŭ Allahon, kiel Diojn, por ke ili alproksimigu ilin al Li? Ne, tiuj foriris de ili. Jen ilia mensogo kaj tio, kion ili kutimis elpensi!

30. Memoru, kiam Ni direktis al vi grupon de Ginnoj, kiuj deziris aŭdi la Koranon; kiam ili estis en ĝia ĉeesto, ili diris: "Silentu". Kiam ĝi finiĝis, ili reiris al sia popolo, admonante.

31. Ili diris: "Ho nia popolo! Ni aŭdis Libron, kiu estis sendita post Moseo kiel certigo de tio, kio estis antaŭ ĝi; ĝi gvidas al la vero kaj al la rekta vojo.

32. Ho nia popolo, sekvu la heroldon de Allah kaj kreu je Li. Li pardonos al vi viajn

قَدْ خَلَتْ التُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٣﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْيَحْتِنَا فَأَتِنَا بِمَا
تَعُدُّنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٤﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِن لَّيُفَكِّرْكُمْ فَأَنْزِلْتُمْ
بِهِ وَاللَّيْلِ آرَأَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٥﴾

فَأَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ لَهَذَا
عَارِضٌ مُسْتَبْرَأٌ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى
إِلَّا مَسَكِنَتُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا آرَأْتُمْ كَثْرَتَكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سَعَاءً وَابْصَارًا وَآفِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ

سِنْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا آفِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَلُهُمْ

فِيهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٨﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حولَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٩﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا
إِلَهِيَّةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكُمْ إِفْكَارُهُمْ وَمَا كَانُوا

يَقْتَرُونَ ﴿٤٠﴾

pekojn kaj Li protektos vin de la dolora puno.

33. Kiu ne sekvas la heroldon de Allah, tiu ne povas fuĝi sur la tero, kaj por li ne estos protektanto krom Li. Ili troviĝas en evidenta eraro”.

34. Ĉu ili ne vidis, ke Allah, kiu kreis la ĉielojn kaj la teron kaj ne laciĝis pro ilia kreo, havas la povon revivigi la mortintojn? Jes! Li vere havas povon super ĉiuj aferoj.

35. En la tago, en kiu la miskredantoj estos elmetitaj al la fajro: ”Ĉu ĉi tio ne estas la vero? ”. Ili diros: ”Jes! Per nia Sinjoro! ”. Li diros: ”Gustumu do la punon, ĉar vi estis miskredantaj”.

36. Persistu do, kiel persistis la senditoj, dotitaj je firmeco, kaj ne rapidu pro ili. En la tago, en kiu ili vidos tion, pri kio estis minacite al ili, ŝajnos al ili, ke ili atendis nur unu horon de unu tago. Tio estas senditaĵo! Neniu alia estos neniigita ol la popolo malpia.

وَأِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ۝

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مِثْلِهِ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ
مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ مِّنْ عَذَابِ الْآلِيمِ ۝
وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَعْبُدْهُم مِّن دُونِهِ يُقَدِّرْ عَلَيْنَ الْفِتْنَةَ
بَلْ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرِ أُولُو الْعِزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلِغْ فَعَلَ بِهَذَا

إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ۝

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. De tiuj, kiuj nekredas kaj devojigas de la afero de Allah, Li neniigos la farojn,

3. kaj de tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras kaj kredas je tio, kio estis sendita al Mahometo – tio estas la vero de ilia Sinjoro – Li forprenos la pekojn kaj Li plibonigos ilian staton.

4. Tio estas, ĉar la nekredantoj sekvas la falsan kaj la kredantoj sekvas la veron de sia Sinjoro. Tiel Allah prezentas al la homoj iliajn similaĵojn.

5. Kiam vi renkontas la miskredantojn, frapu iliajn nukojn, ĝis vi venkos ilin; poste streĉu firme la katenojn de la restantoj. Poste estu aŭ pardono aŭ elaceto, ĝis la milito estos deponinta siajn armilojn. Tiel estas. Se Allah estus volinta, Li mem punus ilin, sed Li volis elprovi iujn el ili per la aliaj. De tiuj, kiuj estas mortigitaj por la afero de Allah, Li neniam neniigos la farojn.

6. Li ilin venkigos kaj plibonigos ilian staton,

7. kaj kondukos ilin en la Paradizon, kiun Li anoncis al ili.

8. Ho vi kredantoj, se vi helpas la aferon de Allah, ankaŭ Li helpos vin, kaj firmigos viajn paŝojn.

9. Kaj de la miskredantoj – ve al ili! – Li neniigos la farojn.

10. Tio estas, ĉar ili malamas tion, kion Allah sendis, tial Li faras iliajn agojn senfruktaj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَصَلَّ

أَعْمَالَهُمْ ②

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ

عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَرَهُمْ

سَيَاتِبُهُمْ وَاصْلَحَ بِالْهَيْمِ ③

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ

آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ

لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا

أَخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا أَسْفُلَ الْأَعْيُنِ وَأَنْزِلُوا

يَدَيْكُمْ إِلَى الْأَعْنَاقِ وَالْأُذُنِ وَالْجَانِبِ

وَالْقَدَمِ الْوَارِيءِ الْكُلُّ مِنْ دُونِ ذَلِكَ

يُسْرًا أُولَئِكَ هِيَ شَرِيعَةُ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَا

يُؤْتُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑤

سَيُجْزِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِالْهَيْمِ ⑥

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَبَتْهَا لَهُمْ ⑦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَصَرَّوْا لِلَّهِ يُنْصِرْكُمْ وَ

يُنَزِّلْ عَلَيْكُمْ سَمَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ ⑧

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَنُصَلِّنَّهُمْ وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ ⑨

11. Ĉu ili ne vojaĝis sur la tero por vidi, kiel estis la fino de tiuj antaŭ ili? Allah pereigis ilin, kaj la sama sorto estas destinita por la miskredantoj.

12. Tio estas, ĉar Allah estas la Protektanto de la kredantoj, kaj ĉar por la miskredantoj ne ekzistas protektanto.

13. Allah vere kondukos la kredantojn kaj la bonfarantojn en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, sed por la miskredantoj, kiuj ĝuas kaj manĝas, kiel manĝas la brutoj, la fajro estos loĝejo.

14. Kiom multajn urbojn Ni detruis, eĉ pli fortajn ol tiu via urbo, kiu forpelis vin (Profeto!) ! Ili ne havis helpanton!

15. Ĉu egalas tiu, kiu sin apogas al la klaraj pruvoj de sia Sinjoro, al tiu, al kiu ŝajnas bela la malbono de liaj agoj, kaj kiu sekvas siajn malbonajn pasiojn?

16. Similaĵo pri la Paradizo, kiu estas promesa al la justuloj: en ĝi estas riveroj el akvo, kiu ne putriĝas, kaj riveroj el lakto, kies gusto ne ŝanĝiĝas, kaj riveroj el vino, bongusta por la trinkantoj, kaj riveroj el pura mielo. En ĝi ili havos ĉiuspecajn fruktojn kaj la pardonon de sia Sinjoro. Ĉu ili povas egali al tiuj, kiuj estas en la fajro, kaj trinkas bolantan akvon, kiu disŝiras iliajn intestojn?

17. Inter ili estas iuj, kiuj aŭskultas vin, sed, kiam ili foriras de vi, ili diras al tiuj, al kiuj estis donita la vera scio: "Kion li ĵus diris?". Estas ili tiuj, kies korojn Allah sigelis, kaj kiuj sekvas siajn malbonajn pasiojn.

18. Por tiuj tamen, kiuj estas gvidataj, Li pliigas la gvidadon kaj Li donas al ili justecon.

19. Ĉu ili ion alian povas atendi, ol ke la Horo venos super ilin neatendite? Certe jam venis ĝiaj antaŭsignoj. Kiom tamen uti-

ذٰلِكَ يٰۤاَنۡهٰمُ كِرۡهُوۡا مَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ فَاَحۡبَطۡ اَعۡمَالَهُمۡ ۝۱۱

اَفَلَمۡ يَسِيرُوۡا فِى الْاَرْضِ فَيَنظُرُوۡا كَيْفَ كَانَ

عَاقِبَةُ الَّذِيۡنَ مِنْ قَبۡلِهِمۡ ۗ دَمَرَا اللّٰهُ عَلَيْهِمۡ وَ

لِلۡكٰفِرِيۡنَ اَمْثَالُهَا ۝۱۲

ذٰلِكَ يٰۤاَنۡهٰمُ اللّٰهُ مَوۡلٰى الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَ لِلۡكٰفِرِيۡنَ

عَدُوۡ ۝۱۳

اِنَّ اللّٰهَ يَدۡخُلُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

جَنٰتٍ تَجۡرِىۡ مِنْ تَحۡتِهَا الْاَنْهٰرُ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا

يَسۡتَوۡعَوۡنَ وَيَاكُوۡنُوۡنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنّٰرُ

مَشۡوٰى لَّهُمۡ ۝۱۴

وَكَآيۡنَ مِنْ قَرِيۡبٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنۡ قَرِيۡبِكَ

الَّتِىۡ اَخۡرَجۡنَاكَ اَهۡلَكۡنَهُمۡ فَلَا نَاصِرَ لَّهُمۡ ۝۱۵

اَفَمَنۡ كَانَ عَلٰى يَدِيۡنَةٍ مِّنۡ رَّبِّهٖۤ اٰمِنًا كَمَنۡ رَّبِّىۡنَ لَهُ سُوۡءُ

عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوا اَهۡوَاءَهُمۡ ۝۱۶

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِىۡ وُعِدَ الْمُتَّقُوۡنَ فِيۡهَا اَنۡهٰرٌ

مِّنۡ مَّآءٍ غَيۡرِ اَسِيۡنٍ وَ اَنۡهٰرٌ مِّنۡ لَّبَنٍ لَّمۡ يَتَغَيَّرۡ

طَوۡمُهٗ وَ اَنۡهٰرٌ مِّنۡ حَمِيۡمٍ لَّدٰى لِلشَّارِبِيۡنَ وَ اَنۡهٰرٌ

مِّنۡ عَسَلٍ مُّصَفًّوۡا وَ لَهُمۡ فِيۡهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ

وَ مَغۡفِرَةٌ مِّنۡ رَّبِّهِمۡ ۗ كَمَنۡ هُوَ خَالِدٌ فِى النَّارِ

وَ سُقُوۡا مَآءً حَمِيۡمًا فَتَقَطَّ اَعۡمَآءُهُمۡ ۝۱۷

وَ مِنْهُمۡ مَّنۡ يَّسۡتَعِيۡلُ بِلِيۡبِكَ ۗ حَتّٰىۤ اِذَا خَرَجُوۡا مِنْ

عِنۡدِكَ قَالُوۡا لِلَّذِيۡنَ اُوۡتُوۡا الْعِلۡمَ مَاذَا قَالِ اِنۡتَۤا

los al ili ilia memoro, kiam ĝi estos alveninta?

20. Tial sciu, ke ne ekzistas alia Dio ol Allah, do petu pardonon pro viaj mankoj kaj por la kredantoj kaj por la kredantinoj. Allah konas vian fervoran agadon kaj vian ripoz-ejon.

21. La kredantoj diras: "Kial ne estas sendita ĉapitro?", sed kiam decidiga ĉapitro estas sendita kaj en ĝi estas menciita la batalo, tiam vi vidas tiujn, en kies koroj estas malsano, rigardi vin per rigardo kvazaŭ ili estus svenantaj pro la alveno de la morto. Pereon super ili!

22. Obeemo kaj afabla vorto estus pli bonaj por ili. Kiam la afero estas decidita, estus pli bone por ili, se ili estus fidelaj al Allah.

23. Ĉu vi do volis estigi malpacon en la lando, kaj tranĉi la ligilojn de la samsangeco, turnante vin for?

24. Estas ili tiuj, kiujn Allah malbenas, tiel ke Li faras ilin surdaj kaj blindigas iliajn okulojn.

25. Ĉu ili do ne volas pripensi pri la Korano, aŭ ĉu sur iliaj koroj estas rigliloj?

26. Tiujn, kiuj turnas siajn dorsojn, post kiam evidentiĝis por ili la gvidilo, Satano trompis, kaj li plenigis ilin per falsaj esperoj.

27. Tio estas, ĉar ili diris al tiuj, kiuj malamas, kion Allah sendis: "Ni sekvas vin en iuj aferoj". Allah tamen konas iliajn sekretojn.

28. Kiel estas tamen, kiam la anĝeloj forprenas iliajn animojn kaj frapas iliajn vizaĝojn kaj iliajn dorsojn?

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝١٥

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝١٦

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ۝١٧

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَنْعُكُمْ ۝١٨

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ تُخَيِّمُهَا فَذَكَرَ فِيهَا الْقِتَالَ رَأَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نُظْرَ الْمُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ قَالُوا لَيْسَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۝١٩

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۝٢٠

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۝٢١

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۝٢٢
إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدَوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا

29. Tio estas, ĉar ili sekvis tion, kio kolerigas Allahon, kaj malamis tion, kio plaĉas al Li. Li tial neniigis iliajn farojn.

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْضُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَهُمْ ۝٢٩

30. Ĉu imagas tiuj, en kies koroj estas malsano, ke Allah neniam evidentigos ilian malbonecon?

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا سَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيقُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ۝٣٠

31. Se Ni volus, Ni povus montri ilin al vi kaj vi povus rekonu ilin per iliaj distingiloj. Vi certe rekonos ilin per la sono de ilia voĉo. Allah konas viajn farojn.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ۝٣١

32. Ni certe volas elprovi vin por ekscii, kiuj el vi estas la batalantoj por la afero de Allah kaj la persistemuloj, kaj Ni volas evidentiĝi la faktojn pri vi.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝٣٢

33. Tiuj, kiuj nekredas kaj devojigas de la afero de Allah kaj kontraŭstaras la senditon, post kiam evidentiĝis por ili la gvidilo, neniam malutilos al Allah. Li faros iliajn agojn senfruktaj.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ حُرٌّ أَنْ يُنْزِلَ اللَّهُ أَصْحَابَهُمْ ۝٣٣

34. Ho vi kredantoj, obeu Allahon kaj obeu la senditon kaj ne vanigu viajn agojn!

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝٣٤

35. Vere tiuj, kiuj nekredas kaj devojigas de la afero de Allah, poste mortas, kiam ili ankoraŭ estas miskredantoj – Allah neniam pardonos al ili.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ شَيْئًا نَعْلَمُ الْمُجْرِمِينَ مِنْكُمْ وَ

36. Tial ne laciĝu, por ke vi ne devu peti pacon de ili. Vi devas venki. Allah estas kun vi kaj Li neniam vanigos viajn verkojn.

الضَّالِّينَ ۗ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ۝٣٥

37. Vere ĉi tiu vivo estas nur ludo kaj amuzajo, kaj, se vi kredas kaj respektegas Dion, Li donos al vi la rekompencan kaj ne volos forpreni de vi viajn propraĵojn.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَ شَآؤُوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالَهُمْ ۝٣٦

38. Se Li volus forpreni ilin de vi kaj volus devigi vin, vi fariĝus avaraj kaj Li tiam evidentiĝus vian malbonecon.

وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ۝٣٧

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۝٣٨

39. Rigardu! Vi estas tiuj, kiuj estis vokitaj por almozdoni por la afero de Allah, sed inter vi estas iuj, kiuj estas avaraj; tiu tamen, kiu estas avara, agas kontraŭ si mem, ĉar Allah estas la Memsufiĉa kaj vi estas dependaj. Se vi turnos vin for. Li estigos anstataŭ vi alian popolon, kaj ili ne estos similaj al vi.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْآخِلُونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَكُنْ يَتْرُكُكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٩﴾
إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ الْوَدُودُ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
وَأَنْتُمْ تَنْفِقُونَ أَيُّ يَوْمِكُمْ أَجُورٌ كُمْ وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ
إِنْ يَسْأَلُكُمْ فِيهَا فُجُورًا لَنْ يَسْأَلَكُمْ وَيُخْرِجْ
أَضْعَانَكُمْ ﴿٤٠﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفْسِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَمِنْكُمْ مَنْ يَبِغِلُ وَمَنْ يَبْغُلُ فَإِنَّمَا يَخِلُ عَنْ
نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْعَنِيُّ وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٤١﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ni vere venkis por vi evidentan venkon,
3. por ke Allah pardonu al vi viajn pekojn malnovajn kaj novajn, kaj por ke Li plenu mu Sian gracon al vi, kaj gvidu vin sur la rektan vojon,
4. kaj por ke Allah helpu vin per potenca helpo.
5. Estas Li Tiu, kiu sendas pacon en la korojn de la kredantoj, por ke ili aldonu kredon al sia kredo -- al Allah apartenas la armeoj de la ĉielo kaj de la tero, Allah estas ĉioscia, saĝa --

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴿١﴾
لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ
وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢﴾
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِيدَهُمْ وَاثِمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَبِاللَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤﴾

6. kaj por ke Li enirigu la kredantojn kaj la kredantinojn en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj por resti tie por ĉiam, kaj por ke Li forprenu de ili iliajn malbonajn agojn — apud Allah tio estas la plej granda triumfo —

7. kaj por ke Li punu la hipokritulojn kaj la hipokritulinojn kaj la idolanojn kaj la idolaninojn, kiuj havas malbonajn pensojn pri Allah. Sur ilin venos terura malfeliĉo. La kole-ro de Allah estas super ili, kaj Li malbenis ilin kaj pretigis por ili la Inferon. Malbonega estas tiu destino!

8. Al Allah apartenas la armeoj de la ĉielo kaj de la tero. Allah estas ĉiopova, saĝa.

9. Ni vere sendis vin kiel atestanton kaj kiel portanton de la bona novaĵo kaj kiel admnanton,

10. por ke vi kedu je Allah kaj al Lia sendito, kaj helpu lin kaj honoru lin kaj gloregu Lin matene kaj vespere.

11. Vere tiuj, kiuj ĵuras fidon al vi, nur al Allah ĵuras fidon. La mano de Allah estas super iliaj manoj. Tial, kiu perfidas, tiu perfidas sin mem, sed kiu plenumas tion, kion li promesis al Allah, al tiu Li donos grandegan rekompencon.

12. Diros al vi tiuj el la Araboj de la dezerto, kiuj restis malantaŭe: * "Niaj propraĵoj kaj niaj familioj tenis nin okupitaj, do petu pardonon por ni! ". Ili parolas per siaj langoj tion, kio ne estas en iliaj koroj. Diru: "Kiu povus ricevi por vi ion ajn de Allah, se Li volus trafi vin per malfeliĉo, aŭ se Li volus konsenti al vi ĝojon? Ne! Allah bone scias, kion vi faras.

13. Ne! Vi imagas, ke la sendito kaj la kredantoj neniam revenos al siaj familioj: tiu penso ŝajnis bela al viaj koroj kaj vi pensis

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ①

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشُّرَكِيَّاتِ وَالشُّرَكَاتِ الْفَاطِنَاتِ بِاللَّهِ طَغَى السَّوءِ عَلَيْهِمْ وَبِئْسَ السَّوءُ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ②

وَاللَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ③

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ④
لِيُتُومِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلِيُعْزِرُوهُ وَلِيُثَبِّرُوهُ وَلِيُؤْتِيَهُمْ سُبْحَانَ بُرْهَةً وَأَصْلًا ⑤

إِنَّ الدِّينَ يَبَايَعُوكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّرَ فَأَمَّا بَيْتُكَ عَلَى نَفْسِكَ وَمَنْ أُوْفِيَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ فَسِيئَئِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ⑥

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِمِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ⑦

بَلْ كُذِّبْتُمْ أَنْ لَنْ يَتَّقِلَ الرُّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ

* Temas pri la batalo apud Tabuk

malbonajn pensojn, kaj vi estas malpuriginta popolo”.

14. Por tiuj, kiuj ne kredas je Allah kaj al lia Sendito, por la miskredantoj, Ni vere pre-tigis flamantan fajron.

15. Al Allah apartenas la suvereneco de la ĉieloj kaj de la tero. Li pardonas, al kiu Li volas, kaj Li punas, kiun Li volas. Allah estas senkulpigema, pardonema.

16. Diros tiuj, kiuj restis malantaŭe, kiam vi eliros al la batalakiraĵo por preni ĝin: ”Permesu al ni, ke ni sekvu vin”. Ili volus ŝangi la vorton de Allah. Diru: ”Neniam vi sekvos min. Tiel parolis Allah antaŭe”. Tiam ili diros: ”Ne! Sed vi envias nin”. Ne! Ili komprenas nur malmulte.

17. Diru al la Araboj de la dezerto, kiuj restis malantaŭe: ”Vi estos vokataj kontraŭ popolo de fortegaj militistoj; batalu kontraŭ ili, ĝis ili submetiĝos. Se vi poste obeos, Allah donos al vi belegan rekompencan; se vi tamen turnos vin for, kiel vi antaŭe turnis vin for, Li punos vin per dolora puno”.

18. Ne trafas riproĉo la blindulojn, nek trafas riproĉo la kriplulojn, nek trafas riproĉo la malsanulojn. Kiu obeas Allahon kaj Lian senditon, tiun Li kondukos en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj. Kiu tamen turnas sin for, tiun Li punos per dolora puno.

19. Certe Allah estis kontenta pri la kredantoj, kiam ili juris fidon al vi sub la arbo*, kaj Li sciis, kio estas en iliaj koroj, tial Li sendis la pacon al ili kaj Li rekompenkis ilin per tuja venko,

20. kaj per abunda batalakiraĵo, kiun ili prenis. Allah estas ĉiopova, saĝa.

* Apud Hudajbija

إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرَبِّكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَ

ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۗ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿١٤﴾

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿١٥﴾

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٦﴾

سَيَقُولُ الْخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ

لِتَأْخُذُوا هَاهُنَا ذُرُوءًا نَّبْتِعْكُمْ بِرِيدُونَ أَن

يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ

اللَّهُ مِن قَبْلُ ۗ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسَدُ وَنَحْنُ بَل

كَاؤُونَ أَلَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾

قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَىٰ

قَوْمٍ أُوذِيَ بِأَسَدٍ يَدٍ تَقَاتِلُوهُمْ أَوْ يُبْسِلُون

ۖ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا

أَلِيمًا ﴿١٨﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ

وَلَا عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرْجٌ وَمَن يَطْعِ اللَّهَ وَ

رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا

نَهْرٌ ۖ أَلَّا تَهْتَفُوا وَمَن يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٩﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ

الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ

21. Allah promesis al vi abundan kaptajon, kiun vi prenos, kaj intertempe Li tuj donis al vi tion kaj Li tenis la manojn de la homoj for de vi, por ke tio estu signo por la kredantoj, kaj por gvidi vin sur la rektan vojon.

22. Alian venkon, kiun vi ankoraŭ ne povas atingi, vere Allah havas en Sia povo. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

23. Se la miskredantoj estus batalintaj kontraŭ vi, ili certe estus tumintaj siajn dorsojn, poste ili ne estus trovintaj protektanton nek helpanton.

24. Tio estas la kutimo de Allah, kiel estis antaŭe; neniam vi trovos ŝanĝon pri la kutimo de Allah.

25. Estas Li Tiu, kiu tenis iliajn manojn for de vi kaj viajn manojn for de ili en la valo de Mekko, post kiam vi superis ilin. Vere Allah vidas, kion vi faras.

26. Estas ili tiuj, kiuj nekredis kaj haltigis vin for de la Sankta Moskeo, kaj malhelpis la oferon atingi sian celon. Se ne estus la kredantaj viroj kaj la kredantaj virinoj, kiujn vi ne konis, kaj kiujn vi eble estus surtretintaj nevole – tiel, ke vin estus trafinta pro ili riproĉo de krimo, nescie – li estus permesinta vin batali. Li tamen haltigis vin, por ke Allah enirigu en Sian gracon tiun, kiun Li volas. Se ili estus disigitaj, Ni certe estus trafinta per dolora puno tiujn el ili, kiuj nekredis.

27. Kiam la miskredantoj akceptis en siajn korojn la malŝaton, la malŝaton, kiu devenas de la nescio, Allah sendis Sian pacon al Sia sendito kaj al la kredantoj kaj Li ordonis al ili la kredon de la justeco kaj ili pravis kaj meritis ĝin. Allah konas ĉiujn aferojn.

عَلَيْهِمْ وَأَتَابَهُمْ فَمَّا قَرَّبْنَا ۝
وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَجَعَلَ
لَكُمْ هُدًى وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ
آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيكُمْ صِرَاطًا تَسْتَعْتَمُونَ ۝
وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

وَلَوْ فَتَنَّاكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَالُوا الْأَذْدَابَ لَئِمًّا
يَجِدُونَ وَيَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

سُئِلَ اللَّهُ أَنزِلَ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَنْ تَجِدَ
لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
عَنْهُمْ بِظَنِّ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَالْهَدْيِ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ
مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ
تَطَّوَّهُمْ فِتْنَتِيكُمْ فَمَنْهُمْ مَعْرَةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
يُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَرَىٰ إِذِ
لَعَدَّ بَنُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَدَاةً أَبَا أَلَيْمًا ۝

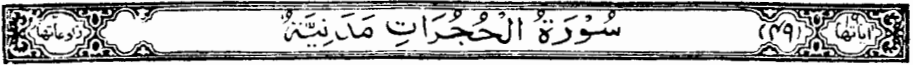
إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمِيَّةً

28. Allah vere plenumis al Sia sendito en vero lian vizion: "Vi certe eniros en la Sanktan Moskeon, se Allah volas, sekuraj, kun razitaj kapoj aŭ kun mallonga hararo. Vi ne timos, ĉar Li scias, kion vi ne scias. Krome, Li destinis tujan venkon.

29. Estas Li Tiu, kiu sendis Sian senditon kun la gvidilo kaj kun la vera religio por igi ĝin venki super ĉiu religio. Allah sufiĉas kiel atestanto.

30. Mahometo estas sendito de Allah. Tiuj, kiuj estas kun li, estas severaj kontraŭ la miskredantoj, sed afablaj inter si. Vi vidas ilin riverenci, terenkuŝiĝi, strebante al la graco de Allah kaj al Lia plezuro. Iliaj distingiloj estas sur iliaj vizaĝoj: la signoj de la terenkuŝiĝo. Jen ilia similaĵo en la Torao kaj ilia similaĵo en la Evangelio: "Ili estas kiel la semgrajno, kiu estigas sian ĝermon, poste plifortigas ĝin, poste ĝi dikiĝas kaj firme staras sur sia trunketo, ĝojigante la semistojn". Gi kolerigos la miskredantojn. Allah promesis al tiuj el ili, kiuj kredas kaj bonfaras, pardonon kaj grandegan rekompencon.

الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمِيمَةَ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٢٨
لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝٢٩
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝٣٠
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهُ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَشْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ ۖ تِبْيَ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝٣١

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ho vi kredantoj, ne estu provokantaj en la ĉeesto de Allah kaj de Lia sendito, sed respektegu Allahon. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉioscia.
3. Ho vi kredantoj, ne laŭtigu viajn voĉojn super tiun de la Profeto kaj ne parolu tiel laŭte al li, kiel vi kutimas paroli unu kun la alia, por ke ne vaniĝu viaj faroj, dum vi ne priatentas.
4. Kiuj mallaŭtigas siajn voĉojn antaŭ la sendito de Allah, estas ili tiuj, kies korojn Allah purigis en justeco. Por ili estos pardono kaj grandega rekompenco.
5. Kiuj tamen vokas vin laŭte de ekster la loĝcambroj, la plej multaj el ili ne komprenas.
6. Se ili havus paciencon, ĝis vi eliras al ili, por ili estus pli bone. Allah estas senkulpigema, pardonema.
7. Ho vi kredantoj, se iu malbonulo venas al vi kun iu novaĵo, kontrolu ĝin, por ke vi ne faru maljustecon al gento nescianta kaj devu penti poste pro tio, kion vi faris.
8. Sciu, ke la sendito de Allah estas inter vi. Se li kondukis pri kelkaj aferoj laŭ via volo, vi pereus, sed Allah beligis la kredon por vi kaj ornamis ĝin en viaj koroj kaj Li igis vin malami la miskredon kaj la malbonfaron kaj la kontraŭstaron. Estas ili tiuj, kiuj sekvas la rektan vojon

* v. la verson 5an

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْعُدُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ
وَرُسُولِهِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ②
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ③
إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
إِنَّ الَّذِينَ ينادُونَكَ مِنْ سَاءِ الْحُجْرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن تَصِيبُوا قَوْمًا بِيحَالٍ فَتُصِيبُوا
عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نُدْمِينَ ⑦
وَاعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِنَ الْأُمْرِ لَعَيْنَتْكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ

9. per la graco kaj la kompato de Allah. Allah estas ĉioscia, saĝa.

10. Se du partioj de kredantoj batalas unu kontraŭ la alia, pacigu ilin ambaŭ, sed se unu el ili ekscesas kontraŭ la alia, tiam batalu kontraŭ tiu, kiu ekscesis, ĝis ĝi revenos al la obeemo al Allah. Kiam ĝi revenas, pacigu ilin ambaŭ laŭ justeco kaj agu juste. Vere Allah amas tiujn, kiuj agas juste.

11. Vere la kredantoj estas fratoj, do pacigu viajn fratojn kaj respektegu Allahon, por ke estu kompato por vi.

12. Ho vi kredantoj! Ne ridu iuj el vi pri la aliaj – eble ĉi tiuj estas pli bonaj ol tiuj – nek virinoj pri aliaj virinoj – eble ĉi tiuj estas pli bonaj ol tiuj. Ne kalumniu kaj ne in-suitu unu la alian. Malbona estas la akuzo de malvirto post la kredo! Kiuj ne pentas, tiuj estas la malpieguloj.

13. Ho vi kredantoj, evitu la oftan suspek-tadon, ĉar kelkaj suspektoj estas peko, kaj ne spionu kaj ne kalumniu unu la alian. Ĉu al iu el vi plaĉus manĝi la karnon de sia frato mortinta? Vi certe abomenus tion. Respektegu do Allahon. Vere Allah estas grand-anima, pardonema.

14. Ho vi homoj! Ni kreis vin el viro kaj vi-rino kaj faris vin popoloj kaj triboj por ke vi ekkonu unu la alian. Vere antaŭ Allah la plej eminenta el vi estas tiu, kiu estas la plej justa. Vere Allah estas ĉioscia, ĉiokona.

15. La Araboj de la dezerto diras: "Ni kreas". Diru: "Vi ne kreas, vi nur diras: "Ni akceptis la Islamon", sed la kredo ankoraŭ ne eniris en viajn korojn". Se vi tamen obeas Allahon kaj Lian senditon, tiam Li malpli-gos neniun el viaj faroj. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

16. Vere, kredantoj estas nur tiuj, kiuj kreas je Allah kaj al Lia sendito, poste ne du-

الْإِيمَانَ وَرَزَيْنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ
وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ ﴿٥١﴾
فَضَلَّ مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾
وَأَنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اتَّاتَاوَا فَاصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا وَإِن بَدَتْ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرَى فَقَاتِلَا
الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَبْغَى إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ
فَاصْلِحَا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٥٣﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٤﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْحَرُونَهُمْ مِنْ تَوْمِهِمْ
عَنِّي أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِنْ نِسَائِي عَنِّي
أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ بئْسَ الإِسْمُ الفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٥﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ
بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبِ
بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٦﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ

bas, sed batalas per siaj propraĵoj kaj per sia tuta animo por la afero de Allah. Tiuj estas la sinceremuloj.

17. Diru: "Ĉu vi volas instrui Allahon pri via religio, kvankam Allah scias ĉion, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, kaj kvankam Allah scias ĉiujn aĵojn?"

18. Ili rigardas kiel favoron faritan al vi, ke ili akceptis la Islamon. Diru: "Ne rigardu kiel favoron al mi, ke vi akceptis la Islamon. Ne! Male, Allah donis favoron al vi, ĉar Li gvidis vin al la kredo, se vi estas sinceraj".

19. Vere Allah konas la sekretojn de la ĉieloj kaj de la tero kaj Allah vidas, kion vi faras.

أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَعَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَيْرٌ ﴿١٧﴾

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ
قَوْلُوا اسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَكُنْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ
شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي

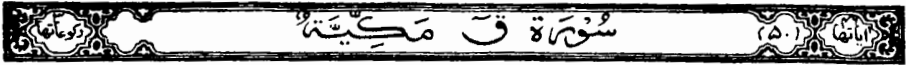
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٩﴾
قُلْ اتَّعَلَّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾

يَسْتَوِنَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْتَوُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ
بَلِ اللَّهُ يَنْسُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ

بَصِيرٌ ﴿٢٢﴾ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Kāf. Per la glora Korano!
3. Jen! Ili miras, ĉar al ili venis admonanto el ilia mezo, kaj la miskredantoj diras: "Ĉi tio estas mirindaĵo!
4. Kiel? Post kiam ni mortis kaj fariĝis polvo, ĉu ni reviviĝos? Ĉi tiu reveno estas nebela".
5. Ni certe scias, kion la tero konsumas el ili, kaj ĉe Ni estas Libro, kiu ĉion enhavas.
6. Ne! Ili rifuzis la veron, kiam ĝi venis al ili, kaj ili nun troviĝas en konfuza stato.
7. Ĉu ili ne rigardis la ĉielon supre, kiel Ni konstruis kaj ornamis ĝin, kaj kiel ĝi ne havas makulon?
8. Kaj la teron – Ni plivastigis ĝin kaj Ni estigis sur ĝi firmajn montojn kaj Ni elirigis de ĝi ĉiuspecajn belajn parojn
9. kiel klarigilon kaj admonilon por ĉiu servanto, kiu konvertiĝas,
10. kaj Ni sendis el la nuboj akvon benatan, kaj per ĝi Ni estigis ĝardenojn kaj grenon por rikolti
11. kaj altajn palmojn, sur kiuj estas frukto-spikoj unu super la alia,
12. provizaĵo por la servantoj, kaj Ni reviviĝis per ĝi senvivan teron. Tiel estos la reviviĝo.

* Mallongigo: Ĉiopova!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 ق تَفْوَالِقُرْآنِ الْمَجِيدِ ②
 بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُونَ
 هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③
 إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ④
 فَذَعَلْنَا مَا نَنْقُصُ الْأَرْضِ مِنْهُمْ ۖ وَعِنْدَنَا
 كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑤
 بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
 مَّرِيجٍ ⑥
 أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
 وَرَازَقْنَاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑦
 وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْفَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَوْبُنَّانَا
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑧
 تَبَصَّرَهُ ۗ وَذُكِّرَهُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُبِينٍ ⑩
 وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرُكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَبْتٍ
 وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑪
 وَالتَّخْلُ يُسْقَتُ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ⑫
 رِزْقًا لِلْعِبَادِ ۗ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذٰلِكَ
 الْخُرُوجُ ⑬

13. Jam antaŭ ili rifuzis la popolo de Noa kaj la Popolo de la Puto kaj Tamūd,

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ﴿١٣﴾

14. kaj la Aadanoj kaj Faraono kaj la fratoj de Lot,

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٤﴾

15. kaj la Popolo de l' Arbaro* kaj la popolo de Tubba.** Ĉiuj kulpigis pri mensogo la senditojn, tial Mia minaco realiĝis.

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدُ ﴿١٥﴾

16. Ĉu Ni laciĝis pro la unua kreo? Ne! Tamen ili estas en dubo pri la nova kreo.

أَفَعَيَّبْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

17. Vere, Ni kreis la homon kaj Ni scias, kiom flustras al li lia animo, ĉar Ni estas pli proksima al li ol lia gorĝvejno.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ مَا تَوَسَّوَسُ بِهِ نَفْسَهُ سَمِعًا وَنَخْنُ أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ﴿١٧﴾

18. Kiam la du anĝeloj registrantaj registras, sidante je la dekstra kaj je la maldekstra flanko,

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ﴿١٨﴾

19. kiam li elparolas vorton, ĉiam estas apud li gardanto, ĉiam preta por registri.

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنِدٌ ﴿١٩﴾

20. Certe venos la angoro de la morto, vere: "Estas tio, de kio vi provis fuĝi",

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتُمْ مِنْهُ تَجِيدُ ﴿٢٠﴾

21. kaj estos blovite en la trumpeton: "Ĉi tiu estas la tago de la minaco".

وَيُنْفَخُ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعِيدِ ﴿٢١﴾

22. Ĉiu animo venos, kun ĝi unu puŝanto kaj unu atestanto:

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢٢﴾

23. "Vi vere kutimis ignori tion; Ni tamen forprenis de vi vian vualon kaj via rigardo hodiaŭ estas penetranta".

لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكُمْ غِطَاءَكُ الْيَوْمِ حَدِيدٌ ﴿٢٣﴾

24. Lia kunulo diros: "Ĉi tio estas preta ĉe mi por esti atestita".

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ﴿٢٤﴾

25. "Ĵetu, vi ambaŭ, en la Inferon ĉiun ribeleman miskredanton,

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عِنْدِي ﴿٢٥﴾

مَتَاعِ الْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيدٍ ﴿٢٦﴾

إِلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ﴿٢٥﴾

* Inter Jemen kaj Palestino, apud Madjan

** Nomo de la reĝoj de Jemen

26. kiu malhelpas la bonon, ĉiun ekscesanton, dubanton,

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَيْتُهُ وَ لَكِنَّ كَان فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ٢٦

27. kiu metis apud Allah alian Dion. Ĵetu lin do, vi ambaŭ, en la severan punon! ”.

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُم إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ ٢٧

28. Lia kunulo diros: ”Nia Sinjoro, mi ne delogis lin al la ribelemo, li mem iris malproksimegen en la erarado! ”.

مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ٢٨
يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ٢٩

29. Li diros: ”Ne disputu en Mia ĉeesto. Mi certe sendis antaŭ vi mian minacon.

30. La vorto ne ŝanĝiĝas ĉe Mi kaj Mi neniel estas maljusta kontraŭ la servantoj”.

وَأَذَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلتَّائِبِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ٣٠

31. En tiu tago Ni diros al la Infero: ”Ĉu vi estas plena? ”, kaj ĝi respondos: ”Ĉu estas ankoraŭ plie? ”

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ٣١

32. kaj la Paradizo estos alproksimigita al la justuloj, ĝi ne plu estos malproksima.

مَنْ حَشَى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ٣٢
إِذْ خَلَوْهَا بِسَلْمٍ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ٣٣

33. ”Tio estas, kio estis promesita — por ĉiu, kiu ĉiam turnas sin al Li kaj atentis,

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ٣٣

34. kiu respektegis la Doneman sekrete, kaj venis al Li kun pentema koro:

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخْبُودٍ ٣٤

35. Eniru en ĝin en paco. Tiu ĉi estas la tago de la Eterneco”.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى

36. En ĝi ili posedas ĉion, kion ili volas, kaj ĉe Ni estas eĉ plie da tio.

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ٣٥

37. Kiom multajn popolojn Ni neniigis antaŭ ili! Ili estis pli fortaj ol ĉi tiuj je povo. Ili serĉis ĉie ĉirkaŭe, ĉu estas rifuĝejo.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ٣٦

38. Vere en tio estas admono por tiu, kiu posedas koron kaj aŭskultas kaj atentis.

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ٣٧

39. Vere, Ni kreis la ĉielojn kaj la teron, kaj tion, kio estas inter ili ambaŭ, en ses tagoj kaj Nin ne tuŝis laceco.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ٣٨

40. Tial toleru paciencie, kion ili diras, kaj

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ٣٩

laŭdegu la gloron de via Sinjoro antaŭ la sunleviĝo kaj antaŭ la sunsubiro.

يَوْمَ يَسْعَوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿٣٢﴾

41. Ankaŭ en parto de la nokto laŭdegu Lin kaj post la deviga preĝo.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِنَّا الْمَصِيرُ ﴿٣٣﴾

42. Aŭskultu! La tago, en kiu la vokanto vokos el proksima loko,

يَوْمَ تَشْتَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا

يَسِيرٌ ﴿٣٤﴾

43. la tago, kiam ili aŭdos la sonon de la trumpeto en la vero, tiu estos la tago de la releviĝo.

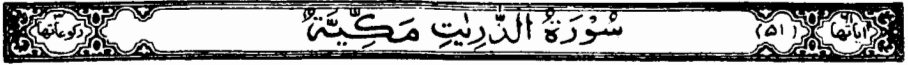
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ

﴿٣٥﴾ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَيَعِيدُ ﴿٣٦﴾

44. Vere Ni igas vivi kaj morti kaj al Ni estos la hejmiro.

45. En la tago, en kiu fendiĝos la tero por ilin rapide eljeti – tiu estos kunveno facila por Ni.

46. Ni bone scias, kion ili parolas, kaj vi ne estis sendita al ili por perforte devigi, do admonu per la Korano tiun, kiu timas Mian minacon.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. Per la ventoj, kiuj dissemas ĉien,
3. kiuj portas ŝarĝon de pluvo
4. kaj rapidas for
5. kaj obeas la ordonon!
6. Vere tio, kio estis promesita, estas vera,
7. kaj la lasta Juĝo certe venos.
8. Per la ĉielo plena de vojoj!
9. Vere vi malkonsentas en viaj paroloj.
10. Estos devojigita nur tiu, kiu estis devo-jigenda.
11. Pereu la mensoguloj!
12. Tiuj, kiuj ignoras la veron en profunda nescio.
13. Ili demandas: "Kiam estos la Tago de la lasta Juĝo? "
14. Estos la tago, en kiu ili estos turmente-gataj per la fajro.
15. "Gustumu vian turmenton. Ĝi estas tio, kion vi volis akceli".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَالذَّرِّيَّتِ ذُرُورًا ②
 فَأَلْجِئَتْ مَجِرَاءَ ③
 فَالْجُرَيْتِ يَسْرًا ④
 فَأَلْمَقَسِيَّتِ أَمْرًا ⑤
 إِنَّمَا تُوْعَدُونَ لَصَادِقٌ ⑥
 وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاتِعٌ ⑦
 وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧
 إِنَّكُمْ لِنَفِيِّ قَوْلٍ مَخْتَلِفٍ ⑨
 يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أُولِكُ ⑩
 قِتْلَ الْخَرِصُونَ ⑪
 الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرٍةٍ سَاهُونَ ⑫
 يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ ⑬
 يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ ⑭
 ذُوقُوا فَتَنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعِجِلُونَ ⑮
 إِنَّ السَّقِيْنَ فِي جَنَّتٍ وَعَيْوْنَ ⑯

16. Vere la justuloj estos en ĝardenoj kaj ĉe fontoj,

أَخْذِينَ مَا أَنَّهُمْ رَبُّهُمْ أِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ﴿١٥﴾

17. ricevante tion, kion donos al ili ilia Sinjoro, ĉar ili antaŭe estis bonfarantoj.

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ النَّبِيِّينَ مَا يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

18. Ili dormis nur malgrandan parton de la nokto

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿١٧﴾

19. kaj je la tagiĝo ili petis pardonon;

وَفِي أَسْوَابِهِمْ حَتَّىٰ لِلسَّائِلِ وَالْمَخْرُومِ ﴿١٨﴾

20. el iliaj propraĵoj ĉiam estis parto destinita por la almozoŭloj kaj por la malhelpitoj.

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

21. Sur la tero estas signoj por la firme kredantaj,

وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

22. kaj ankaŭ en vi mem. Ĉu vi do ne volas vidi?

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢١﴾

23. En la ĉielo estas via provizaĵo kaj tio, kio estas promesita.

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مَّا تَكْفُرُونَ ﴿٢٢﴾

24. Tial, per la Sinjoro de la ĉielo kaj de la tero, tio ĉi certe estas vera, tiel kiel estas vere, ke vi parolas.

يَعْلَمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَئِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ ٱلْحَقَّ

25. Ĉu ne atingis vin la rakonto de la noblaj gastoj de Abraham?

26. Kiam ili eniris en lian domon kaj diris: "Pacon!", li respondis: "Pacon!". Ili estis fremduloj.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٣﴾
إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٍ مُّسْكِرُونَ ﴿٢٤﴾

27. Li iris silente al sia familio kaj alportis grasan bovidon

مُسْكِرُونَ ﴿٢٤﴾

28. kaj metis ĝin antaŭ ilin. Li diris: "Ĉu vi ne volas manĝi?"

فَرَآعَ إِلَىٰ آلِهِمْ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿٢٥﴾

29. Li tiam ektimis ilin, kaj ili diris: "Ne timu", kaj donis al li la bonan novaĵon pri saĝa filo.

فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٦﴾

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ وَبَشِّرِهُ

30. Tiam venis lia edzino embarasita, ŝi frapis sian vizaĝon kaj diris: "Mi estas nefekunda maljunulino!".

بِعِلْمٍ ﴿٢٧﴾

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَخٍ فَصَكَتَ وَجْهَهَا وَ

31. Ili diris: "Tiel estas, sed via Sinjoro parolis, vere Li estas la Saga, la Ĉioscia".

قَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿٣١﴾

* Fino de la 26-a parto

32. Li demandis: "Kia do estas via komiso, ho senditoj?"

الْعَلِيمُ ﴿٣٢﴾

33. Ili respondis: "Ni vere estas senditaj al popolo pekema,

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٢﴾
قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

34. por faligi sur ilin ŝtonojn el argilo

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٤﴾

35. distingitajn per signo de via Sinjoro por la ekscesantoj".

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿٣٥﴾

36. Ni eliris ĉiujn kredantojn, kiuj estis tie,

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾

37. kaj Ni trovis tie nur unu domon de submetiĝintoj,

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ السُّلَيْمِينَ ﴿٣٧﴾
وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾

38. kaj Ni postlasis en ĝi signon por tiuj, kiuj timas la doloran punon;

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ

39. kaj ankaŭ en Moseo estis signo, ĉar Ni sendis lin al Faraono kun aŭtoritato evidenta.

مُؤَيَّدِينَ ﴿٣٩﴾

قَتُولَىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يَحْنُونَ ﴿٤٠﴾

40. Tiu tamen turnis sin for pro sia povo kaj diris: "Sorĉisto aŭ frenezulo".

فَأَخَذَ نَهْ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ

41. Ni ekkaptis lin kaj liajn trupojn kaj ĵetis lin en la maron, ĉar li estis mallaŭdinda.

مَلِيئٌ ﴿٤١﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ ﴿٤٢﴾

42. Signo estis ankaŭ en la Aadanoj, kiam Ni sendis kontraŭ ilin detruan venton.

مَا تَدْرُؤْنَ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِمُ الْإِجْلَّةُ كَالرَّيْمِ ﴿٤٣﴾

43. Ĉion, kion ĝi trafis, ĝi postlasis nur, kiam ĝi faris ĝin kvazaŭ cindro.

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا حَتَّىٰ جِبِينَ ﴿٤٤﴾

44. Ankaŭ en la Tamudoj estis signo, kiam estis dirite al ili: "Ĝuu la vivon por iom da tempo".

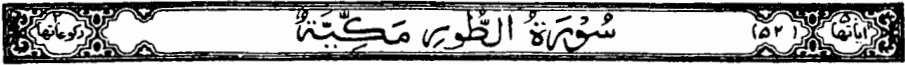
فَحَتَّوْا عَن أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ وَهُمْ

يَنْظُرُونَ ﴿٤٥﴾

45. Ili tamen malŝatis la ordonon de sia Sinjoro, tial trafis ilin la fulmotondro, ĝuste kiam ili rigardis.

فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾
وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾

46. Ili tiam ne kapablis stariĝi denove kaj por ili ne estis helpantoj. وَالسَّمَاءَ بَيْنَهَا يَأْتِدُ وَإِنَّا لَمَوَسِعُونَ ﴿٣٦﴾
47. Antaŭe Ni neniigis la popolon de Noa. Ili vere estis popolo malpiega. وَالْأَرْضَ فَرَشْنَا لَهَا فَيَعْمَرُ الْبَهْدُونَ ﴿٣٧﴾
وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾
48. Ni konstruis la ĉielon per Niaj manoj kaj Ni vere posedas vastan forton; فَقَرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾
49. kaj la teron Ni etendis; kiel bele Ni etendis ĝin! وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٤٠﴾
50. De ĉiu aĵo Ni kreis parojn, por ke vi pripensu; كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ ﴿٤١﴾
51. serĉu do rifuĝon ĉe Allah; mi estas por vi klariga admonanto de Li. اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٤٢﴾
فَقُولْ عَنْهُمْ مَا أَنْتَ بِمَلُومٌ ﴿٤٣﴾
52. Ne aldonu alian Dion al Allah; mi estas por vi klariga admonanto de Li. وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾
53. Tiel ankaŭ antaŭe diris tiuj, al kiuj venis iu sendito: "Sorĉisto aŭ frenezulo". وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٤٥﴾
54. Ĉu ili eble heredigis tion unu al la alia? Ne! Ili ĉiuj estas kontraŭstarema popolo. مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُوا ﴿٤٦﴾
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٤٧﴾
55. Turnu vin do for de ili (Profeto!): pro tio vin ne trafos riproĉo. فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٨﴾
56. Kaj daŭrigu vian admonadon, ĉar certe la admonado utilas al la kredantoj. فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٩﴾
57. Ni kreis la Ĝinnoj kaj la homojn, nur por ke ili adoru Min.
58. Mi ne volas de ili provizafon kaj Mi ne volas de ili nutrafon.
59. Vere Allah estas la Provizanto, la Pose-danto de la povo, la Fortega.
60. Vere por la malpieguloj estos sorto simila al tiu de iliaj kunuloj, do ili ne petu, ke ĝi estu akcelata.
61. Ve al la miskredantoj pro ilia tago, pri kiu estis minacite al ili!

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Per la monto!
3. Per Libro skribita
4. sur elvolvita pergameno!
5. Per la Domo ofte vizitata
6. kaj per ĝia alta tegmento!
7. Per la ŝvelinta maro!
8. Certe la puno de via Sinjoro alvenos,
9. ne ekzistas iu ajn, kiu povus malhelpi ĝin!
10. En la tago, en kiu la ĉielo treege skuiĝos
11. kaj la montoj moviĝos rapide,
12. ve en tiu tago al tiuj, kiuj rifuzis la veron
13. kaj amuziĝis per vanaj paroladoj!
14. En la tago, en kiu ili estos puŝitaj perforte en la fajron de l' Infero:
15. "Ĉi tiu estas la fajro, kiun vi kutimis negi.
16. Ĉu ĉi tio estas magio aŭ ĉu vi vere ne vidas?
17. Brulu en ĝi: ĉu vi nun estos paciencaj, ĉu malpaciencaj, estas egale, vi estos rekompentitaj nur pro tio, kion vi faris".
18. Vere la justuloj estos en la Paradizo kaj en feliĉo,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 وَ الطُّورِ ②
 وَ كِتَابٍ مَّسْطُورٍ ③
 فِي سَرَائِقٍ مَّنشُورٍ ④
 وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
 وَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑥
 وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
 مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
 يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَورًا ⑩
 وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
 قَوِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ⑫
 الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يُلْعَبُونَ ⑬
 يَوْمَ يَدْعُؤْنَ إِلَى نَارِهِمْ دَعَاً ⑭
 هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ ⑮
 أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯
 اضْلَوْهَا فَأَصْبُرُوا أَوْ لَا تَصْبُرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰
 إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَ نَعِيمٍ ⑲

19. ĝuante tion, kion ilia Sinjoro donis al ili, kaj ilia Sinjoro savos ilin de la puno de l' faj-ro.

فَكَهِنِينَ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ وَذَقَهُمْ رَبُّهُمْ

عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

20. "Manĝu kaj trinku kun plezuro pro tio, kion vi faris".

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

21. Ili kuŝos sur ordigitaj kusenoj kaj Ni ed-zigos ilin al grandokulaj fraŭlinoj.

مُتَكِينِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ

عِينٍ ﴿٢١﴾

22. La kredantojn, kiujn iliaj idoj sekvos je la kredo, Ni unuigos kun iliaj idoj, kaj Ni neniel malpliigos iliajn farojn. Ciu homo estos garantiaĵo por tio, kion li meritis.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ

مِنْ شَيْءٍ كُلٌّ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢٢﴾

23. Ni krome provizos ilin per ĉiuj fruktoj kaj viando, kiujn ili deziras.

24. Tie ili transdonos unu al la alia kalikon, en kiu estas nek vanteco nek peko.

وَأَمَّا دَرْنَاهُمْ بِقَالِكَةٍ وَوَجْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٣﴾

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا نَعْوَىٰ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ

وَيُصَوِّفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ

مُكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

27. ili diros: "Antaŭe ni vere estis en zorgo pri niaj familioj,

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Allah tamen kompatis al ni kaj savis nin de la turmento de la varmega vento.*

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Ni vere kutimis antaŭe preĝi al Li. Li vere estas la Bonega, la Pardonema".

فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَقُنَّا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿٢٩﴾

30. Do admonu: vi vere per la graco de via Sinjoro estas nek divenisto nek frenezulo.

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٣٠﴾
فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٣١﴾

31. Ĉu ili diras: "Li estas poeto, ni volas atendi, ke lin trafu iu malfeliĉo"?

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَبُّهُنَّ ﴿٣١﴾

32. Diru: "Atendu do! Mi estas kun vi unu el la atendantoj".

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ ﴿٣٢﴾

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ

طَاغُونَ ﴿٣٣﴾

* Arabe: Samūm

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

33. Ĉu tion ordonas al ili ilia prudento, aŭ ĉu ili estas ribelema popolo?

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾

34. Ĉu ili diras: "Li elpensis tion"? Ne! Ili ne volas kredi.

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٤﴾

35. Ili do alportu rakonton similan al tiu ĉi, se ili estas sinceraj!

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٥﴾

36. Ĉu ili estis kreitaj el nenio, aŭ ĉu ili mem estas la kreintoj?

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضْتَبِرُونَ ﴿٣٦﴾

37. Ĉu ili kreis la ĉielojn kaj la teron? Ne! Ili nenion firme kredas.

يَسْأَلُنِ قَوْمِينَ ﴿٣٧﴾

38. Ĉu estas apud ili la trezoroj de via Sinjoro, aŭ ĉu ili mem estas la gardantoj?

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿٣٨﴾

39. Ĉu ili posedas ŝtupetaron, sur kiu ili povas aŭskulti? Tiukaze do alportu al ili la aŭskultanto pruvon evidentan!

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مَشْقُونَ ﴿٣٩﴾

40. Ĉu Li havas filinojn kaj vi havas filojn?

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٠﴾

41. Ĉu vi volas rekompenco de ili, tiel ke ili nun estas ŝarĝitaj per ŝarĝo de ŝuidoj?

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ ﴿٤١﴾

42. Ĉu ili posedas la Nevideblaĵon, tiel ke ili povas skribi ĝin?

أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٢﴾

43. Ĉu ili intencas militruzon? Tamen la miskredantoj estas tiuj, kontraŭ kiuj estos la militruzo.

وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٤٣﴾

44. Ĉu ili havas alian Dion ol Allahon? Sankta estas Allah! For de Li tion, kion ili aldonas al Li kiel rivalon!

فَدَرُّهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٤﴾

45. Se ili vidus pecon de ĉielo fali, ili diras: "Tio ĉi estas nur amasigitaj nuboj".

يَوْمَ لَا يَغْنَىٰ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٥﴾

46. Lasu ilin do, ĝis ili renkontos sian tagon, tiun, en kiu ili svenos,

47. la tagon, en kiu neniom utilos al ili iliaj ruzoj kaj por ili ne estos helpo.

48. Vere por la malpieguloj estos ankaŭ alia

puno krom tiu ĉi, sed la plej multaj el ili ne scias tion.

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

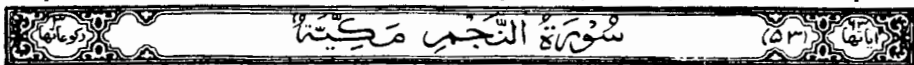
49. Vi tamen atendu pacience la juĝon de via Sinjoro, ĉar vi estas antaŭ Niaj okuloj; kaj laŭdegu la gloron de via Sinjoro, kiam vi ekstaras.

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٣٨﴾

50. Ankaŭ en parto de la nokto laŭdegu Lin, kaj kiam la steloj paliĝas.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٣٩﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Per la stelo, kiam ĝi subiras!

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿٢﴾

3. Via samtribano nek eraras nek estas trompita

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٣﴾

4. nek parolas propravole.

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٤﴾

5. Ĝi estas nur revelacio, kiu estis revelaciita;

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٥﴾

6. lin instruis Tiu, kiu havas grandan povon,

عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿٦﴾

7. kiu posedas la povon. Li nun sidas sur la Trono,

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ﴿٧﴾

8. Li estas en la plej alta horizonto.

وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿٨﴾

9. Poste li alproksimiĝis al Dio kaj Tiu ĉi malsupreniris al li,

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ﴿٩﴾

10. tiel ke li* fariĝis kvazaŭ ŝnuro de du arkoj aŭ eĉ pli proksima,

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿١٠﴾

فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿١١﴾

* La Profeto, Tiu ĉi netradukebla frazo signifas intiman proksimecon de Allah kaj la Profeto. Verŝajne oni aludas al antikva kutimo de la Araboj por konkludi amikecon, per pafado de unu sago pere de du arkoj, kiujn oni tenis en unu mano.

11. kaj Li revelaciis al Sia servanto, kion Li revelaciis. ⑬ مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى ⑬
12. La koro de la Profeto ne estas malfidela al tio, kion li vidis. ⑭ أَفْتُمِرُونَكَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑭
وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑮
13. Ĉu vi do volas disputi pri tio, kion li vidis? ⑯ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑯
14. Li vere vidis ĝin malsupreniri ankaŭ alifoje, ⑰ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ⑰
15. apud la plej malproksima lotusarbo, ⑱ اِذْ يَفْتَتِي السِّدْرَةَ مَا يَفْتَتِي ⑱
16. apud la ĝardeno de la ĉiama loĝejo; ⑲ مَا رَأَىٰ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑲
17. kiam kovris la lotusarbo, kio ĝin kovris, ⑳ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑳
18. la rigardo nek hezitis nek deturniĝis. ㉑ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ㉑
19. Vere li vidis la plej grandan signon de sia Sinjoro. ㉒ وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرَىٰ ㉒
20. Vi male: ĉu vi vidis Laton kaj Uzzaon ㉓ الْكُفْرَ الدَّكَرَ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ㉓
21. kaj Manaton,* la trian, la alian idolon? ㉔ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ㉔
22. Kiel? Ĉu vi havas la knabojn kaj Li la knabinojn? ㉕ إِن هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْ بِهَآ أُنثَىٰ وَأَبَاكُمْ ㉕
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا ㉖
الظَّنَّ وَمَا تَهْوَىٰ الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ ㉖
رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ㉖
23. Tiu vere estus maljusta divido. ㉗ أَمْرٌ لِلنَّسٰنِ مَا تَنبَأُ ㉗
24. Ili estas nur nomoj, kiujn vi elpensis – vi kaj viaj patroj –, por kiuj Allah ne sendis iun ajn aŭtoritaton. Ili sekvas nur sian supozon kaj sian deziron, kvankam jam venis al ili la gvidilo de ilia Sinjoro. ㉘ فَبِئْسَ مَا تَدْعُو ㉘
لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ عَلَيْكَ الْاٰیٰتُ الْاٰخِرَةُ ㉙
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْبُرْهٰنُ ㉙
25. Ĉu la homo povas havigi al si tion, kion li volas? ㉚ فَبِئْسَ مَا تَدْعُو ㉚
26. Al Allah apartenas la venonta kaj la ĉi tiea vivo. ㉛ لَئِن لَّمْ يَظْهَرِ عَلَيْكَ الْاٰیٰتُ الْاٰخِرَةُ ㉛
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْبُرْهٰنُ ㉛
27. Ekzistas en la ĉieloj iu anĝelo, kies prope-
to neniom utilos, krom post kiam Allah

* Diinoj de la antaŭislama epoko

donis la permeson, por kiu Li volas kaj por kiu al Li plaĉas.

28. Vere tiuj, kiuj ne kredas al la vivo venonta, nomas la anĝelojn per virinaj nomoj,

29. sed ili ne havas iun ajn scion pri tio, ili sekvas nur sian supozon, sed ilia supozo ne-niom utilos al ili kontraŭ la vero.

30. Tial turnu vin for de tiu, kiu turnas sian dorson al Nia admono, kaj strebas nur al la vivo de ĉi tiu mondo.

31. Tio estas la maksimumo de ilia scio. Vere via Sinjoro estas Tiu, kiu bone konas tiun, kiu devojiĝas de Lia afero, kaj Li konas tiun, kiu estas sur la rekta vojo.

32. Al Allah apartenas, kio estas en la ĉielo, kaj kio estas sur la tero, por ke Li repagu tiujn, kiuj malbonfaras, pro tio, kion ili faris, kaj rekompencu tiujn, kiuj bonfaras, per la plej bela rekompenco.

33. Tiuj, kiuj evitas la plej abomenindajn pekojn kaj hontindaĵojn kaj faras nur malgravaĵajn pekojn, sciuj: vere la pardonemo de via Sinjoro estas vasta. Li bone konas vin ekde la tempo, kiam Li elirigis vin de la tero, kaj ekde kiam vi estis ĝermoj en la uteroj de viaj patrinoj. Tial ne proklamu vin mem puraj. Li bone scias, kiu evitas la malbonon.

34. Ĉu vi vidas tiun, kiu turnas sin for

35. kaj donas malmulton kaj estas avara?

36. Ĉu li havas scion pri la Nevideblaĵo, tiel ke li povas vidi ĝin?

37. Ĉu male ne estis dirite al li tio, kio troviĝas en la leĝaro de Moseo

38. kaj de Abraham, kiu plenumis sian devon?

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِضُهُ ۝٢٨

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ۝٢٩

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝٣٠

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى هَذَا عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝٣١

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ۝٣٢

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۝٣٣

الَّذِينَ يَجْتَبُونَ كِبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشِ ۝٣٤
النَّسَمُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تَزُولُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى ۝٣٥

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۝٣٦

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۝٣٧

أَعْتَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَأْيِهِ ۝٣٨

39. Ke neniu animo jam ŝarĝita povas porti la ŝarĝon de la alia,

40. kaj ke al la homo nenio alia utilos ol lia propra strebado,

41. kaj ke lia strebado baldaŭ estos vidita,

42. – poste li estos rekompencita per abunda rekompenco –

43. kaj ke al via Sinjoro estos la fina reveno,

44. kaj ke estas Li Tiu, kiu igas ridi kaj plori,

45. kaj ke estas Li Tiu, kiu igas morti kaj vivi,

46. kaj ke Li kreis ambaŭ seksojn, viran kaj virinan

47. el spermoguto kiu estis elverŝita,

48. kaj ke al Li apartenas la alia kreo,

49. kaj ke estas Li Tiu, kiu faras riĉa kaj malriĉa,

50. kaj ke estas Li la Sinjoro de la stelo Sirio,

51. kaj ke Li neniiĝis la antaŭajn Aadanojn

52. kaj Tamudon, kaj al neniu indulgis,

53. kaj antaŭe la popolon de Noa – vere ili estis malpieguloj kaj ribelantoj.

54. Li detruis la pekemajn urbojn,

55. tiel ke ilin kovris tio, kio ilin kovris.

56. Pri kiu el la bonfaroj de via Sinjoro vi do volas dubi?

57. Ĉi tiu estas admonanto de la sama speco kiel la antaŭaj admonantoj.

58. Alproksimiĝas la Horo alproksimiĝanta,

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُفْحِ مُونِهِ ۚ

وَأَنْزَلْنَاهُ الْوَيْحَ وَتَنَزَّلُ

الْأَنْزَارُ وَآزْرَارُهُ وَذُرُّ الْاُخْرَى ۚ

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۚ

وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى ۚ

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى ۚ

وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۚ

وَأَنْهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۚ

وَأَنْهُ هُوَ آمَاتٌ وَآجِيَاءُ ۚ

وَأَنْهُ خَلَقَ الرِّجَالَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۚ

مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ۚ

وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْاُخْرَى ۚ

وَأَنْهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۚ

وَأَنْهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى ۚ

وَأَنْهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۚ

وَتَمُودًا فَمَا أَنْفَىٰ ۚ

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَىٰ ۚ

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۚ

فَغَشَّهَا مَا تَغَشَّىٰ ۚ

فِي آيِ الْأَرْزَاقِ تَتَمَارَىٰ ۚ

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۚ

أَرْزَقِ الْاِرْزَاقَةَ ۚ

59. neniu alia ol Allah povas haltigi ĝin.

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٩﴾

60. Ĉu vi miras pro tiu ĉi anonco?

أَفَيْنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجُوبٌ ﴿٦٠﴾

61. Ĉu vi ridas kaj ne ploras?

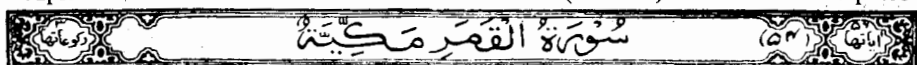
وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦١﴾

62. Ĉu vi volas plu ignori?

وَأَنْتُمْ سِيدُونَ ﴿٦٢﴾

63. Terenkuŝiĝu prefere antaŭ Allah, kaj adoru!

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا ﴿٦٣﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Alproksimiĝas la Horo kaj la luno fendi-ĝis,

فَقَرَّبَتِ السَّاعَةَ وَالسَّاعَةَ الْقَمَرَ ﴿١﴾

3. kaj, se ili vidas signon, ili turnas sin for kaj diras: "Tio ĉi estas daŭra magio".

وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

مُتَسْتَعِزٌّ ﴿٢﴾

4. Ili rifuzas la veron kaj sekvas siajn pro-prajn pasiojn, sed ĉiu afero estis jam dekre-tita certe.

وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ﴿٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ﴿٤﴾

5. Vere venis al ili novaĵo, en kiu estas ad-mono,

جَلْمَةٌ بِاللُّغَةِ فَمَا تَعْنِ السُّدُورُ ﴿٥﴾

6. perfekta saĝo; sed ili ne profitas de la admono,

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُكْرَهُ ﴿٦﴾

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ

جَرَادٌ مُنْتَشِرُونَ ﴿٧﴾

7. do turnu vin for de ili. En la tago, en kiu la heroldo vokos ilin al la malagrablaĵo,

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكُفْرُونَ هَذَا

8. kun rigardoj mallevitaj, ili eliros el la tom-boj, kvazaŭ disigitaj akridoj,

يَوْمَ عِيسَى ﴿٨﴾

9. kurante al la heroldo. Diros la miskredan-toj: "Tiu ĉi estas terura tago!"

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا

10. Antaŭ ili jam rifuzis la popolo de Noa, ili ja rifuzis Nian servanton kaj diris: "Frenezulo, forlasita! "

مَجْنُونٌ وَاذْرِبْهُ ۝١٠

11. Li tiam preĝis al sia Sinjoro: "Mi estas venkita, do helpu min".

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝١١

12. Ni do malfermis la pordojn de la ĉielo por la verŝota akvo,

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝١٢
وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَرْضٍ

13. kaj Ni elŝprucigis fontojn el la tero, tiel ke renkontiĝis la akvoj por dekretita celo,

قَدْ قَدِرٌ ۝١٣

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسْرٍ ۝١٣

14. kaj Ni portis lin sur ŝipon el tabuloj kaj najloj.

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفْرًا ۝١٤

15. Ĝi naĝis sub Niaj okuloj, kiel konsolo, ĉar li estis forpuŝita.

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا أَيُّهَا فَهْلٌ مِنْ مُذَكِّرٍ ۝١٥

16. Ni vere faris ĝin signo; ĉu tamen estas iu ajn, kiu akceptas Nian admonon?

كَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرٍ ۝١٦

17. Kia do estis Mia puno kaj Mia admono!

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُذَكِّرٍ ۝١٦

18. Vere Ni faris la Koranon facila por la admono; ĉu tamen estas iu, kiu akceptas la admonon?

كَذَّبَتْ عَادٌ كَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرٍ ۝١٧

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ مَرْمَرٍ ۝١٧

19. La Aadanoj negis. Kia do estis Mia puno kaj Mia admono!

نُصْتَجِرٍ ۝١٧

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَحْجَارٌ يَأْحِلُ مِنْقَعٍ ۝١٧

20. Ni vere sendis kontraŭ ilin detruan ventegon en tago de senfina malfeliĉo,

كَيْفَ كَانَ عَدَابِي وَنُذِرٍ ۝١٨

21. kiu fortrenis la homojn, kvazaŭ ili estus trunkoj de elradikigitaj palmoj.

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُذَكِّرٍ ۝١٨

22. Jen! Kia estis Mia puno kaj Mia admono!

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝١٩

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلًا وَاحِدًا تَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفِي

23. Vere Ni faris la Koranon facila por la admono; ĉu tamen estas iu, kiu akceptas la admonon?

صَلَّى وَسَعِيرٍ ۝١٩

ءَأَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ

24. Ankaŭ la Tamudoj rifuzis la admonantojn,

أَشْرًا ۝١٩

سَيَعْلَمُونَ عَدَا مِنْ الكَذَّابِ الْاَشْرُ ۝١٩

25. kaj diris: "Kiel? Viro el nia mezo, sola! Ĉu ni sekvu lin? Tiam ni vere estus en eraro kaj en frenezo.

26. Ĉu ĝuste al li estis donita la admono el ni ĉiuj? Ne! Li estas vantema mensogulo".

27. Morgaŭ ili ekscios, kiu estas la vantema mensogulo!

28. Ni vere sendos la kamelinon kiel provon por ili: do observu ilin kaj persistu,

29. kaj anoncu al ili, ke la akvo estu disdonita inter ili; ĉiu trinktempo do estu difinita.

30. Ili tamen vokis sian kunulon kaj li kaptis ĝin kaj tranĉis ĝian kolon.

31. Kia do estis Mia puno kaj Mia admono!

32. Ni sendis al ili nur unu kriegon, kaj ili fariĝis kiel sekiĝintaj stoploj.

33. Vere Ni faris la Koranon facila por la admono; ĉu do estas iu, kiu akceptas la admonon?

34. Ankaŭ la popolo de Lot rifuzis la admonantojn.

35. Vere Ni sendis sur ilin pluvon de ŝtonoj, krom sur la familion de Lot, kiun Ni savis je la tagiĝo,

36. kiel favoro de Ni. Tiel Ni rekompencas tiun, kiu estas danka.

37. Vere li admonis ilin pri la puno, ili tamen disputis kun la admonantoj.

38. Ili fakte provis perfide konduki lin for de liaj gastoj. Ni tiam blindigis iliajn okulojn kaj diris: "Gustumu do Mian punon kaj Mian admonon".

39. Vere je la tagiĝo atingis ilin daŭra puno.

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَأَمَّا تَفَجُّهُمْ
وَاضْطَرُّوا ۝

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّحْتَضَرٌ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝
فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً وَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمَحْتَضِرِ ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ۝
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالذُّدْرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ حَمَيْنَاهُمْ
بَسْحِرٍ ۝

رِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝
وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَدُوا بِالذُّدْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْغِهِ فَطَسَّأْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكُورَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

وَ لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ ۝

40. "Tial vi gustumu Mian punon kaj Mian admonon".

41. Vere Ni faris la Koranon facila por la admono; ĉu do estas iu, kiu akceptas la admonon?

42. Ankaŭ al la popolo de Faraono venis admonantoj,

43. ili tamen rifuzis ĉiujn Niajn signojn, kaj Ni ekkaptis ilin, kiel kapblas ekkapti nur iu ĉiopova, fortega.

44. Ĉu la miskredantoj inter vi estas pli bonaj ol tiuj? Aŭ ĉu vi havas senpekigon en la Skriboj?

45. Ĉu ili diras: "Ni estas trupo venkema"?

46. La trupoj tamen estos venkitaj kaj ili turnos siajn dorsojn.

47. Ne! La Horo estas la tempo, pri kiu estis minacite al ili, kaj la Horo estos terura kaj maldolĉa.

48. La pekuloj vere estos en eraro kaj en frenezo

49. en la tago, en kiu ili estos trenitaj en la fajron sur siaj vizaĝoj: "Gustumu la kontakton de l' Infero!".

50. Ni vere kreis ĉion laŭ difinita mezuro,

51. kaj ĉiu Nia ordono estos plenumita per unu vorto kiel palpebrumo,

52. kaj Ni certe neniigis naciojn kiel via. Ĉu estas iu, kiu akceptas la admonon?

53. Ĉio, kion ili faris, troviĝas en la libroj,

54. kaj ĉio malgranda kaj granda estas enregistrita.

55. Vere la justuloj estos en ĝardenoj kaj inter riveroj,

56. en eterna loko apud la ĉiopova Reĝo.

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّدْرُؤُ ۝٤٠

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا فَآخَذْنَا مِنْهُمُ آخِذًا عَزِيزًا مُّقْتَدِرًا ۝٤١
أَلْقَاؤَكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلِيَّكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ۝٤٢

أَمْ يَتَّبِعُونَ نَحْنَ جَمِيعًا مَّنصِرًا ۝٤٣

سَيَهْزِمُهُمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ۝٤٤

بَلِ السَّاعَةِ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرًا ۝٤٥

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَعِيرٍ ۝٤٦

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا

مَسَّ سَقَرَ ۝٤٧

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝٤٨

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝٤٩

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّدْكِرٍ ۝٥٠

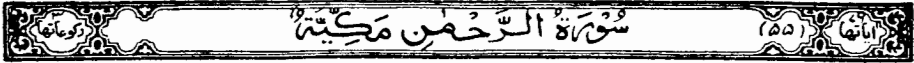
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝٥١

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ۝٥٢

إِنَّ السَّاعِينَ فِي جَدَّتٍ وَنَهْرٍ ۝٥٣

يَعْرِفُ فِي مَفْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكَ مُّقْتَدِرٍ ۝٥٤

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. La Donema
3. instruis la Koranon,
4. kreis la homon,
5. instruis al li esprimi sin kompreneble.
6. La suno kaj la luno sekvas siajn vojojn laŭ mezuro,
7. la herboj kaj la arboj riverencas;
8. Li altigis la ĉielon konveksan kaj difinis la mezuron,
9. por ke vi ne ekscesu la mezuron.
10. Tiel vi pesu ĉion ĝuste, kaj ne malpliigu maljuste la mezuron.
11. Li destinis la teron por la vivantaj esta-foj;
12. sur ĝi estas fruktoj kaj palmoj kun fruk-tospikoj,
13. kaj greno en ujoj kaj bonodoraj floroj.
14. Kiujn el la bonfaroj de vja Sinjoro vi do volas negi, ho vi homoj kaj Ginnoj?

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 الرَّحْمٰنُ ②
 عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
 عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥
 وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
 وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
 أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
 وَأَقْبَمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
 وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
 فِيهَا فَالِكِهْمَةُ ⑫ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑬
 وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑭
 فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑮
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑯
 وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ⑰

15. Li kreis la homon el seka argilo, kiu estas kiel poto el bakita argilo.

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿١٥﴾

16. Li kreis la Ĝinnojn el la flamo de la fajro.

رَبُّ الشَّرِيقِينَ وَرَبُّ الْمَغْرِبِينَ ﴿١٦﴾

17. Kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi?

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿١٧﴾

18. La Sinjoro de ambaŭ Orientoj kaj de ambaŭ Okcidentoj.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٨﴾

19. Kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi?

يَبْتَغِيَانِ فَيْجِيَانِ ﴿١٩﴾

20. Li liberigis ambaŭ marojn, por ke ili renkontu unu la alian,

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٠﴾

21. inter ili estas baro, kiun ili ne povas transpaŝi,

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢١﴾

22. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٢﴾

23. el ambaŭ venas perloj kaj koraloj,

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٣﴾

24. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

25. al Li apartenas la altaj ŝipoj sur la maro, kiuj estas kiel montoj.

26. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

27. Ĉio, kio estas sur la tero estas pasema,

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٤﴾

28. sed la vizaĝo de via Sinjoro restos – la Majstro de la majesteco kaj de la honoro.

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٥﴾

29. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٦﴾

30. Al Li preĝas ĉiu, kiu estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Ĉiumomente Li malkaŝas sin en nova brilego.

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿٢٧﴾

31. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آيَةِ الرَّبِّ كَمَا تَكْذِبِينَ ﴿٢٨﴾

32. Ankaŭ pri vi baldaŭ Ni zorgos, vi ambaŭ, Ĝinnoj kaj homoj;

سَنَفْرَعُ لَكُمْ آيَةَ الثَّقَلَيْنِ ﴿٣٢﴾

33. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٣﴾

34. ho vi kunveno de Ĝinnoj kaj homoj, se vi kapablas iri trans la limojn de la ĉielo kaj de la tero, iru! Vi ne kapablos iri sen permeso.

يُبْعَثُ الرَّجِلِينَ وَ الْإِنْسَانَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٤﴾

35. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

36. Estos sendita, kontraŭ vin ambaŭ, flamo el fajro kaj fumego, kaj vi ambaŭ ne venkos.

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابُ مِّن نَّارٍ وَ نَحَّاسٌ فَلَا تَنْتَصِرِينَ ﴿٣٦﴾

37. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

38. Kiam la ĉielo fendigos kaj fariĝos ruĝa kiel ruĝa ledto,

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

39. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

40. en tiu tago neniu homo aŭ Ĝinno estos demandita pri sia peko;

فِيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٤٠﴾

41. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

42. la kulpuloj estos rekoneblaj pro siaj distingaj signoj, kaj ili estos ekkaptitaj je la hartufoj kaj je la piedoj.

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ الْإِقْدَامِ ﴿٤٢﴾

43. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

44. Tiu ĉi estas la Infero, kiun la kulpuloj negis.

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ حَيْمِهَا أِنَّ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾

45. Ili iros tien kaj reen inter ĝi kaj bolanta akvo.

46. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

47. Por tiu tamen, kiu timas la ĉeeston de sia Sinjoro, estos du ĝardenoj

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَيْنِ ﴿٤٧﴾

48. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٤٨﴾

49. kun diversspecaj arboj,

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾

50. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

51. en ambaŭ estos po du fluantaj fontoj,

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِبِينَ ﴿٥١﴾

52. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٢﴾

53. en ambaŭ estos, de ĉiu frukto, paroj.

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٣﴾

54. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٤﴾

55. Ili kuŝos sur kusenoj, kies substĉofo estos brokato, kaj la fruktoj de ambaŭ ĝardenoj estos facile atingeblaj,

مُتَكِيَيْنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّأْنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَوَجَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَرَانٍ ﴿٥٥﴾

56. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

57. En ambaŭ estos fraŭlinoj kun modestaj rigardoj, kiujn antaŭe nek homo nek Ĝinno tuŝis,

فِيهِنَّ قَصِيرَاتٌ الْظُرْفِ لَمْ يَطَّيْسُنَّ لِنَاسٍ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٧﴾

58. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٥٨﴾

59. kvazaŭ ili estus rubenoj aŭ koraloj.

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٩﴾

60. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

61. Ĉu la rekompenco pro la bono povas esti alia ol bono?

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

62. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

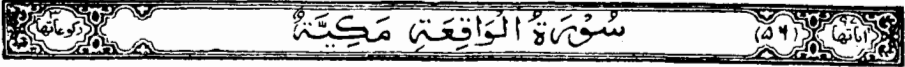
63. Apud ĉi tiuj estos aliaj du ĝardenoj,

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

64. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? –

فِي أَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

65. kun verda malhela foliaro; مُدْهَامَيْنِ ⑤
66. – kiujn el al bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑥
67. en ambaŭ estos po du fontoj abunde fluantaj, فِيهِمَا عَيْنِينَ نَضَاحَتَيْنِ ⑦
68. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑧
69. en ambaŭ estos fruktoj kaj daktiloj kaj granatoj – فِيهِمَا فَالِكِهَةُ وَنَخْلٌ وَسُرَّمٌ ⑨
70. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑩
71. en ili estos bonegaj, belegaj fraŭlinoj, فِيهِنَّ حَيْرَاتٌ حِسَانٌ ⑪
72. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑫
73. fraŭlinoj grandokulaj, en la tendoj, حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ⑬
74. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑭
75. kiujn antaŭe nek homo nek Ĝinno tuŝis, لَمْ يَطْبُخُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ⑮
76. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑯
77. kuŝantaj sur verdaj kusenoj kaj belegaj tapiŝoj. مُتَكِينِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرِيٍّ حِسَانٍ ⑰
78. – kiujn el la bonfaroj de via Sinjoro vi ambaŭ do volas negi? – فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ⑱
79. Benata estas la nomo de via Sinjoro, la Majstro de l' majesteco kaj de l' honoro. تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْعِلِّ وَالْإِكْرَامِ ⑲

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Kiam okazos la okazantaĵo,
3. —nenio povos malhelpi ĝian realiĝon —
4. kiu altigas kaj malaltigas;
5. kiam la tero fortege skuigoŝ,
6. kaj la montoj estos tute pistitaj,
7. kaj fariĝos polvo, ĉien disŝutita,
8. kaj vi estos dividitaj en tri grupojn:
9. unue, tiuj je la dekstra flanko — kion vi scias pri tiuj je la dekstra flanko? —
10. poste, tiuj je la maldekstra flanko — kion vi scias pri tiuj je la maldekstra flanko? —
11. kaj la antaŭirintoj estos la antaŭirantoj
12. ili estos la plej proksimaj al Dio,
13. en ĝardenoj de feliĉo.
14. Multaj el ili estos prauloj,
15. malmultaj posteuloj.
16. Ili sidos sur broditaj kusenoj,
17. kuŝante sur ili, vidalvide;
18. zorgos pri ili junuloj, kiuj ne maljuniĝos,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ①
 لَيْسَ يَوْفَعْتَهَا كَاذِبَةٌ ②
 خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ③
 إِذْ رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ④
 وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑤
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ⑥
 وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑦
 فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑧ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ⑧
 وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ⑨
 وَالسَّيِّقُونَ السَّيِّقُونَ ⑩
 أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑪
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑫
 ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَى ⑬
 وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑭
 عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ⑮
 مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑯
 يُصُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ⑰

19. kun krateroj, kalikoj kaj pokaloj da fre-
ŝa trinkaĵo
20. — kiu kaŭzos nek kapdolorojn nek ebrie-
con —
21. kaj kun la fruktoj, kiujn ili preferas,
22. kaj kun viando de birdoj, kiun ili dezi-
ras,
23. kaj fraŭlinoj grandokulaj,
24. kvazaŭ kaŝitaj perloj,
25. kiel rekompenco pro tio, kion ili faris.
26. Tie ili aŭdos nek vanan babiladon nek
pekajn parolojn,
27. nur la vorton: "Pacon! Pacon! "
28. Pri tiuj je la dekstra flanko — kion vi
scias pri tiuj je la dekstra flanko? —
29. ili estos inter lotusarboj sen dornoj,
30. kaj fruktoplenaj bananarboj,
31. kaj larĝaj ombroj,
32. apud fluanta akvo,
33. kun abundaj fruktoj
34. senfinaj, permesitaj,
35. sur altaj litoj.
36. Ni vere faris iliajn edzinojn miriga kreo,
37. Ni faris ilin virgulinoj,
38. amemaj, samaĝaj,
39. posedo de tiuj je la dekstra flanko;

بِأَصْوَابٍ وَأَابَارِقِهَا وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿١٩﴾

لَا يَصَدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿٢٠﴾

وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿٢١﴾

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

وَحُودٍ عَيْنٍ ﴿٢٣﴾

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٤﴾

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

وَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾ مَا أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿٢٩﴾

وَوَاطِحٍ مَنضُودٍ ﴿٣٠﴾

وَوِظَلٍ مَمْدُودٍ ﴿٣١﴾

وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ﴿٣٢﴾

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٣﴾

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْشَأْنَهُنَّ إِنْسَاءً ﴿٣٦﴾

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٧﴾

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿٣٨﴾

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٣٩﴾

40. Granda nombro da ili estos el la antaŭ-aj generacioj,

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٠﴾

41. kaj granda nombro el la pli malfruaj.

وَتَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿٣١﴾

42. Pri tiuj je la maldekstra flanko — kion vi scias pri tiuj je la maldekstra flanko? —

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ؕ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ﴿٣٢﴾

43. ili estos inter varmega ventego kaj bolanta akvo,

فِي سُورٍ وَحَيْمِيمٍ ﴿٣٣﴾

44. kaj ombroj el nigra fumo

وَزَيْلٍ مِّنْ يَّخْمُومٍ ﴿٣٤﴾

45. nek malvarmeta nek refreŝiganta.

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٣٥﴾

46. Certe ili antaŭe pasigis sian vivon en komforteco,

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٣٦﴾

47. kaj ili vivis en grava pekado,

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْجَنِّثِ الْعَظِيمِ ﴿٣٧﴾
وَكَانُوا يَقُولُونَ ؕ إِذْ مَا آمَنَّا وَكَانَ ثَرَابًا وَ

48. kaj kutimis diri: "Kiel? Post kiam ni mortis kaj fariĝis polvo kaj ostoj, ni verdire vekigis?"

عِظَامًا ؕ إِنَّا لَنُبْعُوثُونَ ﴿٣٨﴾

49. Kaj same niaj prapatroj? "

أَوْ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٣٩﴾

50. Diru: "Vere la fruaj kaj la malfruaj,

قَدْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٠﴾

51. ĉiuj kunvenos je difinita tempo en difinita tago.

لَنَجْمُوعُونَ لَهُ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤١﴾

52. Tiam, ho vi erarantoj, vi rifuzantoj,

ثُمَّ رَنَكُمْ فِيهَا الصَّالُونَ الْمَكْدِرُونَ ﴿٤٢﴾

53. vi manĝos la fruktojn de la arbo Zak-kūm,

لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ﴿٤٣﴾

54. kaj plenigos per ili viajn ventrojn;

فَمَا كِلُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٤٤﴾

55. poste vi trinkos sur ilin bolantan akvon,

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَيْمِيمِ ﴿٤٥﴾

56. kiun vi trinkos, kiel trinkas la kamelo soifanta.

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِيمِ ﴿٤٦﴾

57. Tiu estos la traktado por ili en la tago de la lasta Juĝo.

هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٧﴾

58. Ni kreis vin. Kial vi do ne volas rekonii la veron?

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٤٨﴾

أَفَوَيْتُمْ كَمَا تَدْعُونَ ﴿٤٩﴾

59. Kion vi pensas pri la spermo, kiun vi el-
ŝprucas? ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾
60. Ĉu ĝin kreis vi aŭ Ni? نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿٦٠﴾
61. Ni destinis por vi la morton, kaj nenio
povas malhelpi Nin عَلَىٰ أَنْ تَبَدَّلَ امْأَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾
62. estigi similajn ulojn anstataŭ vi, kaj fari
vin io alia, kion vi ne scias. لَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
63. Vi certe konas la unuan kreon. Kial vi
do ne volas pripensi? أَفَرَأَيْبِتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾
64. Ĉu vi pripensas pri tio, kion vi semas? ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾
65. Ĉu ĝin kreskigas vi aŭ Ni? لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلِمْتُمْ ثِقَالًا هُونًا ﴿٦٥﴾
66. Se Ni volus, Ni povus fari ĝin polvo, ti-
am vi ne ĉesus plori: إِنَّا لَمَعْرِضُونَ ﴿٦٦﴾
67. "Ni vere ruiniĝis! بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٦٧﴾
68. Ne! Ni estas prirabitaj! ". أَفَرَأَيْبِتُمْ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾
69. Ĉu vi pripensas pri la akvo, kiun vi trin-
kas? ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ السَّمَاءِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾
70. Ĉu sendas ĝin el la nuboj vi aŭ Ni? لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَمْجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾
71. Se Ni volus, Ni povus fari ĝin maldolĉa.
Kial vi do ne dankas? أَفَرَأَيْبِتُمْ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾
72. Ĉu vi pripensas pri la fajro, kiun vi ek-
bruligas? ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾
73. Ĉu estis vi tiuj, kiuj estigis la arbon por
ĝi, aŭ ĉu Ni estas la Kreinto? نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَصَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾
74. Ni kreis ĝin kiel admonon kaj utilon por
la vojaĝantoj tra la dezerto. فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾
75. Tial vi gloregu la nomon de via Sinjoro,
la Grandega. فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾
76. Jes! Mi ĵuras per la subiro de la steloj, وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾
- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

77. kaj vere ĉi tiu estas granda ĵuro — se vi nur sciuis!

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۙ

78. Ĉi tiu vere estas nobla Korano

لَا يَشَاءُ إِلَّا الْإِطْعَامُ الطَّهْرُونَ ۙ

79. en Libro bone gardata,

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۙ

80. kiun neniu alia povas tuŝi, ol la puruloj,

أَفِيهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۙ

81. revelacio de la Sinjoro de l' Universo.

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ۙ

82. Ĉu vi volas rifuzi ĉi tiun Dian anoncon?

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۙ

83. Ĉu vi volus fari la rifuzon de ĝi via ĉiutaga nutraĵo?

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ۙ

84. Kial do, kiam la animo de la mortonto supreniras al lia gorĝo,

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدَّ مِنْكُمْ ۙ

85. kaj vi rigardas en tiu momento

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ۙ

86. kaj Ni estas pli proksima al li ol vi, sed vi ne vidas,

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ

87. kial do, se vi ne volas esti juĝitaj,

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۙ

88. vi ne puŝas ĝin reen, se vi estas sinceraj?

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ ۗ هَ وَجِئْتُ لَعْنِيمٍ ۙ

89. Se li nun estas unu el la proksimuloj al Dio,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۙ

90. tiam li ĝuos feliĉon kaj bonodoron kaj ĝardenon de ĝojo.

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۙ

91. Se li estas unu el tiuj je la dekstra flanko,

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۙ

92. ”Pacon al vi, kiu estas unu el tiuj je la dekstra flanko!”

فَنُزِّلُ مِنْ حَيْمِيمٍ ۙ

93. Se li male estas unu el la rifuzintoj, erarintoj,

94. tiam la traktado kontraŭ li estas bolanta akvo

95. kaj brulado en la Infero.

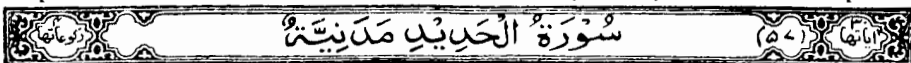
وَتَصْلِيَةً جَحِيمٍ ﴿٩٥﴾

96. Ĉi tio, vere, estas certa vero.

إِنَّ هَذَا لَوَاقِعٌ لِّالَّذِينَ ﴿٩٦﴾

97. Tial vi gloregu la nomon de via Sinjoro, ia Grandega!

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٧﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Gloregas Allahon, kio estas en la ĉielo kaj sur la tero. Li estas la Ĉiopova, la Saĝa.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

3. Al Li apartenas la suvereneco de la ĉielo kaj de la tero. Li igas vivi kaj morti, kaj Li havas povon super ĉiuj aferoj.

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْحَثُ وَيُؤْتِي ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣﴾

4. Li estas la Unua kaj la Lasta, la Videbla kaj la Kaŝita, kaj Li scias ĉion.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤﴾

5. Estas Li Tiu, kiu kreis la ĉelojn kaj la teron en ses tagoj, poste Li sidigis sur la Tronon. Li scias, kio eniras en la teron kaj kio eliras el ĝi, kaj kio malsupreniras de la ĉielo kaj kio supreniras al ĝi. Li estas kun vi, kie ajn vi estas. Allah vidas ĉion, kion vi faras.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۗ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۗ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥﴾

6. Al Li apartenas la suvereneco de la ĉielo kaj de la tero. Al Allah revenos ĉiuj aferoj.

لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِي تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۖ ﴿٦﴾

7. Li igas la nokton eniri en la tagon, kaj Li igas la tagon eniri en la nokton. Li konas ĉion, kio estas en la brustoj.

8. Kredu je Allah kaj al Lia sendito kaj donu el tio, de kio Li faris vin heredantoj. Por tiuj el vi, kiuj kredas kaj almozdonas, estas granda rekompenco.

* v. la verson 26an

9. Kio estas al vi, ke vi ne kredas je Allah, kvankam la sendito vokas vin, por ke vi kreu je via Sinjoro, kaj jam ricevis de vi solenan promeson, se vi estas kredantoj?

10. Estas Li Tiu, kiu sendis al Sia servanto evidentajn signojn, por ke li konduku vin el la mallumego al la lumo. Vere Allah estas kompatema, pardonema al vi.

11. Kio estas al vi, ke vi ne almozdonas por la afero de Allah, kvankam la heredaĵo de la ĉieloj kaj de la tero apartenas al Allah? Tiuj el vi, kiuj almozdonis antaŭ la venko kaj poste batalis, tiuj ne estas egalaj – ili estas superaj je rango – al tiuj, kiuj almozdonis apenaŭ, post kiam ili batalis. Al ĉiuj tamen Allah promesis bonon. Allah bone scias, kion vi faras.

12. Kiu estas tiu, kiu donas al Allah belan prunton? Li multobligos ĝin por li, kaj por li estos nobla rekompenco.

13. Iutage vi vidos la kredantojn kaj la kredantinojn, kiam la radioj de ilia lumo antaŭiros ilin kaj iliajn manojn dekstrajn: * "Bona novaĵo por vi hodiaŭ! Gardenoj, sub kiuj fluas riveroj, por ke vi restu en ili por ĉiam. Tiu estas la plej granda feliĉo! "

14. En tiu tago diros la hipokrituloj kaj la hipokritulinoj al la kredantoj: "Atendu nin! Ni volas pruntepreni iom da via lumo". Tiam estos dirite al ili: "Reiru malantaŭen kaj serĉu tie la lumon". Poste estos starigita inter ili muro, kaj en ĝi estos pordo. Ĝia interna parto estos kompatato, kaj ĝia ekstera parto estos puno.

15. Tiam ili krios al la kredantoj: "Ĉu ni ne estis kun vi? ". Tiuj respondo: "Jes, sed vi tentis viajn animojn, kaj atendis, kaj dubis, kaj vin ebriiĝis viaj pasioj, ĝis venis

* Ĉirkaŭos ilin

يُؤَلِّجُ النَّالَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي

النَّيْلِ وَهُوَ عَلَيْهِمُ بِدَاتِ الصُّدُورِ ①

أَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ

مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ أَمْنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا

لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ②

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ

لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ③

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ

رَحِيمٌ ④

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ

مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ

الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ

الْحَسَنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑤

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ

لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑥

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ

جَدَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑦

la ordono de Allah. La Trompisto trompis vin pri Allah.

16. Hodiaŭ tial estos akceptita elaçeto nek de vi nek de la miskredantoj. Via restadejo estos la fajro; tiu estas taŭga loĝejo por vi. Malbona estas la destino! ”.

17. Ĉu ne alvenis la tempo por la kredantoj, por ke iliaj koroj humiliĝu antaŭ la admono de Allah kaj antaŭ la vero, kiu venis, kaj por ke ili ne fariĝu kiel tiuj, al kiuj estis donita la Libro antaŭe, kaj al kiuj estis konsentita prokrasto, kies koroj tamen malmoligis kaj el kiuj multaj fariĝis malobeemaj?

18. Sciu, ke Allah revivigas la teron post ĝia morto. Ni klarigas por vi la revelaciojn, por ke vi komprenu.

19. Vere la almozdonantoj kaj la almozdonantinoj kaj tiuj, kiuj pruntedonas al Allah belan prunton, por ili Li multobligos ĝin, kaj por ili estos nobla rekompenco.

20. Tiuj, kiuj kredas je Allah kaj al Lia sendito, estas ili tiuj, kiuj estas sinceremuloj kaj atestantoj antaŭ sia Sinjoro. Ili ricevos sian rekompencan kaj sian lumon. Tiuj male, kiuj nekredas kaj rifuzas Niajn signojn, estas ili tiuj, kiuj estos loĝantoj de l' Infero.

21. Sciu, ke ĉi tiu vivo estas nur ludo kaj amuzajo kaj ornamaĵo kaj vantaĵo inter vi, kaj konkuro por pliigo de propraĵoj kaj de filoj. Ĝi similas al la pluvo, kiu kreskigas la herbojn, kies kresko ĝojigas la kampulojn, poste tamen sekigas, kaj vi vidas ilin flaviĝi, poste ili fariĝas polvo. En la vivo venonta estos severa puno, aŭ pardono kaj plezuro de Allah. Ĉi tiu vivo male nur estas trompo.

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتِسَبْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا
وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَسَبُوا نُورًا فَضَرَبَ بَيْنَهُمْ يَسُودَ
لَهُ بَابٌ بِأَطْنَبٍ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرَةٌ مِنْ قَبْلِهِ
الْعَذَابُ ۝۱۳

يُنَادُوهُمْ أَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ
فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ
الْأَمَانَةُ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّوَجَلَّ بِاللَّهِ الْعُرُورُ ۝۱۴
فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا ۝ مَا أُولَئِكَ التَّارُفُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۝۱۵

أَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝۱۶

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝۱۷

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا اللَّهَ
قَرِيبًا حَسْبًا يُضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝۱۸
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝۱۹

22. Konkuru do pri la pardono de via Sinjoro kaj pri la Paradizo, kies valoro estas kiel la valoro de la ĉielo kaj de la tero, pretigita por tiuj, kiuj kredas je Allah kaj al Liaj senditoj. Tio estas la graco de Allah. Li donas ĝin, al kiu Li volas. Allah estas la Poseďdanto de la granda graco.

23. Ĉiu malfeliĉo, kiu okazas sur la tero kaj en via animo, estas skribita en Libro, antaŭ ol Ni estigas ĝin – vere tio estas facila por Allah – ,

24. por ke vi ne ĉagreniĝu pri tio, kion vi perdis, kaj ne fieriĝu pro tio, kion Ni donis al vi. Allah ne amas la vantemajn ambiciulojn,

25. tiujn, kiuj estas avaraj kaj instigas la homojn al la avareco. Kaj tiu, kiu turnas sin for – vere Allah estas la Memsufiĉa, la Laŭdenda.

26. Vere Ni sendis Niajn senditojn kun evidentaj signoj, kaj Ni sendis kun ili la Libron kaj la mezurilon, por ke la homoj agu juste, kaj Ni kreis la feron, en kiu estas severa milito sed ankaŭ utilo por la homaro, kaj por ke Allah distingu tiujn, kiuj subtenas Lin kaj Liajn senditojn, kvankam sekrete. Vere Allah estas fortega, ĉiopova.

27. Ni ankaŭ sendis Noan kaj Abrahamon, kaj Ni donis al ili kaj al iliaj posteuloj la profetadon kaj la Libron. Inter ili estis iuj, kiuj estis sur la rekta vojo, sed multaj el ili estis ribelemaj.

اعْمَلُوا إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهُمْ وَ زِينَةٌ
 وَ تَفَاخُهُ بَيْنَكُمْ وَ نَكَاشٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
 كَمَثَلِ غَيْثٍ آتَىٰ بَنَاتِهِ ثُمَّ يَهْبِجُ
 فَتَرِيهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَ فِي الْآخِرَةِ
 عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَ مَغْفِرَةٌ ۗ مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانٌ
 وَ مَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿٢٢﴾

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا
 كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ لِذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
 وَ اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٣﴾

مَا أَصَابَ مَن مَّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِهِمْ
 إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنْ ذٰلِكَ عَلَىٰ
 اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٤﴾

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَ لَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
 وَ اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٥﴾

الَّذِينَ يَجُلُونَ وَ يَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُغْلِ وَ مَن
 يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَ أَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ وَ الْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَ أَنْزَلْنَا
 الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَ مَنَافِعٌ لِلنَّاسِ
 وَ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ

اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢٧﴾

28. Poste Ni igis Niajn senditojn sekvi iliajn pidsignojn, kaj Ni igis Jesuon, la filon de Maria, sekvi, kaj Ni donis al li la Evangelion kaj Ni estigis en la koroj de tiuj, kiuj sekvis lin, dolĉecon kaj kompaton. La vivon monaĥan ili nur fondis – Ni ne ordonis ĝin al ili – por strebi al la plezuro de Allah; ili tamen ne sekvis ĝin laŭvere: Ni tamen donis al tiuj el ili, kiuj kredis, ilian rekompencan, sed multaj el ili estis malpiegaj.

29. Ho vi kredantoj, respektogu Allahon kaj kredu al Lia sendito. Li donos al vi duoblan porcion de Sia kompto kaj Li pretigos por vi lumon, en kiu vi iros, kaj Li pardonos al vi – Allah estas senkulpigema, pardone-ma –,

30. por ke ne imagu la popolo de la Skribo, ke ili neniel kapablos atingi la gracon de Allah, ĉar la graco estas en la mano de Allah, por ke Li donu ĝin, al kiu Li volas. Allah estas la Posedanto de la granda graco.

*

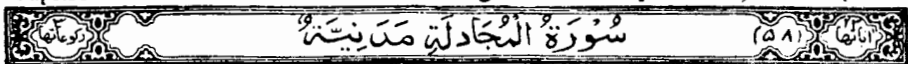
Fino de la 27-a parto

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتَيْهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسْقُونَ ﴿٢٨﴾

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابِيَّةٍ
إِتْدَاعٍ مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسْقُونَ ﴿٢٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ
يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تمشون به وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٣٠﴾

لَسَاءَ يَعْلمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣١﴾

revelaciita en Medino

الْبَدِيَّةُ

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Vere Allah aŭdis la vorton de tiu virino, kiu disputis kun vi pri sia edzo kaj plendis antaŭ Allah, kaj Allah aŭdis vian interparoladon. Vere Allah estas ĉioaŭda, ĉiovida.

3. Pri tiuj, kiuj volas ekسدziĝi de siaj edzinoj, nomante ilin siaj patrinoj: ili ne fariĝas ties patrinoj. Patrinoj estas nur tiuj, kiuj ilin naskis, kaj ili tiel nur eldiras vortojn, kiuj estas nekonvenaj kaj neveraj. Vere Allah estas senpekigema, senkulpigema.

4. Pri tiuj, kiuj ekسدziĝas de siaj edzinoj, nomante ilian siaj patrinoj, kaj poste volas repreni tion, kion ili diris: la puno estu la liberigo de unu sklavo, antaŭ ol ili reunuiĝu. Tio estas por admoni vin. Allah bone scias, kion vi faras.

5. Por tiu tamen, kiu ne posedas sklavon: li fastu du sinsekvantajn monatojn, antaŭ ol ili reunuiĝu. Kiu tamen ne kapablas fari tion, li nutru sesdek malriĉulojn. Tio estas, por ke vi kredu je Allah kaj al Lia sendito. Tiaj estas la dekretoj de Allah kaj por la miskredantoj estos dolora puno.

6. Tiuj, kiuj kontraŭstaras Allahon kaj Lian senditon certe estos humiligitaj, kiel estis humiligitaj tiuj antaŭ ili, ĉar Ni jam sendis evidentajn signojn; kaj por la miskredantoj estos puno hontiga.

7. En la tago, en kiu Allah kunvenigos ilin ĉiujn, tiam Li anoncos al ili, kion ili faris. Allah registris tion, dum ili forgesis. Allah atestas pri ĉiuj aferoj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَائِرُ مَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ②

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّن نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْتَهُمْ وَ إِنْهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَ زُورًا ③ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ④

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَرْبَكُمْ يُؤِطُّونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑤ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرٍ مِّن مَّتَابَعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِمَنْ شَاءَ مِنَ الْبَالِغِ وَرَسُولُهُ وَ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥ إِنْ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَسَوْفَ يَنْتَصِرُونَ لِيَوْمِ حُنَيْنٍ إِذْ أُنزِلْنَا عَلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ⑦ وَ لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑧

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

8. Ĉu vi do ne vidas, ke Allah scias ĉion, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero? Ne ekzistas sekreta interparolado inter tri, je kiu Li ne estas la Kvara, nek iu inter kvin, je kiu Li ne estas la Ses, nek inter malpli da ili aŭ pli, je kiu Li ne estas kun ili, kie ajn ili estas. Poste Li anoncos al ili, en la tago de la reviviĝo, kion ili faris. Vere Allah scias ĉion.

9. Ĉu vi do ne vidas tiujn, al kiuj estis malpermesite konspiri, kaj kiuj tamen revenis al tio, kio estis malpermesita, kaj sekrete konspiris pri peko kaj ribelemo kaj malobeemo kontraŭ la sendito? Kiam ili venas al vi, ili salutis vin per tio, per kio Allah ne salutis vin; kaj ili diras inter si mem: "Kial Allah ne punas nin pro tio, kion ni parolas?" Por ili sufiĉas la Infero, en kiun ili eniros; malbonega estas la destino!

10. Ho vi kredantoj! Kiam vi interparolas sekrete, ne parolu pri peko kaj ribelemo kaj malobeemo kontraŭ la sendito, sed parolu pri virto kaj justeco kaj respektegu Allahon, Tiun, al kiu vi estos kunvenigitaj.

11. Sekreta interparolado devenas nur de Satano, por ke li afliktu la kredantojn, sed li neniel kapablas malutili al ili, krom se Allah permesas tion. Je Allah konfidu la kredantoj!

12. Ho vi kredantoj! Kiam estas dirite al vi en la kunveno: "Lasu trairi!", tiam vi lasu trairi. Allah tiam ankaŭ vin lasos trairi. Kiam estas dirite: "Stariĝu!", tiam vi stariĝu. Allah ja plialtigos je rango tiujn el vi, kiuj kredas kaj al kiuj estis donita la vera scio. Allah bone scias, kion vi faras.

13. Ho vi kredantoj, kiam vi volas konsulti sekrete la senditon, sendu antaŭ via sekreta konsulto almozojn. Tio estas pli bona kaj virta por vi. Se vi tamen nenion trovas, tiam sciu, ke Allah vere estas senkulpigema, pardonema.

عَجَّ أَحْصَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَآهُمْ بِعُھْمِ وَلَا
 خَسْفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا الْكُرْإِ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
 يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَهَوْنَا عَنِ التَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعْوَدُونَ
 بِمَا نَهَوْنَا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآثِمِ وَالْعَدْوَانِ
 وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَ ذِكْرٌ حَيَّوْكَ بِمَا
 لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْكَ
 يُعَدِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ بَصُلْوَاهَا
 فَبَسَّ الْمَصِيرُ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
 بِالْآثِمِ وَالْعَدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
 بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝
 إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
 الْمَجْلِسِ فَاَنْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ

14. Ĉu vi ĉagreniĝas, ĉar vi devas sendi al-mozojn antaŭ via sekreta konsulto? Nu, se vi tion ne faras, sed Allah turnas Sin al vi kompateme, tiam levu la preĝon kaj al-mozdonu kaj obeu Allahon kaj Lian senditon. Allah bone scias, kion vi faras.

انْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ وَّ اللهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِيْرٌ ﴿١٤﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدُوْا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَ اَطِهْرُوْا فَاِنَّ لَمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾
ءَاَسْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدِمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمْ
صَدَقٰتٍ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَ تَابَ اللهُ عَلٰيكُمْ
فَاقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ آتُوا الزَّكٰوةَ وَ اطِيعُوا اللهَ وَ
رَسُوْلَهُ ۗ وَ اللهُ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾

15. Ĉu vi do ne vidis tiujn, kiuj amikiĝis kun popolo, kontraŭ kiu Allah koleris? Ili ne apartenas al vi nek al ili, kaj ili juras mensogon, kvankam ili scias.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلّٰوْا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكٰذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧﴾

16. Por ili Allah pretigis severan punon. Vere malbonega estas tio, kion ili faras!

اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٨﴾

17. Ili faris siajn jurojn ŝildo por siaj mal-bonaj faroj, kaj devojigas de la afero de Allah, kaj por ili estos puno hontiga.

اِنَّهُمْ جَاوِدُوْا وَاٰبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ
اِنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾

18. Al ili neniom utilos iliaj proprajoj nek iliaj filoj kontraŭ Allah. Estos ili la loĝantoj de l' fajro, en kiu ili restos por ĉiam.

لَنْ نُّغْنِيَّ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِّنْ
اللهِ شَيْئًا ۗ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٢٠﴾

19. En la tago, en kiu Allah kunvenigos ilin ĉiujn, kaj ili ĵuras al Li, kiel ili ĵuris al vi, kaj ili imagos, ke ili staras sur io firma. Aŭskultu! Estas certe ili tiuj, kiuj estas la mensoguloj!

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللهُ جَيْعًا يَّحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا
يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ ۗ اِلَّا
اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿٢١﴾

20. Satano atingis senliman povon super ili, kaj igis ilin forgesi la admonon de Allah. Ili estas la partio de Satano. Aŭskultu! Vere la partio de Satano estas la partio de la malgajnantoj.

21. Vere kiuj kontraŭstaras Allahon kaj Lian senditon, tiuj estos la malsupereguloj.

22. Allah ordonis: "Mi certe venkos, Mi kaj Miaj senditoj". Vere Allah estas fortega, ĉiopova.

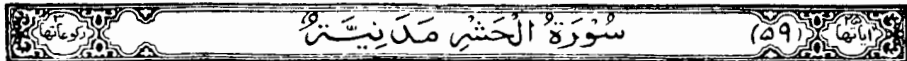
23. Vi ne trovos popolon, kiu kredas je Allah kaj al la tago de la lasta Juĝo kaj samtempe amas tiujn, kiuj kontraŭstaras Allahon kaj Lian senditon, eĉ se tiuj ĉi estas iliaj patroj aŭ iliaj filoj aŭ iliaj fratoj aŭ iliaj parencoj. Estas ili tiuj, en kies korojn Li enskribis la kredon, kaj kiujn Li plifortigis per Sia spirito. Li enirigos ilin en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, por ke ili restu tie por ĉiam. Allah estos kontenta pri ili, kaj ili estos kontentaj pri Li. Ili estos la partio de Allah. Aŭskultu! Vere la partio de Allah estos la partio de la prosperuloj.

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ
اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٢١﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحٰدِثُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُٗ اُولٰٓئِكَ فِي
الْاٰذٰنِيْنَ ﴿٢٢﴾

كَتَبَ اللّٰهُ لَآءِلِيْبِنَ اَنَا وَرُسُلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ
عَزِيْزٌ ﴿٢٣﴾

لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
يُوَادُّوْنَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُٗ وَلَوْ كَانُوْا اٰبَآءَهُمْ
اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ اُولٰٓئِكَ
كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ
مِّنْهُ وَاَيَّدَهُمْ بِجَنَّتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
عَنْهُ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ
سَيِّدُ الْمُنْفَكُوْنَ ﴿٢٤﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Gloregas Allahon ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Li estas la Ĉio-pova, la Saĝa.

3. Estas Li Tiu, kiu forpelis el iliaj domoj tiujn el la popolo de la Skribo, kiuj nekredis, je la unua proklamo.* Vi ne kredis, ke ili eliros kaj ili mem kredis, ke la fortikaĵoj protektos ilin kontraŭ Allah: Allah tamen venis super ilin, de kie ili ne supozis, kaj Li jetis teruron en iliajn korojn, tiel ke ili detruis siajn domojn per siaj propraj manoj kaj per la manoj de la kredantoj. Tial eltiru de ĝi instruon por vi, ho vidantoj.

4. Se ne estus, ke Allah ordonis por ili la ekzilon, Li estus puninta ilin en ĉi tiu vivo; por ili estos en la vivo venonta la turmento de l' fajro.

5. Tio estas, ĉar ili kontraŭstaris Allahon kaj Lian senditon. Tiu, kiu kontraŭstaras Allahon — vere Allah estas severa je l' puno!

6. Kiujn ajn palmojn vi detranĉis aŭ lasis stari sur siaj radikoj, vi tion faris kun la permeso de Allah, por ke Li konfuzu la malpugulojn,

* Laŭlitere (Ĥaŝr): kunveno. Temas pri la kolektado kaj sekve pri la ekzil-proklamo de la judoj de la tribo Banī-Nadīr (625 = H.J. 4a), kiuj rompis la aliancon kun la Profeto post la malvenko de la Islamanoj apud Uhud.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنْدِ

مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا

وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ مَا يَعْتَصِمُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنظَهُمُ

اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوْا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ

الرُّعْبَ يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي

الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ③

وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي

الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِ

اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَبَنَةٍ أَوْ نَزَعْتُمْهَا فَأَيْمَةٌ عَلَى

أُصُولِهَا فَبِأَذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِيْنَ ⑥

وَمَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ

رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑦

7. kaj kion ajn Allah donis al Sia sendito el la batalakiraĵo de ili, vi liveris por ĝi nek ĉevalon nek kamelon; Allah tamen donas povon al Siaj senditoj, super kiu Li volas. Allah havas povon super ĉiuj aferoj.

8. Kion ajn Allah donis al Sia sendito el kaptaĵo de la loĝantoj de la urboj, tio estas por Allah kaj por la sendito kaj por la proksimaj parencoj kaj la orfoj kaj la malriĉuloj kaj la vojiranto, por ke ĝi ne apartenu laŭvice nur al la riĉuloj el vi. Kion la sendito donas al vi, tion vi prenu, kaj kion li malpermesas al vi, tion vi evitu, kaj respektu Allahon. Vere Allah estas severa je l' puno.

9. Tio estas por la ekzilitoj, kiuj elmigris el siaj domoj kaj el siaj bienoj, ĉar ili strebis al la graco de Allah kaj al Lia plezuro, kaj subtenis la aferon de Allah kaj de Lia sendito. Estas ili tiuj, kiuj estas veramaj.

10. Tiuj, kiuj loĝis antaŭ ili en la domo kaj posedis la kredon, amas tiujn, kiuj serĉas rifuĝon ĉe ili, kaj ne trovas en siaj brustoj iun ajn deziron de tio, kio estis donita al ili, sed ĝojas vidi la rifuĝintojn preferitaj al si mem, kvankam ili estas en malabundo. Tiu, kiu estas malproksima de la avareco, vere estos prosperulo.

11. Tiuj, kiuj venis kaj poste diras: "Nia Sinjoro, pardonu al ni kaj al niaj fratoj, kiuj nin antaŭiris je la kredo, kaj ne estigu en niaj koroj malamon kontraŭ la kredantoj. Nia Sinjoro! Vi vere estas malsevera, pardonema".

12. Ĉu vi ne vidis la hipokritulojn? Ili diras al tiuj el siaj fratoj, kiuj nekredas, el la popolo de la Skribo: "Se vi estos ekzilitaj, ni certe ankaŭ elmigros kun vi, kaj ni neniam obeos iun ajn kontraŭ vi. Se vi estas atakitaj, ni certe helpos vin". Allah estas atestanto, ke ili certe estas mensoguloj.

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِيهِ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كُنِيَ لَا يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِالرَّسُولِ فُحْدُوَةٌ وَمَا نُهُكُمْ
عَنْهُ فَاتْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ٥
وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ حَصَصَةٌ نَسَبًا وَمَنْ يُوقَ شَخْبَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٦

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَإِلْحَوانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ٧

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَاقَقُوا يَقُولُونَ إِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِن أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نَضِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٨
لَئِن أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِن قُوتِلُوا

13. Kiam tiuj estas ekzilitaj, ili ne elmigras kun ili, kaj, kiam tiuj estas atakitaj, ili ne helpas ilin, kaj, eĉ se ili helpus ilin, ili certe turnus siajn dorsojn; poste ili mem tamen ne trovos helpon.

لَا يَنْصُرُواوَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُولِيَنَّ الْاَدْبَارَ
نُمْ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٣﴾

14. Vere ili havas en siaj koroj pli grandan timon de vi ol de Allah. Tio estas, ĉar ili estas popolo nekomprenema.

لَا اَنْتُمْ اَسَدُ رَهْبَةٍ فِي صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٤﴾

15. Ili ne batalus kontraŭ vi — eĉ se ili estus ĉiuj kune — krom en fortikigitaj urboj aŭ malantaŭ muregoj, kvankam iliaj heroaĵoj estas grandaj en iliaj rakontoj. Vi opiniis ilin unuigo, sed iliaj koroj estas dividitaj. Tio, ĉar ili estas popolo nekomprenema,

لَا يَقَاتِلُوْنَكُمْ جَيْعًا اِلَّا فِيْ قَرْيٍ مَّحْصَصَةٍ اَوْ
مِّنْ وَّرَآءِ جُدٍ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ تَخَسُّمٌ

جَيْعًا وَّلَوْ اَنَّهُمْ سَمِعُوْا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿١٥﴾
كَنَسَلِ الدِّيْنِ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاتًا وَّبَالَ اَمْرِهِمْ

16. kiel tiuj, kiuj antaŭ ili gustumis la sekvojn de sia agado. Por ili estos dolora puno.

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٦﴾

17. Kiel Satano, kiam li diras al la homoj: "Estu miskredantaj!". Kiam ili tamen estas miskredantaj, li diras: "Mi nenion havas por fari kun vi, ĉar mi vere timas Allahon, la Sinjoron de l' Universo".

كَنَسَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسٰنِ اٰكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ لِيْ رَبِّيْ مِيْنَكَ اِنِّيْ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٧﴾

18. La fino de ambaŭ estos, ke ambaŭ estos en la fajro kaj tie restos por ĉiam. Tio estos la rekompenco de la malpieguloj.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَا
ذٰلِكَ جَزَاُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾

19. Ho vi kredantoj! Respektegu Allahon; ĉiu animo rigardu tion, kion ĝi antaŭsendas por morgaŭ, kaj respektegu Allahon. Vere Allah bone scias, kion vi faras.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلَسْتَظْرُفْ نَفْسًا قٰدَمَتْ
لِعَذِّبِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾

20. Vi ne estu kiel tiuj, kiuj forgesis Allahon kaj kiujn Li igis forgesi ilian propran animon. Tiuj estas la malpieguloj.

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوْا اللّٰهَ فَاَنسَهُمْ اَنْفُسَهُمْ
اَوْ لِيْكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٢٠﴾

21. Ne estos similaj unu al la alia la loĝantoj de la fajro kaj la loĝantoj de la Paradizo. Estos la loĝantoj de la Paradizo tiuj, kiuj estos feliĉaj.

لَا يَنْتَوِيْ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِقٰوْنَ ﴿٢١﴾

22. Se Ni estus sendinta ĉi tiun Koranon sur iun monton, vi estus vidinta ĝin humiliĝi kaj fendigi pro timo de Allah. Tiujn

لَوْ اَنزَلْنٰ هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهُ خٰشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشِيَّةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ

نَضِبْ بِهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٢﴾

similaĵojn Ni estigas por la homoj, por ke ili riprensu.

23. Li estas Allah, Tiu, krom kiu ne ekzistas alia Dio, la Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Videblaĵoj. Li estas la Donema, la Pardonema.

24. Li estas Allah, Tiu, krom kiu ne ekzistas Dio, la Reĝo, la Sankta, la Sinjoro de la Paco, la Fidela, la Gardanta, la Ĉiopova, la Suverena, la Grandega. Sankta estas Allah, eminenta super ĉio, kion ili aldonas al Li kiel rivalojn!

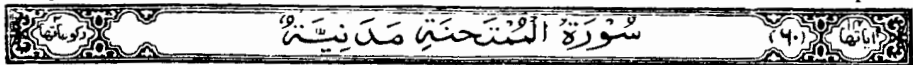
25. Li estas Allah, la Kreinto, la Forminto, la Estiginto. Al Li apartenas la plej belaj nomoj. Laŭdegas Lin ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero. Li estas la Ĉiopova, la Saĝa.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ①

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ②

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ③

(La virino

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ho vi kredantoj! Ne prenu kiel amikojn Mian malamikon kaj vian malamikon, oferante al ili korinklinon, kvankam ili ne kredas je la vero, kiu venis al vi, kaj male forpelas la senditon kaj vin mem, ĉar vi kredas je Allah, via Sinjoro. Dum vi eliras al la batalo por Mia afero kaj al la strebado por Mia plezuro, vi kaŝe montras al ili korinklinon. Mi ja scias, kion vi kaŝas kaj kion vi malkaŝas. Kiu tamen el vi tion faras, certe tiu devoĵiĝis de la ebena vojo.

3. Se ili venkos vin, ili kondutos kontraŭ vi kiel malamikoj kaj streĉos siajn manojn kaj siajn langojn, celante la malbonon, kontraŭ vi, kaj ili deziregos, ke ankaŭ vi nekredu.

* v. la verson 11an

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي ② تُسْرَدُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَةِ ③ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ④
إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَبَسَطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدَّوْا لَوْ
كُفَرُوا ⑤

4. Nenio utilos al vi en la tago de la reviviĝo, nek viaj rilatoj de samsangeco nek viaj filoj. Li juĝos inter vi. Allah bone vidas, kion vi faras.

5. Vere vi havas bonegan ekzemplon en Abraham kaj en tiuj, kiuj estis kun li, kiam ili diris al sia popolo: "Ni nenion havas komunan kun vi nek kun tiuj, kiujn vi adoras anstataŭ Allahon. Ni repuŝas vin kaj jen, inter ni kaj vi estiĝis por ĉiam malamikeco kaj malamo, ĝis vi kredos je Allah kaj nur je Li". Krom nur la vorto de Abraham al sia patro: "Mi certe petos pardonon por vi, kvankam mi ne havas la povon por atingi ion ajn por vi ĉe Allah". Kune ili diris: "Nia Sinjoro, je Vi ni konfidas kaj al Vi ni turnas nin en pento, kaj al Vi estas nia fina reveno.

6. Nia Sinjoro, ne faru nin viktimoj por la miskredantoj, sed pardonu al ni, nia Sinjoro, ĉar Vi sola estas la Ĉiopova, la Saĝa".

7. Vere vi havas en ili belegan ekzemplon, ĉiu el vi, kiu respektegas Allahon kaj timas la lastan Tagon. Kiu tamen turnas sin for, tiu sciui: vere Allah estas la Memsufiĉa, la Laŭdeghenda.

8. Eble Allah estigos korinklinon inter vi kaj tiuj el ili, kontraŭ kiuj vi estas malamikaj. Allah estas potenca kaj Allah estas senkulpigema, pardonema.

9. Allah ne malpermesas al vi kondukti afable kaj juste kontraŭ tiuj, kiuj ne batalis kontraŭ vi pro la kredo, nek forpelis vin de viaj hejmoj. Vere Allah amas la egalanimajn.

10. Allah nur malpermesas al vi amikiĝi kun tiuj, kiuj baĝalis kontraŭ vi pro la kredo kaj forpelis vin de viaj hejmoj, kaj kun tiuj, kiuj helpis forpeli vin, ĉar tiu, kiu amikiĝas kun ili, estas malpiegulo.

11. Ho vi kredantoj! Kiam venas al vi kredantaj virinoj kiel rifuĝantinoj, elprovu

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامِ
يُفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَّلْنَا
بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ وَحَدَاةَ آيَاتِنَا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا تَسْتَعِزَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَالِمُكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْرِضْ
لَنَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِالْحَكِيمِ ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

عِنْدَ اللَّهِ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ
عَادَيْتُمْ وَنَهْمُ مَوَدَّةٍ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

لَا يَهْتَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُواكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ يَجِبُ الْمُقْسِطِينَ ۝

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ
وَآخَرُجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ

أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

ilin. Allah konas bone ilian kredon. Se vi tiam konstatas, ke ili vere estas kredantinoj, vi ne resendu ilin al la miskredantoj. Tiuj virinoj ne estas permesataj al ili, kaj ili ne estas permesataj al tiuj virinoj. Vi tamen repagu al ili tion, kion ili elspezis. Por vi tiam ne estas peko edziĝi kun ili, post kiam vi donis al ili ilian doton. Ne tenu vin tamen en rilato kun la miskredantinoj, sed repostulu, kion vi elspezis, kaj lasu la miskredantojn repostuli, kion ili elspezis. Tio estas la dekreto de Allah. Li juĝas inter vi. Allah estas ĉioscيا, saĝa.

12. Se iu el viaj virinoj foriras al la miskredantoj, kiam vi faros kaptafon ĉe ĉi tiuj, vi donu al tiuj, kies virinoj foriris, la samon, kion ili elspezis por siaj virinoj. Respektigu Allahon, je kiu vi kredas.

13. Ho vi Profeto! Se venas al vi kredantinoj kaj ĵuras, ke ili nenion aldonos al Allah kiel rivalon, kaj ne ŝtelos, kaj ne adultos, kaj ne mortigos siajn infanojn, kaj ne diros kalumniojn, kiujn ili mem elpensis antaŭmeditante, kaj ne malobeos vin je tio, kio estas justa, tiam akceptu ilian ĵuron kaj petu de Allah pardonon por ili. Vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

14. Ho vi kredantoj! Ne amikiĝu kun popolo, kontraŭ kiu Allah koleris, ili vere malesperas je la vivo venonta, kiel la miskredantoj malesperas je tiuj, kiuj estas en la tomboj.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ فَهَجَرْتِ
فَأَمَحْنُوهُنَّ إِنَّهُنَّ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِهِنَّ إِنْ كَانَ عَلِمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَنْسَكُوا أِیْصَمَ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا
مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ
يُحْكِمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ
فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ قِثْلَ
مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ
أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْتَصِنَنَّ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْخَيْرِ كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿١٤﴾

سُورَةُ الصَّفِّ مَدِينَةٍ

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Gloregas Allahon, kio estas en la ĉielo kaj kio estas sur la tero. Li estas la Ĉiopo-va, la Saĝa.
3. Ho vi, kredantoj! Kial vi diras, kion vi ne faras?
4. Tre malaminde estas antaŭ Allah, ke vi diras, kion vi ne faras.
5. Vere Allah amas tiujn, kiuj batalas por Lia afero en vicoj, kvazaŭ ili estus fortika konstruaĵo, cementita per fandita plumbo.
6. Memoru, kiam Moseo diris al sia popolo: "Ho mia popolo, kial vi ofendas min, kvankam vi certe scias, ke mi estas sendita de Allah al vi?" Kiam ili tiam devojiĝis de la vero, Allah lasis iliajn korojn devojiĝi. Allah ne gvidas la popolon malpiegan.
7. Memoru, kiam diris Jesuo, filo de Maria: "Ho vi, idoj de Izrael! mi vere estas sendita de Allah al vi, certiganto de tio, kio estis antaŭ mi en la Torao, kaj portanto de la bona novaĵo pri sendoto post mi, kies nomo estos Ahmad". Kiam li tamen venis al ili kun pruvoj evidentaj, ili diris: "Tio ĉi estas evidenta magio!"
8. Kiu estas pli malpia ol tiu, kiu elpensas mensogon kontraŭ Allah, kvankam li estas vokata al la Islamo? Allah ne gvidas la popolon malpiegan.
9. Ili volus estingi la lumon de Allah per siaj buŝoj, sed Allah perfektigos Sian lumon, kvankam la miskredantoj kontraŭstaras.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③
 كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
 كَأَنَّهُمْ بُنَيَّاءُ مَرْضُوعُونَ ⑤
 وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ
 تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
 اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥
 وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
 رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
 التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
 اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
 سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
 يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ⑧
 يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ

10. Estas Li Tiu, kiu sendis Sian senditon kun la gvidilo kaj la religio de la vero, por ĝin venkigi super ĉiuj religioj, kvankam la idolanoj kontraŭstaras.

11. Ho vi, kredantoj! Ĉu Mi anoncu al vi negocon, kiu savus vin de dolora puno?

12. KREDU je Allah kaj al Lia sendito kaj batalu por la afero de Allah per viaj propraĵoj kaj per viaj animoj. Tio estos pli bona por vi. Se vi nur sciuss!

13. Li pardonos al vi viajn pekojn kaj kondukos vin en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, kaj en belegajn loĝejojn en la ĝardenoj de la eterneco. Tio estas la plej granda feliĉo.

14. Li ankaŭ donos alian favoron, kiun vi deziras: helpo de Allah kaj proksima venkon. Tial anoncu al la kredantoj la bonan novajon.

15. Ho vi, kredantoj! Estu helpantoj de Allah, kiel diris al siaj disĉiploj Jesuo, filo de Maria: "Kiu estas miaj helpantoj por Allah? ", kaj la disĉiploj respondis: "Ni estas la helpantoj de Allah! ". Tiel kredis parto de la idoj de Izrael, kaj nekredis alia parto. Tial Ni plifortigis la kredantojn kontraŭ iliaj malamikoj kaj faris ilin venkantojn.

نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٤٠﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظَاهِرَهُ عَلَىٰ الذِّينِ كُلِّهِمْ وَلَوْ كَرِهَ الشُّرُكُونَ ﴿٤١﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّيكُمْ

مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٤٢﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَنُحَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ ظَلِيمَةٍ فِي جَنَّاتٍ

عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٤٤﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ

وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوفَرُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ

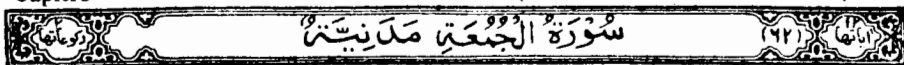
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَىٰ

اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ

ظَلِيمَةً مِنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرْتَ ظَالِمَةً

فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا

ظَاهِرِينَ ﴿٤٦﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Gloregas Allahon, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero, la Reĝon, la Sanktan, la Ĉiopovan, la Saĝan.

3. Estas Li Tiu, kiu vekis inter la malkleruloj senditon el ili – por ke li proklamu al ili Liajn revelaciojn kaj purigu ilin kaj instruu al ili la Libron kaj la saĝon, ĉar ili antaŭe estis en evidenta erarado –

4. kaj inter aliaj el ili, kiuj ankoraŭ ne kunigis kun ili. Li estas la Ĉiopova, la Saga.

5. Tio estas la graco de Allah: Li donas ĝin, al kiu Li volas. Allah estas la Majstro de la granda graco.

6. La ekzemplo de tiuj, al kiuj estis donita la Torao, sed kiuj ne vivis laŭ ĝi, estas kiel tiu de azeno, kiu portas librojn. Malbonega estas la destino de tiuj, kiuj negas la revelaciojn de Allah! Allah ne gvidas la popolon malpiegan.

7. Diru: "Ho vi, Judoj! Se vi opinias, ke vi estas amikoj de Allah esceptante la aliajn homojn, sopiru la morton, se vi estas sinceraj".

8. Ili tamen neniam sopiros ĝin pro tio, kion iliaj manoj faris. Allah bone konas la malpiegulojn.

9. Diru: "Vere la morto, de kiu vi fuĝas, vin certe atingos. Tiam vi revenos al Tiu,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلَائِكَةُ

الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو

عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَيْسَ بِصَلْبٍ

مُؤْمِنِينَ ۝

وَالْآخَرِينَ مِنْهُمْ لَنَأْيُحِقُّوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ۝

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ۝

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوَابَ ثُمَّ كَفَرُوا يَحْمِلُونَهَا

كَحَمَلِ الْجَمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا ۚ يَسْئَلُ مَثَلُ

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

فَلْيَأْتِيَهَا الَّذِينَ هَآؤُا وَإِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاؤُا

* v. la verson 10an

kiu konas la Nevideblaĵojn kaj la Videblaĵojn. Li anoncos al vi, kion vi kutimis fari”.

10. Ho vi, kredantoj! Kiam resonas la voĉo al la preĝo de la vendredo, kuru al la rememoro de Allah kaj lasu la negocojn. Tio estas pli bona por vi. Se vi nur sciuss!

11. Kiam finiĝas la preĝo, disigu sur la tero kaj strebu al la graco de Allah kaj memoru Allahon ofte, por ke vi estu prosperaj.

12. Kiam ili tamen vidas iun ajn negocon aŭ ludon, tiam ili tuj foriras al ĝi kaj lasas vin stari sola. Diru: ”Tio, kio estas ĉe Allah, estas pli bona ol negoco aŭ ludo. Allah estas la plej bona provizanto”.

لَهُ مِنْ دُونَ النَّاسِ فَتَسْتَوُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ①

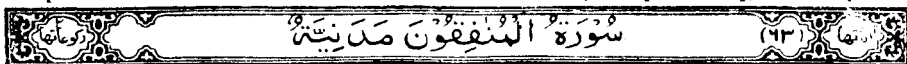
وَلَا يَسْتَوُونَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَ
اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ①

قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ
ثُمَّ تَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنذِرُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ①

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ①

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنْ
التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ①

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Kiam la hipokrituloj venas al vi, ili diras: "Ni atestas, ke vi vere estas la sendito de Allah". Allah scias, ke vi estas Lia sendito kaj Allah certe atestas, ke la hipokrituloj estas mensguloj.

3. Ili farus el siaj ĵuroj ŝildon, kaj ili devojgas de la afero de Allah. Malbonega certe estas tio, kion ili kutimas fari!

4. Tio estas, ĉar ili kredis kaj poste nekredis. Tial sigelo estis premita sur iliajn korojn, kaj tial ili ne komprenas.

5. Kiam vi vidas ilin, iliaj personoj plaĉas al vi, kaj, kiam ili parolas, vi aŭskultas iliajn parolojn. Ili estas kiel starigitaj lignaj traboj. Ili imagas, ke ĉiu krio estas kontraŭ ili. Ili estas la malamiko, tial evitu ilin. Allah malbenu ilin! Kiom ili malproksimiĝis de la kredo!

6. Kiam estas dirite al ili: "Venu ĉi tien, la sendito de Allah petos pardonon por vi", tiam ili turnas siajn kapojn flanken kaj vi vidas, ke ili fieregiĝas.

7. Por ili estas egale, ĉu vi petas pardonon por ili, aŭ vi ne petas pardonon por ili. Allah neniam pardonos al ili. Vere Allah ne gvidas la pekemulojn.

8. Estas ili tiuj, kiuj diras: "Ne almozdonu al tiuj, kiuj estas kun la sendito de Allah, por ke ili disiĝu", kvankam al Allah apartenas la trezoroj de la ĉieloj kaj de la tero. La hipokrituloj tamen ne komprenas tion.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُوْلٌ
اللّٰهُ وَ اللّٰهُ يَعْلمُ اَنَّكَ لَرَسُوْلُهُ وَ اللّٰهُ يَشْهَدُ
اَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ۝

رَتَدُوْا وَاٰيٰتُهُمْ جُنَّةٌ فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَاَطْبَعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ
فَيَسْمٰوْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝

وَ اِذَا رَاٰيْتَهُمْ تُحِبُّكَ اَجْسَامُهُمْ وَ اِنْ يَقُوْلُوْا
تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خَشْبٌ مُّسْتَدَدٌ يَّحْسَبُوْنَ
كُلَّ صَيِّئَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعٰدُوْنَ فَاحْذَرْهُمْ فَتَاهُمْ
اللّٰهُ اَنْ يُّؤْفَكُوْنَ ۝

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ
لَوَّوْا وَاَرٰوْهُمْ وَاَرٰتَهُمْ يَصُدُوْنَ وَ هُمْ
مُسْتَكْبِرُوْنَ ۝

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ
لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

9. Ili diras: "Se ni revenos al Medino, tiam la superuloj forpelos de ĝi la malsuperulojn", kvankam la povo apartenas al Allah kaj al Lia sendito kaj al la kredantoj. La hipokrituloj tamen ne scias tion.

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولٍ
اللّٰهِ حَتّٰی يَنْفَضُوا وَ لِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ
و لٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝

10. Ho vi, kredantoj! Ne distru vin viaj propraĵoj kaj viaj filoj disde la memoro de Allah. Kiu tamen tion faras: tiuj estas la perdontoj.

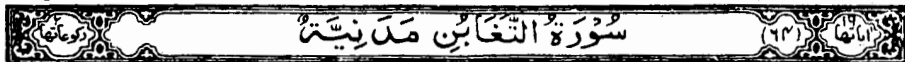
يَقُولُونَ لِيْنِ رَجَعْنَا اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعْرٰى
مِنْهَا الْاَذَلَّ وَ لِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَ الرَّسُوْلُ وَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
و لٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝

11. Almozdonu el tio, kion Ni donis al vi, antaŭ ol la morto atingos iun ajn el vi, kaj li diros: "Mia Sinjoro! Se Vi volus konsenti al mi prokraston por malmulte da tempo, tiam mi donus almozojn kaj estus justulo".

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَلْهٰكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَ لَا اَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَ مَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُوْلٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُوْنَ ۝

12. Neniam tamen konsentos Allah prokraston al iu animo, kiam venis ĝia tempo. Allah bone scias, kion vi faras.

وَ اَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمْ
الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَا اَخَّرْتَنِيْ اِلَىٰ اَجَلٍ
قَرِيْبٍ فَاَصْدَقَ وَ اَكُنْ مِنَ الضّٰلِحِيْنَ ۝
وَ لَنْ يُؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاءَ اَجَلُهَا ۚ وَ اللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Gloregas Allahon ĉio, kio estas en la ĉieloj kaj kio estas sur la tero. Al Li apartenas la suvereneco kaj la laŭdego, kaj Li havas povon super ĉiuj aferoj.

3. Estas Li Tiu, kiu kreis vin, sed inter vi estas miskredantoj kaj inter vi estas kredantoj, kaj Allah bone vidas, kion vi faras.

4. Li kreis la ĉielojn-kaj la teron per la vero, Li formis vin kaj faris vian formon bela, kaj al Li estos la hejmeniro.

5. Li scias, kio estas en la ĉieloj kaj sur la tero, kaj Li scias, kion vi kaŝas kaj kion vi malkaŝas, kaj Allah scias, kio estas en la interno de la brustoj.

6. Ĉu vin ne atingis la rakonto pri tiuj, kiuj nekredis antaŭe? Ili gustumis la sekvojn de siaj agoj kaj por ili estas dolora puno.

7. Tio estas, ĉar al ili venis iliaj senditoj kun evidentaj pruvoj, kaj ili diris: "Ĉu nin gvidu mortemuloj?", kaj ili nekredis kaj turnis sin for, sed Allah ne bezonis ilin. Allah estas memsufiĉa, laŭdegenda.

8. La miskredantoj imagas, ke ili neniam vekigos. Diru: "Jes! Per mia Sinjoro! certe vi estos revekitaj, kaj poste certe estos anoncita al vi tio, kion vi faris. Tio estas facila por Allah".

9. Tial kedu je Allah kaj al Lia sendito kaj al la lumo, kiun Ni sendis. Allah bone scias, kion vi faras.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ بِهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ

صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْمَرُونَ

وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُوقُوا

وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

فَقَالُوا أَبَشْرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا

اسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي

لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرٌ

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

* v. la verson 10an

10. En la tago, en kiu Li kunvenigos vin, en la tago de la kunveno: tiu estos la tago de la malgajno kaj de la gajno. Kiu kredas je Allah kaj bonfaras – Li forprenos de li liajn kulpojn kaj kondukos lin en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, por ke li restu tie por ĉiam. Tio estas la plej granda feliĉo.

11. Tiuj, kiuj nekredas kaj rifuzas Niajn revelaciojn, estos loĝantoj de l' fajro kaj restos tie por ĉiam. Malbonega estas la destino!

12. Ilin trafos neniu malfeliĉo, krom kun la permeso de Allah. Kiu kredas je Allah, ties koron Li gvidas. Allah scias ĉion.

13. Obeu Allahon kaj obeu la senditon. Se vi tamen turnas vin for, tiam la devo de Nia sendito estas nur la klara proklamado.

14. Allah! Ne ekzistas alia Dio ol Li. Je Allah konfidu la kredantoj.

15. Ho vi, kredantoj! Vere inter viaj edzinoj kaj viaj filoj estas iuj, kiuj estas viaj malamikoj, tial gardu vin de ili. Se vi tamen pardonas kaj indulgas kaj senkulpigas, tiam sciu, ke vere Allah estas senkulpigema, pardonema.

16. Viaj proprajoj kaj viaj filoj estas nur tento. Ĉe Allah estos granda rekompenco.

17. Respektigu Allahon, kiel eble vi povas, kaj obeu kaj almozdonu. Tio estas plej bona por vi mem. Kiu estas savita de sia propra avareco, tiu estos sukcesa.

18. Se vi donas al Allah belan pruntedonon, ĝi estos pliigita por vi kaj Li pardonos al vi. Allah estas ŝatema, grandanima,

19. Scianto de la Nevideblaĵoj kaj de la Videblaĵoj, la Ĉiopova, la Saĝa.

يَوْمَ يَمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَبِئْسَ النَّصِيرُ ﴿١١﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿١٣﴾

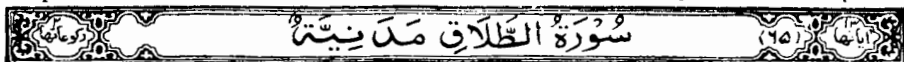
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٤﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن مِّنَ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ
عِنْدَ الرَّكْمِ فَأَحْدُثُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا
وَتَعَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ سَرَّ حَبِيمٌ ﴿١٥﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ﴿١٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْعُوا وَاطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُؤَخِّرْ نَفْسَهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٧﴾

إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٨﴾

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Ho vi, Profeto! Kiam vi eksedziĝas de virinoj, faru tion por ilia difinita tempo, kaj kalkulu la tempon, kaj respektigu Allahon, vian Sinjoron. Ne forpeli ilin el iliaj domoj kaj ne lasu ilin foriri, krom se ili faras evidentajn hontindaĵojn. Tiuj estas la baroj de Allah. Kiu transpaŝas la barojn de Allah, tiu vere pekas kontraŭ si mem. Vi ne scias, eble Allah poste igos ion novan okazi.

3. Kiam pasis ilia tempo, tiam reprenu ilin ĝentile, aŭ disigu de ili ĝentile, kaj prenu justulojn kiel atestantojn el via mezo, kaj faru tion atesto antaŭ Allah. Tio estas admono por tiu, kiu kredas je Allah kaj al la vivo venonta. Kiu respektigas Allahon, sciu: por tiu Li estigos eliron.

4. Li provizos vin, de kie vi ne supozas. Por tiu, kiu konfidas je Allah, Li sufiĉas. Vere Allah efektivigos Sian intencon. Vere Allah destinis mezuron por ĉiuj aferoj.

5. Se vi estas en dubo pri tiuj el viaj virinoj, kiuj ne plu esperas je la monataĵoj, sciu, ke ilia tempo estas tri monatoj kaj same estas por tiuj, kiuj ankoraŭ ne havis monataĵon. Por la gravedulinoj vi gardu la tempon, ĝis ili senŝargiĝos de sia ŝarĝo. Al tiu, kiu respektigas Allahon, Li konsentos faciligon pri liaj aferoj.

6. Tiu estas la ordono de Allah, kiun Li sendis al vi. De tiu, kiu respektigas Allahon, Li forprenos liajn pekojn kaj pliigos lian rekompencon.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
بِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ۝

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِعُرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِعُرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ
مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

وَأَلَيْكُمْ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَنْبَأْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَأَلَيْكُمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

7. Lasu ilin loĝi, kie vi loĝas, laŭ viaj ebloj, kaj ne traktu ilin malbone por ĉagreni ilin. Se ili estas gravedaj, vivtenu ilin, ĝis ili senŝarĝiĝos de sia ŝarĝo. Se ili mamnutras infanon por vi, donu al ili ilian rekompencon, kaj konsiliĝu inter vi ĝentile. Se tio tamen embarasas vin, tiam alia virino mamnutru la infanon por vi.

8. Kiu havas abundon, tiu elspezu laŭ sia abundo, kaj, kiu havas malabundon de propraĵoj, tiu elspezu laŭ tio, kiom Allah donis al li. Allah ne postulas de ju animo pli, ol Li mem donis al ĝi. Certe Allah estigos faciligon post la malfeliĉo.

9. Kiom multaj urboj kontraŭstaris la ordonon de sia Sinjoro kaj de Liaj senditoj, kaj Ni juĝis ilin severe kaj punis ilin per grava puno!

10. Tiel ili gustumis la malbonajn sekvojn de sia konduito, kaj la fino de ilia konduito estis perejo.

11. Allah pretigis por ili severan punon, do respektu Allahon, ho vi gento prudenta, kiu kredas! Vere Allah sendis al vi admonon,

12. senditon, kiu proklamas al vi la revelaciojn evidentajn de Allah, por konduki la kredantojn kaj bonfarantojn el la mal-lumego al la lumo, kaj tiun, kiu kredas je Allah kaj bonfaras, Li kondukos en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, por ke li restu tie por ĉiam. Allah vere konsentis al li bonegan provizajon.

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيَاتِرًا وَيُعْظِمُ لَهُ اَجْرًا ﴿٦﴾

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُوْهِكُمْ وَ
لَا تَصْأَدُوْهُنَّ لِيُتَضَيَّقْنَ عَلَيْهِنَّ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتٍ

حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَاِنْ
اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاَتُوهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ وَاَنْبِرُوا بَيْنَكُمْ

بِعُرُوْفٍ وَاِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَمُتْرَضِعٌ لَهَا اٰخَرٰى ﴿٧﴾
لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهٖ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ

رِزْقُهٗ فَلْيَنْفِقْ مِمَّا اَنْتَ اللّٰهُ لَا يَكْفِيُ اللّٰهُ نَفْسًا
يٰۤاَيُّهَا اللّٰهُ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٨﴾

وَكَآيِنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ
فَمَا سَبَّحْنَهَا حِسَابًا شَدِيْدًا وَاَعَدْنَا لَهَا اَبًا ثَكْرًا ﴿٩﴾

فَدَاقَتْ وَاَبَالَ اَمْرَهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرَهَا
خُسْرًا ﴿١٠﴾

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فَاَتَقُوا اللّٰهَ يَٰۤاُوْلِي
الْاَلْبَابِ ۗ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ

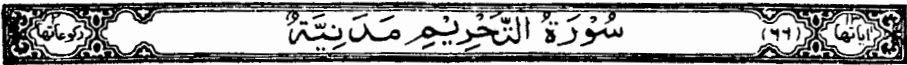
ذِكْرًا ﴿١١﴾
رَسُوْلًا يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَٰلِحًا يُدْخِلْهُ

جَنَّتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا
قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿١٢﴾

13. Estas Allah Tiu, kiu kreis sep ĉielojn kaj la saman nombron da teroj. La Dia ordono venas inter ilin, por ke vi eksciuj, ke Allah havas povon super ĉiuj aferoj, kaj ke certe Allah ĉirkaŭas ĉiujn aĵojn per Sia scio.

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَفِي الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ
يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

revelaciita en Medino

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Ho vi, Profeto! Kial vi malpermesas al vi mem tion, kion Allah permesis al vi? Ĉu vi volas komplezi viajn edzinojn? Allah estas senkulpigema, pardonema.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

3. Allah vere konsentis al vi la absolvon de viaj ĵuroj, kaj Allah estas via Protektanto kaj Li estas la Ĉioscia, la Saĝa.

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحَالَةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

4. Kiam la Profeto konfidis sekreton al iu el siaj edzinoj, kaj ŝi babilis, kaj Allah sciigis tion al li, tiam li sciigis al ŝi iom da ĝi, sed silentis pri io alia. Kiam li do sciigis al ŝi tion, ŝi diris: "Kiu diris tion al vi?", kaj li respondis: "La Ĉioscia, la Ĉiokona diris tion al mi".

وَإِذَا أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝

5. Se vi ambaŭ tamen turnas vin pentante al Allah, tiam viaj koroj jam inklinas al tio, sed, se vi reciproke vin subtenas pri tio, vere Allah estas lia Protektanto kaj ankaŭ Gabrielo kaj la justuloj inter la kredantoj, kaj krome estas la anĝeloj liaj helpantoj.

إِنْ تَشُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

6. Eble lia Sinjoro donos al li pli bonajn edzinojn ol vi estas – kiam li eksedziĝas – submetiĝantajn, kredantajn, obeemajn, pentantajn, piajn, fastantajn – vidvinojn kaj virgulinajn.

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقَنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِمَّنْ مَسَلْتِ مُؤْمِنَاتٍ فَمَنْ تَبَتَّ تَبْتَتٍ غَيْبَاتٍ سَخِرَتْ نَيْبَاتٍ وَابْكَارًا ۝

7. Ho vi, kredantoj! Savu vin kaj viajn familiojn de la fajro, kies brulaĵo estas homoj kaj ŝtonoj, super kiu regas anĝeloj fortegaj, severaj, kiuj ne malobeas Allahon pri tio, kion Li ordonas al ili, sed faras, kion Li ordonas.

8. Ho vi miskredantoj! Ne prezentu pretekstojn hodiaŭ. Vi estos rekompencitaj nur pro tio, kion vi kutimis fari.

9. Ho vi, kredantoj! Turnu vin al Allah en sincera pento. Eble via Sinjoro forprenos de vi viajn kulpojn kaj kondukos vin en ĝardenojn, sub kiuj fluas riveroj, en la tago en kiu Allah ne ruĝigos la Profeton nek la kredantojn kun li. Ilia lumo antaŭiros al ili kaj al iliaj manoj dekstraj.* Ili diros: "Nia Sinjoro, perfektigu por ni nian lumon kaj pardonu al ni. Vi vere havas povon super ĉiuj aferoj".

10. Ho vi, Profeto! Batalu kontraŭ la miskredantoj kaj la hipokrituloj, kaj estu severa kontraŭ ili. Ilia restadejo estos la Infero. Malbonega estas la destino!

11. Allah proponas al la miskredantoj la ekzemplon de la edzino de Noa kaj de la edzino de Lot. Ambaŭ estis sub du el Niaj justaj servantoj, sed perfidis ilin, tial tiuj neniom utilis al ili antaŭ Allah, kaj al ili estis dirite: "Eniru ambaŭ en la fajron kun tiuj, kiuj eniras!".

12. Allah proponas al la kredantoj la ekzemplon de la edzino de Faraono, kiam ŝi diris: "Mia Sinjoro, konstruu por mi domon ĉe Vi en la Paradizo, kaj savu min de Faraono kaj de liaj faroj kaj savu min de la popolo malpiega!"

* ĉirkaŭos ilin

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَتُودُّهَا النَّاسُ وَالْحِجَابُ أَعْلَىٰ عَلَيْهَا مَلِكَةٌ غَلَاظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ

مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَا يُخْذِلُ
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَنْتُمْ
لَنَا نُورٌ وَآغْفِرْ لَنَا ۗ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ ۗ وَمَا لَهُمْ بِهِمْ جِهَتُهُمْ ۗ وَبُئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٩﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَاتٍ مُّوْحٍ وَ
امْرَأَاتٍ مُّوْطٍ ۗ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا
صَالِحِينَ وَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿٧٠﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَاتٍ فَرَعُونَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾

13. kaj la ekzemplon de Maria, la filino de Imrān, kiu gardis sian ĉastecon – tial Ni enblovis en ŝin Nian spiriton – kaj kredis je la vortoj de sia Sinjoro kaj je Liaj Skriboj, kaj estis unu el la obeemaj.

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَتُ فَرْجَهَا
فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَكُنْتَهُ مِنْ الْقانتينَ ﴿٤١﴾

* Fino de la 28-a parto

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Estu benata Tiu, en kies mano estas la suvereneco. Li havas povon super ĉiuj aferoj.

3. Tiu, kiu kreis la morton kaj la vivon por elprovi vin, por eksciigi kiu el vi estas la plej bona ĉe la faroj. Li estas la Ĉiopo-va, la Senkulpigema.

4. Tiu, kiu kreis sep ĉielojn en akordo. Vi ne povas vidi en la kreo de la Donema iun ajn mankon. Turnu do ĉien ajn vian rigardon: ĉu vi vidas iun ajn mankon?

5. Poste turnu vian rigardon ankoraŭ dufoje. Via rigardo nur revenos al vi, lacigita kaj konfuzita.

6. Vere Ni ornamis la plej malsupran ĉielon per lampoj kaj faris el ili ilon por la forpelo de la Satanoj, kaj Ni pretigis por ili la punon de la flamoj.

7. Por tiuj, kiuj ne kredas je sia Sinjoro, estos la puno de l' Infero. Malbonega estas la destino!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ﴿٢﴾

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٣﴾

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴿٤﴾

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِسًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٥﴾

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِيهِ يُصَيَّرُونَ ﴿٧﴾

8. Kiam ili estos jetitaj en ĝin, ili aŭdos ĝin muĝi, dum ĝi bolas.

إِذَا الْقَوَافِيهَا سِعُوا لَهَا شَهيقًا وَهِيَ تَفورُ ۝

9. Ĝi preskaŭ eksplodos pro kolero. Kiam aro da ili estas jetita en ĝin, iliaj gardantoj demandas ilin: "Ĉu neniu admonanto venis al vi?"

تَكَادُ تَمزُجُ مِنَ الْعَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ
سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝

10. Ili respondas: "Jes! Vere venis al ni admonanto, sed ni kulpigis lin pri menso-go kaj diris: Allah neniam sendis vin; vi estas nur en granda eraro".

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ۝

11. Kaj ili diros: "Se nur ni estus aŭskultintaj aŭ komprenintaj, ni ne estus inter la loĝantoj de la flamoj".

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ۝

12. Ili konfesos siajn pekojn; malproksime de la graco estas la loĝantoj de la flamoj!

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

13. Vere por tiuj, kiuj sekrete timas sian Sinjoron, estos pardono kaj granda rekom-penco.

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

14. Ĉu vi kaŝas vian vorton, ĉu vi eldiras ĝin malkaŝe, vere Li konas la internon de la brustoj.

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الضُّرُورِ ۝

15. Ĉu vi do ne konas Tiu, kiu kreis? Li estas la Scianto de la Kaŝitaĵoj, la Ĉiokona.

عَلَّمَ الْآلَاءَ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝

16. Estas Li Tiu, kiu igis la teron servi vin, do iru sur ĝiaj vojoj kaj manĝu el Liaj provizajoj. Al Li estos la relevigo.

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ التَّشُورُ ۝

17. Ĉu vi estas sekuraj pri Tiu, kiu estas en la ĉielo, ke Li ne igos la teron engluti vin, kiam ĝi komencos tremi?

ءَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

18. Ĉu vi estas sekuraj pri Tiu, kiu estas en la ĉielo, ke Li ne sendos kontraŭ vin ventegon? Tiam vi ekscios, kia estis Mia admono!

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝

19. Jam negis tiuj, kiuj estis antaŭ ili; kia estis tiam la sekvo!

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرِ ۝
أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الظَّالِمِ فَوْقَهُمْ صَفْتٌ وَيَقْبِضُنْ

20. Ĉu ili ne vidis la birdojn super si mem, kiel ili streĉas kaj faldas siajn flugilojn? Nur la Donema subtenas ilin. Vere Li vidas ĉiujn aĵojn.

21. Aŭ kiu estas tiu, kiu povas esti kvazaŭ tuta armeo por vi, kiu povas helpi vin, krom la Donema? La miskredantoj estas nur en eraro.

22. Aŭ kiu estas tiu, kiu provizas vin, se Li reprenas Sian provizaĵon? Ne! Ili tamen obstinas en sia kontraŭstaremo kaj malobeemo.

23. Kiel? Ĉu estas tiu, kiu trenas sin sur sia vizaĵo, pli bone gvidata ol tiu, kiu iras rekte sur la rekta vojo?

24. Diru: "Estas Li Tiu, kiu estigis vin kaj donis al vi aŭdadon kaj vidadon kaj koron. Malmultaj tamen estas dankemaj!"

25. Diru: "Estas Li Tiu, kiu multigas vin sur la tero kaj al Li vi estos kunvenigitaj!"

26. Ili diras: "Kiam plenumiĝos tiu ĉi promeso, se vi estas sinceraj?"

27. Diru: "Vere la scio pri tio estas nur ĉe Allah. Mi vere estas nur klariga admonto".

28. Kiam ili tamen vidos ĝin alproksimiĝi, tiam la vizaĝoj de la miskredantoj kuntiriĝos kaj estos dirite: "Estas tio, kion vi kurtimis postuli".

29. Diru: "Kion vi opinias? Se Allah neniiĝus min kaj tiujn, kiuj estas kun mi, aŭ se Li kompatus al ni, kiu tiam defendos la miskredantojn kontraŭ la dolora puno?"

30. Diru: "Li estas la Donema; je Li ni kredas kaj je Li ni konfidas. Baldaŭ vi ekscios, kiu estas tiu, kiu troviĝas en evidenta eraro".

31. Diru: "Kion vi opinias? Se via akvo sekigiĝus, kiu tiam havigus al vi fluantan akvon?"

مَا يَسْكُفْنَ إِلَّا الرِّحْمَانُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّكُمْ مِنْ

دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكُفْرَانَ الْوَاقِعُ فِي عُرْوَةٍ ۝

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ

بَلْ لَجُوا فِي عُتْوٍ وَ نُفُورٍ ۝

أَفَمَنْ يَتَّبِعُنِي مَكْبَهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَتَّبِعِ

سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ

مُبِينٌ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّتَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ

رَحِمْنَا فَمَنْ يَجْعِلُ الْكُفْرَانَ مِنْ عَذَابِ إِلَهِهِ ۝

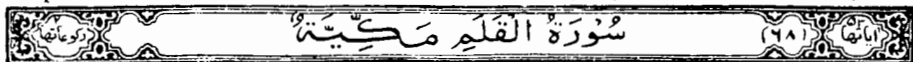
قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ

مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

تَذَرَأُ يَسْمُرُ إِنْ أَصْبَحَ مَا وَكُمُ عَوْرًا فَمَنْ

يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Per la inkujo kaj per la plumo kaj per tio, kion ili skribas!

3. Per la graco de via Sinjoro vi ne estas frenezulo,

4. kaj por vi certe estos senfina rekompenco,

5. kaj vi certe posedas eminente noblan animon.

6. Vi vidos kaj ili vidos,

7. kiu el vi estas la frenezulo;

8. vere via Sinjoro scias bone, kiu devojiĝis de Lia afero, kaj Li bone konas la gvidatojn.

9. Tial ne obeu la negantojn;

10. ili dezirus, ke vi estu konsentema al ili, tiam ili ankaŭ estus konsentemaj al vi.

11. Ne obeu malŝatindan ĵuranton,

12. kalumnianton, kiu disvastigas kalumniojn,

13. malhelpanton de la vero, ekscesanton, pekulon,

14. malbone konduanton, krome malfidelulon,

15. nur ĉar li posedas propraĵojn kaj filojn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقْتَ عَظِيمٍ ⑤

فَسَبِّحْهُ وَبِحَمْدِهِ ⑥

يَا أَيُّكُمْ الْمَقْتُولُ ⑦

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑧

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ ⑨

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدُّهُنَا ⑩

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ⑪

هَتَّاءِ مَشَاءٍ بِنَبِيٍّ ⑫

فَتَأْتِي لِيُخَيِّرَنَّكَ أَتِيٍّ ⑬

عُتْبِلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيٍّ ⑭

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑮

إِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑯

سَنَسِيحُهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑰

16. Kiam estas proklamataj al li Niaj revelacioj, li diras: "Fabeloj de la prauloj! "

17. Ni metas neforigeblan signon sur lian nazon.

18. Ni elprovas ilin, kiel Ni elprovis la loĝantojn de l' ĝardeno, kiam ili juris, ke ili rikoltos ĝiajn fruktojn la sekvontan matenon,

19. kaj ne faris iun ajn escepton.*

20. Uragano de via Sinjoro trafis ĝin, dum ili dormis,

21. tiel ke ĝi fariĝis kvazaŭ dezertigita;

22. tiam ili vokis unu la alian la sekvantan matenon:

23. "Iru frumatene sur vian kampon, se vi volas rikolti! "

24. kaj ili ekiris kaj flustris unu al la alia:

25. "Ne eniru ĝin hodiaŭ, por veni al vi, iu ajn malriĉulo! "

26. kaj ili ekiris frumatene, kun la intenco esti avaraj,

27. sed, kiam ili vidis ĝin, ili diris: "Vere ni estas en eraro!

28. Ne! Ni estas prirabitaj! "

29. Diris la plej bona el ili: "Ĉu mi ne diris al vi: kial vi ne gloregas Dion? "

30. Nun ili diris: "Sankta estas nia Sinjoro! Vere ni estis malpieguloj! "

31. Tiam sin turnis iuj el ili al la aliaj, reciproke riproĉante,

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَنْسَوُا
لِيَصْرِمُهَا مُضْبِعِينَ ۝

وَلَا يَسْتَنْوُونَ ۝

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝
وَأَصْحَابُ كَالِصَّرِيمِ ۝

فَتَنَّا دَاوُدَ مُضْبِعِينَ ۝

أَنِ اعْبُدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَخْتَفَتُونَ ۝

أَن لَّا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝
وَعَدُوا عَلٰى حَرْثٍ قَدِيرِينَ ۝

فَتَنَّا دَاوُدَ وَأَهْلَ آلِهِ إِنَّا لَنَاصِتُونَ ۝
بَل نَحْنُ مُعْرَضُونَ ۝

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ۝
قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ۝
قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

عَنْ رَبِّنَا أَن يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
رَاغِبُونَ ۝

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ۝

* t.e.: ili ne diris: "Se Allah volas! "
(In-šāa-llā)

32. kaj ili diris: "Ho ve al ni! Ni vere estis ribelemaj!

33. Eble nia Sinjoro ŝanĝos por ni pli bonan ĝardenon kontraŭ tiu ĉi; ni vere plorpetas tion de nia Sinjoro".

34. Tiel estas la puno, kaj la puno en la vivo venonta estos eĉ pli terura. Se ili nur scius!

35. Por la justuloj vere estos ĉe ilia Sinjoro ĝardenoj de feliĉo.

36. Ĉu Ni traktu la submetiĝintojn kiel la kulpulojn?

37. Kion vi havas? Kiel vi juĝas?

38. Ĉu vi posedas Libron por legi el ĝi,

39. ke vi ricevos de ĝi, kion vi deziras?

40. Aŭ ĉu vi havas promesojn de Ni, devigajn ĝis la tago de la reviviĝo, ke al vi apartenos tio, kion vi volas?

41. Demandu ilin, kiu estas garantianto pri tio!

42. Aŭ ĉu ili havas idolojn? Tiam ili alportu siajn idolojn, se ili estas sinceraj.

43. En la tago, en kiu la aflikto estos evidigita, kaj estos ordonite al ili, ke ili terenkuŝiĝu, ili ne kapablos fari tion.

44. Iliaj rigardoj estos mallevitaj kaj la honto kovros ilin, ĉar ili estis ordonitaj terenkuŝiĝi, kiam ili bonfartis, sed ili ne obeis.

45. Lasu Min do sola kun tiuj, kiuj negis tiun ĉi Nian vorton. Ni malsuprenirigos ilin, iom post iom, per vojoj, kiujn ili ne konas.

إِن لِّلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٣٢﴾

أَفَجَعَلُ السُّلَيْمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾

مَا لَكُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٥﴾

إِن لَّكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ ﴿٣٦﴾

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِن لَّكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ قَلِيلًا نَّوْأِشْرَكًا بِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

يَوْمَ يَكْشِفُ عَنْ سَاقٍ وَيَدْعُونَ إِلَى التَّجْوَدِ قَالًا

يَسْتَطِينُونَ ﴿٤١﴾

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى التَّجْوَدِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿٤٢﴾

فَذَرْنِي وَمَنْ يَكْذِبْ بِهِذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

وَأَمِلْ لَهُمْ إِن كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٤﴾

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٥﴾

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٦﴾

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْأُخْتِ

إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٧﴾

لَوْلَا أَن تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ

وَلَوْلَا أَن تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ

46. Ni konsentas al ili prokraston, ĉar Nia projekto estas fiksita.

وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٥٠﴾

47. Ĉu vi postulis rekompencan de ili, tiel ke ili nun estas premataj de la ŝarĝo de siaj ŝuldoj?

فَأَجَبْنَاهُ رَبِّيَ فَجَعَلَنِي مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٥١﴾
وَرَأَى نَيْكَادَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزِلْفَوْا بِأَبْصَارِهِمْ

48. Ĉu la Nevjdebelaĵo estas ĉe ili, tiel ke ili povas skribi Gin?

لَتَأْسِعُوا الدِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

49. Atendu do pacience la juĝon de via Sinjoro kaj ne estu kiel la loĝanto de la fiŝego, kiam li vokis, aflik tita.

﴿٥٣﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٣﴾

50. Se lin ne estus atinginta la graco de lia Sinjoro, li certe estus jetita sur dezertan marbordon, humiligita.

51. Lia Sinjoro tamen elektis lin kaj faris lin justulo.

52. Preskaŭ faligus vin la miskredantoj per siaj koleraj rigardoj, kiam ili aŭdas la admonon kaj ili diras: "Vere li estas frenezulo!"

53. Ĝi tamen estas nur admono por ĉiuj nacioj.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. La Neeviteblaĵo!

الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾

3. Kio estas la Neeviteblaĵo?

مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾

4. Kio igas vin kompreni, kio estas la Neeviteblaĵo?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٤﴾

5. La Tamudoj kaj la Aadanoj negis la tujan malfeliĉon.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٥﴾

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٦﴾

6. Pri tio, kio koncernas la Tamudojn: ili estis neniigitaj per terura fulmotondro.

7. Pri tio, kio koncernas la Aadanojn: ili estis neniigitaj per fortega ventego,

8. kiun Li igis furiozi kontraŭ ili sep noktojn kaj ok tagojn senĉese, tiel ke vi estus povinta vidi la popolon, streĉitan sur la tero, kvazaŭ ili estus malplenaj trunkoj de daktilpalmoj.

9. Ĉu vi do nun vidis iun ajn restaĵon de ili?

10. Faraono kaj tiuj, kiuj estis antaŭ li, kaj la urboj detruitaj, estis malpiegaj.

11. Ili estis ribelemaj kontraŭ la sendito de ilia propra Sinjoro, tial Li ekkaptis ilin per sufokanta preno.

12. Vere, kiam ŝvelis la akvoj, Ni portis vin per la arkeo,

13. por fari el ĝi admonilon por vi, por ke tenu ĝin ĉiu orelo, kiu kapablas teni ĝin.

14. Kiam estos blovite en la trumpeton per unu blovego,

15. kaj la tero estos levita kune kun la montoj, kaj poste estos eljetita tute tuje,

16. kaj en tiu tago okazos la okazontaĵo,

17. kaj la ĉielo fendigos kaj en tiu tago ĝi disrompiĝos en pecojn,

18. kaj la anĝeloj staros je ĝiaj flankoj, kaj en tiu tago ok anĝeloj portos la Tronon de via Sinjoro.

19. En tiu tago vi estos kunvenigitaj kaj neniu el viaj sekretoj restos kaŝita.

20. Pri tiu, al kiu estos donita la libro de

وَأَنعَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحَ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۝
سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَتَنِيَةً أَيَّامٍ ۝
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُجْرَازُ
نَخِلٍ خَائِيَةٍ ۝

فَهَل تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝
وَجَاءَ فُرْعُونَ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَالِطَةِ ۝
فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً ۝

إِنَّا لَنَّا كَلَفْنَا الْمَاءَ حَسَنًا لَكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أَذُنٌ رَابِعَةٌ ۝
فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحِيلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُلَّتْ أَدْوَارَةٌ وَاحِدَةٌ ۝
فِيَوْمٍ يُدْعَى الرَّاقِعَةُ ۝

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝
وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ مُنِيَّةٌ ۝

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝
فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرَيْبِنِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَوْلَادُ
كِتَابِيَةٍ ۝

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَلِئِكَةِ حَسَابِيَةٍ ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

قُطُوفُهَا دَائِبَةٌ ۝

liaj agoj en la manon dekstran, sciu, ke li diros: "Jen! Legu mian libron!

21. Vere mi ĉiam supozis, ke mi iam renkontos ĉi tiun juĝon".

22. Tiel, li troviĝos en agrabla vivo,

23. en alta ĝardeno,

24. kies fruktoj estos facile atingeblaj:

25. "Manĝu kaj trinku en kvieto pro tio, kion vi faris en la tagoj pasintaj".

26. Pri tiu, al kiu estos donita la libro de liaj agoj en la manon maldekstran, sciu, ke li diros: "Ho! se mi ne estus ricevinta mian libron!

27. Se mi neniam estus eksciinta, kia estas mia juĝo!

28. Ho, se la morto estus neniiginta min!

29. Neniom utilis al mi miaj propretoj,

30. min forlasis mia povo! "

31. "Ekprenu kaj ligu lin

32. poste ĵetu lin en la Inferon,

33. poste ligu lin per ĉeno, sepdek kubutojn longa;

34. li ja vere ne kredis je Allah, la Grandega,

35. kaj li neniam invitis por nutri la malriĉulojn,

36. tial ne estas por li hodiaŭ iu ajn amiko

37. nek nutraĵo, krom miksaĵo el akvo kaj sango,

38. kiun manĝas nur la pekuloj".

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْحَالِيَةِ ۝

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلَيِّتَنِي

لَمْ أُوْتِ كِتَابَهُ ۝

وَلَمْ أُوْرِمَا حِسَابِيَهُ ۝

بَلَيِّتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝

مَا أَخَذَ عَنِّي مَالِيَهُ ۝

هَذَاكَ عَنِّي سُلْطَنِيَهُ ۝

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝

ثُمَّ الرَّجِيمَ صَلُّوهُ ۝

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْبِسْكَينِ ۝

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَنِيمٌ ۝

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ۝

يَجْعَلُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَفًّا ۝

فَلَا أُفِيمُ بِمَا تُبْجِرُونَ ۝

وَمَا لَا تُبْجِرُونَ ۝

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

39. Ne! Mi ĵuras per tio, kion vi vidas
40. kaj per tio, kion vi ne vidas:
41. tio ĉi estas la vorto de nobla sendito,
42. kaj ĝi ne estas la vorto de poeto. Malmulte estas, kion vi kredas!
43. Ĝi ankaŭ ne estas la vorto de divenisto. Malmulte estas, kion vi pripensas!
44. Revelacio de la Sinjoro de l' Universo!
45. Se li tamen estus alskribinta al Ni iujn vortojn,
46. tiam Ni certe estus ekkaptinta lin per Nia mano dekstra,
47. poste Ni estus tranĉinta lian korvejnnon,
48. kaj neniu el ili estus povinta haltigi Nin for de li.
49. Vere, ĝi estas admonilo por la justuloj
50. kaj Ni vere scias, ke inter vi estas kelkaj mensoguloj,
51. kaj tio certe estos kaŭzo por malespero por la miskredantoj.
52. Vere, ĝi estas la vero me.n,
53. tial gloregu la nomon de via Sinjoro, de la Grandega.

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٩﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤١﴾
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٢﴾
 ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٣﴾
 فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٤﴾
 وَإِنَّهُ لَتَذَكُّرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٥﴾
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾
 وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٤٧﴾
 وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٤٨﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٤٩﴾

سُورَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Demandanto demandas pri la puno, kiu trafos
3. la miskredantojn – neniuj povas malhelpi ĝin –
4. de Allah, la Majstro de la ĉieliro.
5. A! Li supereniras la anĝeloj kaj la spirito en tago, kies daŭro estos kvindek mil jaroj;
6. tial persistu en konvena pacienco.
7. Ili supozas, ke ĝi estas malproksima,
8. sed Ni vidas: ĝi estas proksima.
9. En la tago, en kiu la ĉielo estos kvazaŭ fandita ferŝtono.
10. kaj la montoj estos kvazaŭ tinkturitaj lanflokaj,
11. kaj neniuj amiko demandos pri la amiko.
12. Ili estos kunvenigitaj tiel; ke ili vidos unu la alian, kaj la kulpulo volos elaçeti sin de la puno en tiu tago per fordonado de siaj filoj
13. kaj de sia edzino kaj de sia frato
14. kaj de sia tribo, kiu gastigis lin
15. kaj de ĉiuj, kiuj estas sur la tero, dezirante, ke tio savu lin mem.

* v. la versojn 4an

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝
 لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝
 مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝
 تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
 مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝
 فَأَصْبَحَ صَبْرًا جَبِيلًا ۝
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝
 وَنُرَاهُ قَرِيبًا ۝
 يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝
 وَلَا يَسْأَلُ حَبِيبٌ حَبِيبًا ۝
 بَبْصَرٍ وَنَهْمٍ يُودُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ
 يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ۝
 وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ۝
 وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْظَرُ ۝
 نَزَاعَةً لِلنَّسْوَى ۝

16. Ne! Ĝi estas fajro flamanta, تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ۝
17. kiu senhaŭtigis iliajn kraniojn. وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝
18. Ĝi vokos tiujn, kiuj turnis sin for kaj malproksimiĝis de la vero إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝
19. kaj amasigis kaj fariĝis avaraj. إِذْ أَمَنَهُ الشَّرْحُورَعَا ۝
20. Vere la homo estis kreita avida; وَإِذْ أَمَنَهُ الْخَيْرِ مَنُوعَا ۝
21. kiam lin trafas malfeliĉo, li plendas, إِلَّا الصَّالِينَ ۝
22. kaj kiam lin trafas feliĉo, li fariĝas malvirta. الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝
23. Alie estas la preĝantoj, وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝
24. tiuj, kiuj estas persistaj je la preĝo, لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝
25. kaj tiuj, en kies propraĵoj estas parto destinita وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
26. por la almozulo kaj por la malriĉulo hontema. وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ حَدَابِ رَبِّهِمْ يُشْفِقُونَ ۝
27. Tiuj, kiuj sincere proklamas vera la tagon de la lasta juĝo, إِنَّ حَدَابِ رَبِّهِمْ غَيْرِ مَأْمُونٍ ۝
28. kaj tiuj, kiuj timas la punon de sia Sinjoro, وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْوَابِهِمْ حَفِظُونَ ۝
29. -- vere kontraŭ la puno de sia Sinjoro neniu estas sekura -- إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَأَتَتْهُمْ غَيْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝
30. kaj kiuj gardas sian ĉastecon, فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝
31. krom-rilate al siaj edzinoj aŭ al tiuj, kiujn posedas ilia mano dekstra: ili ne estas riproĉindaj. وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۝
32. Tiuj tamen, kiuj strebas al pli ol tio, estas ekscesantoj. وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۝
33. Tiuj, kiuj respektas tion, kio estis konfidita al ili, kaj sian aliancon, وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝
34. kaj tiuj, kiuj estas sinceraj je siaj atestaĵoj, يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ فِي جَنَّتِ مَكْرَمُونَ ۝

35. kaj tiuj, kiuj plenumas sian preĝon,

قَبَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا تَبْلِكَ مُهْطِعِينَ ۝

36. estos en ĝardenoj, honorigitaj.

عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝

37. Kio tamen estas pri la miskredantoj, kiuj kuras al vi

أَيُّطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً نَجِيمًا ۝

38. de la dekstra kaj de la maldekstra flanko, en vicoj?

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝

39. Ĉu esperas ĉiu el ili, ke ili estos enirigitaj en la ĝardenon de la feliĉo?

فَلَا أَقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِيرُونَ ۝

40. Neniam! Ni kreis ilin, por ke ili sciu,

عَلَىٰ أَنْ تَبْدُلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا عَنَّا بِمُسْبِقِينَ ۝

41. sed ne! Mi ĵuras per la Sinjoro de la Orientoj kaj de la Okcidentoj, ke Ni povas

فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

42. estigi aliajn pli bonajn anstataŭ ili, kaj neniu povus malhelpi Nin fari tion.

الَّذِي يُوعَدُونَ ۝

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ

43. Lasu ilin do disputi vane kaj amuziĝi, ĝis ili renkontos la tagon, pri kiu estis minacite al ili,

نُصْبٍ يُوقِضُونَ ۝

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكِ الْيَوْمِ

44. la tagon, en kiu ili eliros el siaj tomboj en urĝo, kvazaŭ ili rapidus al iu celo.

بِذِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

45. Ili rigardoj estos mallevitaj, la honto kovros ilin. Tiu estos la tago, pri kiu estis minacite al ili.

سُورَةُ نُوحٍ مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema,
2. Vere Ni sendis Noaĝn al lia popolo: "Admonŭ vian popolon, antaŭ ol venos sur ĝin dolora puno".
3. Li diris: "Ho mia popolo! Mi vere estas por vi klariga admonŭanto,"
4. por ke vi adoru Allahon kaj respektegu Lin kaj obeu min.
5. Li pardonos al vi viajn pekojn kaj konsentos al vi prokraston, ĝis fiksita limtempo. Vere la limtempo de Allah, kiam ĝi venas, ne plu povas esti prokrastata – se vi nur seius!
6. Li diris: "Mia Sinjoro, mi vere vokis mi-an popolon, nokte kaj tage,
7. sed mia vokado nur pliigis ilian malŝatemon.
8. Ĉiam, kiam mi vokis ilin, dirante, ke Vi pardonos al ili, ili metis siajn fingrojn en siajn orelojn kaj implikis sin per siaj vestaĵoj kaj persistis je l' peko kaj fariĝis ege arogantaj.
9. Poste mi vere vokis ilin malkaŝe,
10. poste mi vere predikis al ili publike, kaj parolis ankaŭ al ili sekrete,
11. kaj mi diris: "Petu pardonon de via Sinjoro. Vere Li kutimas esti senkulpigema,
12. Li sendos pluvon sur vin, abundan,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ
 أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا
 يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُونَ لَوِ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا
 فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا
 وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْصَمُوا بِآيَاتِهِمْ وَأَصْرَبُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا
 ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا
 ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا
 فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا
 يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا
 وَيُمِدُّكُمْ بِأَنْهَارٍ وَأَنْهَارٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ
 وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

13. kaj Li plifortigos vin je la proprajoj kaj je la filoj, kaj donos al vi ĝardenojn, kaj estigos por vi riverojn.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا ۝

14. Kio estas ĉe vi, ke vi ne atendas por ricevi saĝecon de Allah?

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۝

15. Li tamen kreis vin laŭ diversaj rangoj.

وَجَعَلَ الْفَرَاقِينَ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ

16. Ĉu vi ne vidis, kiel Allah kreis sep ĉielojn en akordo,

سِرَاحًا ۝

17. kaj metis en ilin la lunon kiel lumon kaj la sunon kiel lampon?

وَاللَّهُ أَنْتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝

18. Allah igis vin kreski el la tero kvazaŭ kreskajoj,

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

19. poste Li igos vin reiri en ĝin, kaj igos vin reeliri en nova naskiĝo.

يَسْأَلُونَ مِنْهَا سَبِيلًا غَيْرًا ۝

20. Allah faris por vi la teron vasta ebenaĵo,

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ

يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

21. por ke vi povu iri sur ĝi, sur larĝaj vojoj.”

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

22. Noa plue diris: ”Mia Sinjoro, ili ne obeis min, sed sekvis iun ulon, kies proprajoj kaj filoj nur pliigis lian malgajnĝon,

وَقَالُوا لَا تَنْدُرُنَّ إِلَهُتَكُمْ وَلَا تَنْدُرُنَّ وَدَادًا

لَا سُوَاعًا وَلَا يَفُوتَ وَيَعُوقُ وَنَسْرًا ۝

23. kaj ili komplotis per terura konspiro,

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

24. kaj parolas tiel: ”Ne forlasu viajn Diojn, ne forlasu Vadon nek Suvan, nek Jaguson nek Ja’ukon nek Nasron”,*
25. ili vere devojigis multajn, tial vi plifortigu la erarantojn nur je ilia erarado.”

ضَلَلًا ۝

مِنَّا خَطِيبٌ بِهِمُ اعْرِفُوا فَاذْجَلُوا نَارًا فَلَمَّ يَمْدُوا

لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

26. Pro iliaj pekoj ili estis dronigitaj, kaj kondukita en la fajron, kaj ili ne kapablis trovi helpanton kontraŭ Allah.

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ

دِيَارًا ۝

27. Noa diris: ”Mia Sinjoro, ne postlasu sur la tero eĉ unu solan miskredanton;

إِنَّكَ إِن تَذَرْنَهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

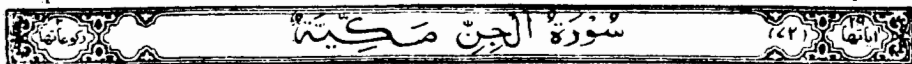
فَاجِرًا كَفَّارًا ۝

*. Antaŭislamaj diversspecaj idoloj

28. se Vi fakte lasus ilin, ili devojigus Vi-ajn servantojn kaj naskus nur malpiegan idaron de obstinaj miskredantoj;

29. mia Sinjoro, pardonu al mi kaj al miaj gepatroj kaj al tiu, kiu eniras kiel kredanto mian domon, kaj al la kredantoj kaj al la kredantinoj, kaj ne konsentu al la malpieguloj ion alian ol pereon”.

رَبِّ اعْفُوبْنِي وَرَبِّ اعْفُوبِ اٰلِيَّيْ مُؤْمِنًا وَّ
لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِيْنَ الْاِتْبَارًا ۝ ٢٩

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Diru: ”Estis revelaciite al mi, ke grupo de Ĝinnoj* aŭskultis; ili diris:” Ni vere aŭskultis mirindan Koranon,

3. kiu gvidas al la justeco, kaj ni kredas al ĝi kaj ni neniam aldonos iun rivalon al nia Sinjoro;

4. la majesteco de nia Sinjoro vere estas eminenta, kaj Li prenis al Si nek edzinon nek filon.

5. Vere la malprudentuloj el ni kutimis di-ri kontraŭ Allah grandan mensogon,

6. kvankam ni supozis, ke nek homoj nek Ĝinnoj iam eldiros mensogon kontraŭ Al-lah.

7. Certe kutimis iuj el la homoj serĉi rifu-ĝon ĉe iuj el la Ĝinnoj, tiel ke ĉi tiuj pliigis ilin je ilia malpiegeco.

8. Certe ili supozis, ke Allah neniam vekos iun ajn profeton.

* Grupo de Judoj kiuj venis kaŝe de Nasibajn (Irak) por aŭskulti la Profeton. La nomo Ĝinnoj signifas ĉi tie, ke temis pri superuloj.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

قُلْ اَدْعٰى اِلٰى اٰتِهٖ اَسْمَعُ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْا
رٰتًا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا مَّجِیْبًا ۝

تِهْدٰى اِلٰى الرُّشْدِ فَامْتٰبِهٖ وَاَنْ تَشْرَكَ بِرَبِّنَا
اَحَدًا ۝

وَاَنَّهُ تَعَلٰى جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَاوَلَدًا ۝
وَاَنَّهُ كَانَ یَقُوْلُ سُبْحٰنًا عَلٰى اللّٰهِ شَطَطًا ۝

وَاَنَّا ظَنَنَّا اَنْ لَّنْ نَّقُوْلَ الْاِنْسَ وَالْجِنِّ عَلٰى اللّٰهِ
كَذِبًا ۝

وَاَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ یَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ
مِّنَ الْجِنِّ فَرَادٌ وَّهُمْ رَهَقًا ۝

وَاَنَّهُمْ ظَنُّوْا کَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝
وَاَنَّا لَسْنَا لِّلنِّسَاءِ فَوْجَدٌ نَّهَآ مِلْمَتٌ حَرَسْنَا

شَدِیْدًا وَّ شُهَبًا ۝

9. Ni provis atingi la ĉielon, sed ni trovis ĝin plena de fortaj gardantoj kaj de brilegantaj flamoj.

10. Ni kutimis sidi sur seĝoj por aŭskulti. Kiu tamen nun aŭskultas, tiu trovas flamon brilegantan por si mem, en embusko.

11. Ni ne scias, ĉu estas destinita malbono por tiuj, kiuj estas sur la tero, aŭ ĉu ilia Sinjoro intencas la bonon por ili.

12. Iuj el ni estas bonfarantoj, kaj iuj el ni estas malproksimaj de tio. Inter ni ekzistas diversaj sektoj.

13. Ni scias, ke ni neniam kapablos malhelpi Allahon sur la tero, nek savi nin de Li per fuĝo.

14. Kiam ni aŭdis pri la gvidilo, ni kredis al ĝi, kaj tiu, kiu kredas je sia Sinjoro, ne timas malgajnon nek maljustecon.

15. Inter ni iuj estas submetiĝintoj, kaj aliaj malproksimiĝis de la vero”. Tiuj, kiuj submetiĝis, vere trovis la rektan vojon.

16. Tiuj tamen, kiuj malproksimiĝis de la vero, estos brulajo de l’ Infero”.

17. Al tiuj, kiuj sekvas la rektan vojon, Ni donos abundan akvon por trinki,

18. por elprovi ilin per ĝi. Kiu tiam turnas sin for de la admono de sia Sinjoro, tiun Li sendos al puno kruela.

19. Ĉiuj moskeoj apartenas al Allah, tial ne alvoku iun alian, ol Allahon.

20. Kiam starigas la servanto de Allah por preĝi, ili amasiĝas ĉirkaŭ li, tiel ke ili preskaŭ sufokas lin.

21. Diru: ”Mi nur vokas mian Sinjoron kaj ne aldonas al Li iun ajn rivalon”.

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَنَنْسِفِ

إِلَّا نَجِدَ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝

وَأَنَّا لَا تَدْرِي أَيَّ أَرْضٍ أُرِيدُ يَمِّنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادُوا

بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا

قَدَا ۝

وَأَنَّا نَسْتَأْذِنُ أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُجْزَاهُ

هَرَبًا ۝

وَأَنَّا إِنَّمَا سِعِينَا الْهُدَىٰ أَمْتَابَهُ فَمَنْ يُؤْمِنُ

بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بِمَسَاءٍ وَلَا رَهَقًا ۝

ذَٰلِكَ وَمِنَّا السُّلُطُونَ وَمِنَّا الْقِسْطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

وَأَمَّا الْقِسْطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً

عَذَقًا ۝

لِنُقَدِّبَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ

عَذَابًا صَعَدًا ۝

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝

ذَٰلِكَ لَنَا قَوْمٌ عَبْدُوا اللَّهَ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

فِي عَلَيْهِ لِبَدًا ۝

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

22. Diru: "Mi ne havas povon por utili aŭ malutili al vi".

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

23. Diru: "Vere, neniu povos protekti min kontraŭ Allah kaj neniam mi trovos rifuĝon krom ĉe Li.

قُلْ إِنِّي لَنْ يُغَيِّرَنِي مِنْ اللَّهِ أَحَدٌ وَ لَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُنْتَحَدًا ۝

24. Mia ofico estas nur la transdono de la revelacio de Allah kaj de Liaj senditaĵoj". Por tiu, kiu kontraŭstaras Allahon kaj Liajn senditojn, estos la fajro de l' Infero, tie li restos por ĉiam.

إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝

25. Kiam ili vidos tion, pri kio estis minacite al ili, tiam ili ekscios, kiu estas malforta je helpantoj kaj malgrandnombra.

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَ أَقْلُ مَدَدًا ۝

26. Diru: "Mi ne scias, ĉu tio, pri kio estis minacite al vi, estas proksima, aŭ ĉu mia-Sinjoro difinis por ĝi malproksiman limtempon".

قُلْ إِن أَدْرِي أَقْرَبُ مَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝

27. La Scianto de la Nevideblaĵo – Li al neniu malkaŝas Siajn sekretojn,

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝

28. krom al tiu, kiun Li mem elektas, al sendito, antaŭ kiu kaj malantaŭ kiu Li igas marŝi taĉmenton de anĝeloj,

إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيَمْنِ خَلْفَيْهِ رِجْدًا ۝

29. por ke li sciu, ke vere ili anoncis la vortojn de sia Sinjoro, Li ĉirkaŭas ĉion, kio estas ĉe ili, kaj Li registras ĉiujn aferojn.

يَعْلَمُ أَنْ قَدْ أَبْتَلُوا رِجْلَهُمْ وَ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

سُورَةُ الْمُرْسَلِ مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ho vi, mantelkovrito!
3. Staru en preĝo preskaŭ la tutan nokton
4. escepte la duonon, aŭ ĉe malpliigo la escepton,
5. aŭ pliigo ĝin malmulte kaj eldiru la Koranon pripensante, malrapide.
6. Ni vere ŝargas vin per peza vorto.
7. Vere la komenco de la nokto estas la plej taŭga tempo por memdisciplino kaj por sincera eldiro.
8. certe dum la tago vi estas longtempe okupita.
9. Memoru la nomon de via Sinjoro kaj dediĉu vin al Li sindone;
10. la Sinjoro de la Oriento kaj de la Okcidento. Ne ekzistas alia Dio ol Li, fialprenu Lin kiel Protektanton.
11. Toleru paciencen, kion ili diras, kaj disigu de ili konvene.
12. Lasu Min sola kun tiuj, kiuj negas kaj vivas en abundo; paciencu pri ili iomete.
13. Ĉe Ni estas pezaj katenoj kaj flamoj
14. kaj sufokanta manĝaĵo kaj dolora puno,
15. en la tago, en kiu tremos la tero, kaj la montoj fariĝos amasoj de disŝutita polvo.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ
قُمْ لِيَدِّ الْأَقْبِلِ
بِضَعْفٍ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَزَقِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا
إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا
إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا
وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَمَثَّلْ إِلَيْهِ تَتَبِيلًا
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكَيْلًا
وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
وَذُرِّي وَالْمُكْدِرِينَ أُولِي النِّعْمَةِ وَمَهْتَلِمٍ فَلْيَنْتَبِهْ
إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا
يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَيْدَبًا مَهِينًا
إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ نُوحٍ رَسُولًا

16. Vere Ni sendis al vi senditon, atestanton pri vi, kiel Ni sendis senditon al Faraono.

17. Faraono tamen kontraŭstaris la senditon, tial Ni ekkaptis lin per terura preno.

18. Kiel vi do volas protekti vin mem, se vi estas miskredantoj, kontraŭ la tago, en kiu la infanoj fariĝos maljunuloj.

19. en kiu la ĉielo fendiĝos? Lia promeso plenumiĝos.

20. Tiu ĉi vere estas admono. Tial ekiru, tiu, kiu volas, sur la vojon al la Sinjoro.

21. Via Sinjoro certe scias, ke vi staras en preĝo preskaŭ du trionojn de la nokto, kaj foje duonon aŭ trionon de ĝi, kaj same iuj el tiuj, kiuj estas kun vi, – kaj Allah difinas la mezuron de la nokto kaj de la tago. Li scias, ke vi ne kapablas bone kalkuli la tempon, tial Li turnis Sin favore al vi. Tial eldiru el la Korano tion, kio estas facila. Li scias, ke estas inter vi kelkaj, kiuj estas mal-sanaj, kaj aliaj, kiuj vojaĝas en la lando strebante al la graco de Allah, kaj aliaj, kiuj batalas por la afero de Allah. Tial eldiru el ĝi tion, kio estas facila. Levu la preĝon kaj almozdonu kaj donu al Allah: belan prunto. Tion, kion viaj manoj faras por viaj animoj, vi retrovos ĉe Allah: tio estas eĉ pli bela kaj granda rekompenco. Petu pardonon de Allah. Vere Allah estas senkul-pigema, pardonema.

كَيْفَ فَرَعُونَ الزُّمُرَاتِ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبَشَلًا ۝

كَيْفَ تَسْفُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ بِيَوْمٍ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ

شِيْبًا ۝

الشَّامِ مُنْفَصِرًا بِهَا كَأَنْ وَعَدَهُ مَفْعُولًا ۝

عِ ۝ إِنْ هَدَيْتُمْ تَدْرِكُهُ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ

وَرِضْفُهُ وَثُلُثَهُ وَثُلُثَهُ مِنَ اللَّيْلِ مَعَكَ ۚ

وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ يَعْلَمُ أَنْ تَنْ مَخْضُودٌ

فَتَأْتِ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا نَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ

عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضِعَةٌ وَأَخْرُوقٌ يُضْرَبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَأَخْرُوقٌ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا نَزَّلَ مِنْهُ ۚ

أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا

حَسَنًا ۚ وَمَا تَقَدَّمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ لِيَجْزِيَ

عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا

عِ ۝ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۞
2. Ho vi, kiu envolvis sin per la mantelo!	يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۞
3. Stariĝu kaj admonu!	فُمْ فَأَنْذِرْ ۞
4. Gloregu vian Sinjoron,	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۞
5. purigu viajn vestaĵojn,	وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۞
6. evitu la malpuregon,	وَالرُّجْزَ فَاهْجِرْ ۞
7. ne estu malŝparegema, strebante al supereco;	وَلَا تَسْنُنْ تَسْكَرْ ۞
8. estu persistema por via Sinjoro.	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۞
9. Tiam, kiam estos blovite en la trumpeton,	فَإِذَا نَقَرْنَا فِي السَّاقُورِ ۞
10. tiu tago estos malĝojiga tago .	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۞
11. por la miskredantoj, tute alie ol facila.	عَلَى الْكٰفِرِينَ غَيْرِ يَسِيرٍ ۞
12. Lasu Min sola kun tiu, kiun Mi kreis,	ذُرِّيٍّ وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِدًا ۞
13. kaj al kiu Mi konsentis abundajn propraĵojn,	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۞
14. kaj filojn, ĉiam ĉeestantajn,	وَبَيْنَ سُهُودًا ۞
15. kaj por kiu Mi pretigis ĉian komforton.	وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ۞
16. Li tamen deziras, ke Mi donu al li plie.	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۞
17. Neniam! Li estis malamika kontraŭ Niaj revelacioj,	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا ۞
18. kaj Mi surmetos al li malfeliĉon.	سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۞
19. Jen! Li komplotis kaj intrigis.	إِنَّهُ كَانَ فَرْدًا ۞

20. Li estu malbenita! Kiom li intrigis!

فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

21. Ankoraŭfoje li estu malbenita! Kiom li intrigis!

ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

22. Poste li rigardis,

ثُمَّ نَظَرَ ۝

23. poste li sulkigis sian frunton, kaj lia vizaĝo serioziĝis,

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝

24. poste li turnis sin for kaj fieregiĝis,

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝

25. kaj diris: "Tio ĉi estas nur magio, kiu estas transdonita,

فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝

26. ĉi tiu estas nur vorto homa".

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝

27. Mi baldaŭ jetos lin en la Inferon.

سَاءَ صَاحِبِ سَقَرٍ ۝

28. Kio sciigas vin, kio estas la Infero?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۝

29. Ĝi ne lasas nek indulgas al io ajn,

لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ ۝

30. ĝi bruligas la homojn.

لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝

31. Ĝin gardas deknaŭ anĝeloj.

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشْرٍ ۝

32. Ni faris gardantoj de l' fajro nur anĝelojn, kaj nur Ni difinis ilian nombron kiel pruvon por la miskredantoj, por ke atingu la kredon tiuj, al kiuj estis donita la Libro, kaj por ke pliigu la kredo de la kredantoj, kaj por ke ne dubu tiuj, al kiuj estis donita la Skribo, kaj la kredantoj, kaj por ke diru tiuj, en kies koroj estas malsano, kaj la miskredantoj: "Kion intencas diri Allah per tiu similaĵo? ". Tiel Allah igas erari, kiun Li volas, kaj Li gvidas, kiun Li volas. Nur Li konas la armeojn de via Sinjoro. Tiu ĉi nur estas admono por la homo.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا

عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ

أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُؤَدِّدَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يَرْتَابَ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا

مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن

يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

33. Ne! Per la luno!

بَعِثْ دُرِّيًّا لِلْبَشَرِ ۝

34. Per la nokto, kiam ĝi malproksimiĝas!

كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝

35. Per la tagiĝo, kiam ĝi estiĝas!

وَالْيَلِ إِذْ أَدْبَرَ ۝

36. Vere tio estas granda malfeliĉo, وَالصُّبْحِ إِذَا اسْفَرَّ ۝
37. admono por la homo, إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكَبِيرِ ۝
38. por tiu el vi, kiu volas antaŭeniri, kaj por tiu, kiu volas resti malantaŭe. نَذِيرًا لِلْبَشِيرِ ۝
39. Ĉiu animo estas garantiaĵo, pro tio, ki- لِسَنِّ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
40. krom tiuj je la dekstra flanko, كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝
41. kiuj demandas unu la alian, en ĝarde- إِلَّا اصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
42. pri la kulpuloj, dirante al ĉi tiuj: فِي حَدِيثِ شَيْتَانٍ لَوْ ۝
43. ”Kio kondukis vin en la fajron de l’ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝
- Infero? ”. مَا سَنَّاكُمْ فِي سَفَرٍ ۝
44. Ili respondos: ”Ni ne estis inter la pre- قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝
- ĝantoj, وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْيَسْكِينِ ۝
45. kaj ni ne nutris la malriĉulon, وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝
46. kaj ni disputis vane kun la disputantoj, وَكُنَّا نَذْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
47. kaj ni kutimis negi la tagon de la lasta حَتَّىٰ آتَيْنَا الْيَقِينَ ۝
- Juĝo, مَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشُّفَعَاءِ الشُّفَعَاءِ ۝
48. ĝis atingis nin la morto”. مَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِيرِ مَعْرِضِينَ ۝
49. Tial ne utilos al ili la propeto de la pro- كَأَنَّهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝
- petantoj, فَتَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝
50. Kio estas al ili, ke ili turnas sin for de ۝
- la admono, بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ مِثْقَالَ حَبَّةٍ ۝
51. kvazaŭ ili estus teruritaj azenoj, مُنْشَرَّةٍ ۝
52. kiuj fuĝas antaŭ leono? كَلَّا بَلْ لَا يَمَآئُونَ الْآخِرَةَ ۝
53. Ne! Ĉiu el ili deziras, ke estu donitaj a- كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ۝
- al li malvolvitaj folioj de revelacio.
54. Neniel! Ne! Ili ne timas la vivon ve- ۝
- nontan.

55. Neniel! Tiu ĉi estas admono,

مَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝

56. do pripensu pri ĝi ĉiu, kiu volas pripensi.

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ

57. Ili ne akceptos la admonon, antaŭ ol Allah volos. Li estas inda je la respektigo kaj la Posedanto de la pardono.

وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonebla.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Ne! Mi ĵuras per la tago de la reviviĝo.

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝

3. Ne! Mi ĵuras per la animo, kiu kulpigas sin mem.

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

4. Ĉu la homo supozas, ke Ni neniam kolektos liajn ostojn?

يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ نَبْعَمَ عَظْمَهُ ۝

5. Vere, Ni povas kunigi eĉ liajn fingropintojn,

بَلَىٰ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝

6. tamen la homo preferas plenumi malbonfarojn.

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

7. Li demandas: "Kiam do estos la tago de la reviviĝo?"

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۝

8. Kiam la okulo estas blindigita,

وَحُفَّتِ الْقَمَرُ ۝

9. kaj la luno mallumiĝas,

وَجَمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝

10. kaj unuigas la suno kaj la luno,

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُ ۝

11. en tiu tago diros la homo: "Kien do fuĝi?"

كَلَّا لَا وَدَرَ ۝

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝

12. Ne! Ne estos eliro!

13. En tiu tago nur ĉe via Sinjoro estos la rifuĝo.

14. Estos anoncite al la homo en tiu tago tio, kion li plenumis, kaj tio, kion li postlasis.

15. Ne! La homo estos atestanto kontraŭ si mem,

16. eĉ se li serĉos vanajn pretekstojn.

17. Ne movu vian langon per ĝi,* por akceli ĝin.

18. Nin vere koncernas la kolekto kaj la legado,

19. tial, kiam Ni legas ĝin, vi sekvu ties legadon.

20. Poste Nin koncernas ĝia klarigo.

21. Ne! Ne! Vi tamen amas la estantecon,

22. kaj ignoras la vivon venontan.

23. Iuj vizaĝoj brilos en tiu tago,

24. ili rigardos sian Sinjoron;

25. kaj iuj vizaĝoj malheliĝos en tiu tago,

26. ĉar ili antaŭvidos, ke ilin trafos terura malfeliĉo.

27. Jes! Kiam la animo de la mortonto atingos lian gorĝon,

28. kaj estos dirite: "Kiu estas la sorĉisto?"

29. kaj la mortonto vidos, ke estas la tempo por la disiĝo,

30. kaj en agonio femuro frotos femuron,

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

بَلِ الْإِنْسَانِ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

وَلَوْ أَنفَىٰ مَعَاذِيرَهُ

لَا تَحْزَنُ بِهِ سَانًاكَ لَتَتَجَلَّ بِهٖ

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحَ قُرْآنَهُ

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاسِرَةٌ

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

وَقِيلَ مَنْ حَرَّتِي

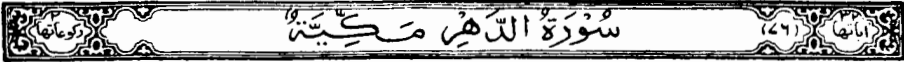
وَتَظُنُّ أَنَّهَا الْفِرَاقُ

وَالنَّفْسِ النَّاسِ بِالنَّاسِ

يُنْفِئُ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّاسُ

* t.e. per ĉi tiu revelacio

31. en tiu tago li estos puŝita al sia Sinjoro. فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى
32. Li fakte ne akceptis la veron nek pre-
ĝis, وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى
33. sed negis la veron kaj turnis sin for, ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمْتَسِّطِي
34. poste iris al sia gento kun aroganta sin-
teno. أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ
35. ”Ho ve al vi! Ve! ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ
36. kaj ankoraŭfoje ve al vi! Ve! ” أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى
37. Ĉu la homo supozas, ke li pasos neri-
markita? أَلَمْ يَكُنْ نَظْفَةً مِّنْ مِّمِّي يَتَّبِعُنِي
38. Ĉu li ne estis spermoguto, kiu estis el-
ŝprucita, ثُمَّ كَانَ عَاقِبَتُهُ فِخْلًا فَسَوَىٰ
39. poste li fariĝis buleto de sango koagu-
liginta? Poste Li kreis kaj perfektigis lin. فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ
40. Tiel Li estigis el li paron, viron kaj viri-
non. يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّتِي عَلَّمَ عَلَيْكُمُ الْكِتَابَ
41. Ĉu Li do ne kapablas revivigi la mortin-
tojn? وَالْحَبْطَ وَالْحُلَّةَ يَوْمَ تُخْرَجُونَ فِي حُلَّةٍ أَسْوَدَ كَالْإِبْرَةِ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Vere estis momento por la homo, en kiu li ne estis aĵo citinda.
3. Vere Ni kreis la homon el spermoguto miksite, por elprovi lin, kaj Ni faris lin aŭdanta kaj vidanta.
4. Ni vere montris al li la vojon, ĉu nun li estas danka, ĉu sendanka.
5. Vere Ni pretigis por la miskredantoj ĉe-nojn, jugojn kaj flamantan fajron.
6. La justuloj male trinkos el kaliko, en kiu estos miksaĵo de Kamforo,
7. fonto, el kiu la servantoj de Allah trinkos, kaj kiun ili lasos elŝpruci en bela ŝprucado.
8. Ili plenumas siajn promesojn kaj timas la tagon, kies malfeliĉo disvastiĝas.
9. Ili nutris, pro amo al Li, la malriĉulon, la orfon kaj la malliberulon,
10. dirante: "Vere ni nutras vin pro amo al la vizaĝo de Allah; ni ne postulas de vi rekompencon nek dankon.
11. Ni timas la teruran kaj malfeliĉan tagon de nia Sinjoro".
12. Tial Allah savos ilin de la malbono de tiu tago, kaj konsentos al ili ĝojon kaj feliĉon.
13. Li rekompencos ilin pro ilia persistemo per ĝardeno kaj silkaj vestaĵoj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
 شَيْئًا مَّذْكُورًا
 إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
 فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا
 إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا سَأَكْرِمًا وَإِنَّا كَفُورًا
 إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا
 إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
 كَأْفُورًا
 عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآثَرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
 مُسْتَبِيرًا
 وَيُطْعَمُونَ فِيهَا عَلَىٰ حَبِّهِ مِنْ كُنُوزٍ وَمِنْ مِثْقَلِ ذَرَّةٍ
 وَآسِيرًا
 إِنَّا نَطْعِمُكُمْ لَوَاجِهَهُ اللَّهُ لَا نُؤْتِيهِ مِنْكُمْ جَزَاءً
 وَلَا شُكْرًا
 إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا
 فَوَقَّهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً
 وَسُرُورًا

14. Tie ili kuŝos sur altaj litoj; tie ili ne suferos varmegon nek malvarmegon.
15. Ĝiaj ombroj estos super ili kaj ĝiaj fruktoj estos facile atingeblaj.
16. Rondiros apud ili pokaloj el arĝento kaj pokaloj el vitro,
17. diafanaj kiel vitro, tamen el arĝento, kaj ili mezuros laŭplaĉe.
18. Estos donita tie al ili, por trinki, pokalo, en kiu estos miksaĵo de zingibro.
19. En ĝi estos fonto, nomata Salsabil.
20. Zorgos pri ili junuloj, kiuj ne maljuniĝos. Se vi vidus ilin, vi kredus ilin disŝutitaj perloj.
21. Se vi tie rigardas en iun ajn direkton, vi vidas feliĉon kaj grandan regnon.
22. Ili havos vestaĵojn el delikata verda silko kaj el peza orbrokato, kaj ili estos ornamitaj per braceletoj el arĝento, kaj ilia Sinjoro trinkigos ilin per pura trinkaĵo.
23. "Vere tio ĉi estas via rekompenco kaj via strebado estas akceptita".
24. Vere Ni mem sendis al vi la Koranon, peco post peco,
25. do atendu paciencie la verdikton de via Sinjoro, kaj ne obeu al tiu el ili, kiu estas pekulo aŭ miskredanto.
26. Memoru la nomon de via Sinjoro matene kaj vespere,
27. kaj nokte do terenkuŝiĝu antaŭ Li, kaj gloreĝu Lin dum longa parto de la nokto.
28. Vere ĉi tiuj amas la estantecon kaj ne zorgas pri la tago neevitebla.

وَجَزَيْتُهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا

وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ تُرُوفُهَا تَدْلِيلًا ۝

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآيَاتِهِ مِنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ

قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا دَارَأْتَهُمْ

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنخُورًا ۝

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝

عَلَيْهِمْ يَمِينٌ وَبِأَيْمَانِ سُنْدُسٍ خُضْرٍ وَإِسْتَبْرَقٍ وَتَلْوَاهُ

أَسَاوِيرٌ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَمُورٌ رِجَمٌ شَرَابًا طَهُورًا ۝

﴿٧٦﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۝

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ شَيْئًا أَوْ

كُفُورًا ۝

وَأَذِكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ نِجْلًا طَوِيلًا ۝

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ

يَوْمًا ثَقِيلًا ۝

29. Ni kreis ilin kaj fortigis ilin je ilia formo, sed, se Ni volus, Ni povus anstataŭi ilin per aliaj similaj.

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾

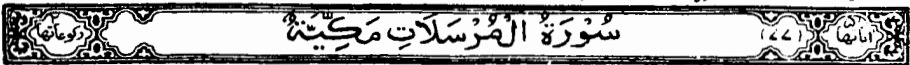
30. Ĉi tio vere estas admono, tial prenu tiu, kiu volas, la vojon al sia Sinjoro.

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتَدِ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾

31. Vi povas voli nur, se Allah volas. Vere Allah estas ĉioscia, saĝa.

32. Li igas eniri en Sian gracon, kiun Li volas, kaj Li pretigis por la malpieguloj doloran punon.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Per tiuj, kiuj estas senditaj kun la boneco!

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٢﴾

3. Poste ili daŭrigas sian agadon fortege.

فَالْعَصْفِ عَصْفًا ﴿٣﴾

4. Per la disvastigantoj de la vero, bonega disvastigo!

وَالنَّشْرِ نَشْرًا ﴿٤﴾

5. Poste ili dividas la veron de la falso per ekkonigilo,

فَالْفُرْقِ فُرْقَانًا ﴿٥﴾

6. poste ili portas ĉien la admonon

فَالْمَلَقِ مَلَقًا ﴿٦﴾

7. por senkulpiĝi kaj por admoni.

عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٧﴾

8. Vere plenumiĝos tio, kio estis promesita.

إِنشَاءً نُوْعِدُونَ لَوْ أَقْبَعُ ﴿٨﴾

9. Kiam la steloj estingiĝos

وَإِذَا النُّجُومُ طُيَسَّتْ ﴿٩﴾

10. kaj la ĉielo malfermiĝos,

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿١٠﴾

11. kaj la montoj estos dispelitaj, وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝
12. kaj la senditoj atingos la difinitan tempon. وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتَتْ ۝
13. Ĝis kiu tago estos prokrastitaj tiuj aferoj? لَا يَوْمَ يُؤْمَرُ بِكُمْ لِأَجَلِكُمْ ۝
14. Ĝis la tago de la decido. لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝
15. Kio sciigas al vi, kio estas la tago de la decido? وَمَا آذْرَبُكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝
16. Ve en tiu tago al la rifuzantoj! وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكذِبِينَ ۝
17. Ĉu Ni ne neniigas la praulojn? أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝
18. Poste Ni igis la posteulojn sekvi ilin. ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝
19. Tiel Ni agas kontraŭ la kulpuloj. كَذَلِكَ تَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝
20. Ve en tiu tago al la rifuzantoj! وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكذِبِينَ ۝
21. Ĉu Ni ne kreis vin el sensignifa fluaĵo, أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝
22. kiun Ni metis en sekuran restadejon وَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝
23. ĝis difinita limtempo? إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
24. Nun, Ni povis fari tion. Kiel potenca Ni estas! فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ۝
25. Ve en tiu tago al la rifuzantoj! وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكذِبِينَ ۝
26. Ĉu Ni ne faris la teron kunvenejo أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝
27. por la vivantoj kaj por la mortintoj? أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۝
28. Ni estigis sur ĝi altajn montojn, kaj Ni trinkigis vin per dolĉa akvo. وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شِجَابٍ وَأَنْسَقْنَاكُمْ مَاءً قُرَاتًا ۝
29. Ve en tiu tago al la rifuzantoj! وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكذِبِينَ ۝
30. Iru nun al tio, kion vi kutimis negi. إِنْظِلُّوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكذَّبُونَ ۝
31. Iru nun al tiu ombro, kiu havas tri branĉojn, إِنْظِلُّوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شَعْبٍ ۝

32. kiu ne donas ombrojn nek defendas de la flamo.

لَا ظِلِّيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَمِّ ۝

33. Ĝi vere elpelas grandajn fajrerojn, kvazaŭ turoj,

إِنَّمَا تَرَىٰ بُشْرًا كَالْقَصْرِ ۝

34. kvazaŭ ili estus helflavaj kameloj.

كَأَنَّهُ جِلَّتْ صَفْرًا ۝

35. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

36. Tiu estas tago, en kiu ili ne kapablos paroli,

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ۝

37. kaj al ili ne estos permesite senkulpigi sin.

وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْتَدَرُونَ ۝

38. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

39. "Tiu ĉi estas la tago de la decido. Ni kunvenigis vin kaj la antaŭulojn.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۝

40. Se vi nun havas ruzon, uzu ĝin kontraŭ Mi".

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

41. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ۝

42. La justuloj estos inter ombroj kaj fontoj

وَقَوَائِمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

43. kaj fruktoj, ĝuste kiel ili deziris:

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

44. "Manĝu kaj trinku en kvieto pro tio, kion vi kutimis fari! "

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

45. Tiel Ni vere rekompencas la bonfarantojn.

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

46. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

كُلُوا وَتَسَعَوْا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ۝

47. "Manĝu kaj ĝuu iomete! Vere vi estas kulpuloj! "

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

48. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۝

49. Kiam estas dirite al ili: "Surgenuiĝu! ", ili ne surgenuiĝas.

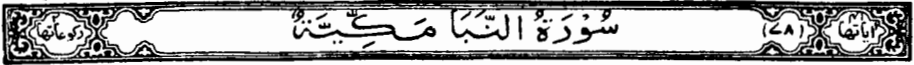
وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ الْمَكْذِبِينَ ۝

فِي قَبَائِحِ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝

50. Ve en tiu tago al la rifuzantoj!

51. Je kiu vorto, post tiu ĉi, ili volas kredi?

* Fino de la 29-a parto

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Pri kio ili demandas unu la alian?

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ

3. Pri la grandega anonco,

عَنِ النَّبِإِ الْعَظِيمِ

4. tiu, pri kiu ili malkonsentis.

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

5. Ne! Baldaŭ ili ekscios!

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

6. Ankoraŭfoje ne! Ili baldaŭ ekscios!

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

7. Ĉu Ni ne faris la teron kvazaŭ liton

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا

8. kaj la montojn kvazaŭ pilastrojn?

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

9. Ni kreis vin po paroj,

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

10. kaj Ni faris la dormon ripozejo por vi,

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

11. kaj Ni faris la nokton kvazaŭ mantelon,

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

12. kaj Ni faris la tagon vivteno,

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

13. kaj Ni konstruis super vi sep fortikajn ĉielojn,

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

14. kaj Ni kreis la brilegantan lumon,

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

15. kaj Ni sendas el la nuboj abundan pluvon,

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَرًا

16. por estigi per ĝi grenon kaj vegetaĵojn

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

17. kaj densajn ĝardenojn.

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

18. Vere la tago de la decido estas difinita,

إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ كَانَ مِيقَاتًا

19. la tago, en kiu estos blovite en la trumpeton, kaj vi venos en vicjo,

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَمَأْتُونَ أَفْوَاجًا

20. kaj malfermiĝos la ĉielo, kaj ĝi fariĝos, kvazaŭ ĝi konsistus nur el pordoj.

21. Estos forpelitaj la montoj, kiuj fariĝos kvazaŭ miraĝo.

22. La Infero vere estos kvazaŭ embuskejo,

23. hejmo por la trompantoj,

24. kiuj restos en ĝi por ĉiam.

25. Tie ili ne gustumos refreŝigon nek trinkaĵon,

26. nur bolantan akvon kaj malbonodoran fluaĵon,

27. justan rekompencan.

28. Vere ili ne timis la juĝon,

29. kaj ili tute rifuzis Niajn revelaciojn.

30. Ni tamen registris ĉion en Libron:

31. "Tial vi gustumu la punon, kaj Ni nur pliigos por vi la punon".

32. Vere por la justuloj estos feliĉo:

33. ĝardenoj kaj vitejoj,

34. kaj virgulinoj, samaĝaj,

35. kaj plenplenaj pokaloj.

36. Tie ili ne aŭdos babiladon nek mensoĝojn.

37. Tiu estas la rekompenco de via Sinjoro – donaco konvena –

38. la Sinjoro de la ĉieloj kaj de la tero kaj de tio, kio estas inter ili ambaŭ, la Done-ma. Ili ne ricevos de Li la povon por paroli al Li.

وَفِيَحِثِ السَّمَاءِ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ۝

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

لِلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝

لَيْسِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝

جَزَاءً وَفَاءً ۝

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝

وَكُوَاعِبَ أُنْجَابًا ۝

وَكَأْسًا مِدْهَانًا ۝

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ۝

جَزَاءً مِمَّنْ رَبَّنَا عَطَاءً حِسَابًا ۝

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ

لَا يَبْذُلُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْبَاطِنُ صَفَاءً لَا يَتَكَلَّمُونَ

إِلَّا مَنْ أَدَانَ لَهُ الرِّحْمَانُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

39. En la tago, en kiu starigos la Spirito kaj la anĝeloj en vicoj: ili ne povos paroli, krom tiu, al kiu estas permesite de la Donema, kaj kiu parolos juste.

ذَلِكَ الْيَوْمِ الْحَقِّ مَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
مَا بَأْسًا ۝

40. Tiu estas la tago neevitebla. Tial ekiru tiu, kiu volas, sur la vojo al sia Sinjoro.

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ

41. Vere Ni admonis vin pri la puno proksima: la tago, en kiu la homo vidos tion, kion faris liaj manoj, kaj la miskredanto diros: "Ho, se mi almenaŭ estus polvo! "

مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ وَيَقُولُ الْكٰفِرُ لِيَلْبَسُنِي ثَوْبًا ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Per tiuj, kiuj fortege altiras al la vero!

وَالفَرَعَاتِ عَرَفَاتٍ ۝

3. Per tiuj, kiuj ligas forte la nodojn!

وَالنَّشِيطَاتِ تَشَكَّلَاتٍ ۝

4. Per tiuj, kiuj malpeze ŝvebas!

وَالسَّيِّخَاتِ سَعَّاتٍ ۝

5. Per tiuj, kiuj antaŭiras, antaŭirante!

فَالسَّيِّقَاتِ سَبَّاتٍ ۝

6. Per tiuj, kiuj regas la aferojn! *

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرَاتٍ ۝

7. En la tago, en kiu la tero tremanta skuiĝos,

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝

8. kaj dua tertremo sekvas la unuan.

تَتَّبِعُهَا الزَّادِقَةُ ۝

9. La koroj tremos en tiu tago

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

10. kaj iliaj rigardoj malleviĝos.

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝

*versoĝ 2a ĝis 6a priskribas anĝelojn, kiuj havas diversajn taskojn

يَقُولُونَ ء إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَاوِرَةِ ۝

11. Ili diras: "Ĉu ni revenos en nian antaŭan staton?"

إِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجْرَةً ۝

12. Kiel? Eĉ post kiam ni fariĝis putriĝintaj ostoj?"

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝

13. Ili diras: "Tiam tiu estus malutila reveno".

فَاتِمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

14. Estos nur unu kriego de minaco,

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝

15. kaj jen! Ĉiuj estos sur la supraĵo de la tero.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُوسَىٰ ۝

16. Ĉu atingis vin la rakonto de Moseo?

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

17. Kiam vokis lin lia Sinjoro en la sankta valo Tuva:

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِذْهُ كَطَّيْعًا ۝

18. "Iru al Faraono, ĉar li estas ribelema,

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزْكَىٰ ۝

19. kaj diru: "Ĉu vi ne volas puriĝi?"

وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

20. Mi kondukos vin al via Sinjoro, por ke vi timu".

فَأَرْبَهُ الْأَيَّهَ الْكُبْرَىٰ ۝

21. Tial li montris al li grandaj signojn,

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

22. sed tiu dubigis la veron kaj malobeis,

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْتَغِي ۝

23. poste li turnis sian dorson por pledi,

وَحَسَرَ فَتَأْدَىٰ ۝

24. kaj li kolektis sian popolon, kaj vokis,

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

25. kaj diris: "Mi estas via sublima Sinjoro".

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

26. Tiam ekkaptis lin Allah kiel puno por la venonta kaj por ĉi tiu vivo.

يَعْنِي ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝

27. Vere en tio estas instruo por tiu, kiu timas.

۝ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝

رَفَعَ سَنَاهَا فَوَسَّوْهَا ۝

28. Ĉu estas pli malfacile krei vin aŭ la ĉielon, kiun Li konstruis?

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝

29. Li altigis ĝian supraĵon kaj perfektigis ĝin.

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْغَهَا ۝

وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

30. Li faris ĝian nokton malluma kaj esti-
gis ĝian taglumon.

مَتَاءَ لَكُمُ وَلَا نَعَامِكُمْ ﴿٣٠﴾

31. Post tio Li etendis la teron,

فَإِذَا جَاءَتِ الظَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ﴿٣١﴾

32. kaj Li elirigis de ĝi akvon kaj ĝian paŝt-
ejon.

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٢﴾

33. La montojn Li ankris firme,

وَبُورَاتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَرَىٰ ﴿٣٣﴾

34. provizaĵon por vi kaj por via brutaro.

فَأَمَّا مَنْ كُفَّٰ ﴿٣٤﴾

35. Kiam tamen venos la granda malfeliĉo,

وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٥﴾

36. la tago, en kiu la homo memoros ĉion,
al kio li strebis,

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٦﴾

37. kaj la Infero estos malkaŝita por la ri-
gardantoj,

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ

الْهَوَىٰ ﴿٣٧﴾

38. tiam, rilate al la kontraŭstaremo

فَإِنَّ الرَّجْتَةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٨﴾

39. kaj al tiu, kiu preferas ĉi tiun vivon,

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ﴿٣٩﴾

40. vere la flamoj de l' Infero estos lia lo-
ĝejo;

فَيَوْمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ﴿٤٠﴾

41. kaj rilate al tiu, kiu timas la staradon
antaŭ sia Sinjoro, kaj moderigas sian ani-
mon kontraŭ la voluptemo,

إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْتُمْ مَقَامًا ﴿٤١﴾

42. vere lia loĝejo estos la Paradizo.

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مَّنْ يُحْشِرُهَا ﴿٤٢﴾

43. Ili demandas vin pri la Ĥoro: "Kiam
ĝi alvenos? ".

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ

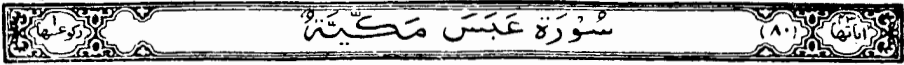
بَعْضُ صُحُفًا ﴿٤٣﴾

44. Kion vi tamen havas por fari pri ĝia
anonco?

45. La fina scio pri ĝi koncernas nur vian
Sinjoron,

46. vi estas nur admonanto por tiu, kiu
timas ĝin.

47. La tago, en kiu ili vidos ĝin, estos,
kvazaŭ ili ne estus restintaj (en la mon-
do) pli ol unu vesperon aŭ nur la sekvant-
tan matenon.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Li sulkigis la frunton kaj turnis sin for,

عَبَسَ وَتَوَلَّى ②

3. ĉar venis al li blindulo.

أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ③

4. Kio tamen sciigas al vi ion ajn? Li eble volas puriĝi,

وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهُ يَزْكَى ④

أَوْ يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ⑤

5. aŭ eble li akceptas la admonon kaj la admono utilas al li;

أَمْ أَمِنَ اسْتَنْفَعَنِي ⑥

6. al tiu tamen, kiu estas riĉa,

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ⑦

7. vi dediĉas atenton,

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ⑧

8. kvankam vin ne koncernas, se li ne volas puriĝi.

وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ⑨

9. Pri tiu tamen, kiu venas al vi fervore,

وَهُوَ يَخْشَى ⑩

10. kaj timas Dion,

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ⑪

11. vi ne zorgas.

كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ⑫

12. Ne! Tio vere estas admono

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ ⑬

13. — do akceptu ĝin tiu, kiu volas —

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ⑭

14. skribita sur respektindaj folioj,

مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ⑮

15. eminentaj, puraj,

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ⑯

16. en la manoj de skribistoj

كِرَامٍ بَرَرَةٍ ⑰

17. noblaj, virtaj.

18. Pereu la homo! Kiel sendanka iĝi estas!

قَتِيلَ الْإِنْسَانِ مَا أَكْفَرَهُ ⑱

19. El kio Li kreis lin?

مِنْ أَيْ شَيْءٍ خَلَقَهُ ⑲

20. El spermoguto. Li kreis kaj formis lin,

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ⑳

21. poste Li faris la vojon facila por li, ثُمَّ السَّيْلَ يَسْرَهُ ۝
22. poste Li igas lin morti kaj destinas por li la tombon, ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝
23. poste Li revekos lin, kiam Li volos. ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ۝
24. Ne! La homo ankoraŭ ne plenumis tion, kio estis ordonita al li, كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ۝
25. tial rigardu do la homo sian nutraĵon, فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۝
26. kiel Ni verŝas abundan akvon, إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۝
27. poste sulkas la teron, ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۝
28. kaj igas kreski sur ĝi la grenon فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۝
29. kaj vinberarbojn kaj vegetaĵojn وَعِنَبًا وَقَضْبًا ۝
30. kaj olivarbojn kaj daktilpalmojn وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۝
31. kaj densajn ĝardenojn وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۝
32. kaj fruktojn kaj herbon, وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
33. provizaĵojn por vi kaj por via brutaro. مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝
34. Kiam tamen alvenos la surdiganta sono, فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
35. en la tago, en kiu la homo fuĝos de sia frato يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
36. kaj de sia patrino kaj de sia patro وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۝
37. kaj de sia edzino kaj de siaj filoj, وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
38. en tiu tago, ĉiu havos sufiĉe da zorgoj, tiel ke li fariĝos indifera kontraŭ la aliaj. لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
39. Iuj vizaĝoj estos en tiu tago brilegantaj, وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرَةٌ ۝
40. ĝojantaj, gajaj, صَاحِلَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۝
41. kaj en tiu tago ankaŭ estos vizaĝoj polvoplenaj, وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝

42. kiujn kovros la mallumo:

تَرْهَقَهَا قَتْرَةٌ ۞

43. estos ili la miskredantoj, la malpieguloj.

أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ۞

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

2. Kiam la suno estos envolvita per mallumo,

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝٢

3. kaj kiam la steloj malheliĝos,

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝٣

4. kaj kiam la montoj estos forpelitaj,

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝٤

5. kaj kiam la gravedaj kamelinoj estos forlasitaj,

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝٥

6. kaj la bestoj sovaĝaj kunvenos,

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝٦

7. kaj la maroj fluos unu en la alian,

وَإِذَا الْبِحَارُ يُجْمَرَتْ ۝٧

8. kaj la animoj estos alproksimigitaj unu al la alia,

وَإِذَا الْتَفُوسٌ زُجِجَتْ ۝٨

9. kaj kiam estos demandite pri la knabino vive enterigita:

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝٩

10. "Pro kiu krimo ŝi estis mortigita? "

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝٩

11. Kiam la libroj de la homaj agoj estos malvolvitaj,

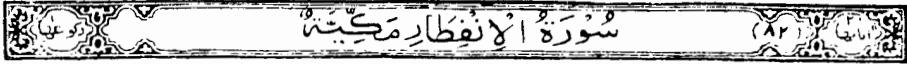
وَإِذَا الصُّحُفُ نُثِرَتْ ۝١٠

12. kiam la ĉielo malfermiĝos,

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝١١

وَإِذَا الْجَحِيْمُ سُعِرَتْ ۝١٢

13. kiam la fajro de l' Infero estos incitita, وَإِذَا الْجِبَّةُ أَزْلَقَتْ ۞
14. kiam la Paradizo alproksimiĝos, عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا أَحْضَرْتَهُ ۞
15. tiam scios ĉiu animo, kion ĝi kaŭzis. فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَمْسِ ۞
16. Ne! Mi vokas la planedojn kiel atestantojn الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۞
17. — la antaŭkurantaj kaj la sin kaŝantaj — وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَّسَ ۞
18. kaj la nokton, kiam ĝi ekforigas, وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۞
19. kaj la matenruĝon, kiam ĝi komencas forblovi la mallumon. إِنَّهُ لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۞
20. Tio estas vere la vorto de nobla profeto, ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۞
21. potenca, staranta apud la Posedanto de la Trono, مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۞
22. obeinda, fidinda. وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۞
23. Via kunulo ne estas freneza, وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأُنْفِ الْيَمِينِ ۞
24. ĉar li vidis Lin vere ĉe la hela horizonto. وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۞
25. Li ne estas avara pri la Nevideblaĵo, وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۞
26. kaj tiu ĉi ne estas la vorto de Satano, فَأَيَّنَ تَذْهُبُونَ ۞
27. Kien vi do volas iri? إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞
28. Ĉi tiu estas nur admono por ĉiuj nacioj, لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۞
29. por tiuj el vi, kiuj volas iri rekte, وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۞
30. kaj vi povas voli nur tion, kion volas Allah, la Sinjoro de l' Universo.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.
2. Kiam la ĉielo fendigōs,
3. kiam la astroj estos disigitaj,
4. kiam la maroj kunfluigōs,
5. kaj kiam la tomboj estos renversigitaj,
6. ĉiuj animoj scios, kion ili faris, kaj kion ili preterlasis.
7. Ho vi, homoj! Kio faris vin arogantaj kontraŭ via Sinjoro, la Nobla,
8. kiu kreis kaj perfektigis kaj formis vin?
9. Li formis vin laŭ la formo, kiu plaĉis al Li.
10. Ne! Vi negas la tagon de la lasta Juĝo;
11. vere super vi estas gardantoj,
12. noblaj registrantoj,
13. kiuj scias, kion vi faras.
14. Vere la justuloj certe estos en feliĉo,
15. kaj la pekuloj certe estos en la Infero;
16. ili eniros tien en la tago de la lasta Juĝo,
17. kaj ili ne kapablos liberiĝi.
18. Kio sciigas al vi, kio estas la tago de la lasta Juĝo?

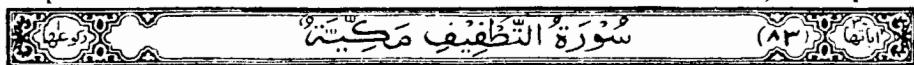
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝
 وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝
 وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝
 وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝
 يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ رَبِّكَ الْأَكْبَرُ ۝
 الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝
 فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝
 كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُونَ بِالذِّينِ ۝
 وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝
 كَرَامًا كَاتِبِينَ ۝
 يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝
 إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝
 وَإِنَّ الْفَاجِرَ لَفِي جَحِيمٍ ۝
 يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝
 وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الذِّينِ ۝

19. Ankoraŭfoje: kio sciigas al vi, kio estas la tago de la lasta Juĝo?

يَوْمَ لَا تَنفِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ

20. La tago, en kiu neniuj animoj povos fari ion ajn por alia animo. En tiu tago la popolo apartenos nur al Allah.

﴿يَوْمَ يَوْمِي لِي﴾

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Ve al tiuj, kiuj donas nesufiĉan mezuron!

وَيَلِّ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿٢﴾

3. Tiuĵ, kiuj postulas plenan mezuron, kiam ili ricevas de la homoj,

الَّذِينَ إِذَا أَتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٣﴾

4. kaj, kiam ili mem mezuras aŭ pesas, malpliigas.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٤﴾

5. Ĉu ili ne imagas, ke ili estos vekitaj

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٥﴾

6. en tago terura,

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦﴾

7. en la tago, en kiu stariĝos la homoj antaŭ la Sinjoro de l' Universo?

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧﴾

8. Ne! La listo de la agoj de la malpieguloj estas en Sigĝin.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ ﴿٨﴾

9. Kio sciigas al vi, kio estas Sigĝin?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ﴿٩﴾

10. Estas skribita libro.

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿١٠﴾

11. Ve en tiu tago al la rifuzantoj,

وَيَلِّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

12. kiuj negas la tagon de la lasta Juĝo!

الَّذِينَ يَكذَّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿١١﴾

13. Ĝin negas nur ĉiuj pekema ekscesanto,

وَمَا يَكذَّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

14. kiu, kiam estas proklamataj al li Niaj revelacioj, diras: ”Fabeloj de la prauloj!”

15. Ne! Ne! Tio, kion ili faradis, kovras iliajn korojn kvazaŭ rustaĵo.

16. Ne! Vere en tiu tago ili estos disigitaj de sia Sinjoro,

17. poste ili certe eniros en la Inferon,

18. poste estos dirite: ”Tio ĉi estas tio, kion vi kutimis negi!”

19. Ne! La listo de la agoj de la justuloj estas en Illijūn.

20. Kio sciigas al vi, kio estas Illijūn?

21. Estas skribita libro;

22. la elektitoj atestos pri ĝi.

23. Vere la justuloj estos en feliĉo,

24. el altaj litoj ili rigardos,

25. vi ekvidos sur iliaj vizaĝoj la brilegon de la ĝojo.

26. Al ili estos donita bongusta trinkaĵo, sigelita,

27. kies sigelo estos mosko – al tio strebu la strebantoj –

28. kaj en ĝi estos miksitaj Tasnim,

29. fluaĵo el la fonto, el kiu trinkos la elektitoj.

30. Vere la pekuloj kutimis ridi pri la kredantoj,

31. kaj kiam ili preterpasis ilin, ili palpebrumis,

32. kaj kiam ili revenis al siaj familianoj, ili revenis mokante,

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿٥١﴾
ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿٥٢﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٥٣﴾
كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِنْبِرَارِ لَفِي عَلَيِّينَ ﴿٥٤﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلِيُّونَ ﴿٥٥﴾
كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٥٦﴾

شَهَادَةٌ الْمَقْرُوبُونَ ﴿٥٧﴾

إِنَّ الْإِنْبِرَارِ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٥٨﴾

عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٥٩﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٦٠﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٦١﴾

خِتْمُهُ مَسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِرُونَ ﴿٦٢﴾

وَمِرْجَاهُ مِنْ تَنْزِيمٍ ﴿٦٣﴾

عَيْمًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ ﴿٦٤﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يُضْحَكُونَ ﴿٦٥﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٦٦﴾

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٦٩﴾

33. kaj kiam ili vidis ilin, ili diris: "Vere tiuj ĉi estas erarantoj!"

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٣﴾

34. Ili tamen ne estis senditaj kiel gardantoj super ili.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٤﴾

35. Tial hodiaŭ estas la kredantoj tiuj, kiuj ridos pri la miskredantoj.

هَلْ نُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾

36. El altaj litoj ili rigardos.

37. Ĉu ne estos repagita al la miskredantoj tio, kion ili faris?

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

2. Kiam la ĉielo krevos,

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿٢﴾

3. kaj ĝi tiel obeos, kiel estas ĝia devo, al sia Sinjoro,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٣﴾

4. kaj kiam la tero ebeniĝos,

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٤﴾

5. kaj elpelos tion, kio estas en ĝi, kaj tiel malpleniĝos,

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٥﴾

6. kaj ĝi tiel obeos, kiel estas ĝia devo, al sia Sinjoro,

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٦﴾

7. ho vi, homo! Vi vere klopodas por atingi vian Sinjoron, tiel vi renkontos Lin.

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا

فَمُلْتَهُ ﴿٧﴾

8. Pri tiu, al kiu estos donita la libro de liaj agoj en la manon dekstran:

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٨﴾

9. lia juĝo estos baldaŭ malsevera,

تَسُوفَ يُجَاسَبُ جِسَابًا يُسِيرًا ﴿٩﴾

10. kaj li revenos gaja al siaj familianoj.

وَيَقْلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٠﴾

11. Pri tiu, al kiu estos donita la libro de liaj agoj malantaŭ lian dorson:

وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ

12. baldaŭ li deziregos la neniigon,

فَسَوْفَ يَدْعُوا بُرُورًا ۗ

13. kaj li eniros en flamantan fajron.

وَيَصِلَا سَعِيرًا ۗ

14. Certe li kutimis vivi gaje inter siaj familianoj,

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۗ

15. kaj li certe supozis, ke li neniam revenos.

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَجُورَ ۗ

16. Jes! Vere lia Sinjoro kutimis rigardi lin.

بَلَىٰ ۗ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۗ

فَلَا أَقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۗ

17. Ne! Mi alvokas kiel atestanton la krepuskon

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۗ

18. kaj la nokton, kaj tion, kion ĝi envolvas,

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۗ

19. kaj la lunon, kiam ĝi pleniĝas,

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبِقٍ ۗ

20. ke vi estos transformitaj de unu stato en alian.

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۗ

21. Kio do estas al ili, ke ili ne kredas,

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ۗ

22. kaj, kiam la Korano estas legata al ili, ili ne terenkuŝiĝas?

بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا كَذَّبُوا بِؤُنُوفِهِمْ ۗ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۗ

23. Ne! La miskredantoj male kulpigas lin pri mensogo.

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۗ

24. Allah scias bone, kion ili kaŝas,

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

أَجْرٌ غَيْرٌ مِّمَّنْونَ ۗ

25. tial anoncu vi al ili doloran punon,

26. krom al la kredantoj kaj bonfarantoj, por kiuj estos senfina rekompenco.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Per la ĉielo, plena de konstelacioj!

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②

3. Per la tago promesita!

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③

4. Per la atestanto kaj per la priatestito!

وَشَهِيدٍ وَمَشْهُودٍ ④

5. Neniigitaj estis la loĝantoj de la tranĉeo,

قَتَلَ أَصْحَابِ الْأَخْضُدِ ⑤

6. de la fajro plena de brulaĵo,

التَّارِذَاتِ الْوَقُودِ ⑥

7. dum ili sidis ĉirkaŭ ĝi,

إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦

8. kaj ĉeestis al tio, kion ili faris kontraŭ la kredantoj,

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧

9. kiujn ili malamis nur, ĉar tiuj kredis je Allah la Ĉiopova, la Laŭdegenda,

وَمَا نَقَبُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ

الْحَنِيدِ ⑨

10. je Tiu, al kiu apartenas la suvereneco de la ĉielo kaj de la tero. Allah estas atestanto de ĉiuj aferoj.

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩

11. Por tiuj, kiuj persekutas la kredantojn kaj la kredantinojn, kaj poste ne pentas, estos la puno de l' Infero, kaj por ili estos la puno de la brulado.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ

يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪

12. Por tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estos ĝardenoj, sub kiuj fluas riveroj. Tio estas la plej granda feliĉo.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫

13. Vere la venĝo de via Sinjoro estos severa.

إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬

14. Estas Li Tiu, kiu estigas kaj reestigas.

إِنَّهُ هُوَ بَدِئُ وَيُعِيدُ ⑭

15. Estas Li la Senkulpigema, la Amema,

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ⑮

16. la Majstro de la Trono, la Glora.   ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
17. Li estigas, kion Li deziras.   فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۝
18. Ĉu atingis vin la rakonto pri la trupoj   هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
19. de Faraono kaj de Tamūd?   فِرْعَوْنَ وَ ثَمُودَ ۝
20. Ne! La miskredantoj kutimas mensogi,   بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
21. sed Allah ĉirkaŭas ilin je ĉiuj flankoj.   وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ حَبِيطٌ ۝
22. Ne! Tiu ĉi estas glora Korano   بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝
23. sur tabelo bone gardata.   فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

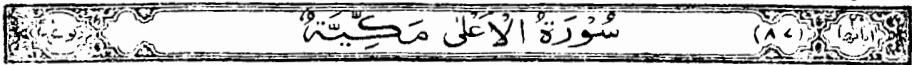

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-   بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- donema.   وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
2. Per la ĉielo kaj per la stelo de l' mateno!   وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
3. Kio sciigas al vi, kio estas la stelo de l'   النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
- mateno?   إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
4. Ĝi estas stelo de penetranta brilego.   فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
5. Por ĉiu animo ekzistas gardanto,   خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
6. tial rigardu la homo, el kio li estis kreita.   يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ الشَّرَائِبِ ۝
7. Li estis kreita el elsprucita fluaĵo,   إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝
8. kiu eliras el inter la lumboj kaj la ripoj.   يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِبُ ۝
9. Certe Li havas la povon reveki lin,   يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِبُ ۝
10. — en la tago, en kiu la sekretoj estos   يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِبُ ۝
- malkaŝitaj —

11. ĉar li ne havos forton nek helpanton.
 12. Per la nuboj, kiuj donas pluvon post pluvo,
 13. kaj per la tero, kiu fendigas, kiam la kreskaĵoj ĝermas!
 14. Vere ĉi tiu estas decida vorto,
 15. ĝi ne estas ŝerco.
 16. Certe ili komplotas,
 17. sed ankaŭ Mi komplotos kontraŭ ili,
 18. tial vi konsentu tempon al la miskredantoj, lasu ilin iomete en paco.

فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝
 وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ۝
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝
 وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝
 فَمَهْلِكِ الْكَافِرِينَ آمِهْلَهُمْ رُويدًا ۝

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
 2. Gloregu la nomon de via Sinjoro, la Eminenta,
 3. kiu kreis kaj perfektigis,
 4. kaj kiu difinis la celojn, kaj gvidas,
 5. kiu kreskigas la herbon de la paŝtejoj,
 6. kaj poste faras ĝin seka fojno.
 7. Ni instruos al vi la Koranon kaj vi ne forgesos ĝin,
 8. krom se Allah volas. Li vere scias, kio estas malkaŝita kaj kio estas kaŝita,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝
 الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝
 وَالَّذِي تَدَارَ فَهْدَى ۝
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝
 فَجَعَلَهُ غُتَاءً أَحْوَى ۝
 سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى ۝
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝

9. kaj Ni faciligos por vi la vojon.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۙ

10. Vi do admonu, ĉar la admono estas utila.

فَذَكِّرْ لَنْ تُفَعَّتِ الذِّكْرَىٰ ۙ

11. Ĝin akceptos tiu, kiu timas,

سَيَذَرُ لَوْ مَنْ يَخْشَىٰ ۙ

12. kaj evitos ĝin la malbonegulo,

وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَىٰ ۙ

13. tiu, kiu eniros en la grandan fajron,

الَّذِي يَصِلُ النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۙ

14. poste en ĝi nek mortos nek vivos.

ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۙ

15. Vere estos sukcesa tiu, kiu sin purigas

فَذَا فَالِحٌ مِّنْ تَزَكَّىٰ ۙ

16. kaj memoras la nomon de sia Sinjoro kaj preĝas.

وَدَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۙ

17. Ne! Vi tamen preferas la vivon ĉi-tiean,

بَلْ تُوْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۙ

18. kvankam la vivo venonta estas pli bona kaj daŭra.

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۙ

19. Vere tio estas la samo, kiu estis en la antikvaj Skriboj,

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۙ

20. en la Skriboj de Abraham kaj de Moseo.

صُّحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۙ

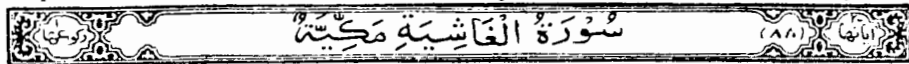
(La renversanta

Ĉapitro 88

Al-Gāseja

okazontaĵo)

30-a parto

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۙ

2. Ĉu atingis vin la novaĵo pri la renversanta okazontaĵo?

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۙ

3. En tiu tago iuj vizaĝoj estos malgajaj,

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۙ

4. laciĝintaj, afliktitaj,

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۙ

5. ili eniros en timigan fajron,

تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۙ

6. ili estos trinkigataj el bolanta fonto,

تَشْقَىٰ مِنْ عَيْنِ أُنْيَتٍ ۙ

7. ili ne havos alian manĝaĵon ol maldolĉan, doman herbon,
8. kiu nek nutras nek forigas la malsaton.
9. En tiu tago iuj vizaĝoj estos gajaj,
10. kontentaj pri sia laboro,
11. en alta ĝardeno;
12. tie vi ne aŭdos vanajn parolojn;
13. tie estos fluanta fonto,
14. tie estos altaj litoj,
15. kaj pokaloj surmetitaj,
16. kaj kusenoj ordigitaj,
17. kaj etenditaj tapiŝoj.
18. Kiel? Ĉu ili ne volas rigardi la nubojn, kiel ili estis kreitaj?
19. Kaj la ĉielon, kiel ĝi estis levita?
20. Kaj la montojn, kiel ili estis starigitaj?
21. Kaj la teron, kiel ĝi estis etendita?
22. Vi do admonu, ĉar vi estas nur admonanto,
23. vi ne estas gardanto super ili,
24. sed tiun, kiu turnas sin for kaj nekredas,
25. Allah punos per granda puno.
26. Al Ni vere estos via hejmeniro,
27. kaj tiam Nin koncernos la juĝo pri vi.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۗ

لَا يُسْنَنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۗ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۗ

تُسْعِيهَا رَاضِيَةٌ ۗ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۗ

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِاِغْيَاءٍ ۗ

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۗ

فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۗ

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۗ

وَنَمَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ ۗ

وَزُرَّابٌ مَجْثُومَةٌ ۗ

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۗ

وَأَلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۗ

وَأَلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۗ

وَأَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۗ

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۗ

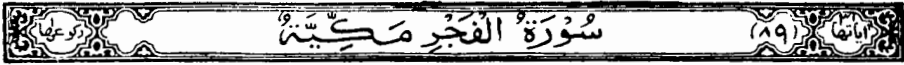
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۗ

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۗ

فِيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۗ

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ ۗ

عُتْمَانٌ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ ۗ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Per la tagiĝo!

3. Per la dek noktoj!

4. Per la para kaj per la nepara!

5. Per la nokto, kiam ĝi forpasas!

6. Ĉu en tio ne estas pruvo valida por prudentulo?

7. Ĉu vi ne vidis, kiel via Sinjoro agis pri la Aadanoj,

8. la popolo de Iram, la urbo de la altaj palacoj,

9. kiaj ne estis konstruitaj en aliaj urboj,

10. kaj pri la Tamudoj, kiuj elfosis loĝejoj en la ŝtonego, en la valo,

11. kaj pri Faraono, la sinjoro de la palisoj?

12. Tiuj trompis en la urboj,

13. kaj pliigis en ili la malvirton.

14. Tial via Sinjoro frapis ilin per la skurĝo de la puno.

15. Vere via Sinjoro estas vigla.

16. Kiam via Sinjoro elprovas homon, honorante kaj favorante lin, tiam li diras: "Mia Sinjoro honoris min",

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْفَجْرِ ②

وَلَيْالٍ عَشِيرٍ ③

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ④

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ⑤

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ⑥

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ⑦

إِزْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ⑧

الَّتِي لَمْ يُخَلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ⑨

وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ⑩

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ⑪

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ⑫

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ⑬

فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ⑭

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْبُرْصَادِ ⑮

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ

نَعَّاهُ ⑯ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ⑰

17. Kiam Li tamen elprovas lin, malpliigante lian provizaĵon, li diras: "Mia Sinjoro humiligis min".

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ

رَبِّيَ أَهَانَنِي ۝

18. Neniel! Ne! Vi tamen ne honoras la orfon,

كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۝

19. nek instigas unu la alian al la nutrado de la malriĉuloj,

وَلَا تَحْضُونَهُ عَلَىٰ طَعَامِ الْبُسْكِينِ ۝

20. kaj vi tute konsumas la heredaĵon de la aliaj,

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝

21. kaj vi amas la riĉaĵojn per senbrida amo.

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝

22. Ne! Kiam la tero estos pistita en subtilan polvon,

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝

23. kaj via Sinjoro kaj la anĝeloj venos en vicoj,

وَجَاءَنِي يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذُّكْرَىٰ ۝

24. en tiu tago estos alproksimigita la Infero. En tiu tago la homo pripensos, sed kiom utilos al li la pripensado?

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝

25. Li diros: "Ho, se mi estus provizinta antaŭe por ĉi tiu mia vivo! "

فِيَوْمَئِذٍ لَا يُعَدِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝

وَلَا يُؤْتِيهِمْ دِفْءَةً أَحَدٌ ۝

26. En tiu tago neniu punos, kiel Li punos,

يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝

27. kaj neniu ligos tiel firme, kiel Li ligos.

أَرْجِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۝

28. Ho vi, animo, kiu estas en paco,

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝

29. reiru al via Sinjoro, kontenta en Lia kontenteco!

وَأَدْخُلِي جَنَّاتِي ۝

30. Tial venu apud Miajn servantojn,

31. kaj eniru Mian Paradizon!

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. Aŭskultu! Mi ĵuras per ĉi tiu urbo,*

لَا أُفْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

3. – kaj vi loĝas en ĉi tiu urbo –

وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

4. per la naskinto kaj per la naskito! **

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ

5. Vere Ni kreis la homon en stato de mi-zero,

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

6. ĉu li nun eble supozas, ke neniu havas povon super li?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

7. Li diras: "Mi konsumis grandan propranĵon".

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

8. Ĉu li imagas, ke neniu lin vidas?

أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

9. Ĉu Ni ne donis al li du okulojn

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

10. kaj langon kaj du lipojn?

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

11. Poste Ni gvidis lin al du larĝaj vojoj, al la bono kaj al la malbono.

وَهَدَيْنَاهُ الرَّجْدَيْنِ

12. Li tamen ne komencas supreniri.

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

13. Kio sciigas al vi, kio estas la supreniro?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

14. Ĝi estas liberigo de sklavo

فَكَرْبَةُ

15. aŭ nutrado, en tempo de malriĉego,

أَوْ اطْعَمٌ فِي يَوْمٍ مَسْعَبَةٍ

16. de orfo, de proksima parenco

يَنْبِيئًا ذَا مَقْرَبَةٍ

17. aŭ de mizerulo kuŝanta sur la tero,

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

18. kaj krome esti kredanto kaj admonan-

تُمْ كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

* Mekko

** Abraham kaj Iŝmael

to al la persistemo kaj admonanto al la kompato.

19. Tiuj ĉi estos tiuj je la dekstra flanko.

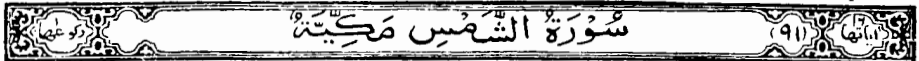
20. Tiuj, kiuj rifuzas Niajn revelaciojn, estos tiuj je la maldekstra flanko,

21. ĉirkaŭ ili estos turmentanta fajro.

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشَّمَائَةِ ۝

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

2. Per la suno kaj ĝia brilego!

3. Per la luno, kiu sekvas ĝin!

4. Per la tago, kiam ĝi senvualigās!

5. Per la nokto, kiam ĝi kovras ĝin per vualo!

6. Per la ĉielo kaj ĝia konstruo!

7. Per la tero kaj ĝia etendiĝo!

8. Per la animo kaj ĝia perfektigo!

9. Li donis al ĝi la senton por tio, kio estas maljusta, kaj por tio, kio estas justa.

10. Certe estos sukcesa tiu, kiu purigas ĝin,

11. kaj estos humiligita tiu, kiu lasas ĝin perej.

12. La Tamudoj negis la veron en sia ribelemo,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝

وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰهَا ۝

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰهَا ۝

وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَىٰهَا ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا طَرَبَهَا ۝

وَالنَّفْسِ وَمَا سَوَّىٰهَا ۝

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَىٰهَا ۝

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّىٰهَا ۝

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّىٰهَا ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهَا ۝

13. kiam ekstaris la plej malpia el ili.

إِذْ أُنْبِثَتْ أَشْقَاهَا ۝٣٧

14. Tiam diris al ili la sendito de Allah: "Ĉi tiu estas la kamelino de Allah, ne malhelpu ĝin je la trinkado".

فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝٣٨

15. Ili tamen forpelis lin kaj buĉis ĝin, tial ilia Sinjoro neniigis ilin pro iliaj pekoj kaj Li kompletigis la neniigon,

فَلَذِبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَذَلِمْتُمْ أَعْيُنَكُمْ عَنْهَا ۝٣٩
وَلَا يُخَافُ عِقَابَهَا ۝٤٠

16. kaj Li ne timis la sekvojn.

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝١

2. Per la nokto, kiu kovras la teron per vualo!

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝٢

3. Per la tago, kiu aperas radiluma!

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝٣

4. Per la kreo de la viro kaj de la virino!

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝٤

5. Vere via klopodado estas diverscela,

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝٥

6. tiu tamen, kiu almozdonas kaj estas justa

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝٦

7. kaj kredas je la bono:

وَصَدَقَ بِالْحَسَنَىٰ ۝٧

8. Ni volas faciligi por li la vojon al la feliĉo.

فَسَنِّيئِرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۝٨

9. Tiu tamen, kiu estas avara kaj indiferen-
ta

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝٩

10. kaj rifuzas la bonon:

وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَىٰ ۝١٠

11. por li Ni volas faciligi la vojon al la mal-
feliĉo,

فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝١١

12. kaj al li neniom utilos la proprajtoj, ki-
am li pereos.
13. Vere, Nin koncernas la gvidado,
14. kaj al Ni apartenas la venonta kaj la ĉi-
tiea vivo,
15. tial Mi admonas vin pri la flamanta faj-
ro;
16. en ĝin eniros nur la malbonfarinto,
17. tiu, kiu negis kaj turnis sin for;
18. malproksimege de li estos la justulo,
19. tiu, kiu disdonas siajn proprajn por
puriĝi,
20. kaj al neniu ŝuldas repagendan favo-
ron,
21. krom por atingi la plezuron de sia Sin-
joro, la Eminentata.
22. Baldaŭ Li estos kontenta pri li.

وَمَا يَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۞
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۞
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۞
 فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۞
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۞
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞
 وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَىٰ ۞
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۞
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۞
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۞
 وَسَوْفَ يُرْضَىٰ ۞

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-
donema.
2. Per la antaŭtagmezo!
3. Per la nokto, kies mallumo disvastigas!
4. Via Sinjoro nek forlasis vin nek koleras.
5. Vere la vivo venonta estos pli bona ol
la ĉi-tiea,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالضُّحَىٰ ۞
 وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ۞
 مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۞
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۞

6. kaj certe via Sinjoro donos al vi la rekompencon kaj vi estos kontenta.
7. Ĉu Li ne trovis vin orfo kaj gastigis vin?
8. Li trovis vin vaganta kaj gvidis vin,
9. Li trovis vin malriĉa kaj faris vin riĉa.
10. Tial vi ne subpremu la orfon,
11. kaj ne forpelu la almozulon,
12. kaj rakontu pri la graco de via Sinjoro.

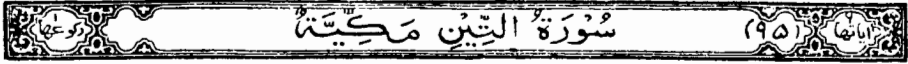
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ۝
 أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۝
 وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۝
 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ۝
 فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝
 وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝
 وَبِعَنَتِ رَبِّكَ مَا تَصَدَّقَ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ĉu Ni ne dislarĝigis por vi vian bruston,
3. kaj forprenis de vi vian ŝarĝon,
4. kiu ŝarĝis vian dorson?
5. Ĉu Ni ne pliigis por vi vian famon?
6. Vere post la malfeliĉo venas la faciligo;
7. post la malfeliĉo venas la faciligo,
8. kiam do vi estas senŝarĝita, vi fervoru,
9. kaj dediĉu vin al via Sinjoro.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝
 وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝
 الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
 فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
 وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَانعَبْ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-donema.

2. Per la figo kaj per la olivarbo!

3. Per la monto Sinaj!

4. Per ĉi tiu urbo de la paco!

5. Ni vere kreis la homon en perfekta for-mo;

6. se li poste malbonfaras, Ni forpelos lin kiel la plej malŝatindan el la malŝatinduloj.

7. Tiel tamen ne estas la kredantoj kaj la bonfarantoj; por ili estos senfina rekom-penco.

8. Kiu do povos kulpigi vin pri mensogo post tiu ĉi vorto pri la lasta Juĝo?

9. Ĉu ne estas Allah la plej bona juĝanto?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ②

وَطُورِ سَيْنِينَ ③

وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ④

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑤

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ⑥

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

غَيْرٌ مَنُونٍ ⑦

فَمَا يَكِيدُكَ بَعْدَ الْبَدِينِ ⑧

إِنَّ اللَّهَ بِأَحْكَمِ الْحَكَمِينَ ⑨

(La buleto de

Ĉapitro 96

Al-'Alak *

koaguliĝinta sango) 30-a parto

revelaciita en Mekko

* La unuaj ses versoj de ĉi tiu ĉapitro estas uni-versale akceptitaj kiel la unua revelacio el la tuta Korano, donita al la Profeto Mahometo fare de Allah per la perado de la anĝelo Gabrielo en la "Lajlat-ul-Kadr" (nokto de la Dia dekreto aŭ nok-to de la Destino) t.e. en iu nokto en la monato Ramadân en la kaverno sur la monto Hira, en la jaro 611 p.K. Estas ĝenerale akceptita fakto, ke la tempa ordo de la revelacioj ne estis la sama ki-el en la hodiaŭa aranĝo de la Korano. Tiu fina aranĝo nome korespondas al la necesoj de la nu-naj kaj de la venontaj generacioj kaj estis ankaŭ fiksita fare de la Profeto koresponde al Dia ordo-no, dum la unua sinsekva ordo estis adaptita al la primitiva stato de la tiamaj gentoj.

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Proklamu je la nomo de via Sinjoro, kiu kreis ĉion,
3. kiu kreis la homon el buleto de koaguliĝinta sango!
4. Proklamu! Via Sinjoro estas la Grandanima,
5. Tiu, kiu instruis per la plumo,
6. kiu instruis al la homo tion, kion li ne sciis.
7. Ne! Certe la homo estas ribelema,
8. ĉar li imagas, ke li estas sendependa.
9. Vere al via Sinjoro estos la reveno.
10. Ĉu vi ne vidis tiun, kiu malhelpas
11. Nian servanton, dum tiu ĉi preĝas?
12. Ĉu vi vidis lin sur la rekta vojo
13. aŭ instigantan al la justeco?
14. Aŭ ĉu vi vidis lin negi kaj turni sin for?
15. Ĉu li ne scias, ke Allah vidas lin?
16. Ne! Se li ne forlasos, Ni certe ekkaptos lin je lia hartufo,
17. je lia mensogema, pekema hartufo.
18. Li tiam voku siajn kunkulpulojn,
19. Ni tiam ankaŭ vokos Nian gvardion.
20. Ne! Ne obeu lin, sed terenkuŝiĝu kaj alproksimiĝu!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ ⑦

إِنَّ زَاهٍ أَسْفَهٍ ⑧

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ⑨

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑩

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑪

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ⑫

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ ⑬

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑭

أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑮

كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑱

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ⑲

كَلَّا لَا تَطْعَمُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ⑳

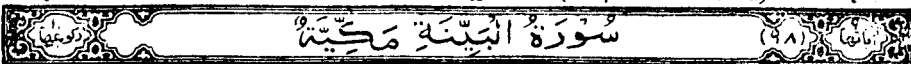

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Vere Ni sendis la Koranon en la nokto de la Dia dekreto.
3. Kio sciigas al vi, kio estas la nokto de la Dia dekreto?
4. La nokto de la Dia dekreto estas pli bona ol mil monatoj,
5. en ĝi malsupreniras la anĝeloj kaj la spirito laŭ la ordono de ilia Sinjoro – kun ĉiu afero.
6. La paco daŭras ĝis la tagiĝo.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ②
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ③
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ④
 تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ⑤
 سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ⑥

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Tiuj el la popolo de la Skribo, kiuj ne kredas, kaj la idoloj ne estis liberigitaj de la eraro, antaŭ ol venis al ili evidenta pruvo,
3. sendito de Allah, kiu proklamis noblajn skribojn,
4. en kiuj estas skribitaj eternaj dekretoj,
5. kaj tiuj, al kiuj estis donita la Skribo, ne disigis, antaŭ ol venis al ili pruvoj evidentaĵaj,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ
 مُنْفِكِينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ②
 رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ③
 فِيهَا كُتِبَ قِتَابٌ ④
 وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ⑤
 وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ

6. sed al ili estis ordonite nur, ke ili adoru Allahon en perfekta obeemo al Li kaj en sincera kredo, kaj ke ili levu la preĝon kaj almozon. Tiu ĉi estas la ĉiama kredo.

الَّذِينَ هُمْ حُنَفَاءٌ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ①

7. Vere tiuj el la popolo de la Skribo, kiuj nekredis, kaj la idolanoj, estos en la fajro de l' Infero kaj restos tie por ĉiam. Ili vere estas la plej malbonaj kreitaĵoj.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ
فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ
الْبَرِيَّةِ ①

8. Vere tiuj, kiuj kredas kaj bonfaras, estas la plej bonaj kreitaĵoj.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ

9. Ilia rekompenco estas ĉe ilia Sinjoro: ĝardenoj de la eterneco, sub kiuj fluas riveroj: tie ili restos por ĉiam. Allah estas kontenta pri ili kaj ili estos kontentaj pri Li. Tio estas por tiu, kiu respektegas sian Sinjoron.

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ①
جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَى رَبَّهُ ①

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Kiam la tero skuigoŝ per sia tremego,

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا ①

3. kaj la tero elpelos siajn ŝarĝojn,

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ①

4. kaj la homo diros: "Kio okazas al ĝi?"

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ①

5. en tiu tago ĝi rakontos siajn rakontojn,

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ①

6. ĉar via Sinjoro revelaciis al ĝi.

7. En tiu tago kunvenos la homoj en neordigitaj grupoj, por ke estu montritaj al ili iliaj faroj.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ①

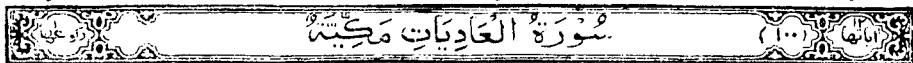
8. Kiu faris bonon, eĉ tiel malgrandan kiel sableron, tiu tiam vidos ĝin,

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ①

9. kaj kiu faris malbonon, eĉ tiel malgrandan kiel sableron, tiu tiam vidos ĝin.

مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ①

① وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ①

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardona.

2. Per la spiregantaj atakantoj,

3. kiuj piedfrapante estigas fajrerojn,

4. kiuj atakas frumatene,

5. kaj per tio levas polvegon,

6. kaj tiel penetras en la mezon de la malamikoj!

7. Certe la homo estas sendanka kontraŭ sia Sinjoro,

8. vere, li mem atestas tion,

9. kaj li estas fervorega en sia amo al la aĵoj de ĉi tiu vivo.

10. Ĉu li do ne scias, ke – kiam estos renversita tio kio estas en la tomboj,

11. kaj kiam estos malkaŝita tio, kio estas en la brustoj –

12. ilia Sinjoro sola konos ilin plej bone en tiu tago?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ②

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ③

فَالْمُعِيرَاتِ صُبْحًا ④

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ⑤

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ⑥

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ⑦

وَاتَّكَ عَلَىٰ ذَٰلِكِ لِشَهِيدٌ ⑧

وَاتَّكَ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ⑨

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ⑩

رَحِصَلَّ مَا فِي الصُّدُورِ ⑪

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ⑫

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. La frapego!

الْقَارِعَةُ ②

3. Kio estas la frapego?

مَا الْقَارِعَةُ ③

4. Kio sciigas al vi, kio estas la frapego?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ④

5. En la tago, en kiu la homoj estos kvazaŭ dispelitaj tineoj,

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ ⑤

6. kaj la montoj estos kvazaŭ tinkturita kombita lano,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ⑥

7. tiu, kies pesilo estos peza pro bonaj agoj,

فَأَمَّا مَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ ⑦

8. havos agrablan vivon,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑧

9. sed ties, kies pesilo estos malpeza,

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ⑨

10. estos patrino la Abismo.

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ⑩

11. Kio sciigas al vi, kio tio estas?

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ⑪

12. Tio estas detruanta fajro!

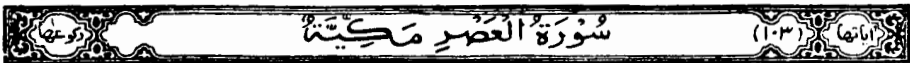
نَارٌ حَامِيَةٌ ⑫

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. La konkuro pri la riĉaĵoj distras vin,
3. ĝis vi atingas la tombojn.
4. Ne! Baldaŭ vi ekscios!
5. Ankoraŭfoje ne! Baldaŭ vi ekscios!
6. Ne! Se vi scius per certa scio,
7. vi certe vidus la Inferon ankaŭ en ĉi tiu vivo,
8. poste vi tamen certe vidus ĝin per la okuloj de la certeco,
9. poste, en tiu tago, vi estos pridemanditaj pri la riĉaĵoj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْهَمُّ الْتَكَاثُرُ
 حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ
 كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ
 لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ
 ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ
 ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Per la posttagmezo!
3. Vere la homoj iras al sia pereco,
4. krom la kredantaj kaj bonfarantaj, kaj la reciproke admonantaj pri la vero, kaj la reciproke rekomendantaj la paciencon.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَصْرِ
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكْفُورٌ
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
 بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ve al ĉiu malbondiranto, kalumnianto,
3. kiu amasigis riĉaĵojn kaj ĉiam denombrias ilin!
4. Li imagas, ke liaj riĉaĵoj faros lin senmorta.
5. Ne! Li certe estos enĵetita en la konsumantan.
6. Kio sciigas al vi, kio estas la konsumanta?
7. Ĝi estas la fajro de Allah, kiu ekbrulis,
8. kaj kiu flamos trans la korojn;
9. ĝi fariĝos kvazaŭ arkaĵo super ili
10. sur altaj kolonoj.

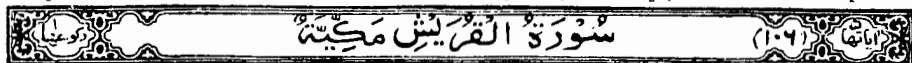
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ
 الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
 كَلَّا يُؤْتَبَذَنَ فِي الْهَضْمَةِ
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْهَضْمَةُ
 نَارُ اللَّهِ الْمَوْجُودَةُ
 الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْإِفْئَةِ
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ
 فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Ĉu vi ne vidis, kiel kondukis via Sinjoro kontraŭ tiuj de la elefanto?
3. Ĉu Li ne neniigis ilian komploton?
4. Li sendis kontraŭ ilin birdojn po aroj,
5. kiuj ĵetis ilin ĉirkaŭen kiel ŝtonojn el bakita argilo.
6. Kaj Li faris ilin kvazaŭ grenŝelojn.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
 أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
 وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ
 فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Per la protekto de la Kurajŝ!

يَا دِيلِفُ قُرَيْشٍ ۝

3. Per ilia protekto por la vojaĝoj, vintre kaj somere.

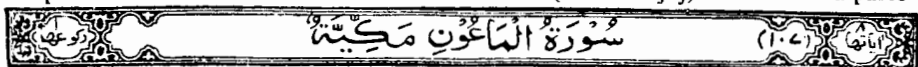
إِنْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝

4. Ili do adoru la Sinjoron de ĉi tiu Domo,

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

5. kiu nutris ilin kontraŭ la malsato, kaj donis al ili sekurecon kontraŭ la timo.

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

2. Ĉu vi do ne vidis tiun, kiu negas la religion?

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ۝

3. Li estas tiu, kiu forpelas la orfon

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝

4. kaj ne instigas al la nutrado de la malriĉuloj.

وَلَا يَحْضُ عَلَ طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝

5. Ve al la preĝantoj,

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۝

6. kiuj estas maldiligentaj pri siaj preĝoj,

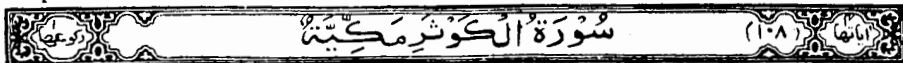
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝

7. kiuj volas nur, ke oni ilin vidu

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۝

8. kaj ne volas fari afablaĵojn.

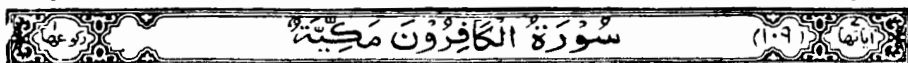
وَيَسْتَعُونَ الْمَاعُونَ ۝

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Vere Ni donis al vi la abundon,
3. tial preĝu al via Sinjoro kaj oferu.
4. Vere via malamiko estas nefekunda.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَنْعَمْنَا عَلَى الْكَافِرِ
 فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ
 إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

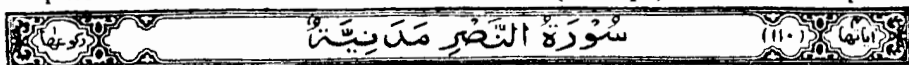

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Diru: "Ho vi miskredantoj!
3. Mi ne adoras, kion vi adoras,
4. kaj vi ne adoras, kion mi adoras;
5. mi ne volas adori, kion vi adoras,
6. kaj vi ne volas adori, kion mi adoras.
7. Vi havas vian kredon, kaj mi havas mi-an kredon! "

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
 لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
 وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
 وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ
 وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
 لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

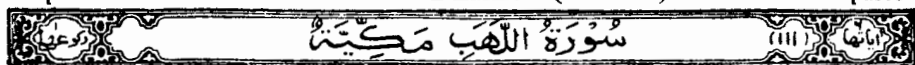

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Kiam venas la helpo de Allah kaj la venko,
3. kaj vi vidas la homojn eniri amase en la religion de Allah,
4. tiam vi laŭdegu la gloron de via Sinjoro kaj petu Lian pardonon; Li certe turnos Sin kompateme al vi.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ②
 وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ③
 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ④

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.
2. Pereu ambaŭ manoj de Abŭ Lahab kaj pereu li mem!
3. Neniom utilos al li la riĉaĵoj kaj tio, kion li amasigis,
4. baldaŭ li eniros en la flamantan fajron
5. kune kun sia virino, kiu alportos la brulajon;
6. ĉirkaŭ ŝia kolo estos ŝnuro el palmaj fibroj.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ②
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ③
 سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ④
 وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤
 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑥

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Diru: "Li estas Allah, la Unueco,

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ②

3. Allah la Sendependa, de kiu ĉio dependas,

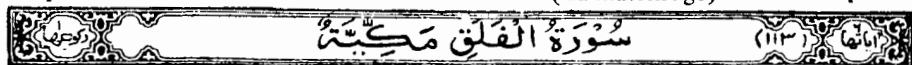
اللَّهُ الصَّمَدُ ③

4. Li ne naskis kaj ne estis naskita,

لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ④

5. kaj neniu estas simila al Li".

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Pardonema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Diru: "Mi serĉas rifuĝon ĉe la Sinjoro de la matenruĝo

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ②

3. kontraŭ la malbono, kiu ekzistas en la kreaĵo,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ③

4. kaj kontraŭ la malbono de la malluma nokto, kiu disvastiĝas,

وَمِنْ شَرِّ نَافِثٍ إِذَا وَقَبَ ④

5. kaj kontraŭ la malbono de tiuj, kiuj blovas sur la nodojn (por disigi ilin),**

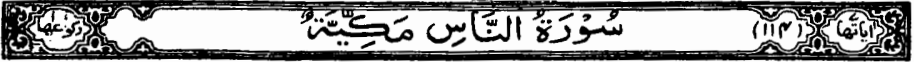
وَمِنْ شَرِّ الْبَقْثِ فِي الْعُقَدِ ⑤

6. kaj kontraŭ la malbono de la enviato, kiu envias".

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑥

* Ĉi tiu ĉapitro, kiu apartenas al la selekto de tiuj, kiuj plej ofte estas eldiritaj okaze de la rita preĝo, havas ankaŭ plurajn aliajn nomojn, k.e.kz.: At-Tafrīd, At-Taĝrīd, As-Samād, Al-Asās ktp.

** t.e.: por estigi skismoj

revelaciita en Mekko

1. Je la nomo de Allah, la Donema, la Par-
donema.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

2. Diru: "Mi serĉas rifuĝon ĉe la Sinjoro
de la homoj,

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ②

3. la Reĝo de la homoj,

مَلِكِ النَّاسِ ③

4. la Dio de la homoj,

إِلَهِ النَّاسِ ④

5. kontraŭ la malbono de la flustranto
rampanta,

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ⑤

6. de tiu, kiu flustras en la korojn de la
homoj,

الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑥

7. de la Ĝinnoj kaj de la homoj.

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑦

* Fino de la 30-a parto

Fino de la Nobla Korano

صَدَقَ الْكَلِمَةُ الْعَظِيمَةُ

SUBJEKTA INDEKSO

(la unua numero indikas la ĉapitron, la sekvantaj la versojn)

Abraham	2:125-134; 2:261; 6:75-82; 11:70-77; 14:36-42; 21:52-71; 26:70-90; 29:17-19, 32-33; 37:103-114;
Adam	2:31-39; 5:28-32; 7:12-26; 20:116-124;
Adulto kaj aliaj hontindajoj	4:16-17; 17:33; 24:3-10, 20; 25:69;
Almozoj	2:262-275, 278; 47:39; 57:19; 64:18;
Amo al kaj de Allah	2:166; 3:32; 19:97; 85:15;
Anĝeloj	8:10; 15:8-9, 29-31; 16:50-51; 32:12; 35:2; 37:2-4; 39:76; 50:18-28; 69:18; 79:2-6; 82:11-13; 97:5;
Atesto	4:136; 5:9, 107-109;
Aŭtoritatoj (obeo al la)	4:60;
Celo de la kreo	51:57;
Eksedziĝo	2:228-242; 4:36; 4:129-131; 33:50; 58:2-5; 65:2-8;
Evangelio kaj Torao	3:4; 5:45-48; 7:158; 48:30; 62:6;
Fasto	2:184-188;
Geedziĝo	4:4-5; (v. ankaŭ "virinoj")
Gefiloj	42:50-51;
Gepatroj	2:84; 6:152; 17:24-25; 29:9; 31:15-16; 46:16-18;
Gog kaj Magog	18:95; 21:97;
Ĝinnoj	6:101, 129, 131; 15:28; 27:18, 40; 41:26, 30; 46:30; 55:16, 34; 72:2;
Hazardludo	2:220; 5:91-92;
Heredo	4:8-9; 4:12-13, 177;

Iblis	2:31-39; 15:29-45;
Idolkulto	4:49, 117; 9:28; 9:113; 25:4; 28:62-67;
Infero	6:129; 7:180; 11:107-108, 120; 15:44-45; 20:75; 26:92-103; 32:14; 38:56-65; 40:50-51; 43:75-79; 56:42-57; 73:13-14; 74:27-32;
Islamo	3:20; 3:86; 5:4; 6:126; 39:23;
Jesuo	3:46-54; 3:56-58; 4:158; 5:76; 5:111-120; 19:30-36;
Judoj	2:41-75; 4:154-162; 5:19-27;
Ĵuroj	4:136; 5:9, 107-109;
Kalumnio	4:113; 24:12-17; 49:13;
Kreo	7:55; 13:3-4; 21:17-18; 22:66-67; 24:46; 30:9; 36:82-83; 41:10-13; 46:4; 50:39; 65:13; 78:7-17;
Kristanoj	2:63; 3:53-54, 200; 5:15, 112-115; 9:30-31; 22:18; 61:15;
Malpermesitaj manĝaĵoj	2:174; 5:4; 6:122, 146; 16:116;
Maria	3:37-48; 4:157; 19:17-31; 21:92; 23:51; 66:13;
Milito	2:191-194; 8:40, 58-63; 22:40-42; 47:5; 49:10;
Naskiĝo de la homo	22:6; 23:13-15; 30:55; 32:8-10; 35:12; 39:7; 40:68; 86:6-8; 96:2-3;
Nutraĵoj	15:20-22; 41:11; 42:28;
Paradizo	2:26; 3:16; 10:10-11; 32:20; 47:16; 55:47-77; 56:13-41; 76:13-23;
Pekoj kaj pento	2:161; 3:90, 136; 4:18, 111; 5:40; 6:55; 7:154; 9:104; 25:71-72; 39:54; 42:26;
Pilgrimo	2:197-204; 22:27-38;
Preĝo	2:128-130, 287; 3:9-10, 17, 27-28, 192-195; 4:102- 104; 23:110, 119; 25:75; 40:8-10; 59:11; 62:10-11;

Procentego	2:276-277, 279-281; 3:131; 30:40;
Profetoj	2:39, 254; 4:70; 7:95; 10:48; 14:10-14; 35:25; 58:21; 72:27-29;
Prunto	2:283-284;
Puriĝo	4:44; 5:7;
Satano	4:118-121; 7:201-202, 15:18-19; 16:99-101; 23:98-99; 35:7; 38:42; 59:17;
Signoj de Allah	2:165; 6:96-100; 13:4-5; 16:11-17; 25:46-50; 30:21-29; 31:11, 29-33; 36:34-45; 81:2-15;
Ŝtelo	5:39;
Toleremo	2:257; 9:6; 10:100-101, 109; 16:10, 94; 18:30;
Triunuo	4:172; 5:73-74;
Vino	2:220; 5:91-92;
Virinoj	2:188, 222-242; 4:23-26, 33-35, 128-131; 5:6; 24:32-34, 61; 33:36, 60; 65:2, 3, 7, 8;
Vorroj de Allah	18:110; 31:28;

TABELO DE LA PLEJ GRAVAJ HISTORIAJ DATOJ PRI LA ISLAMO

Kristana Jaro		Heĝira (elmigro) Jaro
570	Naskiĝo de la Profeto Mahometo en Mekko	
576	Li orfiĝas kaj pri li zorgas la onklo Abu Talib	
595	Li edziĝas al Khadiĝa	
605	Li adoptas kiel filon Zajd-on, filon de Harit	
610	Meditado en la kaverno sur la monto Hira	
611	Unua revelacio, kiun sekvas longdaŭra interrompo	
613	Rekomenciĝas la revelacioj	
613	Publika predikado	
615	Unua elmigro de persekutataj Islamanoj al Abisenujo	
615	Delegacio de la Kurajŝ iras al Abisenujo por repreni la elmigrintajn Islamanojn. Rifuzo de la Neguso	
616	Dua elmigro al Abisenujo	
617-9	La Islamanoj estas deklaritaj "for de la leĝo" fare de la Kurajŝ	
619	Morto de Khadiĝa kaj de Abu Talib	
620	Malsukcesa ekspedicio al Tā'if kaj vizio de la kredantaj Ĝinnoj*	
621	Unua submetiĝo en Akaba, nomita "submetiĝo de la virinoj"	

* v. detalan klarigon al ĉapitro 34a "Sabā" verso 13a

622	Dua submetiĝo en Akaba fare de pli ol 70 Medinanoj – kun la promeso, ke ili protektos la Profeton – nomita "submetiĝo de la milito"	
622	Heĝiro – Elmigro. Ŝajnas, ke la Profeto alvenis en Medino la 24an de Septembro 622. La nova erao tamen komenciĝas la 1an de la monato Muharram de la sama jaro, t.e. la 16an de Julio 622	
622-3	Konstruo de la unua moskeo, la "Moskeo de la Profeto" en Medino	1-2
622-3	Fратиĝo de la Muhāĝerīn (Elmigrintoj) kaj de la Ansār (Helpintoj). Alianco inter la Islamanoj de Medino kaj la triboj de la Judoj	2
623	Fasto dum la monato Ramadān anstataŭas la antaŭan faston de unu tago	2
623	Mekko estas deklarita Kibla* anstataŭ Jeruzalemo	2
623	La Profeto edziĝas al 'Ājša	2
623	Unua Id-ul-Adja (festo de la ofero)	2
624 Jan	Venko de la Islamanoj kontraŭ la Kurajŝ apud Badr	2
624 Feb	Judoj de la tribo Kajnuka estas ekzilitaj	2
624-5	Fatima, filino de la Profeto, edziniĝas al 'Alī. Naskiĝo de Hasan kaj de Husajn	2-3
625	Malvenko de la Islamanoj apud Uhud	3
625	Judoj de la tribo Nadīr atakitaj kaj ekzilitaj	4

* Direkto al kiu sin turnas ŝfoje ĉiutage la Islamanoj por plenumi la ritan preĝon.

626	La Profeto edziĝas al Zajnab, eksedzinigita de Zajd. 'Ājša kulpigita kaj defendita	5
627	Blokado de Medino kaj batalo de la Tranĉeo	5
627	Judoj de la tribo Kraĵda ekstermitaj	5
627-8	Deksep ekspedicioj. La plej interesa, tiu kontraŭ la Bānī Muštalik (v. ĉapitron 24an "An-Nūr", versojn 12a k.s., rilatantaj al 'Ājša)	6
628	La Profeto kaj liaj disĉiploj pilgrimas al Hudajbija. Juro de fideleco, nomita "Juro de la arbo" kaj diplomacia sukceso de la Profeto	6
628	Ambasadoroj estas senditaj al la reĝoj de Bizanco, Persujo kaj Abisenujo, por inviti ilin akcepti la Islamon	6
628	Konkero de Khajbar	7
629	La malgranda pilgrimo estas plenumita. La Profeto edziĝas al Majmuna, deka edzino post la morto de Khadiĝa	7
630	Konkero de Mekko kaj detruo de la idoloj de la Ka'ba*	8
630	Venko de Hunajn	8
630-1	Submetiĝo de Arabaj triboj. Ekspedicio al Tabuk	9
630	Submetiĝo de Tā'if kaj detruo de la idoloj	9
631	Ordono batali kontraŭ la idolanoj	9
631	Submetiĝo de diversaj Kristanaj triboj	9

* v. noton al ĉapitro 5a "Al-Mā-eda" verson 96an

Kristana
Jaro

Higira
Jaro

632	Lasta pilgrimo de la Profeto al Mekko	10
632	Morto de la Profeto	11
632-4	Kalifo (Anstataŭanto) Abu-Bakr	11-13
632-5	La Korano estas kolektita en unu libron fare de Zajd, filo de Sabit, laŭ la ordono da Abu-Bakr	11-14
634-44	Kalifo Omar	13-24
644-56	Kalifo Usman	24-36
651	Kontrolo kaj eldono de la oficiala teksto de la Korano laŭ la ordono de Usman	30
656-61	Kalifo 'Ali	36-41

INDEKSO LAŬ LA NUMEROJ DE LA ĈAPITROJ

Ĉapitro		Paĝo
1	Al-Fāteha (La malfermanta)	5
2	Al-Bākara (La bovino)	6
3	Al-Imrān (La gento de Imrān)	50
4	An-Nisā (La virinoj)	75
5	Al-Mā-eda (La tablo kovrita)	101
6	Al-An'ām (La gregoj)	120
7	Al-A rāf (La altrando)	142
8	Al-Anfāl (La batalakiraĵo)	166
9	At-Taŭba (La pento)	175
10	Jūnus (Jona)	193
11	Hūd (Hud)	206
12	Jūsuf (Jozef)	220
13	Ar-Ra'd (La tondro)	233
14	It ĥīm (Abraham)	239
15	Al-Hig'r (Al-Hig'r)	246
16	An-Nahl (La abelo)	253
17	Bani Isrā-īl (Idoj de Izrael)	267
18	Al-Kahf (La kaverno)	279
19	Marjam (Maria)	292
20	Tŭa-Hā (Tŭa-Hā)	301
21	Al-Anbijā (La Profetoj)	312
22	Al-Haĝĝ (La pilgrimo)	322
23	Al-Mo'minūn (La kredantoj)	332
24	An-Nūr (La lumo)	341
25	Al-Furkān (La ekkonigilo)	351
26	Aŝ-Su'arā (La Poetoj)	359
27	An-Naml (Naml)	373
28	Al-Kasas (La historio)	383
29	Al-Ankabūt (La araneo)	394
30	Ar-Rŭm (La Romanoj)	402
31	Lukmān Lukmān)	409
32	As-Saĝda (La terenkuŝiĝo)	413
33	Al-Ahzāb (La konfederacioj)	416
34	Sabā (Sebā)	426
35	Al-Fātir (La Kreinto)	433
36	Jā-Sīn (Jā-Sīn)	439
37	As-Sāffāt (La sin ordigantaj)	446
38	Sŭād (Sŭād)	457
39	Az-Zumar (La grupoj)	464
40	Al-Mo'min (La kredanto)	473

Ĉapitro	Paĝo
41	Hā-Mīm-As-Saĝda (La terenkuŝiĝo) 483
42	Aŝ-Sūrā (La konsiliĝo) 490
43	Az-Zuĥruf (La oraj ornamajoj) 497
44	Ad-Ďuĥān (La fumo) 504
45	Al-Gāseja (La surgenuiĝo) 508
46	Al-Ahkāf (La dunoj) 512
47	Muhammad (Mahometo) 517
48	Al-Fath (La venko) 521
49	Al-Huĝurāt (La loĝĉambroj) 526
50	Kāf (Kāf) 529
51	Az-Zārejāt (La ventoj dissemantaj) 533
52	At-Tūr (La monto) 537
53	An-Naĝm (La stelo) 540
54	Al-Kamar (La luno) 544
55	Ar-Rahmān (La Donema) 548
56	Al-Vāke'a (La okazontaĵo) 553
57	Al-Hadīd (La fero) 558
58	Al-Muĝādila (La disputantino) 563
59	Al-Haŝr (La proklamo) 567
60	Al-Mumtahana (La virino elprovita) 570
61	As-Ŝaĥf (La vicoj) 573
62	Al-Gumu'a (La vendredo) 575
63	Al-Munāfikūn (La hipokrituloj) 577
64	At-Tagābun (La malgajno kaj la gajno) 579
65	At-Tūalāk (La eksedziĝo) 581
66	At-Tahrīm (La malpermeso) 583
67	Al-Mulk (La suvereneco) 585
68	Al-Kalam (La plumo) 588
69	Al Hākka (La Neeviteblaĵo) 591
70	Al-Ma'āreĝ (La ĉieliro) 595
71	Nūĥ (Noa) 598
72	Al-Jinn (La Ginnoj). 600
73	Al-Muzzammil (La mantelkovrito). 603
74	Al-Muddassir (La mantelenvolvito) 605
75	Al-Kejama (La reviviĝo) 608
76	Ad-Dahr (La momento) 611
77	Al-Mursalāt (La senditoj) 613
78	An-Nabā (La anonco) 616
79	An-Nāze'āt (La altirantoj) 618
80	'Abasa (Li sulkigis la frunton) 621
81	At-Takvīr (La envolvo) 623
82	Al-Infetūār (La fendo) 625
83	At-Tatfīf (Tiuj, kiuj donas nesifiĉan mezuron) 626
84	Al-Inšekāk (La krevoj) 628
85	Al-Burūĝ (La konstelacioj) 630
86	At-Tūārek (La stelo de l' mateno) 631
87	Al-A'lā (La Eminentaj) 632

88	Al-Gāseja (La renversanta okazontajo)	633
89	Al-Faĝr (La tagigo)	635
90	Al-Ĥalad (La urbo)	637
91	Aŝ-Sams (La suno)	638
92	Al-Laĵl (La nokto)	639
93	Ad-Duhā (La antaŭtagmezo)	640
94	Al-Inŝerāh (la dislarĝigo)	641
95	At-Tīn (La figo)	642
96	Al-'Alak (La buleto de koaguliĝinta sango)	642
97	Al-Kadr (La Dia dekreto)	644
98	Al-Bajjenā (La pruvo evidenta)	644
99	Az-Ziĵāl (La tertremo)	645
100	Al-Ādejāt (La atakantoj)	646
101	Al-Kāre'a (La frapego)	647
102	At-Takāsūr (La konkuro)	648
103	Al-'Asr (La posttagmezo)	648
104	Al-Humaza (La kalumnianto)	649
105	Al-Fīl (La elefanto)	649
106	Al-Kurajš (La Kurajŝ)	650
107	Al-Mā'ūn (La afablaĵoj)	650
108	Al-Kauŝār (La abundo)	651
109	Al-Kāferūn (La miskredantoj)	651
110	An-Nasr (La helpo)	652
111	Al-Laĥab (La flamo)	652
112	Al-Iĥlās (La kulto sincera)	653
113	Al-Falak (La matenruĝo)	653
114	An-nās (La homoj)	654

*Ĉi tiu libro estas kompostita per
IBM Composer kun skribo Roman Press
kaj presita sur papero 607 de La unuigin-
taj Paperfabrikoj (Danlando).*

*Ĝi estas kompostita kaj presita de
la eldonejo.
La librobindadon faris Concordia,
Kopenhago.*